

DUNCAN SHELLEY végső háború

DUNCAN SHELLEY
noichi-trilógia harmadik része:
A végső háború

Az első két rész címe:

Az elme gyilkosai
A téboly katonái
Mind a két rész fent van az ftpn

A gonosz emberek lényegében semmi mással nem foglalkoznak, mint igyekeznek azt megakadályozni, hogy megértsünk valamit. Egy gonosz lény egyetlen célja, hogy megakadályozzon másokat abban, hogy tisztán lássanak.
Hogyan lehet megakadályozni valaminek a megértését?
A dolgok összezavarásával, titkokkal, hazugságokkal és erőszakkal. Minden rossz alapja a hamis. Minden rossz, ami csak létezik, gonosz lények műve,
és a gonoszság egyes egyedül abból a törekvésből áll, hogy megakadályozza valaminek a megértését.
- Július Andan: A Rendszer Hiteles Krónikája -

EMLÉKEZTETŐ

Július Andan

A civilizációt a háttérből irányító titkos csoport egyik tagja, aki árulóvá lett, és írt egy könyvet a civilizáció tényleges felépítéséről és működéséről, melynek címe: A Rendszer Hiteles Krónikája. Árulásáért a világon uralkodó kaszt halálra ítélte.

Anhaido

A legfelsőbb kaszt egyik tagja. Feladata: tanácsokat adni Darlának, és felügyelni őt.

Angelo Arutti

Maffiózó, Don Mazzone bizalmas embere. Ő vezette a maffia Andan elleni vadászatát. Kudarcáért Mazzone vérdíjat tűzött a fejére, emiatt menekülnie kellett.

Ashiko

Gyerekninja. Kilencéves kislány, aki Japánból az Egyesült Államokba kísérte Momochi Másadat. Szakterülete a szűk terekben (például szellőzőjáratokban) való mozgás, felderítés és csapdaállítás.

Vlagyimir Bolotov

A civilizációt irányító titkos csoport tagja, ő felügyeli a világpolitikát.

Candy

Angelo barátnője. Don Mazzone megölte, hogy ezzel is büntesse Angelót, amiért nem tudta elkapni Andant.

John Chaney

Neves külpolitikai újságíró és szakkomentátor. William Donovan barátja, Július Andan egykori közeli ismerőse. A Kunoichi Klán elrabolta, hogy titokban találkozhasson

9

Andannal, akire az egész világ vadászott, és akit terroristának bélyegeztek. Chaney volt az első kívülálló, aki Andan mellé állt, ő segített beszervezni a legfelsőbb kaszt elleni harcban William Donovant.

Gore T. Cooper

Az HAC igazgatója. A titkosszolgálati merényletek egyik legnagyobb szakértője. Lenyűgözi Andan testőrségének szakértelmét. A feladata: megtalálni és likvidálni Július Andant.

Damien

Ninja. A Kunoichi Klán mesterlövésze és fegyverszakértője. Korábban mesterszakács volt.

Darla

A legfelsőbb kaszt egyik tagja. Feladata: kapcsolatot tartani a kaszt közvetlen

DUNCAN SHELLEY végső háború

embereivel, kiadni az utasításokat, és össz-szeszedni a szükséges információkat.

William Donovan

A CIA igazgatója. A vietnami háború egykori tömeggyilkosa, a titkos akciók szakértője. Az Andan utáni hajsza egyik vezéralakja. Miután elolvasta A Rendszer Hiteles Krónikáját, csatlakozik a legfelsőbb kaszt ellen szerveződő csapathoz.

George Enfield

Az Egyesült Államok elnöke. A harmadik világháborúban utasítást adott az arab országok nukleáris megsemmisítésére, melyre végül nem került sor, mert a legfelsőbb kaszt lefújta a háborút.

Gorkie

Eredeti neve: Lauren Gilmore. Ninja nagymester. A Kunoichi Klán vezetője. Kiképző, tervező és járműszakértő.

HAC

Health Alteration Committee. Egészségmódosító Bizottság. A CIA egyik legtitkosabb részlege, melynek feladata álcázott merényletek kidolgozása és végrehajtása.

Hattori Klán

Ninjaklán, melyet a leghíresebb ninja, Hattori Hanzo alapított, még 1612-ben. A Klánt jelenleg Momochi Masada vezeti. A Hattori Klán csatlakozott Július Andanhoz a legfelsőbb kaszt ellen vívott háborúban. A ninjaklánok magánkézben lévő titkosszolgálatok voltak, melyek az adott kor csúcstechnológiáját használták. Ma is léteznek valódi, működő ninjaklánok, melyek nem hagyományörzéssel, hanem titkos akciók végrehajtásával foglalkoznak. Ezek a klánok nem sok száz éve idejétmúlt felszerelést használnak, hanem őseik példáját követve, a mai kor csúcstechnológiáját.

Japánellenes Liga

Rasszista amerikai üzletemberekből álló titkos társaság, melynek célja: kiűzni a japán nagytőkések az Egyesült Államokból. Kezdetben törvényes és fél-illegális tevékenységet folytattak, de a kudarcok hatására egyre erőszakosabb eszközökhöz folyamodtak. A csoport vezetője: Edmond Hinkler.

Kunoichi Klán

Ninjaklán. A kunoichi szó ninjanőt jelent, a klán hat nőből és egy férfiből áll (utóbbi tiszteletbeli kunoichi). A klán feladata eredetileg a japán érdekeltségek védelme az Egyesült Államokban. Amíg Július Andan a rendszert telepítő könyvén dolgozott, a kunoichi klán rejtette el a világ elől.

Alexandr Kutuzov

Az orosz maffia ura. Amikor összeomlik a világgazdaság, fegyveres puccsal átveszi a hatalmat az országban. A világgazdaság talpra állása után továbbra is ő marad Oroszország elnöke.

10

11

Godard Lansky

A civilizációt irányító titkos csoport egykori tagja, ő irányította az erőszak-ipart (bűnözés, fegyverkezés stb.)- A kunoichi klán felkutatta, és likvidálta.

Legfelsőbb kaszt

Az egész világot irányító titkos társaság. Tagjai: Darla, Anhaido és vufír.

Mariko

Kunoichi. Ashikóval ketten kísérték Japánból az Egyesült Államokba Momochi Másadat. Szakterülete a megtévesztés és az orgyilkosság.

Joshi Masada

A csúcstechnológiában érdekelt Masada Konzern tulajdonosa. Gorkie nevelőapja. Október 9-én Július Andan felkereste Másadat, hogy közvetítse őt ki egy ninjaklánnak, Andan így került kapcsolatba a kunoichi klánnal.

Momochi Masada

Joshi Masada testvére. A Hattori Klán vezetője, Gorkie tanítómestere. Joshi Masada őt jelölte meg, mint helyettesét és utódját a Masada Konzern élén, ha valami baja esne. Amikor a CIA elrabolta Másadat, Momochi áttelepült az Egyesült Államokba.

Don Mazzone

Az olasz-amerikai maffia legnagyobb hatalmú vezére volt. Beceneve: Mosolygós Don. Az Andan utáni hajsza egyik kulcsszereplője. Később összetűzésbe került Donovannal, amibe belehalt.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Clive Morton

A CIA titkos hadműveletekkel foglalkozó főigazgatóságának vezetője. Miután elolvasta Andan könyvét a civilizációról,

ina a következtetésre jut, hogy a legfelsőbb kasztot nem lehet legyőzni, és szembefordul Donovanal.

Mörjike

Kunoichi. A Kunoichi Klán behatolás-, szökés- és komputerszakértője. Korábban számítástechnikával foglalkozott.

Nadya

Kunoichi. A Kunoichi Klán kémtechnika- (lehallgatók, rejtett kamerák stb.) és elemzésszakértője. Korábban a CIA egyik elemzője volt.

Netsuke Tower

Hetvenhét emeletes felhőkarcoló New Yorkban, a Masada Konzern és más japán nagyvállalatok székhelye. A Japánellenes Liga szemében a gonosz szimbóluma.

Nicole

Kunoichi. A Kunoichi Klán orvosa és méregszakértője. Korábban boncmester volt.

Shana

Kunoichi. A Kunoichi Klán tűzszerésze és közelharcszakértője. Korábban profi sportoló volt.

Vufír

A legfelsőbb kaszt egyik tagja. Feladata: tanácsokat adni Darlának, és felügyelni őt.

Bruno Weinberger

A civilizációt irányító titkos csoport egyik tagja, ő irányítja a világgazdaságot.

Zoe

Kunoichi. A Kunoichi Klán tagja. A szabotázs lesz a szakterülete, de a kiképzése még nem fejeződött be.

12

13

PROLÓGUS

HÁRMAK REZIDENCIÁJA

QAANAAQTÓL 500 KM-RE ÉSZAKKELETRE, GRÖNLAND

November 23., csütörtök, zónaidő: 20 óra 33 perc

Darla, Vufír és Anhaido szinte ugyanabban a másodpercben fejezték be az olvasást. Andan könyvét olvasták végig, A Rendszer Hiteles Krónikáját, melyet egyik emberük az internetről szedett le, és nyomtatott ki a számukra. A könyvet az asztalra tették.

- Július Andan követ képességei sohasem képezték vita tárgyát - állapította meg Anhaido. Ez igen komoly dicséret volt a részéről. A könyvet hatásosnak és igaznak tartotta, de egy cseppet sem rémült meg. Különösnek találta, hogy korábban annyira fenyegetőnek ítélték Július Andan árulását.

- A könyv részletesen leírja a rendszer működését. A tervezettnél komolyabb lépéseket javaslok - mondta Vufír.

Darla alig észrevehetően nemet intett a fejével.

- A könyv igaz - jelentette ki. - Július Andan a rendszer működésének titkait a világ elé tárta. Július Andan ismeri I rendszer működését, de nem bír semmilyen hatalommal. Beavatott volt ugyan, mégsem érti magát az embert. Nem tudja, hogy az ember ténylegesen milyen állapotban van. Az igazság nem fontos. A tudás nem hatalom.

- A tudás csak szavak - foglalta össze Anhaido. - Nem hatalom.

- Július Andan semmit sem tehet, csupán igazat mondhat - folytatta Darla. - Ebből nem származik hatalma. Nincs esélye. Arra számít, hogy felébreszti a világot. Csak hogy az emberi lények túlságosan mélyen alszanak. Ez a könyv csak beszédtema lesz. Csak ennyi, és nem több.

- Valamennyi hálózat ép. Július Andan követ árulása csupán apró meghibásodás - állapította meg Anhaido.

15

Darla bólintott. Vufír is rábólintott.

- Még sokáig beszédtema lesz ez a könyv - mondta Vufír. - De semmit sem lesznek képesek kezdeni azokkal az információkkal, amelyek benne vannak.

Több szó nem esett közöttük. Egyik emberük halkán bejött, összeszedte a

DUNCAN SHELLEY végső háború

könyveket, és kivitte őket. Darla, Vufír és Anhaido csak ültek, és néztek előre, nem pislogtak, nem gondolkodtak, nem éreztek semmit, csak ültek és nézték az időt. Nézték, ahogyan múlik az idő. Nem a teret nézték és nem is a tárgyakat, hanem a pillanatot. Mindazok a fájdalmak, félelmek és hazugságok, melyek megnyomorították az embereket, számukra nem léteztek.

ELSŐ FEJEZET

1.

HARVARD EGYETEM

BOSTON, MASSACHUSETTS

November 24., péntek, 11 óra 00 perc

Dr. Maximilián Wilford a Harvard Egyetem egyik legnevesebb professzora volt.

Doktori címét pszichiátriából szerezte, és azzal a szent meggyőződéssel járta a világot, hogy hozzá képest többé-kevésbé minden ember mentálisan sérült.

Előadásain sokat beszélt, a magánéletében azonban elég keveset. Legalábbis a száján keresztül. Mert magában folyamatosan szövegelt, attól a perctől kezdve, hogy felébredt, addig a pillanatig, amíg el nem aludt. Sétált az utcán, vagy ült a kocsijában, és szövegelt. Az emberekről beszélt magában és magának, akiket látott. És soha nem mondott róluk semmi jót. Mindig csak rosszat. Mintha lett volna egy olyan alapelve, hogy az élőről csak rosszat, vagy semmit. Magában szüntelenül diagnózisokat állított fel mindenkiről, akivel beszélt, vagy akit csak látott. Még az embereket ábrázoló fotókról is diagnózisokat állított fel. Még a rajzfilmfigurákról is. És ha nem volt senki a közelében, és még fotó sem volt, és még a téve sem ment, akkor az emlékezetében kutatott, és azokat diagnosztizálta, akikkel dolga volt. Így tartotta magát formában. Körülötte mindenki dilis volt. Legalábbis szerinte. A normalitás magányos kis szigetének tartotta magát, aki körül a mérhetetlen örület tengere hullámzik. Büszke volt magára, büszke volt az intellektusára, büszke volt abbéli képességére, hogy elegendő csupán egyetlen pillantást vetnie valakire, és máris megmondta, hogy az illető milyen mentális betegségeken szenved. Sohasem tévedett. Legalábbis ez volt a rögeszméje.

Dr. Wilford közepmagas, kissé pocakos ember volt, kevés őszes haját hátrafésülve hordta, amitől úgy érezte, úgy néz

16

ki, mint Anthony Hopkins A bárányok hallgatnak című filmben. Soha senki nem gondolta, hogy hasonlítana Anthony Hopkinsra, de dr. Wilford ilyen éleslátást egyetlen dilistől sem várt el. Hatvanhárom éves volt, és szűz. Ezt sohasem vallotta volna be senkinek. Inkább meghalt volna. Azt gondolta, hogy ő túl intelligens másokhoz. Valójában annyira nem volt elégedett a testével, hogy azt hitte, egyetlen nőnek sem kellene, és ha egy nő meglátná meztelenül, kinevetné. És azt nem élné túl. Ezért inkább megkímélte magát a kritika elviselhetetlen kínjától, és teljes lényével az emberek diagnosztizálásának szentelte magát. Mert abban jó volt. A legjobb.

Dr. Wilford enyhén kitaposott cipőt, sötétkék, halszálkás öltönynadrágot, fehér inget és fekete nyakkendőt viselt. A zakót nem vette fel, és a hosszú ujjú ing ujját a könyökéig felhajtotta, a nyakkendőt pedig meglazította. Az egyetlen mindig így lehetett látni. Úgy gondolta, hogy ez a viselet egyfajta sportosságot kölcsönöz neki, és olyan ember benyomását kelti, aki energikus, és állandó készenlétben van, és mindig dolgozik. És ez igaz is volt, mert tényleg mindig dolgozott, ugyanis egyetlen perc szünet nélkül diagnosztizálta, más szóval becsmérelte az embereket.

Mindemellett Wilford jó előadó volt, imádta az egyetemi katedrát, a diákok nagy koponyának tartották, és a vezetőség is hosszú távon tervezett vele. Cikkei és könyvei nemzetközi hírnevet szereztek a számára, és ez meg is látszott a bankszámláján. Wilford valamikor Andan embere volt, neki dolgozott, természetesen tudtán kívül. Andan számított rá a Harvardon, és az volt a dolga, hogy hülyítse a diákokat. Wilford azonban minden szót elhitt, amit mondott. Beszélt, beszélt és beszélt, és valami öngyilkos merénylőkre jellemző fanatizmussal hitte, hogy amit mond vagy ír, az igaz. Olyan volt, mint a kábítószer-kereskedő, aki maga is rabja az árujának.

Dr. Wilford lendületes léptekkel haladt végig a folyosón, előadóterme ajtaja felé. Az üres folyosón visszhangoztak a léptei. Késett. Mindig késett. Szeretett késni, szerette, hogy

mire belép a terembe, már mindenki a helyén ül, és mindenki órá vár. Úgy vélte, a várakozás fokozza az élvezetet, márpedig őt hallgatni kétségkívül élvezet. Wilford benyitott a terembe. A terem tömve volt. Mint mindig. Az asztala mög

DUNCAN SHELLEY végső háború

sétált, és lecsapta az asztalra a hóna alatt szorongatott paksamétát. Nagyon sóhajtott. Szétnézett. Mosolyra rántotta a száját.

- Hölgyeim, uraim! - szólalt meg. - Kevés az idő, kezdjünk

is hozzá! Ma valami egészen érdekes dologról fogok önöknek beszélni. A mai téma: a szerelem vegytana. A szerelem alkímiája. Arról fogok önöknek beszélni, hogy a szerelmet miféle vegyületek okozzák, és hogy ezek a vegyületek hogyan és miképpen, és az agynak mely részein termelődnek. Ez egy igen érdekesítő és intim téma, amely más megvilágításba helyezi a szerelmet, mint olyat, valamint a szerelem látványos megnyilvánulásait, mint amilyenek például a versek.

Wilford a tábla felé fordult, krétát ragadott, és már éppen lendületesen rajzolni kezdett, amikor valaki megszólalt.

- Dr. Wilford! Lenne egy kérdésem.

Wilford abbahagyta a rajzolást, és a hallgatósága felé fordult. Az egyik diák jelentkezett, majd fel is állt. Nyúlánk, beesett mellkasú, szemüveges fickó.

Wilford nem szeretete.

- Mit óhajt, kedves Robson úr? - kérdezte nyájasan.

- Biztosan ismeri ezt a könyvet - mutatta fel Robson

A Rendszer Hiteles Krónikája egyik példányát. - Mi a véleménye róla, professzor úr?

Wilford igen türelmes volt az idiotákhoz, ezért nem förmedt rá a diákra, hanem válaszolt.

- Ha-ha - mondta Wilford. - Ez a véleményem. Ostoba egy könyv. Mint az írója. Nem olvastam, csak belelapoztam, de nekem már az is elég volt. Maga, fiam, el sem tudja képzelni, hogy jómagam milyen jártassággal rendelkezem a diagnosztizálás terén. Számomra már az első néhány mondat, sőt az első néhány szó, sőt már maga a cím is jelentőséggel bír! És számomra egyértelmű, hogy a könyv írója súlyos paranoid skizofrén, aki hallatlanul nagy mennyiségű rögeszmével

18

\

19

rendelkezik. Azt is tudom, hogy a könyv írója fél a nőktől. Illetve... mindannyian félünk a nőktől, és ez normális, de ő betegesen fél a nőktől. Ez számomra egyértelmű - Wilford hatásszünetet tartott, hogy kiélvezze a poén dicsőségét. A szokásosnál jóval kevesebben kacagtak. Wilford számára ez is egyértelmű volt. - Most pedig, ha megbocsát, kedves Robson, órát kell tartanom. Robson azonban nem volt ilyen könnyű lerázni.

- Elnézést kérek, professzor úr, de volna itt valami -

Robson kinyitotta a könyvet, azon a helyen, ahová egy könyvjelzőt dugott, hogy ne kelljen keresgélnie. - Andan azt írja, hogy az egyetemeken tanított emberkép teljesen alap talán. Azt írja, hogy ezeket az állításokat, miszerint az embernek nincs lelke, és hogy a majomtól származik, sohasem bizonyították, csak bizonygatták. És ha jól belegondolok, én nem emlékszem egyetlen olyan alkalomra sem, amikor például ön valami bizonyítékot mutatott volna nekünk. Most is rajzol a táblára, és bizonyára érdekes előadást fog nekünk tartani a szerelem vegytanáról, de a rajzok és a szavak nem bizonyítanak semmit. Nem akarom öntől számon kérni öt év minden előadásának bizonyítékait, ezért...

Ez már Wilfordnak is sok volt egy kicsit. Még hogy számon kérni...

- Maga, fiam, a világon semmit nem kérhet számon tőlem!

Harminc gigászi méretű könyvtár, közel fél évszázadnyi tudományos munka, és legalább százhusz pont az IQ teszten, ami közöttünk van. Üljön le! És hallgasson! És figyeljen! És ha figyel, akkor talán van egy kis esély rá... bár magának talán nincs... hogy valami megragadjon abban az apró agyában!

Wilford a táblához fordult, és tovább húzta a megkezdett vonalat. Az egyik lány Robson védelmére kelt, pedig utálta a fickót.

- A szavak csak jelek vagy hangok, a rajzok pedig csak

DUNCAN SHELLEY végső háború

krétapor a táblán - mondta. - Ezek egyike sem bizonyítja, hogy a szerelemnek van vegytana. Wilford széles mosollyal az arcán fordult meg.

20

- Maga egy tejfelesszajú csitri, aki még nem tud semmit semmiről! Maga még nem igazi ember, csak annak készül. Feltéve, hogy képes lesz valamit megtanulni az óráimon, és képes lesz letenni a vizsgáit. Ahelyett, hogy ökörségeket beszél, és a védelmébe vesz enyhén szólva is kétes értelmi képességekkel megátkozott hallgatókat, inkább figyeljen és okuljon.

- Lehet, hogy végig kellett volna olvasnia ezt a könyvet - emelte fel Robson ismét Andan könyvét. - Mert nem hülyeség, ami benne van.

- Üljön le a helyére, Robson! Ne húzza ki a gyufát nálam, mert annak csak maga ihatja meg a levét! - fenyegetette meg Wilford nyájasan a diákját.

- Maga mondta, hogy csak azt higgyük el, amit a saját szemünkkel látunk! - emlékeztette Robson a professzort. - Akkor viszont engedje meg, hogy lássunk! Hol van a bizonyíték arra, hogy a szerelemnek van vegytana? Mutasson legalább egy filmfelvételt, amelyen egy vegyület szerelmet idéz elő.

- Ha éppen tudni akarja, vannak ilyen filmfelvételek, bár maga azokat úgysem tudná megérteni.

- És mi van azokon a filmfelvételeken? - kérdezte Robson, rendkívüli bátorságról téve tanúbizonyságot - Amint mérik egy ember EEG*-jét, miközben néz egy pornófilmet? Mi SÓze van ennek a szerelemhez vagy a bizonyításhoz? Wilford elvesztette a fejét.

- Mi az istent képzeli magáról? - mennydörögte. - Maga

.i/onnali orvosi ellátásra szorul, fiam! Maga egy bolond!

Maga sült bolond! Elolvastott egy könyvet, és máris azt hi-

h, hogy jogalapja van megkérdőjelezni a TUDOMÁNYT?!

Mi), a elmebeteg! Egy ön- és közveszélyes elmebeteg!

Robson még mindig nem ijedt meg kellőképpen, mert folytatta.

- Én csak beszélgetni szeretnék magával, professzor úr...

Maga nem tud velem beszélgetni! Hol van maga attól, beszélgetni tudjon velem, mi? Tudja maga, hogy hány dományos kitüntetésem van, vagy hogy hány cikkemet

k le a nemzetközi tudományos lapok? É elekt roencef alográf. Az agykéreg elektromos változásait mérő készülék.

21

- Igen, tudom - mondta Robson halkán.

- Akkor üljön le a rohadt székére, és fogja be a pofáját! És megnézheti a jegyeit a szemeszter végén, arra mérget vehet! Idióta! - üvöltötte Wilford. Robson leült.

- Igen, tudom, hogy hány tudományos kitüntetést kapott, és hogy hány cikket írt - jegyezte meg halkán.

- Nagyszerű! - vetette oda gúnyosan Wilford, és visszafordult a táblához.

- És maga tudja, hogy mi a szerelem szó tudományos definíciója?

Az egész osztály megdermedt. Ez már tényleg túlment minden határon. Robson kérdése olyan hatású volt, hogy még a legyek sem mertek volna zümmögni a teremben. Wilford összeszorította a szemét, és elöntötte az izzadság. Úgy érezte, Robsonnak még a halál is kevés lenne.

- Mert ha a szerelem tudományos háttéréről fogunk ta

nulni, akkor ahhoz előbb ismernünk kell a szerelem szó

tudományos definícióját - mondta Robson. - Hiszen min

denkinek mást jelent a szerelem. A tudomány hogyan hatá

rozza meg a szerelmet?

Ekkor felrobbant a bomba. Mert ez az utolsó mondat már gúnyos volt. Nem a hangnemében, hanem mert annyira képtelenség volt, hogy a szerelemnek lenne bármiféle tudományos meghatározása, vagy hogy Wilford ismerne ilyet.

Néhányan már a menekülésen törték a fejüket, amikor Wilford megfordult.

Vicsorgott.

Ebben a pillanatban tényleg volt valami hasonlóság közte és Anthony Hopkins között.

Wilford üvöltést hallatott, és megindult Robson felé, hogy kiszorítsa belőle a szuszt.

Robson azonban sokkal fürgébb volt nála, és mire Wilford eljutott volna hozzá, már kint volt a folyosón. És miközben a diákok mind kimenekültek a teremből, dr. Wilford diagnózisaitól visszhangzott az épület.

DUNCAN SHELLEY végső háború

2.

ANTHONY VALZANO REZIDENCIÁJA

MOUNT VICTORIA, PÁPUA ÚJ-GUINEA

November 25., szombat, zónaidő: 07 óra 00 perc

Pápua Új-Guinea kellőképpen nagy ahhoz, hogy jól el lehessen rejtőzni benne, és kellőképpen jelentéktelen, hogy senkinek ne szúrjon szemet a térképen. Éghajlata forró és csapadékos, az ország mintegy hetven százalékát esőerdők borítják. A lakosság közel egyharmada írástudatlan, a születéskor várható élettartam még mindig alig múlja felül az ötven évet. A huszadik század elején még kőkorszaki életformát folytató kannibál törzsek ma már turistalátványossággént működnek, így egészítik ki szegényes bevételeiket.

Valamikor régen még Andan állt az ideológiai hálózat élén, és kezében tartott mindent, ahonnan ideológia indulhatott útjára, vagy amin keresztül ideológia terjedhetett el. Három közvetlen kapcsolata révén átfogta az egész világot: Ralph Archer felelt a médiáért, Olga Komorova a szórakoztatóiparért, Anthony Valzano pedig a tudományos intézetekért, a vallásokért és az iskolarendszerért. Látszólag Valzano dolgozott a legtöbbet, de az ő három területe olyan szorosan összefonódott, hogy gyakran alig lehetett megkülönböztetni őket egymástól. A legfelsőbb kaszt a médiából új, önálló hálózatot csinált, és a média korábbi urát, Ralph Archert bízta meg a vezetésével, az ideológiai hálózat többi területének élére pedig Anthony Valzanót állította. Miután Darla kinevezte Valzanót a hálózat élére, megkérdezte tőle, hogy hol akar élni. Valzano még Andan idejében hol egy luxus óceánjárón, hol egy monacói villában, hol egy moszkvai palotában élt, de a Vatikánban is volt hol laknia. Csakhogy Godard Lansky halála után Darla új biztonsági rendszabályokat szabtett be, és a hálózatok vezetőit igyekezett annyira elrejteni a világ elől, amennyire csak lehetett. Valzano egy napos gon-ílnlkodás után Pápua Új-Guineát választotta lakhelyéül, ahol

22

23

állt egy régi erőd, amely csupán egy nagy háznak látszott, a főváros, Port Moresby közelében, 2100 méter magasan a Mount Victoria oldalában, jó rálátással az odavezető utakra.

Valzano nem volt bátor ember, félt ettől a világtól, félt az erőszaktól, a betegségekétől, a katasztrófáktól. Jól végezte a munkáját, de nem is értette igazán, hogy mit csinál. Nem jutott el a tudatáig, hogy a világ nagyrészt az ő munkája miatt annyira veszélyes. Szerette a biztonságot és a hatalmat, szerette a titkos értesítéseket, és szerette a védelmet. És mindezt sohasem élvezhette annyira, mint új rezidenciáján, ahol hihetetlenül vastagok voltak a falak, ahol több mint kétszáz jól képzett testőr vigyázott rá éjjel-nappal, és ahol a létező legmodernebb biztonsági berendezések őrködtek a nap minden pillanatában, több tucatnyi érzékelési tartományban. Valzano örömmel költözött be fényűző erődjébe, elzárva a világtól, elzárva a levegőben terjengő kórokozótól, és elzárva a nap gyilkos melegétől.

Valzano ötvenegy éves volt, átlagos magasságú, tizenöt kiló súlyfelesleggel, kis tokával, barna szemekkel és világosbarna hajjal. Gyorsan leizzadt, ezért nem szerette a meleget, és míg fent a felszínen 31 Celsius fok volt, itt lent csupán 2 fok. A konferenciaterem asztalánál ült, sötét vadászöltönyben, vastag csizmában, térdig érő fekete kabátban és zöld vadászkalapban. A teremnek nem voltak ablakai, és csak egyetlen ajtaja, melyet belülről be lehetett zárni. Az asztalon kisméretű irányítópult, az egyetlen széssel szemben hatalmas monitort súlylyesztettek a falba, a képernyő két oldalán egy-egy kamera.

- Milyen az idő ott nálatok? - kérdezte Olga Komorova, akinek mellalakja kitöltötte a képernyőt. Komorova a Fidzsi-szigeteken tartózkodott, hatalmas üvegpalotája egyik teraszán ült hintaszékében, háta mögött a tengerrel. A nő legrosszabb indulattal is csupán negyvennek látszott, pedig már közelebb volt a hatvanhoz, mint az ötvenhez. Majdnem két méter magasra nőtt, egyetemi éve alatt versenyszerűen kosárlabdázott. Még ma is edzett néha a saját pályáján.

Az átlagnál szebb arcvonásokkal rendelkezett, szerette a szép ruhákat, a napfényt, a szexet és a hatalmat. A hatalmat a leginkább.

Valzano ivott néhány kortyot a kávéjából. Egy tálca állt az asztalon, bal oldalon, tele mindenféle földi jóval.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Két fok - felelte.
- Ha ez az ára, hogy feljebb jussak, akkor nem akarok! -vágta rá Komorova, és nevetett.

Valzano elmosolyodott. Már megszokta Komorova stílusát. Ez a stílus jól jött a szórakoztatóiparban, melyet a nő irányított az egész bolygón.

- Kérlek, számolj be az eredményekről! - mondta Valzano.

- Oké! Tehát az eredmények! A megadott kritériumok alapján összeszedtünk negyvenhét válogatott idiótát, akiket elkezdtünk felfuttatni. Képezzük őket, már készül az első lemezük, a készítenő videoklipek forgatókönyveit már megírták. Hollywoodban hét neves rendező látott hozzá a megrendelt filmek leforgatásához. A forgatókönyvek már megvoltak, bár némelyiket fel kellett turbózni egy kicsit. Vagy nagyon. A tervezett hetven magazinból kettő ma jelenik meg először. Az egyik egy férfimagazin, amely kizárólag a nők testével foglalkozik, a másik egy népszerű pszichológusok írásait tartalmazó színes magazin. A kért tévéműsorok főpróbái elkezdődtek. Összeválogattuk a lehető legszimpatikusabb pszichológusokat és pszichiátereket, akik nem félnek a kamerától, és elkezdtek felkészíteni őket az előadásokra. A regényeket, melyeket kértél, e pillanatban éppen tördelik, sőt az egyik már nyomdakész állapotban van. Egyelőre ennyi.

- Köszönöm - bólintott Valzano. - Szükség van még pénzre?

- Van elég pénzem - válaszolta Komorova. - De ha gyorsítani akarsz a folyamatokat, lehetne még némi pénzt befektetni a kampányokba.

- Mennyire van szükség?

- Legyen, mondjuk huszonöt. Egyelőre.

- Rendben. A pénz rövidesen elmegy a számláidra.

-

-

24

25

- Köszönöm!

- Igazán nincs mit.

Valzano átkapcsolt a videokonferencia másik résztvevőjére. A képernyőt egy magas, szikár, dús szemöldökű, vékony ajkú, kopasz férfi töltötte ki.

Tekintetéből hihetetlen erély áradt, olyan ember benyomását keltette, akinek senki a világon nem merne ellentmondani, még egy uralkodó sem. A férfi bőre rendkívül fehér volt, ajka színtelen, a szeme albinó, vagyis fehér. A fekete öltöny kiemelte bőre és szeme fehérségét. Úgy nézett ki, mint egy inkvizítor. És az is volt. Mert az inkvizíció nem szűnt meg soha, csak más formában működött tovább.

- Hallgatlak - mondta Valzano. Ő egy cseppet sem ijedt meg Occa de Marias, a vallás- hálózat vezetőjének szuggesztív megjelenésétől. Hosszú évek óta dolgoztak együtt, és elég lett volna csak egy telefon Darlának, és de Marias az esztét sem éli meg.

- Beszámolok az eredményekről - szólalt meg Marias.

Hangja dörgedelmes volt, még így a képernyőn keresztül is, bár amikor Valzanóval beszélt, mindig visszafogta magát. Marias Libanon fővárosában, Bejrútban élt, mélyen a föld alatt, ahová sohasem ért el a harcok szele. Az ország és a város nem jelentett számára semmit, csupán volt itt egy jól kiépített rezidencia a föld alatt, amelyet még abban az időben építettek, amikor az ország gazdag és fejlett volt. Marias számára a feje felett dülő harcok álcázásként szolgáltak. -

Az új értelmezéseket már terjesztik. Az egyházi vezetők Andan könyvének elutasítására szólítanak fel. Számukra nem Andan materializmus elleni fellépését emeltük ki, hanem azokat a részeket, amelyekben némelyik egyházat politikai pártként határoz meg, és amelyekben némelyik szent könyvet és némelyik prédikációt gonosznak bélyegzett, azon az alapon, hogy azok tétlenségre készítetik az embereket.

Valzano elfogyasztott egy rendkívül finom teasüteményt, és ivott egy korty forró kávé. Felnézett a képernyőre.

- Andan a könyvében arra biztatja az embereket, hogy válasszák külön az egyházakat és a vallásokat. Ez nem fog problémát okozni? - kérdezte.

- Nem, természetesen. Senki nem meri megkockáztatni a támogatás, a média és a

DUNCAN SHELLEY végső háború

politika jóindulatának elvesztését.

- A Vatikán?

- A Vatikán állást foglal Andan könyvével kapcsolatban. Már szövegezik azt a kiadványt, amelyben elítélik a könyvet. Ezt nagyon szelíd hangvétellel teszik meg, méltatják a könyv egyes részeit, míg más részeit elutasítják.

- Helyes. Várható szakadás valahol, valamelyik egyházban, Andan miatt?

- Várható. De ezek egyike sem jelentős. Sem befolyásukat tekintve, sem taglétszámát tekintve.

- Rendben. Folytasd a munkát, és majd jelentkezem - mondta Valzano.

De Marias meghajolt, majd eltűnt a képernyőről.

Valzano harmadik tárgyalópartnerét hozta be a monitora. A kissé torzonborz megjelenésű férfi Mongóliában született hetven évvel ezelőtt. Árva gyerek volt, nevelőszülőkhöz került, előbb Németországba, majd az Egyesült Államokba. Tanárnak tanult, de a szervezéshez jobban értett, mint a tanításhoz. Még Andan elődje szervezte be az ideológiai hálózatba, harmincnyolc évvel ezelőtt. A férfi, akinek a birkózás és a homoszexualitás volt a szenvedélye, a Thoki névre hallgatott. Csak ez az egy neve volt, melyet ő talált ki magának sok évtizeddel ezelőtt. Ő irányította az iskolarendszert az egész bolygón. Minszkben élt, Fehéroroszország fővárosában. Szerette a várost, a város építészetét és az éghajlatot. Tíz évvel ezelőttig az egyik helyi iskola gondnokaként dolgozott. Számára ez volt a humor: a világ iskolarendszerének uraként egy iskolában dolgozik szerény fizetésért, mint egyszerű gondnok. És munkaidő után hazatért az egyik bérház alatt húzódó, nyolc szintes luxus erődjébe. Azért hagyta abba a munkát, mert Andan nem szerette, hogy minden nap az utcán járkál így ilyen veszélyes városban.

26

27

- Itt vagyok! - szólalt meg Thoki, köszönésképpen. - Albert Rice-nak tetszik A Rendszer Hiteles Krónikája, és nem hajlandó elítélni a könyvet. Sőt, legutóbb azon gondolkodott, hogy tankönyvként fogja használni.

- Ki ez az Albert Rice? - kérdezte Valzano.

- Egy pénzember. Van néhány alapítványa, melyek iskolákat támogatnak. Harminc felsőoktatási intézményt tartanak fenn, nagy részét Észak-Amerikában.

- Megértette, hogy mi a dolga, és mi lesz, ha nem követi az utasításokat?

- Hogyne. De azt gondolja, hogy elegendő pénzforrással rendelkezik ahhoz, hogy létrehozson és fenntartsen egy független iskolahálózatot.

- Intézkedem - mondta Valzano. - A többiekkel mi a helyzet?

- A többiekkel minden rendben. Hivatalosan a világ egyetlen oktatási intézménye sem fogja elismerni vagy támogatni A Rendszer Hiteles Krónikáját vagy Július Andant. A szabályokat elfogadták. Minden tanárt kirúgnak valamilyen indokkal, aki túlzott fontosságot tulajdonít a könyvnek vagy Andannak.

- Helyes. Más valami?

- Nincs semmi. Dolgozom, és értesítelek, ha van valami pozitív vagy negatív.

- Rendben.

Valzano megszakitotta az összeköttetést. Elővette a telefonját, mellyel Darlával tartotta a kapcsolatot, és lenyomta a hívásgombot.

- Darla - hallatszott két másodperc múlva a nagyfőnök hangja az apró hangszóróból.

- Jó reggelt, Gazda! Anthony Valzano vagyok. Jelentem szeretnék Önnek.

- Mik a hírek? - érdeklődött Darla.

- Szükségem lenne huszonötmilliárd dollárra a szórakoztatóipar-hálózat megtámogatásához, hogy felgyorsuljanak az események. - Valzano várt egy kicsit, de Darla nem szólalt meg, ezért folytatta - Ezen kívül, van egy Albert Rice nevű

28

pénzember, aki alapítványokat tart fenn, és felsőoktatási intézményeket támogat. Rice nem hajlandó elutasítani Július Andan könyvét, sőt a könyv tankönyvként való használatát is fontolgatja.

- Jó - mondta Darla, és bontotta a vonalat.

Valzano egy kicsit meglepődött, mert még nem szokott hozzá Darla stílusához, de úgy gondolta, Darla mindent hallott és értett, és már intézkedik is. És Darla intézkedett is. Hívta Weinbergert, hogy öt percen belül utalja el a pénzt, majd hívta Alexis Iliopulost, aki az erőszak-hálózat élén állt, hogy sokkal jobb

DUNCAN SHELLEY végső háború

lenne, ha Albert Rice inkább nem élne.

A roppant gépezetek működésbe léptek. A pénz útnak indult Valzano számlái felé, és megszületett a döntés, hogy Albert Rice néhány óra múlva meghal egy rablótámadás során.

3.

HATTORI KLÁN FŐHADISZÁLLÁS

SAPPORO, JAPÁN

November 25., szombat, zónaidő: 10 óra 00 perc

Japán szigetország, sok ezer szigetből áll, területének azonban csupán egyötöde lakható. A lakosság túlnyomó része a négy legnagyobb szigeten, az úgynevezett főszigeteken telepedett le. A legészakibb fősziget Hokkaido, székvárosa Sapporo, amely az 1972-ben itt megrendezett téli olimpiáról és a söréről híres. Sapporo nagyon japán város, bár itt a japán építészettel kapcsolatos sztereotípiák kevésbé érvényesek, mint más főszigetek városaiban. Ennek oka a Szibéria felől érkező légtömegek okozta zord időjárás. Télen nem ritka, hogy a hőmérséklet mínusz harminc fok alá süllyed. Ezért építészetiileg a város inkább tűnik amerikai városnak, mint japánnak.

Amikor 1869-ben a fősziget nevét Edzóról Hokkaidóra változtatták, a Hattori Klán már két és fél évszázados múltra tekinthetett vissza. A Klán 1901-ben tizenhat ninját küldött Sapporóba, hogy derítsék fel a várost, és építsenek fel egy rejtékhelyet, majd 1947-ben ide helyezte át főhadiszállását.

29

A főhadiszállás az egykori olimpiai falu közelében indul, és az ezer négyzetkilométerre kiterjedő város nagy részét beborítja. Többnyire az utcák és házak alatt megbúvó járatokból és termekből áll össze, melyekből néhány, a klán tulajdonában lévő lakóházba és üzlethelyiségbe lehet feljutni. A vészkijáratok a hegyekbe és a tengerpartra vezetnek.

A Hattori Klán vezére, a jonin, Momochi Masada, Joshi Masada bátyja volt, helyettese, a legmagasabb rangú chunin, Sotzaburo Yamamoto. A ninja klánokban a ninját három csoportra osztották: legalul voltak a géninek, a végrehajtók, felettük a chuninok, afféle tisztok, parancsnokok, és legfelül a jonin, az egész klán vezetője, a nagymester.

A középkori Japánban több titkosszolgálat is létezett. Ezek a hírszerzéssel és más titkos akciókkal foglalkozó szervezetek mind magánkézben voltak. Ninja klánoknak nevezték őket. Ezek a klánok hasonlóképpen épültek és épülnek fel, mint a jelenkor kémszervezetei. A Hattori Klán három nagy csoportra, szekcióra oszlik fel, melyek számtalan alosztályra bomlanak. Az első csoport neve Érzékelés. Megfigyeléssel, őrködéssel, felderítéssel foglalkozik. A második csoport neve Döntés. Ennek az osztálynak a feladata a felkérések elbírálása, a megszerzett információk kiértékelése, és az akciók terveinek elkészítése. A harmadik szekció a Mozgás. Mindenfajta akció végrehajtásával foglalkozik.

A Hattori Klán vezetőségi tárgyalóterme 18 méterrel a város méltán híres botanikus kertje alatt helyezkedett el. A teremben rendes körülmények között a jonin, a helyettesi teendőket ellátó legmagasabb rangú chunin, és a klán három szekcióját vezető chunin volt jelen. Most a Jonin nem tartózkodott a teremben, parancsait helyettese tolmácsolta. A tárgyalóteremben egyetlen bútor sem volt. A hatszögletű, hat méter átmérőjű, három méter magas, rózsafa falú helyiség padlóját gyékényszőnyeg borította. A klán vezetősége a földön ült, hátukat a szoba falának vetették. Könnyű otthoni kimonót viseltek.

- A Jonin százhuszonöt genint és tizenhat chunint rendelt az Egyesült Államokba. Elsősorban védelmi feladatokat kell ellátniuk. Joshit és Július Andant fogják védeni - mondta Y. imamoto.

- Már harmincnyolcan vannak ott - jelentette ki Yukijori Neko, az Érzékelés osztály vezetője. - További száznegyvenegy embert kér a Jonin?

- Igen - felelte Yamamoto.

- Harmincnyolcan vannak az Egyesült Államokban, hetvenen a különféle birtokainkon, és most további száznegyvenegy emberünket is elküldjük. Ezek után a főhadiszálláson mindössze százhatvannégyen maradunk, beleértve a gyerekeket is - foglalta össze Yukijori.

- Tisztában vagyok vele - bólintott a Jonin helyettese.

- Milyen összetételű csapatot akar a Jonin? - szólalt meg 1 ledaya Nagachiro, a Döntés szekció vezetője.

- Elsősorban megfigyelő csoportokat, másodsorban akciócsoportokat. A feladat: védelem. Felderítés, elkerülés, és szükség esetén elhárítás.

- A színlelés? - kérdezte Toshiro Ukifune, aki a klánban a Mozgás szekció feje

DUNCAN SHELLEY végső háború

volt.

Kérdése arra vonatkozott, hogy a ninjáknak milyen szerepeket kell majd játszaniuk.

- Turisták, fényképészek, tévériporterek, taxisofőrök, ügy-
iilek - sorolta a Jonin helyettese. - Van egy listám erről.
Ukifune bólintott.

- További teendők? Mit fogunk tenni a legfelsőbb kaszt elit? - érdeklődött
Yukijori.

- Felvesszük a kapcsolatot más ninja klánokkal, és rábír-': őket, hogy aktívan
működjenek közre a legfelsőbb kaszt Imi háborúban.

I Milyen módon bírjuk rá őket?

- Manipulációval, pénzzel, zsarolással, erőszakkal. Nem lé-
teges. Csak a cél számít. A legnagyobb csatát vívjuk, amit az
ber valaha is vívott a történelemben. És annyi értelmetlen öl-klés után most
először az egyetlen igazi ellenséggel szemben.

30

31

- Már alig várom - vallotta be Ukifune félmosollyal az ar-
cán. - Kezdjük is hozzá.

Yamamoto, a Jonin helyettese rábólintott, majd felállt.

- Megmutatom a listát, összeszedjük az embereket, és
amint elindultak, elkezdjük megkönyékezni a többi klánt.

A klán vezetősége egyetértett, és hozzáálltak a feladatok végrehajtásához.
4.

A SZENNYEZETT ZÓNA HATÁRA

DENVER, COLORADO

November 26., vasárnap, zónaidő: 12 óra 25 perc

Október 30-án atombomba robbant Denver külvárosában. Az egy kilótonnás bomba egy
aktatásában volt elhelyezve, melyet időzítővel robbantottak fel. A tettesek a
robbanás pillanatában már átlépték az államhatárt. Akkoriban még senki sem
sejtette, hogy a tudatlanság milyen megnyugtató lehet, hogy az a hit, az a
meggyőződés, sőt rögeszme, hogy a bombát Andan robbantotta fel, milyen
megnyugtató, milyen egyszerűvé teszi az életet. Mert amióta kiderült, hogy Andan
nem terrorista, mindazok az akciók, amelyeket neki tulajdonítottak, egyszerre
tettes nélkül maradtak. Mert ha nem Andan követte el őket, akkor ki?

Az Ebólát a CIA vetette be Alaszkaiban, azzal az egyetlen céllal, hogy karantén
alá vonhassák, vagyis elszigetelhessék az államot, és elkaphassák Andant. Ezt a
CIA tette, ez ismert tény volt néhány ember előtt. Azok előtt, akik bevetették a
biológiai fegyvert, meg azok előtt, akik eljuttatták Darla parancsát Donovanhoz,
akit Darla akkor még dróton rángatott. Az Ebólát a CIA vetette be. Egész
pontosan néhány ember vetette be, a CIA alkalmazottainak jóval több, mint 99,99
százaléka semmit sem tudott az esetről, és leszámítva néhány menthetetlen
őrültet, nem is értettek volna vele egyet. A denveri atombomba azonban ennél
sokkal bonyolultabb volt. Több tucat terrorcsoport vállalta magára. A terroriz-

mussal foglalkozó kormánysszervek egyiknek sem hittek, bár nagyon szerettek volna
hinni valakinek. Mert bármi elviselhetőbb lett volna, mint az a tudat, hogy
valaki felrobbantott egy atombombát egy amerikai nagyvárosban, és a tettes máig
ismeretlen maradt. Még gyanúsított sem volt. Így maradt a rutin, és elővették a
régit és jól ismert terrorsszervezeteket, hátha ők voltak. Persze nem ők voltak,
és jel sem utalt a bűnösségükre, de még ez is jobb volt, mint a semmi.

Az atombomba robbanása és a robbanás következményei, mintegy huszonkilencezer
embert öltek meg. Ez a szám nem becslésen, hanem pontos számoláson alapult.

Alulmúlta a korábbi, becsült értékeket, melyek némelyike az ötvenezret is
meghaladta, de még így is hihetetlenül sokkoló volt. Egész Denvert evakuálták,
és néhány környékbeli város külső kerületeit is. Denver kísértetvárossá vált.

Még a csavargók sem merték ott meghúzni magukat. Egyetlen bomba miatt egész
városok mentek tönkre. A bomba atombomba volt. Tömegpusztító fegyver. De mint a
fegyverek általában, az atombomba pusztító hatásai is főként érzelmi szinten

jelentkeznek, és félelemben nyilvánulnak meg. Öt független szakértő mérései
által kijelölték a szennyezett zónát, és elkerítették. Ez a zóna a városnak

csupán az egyharmadát foglalta el. A kormány komoly lépéseket tett annak
érdekében, tli "gy a várost mielőbb talpra állítsa. Már csak dachból is.

A szennyezett zóna határánál a média képviselői számára l'i/tonságos pavilonokat

DUNCAN SHELLEY végső háború

állítottak fel, és jeles kormánytagok, őt maga az elnök is ellátogatott ide, hogy a kihalt várossal a I u l, i mögött, az újrakezdésről beszéljen, és emígyen bizonyítsa az embereknek, hogy nincs olyan nagy baj, mint hiszik. Donovan négy testőrrel a színpalak mögött várta, amíg / elnök befejezi a beszédét, és megválaszolja a riporterek enléseit. Amikor az elnök a kíséretével elindult, odalépett lu i/zá, és halkán megkérdezte.

- Tudnánk valahol négyszemközt beszélni?
- Nem ér rá, amíg felszállunk a gépre? - kérdezte az elnök.

-

-

32

33

Donovan megrázta a fejét. Tudta, hogy az elnök el akarja távolítani a CIA igazgatói székéből, és minden lehetőséget megragadott rá, hogy erősítse a pozícióját az elnöknel.

Az elnök magához intette James Nasht, testőrségének vezetőjét, és megkérdezte tőle, hol tudna néhány percet négyszemközt beszélgetni Donovannal. Az elnöki konvoj hét teljesen egyforma, páncélozott, sötétített üvegű, fekete terepjárója biztonságos, zárt helyen parkolt, ezért Nash azt javasolta, hogy az indulást halasszák néhány perccel későbbre, és az egyik terepjáróban megejthetik a bizalmas beszélgetést.

- Miről van szó, Bili? - érdeklődött az elnök, miután Nash becsukta utánuk a kocsiját. - Ha a pozícióddal kapcsolatban akarsz...

- Nem, nem erről van szó. Ennél sokkal komolyabb a helyzet - mondta Donovan, ami igaz is volt, meg nem is. - Olvastad A Rendszer Hiteles Krónikáját?

Az elnök hirtelen politikussá változott, ami bensőséges megbeszélés során csak ritkán fordult elő.

- Ööö... nos... beleolvastam - felelte.

- Tehát elolvastad - állapította meg Donovan, aki elég politikussal beszélgetett már ahhoz, hogy kiismerje a fogásaikat. - Mi a véleményed róla?

- Nos... nincs hivatalos véleményem. Nem kívánok állást foglalni a könyvvel kapcsolatban. Az Egyesült Államok elnöke vagyok, nem tehetem meg, hogy állást foglaljak egy könyvvel kapcsolatban. Ha csak egy regényről lenne szó, akkor még talán, hiszen Kennedy is tett bizonyos kijelentéseket a kémregényekkel kapcsolatban. De A Rendszer Hiteles Krónikája ebből a szempontból egy valóságos mumus. Senki nem fog állást foglalni. Úgy értem, egyetlen nyugati kormány egyetlen tagja sem fog ilyet tenni. Még a képviselők sem.

- Ezzel tisztában vagyok. Az érdekelne, hogy mi a nem hivatalos véleményed.

Az elnök elgondolkodott. Összefűzte az ujjait, megköszönte a torkát.

- A nem hivatalos véleményem... Ez egy...

- Bizalmas vélemény - fejezte be a mondatot Donovan. Az elnök bólintott.

- Ööö... érdekes. Ennyit tudnék mondani. Donovan elmosolyodott.

- Ez inkább egy hivatalos véleménynek hangzott.

Az elnök is elmosolyodott. Azután felnevetett. Ez egy kissé oldottabbá tette a beszélgetést.

- Tényleg érdekes - mondta az elnök. - Nem hiszek benne I ülönösebben, de elutasítani sem merném.

- Én sem. Sőt! Hajlok arra, hogy hipotézisként elfogadjam egy legfelsőbb kaszt" létét. Hajlok rá, hogy elfogadjam. Vannak bizonyos jelek, amelyek kifejezetten arra utalnak, hogy létezhet valami ilyesmi. Jó lenne, ha lépnénk valamit ebbe az irányba.

- Mire gondolsz egész konkrétan?

- Jó lenne, hogy ha találkoznál Andannal - mondta ki Donovan.

Az elnök viselkedése azonnal megváltozott.

- Nem, nem, nem! - rázta a fejét Donovan, még mielőtt

ltn elnök megszólalhatott volna. - Természetesen nem egy

hivatalos találkozóra gondolok! Titokban kellene vele talál

koznod, egy megfelelő helyen. Csak hogy megismerd. Mert

"- a fickó nem egy futóbolond.

- Ha ez kiderül... Ha... Mondom: ha! Ha ez a találkozó Sbejönne, és kitudódna...

- az elnök megcsóválta a fejét. -te beláthatatlan következményekkel járna! Nem

tűnhet úgy, 11 \ az Egyesült Államok elnöke akár csak fontolóra veszi lgy

láthatatlan világhatalom létét! Ez nem történhet meg!

DUNCAN SHELLEY végső háború

Ki tudjuk védeni, hogy megtörténjen. Alapos szervezést űnyel. Andan egész biztosan igen komolyan elmaszkíroz-Ű menne csak el a találkozóra, hiszen, mint tudjuk, még ' is óriási vérdíj van a fején - mondta Donovan, és még Őátette magában: "Akárcsak az enyémen". [Az elnök fél percig gondolkodott. - Megfontolás tárgyává teszem az ötletedet, Bili - mondta ii I. - És maradjunk ennyiben, lú'ndben. Majd még visszatérünk rá - egyezett bele i uivan.

35

34

5.

GORKIE APARTMANJA

FIFTH AVENUE, MANHATTAN

November 26., vasárnap, 21 óra 35 perc

A Fifth Avenue legdrágább lakóházának legfelső három emelete Gorkie tulajdonában állt, így ő büszkélkedhetett New York városának legdrágább apartmanjával. Gorkie természetesen nem volt egy büszkélkedő fajta, így ezzel a ténnyel nem sokan voltak tisztában.

Az HAC, a Health Alteration Committee (Egészségmódosító Bizottság), a CIA orgyilkosságokkal foglalkozó részlege, már öt napja megfigyelés alatt tartotta a házat, melyet a klán már öt napja tudott. Azok ellenére, hogy az apartman valamennyi ablaka a legkiválóbb minőségű golyóálló, rezgésmentes üvegből készült, valamint az üveg különféle titkos adalékanyagai és a bennük futó vékony sárgaréz és egyéb vezetékeken folyó áram lehetetlenné tette, hogy bármilyen távcsővel belássanak a lakásba, Gorkie a biztonság kedvéért úgy rendelkezett, hogy Andan soha nem mehet olyan helyiségbe, amelynek ablaka is van, hiszen bár belátni nem lehetett, egy próbaképpen belőtt páncéltörő rakétával roppant komoly károkat lehetett volna tenni a lakásban, ami megölhette volna Andant. Az HAC megfigyelés alatt tartotta az épületet, a klán tisztában volt ezzel, ezért átszóltak Momochinak a Netsuke Towerbe, aki ráállított egy csapatot az HAC megfigyelőire. Az HAC megfigyelői ezt kiszúrták, és elkezdték megfigyelni azokat, akik őket tartották megfigyelés alatt. Ezt a Hattori klán is kiszúrta, és egy másik megfigyelő csapattal az HAC őket figyelő csapatát tartották szemmel.

Zoe az apartman legfelső emeletének egyik szobájában az ablaknál álldogált és távcsővel nézte a város éjszakai fényeit. Valaki kinyitotta az ajtót, és belépett a szobába.

-Szia, Gorkie! -szólt hátra Zoe, anélkül, hogy megfordult volna. A mozdulatok hangjából mindenkit felismert a klánban,

és mivel Andan nagyon más hangokat adott ki mozgás köz- I N MI, mint a ninják, így őt is felismerte. Gorkie becsukta az ajtót. Elindult Zoe felé, át a sötét szobán.

- Szia, kis Zoe! Gyönyörködsz?

- Igen. Szeretem New Yorkot. Remélem, itt nem fog bom-IM lobbanni.

- Azt én is.

(Gorkie kedvenc otthoni viseletében volt: fekete selyemruhában és mezítláb. Zoe papucsban, rövidnadrágban és vékony pólóban, melyen keresztül jól kivehetők voltak a mellbimbói.

c Gorkie megállt Zoe mellett, és megsimogatta a hátát. Zoe elmo-kolyodott.

Leeresztette a távcsövet, és úgy nézett ki az ablakon.

- Olyan nyugodt a város - mondta ábrándozva.

- Nem a város a nyugodt, hanem te vagy az, kicsi Zoe. A saját érzelmeidet és gondolataidat látod viszont a világban.

Zoe nevetett.

- Folytatod a kiképzésemet? - kérdezte Gorkie-ra sandítva.

Most nem. Egyelőre nincs rá időnk. Az ujjacskáid?

Zoe felmutatta a jobb kezét. Egy hónapja, október 25-én egy űült maffiózó kitérte a kisujját és a mutatóujját. Már nyoma >in volt annak, ami történt.

Néhány órája Nicole megviz-gálta a kezét, és azt mondta, hogy teljesen rendben van.

- Jobb, mint újkorában! - mondta Zoe.

- Akkor lehet, hogy a többi ujjadat is ki kellene törni.

Zoe elfintorodott. Nem tűnt jó ötletnek.

- Kiválasztottad a tévéstudiót, ahol majd Július interjúkat fog adni? - kérdezte.

- Igen, megtaláltam végre a legideálisabbat, és a tervet is ítettem.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Szóljak a többieknek?
  - Majd én szólok nekik. Tizenöt perc múlva legyél a művelési szobában.
- Oké! Ő is folytatta a város figyelését, Gorkie pedig távozott a Eobából.

36

37

Damien az igazak álmát aludta a szobájában, amikor Gorkie belépett. Gorkie mosolyogva leült az ágy szélére, és megsimogatta Damien arcát, majd csókot lehelt az ajkaira. Damien felébredt, és visszacsókolt.

- Egy igazi ninja már akkor felébredt volna, amikor megállok az ajtó előtt - incselkedett Gorkie. - Sőt! Már akkor felébredt volna, amikor eldöntöm, hogy eljövök ide!

- Már akkor felébredtem - füllentett Damien álmos hangon. - De... nem akartalak megfosztani attól az élvezettől, amit a felkeltésem okoz neked.

Gorkie felnevetett.

- Jaj, te! - megcsókolta Damien homlokát. - Kiválasztottam a tévéstúdiót, és elkészítettem a tervet, és mindezeket szeretném megosztani veletek. Éppen ezért szedd magad rendbe, és ugorj át a művelési szobába.

- Egy óra múlva jó lesz?

- Nem, most rögtön.

- De... erekcióm van - mondta Damien, és félrehajtotta a takaróját, hogy Gorkie láthassa a félhomályban.

- Kit érdekel? - vont vállat Gorkie. - Tizenkét perced van, édesem.

Gorkie felállt, és az ajtó felé sétált.

- Borzasztó szigorú vagy! - szólt utána Damien.

- Bizony.

- De tizenkét perc az nagy idő, nem lehetne egy gyors... -próbálkozott Damien.

Gorkie nem törődött vele, kilépett a szobából, becsukta maga mögött az ajtót, és nevetve indult a lépcső felé. Damien a szobájában kiugrott az ágyból, és készülni kezdett.

Gorkie lement a lépcsőn a középső szintre. Mire a biztonsági szoba ajtajához ért, Nicole a vezérpulton lévő kapcsolóval kinyitotta előtte az ajtót. Gorkie belépett a helyiségbe, az ajtó becsukódott mögötte. Nicole felhúzott lábakkal ült a félkör alakú vezérlőpult mögött, és a monitorokat figyelte. Könnyű sportcipőt, hófehér rövidnadrágot és hófehér selyemblúzt viselt.

- Megvannak a fényképek? - kérdezte Gorkie, és megállt Nicole széke mellett.

- Három fotót tudtam csinálni eddig - tájékoztatta Nicole, és a képeket feltette az egyik monitorra, hogy Gorkie megnézhesse őket. - A szemközti ház legfelső emeletének minden ablakára ráállítottam egy-egy kamerát, de nem nagyon mennek az ablak közelébe.

Az HAC megfigyelőállásokat hozott létre az utcában és a szemközti házban.

- Küldd át Mörjikének a fotókat, hogy nyomozza le őket -

mondta Gorkie.

Nicole már át is küldte a képeket a számítógépterem egyik gépére.

- Érdekes, hogy ennyi idő alatt megszerezték azt a lakást ott a másik oldalon - jegyezte meg. - Egy nappal azután, hogy ránk álltak, már be is költöztek.

- Valamilyen hivatalos szerv kell, hogy legyen, vagy valamilyen hivatalos szerv álcájában működnek. Nyilván nem

í ószakkal lakoltatták ki a családot abból a lakásból. Történt Hámi esemény?

- Semmi - válaszolta Nicole, miután átfutotta a beállított merák képeit és a detektorok adatait.

- Tíz perc múlva legyél a művelési szobában.

- Ott leszek - ígérte Nicole.

Gorkie átment a számítógépterembe. Mörjike a csúcstechnológiával telezsúfolt terem egyik számítógépénél ült. A lá-... felvette az asztalra, úgy olvasott egy köteg papírt, amit nemrég nyomtatott ki, miután elunta, hogy egy napja mo-niiniokat bámul. Ibolyakék bugyiban és rózsaszín angóra ilcsiban volt. Amikor Gorkie belépett, éppen az orosz him-us/.t füttyülte.

- Az orosz himnusz? - kérdezte Gorkie nevetve.

- Aha! - vágta rá Mörjike, és ő is nevetett. - Nemrég hallot-

m az interneten. Tetszik a dallama! - elfüttyült belőle még

hány sort, azután letette a lábát a földre, és felállt. Elindult igyik

DUNCAN SHELLEY végső háború számítógépéhez. Gorkie követte a tekintetével.

38

39

- Elragadó vagy - jegyezte meg.

Mörjike megint nevetett, és egy kis hastáncot lejtett, háttal Gorkie-nak, majd abbahagyta és odament a géphez. Leült a billentyűzet elé.

- Egyelőre senkit sem találtam meg - mondta. - Ez kissé fura. Bizonyára teljesen kipucolták a múltjukat.

Gorkie odasétált Mörjikehez, és megnézte a monitoron lévő hat férfi és öt nő képét, akik az HAC megfigyelőcsapatában dolgoztak. Közülük hárman a szemközti házban tevékenykedtek, a többiek az épület környékén. Ez utóbbiakat a Hattori Klán emberei fotózták le.

- Talán a CIA egyik különleges egysége - találgatott Mörjike. - De ha így van, akkor Donovannak tudnia kellene róla, de azt mondta, hogy nem tud ilyesmiről, mert mindent leállított. Vagy nem mond igazat.

- Azt gondolom, hogy William Donovan a maga módján megbízható ember - mondta Gorkie. - Ezt úgy értem, hogy kiszámítható. Biztos vagyok benne, hogy ő a szövetségesünk. Ugyanakkor a CIA-ban mégiscsak huszonkétezer ember dolgozik, és könnyen meglehet, hogy az igazgató nem tud minden akcióról. Ez nagyon könnyen előfordulhat.

- Szerintem is! - Mörjike behozta a szemközti ház legfelső emeletén lakó családról készült fájlt. A környéken mindenkiről aktát vezettek, hogy tudják, mire számíthatnak. -A Rogers család állítólag Hawaiira utazott. Honoluluban lakóautót béreltek, hogy bejárják a szigetet. Azt nem tudom, hogy most hol vannak. A határőrség szerint elhagyták Észak-Amerikát, és megérkeztek a honolulu-i reptérre.

- Telefon? - kérdezte Gorkie.

- Nincs. A család összes tagja lecserélte a mobilját. Egyelőre nem találtam meg az új mobiljukat. Vagy egyelőre nincs is nekik. Vagy valaki másét használják.

- Majd kutass tovább. Nyolc perc múlva megbeszélés a műveleti szobában.

- Rendben!

Gorkie átment a lőterembe, amely egy harminc méter hosszúságú, tíz méter széles, hangszigetelt helyiség volt, az apartman középső szintjén. Nadya és Shana tornacipőben és fehér tréningruhában egy-egy lövészállásban állt, és a céltáblákra lövöldözött. A klánban mindenki komoly lövőkiképzést kapott, és még békeidőben is napi ezer lövést kellett leadniuk a céltáblákra, hogy formában maradjanak. És most nem volt békeidő. A klán küldetésben volt, és ennek a küldetésnek épp a legveszélyesebb szakaszához ért.

Shana és Nadya az állásuktól huszonöt méterre lévő, ember alakú céltáblára lőttek. A klán egyik kedvenc fegyverével, a Heckler & Koch MP5 SD3

géppisztollyal gyakoroltak. A megbízhatóságáról és pontosságáról híres MP5-ös világszerte a kommandósok kedvelt géppisztolya. Az SD3-as any-nyiban tér el az alapmodelltől, hogy betölthető válltámasszal, és beépített, kiváló minőségű hangtompítóval van ellátva. Nadya és Shana egyes lövéseket és különféle rövidebb és hosszabb sorozatokat adtak le a céltáblára. Valamennyi lövedék oda csapódott, ahová szánták őket.

- Nos, át tudtok már löni egy feldobott tízcentest pontosan középen? - kérdezte Gorkie, néhány régi westernfilmre utalva.

- Söréttel igen - válaszolta Shana. - Csak éppen akkor nem csak középen lövöm át, hanem mindenhol.

- Én pedig bárkit fejbe tudok löni kétszer, még mielőtt meglendítené a karját, hogy feldobjon valamit a levegőbe - mondta Nadya.

- Én söréttel akkor is szét tudok löni egy tízcentest, ha valaki a kezében fogja! - licitált rá Shana.

Elnevezték magukat.

- Nem rossz! - ismerte el Gorkie. - Öt perc múlva megbeszélés a műveleti szobában.

- Kimegyünk? - kérdezte Shana.

- Egyelőre nem, de elkezdjük a felkészülést. Kiválasztottam a tévéstúdiót, és elkészítettem a tervet is. Még bekuk-I .mtok Júliushoz, és azután találkozunk.

-

DUNCAN SHELLEY végső háború

-
40

41

- Oké, Gorkie! Összepakolunk és megyünk - ígérte Nadya. Gorkie odaintett nekik, és kilépett az ajtón. Elszaladt Andan szobájáig, és bekopogott az ajtón.
- Jöjjön be! - szólt ki Andan. Gorkie belépett.
- Jó estét, Gorkie! - köszönt Andan.
- Július! Hogy van?

- Egészen jól vagyok, köszönöm.
- Nagyon helyes.

Gorkie becsukta maga mögött az ajtót, és elindult Andan felé. Andan pizzamában, papucsban és házikabátban ült az íróasztala mögött, és a jegyzeteit rendezte. Készült a tévévitáira. Közben a tévét is nézte, már csak megszokásból.

- Kérem, bocsásson meg az öltözékem miatt - mondta Andan.

- Rajtam még cipő sincs, ne szabadkozzon! - legyintett

Gorkie. - Hol tart a könyve?

- Mörjike hat óraker küldte át a legfrissebb adatokat. Kétszázhetvenmillió példánynál jár.

- Ha jól tudom, a Biblia után az Elfújta a szél a legnagyobb példányban elfogyott könyv. És hány példányban fogyott el? Harmincnyolcmillióban?

- Igen, én is valamilyen hasonló számra emlékszem - felelte Andan. - Alig hiszem el! Persze, az olvasóim többsége nem azt látja a könyvben, amit szeretnék, ha látnának, de még így is van néhány millió ember, aki megértette.

- Az internetről letöltött példányokat beleszámolta?

- Igen - Andan elgondolkodott. - Azt hiszem.

- A szerződése szerint a jogdíjai közel egymilliárd dollárt tesznek ki - állapította meg Gorkie. - Mit kezd ezzel a pénzzel?

- Önnek fogom adni, Gorkie. Lekötelezne, ha elfogadná. Megírtam a végrendeletemet, és önt jelöltem meg benne, mint jogi örökösömet. Ha én meghalnék, a jogdíjak a könyvem után önre szállnak. Azt szeretném, ha ezt a pénzt a legfelsőbb kaszt elleni harcra fordítanák.

- Jobb szeretném, ha inkább Masada urat jelölné meg örökösöként, és nem engem. A valóságban minden úgy lesz, ahogyan akarja, de a papíron ne legyen rajta a nevem.

- Megértettem. At fogom írni.

Gorkie bólintott.

- Persze, csak a biztonság kedvéért - tette hozzá Gorkie. - Nem valószínű, hogy meg fog halni, de benne van a pakliban, kár lenne tagadni. Én is meghalhatok, a klánom bármelyik tagja meghalhat, ez a lehetőség fennáll. De az a lehetőség nem, hogy ne tegyünk meg mindent, ami tőlünk telik. És most térjünk vissza a jelenbe. Hallott már a Times Square 9-es stúdióról?

- Hogyne - felelte Andan. - A CNN egyik tévéstúdiója. Az első emeleten van.

Jártam ott valamikor rég. Azt választotta? Tudja, hogy ezzel irdatlanul nagygyá teszi a CNN-t?

- Ez egyáltalán nem érdekel. Más szempontjaim voltak. Oda fogunk járni, amíg lehet, vagy amíg nem győzünk. Készüljön fel. Még egy-két hét, és megyünk.

- Nem kellene igyekeznünk? Darla biztosan szervezkedik. Nem kellene megelőznünk?

- Nem - rázta a fejét Gorkie. - Darla már mindenre felkészült, csak mi nem. Ő mindenre készen áll, azóta, hogy a hálózatait helyrepopozta.

Andan elég logikus érvnek találta. Gorkie indulni készült, a tekintete a tévére sikkolt.

- Történt valami említésre méltó? - kérdezte.

- Igen, van valami - mondta Andan. - Napok óta egész Amerikában, Japánban, Kínában, Dél-Koreában, Európa nagy részén, reggeltől estig és estétől reggelig a környezetvédelemről beszélnek.

- És ez mit jelent?

- Még nem tudom. De valami készül. Ebben biztos vagyok.

Gorkie kinyitotta az ajtót. Még visszafordult.

- Holnaptól minden nap néhány órán át a koreográfiát fogjuk gyakorolni - jelentette be. - készüljön fel, aludjon és

És gyen eleget.

42

43

- A koreográfiát? - kérdezte Andan. Hirtelenjében valamiféle tánc jutott az eszébe.

- Annak a koreográfiáját, hogy hogyan ülünk be az autóba, hogyan szállunk ki, hogyan kísérik egy épületben vagy az utcán, ki mit csinál, ha történik valami. Erre gondoltam. Majd szólok!

Gorkie becsukta az ajtót.

Andant kellemetlen gondolatok rohanták meg. Nem egy sportember, el van hívva, nem valami erős, az ügyességéről nem is beszélve. Talán még egy oldalára fordított közönséges széket sem tudna átugrani. És nem is egy katona típus, aki gondolkodni képes akkor is, amikor záporoznak rá a golyók. Kiverte a veríték. Már megint olyan területre kénytelen lépni, amit nem ismer.

A műveleti szoba téglalap alakú, mintegy harminc négyzetméteres helyiség volt. Az egyik végében harminc centi magas emelvény helyezkedett el, mögötte a falon hatalmas tábla, melyre krétával lehetett írni, a tábla két oldalán óriás monitorok voltak a falba süllyesztve. Az emelvény mellett kis asztal állt, előtte karszék, az asztalon számítógép. Az emelvényrel szemben hat egyszemélyes asztalt helyeztek el, mindegyik mögött kényelmes karszék, az asztalokon pohár, jegyzetfüzet és írószerszám.

Amikor Gorkie belépett a szobába, már mindenki a helyén ült. Gorkie lehuppant a számítógép előtt álló székre, és behozta a bal oldali óriásmonitorra Manhattan térképét. Megjelölte rajta a Times Square-t, majd felállt, és a monitorhoz sétált.

- Ez itt a Times Square 9-es Tévéstúdió - mutatta a térképen.

- A névvel ellentétben nem a Times Square-en van, hanem egy Times Square mögötti kis utcában, de egy olyan háztömbben, amelynek egyik oldala valóban a Times Square-re néz. Ez az a hely, ahol Július nyilatkozni fog. Az összes manhattani tévéstúdiót alaposan átvizsgáltuk, beszereztük az alaprajzokat, a Hattori Klán emberei kimentek a helyszínre, megfigyelték az épületek elhelyezkedését és minőségét, a környezetet, az

utakat, és jegyzeteket, fényképeket és videofelvételeket készítettek. Három stúdió maradt fenn a rostán. Damiennel ellátogattunk mind a háromba, és alaposan bejártuk őket. Ezt választottam. Azért ezt, mert ezt tudjuk a legjobban kontrollálni, magát a stúdiót, az épületet, a környékét és az odavezető utakat. A menekülési útvonalak tekintetében is ez felelt meg a legjobban. Az épület mélygarázsa alatt fut a csatorna egyik mellékága, így végső esetben a csatornán keresztül is tudunk közlekedni. Valójában két épületről van szó, az egyik homlokzata a Times Square-re néz, a másiké a tér mögött található April Streetre. A két összeépített ház között nincs átjáró. A stúdió épületének alsó négy emeletét a CNN foglalja el, az ötödik és hatodik emeletet a Times Square Ingatlanügynökség, a hetedik és nyolcadik emeletet pedig a Jupiter Game Inc. elnevezésű játékszoftvereket gyártó vállalat bérlé.

- Említetted, hogy a garázsból le lehet jutni a csatornába. Tudnom kell, hogy pontosan milyen anyagokat és milyen anyagvastagságot kell áttörni - szólalt meg Shana, aki a lián bombaszakértője is volt, sok egyéb mellett.

- Minden adatot meg fogsz kapni - mondta Gorkie.

- Rendben - bólintott Shana.

Gorkie folytatta.

- Valahányszor Július elmege interjút adni, a következő képpen járunk el. Zoe itthon marad, bent ül a biztonsági fcbában, és mint operátor, folyamatos rádiókapcsolatban

ni velünk és Momochival. Zoe dolga, hogy erősítést küldjön, ha szükséges, és hogy megvédje a főhadiszállásunkat az i leges érdeklődőktől és támadóktól. Zoe leírta, hogy mi lesz a dolga. (Ké! - mondta, jelezve, hogy minden világos.

- Július kap egy komoly golyóálló kabátot, ami természetesen

nem lesz rajta, amikor a kamerák elé ül. A kamerák előtt egy vékony mellényt visel majd az inge alatt. Lesz nála kisméretű revolver, tartalék töltények nélkül, mint leg-ő védelmi vonal. Damienn, folytasd Július fegyveres kiesését, hogy szükség esetén használni is tudja a revolvert.

DUNCAN SHELLEY végső háború

44

45

- Meglesz! - ígerte Damien.

- Shana, te fogod alakítani Július barátnőjét - folytatta Gorkie. - A feladatot Július mozgatása. Mindig mellette leszel. Ha leveszi a kabátját, te veszed át, és a kezében tartod. Sohasem ülsz le, és mindig legfeljebb két nagy lépésre leszel tőle. A kabát huszonnyolc kiló, ezért majd megmutatom, hogyan tartsd, hogy ne kelljen megtartanod a súlyát, és hogy senki ne vegye észre a bélésben lévő titánlapokat.

- Értem - mondta Shana. - A felszerelésem?

- Mivel az egyik kezéd várhatóan le lesz foglalva, és mert nem testőrként, hanem veszélytelen barátnőként lépsz fel, kisméretű, egykezes fegyvereid lesznek, és egy vékony golyóálló mellény a blúzod alatt. Damien, mit javasolsz? - fordult Gorkie a klán fegyverszakértőjéhez.

- Gyorstűzelőt! - vágta rá Damien. - Egy nagyon megbízható és kellőképpen nagy megállító erővel rendelkező revolvert! A javasolt fegyver a Colt Python .357-es Magnum, tíz centis csővel és rögzített irányzékkel, hogy ne akadjon el a ruházatban. Hat lőszer a tárban, plusz hat tartalék lőszer. Nem kell több. Ez a gyorstűzelő az első számú reagáló fegyver. Tartalék fegyverként javaslok egy kiváló minőségű, erős félautomatát, például egy 10 milliméteres* Colt Deltát. Két tartalék tár elegendő. Ezen kívül kés, egy kisméretű, vékony elemlámpa, és rádió, más nem kell.

Shana felírta, de Gorkie észrevette a mozdulataiban a bizonytalanságot a két kis tárkapacitású fegyver miatt. A Colt Python revolver hatlövetű, a Colt Delta félautomata pisztoly pedig nyolc, ha Shana felhúz egy lőszert a töltényürbe*, még akkor is csak kilenc. Számítalan olyan pisztoly létezik, amely nagyobb tárat használ, mint az említett két fegyver együttvéve.

10 milliméteres: utalás a 10 mm AUTÓ lőszerre, amely jóval erősebb, mint a klasszikus .45-ös lőszer.

töltényür: amikor egy tűzfegyvert "csőre töltenek", a lőszer a tárból felkerül a töltényürbe, amely a cső mögött található. A fegyver elsütésekor a töltényhüvelyben lévő lőpor itt robban fel, és a lövedék innen indul el a csőbe.

- A Hattori Klán, a CIA és az FBI szakértői alkotják majd a külső védelmi gyűrűt Július körül, mi pedig a közvetlen védelmét látjuk el - magyarázta Gorkie. - Egy támadónak mindezekeken keresztül kell verekednie magát, hogy olyan közel kerülhessen Júliushoz, hogy már csak te állhasd útját, és ennek meglehetősen kicsi a valószínűsége. Ahhoz, hogy ez megtörténjen, rengeteg embernek rengeteg hibát kell elkövetnie, vagy néhány alapvető hibát. Nálad csak azért lesz tégy ver, mert bele kell kalkulálnunk a majdnem lehetetlent is. Ha nagyon rosszra fordulnak a dolgok, esetleg el kell intézned egy vagy két embert, nem többet, ehhez pedig n.i gyön megbízható és kellőképpen nagy erejű, de még számodra jól uralható kézfegyverre van szükséged.

- Világos - mondta Shana.

Gorkie látta rajta, hogy tényleg érti.

- Tapasztald ki, hogy a pisztolyaidat hogyan tudod a légit 'I >ban elrejtteni, hogy senki ne vegye észre.

- Oké. Július milyen ruhában lesz? Öltönyben, gondolom.

- Öltönyben, vagy más, elegáns ruhában, ingben, pulóverben vagy kardigánban - válaszolt Gorkie.

- Csak azért kérdeztem, mert hozzá kell majd öltöznöm.

- Így van. Találd ki - Gorkie továbbment. - Nicole, te fogod alakítani Július titkárnőjét. A feladatod, hogy távol tartsd azokat, akik nagyon közel akarnak menni. Tudod, mint 'i'.v anyáskodó titkárnő. Ha valaki akar valamit Júliustól, bármit, egy autogramot, egy találkozót megbeszélni, vagy bármi mást, te az útjába állsz, és leszereled. Hűvösen és elutasítóan. Ez neked nem gond.

- Mit tegyek akkor, hogy ha valaki támadólag lép fel? -

lezte Nicole.

1 - Megölnöd. I Nicole rábólintott. r Gorkie folytatta.

- Az igazi feladatod az, hogy Július rejtett testőre legyél,

DUNCAN SHELLEY végső háború

Senkinek nem szabad feltételeznie rólad, hogy testőr vagy. S vagy a meglepetés. Szükség esetén kiveszed a részed a

46

47

harcból, de amíg nincs ekkora baj, a feladatod, hogy segíts Shanának Július mozgásában. Nem tudjuk megjósolni, hogy Július hogyan fog viselkedni egy számára vadidegen, rendkívül erőszakos szituációban. Talán elkezd őrjöngeni, talán ledermed, talán elájul. A fene tudja. Ezért jó, ha ketten vagytok, hogy ki tudjátok vinni a tűzvonalból, bármi történjék is.

- Július megvan vagy száz kiló. Ha elveszti a fejét, és egyenesen bele akar rohanni az ellenség karjaiba, akkor mit csináljak, üssem le? - érdeklődött Shana.

- Aha! - felelt Gorkie. - És ha ez valamiért nem megy, akkor lödd le. Lőj a lábába, ha muszáj.

- Rendben! Most már pontosan tudom, hogy mi a feladatod - mondta Shana.

- Helyes! - Gorkie Damienre pislantott. - Harc esetén Nicole feladata, hogy fedezze Shana és Július mozgását. Mi a javaslatod Nicole fegyverzetét illetően?'

- Első számú reagáló fegyverként a gyorstüzelőt javaslom. Méghozzá mindannyiunk számára, általános alapfegyverként - mondta Damien. - Colt Python .357-es Magnum, hat tartalék löszerezellel. Nicole egy gyönyörű, vékony nő, nincs olyan kis méretű géppisztoly, amit el tudna rejteni a ruhája alatt, úgy, hogy azt senki ne vegye észre. Ezért egy .45-ös Ingram* géppisztolyt javaslom, melyet egy olyan nem túl nagy méretű női táskába kellene elrejtetni, amit vállon szoktak hordani. Az Ingram kiváló eszköz arra, hogy két-három másodpercre lefogjon egy folyosót, vagy egy ajtót, egy ablakot, egy sarkot, egy fedezéket. És ez az idő éppen elég arra, hogy Shana és Július elhúzzák a csíkot, és némi előnyre tegyenek szert. Két tartalék tár elég lesz.

Nicole mindent leírt a jegyzetfüzetébe.

- Természetesen te is vékony golyóálló mellényt viselsz majd a blúzod alatt, Nicole - mondta Gorkie. - És neked is ki kell majd tapasztalnod, hogy a fegyvereidet és a tartalék

Ingram: kisméretű, rendkívül nagy tűzgyorsaságú géppisztoly. Kis lőtávolságon való, célzás nélküli "kaszálásra" ideális.

48

tárákat hogyan tudod a legjobban elrejtetni. Nem szabad feltűnőnek lenniük, de ugyanakkor képesnek kell lenned rá, hogy egy másodperc alatt tüzelj bármelyikkel.

- Leírtam - jelentette Nicole.

- Jól van. És most te jössz, Damien! - mutatott Gorkie Damienre. - Te leszel Július testőre. Nyíltan testőr vagy. Viselhetsz komolyabb golyóálló mellényt. Az lesz a feladatod, hogy megfékezd a Július ellen irányuló támadást.

Damien átgondolta a szóba jöhető fegyvereket. Olyan fő fegyverre volt szüksége, amelyet el lehet rejteni, nagy erejű löszerezellel tüzel, sorozatlövésre is alkalmas, és kellőképpen pontos ahhoz, hogy szükség esetén kihasználhassa mester-lövész tudását.

- Első számú reagáló fegyverként a már említett .357-es

thon - kezdte Damien. - Fő fegyverként egy 7,62-es* Galil

hampuskát* javaslom. A MAR változat behajtott válltá-

asszal mindössze hetven centiméter hosszú. Kerítek neki

y megfelelő táskát, amit a fülébe épített kapcsolóval tudok

yitni. Bal kézben fogom a táskát, jobbal tudom használni r.vorstüzelőt. Abban a

pillanatban, hogy történik valami, veszem a revolvert, és megnyomom a táska

fogantyújába itctt kapcsolót. A táska egyik fele leesik a földre, a másik ében

pedig ott a tűzkész állapotban lévő, harmincöt lösze-tárral szerelt rohampuska.

És innentől bármikor egy má-percre vagyok attól, hogy tüzet nyissak a Galillal.

Lesz az három tartalék tár. Az összesen száznegyven löszerezellel. bizony elég sok! A

tárakban az első löszerezellel pán céltörő, második expandáló*, a harmadik megint

pán céltörő, a lyedik megint expandáló, és így tovább. A puskán lesz y verlámpa,

hát ha kimegy az áram.

i lövedék ürméretét jelölő szám. Az említett 7,62x51 mm-es puskalő-,i/ automata

fegyverekhez gyártott, elterjedt, szabvány löszerezellek közül erősebb.

iámpuska: izraeli gyártmányú hadipuska, amely megbízhatóságán igénytelenségéről

DUNCAN SHELLEY végső háború

híres.

"ndáló: (itt) olyan lövedéktípus, amelyet a golyóálló ruházat és a fedezé-mnyen megfognak, de testbe csapódáskor szétnyílnak (expandálnak), <u i.r.i roncsolást és sokkhatást váltanak ki.

49

- Nem hangzik rosszul! Legyen így! - értett egyet Gorkie, majd Mörjikéhez fordult. - Neked különleges engedélyed lesz, melyet Donovan intéz nekünk. Ezzel az engedéllyel fel-alá járkálhatsz az épületben, bármit megnézhetsz, bárhová bemehetsz, bárkit igazoltathatsz, és nyíltan viselhetsz automata katonai fegyvert. Katonai ruhában leszel, komoly golyóálló mellényben és rohamsisakban. Az lesz a feladatod, hogy folyamatosan mozgásban legyél, és észrevegyél minden gyanúsat. És ha találsz valamit, intézkedsz. Szólsz, ha behatolás vagy csapda nyomaira bukkansz, ha pedig valaki gyanúsán viselkedik, vagy olyan helyen tartózkodik, ahol nem lenne szabad, azt letartóztatod.

- Bilincseljem meg? - kérdezte Mörjike.

- Az nem elég biztonságos - ingatta a fejét Gorkie. - Tűvető pisztoly lesz nálad, erős, kábító hatású idegméreggel preparált tükkel, és aki gyanúsán viselkedik, azt meglövöd. Ez egy eléggé megbízható és gyors módszer, és néhány méter távolságból el tudod intézni, nem kell odamenned az illető közvetlen közelébe, ahol már nem csak te tudod használni a fegyvereidet, hanem ki vagy téve a támadásának. A feladatod, hogy járőrözz, és baj esetén segíts Shanának és csapatának. Te leszel a nehéztűzéréség. Ha shana és csapata harcba bocsátkozik valakivel, akkor te leszel az ellenség háta mögül érkező felmentő sereg.

Mörjike bólogatott és jegyzetelt. Damien már sorolta is Mörjike fegyverzetét.

- A már említett Colt Python, hat darab tartaléklőszerrel, a tűvető pisztoly, tartaléktár nélkül, és fő fegyvernek 7,62 milliméteres Galil AR rohampuska, erős fegyverlámpával. Az AR változat nagyobb, mint ami nálam lesz, de Mörjikének nem kell rejtegetnie a fegyvert, így nem számít, hogy mekkora. Továbbá, az AR változat, mivel nagyobb tömegű, mint a MAR, sorozatlövésnél könnyebben uralható, nem ugrál annyira. És mivel Mörjike a nehéztűzéréség, legyen nála hat tartalék tár. Egy a fegyverben, hat a mellény tartózségeiben. Az kétszáznegyvenöt lőszer. Mindezekon felül két X-100-as gyújtógránát és két L2A2 ember elleni repeszgránát. Más nem szükséges.

Mörjike felírta, amit Damien felsorolt.

- Oké! Mehetünk tovább - mondta.

- Nadya - fordult Gorkie Nadyához. - Az épület alagsorának nagy részét egy mélygarázs foglalja el. A te feladatod, hogy a garázsban járőrözz, és intézkedj, ha szükséges, valamint, hogy biztosítsd az utat a lépcsőház és az autó között. És szükség esetén segítened kell majd Mörjikének vagy Shana csapatának. A fegyverzeted és az öltözéked ugyanaz, mint Mörjike esetében. Neked is lesz engedélyed a nyílt legyerverviselésre, és szintén a nehéztűzéréséget képviseled.

- Értem - bólintott Nadya írás közben.

Damien felemelte a kezét.

- És még valami! Mörjike és Nadya legyen ellátva gázmaszkkal! Ez fontos. Nálunk, Shanánál, Nicole-nál vagy nálam nincs helye a maszknak, de előfordulhat, hogy szük segítségünk lesz rá, és akkor Mörjike ellát minket vele.

- Elfogadva! - mondta Gorkie. - Az én feladatomban, hogy biztonságosan elszállítsam Júliust a stúdióba és onnan haza, Hamint, hogy helyszíni parancsnokként koordináljam az ' :ciót. Normál esetben lent leszek a garázsban, az egyik au-1 i.i n. A fegyverzetem: Colt Python, Colt Delta, és az egység-s lőszer kedvéért, 7,62 milliméteres Galil AR. A kocsiban: lyóálló mellények, rohamsisakok, tartalék fegyverek, mún, gránátvető, rakétavető, plasztik robbanóanyag, és egy !90*-es Damiennek. íuen átgondolta, amit Gorkie mondott. Igen, ez így jó lesz! - helyeselt. 1 lorkie folytatta.

r Az épületet preparáljuk, vagyis elhelyezünk néhány rej-kamerát, csapdákat, robbanóanyagot, és a kedvenc kis sugarú biológiai fegyverünkből is elrejtünk néhány am-ít Az épület elektromos rendszere felett átvesszük az irá-A mellékhelyiségekben elhelyezünk elemlámpákat és látó szemüvegeket. Három autóval megyünk, a garázs-pedig további autóink lesznek, melyekre a Hattori Klán : kiváló minőségű, félautomata katonai mesterlövészpuska.

50

emberei vigyáznak majd. A stúdió környékén biztonsági házaink lesznek, ahol veszély esetén elrejtőzhetünk, vagy ahol kocsit cserélhetünk. Számtalan menekülési útvonalat dolgozunk majd ki, és jó néhány találkozási pontot is kijelölünk, arra az esetre, ha elvesztenénk egymást. Van kérdésetek? Csak Zoénak volt.

- Hallgatlak.

- Mi van akkor, hogyha... remélem, hogy ez nem történik meg... de mi van akkor, hogyha Július... meghal? - kérdezte Zoe.

- És mi van akkor, hogyha mi halunk meg? - kérdezett vissza Gorkie. - És mi van akkor, hogyha Joshi is meghal, és Momochi is? A lényeg ugyanaz. Amíg van ember a Földön, aki fel bírja fogni, amit Július leírt, és aki képes hinni a távlatban, addig folytatódik a harc a legfelsőbb kaszt ellen.

MÁSODIK FEJEZET

1.

JULES VERNE ÉTTEREM, EIFFEL-TORONY

PÁRIZS, FRANCIAORSZÁG November 27., hétfő, zónaidő: 05 óra 00 perc

Az éttermet e szokatlanul korai időpontban egy különös társaság bérelte ki, amely jelentős kormánytámogatással rendelkezett, és kellőképpen busás bérleti díjat fizetett, mely onstellációnak nem lehetett ellenállni. Az étterem teljes emélyzetét lecserélték a hajnaltól délelőttig tartó rendezvényre. A tornyot és a környékét a francia kémelhárítás gynökei vonták ellenőrzésük alá. Már két nappal ezelőtt ozzáláttak a megfigyelőállások kiépítéséhez. Álcázott jár-csapatok rótták a köröket a torony és a tér körül. A Szaj-n, amely innen csak egy köpésre volt, motorcsónakok /legeltek, fedélzetükön fegyverekkel, hogy elkapják okát a merész bűnözőket, akik a folyó felől próbálkoznak támadással, vagy arrafelé szeretnének menekülni. Champ-de-Marson személyautók és furgonok parkoltak, ntén a kémelhárítás embereinek szolgálva búvóhelyül, környékbeli házak néhány lakásában, melyek ablakai ti'irc néztek, szintén titkosügynökök vettek fel állást, rendőrség különleges szolgálata is készültségben volt. Eiffel-torony szokásos éjszakai, illetve hajnali személyiből jelenleg senki sem tartózkodott a munkahelyén.

. i sokszoros védelmi gyűrű a világ legnagyobb olajvál-
OZÓinak titkos gyűlését védte. A kémeiéhárítás emberei,
| majdnem mindent elleptek, kivéve magát az éttermet,
it sem tudtak a gyűlés témájáról, ahogyan maguk az
. illalkozók sem. Néhány vállalkozó messziről repült
más időzónákról érkeztek, ezért a biztonság kedvéért a
ick könnyű reggelit szolgáltak fel. A korai reggeli után
. s/ivart, cigarettát és pipadohányt szervíroztak.

52

53

Miután az utolsó pincér is elhagyta a helyiséget, és bezárták az ajtókat, Ab Harrington, Weinberger hálózatának sokadik embere, aki az olaj- és földgázpiacot felügyelte, kísétált a világ legnagyobb olajvállalatainak tényleges vezetői elé, és nyugodtan végigmért a teremben tartózkodó tizenkét férfit.

- Uraim! - kezdett bele mondókájába Harrington. Ma kulátlan, hófehér öltönyt viselt, hófehér cipővel és nyak kendővel. Hatvanas évei elején járt, kitűnő kondíciónak és egészségnek örvendett. Zsebre dugott kézzel, könnyed test tartásban állt a többiek előtt. Mindegyiküket jól ismerte, és mindegyikük nagyon sokat köszönhetett neki. - Bizonyára észrevették, milyen látványos mértékben megerősödött a környezetvédelmi lobbiz az egész világon, és hogy a propa ganda, amit kifejtettek, olyan szerteágazó és hatásos, hogy az már meglátszik a bevételeiken.

Néhányan bólogattak. Egyikük kivette a szájából a szivart, és megszólalt.

- Utasításokat adtam, hogy ellenkampányt indítsanak, de a média szokatlanul elutasítóan viselkedik. Több jelentős tévétársaság nem volt hajlandó átvenni és leadni az anyagainkat. Azért is örülök ennek a találkozóknak, mert szeretném átlátni, hogy mi áll mindennek a háttérében, és hogy mire

DUNCAN SHELLEY végső háború

megy ki ez az egész.

A környezetvédelmi lobbizás nem "látványos mértékben megerősödött", hanem, ha szabad így mondanom, bibliai méreteket öltött. Olyan erőssé vált az utóbbi néhány napban, mintha a legújabb elnökválasztási kampánynak lehetnének tanúi, ahol környezet-szenátor akar az új elnök lenni, és több pénze van erre a célra, mint nekünk bármire.

- Igaza van, Mr. Parker - ismerte el Harrington. - Ez a találkozó részben azért van, hogy megválaszolja a kérdéseket, melyeket feltett az imént. De nem ez a gyűlésünk igazi célja, hanem valami sokkal fontosabb. A bevételeik még egy rövid ideig kis mértékben csökkenni fognak. Azután óriási mértékben csökkennek tovább. És végül megszűnnek.

Harrington hatásszünetet tartott. Az olajvállalkozók nyugodtan kávéztak és dohányoztak tovább. Több mint tíz éve voltak kapcsolatban Harringtonnal, és nem olyan embernek ismerték meg, aki csak úgy kidob az ablakon egy sok milliárd dollár bevételt hozó iparágat. Biztosak voltak benne, hogy van még valami Harrington tarsolyában.

- Mint tudják, a környezetvédelmi lobbizás az a környezetvédelmi lobbizás - jelentette ki Harrington, majd folytatta. - Propagandájukban ugyanolyan könnyen veszik a tényeket, mint mások. Valójában nincs bizonyíték arra, hogy az emberi tevékenység járna bármiféle hatással bolygónk ökoszisztémájára. Laboratóriumban ki lehet mutatni, hogy bizonyos vegyületek lebontják az ózont, de nagyon is kérdéses, hogy lehetséges lenne ilyen vegyületekből akkora mennyiséget (•kiállítani, ami kimutatható hatást gyakorolna az ózonpajzsról). Valójában az üvegházhatás emberi eredetére sincs bizonyíték. Az éghajlat-kutatók még azt sem tudják biztosan, hogy természetes felmelegedésről van-e szó, vagy mesterségesről. Az erdőirtás elleni érv, miszerint az erdők kipusztításával megszűnik az oxigéntermelés, csupán ideológiai fogás, és nem tény, hiszen a légkörbe jutó oxigén kilencvenkilenc százalékát a planktonok állítják elő, és a planktonok nem erdőben élnek.

Harrington semmi újat nem mondott, a vállalkozók csendben várták a nagy bejelentést.

- A környezetvédelmi lobbizás a mi beleegyezésünkkel és támogatásunkkal erősödött meg - a "mi" alatt Harrington magát és azokat a mögöttes rejtőző személyeket értette, akik től az olajvállalkozók semmit sem tudtak. - Ez az erősödés >i/t a célt szolgálta és szolgálja, hogy előkészítsen egy forradalmi változást. Uraim, itt az idő kiszállni az olajbizniszből! A résztvevők egyike sem volt az olaj megszállottja, nem kösödtek érzelmileg az olajhoz vagy a földgázhoz, csak a pénzhez. Nem igazán volt jelentősége annak, hogy miből van a pénz, i -ak a pénznek magának volt jelentősége. A váratlan bejelentést y önuralommal fogadták, senki sem izgatta fel magát.

54

55

- Mindent eladunk? - kérdezte az egyik leghátsó székben ülő, szakállas, vékony férfi. - Kinek? •*

A "kinek?" jó kérdés volt. A világválság alatt majdnem minden cég tönkrement.

- Adják el a bányákat, a fúrótornyokat, a finomítókat, a tankereket. Nem nagyon számít, hogy mekkora árat kérnek. Adják el alacsony áron, de ne feltűnően alacsonyan. Mivel az olajipar néhány hónapon belül megszűnik létezni, önök versenytárs nélkül maradnak, és így korlátlan lehetőségekkel élhetnek.

- Bevezetnek valamilyen alternatív energiahordozót? - kérdezte Mr. Parker.

Harrington bólogatott.

- Ön jól látja, Mr. Parker. Ez az alternatív energiahordozó pedig a víz.

Még mindig senki sem izgatta fel magát.

- Különlegesen kezelt víz? Vagy speciális adalékanyagokkal lesz kezelve? -

DUNCAN SHELLEY végső háború

érdeklődött tovább Mr. Parker.

- Egyik sem - felelte Harrington. - Normál csapvíz. De lehet ásványvíz is. Édesvíznek kell lennie, ez az egyetlen kritérium. Az üzemanyag tehát ingyenes lesz. A hozzá való motor azonban olyan bonyolult, hogy ez adja a hegemonia lehetőségét. A motor előállítás és karbantartása, valamint a szervizelés mind csúcstechnológiát igényel.

- És mi gyártjuk a motort - foglalta össze Mr. Parker.

- Igen, uraim, önök kapják a gyártási licencet, és ez az új biznissz. Van kérdésük?

Fél percig mindannyian csendben gondolkodtak, majd egy testes, hetven körüli férfi szólalt meg.

- Miért épp most történik meg a csere? - kérdezte.

- Nem kell tudniuk. Ami önökre tartozik, az csak annyi, hogy nagyobb nyereségre számíthatnak, mint eddig.

Mosoly jelent meg az arcokon. Igen, ez az, ami számított, másnak nem volt jelentősége. Harrington kinyitotta az egyik ajtót, hogy a pincérek pezsgőt hozhassanak be. Koccintottak. Az új korszakot ünnepelték. Az új korszakot, amely csak azért jött el, hogy elterelje az emberek figyelmét Andanról.

2.

KREML

MOSZKVA, OROSZORSZÁG

November 27., hétfő, zónaidő: 10 óra 10 perc

Alexandr Kutuzov, Oroszország elnöke és az orosz maffia ura az elnöki dolgozószobában ült a hatalmas, díszes mahagóni íróasztal mögött. Az eredeti antik karosszéket levitette a pincébe, mert nem felelt meg az ízlésének, és helyette egy hintaszéket hozatott fel magának. Kutuzov fel-alá hintázott, közben öblös hangon, utólréhetetlenül hamisan, halandzsa nyelven énekelt egy régi nótát, a Village People-től a YMCA-t. Énekelgetés közben vadul hintázott, rázta magát, és egyik kedvenc revolverét, egy remekbe készült, húszcen-es csővel ellátott .44-es Colt Anacondát tisztogatott.

Kutuzov egyik embere, egy jól megtermett, szadista vad-."ll.it, akinek hűségéhez nem férhetett kétség, csőre töltött kalasnyikov gépkarabéllyal a hátán az elnöki dolgozószobában az ajtó mellett támasztotta a falat. Megreccsent az adóvevője. A füléhez tartotta.

- Mi az? - szólt bele.

- Itt a pincér! - felelte a lépcsőházban posztoló egyik őr. -Sát akar vinni a főnöknek.

- Várj, megkérdelem - a vadállat felnézett, mire Kutuzov ab-Jiagyta a kornyikálást. - Főnök! A pincér! Teát akar hozni! Kutuzov horkantott egyet.

- Már mondtam ennek a fasznak, hogy utálok a teát! - ki-

ült fel. - Nekem ne hozzon teát! Vodka hozzon!

- A főnök vodkát kér! - tolmácsolta az őr a lépcsőházbéli íjának. - A főnök nem csípi a teát!

"Vaszilij üsse meg ezt a faszt! - rendelkezett Kutuzov. -Sja hasba, hogy ne felejtse el, hogy nem bírom a teát.

- Üsd meg a faszt! - adta tovább a vadállat.

lól van - felelte Vaszilij, és ütött.

vadállat tisztán hallotta a rádión keresztül, ahogyan va-vonyítani kezd a fájdalomtól.

56

57

- A főnök azt mondja, hogy vágjad hasba - mondta.

- Hasba is? - kérdezett vissza Vaszilij, és ütött. Neki végül is mindegy volt. A pincér elájult.

- És hozzon vodkát!

Vaszilij végignézett a pincéren. Ez egyhamar nem fog vodkát vinni, állapította meg. Szájához emelte a rádióját.

- Majd én beviszem - mondta. - A fickó kifeküdt.

- Főnök! A pincér kifeküdt. Vaszilij majd behozza a vodkát.

- Hozza - egyezett bele Kutuzov.

- Hozzad - adta tovább az őr.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Viszem. Ööö... várj. Jön valaki a lifttel! A vadállat Kutuzovhoz fordult.
- Főnök! Valaki jön a lifttel.
- Akkor fogadjuk, ahogyan illik!

Kutuzov betöltötte a revolverét. Az ő a szobájában, az ajtó előtt posztoló ő, és a többiek, végig az egész folyosón, leemelték vállukról a fegyverüket és felkészültek a támadásra.

- Na, ki az? - kérdezte Kutuzov.
- Ki az? - szólt a rádióba az ő.
- Az a bankár, meg még egy faszi. Fjodorovnak hívják.
- A bankár, és valami Fjodorov - tájékoztatta az ő Kutuzovot.
- Hogy néz ki ez a Fjodorov? Öreg? Ha öreg, akkor gyűhet.
- Ez a Fjodorov öreg? - szólt a rádióba a vadállat.
- Az - felelte Vaszilij.
- Jöjjön.

Earl Charles Valentiné és Joszif Fjodorov másfél perccel később belépett az elnöki dolgozószobába. Kutuzov melegen üdvözölte őket. Még a vadállatot is kiküldte, és a revolvert is elrakta. Kutuzov a hatalom érdekében kezdett civilizálódni.

- Foglaljanak helyet! - mutatott Kutuzov az íróasztala előtt álló hintaszékekre. Mindannyian leültek egy-egy hintaszékbe, de csak Kutuzov hintázott. - Mi szél hozta önöket?

- Szeretném bemutatni önnek a mellettem ülő úriembert, Fjodorov urat - kezdte Valentiné. - Fjodorov úr nagyon fontos személy. Sokkal fontosabb, mint én, és sokkal nagyobb a hatalma, mint nekem.

Kutuzov azonnal mély érdeklődést tanúsított Fjodorov iránt. Végigmérte az idős férfit, és tudta, hogy nem hétköznapi ember ül előtte. A tekintetéből látta. Ez az ember nem félt tőle. Valószínűleg senkitől és semmitől nem félt. És valószínűleg akkora hatalma van, amellyel ő nem kelhet versenyre.

- Nem hallottam még róla - mondta Kutuzov.
- Nem hallhatott róla - helyesbített Valentiné. - Fjodorov úr tanácsadó. Ő a legfőbb tanácsadó. Mindent tud az orosz és a nemzetközi politikáról. Ő fog önből profi politikust faragni. Ez elengedhetetlen ahhoz, hogy elérje a célját, és egy gazdag és demokratikus ország ura legyen. Ahhoz, hogy elfogadják a nemzetközi politika színpadán, profi politikussá kell válnia. Ez egy kicsit másfajta játszma, mint az, amihez hozzászólt.
- Érdekel ez a játszma - jelentette ki Kutuzov. - Jobban, mint az, amit eddig játszottam.

- Akkor nem lesz semmi probléma.

- Persze, hogy nem.

Fjodorov elővette a mobiltelefonját, és Kutuzov mély érdeklődésétől kísérvé beütött egy számot.

- Üdvözlöm - szólt Fjodorov a telefonba. Most szólalt meg

B >, /ór, és Kutuzov a hanghordozásán érezte, milyen rend-

I i 11 li az önbizalma. - Adom Kutuzov urat.

Fjodorov átnyújtotta a telefont Kutuzovnak. Kutuzov el-' Mi- a mobilt, és a füléhez emelte. Arra gondolt, hogy el-> ipták valakijét, és most megfenyegetik. De ez egy másfajta játszma volt.

- Jó napot kívánok, elnök úr! George Enfield vagyok! Sze-

nek gratulálni önnek!

Kutuzov ledermedt.

George Enfield... A/ Fgyesült Államok elnöke... És vele beszél!

i uliizov nagyot nyelt. Fjodorov hatalmától felállt a szőr

lut.in. Csak úgy elővette a mobilját, és pár másodperccel

ibb már adta is az Amerikai Egyesült Államok elnökét.

elképesztette.

58

59

- Gratulálok önnek, elnök úr, amiért volt lelkiereje rendet tartani a káosz közepette! - mondta Enfield oroszul, 'érezhető idegen akcentussal.

Kutuzov megköszönte a torkát.

- Köszönöm... elnök úr - préselte ki a száján nagy nehe-

DUNCAN SHELLEY végső háború

zen. - Gratulálok... én is... gratulálok.

- Nagyon szépen köszönöm! Az érdem természetesen nem csak az enyém, hanem az egész kormányé és az embereké, akik megtették, amit meg kellett tenni ezekben a mostoha időkben.

-1... igen. Igaza van.

- Remélem, mihamarább személyesen is találkozhatunk, és szorosabbra fűzhetjük népeink barátságát.

- Ezt én is remélem. Mindenképpen - mondta Kutuzov még mindig zavartan.

- Nagyon örülök, hogy beszélhettem önnel, elnök úr! Most sajnos rohannom kell, kérem, bocsásson meg! Rengeteg a tennivaló, éppen csak kilábalunk a válságból! A napom minden perce be van táblázva, hónapokra előre. Kérem, bocsásson meg, elnök úr, amiért nincs több időm! Tolmácsolja részvéte met az özvegyeknek és az árváknak, és fogadja legmélyebb jókívánságaimat! Viszonthallásra, elnök úr, és minden jót!

- Igen... Köszönöm, elnök úr. Önnek is... - nyögte Kutuzov.

Enfield bontotta a vonalat. Kutuzov dermedten ült. Fjodorov a telefonjáért nyúlt, Kutuzov gépiesen visszaadta neki.

- Megfigyelte a különbséget? - kérdezte Fjodorov közömbös hangon.

Kutuzov feleszmélt.

- A... a különbséget? Milyen különbséget?

- Enfield egy profi politikus. Maga nem az - adta meg a választ Fjodorov. - Azzá kell válnia. Ehhez tanulnia kell. Át kell vedlenie. Ön fegyveres puccsal került az ország élére. Ez sokaknak nem tetszik. Zavargások várhatók szerte az országban. Ne tévessze meg Enfield nyájas hangja és jó kívánságai, ha a nyilvánosság előtt kell nyilatkoznia önről, mást fog mondani. Mást kell mondania.

- Es mi a megoldás? - érdeklődött Kutuzov.

- Három hónapon belül választásokat kell kiírnia.

- Választásokat? - csattant fel Kutuzov, majd észbe kapott.

- Elnézést. Választásokat? Tegyek kockára a hatalmamot?

- A választások nem járnak kockázattal - mondta Fjodorov.

- A választások nem választások. Amikor az emberek elmennek választani, nem választanak. A szavazataik nem számítanak. A választások csak felmérések. A választások során felméri, hogy az embereknek mi tetszik és mi nem, és azután felhasználják, amit megtudtak. A pozíciója nem kerül veszélybe, csak megerősödik, mert azt hiszik, hogy a nép magát választotta.

- Hát... akkor csináljuk - egyezett bele Kutuzov.

3.

GORKIE APARTMANJA

FIFTH AVENUE, MANHATTAN

November 27., hétfő, 12 óra 00 perc

Zoe a biztonsági szobában ült a vezérlőpult mögött, és szemmel tartotta a házat és a környéket. Gorkie, Damien, Šurna, Nadya, Nicole, Mörjike és Andan a tornateremben gyakoroltak. Sportcipőben és tréningruhában voltak, de a majdani fegyvereikkel és egyéb felszerelésükkel felvértezve.

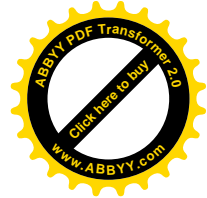
Andan a tornaterem közepén állt, jobb oldalán Shana, egy l'l léssel előttük Nicole. Két lépéssel Nicole előtt és tőle balra Damien. Mörjike a tornaterem egyik végében, Nadya a maiikban. Gorkie közöttük járkált.

- A támadás első jelére mindenki fegyvert ránt - magyarta Gorkie. - És ettől a pillanattól kezdve nem vagyunk

omatikusak. Ha valahol túl sokan vannak, Damien kiza-,i azokat, akiknek nem muszáj a közvetítés miatt ott len-. Ha nem mennek, megfenyegeti őket, hogy ebben az ben Július azonnal távozik, és nincs interjú, vagy ha már edődött, akkor vége az interjúnak. Ha nem több mint !<>m másodpercen belül nem tűnnek el, akkor távoztok.

60

61

DUNCAN SHELLEY végső háború

Akkor távoztok! Nem számít, mit mondanak, távoztok. Ha valaki az utatokba áll vagy akadékoskodik, és ismeritek, és a helyzet nyugodt, akkor le lehet ütni. De ha a helyzet áttekinthetetlen, akkor lőjétek le.

- Mit csináljak a revolverrel, ha megtámadnak minket? - kérdezte Andan.
- Csak akkor vegye elő, ha valamilyen módon egyedül maradna. Ha ez megtörténik, vegye elő a revolvvert, tartsa célra, és szánja el magát, hogy meghúzza a ravaszt.

- Mi van akkor, hogyha valami módon elszigetelődöm a többiektől, és kiürül a revolverem? Meg kell akadályoznom, hogy fogságba essek, nem? Lesz, mondjuk ciánkapszula erre az esetre? - érdeklődött Andan őszintén.
Gorkie nevetni kezdett. A nevetése átragadt a többi ninjára.

- Július, maga egy örök romantikus! - legyintett Gorkie. -

Még hogy ciánkapszula! Még mit nem? Ha elszigetelődne, és kifogyna a lőszer a tárból, akkor bízson az emberekben, hátha nem ellenségesek, és bízson bennünk, hátha megta-
láljuk, és bízson a Hattori klánban, mert ők is a helyszínen lesznek. A saját keze által nem halhat meg, ezt felejtse el!

Andan mosolyra húzta a száját.

- Jó, nem teszek ilyet - ígérte. A kínzás képei jelentek meg előtte. Azt nem bírná ki. Inkább meghalna. Félt a fájdalomtól.

- Tudja, mi az a harctéri stressz? - kérdezte Gorkie. - Természetesen nem valamilyen pszichiátriai elnevezést értek alatta, hanem egy jelenséget. Hallott már róla?

- Úgy emlékszem, igen - felelte Andan elgondolkodva. - De nem tudom, hogy mit jelent valójában.

- Ez egy lelkiállapot - magyarázta Gorkie. - E nélkül lehetetlen életben maradni a harctéren. Két részből tevődik össze. Az egyik egy roppant magas fokú éberség, egy olyan tudati állapot, amiben az ember a legkisebb ingerre is azonnal reagál. Ha egy katona ezt nem képes kikapcsolni, és eltávoztást kap a frontról, akkor bele tud örülni ebbe a végletekig felfokozott állapotba. A harctéri stressz egyik alkotóeleme egy borzalmas mértékben, szinte már abnormális

mértékben felfokozott éberség. A másik része egy folyamatos készenlét arra, hogy az ember bárhol, bármikor, bármivel és bárkit megöljön. Egyes pszichopatákat leszámítva, az emberekben van egy nagyon erős pszichikai gát, amely megakadályozza, hogy megüssenek vagy megrúgjanak más embereket, és főleg, hogy megöljenek más embereket. Egy katonának, aki kimegy a frontra, ezen át kell lépnie, mert különben nincs esélye a túlélésre. Tudta, hogy az újonnan a frontra kerülő katonáknak körülbelül az ötven százaléka nem hajlandó ölni? Andan bólintott.

- Igen, hallottam róla. Sokan még akkor sem hajlandóak erre, amikor börtönnel fenyegeti őket a parancsnokuk, vagy amikor mindenhol lőnek rájuk.

- És végszükség esetén elsütik ugyan a fegyverüket, de szándékosan az ellenség mellé céloznak - folytatta Gorkie. - Ez volt Hitler nagy gondja, és a pszichiátereket hívta segítségül.

- Igen, igen, erről sokat olvastam! - mondta Andan. - Az írták a dolguk, hogy elmébeteg gyilkossá változtassák azokat a katonákat, akik nem voltak hajlandóak gondolkodás nélkül megölni számukra ismeretlen embereket.

- Tehát ez a harctéri stressz két összetevője: felfokozott éberség és állandó készenlét az ölésre - foglalta össze Gorkie. -

Szűz egy katona nem jut el ide, nincs esélye rá, hogy túlélje a frontot. Ha eléri ezt, az sem garantálja, hogy élve jön ki onnan, 'ka mégis, akkor egy másik nagy problémával kerül szembe. Azzal, hogy miképpen maradjon egészséges mentálisan. De még nem, de mi többiek folyamatosan a harctéri stressz állapotában élünk. Ez az életformánk. És mentálisan egészsége-I maradtunk - Gorkie elmosolyodott. - Bízom benne. Azok, megpróbálnak majd merényletet elkövetni ellenünk, szin-olyan életet élnek, amely hozzászoktatta őket a harctéri stresszhez. Ne akarja felvenni velük a versenyt ebben! Mert tudja. Ne akarjon fegyvert használni! Inkább arra töre-n, hogy száz százalékban azt tegye, amit mi akarunk. a mi világunk, nem a magáé. Ez egy nagyon különleges

DUNCAN SHELLEY végső háború

szeglete az életnek, amit csak kevesen ismernek. Mi igen. Maga nem. Ezért ha megtámadnak minket, akkor a legjobban nem azon a módon tud helytállni, hogy puffogat valamerre, hanem azon a módon, hogy alárendeli az akaratát a miénknek. Megszólalt a kommunikátor.

- Gorkie, gyere a biztonsági szobába! - hallatszott Zoe hangja.

- Folytassátok, mindjárt jövök! - mondta Gorkie. Az egyik kommunikátorhoz rohant, lenyomta a gombot, és beleszólt. - Máris megyek, Zoe!

- Akkor folytassuk! - szólt Damien, miközben Gorkie kiment az ajtón. - Mondjuk, hogy megyünk előre egy folyosón, és feltűnik előttünk három fickó.

Damien, Nicole, Shana és Andan lassan elindultak előre.

- Támadás! - kiáltotta Damien.

Damien jobb kézzel előrántotta a revolvert, közben a baljában fogott táská fülébe szerelt kapcsolót is megnyomta. A táská egyik fele leesett a földre, és feltűnt az elrejtett rohampuska. Nicole is előrántotta a revolverét, Shana pedig földre teperte Andant. Damien három gyors lövést adott le a vaktölténnyel töltött .357-es Colt Pythonból, majd a fegyvert leejtette a földre, és kirántotta a táskából a Galilt. Mörjike és Nadya rohanni kezdtek feléjük. Néhány perc múlva Gorkie visszatért a tornaterembe.

- Történt valami, Gorkie? - kérdezte Andan.

- William Donovan beszélt John Chaney-vel, az összekötőnkkel. Chaney beszélt valakivel a Masada Konzernnél. Az illető tovább adta a kommunikációt Momochinak, aki rendelkezett, hogy azt juttassák el hozzánk. Egyik ablakunkból rálátni egy távoli ház egyik ablakára. Ebben az ablakban gyerekrájkok szoktak lenni, melyek néha megváltoznak. Ezeket a rájkokat keresztül kommunikálunk - Gorkie egy kis hatásszünetet tartott, hogy Andant kellőképpen felcsigázza, majd kimondta. - Az Egyesült Államok elnöke találkozni szeretne önnel, Július! Andant meglepte a hír. Azután széles mosoly terült el az arcán.

- Ez nagyon jó hír! - jelentette ki. - Ha sikerül megnyernünk az elnököt az ügyünknek, akkor az komoly előrelépés lenne!

- Szerintem is! - mondta Gorkie. - Ez a találkozó természetesen csak a legnagyobb titokban történhet meg. Ön miatt, és az elnök miatt is. Az elnök nem teheti meg, hogy hivatalosan találkozik Július Andannal. Legalábbis még nem. A nagy kérdés az, hogy hol legyen ez a találkozó. A Fehér Ház nem lesz jó.

- Ha csapda, onnan nehéz lesz feltűnés nélkül kijutnunk -s/.ólt meg Nadya.

- Én is erre gondoltam - mondta Gorkie. Felnézett a faliórára. - Már nyolc órája gyakorolunk, itt az ideje egy kis szünetnek. Megüzenem, hogy elfogadjuk az ajánlatot, és azután résünk egy megfelelő helyet.

4.

FLUSHING TEMETŐ

QUEENS, NEW YORK

November 27., hétfő, 20 óra 23 perc

Enrico Mazonne a végrendeletében meghagyta, hogy hala esetén a Flushing temetőben helyezték örök nyuga-írtra. Kívánságát látszólag teljesítették. Két okból is csak ts/.ólag. Az egyik ok az volt, hogy a Key West-i villába Spódó nagy erejű levegő-föld rakéta rombolása után nem wk minden maradt az egykori maffiafőnökből, így a díszes porsóba csak néhány marék hamu került, és senki sem dta, hogy emberé-e, és ha igen, akkor kinek a hamvai. 11 lásik ok pedig, hogy ez az "örök nyugalom" egy kissé túl timista elvárás volt, ami Don Mazzonét illeti. Angelo Arutti hajdan Don Mazonne embere volt. Amikor CIA dezinformálta Mazzonét Andan viselt dolgairól, és izone hallatlanul magas, tízmillió dolláros vérdíjat tűzött 'an fejére, Angelo vezette az embervadászatot. Angelo ku-ot szenvedett. A Don bosszúból elvágta Angelo barátó-k, Candynek a nyakát, Angelónak pedig meghagyta, hogy

64

65

amennyiben a végső határidő leteltéig nem áll élő Andannal vagy Andan holttestével, bérnyilkosokat küld rá. Aúgelo örült iramban kutatott Andan után, de nem lelta nyomát. A határidő letelt, és Andan nem volt sehol. Angelo nem tehetett mást, mint hogy eltűnt az országból. Rómában húzta meg magát. Miután Mosolygós Don meghalt, és a gazdasági válság a világ összes maffiáját komolyan megviselte, az Angelo fejére tűzött vérdíj elfelejtődött. Angelo felhívta néhány

DUNCAN SHELLEY végső háború

barátját, hogy mi lett a vérdíjjal, és tőlük tudta meg, hogy az már nem érvényes. Angelo azonban, a biztonság kedvéért csak a mai napon tért vissza az Államokba. Első útja Mosolygós Don sírjához vezetett, hogy lerója tiszteletét a férfinak, akit apjaként szeretett.

Angelo egyedül állt a sírnál, melyet egy fa tetejére helyezett lámpa világított meg. Elegáns fekete öltönyt, fekete cipőt, hosszú, fekete kabátot viselt.

Megrendülten nézte a sírkőre vésett arcképet, szemébe könnyek szöktek.

- Ne haragudjon, Don Mazzone, hogy szégyent hoztam önre - szólalt meg elcsukló hangon. Könnyecseppek folytak végig az arcán. - Nagyon sajnálom, Don Mazzone, nagyon sajnálom... Jóvátesszem a hibámat, ha addig élek is! Meg fogom találni Július Andant és William Donovan, és megölöm őket! Megfizetnek azért, amit önrel tettek! Megbosszulom a halálát! Angelo koszorút tett a sírra, majd előrehajolt, és hódolata jeléül megcsókolta a hűvös márványt. Hátralépett, kitorölte a könnyeket a szeméből, végignézett a síron. Egy kicsit elrendezte a virágokat, hogy szebbek legyenek.

- Még egyszer nem vallok kudarcot, Don Mazzone! Az életemre esküszöm!

Angelo távozott. Kezeit a zsebébe süllyesztette. Egyik zsebében csőre töltött, .45-ös kaliberű pisztoly, a másikban rézbokszer lapult. Bár a vérdíj már nem volt érvényben, néhányan azért még vadásztak rá.

Pár lépésre a kaputól felbúgott a mobiltelefonja. Megszaporázta a lépteit. A kapu előtt, a járdán egy fekete, sötét üve-gű, 600-as Mercedes parkolt, melyet egy autótolvaj bandától vásárolt nevetséges áron, néhány órával ezelőtt. Beült a

kocsiba, a központi zárral bezárta az ajtókat. Elővette a telefonját, és megnézte a képernyőt: ismeretlen szám. Nem szerette az ilyet. Lenyomta a hívásfogadó gombot, és beleszólt.

- Igen?

- Hello, Angelo! A nevem: Carlo Manfredi.

Carlo Manfredi volt a Kupola* ura, a legfőbb maffiavezér az Egyesült Államokban. Ő volt Don Mazzone utódja. Mosolygós Don helyét Véreskezű Don vette át.

- Hódolatom, Don Manfredi! - hajbókol Angelo. - Miben lehetek az ön szolgálatára?

- Munkát ajánlok neked, fiam! - mondta Véreskezű Don. - Úár ezt az Andan nevű pojácát nem tudtad leszállítani, csu-[i.i] jót hallottam felőled. Talán meg tudunk egyezni.

- Ahogyan ön óhajtja, Don Manfredi! Mikor kíván látni?

- Fiatal még az este! Most épp New Yorkban vagyok, de rövidesen indulok vissza Las Vegasba. Tarts velem! Itt vagyok a JFK*-n!

• Azonnal indulok, Don Manfredi!

- Ez nagyon helyes!

A Don ezzel bontotta a vonalat, Angelo pedig nagy sebességgel útnak indult, hogy mihamarább eljusson a reptérre.

• i ila: az olasz-amerikai maffia legfelső vezetőinek testülete. (il l) a John F. Kennedy nemzetközi repülőtér rövidítése, amely New IMII található.

66

67

HARMADIK FEJEZET

1.

NETSUKE TOWER

MANHATTAN, NEW YORK

November 27., hétfő, éjfél

Joshi Masada és felesége a Fire Island-i villából beköltöztek a Netsuke Towerbe. A 76. emeleten rendeztek be egy lakást Masadának, melyet az egyik ritkán használt, hatalmas irodából alakítottak át. Masada nem akart minden áldott nap hazamenni, és azt sem akarta, hogy a felesége ne legyen teljes biztonságban, ezért döntött úgy, hogy inkább a Netsuke Towerbe költözik. A Netsuke Tower és a villa egy időben történő védelme szétforgácsolta volna az erőiket.

Joshi Masada új lakásukban hagyta a feleségét és a házvezetőjét, hogy berendezkedjenek, ő pedig felment a legfelső emeleten található irodájába, ahol a Hattori Klán amerikai főhadiszállása is működött.

- Most kaptam a hírt, hogy az embereim megérkeztek az országba - tájékoztatta Momochi, a Hattori Klán vezére. - Az egyik tisztem rövidesen itt lesz.

- Örülök, hogy megérkeztek! - mondta Masada. - Szükségünk van az erősítésre. Nem vagyunk elegenden, hogy mindentől megvédhessük Július Andant, és hogy felkutassuk a

DUNCAN SHELLEY végső háború

legfelsőbb kasztot.

Momochi egyetértően bólintott. Éjfél múlt néhány perccel, de a ninják nem a napszakok szerint éltek. Mariko elkészítette kései ebédjét, zöldeges rizst és párolt halat. Mielőtt szedett volna magának, odaszólt a többieknek, hogy kérnek-e belőle.

- Jonin, Joshi bácsi! Biztosan nem kértek? - kérdezte Mariko.

- Nem kérek, köszönöm! - háritotta el Momochi. Otthagyta Másadat, és elindult az iroda egyik fala felé.

68

- En sem kérek, Mariko. Köszönöm szépen! - mondta Masada.

Mariko meghajolt, visszafordult a tűzhelyhez, és elkezdett szedni magának.

- Én kérek! - hallatszott a magasból egy vékony hang.

Négy és fél méter magasan, a szellőzőaknából egy kilenc éves kislány kandikált ki. Ashiko volt az, a gyerekninja.

- Már jöhetsz is! - szólt oda Mariko. Momochi már a falnál járt, a szellőzőakna alatt.

- Ugorj, Ashiko!

A kislány leugrott, Momochi elkapta, és letette a földre.

- Minden csendes - számolt be Ashiko, aki éppen őrá ratáról tért vissza. Aprócska japán kislány volt, bámulatos hajlékonysággal és mozgáskoordinációval, és imádta a szel- In/őjáratokat. - A lezárt területeken nincs senki. Néhányan még dolgoznak. A szellőzőjáratok tiszták, senki nem jár és nem is járt bennük, csak én. Érzékelőket sem találtam. A hat vanlyolcadik emeleten egy férfi és egy nő elbújtak a 199-es 111 KIában, és puszizkodnak. Megijeszem őket?

- Nem szükséges - mondta Momochi. - Menj enni, Ashiko.

Ashiko meghajolt, azután elszaladt a mosdóhoz kezét mosni, majd átöltözött, és rohant enni.

- Megérkeztek - szólalt meg Momochi. Hatalmas, széna- S tglyyszerű frizurája miatt nem látszott, hogy a bal fülében faró mikrofon van, és az egyik embere jelentette neki, hogy

• várva várt tiszt megérkezett.
I 01 perccel később belépett a szobába egy elegáns sötét öl-1 viselő japán férfi. Mélyen meghajolt.

- Jonin! Örülök, hogy látlak - mondta halk, rekedtes hangon.

Momochi és Masada is meghajoltak.

- Én is örülök neked, Masu! - üdvözölte Momochi.

Masu tekintete Marikóra és Ashikóra vándorolt. Meghá lált feléjük.

- Kunoichi*!

Mariko és Ashiko felálltak és viszonozták a meghajlást.

ni lii: (japán) ninjanó.

69

- Chunin! - mondták egyszerre.

Momochi intett nekik, hogy folytassák az evést. Masuval leültek az egyik gyékényszőnyegre.

- Mindenki itt van, akit kértem? - kérdezte Momochi.

- Természetesen, Jonin - felelte Masu.

- Rendben van. Telepedjete le, azután ismerkedjete meg a várossal. Járjátok be az utcákat, ismerjete meg az útvonalakat, az épületeket, az embereket, a jó és rossz környékeket, az egész várost. Három központ van: az egyik Gorkie főhadiszállása, ami itt van nem messze, a másik a CNN Times Square 9-es Tévéstúdiója, ahol Július Andan fog interjúkat adni, a harmadik pedig a Netsuke Tower. Egyelőre ennyi. Huszonnégy órátk van rá.

Masu meghajolt.

- Értettem, Jonin.

- Hoztál üzenetet Yamamotótól?

- Az Ilijasu Klán hajlandó a rendelkezésünkre bocsátani ötven ninját tíz hónapra, akik segítenek felkutatni a legfelsőbb kasztot - számolt be Masu. - Hatmillió aranyfedezetű dollárban állapotunk meg. Ilijasu Jonin azt üzente, hogy amennyiben nyilvánvalóvá válik, hogy létezik a legfelsőbb kaszt, a pénzt visszaküldi, és az Ilijasu Klán minden ninjája e kasztot fogja üldözni.

- Ez kedves, Ilijasu barátomtól! - mondta Momochi.

- Elfogadom az összeget - bólintott Masada. - A pénzt elküldöm néhány percen

DUNCAN SHELLEY végső háború

belül.

Masu meghajolt Masada felé.

- Más valami? - kérdezte Momochi.
- Ezen kívül semmi.

- Akkor egyelőre ennyi, Masu - Momochi felállt, mire Masu is talpra ugrott. - Jelentkezz huszonnégy óra múlva.
- Értettem! - Masu meghajolt, és távozott.

2.

AUGUSTA NEMZETKÖZI REPÜLŐTÉR

MAINE

November 28., kedd, 09 óra 19 perc

Kilenckor járat érkezett Kanadából Maine nemzetközi repülőtérre. A gépen hetvenkét utas tartózkodott, köztük egy húsz főből álló turistacsoport. A turistacsoport Oroszország felől repült Kanadába. Oroszországba pedig Svédországból mentek. Csupa fehér ember, egyikük sem volt amerikai, bár kiváló vízumokkal rendelkeztek, és mindegyikük anyanyelvi szinten beszélt angolul. Mindannyian Andan miatt látogattak el az Egyesült Államokba.

A középkorban létezett egy titkos társaság, amely majd háromszáz évig uralta Európát és az arab világot. Ez a titkos társaság: az Asszaszin Rend. Mindenki rettegett tőlük, pedig nem volt hadseregük.

A rendnek volt egy érdekes trükkje. Felépítettek a sivatagban egy palotát, melyet megraktak a legkülönfélébb km-esekkel, elhelyezték benne a legjobb szolgáltatókat és több tucat válogatott szépségű szűzlányt. Ezután kiválasztottak egy férfit, aki alkalmas volt a feladatra, és egy különös kábítószerrel juttatták az ételébe vagy az italába. Ezt a kábítószerrel hasisznak nevezték. A férfi a kábítószer hatására elkábult, a rend emberei megfogták és elvitték a palotába, ahol magához tért. Azt mondták neki, hogy a mennyben van. Ott tartották néhány napig, tejben-vajban fürösztötték, elhalmozták minden földi jóval. Egy nap eléállt valaki, és közölte vele, hogy az isten visszavár. Iküldi a földre, ahol meg kell tennie valamit. A férfi persze vállalta. Azt az ígéretet kapta, hogy ha végrehajtja, amivel megbízták, örökre a mennybe kerül. A férfi ételébe vagy italába ismét hasist kevertek, és amikor magához tért, az egyik szűzlány ismét ahhoz a helyhez, ahol valamit meg kellett tennie "istennek". Ez a "valami" általában gyilkosság volt. Főszabályként olyan gyilkosság, melybe ő maga is belehalt.

70

71

Ezek az orgyilkosok majdnem minden esetben meghaltak, miután végrehajtották a feladatukat. Meghaltak, miközben gyilkoltak. Öngyilkos merénylők voltak. Az Asszaszin Rend közel három évszázadon át a markában tartotta Európát és az arab világot. Hadsereg nélkül, mindössze ezzel az egyetlen trükkel. Ez az öngyilkos terroristák története. Ma is ugyanúgy csinálják őket, mint egykor, bár az eljárás némiképp finomodott.

A húsz férfi Andan miatt látogatott el az Egyesült Államokba. Andan miatt, de ezt a nevet sohasem ejtették ki, és sohasem gondoltak rá. Andant más néven emlegették, egy olyan néven, amely kifejezte az iránta való érzelmeiket.

Antikrisztus.

Azért jöttek, hogy találkozzanak Andannal. Hogy találkozzanak vele, és meghaljanak. Andannal együtt.

Nem voltak arabok, és nem tartották magukat az iszlám hívőinek. Kereszténynek vallották magukat, Isten katonáinak. Az isten, amelyben hittek, pontosan ugyanazokkal a tulajdonságokkal rendelkezett, amikkel ők: férfi volt, kicsinyes, szadista, rögeszmés és bolond.

A csoport első tagja néhány perccel negyed tíz után érkezett az útlevél-ellenőrzéshez. Az első férfi átment. A második is. A harmadikat is beengedték az országba. A negyediket azonban feltartóztatták. Talán az útlevelében volt valami, talán a vízumában, talán a viselkedésében. A középkorú hölgy a fülkében, aki az útlevelekre és a vízumokra vetett egy-egy pillantást, nem tudta volna megmondani, hogy mi nem tetszett neki a nagydarab norvég férfin, de különös érzés fogta el, amikor a férfi elé lépett.

Clive Morton, a CIA műveleti csoportfőnökségének igazgatója a határőrpárancsnok irodájában kávézgatott, és a monitorokon keresztül figyelemmel kísérte az

DUNCAN SHELLEY végső háború

eseményeket.

- Ennek a csoportnak be kell jönnie az országba - jelentette ki Morton, miközben a kávéskanállal az egyik képernyőre mutatott. - Kérlek, szólj le a hölgynek, hogy ne akadékoskodjon!
- Kik ezek? - érdeklődött a határőrparancsnok.

- Szakemberek - felelte Morton. - Donovan igazgató hívta őket. Július Andanra fognak vigyázni.

- Furcsa egy fickó ez az Andan! - merengett el a parancsnok. - Az isten sem igazodik ki rajta! De én hiszek neki. Túl sok mindenben ment keresztül ahhoz, hogy csak egy szegény bolond legyen! Én hiszek neki!

- Nekem hivatalból pártatlannak kell maradnom - jegyezte meg Morton. - De sajnos túlságosan logikus, amit a könyvében leírt.

A parancsnok felemelte a telefon kagylóját, és beütött két s...ímot. Morton a monitoron keresztül látta, ahogyan a nő az útlevelel vizsgálóban felveszi a kagylót.

- Mrs. Monroe, kérem, engedje át az urakat! Minden rendben van MI van velük.

Morton látta, ahogyan a nő bólint, majd leteszi a kagylót. A parancsnok is letette a telefont, és a képernyőre sandított. Mind a húsz terrorista bejutott az országba.

- Mrs. Monroe? - kérdezte Morton, a hangjában enyhe szkepticizmus, lévén, hogy a hölgy nem volt egy kimondott szexbomba, a névrokonával ellentétben.

Igen, Mrs. Monroe - mondta a parancsnok. - Jane a másik Seve. Úgy fél évvel ezelőttig dolgozott itt egy lány, akit Judy Garlandnak hívtak.

- Judy Garland... - ízlelgette Morton. - Van egy aligazgató az FBI-nál, akit Gary Coopernek hívnak.

- Szép név! Könnyű megjegyezni! - viccelődött a határőrparancsnok. Miközben Morton és a parancsnok tréfálgattak, a terrorcsoport elhagyta a repülőteret, kint autókba ültek, és útnak indultak New York felé, hogy találkozzanak az Antikrisztussal, és megöljék.

72

73

3.

CIA FŐHADISZÁLLÁS

LANGLEY, VIRGINIA i. '11

November 28., kedd, 13 óra 02 perc

A CIA főhadiszállásának nyilvános telefonközpontjának száma megtalálható a telefonkönyvben, és bárki odatelefonálhat. A washingtoni autópályán hatalmas tábla jelzi, hogy hol kell lefordulni arra a mellékútra, amely a CIA főhadiszállásához vezet. Nincsenek kapuk, nincsenek kerítések. Bárki lefordulhat a mellékútra, és eljuthat a parkoló sorompójáig. Itt az őr megkérdezi, hogy milyen céllal jött, és ha azt mondja, csak látogatóba, akkor beengedik. Függetlenül attól, hogy az illető kicsoda és melyik országból érkezett.

Behajthat a parkolóba, és végiglátogathatja a CIA-központ azon részeit, amelyek nyilvánosak. Rendelkezésre áll a nyilvános kávéház, az étterem, az ajándékbolt és a hírszerző múzeum. Még a CIA épületébe is bemehet, és a megjelölt emeletek megjelölt folyosóin is sétálhat, bár ehhez már eleget kell tennie egy fontos feltételnek: jelentkeznie kell egy látogatócsoportba, és így idegenvezető segítségével bejárhat egy kis részt a neves épületben. A parkolóban található egy pavilon, amely a hírszerző múzeumot rejti magában. Bárki, aki jegyet vált, és kivárja a következő csoport indulását, bejárhatja az egészet.

Az egyórás csoport két perc késéssel indult. A csoport két gyerekből, négy nőből és tizenegy férfiből állt. A vezetőjük egy huszonhét éves, kedves arcú nő volt, akin elég jól állt a konzervatív hivatali kosztüm. A csoport átment az ajtón, tettek néhány lépést, majd megálltak az első elkerített területen, amely a hírszerzés ókori történetébe igyekezett beavatni a látogatókat. A tárlatvezető hölgy hangulatos kiselőadásba kezdett.

Nem mindenkit érdekeltek a fényképek, a régészeti leletek és a hölgy kiselőadása. Néhányan a modernkori hírszerzés miatt jöttek ide, ők inkább néhány helyiséggel odébb vágytak, de olyan is volt, aki a tárlatvezető hölgy ágyába

DUNCAN SHELLEY végső háború

vágyott.

Es volt a csoportban egy ötven körüli férfi és a nála két évvel idősebb felesége, akiket csak a múzeum elrendezése, a biztonsági kamerák elhelyezkedése, az ajtók és ablakok mérete és minősége, az, hogy befelé vagy kifelé nyílnak-e, a biztonsági őrök felszerelése, testtartása, és tekintete érdekelt. A férfi egy autószerelő műhelyt vezetett Bostonban, a felesége egy presszóban dolgozott. A férfi momentán a Richárd Colé névre hallgatott, a feleségét az akció idején Lindának nevezték.

Richárd és Linda profin dolgoztak. Mindent alaposan szemügyre vettek, és ez senkinek nem tűnt fel. A kiadások nem érdekelték őket. A tárlatvezető hölgnél sokkal többet tudtak a hírszerzés történetéről. Főleg Linda tudott nála többet. O valamikor a CIA-nak dolgozott, és a főhadiszállás egyik irodájában töltötte a napjait. Néhány évvel Selőtt azonban nyoma veszett. A CIA-nál úgy gondolták, kpgy meghalt, öngyilkos lett. A pszichológiai portréja alapján egyébként is hajlamos volt az öngyilkosságra.

Egy óra és tíz perccel később a csoport kilépett a múzeum .ilt,iján. A tárlatvezető hölgy mindenkit útba igazított, elmondta, hogyan jutnak ki a parkolóból, vagy hogyan tudnak meginni egy kávét, vagy szuvenírt vásárolni az ajándékbolt-bán. Linda és Richárd két CIA feliratú pólót vásárolt, elfogyasztottak egy Coca-Colát, majd távoztak.

Kissé rozoga Volvójukkal Washington D.C. felé hajtottak. Útközben átszálltak egy Chevrolet Blazer terepjáróba. Nos, milyen volt? - szölt hátra Mörjike a volán mögöl.

- Visszatérni? - kérdezte Nadya, aki Lindát alakította. -Meg mindig szimpatizálok a hírszerző munkával.

- Jó is az! - vágta rá Mörjike.

- Én is szeretem - vallotta be Damien, aki Richárdnak volt Stószkírozva.

- És milyen a hely? - kérdezte Mörjike.

Nekem tetszik. Javasolom helyszínnek - mondta Nadya. Damien mobiltelefont vett elő, és hívta Gorkie-t, aki a környé-uitözött, és a lehetséges menekülési útvonalakat vizsgálta.

- Szia! Mindketten javasoljuk a múzeumot.

- Nekem is tetszik a környék - mondta Gorkie. - Oké, legyen itt. Szölj Donovannak!

- Meglesz. Szia! - Damien bontotta a vonalat, és hívta Donovan.

Tíz másodperccel később bejelentkezett William Donovan, a CIA igazgatója.

- Kiválasztották a helyszínt?

- Igen. Legyen a hírszerző múzeum, a CIA főhadiszállásának parkolójában - mondta Damien.

Donovan ezen egy kicsit meglepödött, de ahogyan végiggondolta, rájött, hogy logikus választás. Andan nem fog elmenni a Fehér Házba, hogy találkozzon az elnökkel, az elnök pedig nem fog elmenni valami "semleges" helyre, ahol nem érzi kellőképpen biztonságban magát, és ahol felfedhetik a nagy titkot, hogy ő és Andan találkoznak. De a CIA főhadiszállására el fog menni. És a múzeum a parkolóban szinte semleges helynek számít. Onnan elég könnyen el lehet menekülni.

- Tetszik az ötlet - ismerte be Donovan. - Máris tájékoztatom a személyt!

- Köszönöm. Az időpontot pedig találják ki önök, mi tudunk hozzá igazodni - mondta Damien.

- Ennek örülök. Kitaláljuk az időpontot, és jelentkezem a szokott módon.

- Várni fogjuk!

Damien bontotta a vonalat. Mörjike lelassított és megállt. Előre mutatott.

- Ott egy szemetes! - mondta.

Nadya kiszállt, a szeméttartóhoz sietett, és beledobta a két CIA feliratú pólót. A biztonság kedvéért nem akartak tárgyakat bevinni a főhadiszállásukra.

4.

10. UTCA

WASHINGTON D.C.

November 28., kedd, 16 óra 45 perc

Alighanem John Wilkes Booth volt az 1800-as évek egyik leghíresebb színésze. Am hírnevét nem zseniális színészi képességeinek köszönhetette, hanem egy tettnek, melyet 1865. április 14-én követett el a 10. utcában található Ford Színházban.

Ezen a napon, Booth odalopózott az egyik néző háta mögé, és közvetlen közélről fejbe lötte. A néző röviddel később meg is halt. Úgy hívták: Ábrahám Lincoln.

Két elegáns férfi lépett a Ford Színház előtt posztoló szendvicsárushoz, a

DUNCAN SHELLEY végső háború

fiatalabbik sonkás szendvicset, az idő-sebbik uborkás szendvicset vásárolt, majd jóízűen falatozva tovább sétáltak a 10. utcán, a New York Avenue felé. A fiatalabb férfi a Rich Goldman névre hallgatott, és a Bronscomb Konzern vezető üzletkötője volt. Az idősebbik férfi Allén Walter, Williams szenátor, a gazdasági bizottság elnökének t. mácsadója.

Walter lenyelte a falatot, majd megszólalt.

- Tudja, Goldman, amióta az elnök nyilvánosan bocsánatot kért a Masada Konzernről a céget ért hátrányos megkülönböztetésért, nem könnyű a Masada Konzern ellen lobbizni.

- Ezzel én magam is tisztában vagyok - mondta Goldman. - De, mint tudja, az elnök úr is tévedhet. Elég, ha csak arra gondol, hogy nem Williams szenátort választotta alelnöknek. És ne higgye, hogy most nyalni akarok. Williams szenátor valószínűleg a legjobb koponya a Fehér Házban. Az elnök már nem egyszer megszenvedte, hogy nem a legmegfelelőbb emberekkel vette magát körül a kabinetjében.

- Ami igaz, az igaz - bólogatott Walter. Evett néhány falatot. Éhes volt, hajnal óta gazdasági jelentéseket elemzett. -Azért a szenátor jelenlegi pozíciója sem éppen lebecsülendő. De majd meglátja a legközelebbi választásokon, hogy ki fog nyerni!

-

-

76

77

- Williams szenátor jelenlegi pozíciója sem lebecsülendő, ebben igaza van. De neki minimum pénzügyminiszternek kellene lennie. Az talán még az alelnöki posztnál is jobb - vélekedett Goldman.

- Az attól függ, hogy az ember mit akar elérni. Goldman bólogatott. Egy darabig csak csendben ettek, majd Goldman ismét megszólalt.

- Tisztában vagyok vele, hogy a Masada Konzern ellen lobbizni ezekben a zavaros, értékvesztett időkben nem túl népszerű. Azonban szükséges. Ha valakinek, hát önnek aztán biztosan nem kell ecsetelnem, hogy a Masada Konzern milyen bevételket tesz zsebre évről-évre. Elismerem, a Masada Konzern megbízható üzleti partner, betartja a határidőket, a jogszabályok biztosította keretek közt működik, és kitűnő termékekkel kereskedik. De mutatok valamit - Goldman a kabátja belső zsebéből előhúzott egy háromrét hajtogatott papírlapot, és szét nyitotta. - Nézze csak! Ez itt a Masada Konzern teljes hálózata: a gyárak, a beszerzők, az elosztók, a kereskedők, a szállítók, mindenki rajta van. Látja ezt? Mindenki Japán.

Walter elvette a papírt, és átfutotta az ábrát, amely bemutatta, hogyan működik a Masada Konzern.

- Ez nem törvénytelen - jelentette ki.

- Persze, hogy nem! A Masada Konzern egy jó vállalat. Semmivel sem tudnám befektetni. De amíg a hazai munkanélküliség már öt százalék felett jár, és egyre emelkedik, és amíg a hazai GDP* több mint 10 000 dollárral marad el Japán GDP-je mögött, addig én azon az állásponton vagyok, hogy az amerikaiak az első Amerikában, és mindenki más csak második. A Masada Konzern nem kell féltetni. Bárhol a világon óriási üzleteket fog kötni. Azt mondja, hogy a Bronscomb Konzern ugyanabban a bizniszben utazik, mint a Masada Konzern? Igaza van! És ha most arra gondol, hogy ezen a fondorlatos módon igyekszünk megszerezni a Masada Konzern szeletét a csúcstechnológia iparágban, akkor aztán jól belelátott a vesénkbe!

GDP: (Gross Domestic Product) egy főre jutó hazai össztermék értéke dollárban. Az életszínvonal egyik mutatószáma.

Walter elmosolyodott. Szerette, ha nem kell nyilvánvaló dolgokon vitatkozni. Goldman tovább folytatta.

- A Masada Konzern óriási bevételeket söpör be Amerikában, oly módon, hogy a vevőit leszámítva, kizárólag Japánokkal dolgoztat. Milliárdos bevételekről van szó, és munkahelyek ezreiről! Csak az amerikai gazdaságért aggódom, és az csak hab a tortán, hogy az aggodásom esetleg néhány milliárd dollárral meggazdagítja a céget. Mit szól mindehhez?

- Goldman, maga egy gazember! - jelentette ki Walter, miközben a szalvétával a

DUNCAN SHELLEY végső háború

száját törölgette.

- Megtiltom, hogy kémkedjen utánam! - csattant fel Goldman, tettetett sértődöttséggel.

Walter elnevette magát. Tetszett neki a fickó.

- Meggyőzött. Tájékoztatom a szenátor urat. Leülhetnénk valahol egy kötetlen beszélgetésre négyen: Williams szenátor, a maga főnöke, ön, kedves Goldman, és jómagam. Ha meg tudunk egyezni, megnézzük, hogy mit lehetne tenni az ügyben. Valóban jó volna az országban tartani azokat a dollármilliárdokat, amelyeket a Masada Konzern kivisz innen.

I - Hiszem, hogy Williams szenátor mellénk áll! - jelentette ki Goldman magabiztosan.

A Japánellenes Liga Masada Konzern elleni lobbiháborúja új erőre kapott.

78

79

NEGYEDIK FEJEZET

1.

MIAMI BEACH, FLORIDA

November 28., kedd, 23 óra 50 perc.

A kisportolt, napbarnított, százkilencven centi magas, harmincéves fickó átvágott az előtéren, és leszaladt a lépcsőn, ami az épület vastag, tölgyfa kapujához vezetett. Lendületesen kilökte a kaput. A ház előtt kisebb parkoló húzódott, melyben nyolc kocsinak volt hely. Jelenleg csupán három autó állt a parkolóban, köztük az övé is, egy nyitott, felszpojlerezett, hófehér 911-es Porsche Carrera. Az épület kapujával szemben, a parkoló túloldalán szélesre tárt kovácsoltvas kapun át vezetett az út a partra. A kapu előtt kisebb tömeg várakozott. Húszan-huszonötön lehettek. Csendben várakoztak, csendben és türelmesen. Őt várták.

A kisportolt fickó fekete westerncsizmát viselt, fekete bőrnadrágot és fehér selyeminget. Minden ruhadarabját méret után készítették, a legdrágább alapanyagokból. A fickó vastag, sűrű szőrzettel borított csuklóján harmincezer dolláros aranyórát hordott, nyakában kilenc aranylánc csüngött, közel nyolcvanezer dollár értékben. A férfi rámosolygott az emberekre, akik a parkolón túl rá vártak. Ruganyos léptekkel indult a kocsija felé. Az autó rendszámán a neve virított, amely egyúttal mesterségének címere is volt egyben: Long Dick. James Smith hét és fél évvel ezelőtt vette fel a Long Dick Johnson nevet. Azt gondolta, hogy ez egy művésznév. Azt is gondolta, hogy ő egy művész. A legkomolyabban hitte, hogy ő színész. És azt is hitte, hogy jeles filmalkotásokban szerepel, olyan filmekben, amelyek csak annyiban különböznek a volt egyszer egy vadnyugattól, a gladiátortól vagy a Casablancától, hogy más műfajban készültek, de ő úgy gondolta, hogy a minőségük megegyezik.

Long Dick Johnson, amikor még James Smith néven futott, igazán elveszett ember volt. A félbehagyott középiskola, a 80-as intelligenciahányados és a komoly tanulási problémái nem sok jóval kecsegtették. De ő mégis hitt a jövőben, hitt abban, hogy egyszer gazdag és sikeres ember lesz. Bár nem volt eszes, nem volt művelt, alig tudott olvasni, botránnyosan fogalmazott, nagyjából semmi nem érdekelt, és hihetetlen módon, sémimhez sem volt tehetsége, James Smith mégis mélyen meg volt győződve róla, hogy fényes karrier vár rá. És ez a mély meggyőződése abból a tényből táplálkozott, hogy harminc évvel ezelőtt egy olyan testbe született, amelyik atletikus alkatú volt, az évek folyamán magasra nőtt, és a pénisze az átlag kétszerese lett.

James Smith szeretett napozni, szeretett strandra járni, szeretett szabadtéri body-building termekben edzeni, és szeretett könnyűvérű nőkkel lefeküdni. Mindenféle tevékenységet szeretett, ahol megmutathatta nagy kincsét: a testét. És James Smith kitartása nem volt hiábavaló: hét és fél évvel ezelőtt felfedezte a pornóipar. A legálján kezdte, mivel a kamera előtt merevedési problémái voltak, de idővel túllendült ezen, és egészen mélyre süllyedt: pornósztár lett. Long Dick Johnson beugrott a hófehér Porsche kormányra mögé, elfordította az indítókulcsot, és felbőgötte egy kicsit a motort, hadd halják a háromszáz lóerő dübörgését. Vigyorgott. Biztos volt benne, hogy a kapun túl álló tömegben minden nő olyan nedves lett, mint még soha. Úgy döntött, hogy ha van két-három jó seggű ribanc a rá várakozók között, akkor felcsípi őket, leisz-s/.ák magukat valahol,

DUNCAN SHELLEY végső háború

és azután megmutatja nekik, merre van a mennyország. Long Dick Johnson mámorban élte az életét. Soha nem gondolt semmi rosszra. Minden nap használta egyetlen adottságát, és olyan mérhetetlenül elégedett volt saját magával, mintha Isten legnagyobb ajándéka volna az emberi faj számára.

Johnson kifordult a kocsival, és elindult a kapu felé. A tömeg szétnyílt előtte. Long Dick előregurult még néhány métert, majd megállt. Az autója hátsó kerekei még a parkolt íban voltak, a kocsi többi része pedig már kint az utcán, az Ő in berektől körülvéve.

80

81

Long Dick Johnson imádta a rajongókat. Főleg azokat a formás fenekű nőket, akik bármire kaphatók voltak. Ezzel teltek a napjai, a zűrös dolgokkal nem törődött, és neki szinte minden túl zűrös volt. Andanról nem is hallott. A könyvét nem olvasta. Azt sem tudta, hogy van egy fura könyv, valami A Rendszer Hiteles Krónikája vagy mi. Nem hallott róla. Bent a házban öt órán át forgatták az új filmjét, a Long Dick visszatért, amelynek a sztorija ugyanolyan elmés volt, mint a címe. Hogy Long Dick honnan tér vissza és minek, arra a film nem adott választ, hiszen az ő szakmájában az ilyen bonyolult kérdésekkel nem törődtek. A film "producere" és "rendezője" ugyan elkezdtek beszélgetni valami "rohadékról", aki a szemét irományával rontotta az üzletüket", de Johnstont ez már nem érdekelte, így inkább távozott.

Long Dick Johnson, akit egykor James Smith néven anyakönyveztek, és aki harmincéves korára a sok milliárd dolláros pornóipar valóságos sztárja volt, kivillantotta hibátlan fogsorát, és megugráltatta a mellizmát az inge alatt, hadd örüljenek a rajongók.

A hófehér Porsche már elég hosszú ideje állt ott a kapuban. Elég hosszú ideje ahhoz, hogy Long Dick Johnson kezdje felfogni, hogy valami itt nincs rendben. Még egyetlen miniszoknyás ribanc sem próbált a kocsijába ülni. A lába közé sem nyúláltak. És ahogyan körülnézett, észrevett még valami szokatlant: hogy ezek az emberek itt körülötte nem nevettek, és nem is mosolyogtak. Még csak csodálat sem volt a szemükben. Sőt, inkább... inkább... mintha haragosak lettek volna. Johnson arra gondolt, hogy valami baj van a hajával. Tovább mosolygott, és közben a jobb kezével végigsimított a haján. Nem érezte, hogy valami baja lenne. Ekkor egy baseballütő belecsapódott a szélvédőbe.

Long Dick Johnson felsikoltott.

Ekkor újabb baseballütő találta el az üveget, újabb hatalmas lyukat ütve rajta. Az üvegszilánkok Johnson arcába vágódtak.

Valakik mintha az anyját emlegették volna, mások pedig mintha a haláláról beszéltek volna. Ebben nem volt biztos, mivel egyfolytában üvöltött.

Valaki megütötte az arcát oldalról. Johnson arra gondolt, hogy hátratolat, és bemenekül a házba; de niire az elgondolást tett követte volna, valaki a homlokára csapott egy jókora acél csavarkulccsal.

A sztár elszédült, a vér a szemébe csorgott. Úgy érezte, széthasad a feje.

Tompán hallotta, hogy mintha az autóját püfölnék. Újabb ökölcsapás érte a fejét, majd egy baseballütő eltalálta a bal vállát. Azután megint a csavarkulcs következett.

Johnson kezdte elveszíteni az eszméletét. Bele akart taposni a gázba,, de az ütések hatására lecsúszott a lába a pedálról, és a szédülés, a rettegés és a fájdalmak közepette nem találta meg a gázpedált. Megnyomta a dudát, és teli torokból üvöltött.

Hirtelen rádöbbsent, hogy csend van.

Egy pillanatra csend lett.

Ekkor valami a kormányra csapódott. Hallotta, amit széthasad egy üvegpalack.

Azután folyadékot érzett szétfolyni a lábain és a hasán.

És azután forróságot érzett.

És azután szörnyű fájdalmat.

Long Dick Johnson erőlködve kinyitotta a szemét. És majdnem belehalt abba, amit látott.

Tűz égett a kocsijában.

Égett a nadrágja és az inge, égett az ülés kárpitja, és a kormány szörme bevonata.

Valaki egy Molotov-koktélt hajított a nyitott sportkocsiba.

Johnson pánikba esett, attól félt, hogy elég a pénisze, amivel a pénzt kereste.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Őrülden üvöltve, lábával a gázpedált kereste.

Megtalálta.

(csak ötven méter az öböl, csak ötven méter.

Beletaposott a gázba, a kocsi vadul előrelódult.

Sajnos nem jutott eszébe, hogy egy pálmafa van a kaputól hal méterre.

82

83

Belerohtant a fába.

Csak nyomta, és nyomta a gázpedált.

Azután leállt. A fájdalom elviselhetetlen volt. A szemgolyói szétrobbantak. A bőre elszenesedett. Az izmai égni kezdtek.

Amikor a tűz elérte a benzintankot, és a kocsi a levegőbe repült, már senki nem volt a környéken.

Andan pontosan harminc alkalommal kérte az olvasóit A Rendszer Hiteles Krónikájában, hogy ne legyenek erőszakosak, mert az egyetlen igazi ellenség a legfelsőbb kaszt.

De voltak, akik nem hallgattak rá, és önkényeskedtek.

2.

USS SCULLY REPÜLŐGÉP-ANYAHAJÓ

ARAB-TENGER

November 29., szerda, zónaidő: 13 óra 06 perc

A két harci ellátó hajó eltűnt a horizonton. A USS* Scully készletei maximálisan fel voltak töltve. A repülőgépek és helikopterek üzemanyagát őrző tartályokba közel hétmillió liter kerozint töltöttek, bombák és rakéták formájában mintegy 1200 tonna fegyvert, és további 650 tonna alkatrészt rakodtak a hajóra, és ami a legénység számára a legfontosabb volt: rengeteg friss élelmiszert, és dugig tömött postaszákokat.

A repülőgép-fedélzeten éppen nagytakarítás folyt, vagyis minden nagyon csendes volt: nem szálltak fel és nem szálltak le sem repülőgépek, sem helikopterek. A repülésirányító parancsnok az irányítótorony egyik ferde, kifelé dőlő ablakánál állt, és távcsővel a kezében figyelte az alatta folyó munkát.

A kapitány a parancsnoki hídon az emelvényen elhelyezett székében ült. Az egyik matróz friss narancsot hozott fel a konyhából, majd távozott. A kapitány elkezdte meghámozni az egyik narancsot, amitől andalító narancsillat töltötte be a helyiséget.

USS: (United States Ship) az Egyesült Államok hadihajója.

- Jack, tudsz valami mozgolódásról a legénység körében?
- kérdezte, miután elfogyasztotta az első gerezdet.

A hírszerző tiszt közelebb sétált a kapitány székéhez.

- Andan fontos téma, és a könyvét szerintem az állomány
nak legalább a nyolcvan százaléka elolvasta, vagy elkezdte
már olvasni, de nem volt ideje befejezni. Mindenfelé sokat
beszélnek róla, de különösebb mozgolódásról nem tudok.

A hírszerző tiszt elvett egy narancsot a kosárból, és az ujjáival hámozni kezdte.

- Gondolkodtam rajta, hogy betiltsam-e a könyv olvasását
- vallotta meg a kapitány. - A könyv példányainak ideszállí-

tását is megtilthattam volna. Azonban nem akartam még ez
zél is feszültséget kelteni. Ha megteszem, az olyan lett volna*,
mintha elismerném, hogy ami a könyvben áll, az igaz.

- És szerinted az?

- A tapasztalataim végesek - jelentette ki a kapitány diplomatikusan. - És elég
speciálisak, lévén, hogy felnőtt éveimet a haditengerészetben töltöttem el.

Felülösen annyit tudok elmondani a könyvről, hogy okos, nincsenek benne
ellentmondások, és hogy nem rendelkezem egyetlen olyan tapasztalattal sem, ami
megcáfolna bármit a könyvben leírtak közül. Sőt, olvasás közben voltak... hogy
is mondjam... felismeréseim. Néhány zűrzavaros dolog összeállt. De hogy igaz-e a
könyv alapkonceptiója, és létezik-e egy láthatatlan világhatalom...? - a
kapitány megvonta a vállát. - Fogalmam sincs.

A hírszerző tiszt megette a fél narancsot, majd megszólalt.

- Egy láthatatlan világhatalom léte nem új keletű feltevés. Kis túlzással azt
mondhatnám, hogy egyidős az emberiséggel. Rengeteg örült hangoztatja, hogy
létezik valamiféle világ-össz-szeesküvés, amely a kormányok felett áll.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Szabadkőművesek, kerkárdinasztiák, különféle titkos klubok és társaságok.
- Azért vannak különbségek Andan könyve és azok között, amikről te beszélsz - kapcsolódott be a társalgásba az ŐSŐ tiszt, aki eddig buzgón kávézott az egyik sarokban, a falról lehajtott asztallapnál ülve.

-

84

85

- Igaz - bölintott a hírszerző tiszt. - Andan minden ösz-szeesküvés-elméletnél messzebbre megy, és azt állítja, hogy maga az összeesküvés előbb volt, mint maga a civilizáció. Andan jóval intelligensebb, mint azok a szerzők, akik ezekről az összeesküvésekről szoktak irkálni. Nem ismétli meg a szokásos közhelyeket a Rockefeller-dinasztiáról, meg erről az állítólagos titkos társaságról, amelyben a világ jelentősebb országainak vezetői a tagjai. Mi is a neve? Ha jól emlékszem, még Forsyth is írt róla valamelyik könyvében. Mi is a neve? Nem tudjátok? Valami Lincoln Bizottság, nem? Valami ilyesmire emlékszem. Andannak volt elég esze ahhoz, hogy nem húzta elő ezeket a közhelyeket. Észrevettétek, hogy alig említ neveket a könyvében?

- Aha! És helyszíneket se nagyon - tette hozzá az első tiszt. - És dátumokat se. Az egész könyv inkább filozófiai hangvételű.

- A könyv olyan, mint egy kézikönyv. Mint egy szakácskönyv. Vagy mint egy viselkedési tankönyv. "Hogyan élj túl ebben a világban", vagy valami ilyesmi. Én nem akarok állást foglalni a könyvvel kapcsolatban, de azt megemlíteném, hogy Andan a jogdíjából a világ egyik leggazdagabb embere lesz. És ez azért nem éppen érdektelen tényező!

A kapitány éppen mondani akart valamit, de felbűgött a telefon a telexgépek mellett. A kommunikációs tiszt felvette a kagylót.

- Hallgatom - szolt bele. - Várjon! - a kapitányhoz fordult.

- Kapitány! Befogtak egy telefonbeszélgetést. Az OPEC*

elnöke beszél egy informátorával. Azt mondják, érdekes.

A beszélgetést lefordították angolra. El akarod olvasni?

A kapitány és a hírszerző tiszt összenéztek.

- Hogyne! - felelte a kapitány. - Vigyék a felvételt a kabinomba. Nem! Inkább a nemzetbiztonsági irodába!

- Igen, érdeklí a kapitányt - beszélt a kommunikációs tiszt a kagylóba. - Vigyék a felvételt a nemzetbiztonsági szobába.

OPEC: (Organisation of Petroleum Exporting Countries) Kőolaj-exportáló Országok Szervezete.

Rendben. Köszönöm - letette a kagylót, majd ismét a kapitányhoz fordult. - Egy percen belül ott van a felvétel az irodában.

- Köszönöm. Jack? Van kedved meghallgatni? - fordult a kapitány a hírszerző tiszthez.

- Engem is érdekel. Felőlem most rögtön lemehetünk.

A kapitány felállt, és lelépett az emelvényről.

- Tudjátok, hol leszek - mondta és a hírszerző tiszttel el hagyták a hidat.

Átsiettek a nemzetbiztonsági irodába, amely a hírszerző tiszt irodája volt.

Bezárkóztak az ablaktalan, otthonosan berendezett helyiségbe. Jack a szekrényéből egy üveg konyakot varázsolt elő. Felmutatta a kapitánynak, aki bölintott, mire Jack két poharat is előkapott, és mindegyikbe egy-egy ujjnyi konyakot töltött. Ezután a biztonsági számítógépéhez ment, amely kizárólag a kódszobával volt összekötve. Az anyagot már átküldték. Kinyomtatott egy példányt, hogy a kapitány és ő egyszerre olvashassák, és mert egy példányt úgyis ki kellett nyomtatnia, ha tényleg érdekes, és mivel hallott róla, hogy az OPEC ismételen, mint már annyiszor történelme során, be akarja vetni az olajfegyvert a nyugat ellen, volt egy olyan érzése, hogy az.

A kapitány és a hírszerző tiszt kényelmesen elhelyezkedőit, és olvasni kezdték a telefonbeszélgetés fordítását.

A beszélgető felek: Samin Haddad, az OPEC elnöke, és egy ismeretlen, az arabot enyhe német akcentussal beszélő férfi. Samin Haddad a mobiltelefonját a negyedik csörgésre vette fel. SAMIN

HADDAD: Ki az? ISMERETLEN: Én vagyok. SAMIN HADDAD: Van valami?

ISMERETLEN: Értesülésem van. Találkozunk. Nagyon fontos.

SAMIN HADDAD: Most nem tudok elszakadni. Miről van szó?

DUNCAN SHELLEY végső háború

86

87

ISMERETLEN: (habozik)

SAMIN HADDAD: Ez egy védett vonal. Miről van szó? ISMERETLEN: (habozik, majd sóhajt) Hírt kaptam. Megbízható forrásból.

SAMIN HADDAD: Miről van szó? A nyugat tervez valamit? A NATO?

ISMERETLEN: Olajembargót akarnak bevezetni az OPEC országok ellen.

SAMIN HADDAD: Ennek semmi értelme. Ezt a kiesést senki nem tudja pótolni.

Senkinek nincs ekkora készlete. A szibériai mezők beindítása pedig évekbe telne, és sok százmilliárd dollár beruházásra lenne szükség.

ISMERETLEN: Az információm az, hogy le akarják váltani az olajat. SAMIN

HADDAD: Hogy mit akarnak? ISMERETLEN: Leváltani az olajat. SAMIN HADDAD:

(szünet, 46 mp) Mire? ISMERETLEN: Azt nem tudom. A forrásom az amerikai

elnök környezetéhez tartozik. Megbízható. SAMIN HADDAD: (újabb szünet,

31 mp) Be akarnak vezetni valamilyen új technológiát? Az évtizedekbe telik. És mire az egész világ ipara áttér erre az új

technológiára, az legalább egy egész évszázad. Ezek az új, alternatív

elképzelések rendkívül drágák és bonyolultak. Az olaj még mindig a

legolcsóbb megoldás. És Amerikának nincs sok olaja. Ne tévessze meg a

megcsappant kereslet. Ez csak ideig-óráig van így, azután minden

helyreáll. Ne feledje, hogy a közelmúltban összeomlott a világgazdaság, és

belementünk egy értelmetlen háborúba, és ennek vannak utóhatásai.

ISMERETLEN: Az információ szerint, heteken belül be fogják jelenteni az átállást.

SAMIN HADDAD: Na és? Ez minket nem érint. Mondhatnak, amit akarnak, az nem sokat számít. Talán lesz egy kis ingadozás a tőzsdén, de úgymint kihasználjuk. Az ilyen bejelentéseknek nincs semmi alapjuk.

ISMERETLEN: Úgy hallottam, hogy egy vagy két éven belül le akarják váltani az olajat.

SAMIN HADDAD: (szünet, 20 mp, majd nevetés)

Ez ostobaság! Csak rémhír! Nincs semmijük!

Ha lenne valami, arról tudnánk. Óriási össze

geket költöttünk hírszerzésre, és egy ekkora

horderejű fejlesztés nem kerülhette el a fi

gyelmünket. Ha létezne ilyesmi, már réges-rég

kiszivárgott volna, és ott állna a lapok cím

oldalán! Csak szerény próbálkozások vannak. Az

elektromos meghajtás kudarc. A gáz se igazán

vált be, és ha beválik, azt is mi adjuk nekik. A

hidrogén, mint üzemanyag, egyelőre még science-

fiction. Ez az egész csak rémhír, higgye el.

ISMERETLEN: Értettem. Majd jelentkezem.

SAMIN HADDAD: Jelentkezzen! És ne dőljön be

mindennek! Bizonyára lesz valamilyen bejelentés

néhány héten belül, de az olyan, mintha nem is

lenne. -^,

(Vége.)

A kapitány és a hírszerző tiszt felhörpintették a konyakot. Jack ismét töltött

egy-egy ujjnyit, majd elrakta az üveget. Nem a spórolás vezette, hanem mert

mindketten szolgálatban voltak, és túlzásnak találta, hogy még többet igyanak.

- Nos? - kérdezte Jack.

A kapitány széttárta a karját.

- Erre én sem látok esélyt - mondta. - Leváltani az olajat,

egy-két éven belül, ez teljes képtelenség. Haddad igazat

mondott, nincs semmilyen nagy fejlesztés, ami erre képes

lenne.

88

89

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Ez teljesen nyilvánvaló - helyeselt a hírszerző tiszt. - Engem igazából az informátor érdekel, aki az elnök környezetéhez tartozik. Ha egyáltalán létezik. Jó lenne megtudni, hogy ki ez a névtelen informátor. Nem tudom, hogy lesz-e valami bejelentés, de nem hiszem, hogy lenne értelme. Mit okozna ez? Kinek érné meg?

A kapitány ivott néhány kortyot.

- Talán a tőzsde miatt van az egész - vélekedett. - Hallottál valamit?

Jack megrázta a fejét.

- Semmit. Én sem tudok semmiféle titkos találmányról. Ez már megint olyan, mint valami összeesküvés-elmélet!

- Kétten vagyunk. Megígérem, hogy amit most mondasz, az nem szivárog ki ebből a szobából. Mit gondolsz Andan könyvéről?

Jack kiitta a poharát. A kapitány szemébe nézett.

- Megrémít - vallotta be halkán. - Úgy érzem, hogy nem igaz, de azért nem fogadnék benne. De arra az életem is feltenném, hogy akár igaz, akár nem, semmi sem fog megváltozni. Mert soha nem változik semmi. Amióta ember él ezen a földön, minden ugyanolyan. Álmodozhatunk arról, hogy a világ majd átalakul, de nem fog. Valami miatt ez nem lehetséges. Ha ezer év múlva is lesznek emberek, a világ akkor is éppen olyan lesz, mint most. Lehet, hogy űrhajókkal járjuk majd a naprendszer, de egyébként minden marad a régiben. A kapitány bólogatott.

- Teljesen egyetértek veled, Jack - mondta. - Az ember nem változik.

3.

CIA FŐHADISZÁLLÁS

LANGLEY, VIRGINIA

November 29., szerda, 17 óra 00 perc

A hírszerző múzeumot délben bezárták. Technikai okokra hivatkoztak, és vastagracsothúztakabejáratelé. Ezután alaposan átvizsgálták a pavilont, centiről-centire, a legmodernebb

műszerek segítségével. Donovan és az elnök biztonságáért felelős ügynök már délután négy előtt a múzeumban voltak. Andan, erősen elmaszkírozva, háromnegyed ötkor érkezett meg, az elnököt szállító konvoj négy perccel öt előtt gördült a pavilon elé.

Ez volt a főpróba. Shana játszotta Andan barátnőjét, Nicole a titkárnőjét, Damien a testőrét. Zoe otthon maradt Gorkie manhattani lakásában. Mörjike és Nadya a parkolóban rejtőztek, Gorkie helikopterben ült, másfél kilométerre innen. A Hattori Klán hét ninjája is a helyszínen tartózkodott.

Miután Andant és kíséretét beengedték a múzeumba, és bezárták mögöttük az ajtót, fémdetektorral mind a négyüket alaposan átvizsgálták. Nicole-nál egy, Damiennél két 10 milliméteres Colt Delta pisztoly volt, ezeket megtalálták, és megőrzésre átvették. Amikor beléptek abba a terembe, ahol majd az elnökkel fognak találkozni, az egyetlen fegyver, ami náluk volt, ugyanaz a rövid hatósugarú biológiai fegyver, mint amit Lansky rezidenciáján használtak. A vírust a Hattori Klán szakértői a Yume, vagyis az Álom néven anyakönyvezték. Ilyen vírust tartalmazó ampullákat rejtettek minden lehetséges helyre: a tollakba, az órákba, az ékszerekbe, Andan szemüvegének keretébe. Az ellenanyagot még az indulás előtt megkapták, így ha be kell vetniük, mindenki összeesik, és mély álomba zuhan, ők azonban csak szépen kísérelnek, gázárc nélkül.

Az elnök és hat testőre belépett a terembe, ahol Andan és a ninják vártak rá. Bezárták az ajtót. A testőrök és a ninják megálltak a fal mellett, kétlépésnyire egymástól. Andan és az elnök négy méterre eltávolodtak tőlük, hogy beszélgessenek. A testőrök pisztolyt hordtak a zakójuk alatt, és nagy figyelmet fordítottak Damienre, és valamivel kisebbet a két nőre.

- Engedje meg, hogy üdvözljem, dr. Andan - szólalt meg az elnök, és a kezét nyújtotta.

Az indulás előtt Andan kezét jó alaposan bekenték egy színtelen kenőccsel, amely rátapadt a tenyerére, és a mérgek

számára áthatolhatatlan falat képzett a bőr felett. A ninják ezt a kenőcsöt használták kesztyű helyett, hogy ne hagyjanak ujjlenyomatot. Andan megfogta az elnök kezét, és megrázta.

- Örülök, hogy itt van, elnök úr! - üdvözölte szívélyesen.

- Nagyon hálás vagyok önnek, amiért hajlandó volt talál

kozni velem! Remélem, a hely is megnyerte a tetszését!

Az elnök Andanra mosolygott. Elengedték egymás kezét.

- Felettből érdekes könyvet írt, dr. Andan - kezdte az elnök. - Megtagadta benne a saját szakmáját.

- A hibákat helyre lehet hozni. Minden hibát. Csak némelyiken nagyon sokat kell dolgozni. Tudom, hogy nincs sok időnk beszélgetni, ezért belevágok a közepébe. Ön minden bizonnyal arra kíváncsi, hogy örültt vagyok-e. Nos, bárcsak az lennék. Az olyan imádnivalóan egyszerűvé tenne mindent!

- Nem vagyok szakértője az örültségnek, de ön nem látszik örülni.

- Ön nagyon kedves, elnök úr! - mondta Andan. - Az örültség azonban nem feltétlenül terjed ki mindenre. A legtöbb esetben az emberek csak néhány területen örültek. Az örület vakságot jelent. Az örület irracionálizmust jelent. Amikor egy ember meglát egy csótányt az asztalon, és eszelősen üvöltözve elrohan, örültnak látszik, pedig lehet, hogy a mindennapokban nagyon normálisan viselkedik, felelős pozíciót tölt be, és kitűnően végzi a munkáját. Csak éppen örült a csótányokat illetően. A csótányokkal kapcsolatban irracionális a viselkedése. És azért irracionális, mert össze van zavarodva ezen a területen, és mert van valamilyen rögeszméje, és ez a kettő megakadályozza abban, hogy ránézzen egy csótányra, és olyannak lássa, amilyen valójában. Az élet egy grandiózus játszma. És egy-két területen mindannyian egy kicsit örültek vagyunk. Az elnök elgondolkodott néhány másodpercig. Andan könyvét olvasva nem lepte meg Andan sajtóságos gondolkodása. És ami a legjobban zavarta a könyvben, az Andanban is megvolt: a tisztaság. Más szóval, a logika.

- Nos, igen, mindannyiunknak megvannak a magunk kis rigolyái - jegyezte meg az elnök diplomatikusan. - Mondja, mit akar elérni?

- Hogy megváltozzon a világ.

Az elnök lehajtotta a fejét, és mosolyra húzta a száját.

- Csak ennyi? - kérdezte.

- Csak ennyi - felelte Andan nevetve, aztán elkomolyodott. - Van egy nagyon fontos dolog a könyvekkel kapcsolatban, ideértve természetesen az én könyvemet is. Egy könyv, nem számít, milyen könyv, nem számít, hogy néz ki, nem számít, mi a híre, és még az sem számít, hogy ki írta, nem bizonyíték arra, amit állít. Egy könyv csak arra bizonyíték, hogy van nyelv, van írás, és van könyvnyomtatás. A Rendszer Hiteles Krónikája sem bizonyít ennél többet. Még ha igaz is, csak nekem igaz. Aki nem látta a saját szemével mindazt, amit állít, annak nem több feltevésnél. Önnek a könyv minden mondata pusztán gondolat.

- Ez bennem is megfogalmazódott. "Minél nagyobb egy hazugság, annál többen hiszik el." Tudja, ki mondta? - kérdezte az elnök.

- Adolf Hitler.

- Az elnök bólintott.

- Ön olyan állításokat sorol a könyvében oldalakon át, amelyek mindennek ellentmondanak, amit igaznak hiszünk.

- Ez talán túlzás, de nagyjából ez a helyzet.

- Mit vár tőlem? Hogy jelentsem ki a média előtt, hogy nn legfelsőbb kaszt? Tudja, hogy ez lehetetlen.

- Igen, tudom - ismerte be Andan. - És éppen ezért én nem is várom öntől, hogy ezt tegye. Tisztában vagyok vele, s így egy ilyen kijelentés az ön szájából mivel járna. Tönkre-i' imé a szavahihetőségét.

I - Akkor mit akar tőlem?

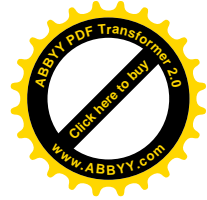
- Csak annyit, hogy vizsgálja meg, amit leírtam.

- Hogy mit csináljak? Vizsgáljam meg? _Mit? A Jcar nekem

ni ni néhány mázsa vagy tonna iratot, tele számokkal és

betűkkel, amikor most mondta, hogy mire bizonyíték mindez?

DUNCAN SHELLEY végső háború

- az elnök kezdett összezavarodni. - On már most felforgatta a világot! Elfogadom, hogy voltak valakik a háttérben, akik szándékosan bemocskolták a nevét, vagy akik nem szándékosan, hanem pusztán alkalmatlanságukból kifolyólag tették ezt magával. Értse meg, sem felelős politikusként, sem pedig magánemberként nem tudok mit kezdeni a könyvével! Andan hallgatott néhány másodpercig, majd így szólt.

- De valamiért mégiscsak eljött.

Az elnök meglazította a nyakkendőjét. Odébb sétált néhány métert. Andan utánament. Az elnök és Andan testőrei követték őket, de az elnök felemelt keze megállította a csapatot. Andan Damienre nézett, és bólintott, hogy minden rendben. Majdnem hét méter választotta el őket a testőröktől.

- kíváncsi voltam, hogy milyen ember - felelte az elnök. -

Megnézhettem volna a tévében, de az nem ugyanaz, mint sze mélyesen. Maga a legfurcsább, legtitokzatosabb ember, akivel valaha is találkoztam. Egy napon eltűnt. Mennyi ideje is? Még nincs két hónapja. Azóta felfordult a világ. Maga túlfutott a titokzatos. Annyira rejtélyes, hogy nemzetbiztonsági vizsgálatot indíthatnék ön ellen, hogy kiderüljön, kicsoda is valójában. Andan elmosolyodott, és a kezét nyújtotta. Az elnök csodálkozva nézett fel rá. Ez aztán rövid találkozó volt. Automatikusán megragadta Andan kezét.

- Ez az egyetlen, amit kérni szerettem volna - mondta

Andan.

Az elnök még jobban meglepődött.

- Indítsak ön ellen nemzetbiztonsági vizsgálatot? Ezt akarja? Kongresszusi meghallgatásra vágyik? Mint a Watergate-ügyben?

- Nem, dehogyan - csóválta a fejét Andan. - Inkább arra a fajta vizsgálatra, mint amit a negyvenes években indítottak az ufókkal kapcsolatban. Nem a Kék Könyvre gondolok, amely a nyilvánosságnak szánt gyerekmese, hanem a titkos nyomozásra, a titkos bizottságokra, és a titkos szervezetekre,

melyeknek csak és kizárólag az volt a feladatuk, hogy kiderítsék, jelentenek-e veszélyt a nemzet biztonságára nézve azok a furcsa dolgok ott az égen?

Az elnök és Andan szétváltak. Az elnök hátralepett, zsebre dugta a kezét. A fejét ingatta.

- Állítsak fel egy titkos bizottságot, azzal a feladattal, hogy

kiderítse, létezik-e a legfelsőbb kaszt? - kérdezte, de nem

kérdésnek szánta. - Én ezt nem tehetem meg! Az Egyesült

Államok elnöke vagyok. Egy politikus egy demokratikus

országban. Nem diktátor vagyok, aki azt csinál, amit akar!

- Így van! Önnek kötelességei vannak! Egy diktátornak

nincsenek - mondta Andan. - Ne higgye, hogy annál a tára

ságnál, amely önt az elnöki székbe juttatta, nincs nagyobb

hatalom a Földön. Ön csak egy gyalog a sakkasztán. És en

nek nem lenne szabad így lennie. Köszönöm, hogy eljött, el

nök úr! Viszontlátásra!

Andan távozott. A ninják az előtérben visszakapták a pisztolyaikat, majd elhagyták a múzeumot. Kocsiba szálltak, és kihajtottak az autópályára. Az elnök még maradt. Felment Donovan irodájába, de nem volt kedve beszélgetni. Csak ült az ablaknál egy bögre citromos teával, és gondolkodott.

94

95

OTODIK FEJEZET

1.

EGY FORD EXPEDITION TEREPJÁRÓBAN

WASHINGTON D.C.

November 29., szerda, 21 óra 11 perc

A terrorizmus egyedüli célja a félelem kiváltása és fenntartása, és nem áll másból, mint szervezett fegyveres harcból a civil lakossággal szemben. Ez a terrorizmus, és nem más.

A terrorizmus nem téveszthető össze a szabadságharccal, mert a fegyvertelen civil lakosság senkit sem tart rabságban, márpedig a terrorizmus kizárólag a fegyvertelen civil lakosság ellen irányul. Nem bizonyos fegyverek alkalmazása, vagy bizonyosfajta akciók előtérbe helyezése tesz valakit terroristává. Nem

DUNCAN SHELLEY végső háború

attól lesz valaki terrorista, hogy merényleteket hajt végre. Egy autóba rejtett bombával fel lehet robbantani száz katonát, de az nem terrorizmus, hanem katonai harc. Sem a hadsereg, sem a rendőrség, sem bármilyen más felfegyverzett csoport ellen nem lehet terrorakciót végrehajtani. A terrorizmus szervezett fegyveres harc a civil lakossággal szemben. Vannak országok, ahol a rendőrség terrorszervezetként funkcionál, és folyamatosan terrorista akciókat hajt végre az állampolgárok ellen.

A titkosszolgálatok merényleteiket rejtve hajtják végre, a terroristák pedig mindig igyekeznek a lehető legnagyobb nyilvánosságot szerezni egy-egy akciójuknak. Ha egy titkosszolgálati merényletre fény derül, az óriási kudarc. Ha egy terroristamerénylet nem kap figyelmet a médiától, az ugyanolyan hatalmas kudarc. A terrorizmus mozgatórugója a média, mert média nélkül nem tudnának félelmet kiváltani az emberekből. Ha a média mostantól kezdve, bármi történjék is, soha többé nem adna híradást egyetlen merényletről sem, valószínűleg megszűnne a terrorizmus.

Ha a merényletekről csak azok tudnának, akikre tartozik: a nyomozóhatóságok és a terrorelhárító osztagok, a terroristák semmit sem tudnának kezdeni. A nyomozók és a terrorelhárítók nem félnek a terroristáktól. A média híresztelésével ellentétben, a terrorizmus elleni harc meglehetősen sikeres. Gyakorlati szinten. A titkosszolgálatok számára nem különösebben nehéz megtalálni a terroristákat, hiszen manipulációval, fenyegetéssel, zsarolással, erőszakkal, pénzzel és egyéb ellenszolgáltatással bárkihez el lehet jutni, aki emberekkel kapcsolatot tart fenn. A terrorelhárító osztagok számára pedig egyetlen terrorcsoport sem jelentős ellenfél. Csak azok a terrorszervezetek képesek hosszú távon fennmaradni, amelyek mögött politikai érdekek húzódnak meg. Az összes ismertebb terrorszervezet csak és kizárólag azért létezhet, mert a nemzetközi politikának szüksége van ezekre a szervezetekre. Egy komolyabb terrortámadás után nincs az a fasiszta, diktatórikus törvény, amelyet ne lehetne bevezetni. A kormányoknak pedig szükségük van törvényekre, mert a törvények a játékszabályok; ami törvényes, az legális, és semmit sem számít, hogy hasznos-e vagy káros. Valami nem attól legális, hogy hasznos, hanem attól, hogy törvényes, és nem attól illegális, hogy pusztító, hanem csak attól, hogy nem törvényes.

A terrorakciók után a terrorszervezetek magukra vállalják a felelősséget. Ez nem azt jelenti, hogy magukra vállalják a felelősséget. Ez csak azt jelenti, hogy menedzselik magukat, a nevüket szerepeltetik a médiában, öregbítik a hírnevüket, vagyis növelik a tőlük való általános félelmet. Egy terrorcsoportnak minden merénylet - reklám. Ezért néhány akciót többen is igyekeznek "magukra vállalni", a reklám miatt. A terroristák sohasem ügyekért küzdenek, hanem mindig csak a reklámért. A hírnevükből, a hírhedségükből élnek. A hírnevüket a politika használja fel, hogy bizonyos törvényeket, bizonyos intézkedéseket (amelyek esetleg kifejezetten az alkotmányba ütköznek) legalizáljanak. Egy terrorcsoport neve csak egy név, egy márkanev. Egy szimbólum. Ez annyira

96

97

igaz, hogy a legtöbb ismert terrorszervezet képtelen komoly merényletet végrehajtani. A terrorszervezetek gyakran zsoldosokkal dolgoztatnak, vagyis olyan, szabadúszó szakértőkkel, akiket maximálisan hidegen hagy az adott szervezet ideológiája, és egyes-egyedül a pénz mozgatja őket. A legprofibb merényletszervezők és végrehajtók jelentős titkosszolgálati vagy katonai múlttal rendelkeznek, és szabadúszók, nem tartoznak egyetlen terrorista szervezethez sem.

Alexis Iliopoulos, aki Godard Lansky utódja volt az erőszak-hálózat élén, tudta, hogy egy rakás fanatikusnak igen csekély az esélye arra, hogy elkapják Andant. A legjobbakra volt szüksége, és kapcsolatain keresztül fel is bérelte Andan ellen a világ legprofibb terroristáit. A csoport tizenkét férfiből állt, volt köztük amerikai, angol, spanyol, ír, arab, izraeli és német is. Együtt voltak, egy csapatot alkottak, mert megbíztak egymásban, és a múltjuk összefűzte őket, de csak nagy ritkán dolgoztak mindannyian együtt, egy akción, mert nem sűrűn adódott a nemzetközi terrorizmusban olyan nehéz feladat, amelyet csak közösen oldhattak meg.

A középtermetű, kicsit köpcös, izmos, szőkésbarna hajú férfi, aki a csapatot vezette, jelenleg a Mathias Brooks nevet használta. Negyvenkét évvel ezelőtt látta meg a napvilágot Londonban. Apja maga a német nagykövet volt, anyja pedig

DUNCAN SHELLEY végső háború

az amerikai nagykövet felesége. Gyerekkorát Londonban töltötte, a középiskolára a család hazaköltözött New Yorkba. Brooks, akit akkor még másképpen hívtak, felsőfokú tanulmányait a West Point-i Katonai Főiskolán végezte. Arabul, spanyolul, oroszul és németül is perfekt. Miután megszerezte a diplomáját, nyolc évet a világ legveszélyesebb térségeiben töltött el, majd állítólag meghalt egy burmai bevetésen. Két hónappal később már merényletet szervezett az akkoriban alakult Hamasz megbízásából. Mára a világ legjobban keresett merényletszervezője lett, akinek vagyonokat fizettek egy-egy merénylet megtervezéséért és koordinálásáért.

A fekete, 5400 köbcentis, 260 lóerős, hatalmas Ford Expedition terepjáró a kormányzati negyed egyik parkolójában állt, távol

a fák oltalmat adó törzsétől és ágaitól. Zuhogott az eső, és kellemetlen, csípős szél fújt. A jókora parkolóban nem volt még egy hely, ahol az eső ilyen könyörtelenül ömlhetett volna a terepjáróra, mint éppen azon a helyen, ahol állt. A kocsi tulajdonosa kiváló megfigyelő volt, és konyított a meteorológiához, és szántszándékkal állította az autóját pontosan erre a helyre. Brooks a terepjáró tágas rakterében pihent. A hátsó üléseket előre hajtották, hogy minél tágasabb rakteret kapjanak. Brooks imádott elnyúlni hátul, és gondolkodni, miközben zuhog kint az eső. Az eső ütemes kopogása számára olyan volt, mint egy meditációs zene. Ellazult, és átadta magát a problémának. A kormány mögött ülő férfit pillanatnyilag a Hans Krebitz nevet viselte. Az átlagnál valamivel magasabb, nem túl izmos, de kimondottan jó kondiban lévő, fekete hajú, kék szemű fickó a negyvenedik életévét taposta. Átlagos arcát nem volt könnyű megjegyezni, az egyetlen, ami feltűnt benne, a jéghideg tekintete. Krebitz sebésznek készült, ám elunta az egyetemet, és a harmadik év végén távozott. A keze igazi sebészkezdő volt: kifinomult, érzékeny, bámulatos koordinációra képes, és sohasem remegett. Már öt éve őt tartották az első számú bombaszakértőnek a terrorizmus világában.

Felbúgott Krebitz mobilja. Előhalászta a zsebéből.

- Nos? - szólt bele. - Oké - visszadugta a telefont a zsebébe, hátrafordult a válla felett. - Andan New Yorkban van, Manhattanben. Megvan a pontos cím.

Manhattan, ismételtre magában Brooks. Ha ez Andan főhadiszállása, akkor várhatóan valahol New Yorkban fog meg-Slennia tévében.

- Ha megvan a pontos cím, én kirobbantom onnan - je gyezte meg Krebitz, miközben főnökét figyelte, aki csukott Izemmel hevert az ülések mögött.

- Az nem jó ötlet - szólalt meg Brooks. - Eddig sem jött be. Látnunk kell Andant meghalni, csak az a biztos.

- Akkor mire gondolsz?

-

-

98

99

- A főhadiszállására bemenni a halállal egyenlő. Ha bemennék oda, meg sem tudnánk közelíteni, és halomra ölnek bennünket. Mindegy, mit viszünk magunkkal, ott bent nincs esélyünk, mert az Andan világa. A főhadiszállása közelében sem jó ötlet megtámadni, mert ha nem jön össze, visszamenekülhet a bázisára, vagy segítséget kérhet onnan.

- A tévéstúdió? - kérdezte Krebitz. - Még nem tudjuk, melyiket választják, de meg fogjuk tudni. Feltéve, hogy nem mennek mindig másikba.

- Biztos, hogy nem - mondta Brooks. - Ha kiválasztanak egyet, és azt alaposan előkészítik Andan fogadására, akkor sokkal nagyobb védeltséget érnek el, mintha Andant minden egyes szerepléséhez máshová vinnék. Hiába az új és új helyszín, sosem éreznék magukat biztonságban a stúdióban. Csupa rohángálás lenne az egész, és ezt nem kockáztatnák meg. Nem. Kiválasztanak egy stúdiót, ami minden szempontból a legalkalmasabb, és azt készítik fel. Na, oda bemenni, szintén életveszélyes. Biztos, hogy jó helyet választanak, olyan helyet, amit az ellenőrzésük alatt tudnak tartani, és amit kellőképpen meg tudnak védeni, bármilyen támadással szemben. Abban az épületben egy talpalatnyi hely sem lesz, ahol biztonságban érezhetnék magukat.

- Talán épp ezért lenne jó helyszínnek. Mert ott bent nem tartanak egy komolyabb támadástól.

- Dehogynem. Bárkik is védik Andant, vér profik. Ilyen hibát nem fognak elkövetni.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Akkor valahol a két pont között - szűrte le Krebitz.
- Igen - értett egyet Brooks. - Valahol a két pont között. Ha már úton vannak, bármilyen útvonalon mehetnek, és rendőri védelmet is kérhetnek. Legalább három ugyanolyan kocsival lesznek, mind B7-es*, természetesen. A forgalom kiszámíthatatlansága is nekik kedvez. Túl sokat kellene improvizálnunk. És vér profikkal szemben az nagyon kockázatos. A legjobb helyszín a tévéstúdió közvetlen környezete. Ha már tudjuk, B7: a polgári kereskedelemben hozzáférhető legmagasabb szinten páncélozott gépjármű. A jelölések B1-től B7-ig terjednek. A B7 néhány másodpercig képes védelmet biztosítani a 7,62-es páncéltörő lövedékek ellen.

hogy hol van a stúdió, felmérjük a terepet, és kijelöljük azt a távolságot, ahonnan már nem tudnak visszamenekülni a stúdióba, és még nem nyeli el őket a forgalom.

- RPG*? - kérdezte Krebitz.

- Még nem tudom.

- Ha annyira profik, akkor tisztában vannak vele, hogy a I stúdió közvetlen környezete a kritikus terület.

- Ez egészen biztos - értett egyet Brooks. - Nagyon fel , fognak készülni. Egy lehetőségünk lesz, nem több. És annak elégnek kell lennie. Felkészülés kérdése, hogy elég lesz-e [vagy sem. Ha tévedünk, el kell tűnnünk az országból, oda a nagy dohány, és oda a hírnevünk. Csendben gondolkodtak néhány percet. Brooks szólalt meg.

- Az infó szerint más csoportok is próbálkoznak majd. Ha I megvan a helyszín és a terv, bevesszük magunkat, és egy I ideig csak figyelünk. Szívesen végignéznék néhány ellenük I elkövetett merényletet, hogy kiismerjük a taktikájukat. Ezt I is fogjuk tenni.

2.

SMM RECORDS LEMEZKIADÓ

LOS ANGELES, KALIFORNIA

November 29., szerda, zónaidő: 22 óra 16 perc

Jack Jackal az utolsó mozdítható tárgyat kapta a levegőbe I és hajította el, beleadva minden erejét, amilye csak volt.

A tárgy, egy fémkeretes szék, belecsapódott a hatalmas ab-I laküvegbe, darabokra törte azt, és üvegeső kíséretében meg-I indult az öt emelettel alattuk húzódó utca felé, és telibe

kapta a szülei előtt öt méterre bicikliző, hatéves Josht. A fiú I azonnal elájult, fejéből dőlt a vér. Szülei üvöltve rohantak j hozzá. Elborzadva nézték a testéből kiálló ezernyi üvegszi-! lánkot. Az apja mobiltelefont vett elő, és hívta a mentőket,

kl'G: orosz, kézi páncéltörő rakétavető.

100

101

majd az emeleti szoba felé fordult, ahonnan a széket hajították ki. A kitört ablakból azonban senki nem nézett ki, csu pán egy ember artikulatlan üvöltözése hallatszott.

- Miért nem akadályoztattátok ezt meg!? A ti dolgotok lett volna! A ti dolgotok volt! Dögöljete meg! Kell az anyag! Az anyag nélkül egy sort sem tudok írni!

- Nyugodj meg, Jack, kérlek... - próbálta nyugtatgatni a menedzser. - Valamit kitalálunk!

- Igen, ki fogunk találni valamit! - győzködte a lemezkiadó igazgatója a popsztárt, de maga se igen hitte, hogy lenne mit.

Jack Jackal a nőк bálványa és a popzene új csillaga volt, öt éve fedezték fel, azóta milliókat keresett, és a lemezei óriási példányszámban keltek el. Egész életét arra a hazugságra építette, miszerint az élet értelme az élvezet. Meg is tett mindent ennek érdekében. Drogozott, ivott, kurvázott, hazárdjátékokat játszott, és eszelős módjára szórta a pénzt mindenre, amire csak kedve tartotta. Három hatalmas háza és huszonnyolc autója volt, csupa exkluzív modell. Az elmúlt öt év alatt tizenhatmillió dollárt keresett. És huszonnyolcat költött. Nyakig ült az adósságban, és némelyik hitelezője nagyon rossz szemmel nézte, hogy nem fizeti vissza a tartozásait. Folyt ellene egy büntetőper drogkereskedelem vádjával, és tizenkét polgári per a tartozásai miatt. Úgy tűnt, ebből a csapdából már nincs kiút. Es akkor, nagy nehezen, sokkal nehezebben, mint eddig

DUNCAN SHELLEY végső háború

bármikor, összehozták az új lemezt. Biztosak voltak benne, hogy hatalmas siker lesz. Azon a napon akarták piacra dobni, amelyik napon összeomlott a világgazdaság. így nem került piacra. Amikor a gazdaság, néhány nappal az összeomlás után, varázsütésre talpra állt, elérkezettnek látták az időt, hogy csökkentsék veszteségeiket. Csakhogy a válság a legtöbb lemezboltot tönkretette, milliók szegényedtek el, és a szállítással is komoly gondok voltak. És ha mindez még nem lett volna elég, néhány lelkes fiatal bojkottot hirdetett minden olyan lemez ellen, amely drogfogyasztásra vagy hasonlóan értelmetlen cselekedetekre buzdít. Jack Jackal új lemeze már a megjelenés napján megbukott. Pedig az volt a címe, hogy "Siker".

- Én vagyok az aranytojást tojó tyúk! - üvöltötte Jackal, és újabb eldobható tárgyat keresett a szétvert irodában, de nem talált. - Tartoztok nekem egy csomó dohánnyal! Az utolsó gatyámat is elvettétek! Belőlem éltek! Milliókkal tartoztok nekem, és most azt akarom, hogy adjátok oda az összes dohányt! Adjátok oda az összes dohányt, amit megtartottatok magatoknak!

Az a pénz, amit Jackal követelt, a szerződésben megállapított részesedés volt. Hármuk közül ő kereste a legtöbbet, és tönkrement, ellenben a menedzsere és a kiadója gazdagabbak voltak, mint valaha.

- Az életemre törtök, tudom! Ki akartok nyírni, mi? Ki akartok nyírni!

- Jack, kérlek... - szólalt meg a menedzser. - Ülünk le, és beszéljük meg a stratégiát.

- A stratégiát? - ordított Jackal. - A kurva életbe! A stratégiát?! - sírva fakadt, összekuporodott a szőnyegen, kiverte a veríték, vonaglott a fájdalomtól.

- Tudom, hogy ki akartok nyírni! Mindenki ki akar nyírni!

- Senki nem akar bántani - jelentette ki a lemezkiadó főnöke. - De most rossz idők járnak mindannyiunkra. Nagyon át kell gondolnunk, hogy... Jackal közbeüvöltött.

- Rossz idők járnak mindannyiunkra? Csak rám járnak rossz idők! Miért van nektek olyan kurva sok dohányotok, amikor nekem már nincs?! Én adtam nektek azt a rohadt sok dohányt! Én voltam! Én voltam! Adjátok vissza! Kiszemiztetek, elvettétek mindenemet!

A menedzser és az igazgató összenéztek. Kezdetben jó ötletnek tűnt egy olyan fickót felkarolni, aki igazán divatos életet él, de a dolog kezdett visszaütni. Jackal kezelhetetlen volt, egyetlen határidőt sem volt képes betartani, a dalainak színvonala egyre romlott, és a zenei tévécsatornákon kívül egyetlen más csatorna műsorába sem lehetett elvinni, mert egyfolytában káromkodott, és pokolian modortalan volt. Mindezek ellenére a rajongótábo-r, i egy ideig nőtt, mert tényleg nagyon divatos életet élt.

102

103

Jackal elcsendesedett. Talán elgondolkodott. Vagy elaludt. Vagy elájult. Vagy meghalt.

- Jack? - szólt hozzá a menedzsere, de Jackal nem felelt.

- Szerintem hívnunk kellene a mentőket - vélekedett az igazgató.

A menedzser lassan közelebb merészkedett a földön heverő popsztárhoz. -Jack... Jól vagy? Megállt előtte, leguggolt, és megérintette a vállát.

- Jack, akarod, hogy hívjuk a...

- Adjátok vissza a pénzemet, ti mocskos rohadékok... -nyögte Jackal erőtlenül. - Dögöljete meg... Tudom, hogy ki akartok nyírni, tudom... Mindenki ki akar nyírni...

- Senki sem akar bántani téged. Segítek! - mondta a menedzser, és megpróbálta felültetni a sztárt.

Jackal hirtelen felélénkült, talpra ugrott, és belerúgott a menedzserebe.

- Minden a te hibád, te rohadék! Te rohadt, hálátlan szar!

Ki akartok nyírni? Hát jó! Majd én nyírlak ki titeket! És

azt a rohadt Július Andant is! A kurva anyját annak a ro

hadéknak! Ő is benne van! Ő az a rohadék, aki tönkretett!

Megajándékoztam az embereket a zenémmel, ez a rohadt,

szemét féreg... ez a... ez a... ez a szemét Július Andan meg

DUNCAN SHELLEY végső háború

ezt tette velem!!! Elvette a zenémet...

Ekkor bekopogtak. Két egyenruhás rendőr lépett be az ajtón. A menedzser elindult feléjük.

- Segíthetünk valamiben, uraim? - kérdezte.

- Melyikük dobta ki a széket az ablakon? - kérdezte az egyik rendőr.

Senki nem felelt. A rendőr megismételte a kérdést, ezúttal erélyesebben.

- Melyikük dobta ki a széket az ablakon?

Jackal bajt érzett.

- O volt! O tette! - mutatott a menedzserre. - És meg akar gyilkolni! Az életemre tör!

- Igaz ez? - érdeklődött a rendőr a menedzsertől.

- Igaz! - ordította a háttérben Jackal. - Ő tette! Ő volt! És meg akart ölni! Feljelentem gyilkosságért! És ellopta a pénzemet!

A menedzser kezdte magát fáradtnak érezni. Felsőhajtott.

- Az úr Jack Jackal, közismert popsztár - mondta. - Az én nevem Arnold Wouk. Az urat nagyon megviselték a világban folyó események. Bocsássanak meg neki.

- Szóval, ő volt - állapította meg a rendőr.

A menedzser félreállt. A két rendőr elindult Jackal felé.

- Uram, kérem, ne álljon ellen. Letartóztatjuk, a társam fel olvassa a jogait.

Jackal pánikba esett.

- Ő volt! Ő volt! - mutatott a menedzserére. - Ő tette! És megerősakolt! Meg is erőszakolt!

- Elnézést, uraim, de mi történt? - szólalt meg a lemezkiadó igazgatója. - Egy szék miatt...

- A szék és az ablakcserepek eltaláltak egy kisgyereket. A gyerek kómában van, és súlyos az állapota.

Az igazgató tenyerébe temette az arcát. Jackal már olyan volt, mint púp a hátán.

A menedzser félreállt a két rendőr útjából, és lerogyott a kanapére. Ez már neki is túl sok volt.

Jackal hátrált, és közben hadonászott.

- Ő volt! Ő volt! - mutatta a menedzserét.

- Uram, kérem, ne álljon ellen! - szólította fel az egyik rendőr.

Jackal rájött, hogy nem tudja kimagyarázni magát. Összeomlott.

- Szabadság!!! - ordította teli torokból. Ez egyike volt azon szavaknak, amelyek jelentéséről fogalma sem volt.

- Uram... Kérem! Ne súlyosbítsa a helyzetet!

Jackal három méterre volt a kitört ablaktól. Tőle a rendőrök öt méterre. Jackal tett egy próbát. És ő győzött. Előbb ért az ablakhoz, mint a rendőrök. Kivetette magát. Egy pillanattal később becsapódott az utca kövébe, de nem halt meg.

Néhányan, akik a közelben álltak, hallották azt a förtelmes reccsenést, ahogyan kettétört a gerince.

104

105

3.

KUTUZOV VIDÉKI REZIDENCIÁJA

KOLA-FÉLSZIGET, OROSZORSZÁG

November 30., csütörtök, zónaidő: 18 óra 20 perc

Kutuzov kapott egy jókora birtokot Fjodorovtól ajándékba. A birtok fő ékessége egy kétemeletes, hatalmas kiterjedésű faház volt, melynek falait fatörzsekből építették. A második emeleten tágas termet építettek, melyet tárgyalónak rendeztek be. Ablakai Finnország felé néztek. Kutuzov és Fjodorov bevették magukat a tárgyalóba. Az egyik szolgáló teát hozott be, majd távozott. Miután elment, Kutuzov kulcsra zárta az ajtót. Fjodorov egy kimutatást nyújtott át neki, amely szerint Oroszország a világ egyik legkorruptabb országa, ezzel szemben a néhány kilométerre lévő Finnország a legkevésbé korrupt ország a Földön.

- Mit gondolsz erről? - kérdezte Fjodorov, miután Kutuzov átolvasta a jelentést.

- Lehet, hogy így van - fogalmazott óvatosan Kutuzov.

- Így van - erősítette meg Fjodorov. - Mit gondolsz róla? Kutuzov elgondolkodott, majd így szólt.

- Finnország kis ország - mondta.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Ez az, amit gondolsz róla? Tényleg ezt gondolod?
- Fjodorov időnként felvett valamiféle furcsa hanghordozást, ami megrémítette Kutuzovot. Amikor Fjodorov így beszélt, Kutuzov fenyegetve érezte a nagy álmát, amit Fjodorov nélkül esélye sincs megvalósítani.
- Nem - vallotta be.
- Hanem? - kérdezte Fjodorov.
- Engem... ez az egész egyszerűen... egyszerűen nem érdekel. Ennyi. Nem érdekel. Egy kimutatás. Na és?
- Tényleg ezt gondolod? Kutuzov kezdett összezavarodni.
- Azt gondolom, hogy... - kezdte bizonytalanul.
- Nem az a kérdés, hogy jól gondolod-e, hanem az, hogy ezt gondolod-e. És ezen nincs mit gondolkodni. Ezt gondolod?

Kutuzov valamelyest megnyugodott.

- Igen, ezt gondolom - mondta ki.
- Rendben - bólintott Fjodorov.
- Ívott egy csésze teát. Kutuzov követte a példáját, majd töltött mindkettőjüknek.
- Amikor politikusként beszélsz, akkor mindig képviselsz valamit. Valamit, ami nem te vagy. Nem számít, hogy te hogyan gondolod, csak az számít, hogy mit kívánnak az érdekeid - tanította Fjodorov Kutuzovot.
- Értem. Az ország érdekeit kell szem előtt tartanom - szűrte le a tanulságot Kutuzov, de Fjodorov nem volt elégedett.
- Nem. Nincsenek országok. A határok sérthetlensége csak egy közmegegyezés, és csak azért létezik, mert lehetővé teszi a játszmát. Nincsenek ellenségek, nincsenek ellenséges katonai tömbök vagy ellenséges népek, vagy ellenséges országok. Ellenséges politikai irányzatok sincsenek. Béke van. A Föld békés bolygó. Sohasem folytak háborúk. Sohasem volt semmilyen konfliktus - Fjodorov kis szünetet tartott, hogy Kutuzov kellőképpen összezavarodjon, majd folytatta. - Itt nem. Itt, ahol mi vagyunk, minden békés. És amikor azt mondom, hogy "itt", akkor nem egy földrajzi pontra gondolok. Kutuzov értette. Nem tehetett róla, de élvezte ezt a fajta hatalmat. És ez az élvezet néha kaján mosolyban nyilvánult meg. Rajtakapta magát, hogy időnként ezt csinálja, és tükör előtt próbált valami mást kitalálni, de előfordult, hogy önkéntelenül elvigyorodott.
- Én ritkán találkozom másokkal rajtad kívül, de ha még is, úgy mutatsz be, mint tanácsadót - folytatta Fjodorov. - A tanácsadók vagyok. Ha nem követed a tanácsaimat, elbuksz. Ennek a nagy játszmának, melyet politikának hívnak, az összehangoltság a lényege. Ha nem azt teszed, amit tenned kell, ha nem a szerepednek megfelelően viselkedsz, akkor elbuksz. És hogy mit kell tenned, azt tőlem tudod meg. Én vagyok a kapcsolódó, én kötök össze ezzel a játszmával. Nélkülem kívülálló vagy, és nem tudsz játszani. Semmit sem számít, hogy ki vagy és mit teszel. Ahhoz, hogy részt vehess ebben a játszmában, értesülésekre van szükséged arra nézve, hogy mit kell tenned, és ezeket az értesüléseket csak egyetlen forrásból szerezheted be. Ott van az a rengeteg ember, akik megpróbálnak politikai karriert csinálni. Indulnak a választásokon. Megpróbálnak beszállni a játszmába. De senki sem szállhat be. Nem számít, hogy mit tesznek. Nem létezik olyan tett, amely a játszma részévé tenne. Az által lesz valaki része a játszmának, hogy mi ellátjuk értesülésekkel, vagyis megmondjuk neki, hogy mikor mit tegyen.
- És Kennedy? - kérdezte Kutuzov. - Nem követte a tanácsokat?
- Igen - bólintott Fjodorov. - Azáltal tudsz részese lenni a játszmának, hogy én tájékoztatlak, és azáltal vagy részese a játszmának, hogy azt teszed, amit mondok. Ha nem tájékoztatlak vagy nem teszed, amit mondok, automatikusan kívülállóvá válsz, és ez azzal jár, hogy nem élvezheted többé ennek a játszmának az előnyeit.
- És amíg megteszem, amit kell, addig biztonsággal vagyok? - kérdezte Kutuzov reménykedve.
- Igen - mondta Fjodorov. - Amíg részese vagy a játszmának, olyan magasan vagy, hogy senki nem tud ártani neked. Senki.
- És egy magányos örült? Nekem vannak ellenségeim, szép számmal.
- Nem számít. Elfogjuk és kiiktatjuk őket. A rendszer jól esen világos, amit mondtam? - kérdezte Fjodorov.
- Igen, teljesen világos - felelte Kutuzov.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Rendben. Akkor menjünk tovább. Elkészült a múltad. Minden el van rendezve, megvannak a papírok és a tanúk is. Egyszerű családból származol, a nép egyszerű fia vagy, politikai tudományokat tanultál az egyetemen, de első évben abba kellett hagynod, családi okok miatt, a rendőrséghez kerültél, beépültél a maffiába, és több magas kormánykitüntést kaptál a munkádért. Röviden ennyi. Meg kell tanulnod minden kis részletet. Az egyetemet magántanulóként fejezed be.

108

Kutuzov felhúzta a szemöldökét. Egyetem... Beülni az iskolapadba... Már a gondolattól is megfájdult a feje. Fjodorov persze észrevette a változást. Mindent észrevett.

- Jegyezd ezt meg: a politikában semmi sem igaz, minden csak közmegegyezés. Tőlem fogsz tanulni, csak tőlem, és majd kapsz egy diplomát. Nem kell egyetemre járnod. Miért kellene? Mire mennél vele? Mit tanulhatnál erről a játszmáról? Azt sem tudják, hogy létezik.

- És ha... ha valaki, akit jól ismerek, azzal áll elő, hogy ez az egész nem igaz, és én nem csak beépültem a maffiába, hanem tényleg...

- És mit tehetnének? Ebben az országban te vagy mindenkinek a főnöke, és én vagyok a te főnököd. Senki nem árthat neked, amíg a játszma részese vagy.

Kutuzov elgondolkodott.

- Biztosan fognak majd pletykálni - mondta.

- Fognak. De az nem baj. Néhány pletykát hagyunk terjedni. Ezek a pletykák csak azt bizonyítják majd, hogy milyen kiváló nyomozó voltál, mert mindenkit meg tudtál téveszteni. Majd azt mondod, rágalomhadjárat folyik ellened. Csak áldozat vagy. Mint Július Andan. És majd írsz egy könyvet az orosz maffiáról és a maffia elleni nyomozásról.

- Amit, persze, nem én fogok írni - vágta rá Kutuzov.

- Látom, kezded érteni.

Kutuzov képén ismét kaján vigyor jelent meg.

4.

GORKIE APARTMANJA

FIFTH AVENUE, MANHATTAN

November 30., csütörtök, 23 óra 00 perc

A klán és Andan a játékszobában gyűltek össze. Mörjike volt az őr, ő a laptopján keresztül tartotta szemmel a környéket, a többiek biliárdasztalokat fogtak a kezükben, és a biliárdasztalon lökdöstek a golyókat. Tét nélkül játszottak, mindig az gurított, akinek kedve volt. Éppen Andan készült lökéshez.

109

Jól meglökte az egyik golyót, az nekicsapódott a másiknak, ami az asztal sarkának ütközve megpattant, és a levegőbe emelkedett. Zoe elkapta a levegőben a golyót, és visszagurította Andannak, aki újra próbálkozott. Ezúttal a golyó a hálóba került.

- Már majdnem a világ összes földrajzi pontja és épülete szóba került - állapított meg Damien. - Mi lenne, ha vissz-szatérnénk az alapokhoz? Két szinten viselünk hadat a legfelsőbb kaszt ellen: a felszínen és a felszín alatt. A felszínen Július a hadjárat vezetője, ő írta a könyvet és ő fog nyilatkozni, és mindezekkel igyekszik megtörni a legfelsőbb kaszt által kieszelt hazugságokat, melyek gúzsba kötik az emberek gondolkodását. A felszín alatti harc vezetője Gorkie, illetve a Kunoichi klán, és a cél megtalálni és likvidálni a legfelsőbb kasztot. Röviden: létrehozunk egy titkos hadtestet, amelynek egyedüli feladata Darla kibelezése. Ahhoz, hogy ez a titkos hadtest létrejöhessen, és működhessen, szükségünk van egy főhadiszállásra. És ennek a főhadiszállásnak olyannak kell lennie, amit Darla soha nem találna meg, és bármi történjék is, a főhadiszállás nem pusztulhat el.

- Szerény elvárások - jegyezte meg Mörjike egy másik biliárdasztal közepén ülve, fél szemmel a laptop képernyőjét figyelve.

- Elkerülhetetlen elvárások - tette hozzá Damien.

Andan félreállt, hagyta, hogy más is játsszon. Shana úgy érezte, most ő jön.

- A rendszer nem tökéletes - jegyezte meg Andan. - Gigászi voltában van az ereje és a gyengéje is. Nem képes mindent észrevenni. Darla nem tudja, hogy mi most itt vagyunk, biliárdozunk és beszélgetünk. És ez nagyon fontos. Nem egy istenről van szó. A kommunikációs vonalai behálózzák az egész világot, de ha valami nincs rajta a vonalain, arról nem tud.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Zoe is bekapcsolódott a játékba, így most Shanával egyszerre lökdöstek a golyókat.

- Mi lenne, ha építenénk egy házat valahol? - kérdezte Zoe, miközben a 6-os golyót nekiküldte Shana 9-es golyójának.

- Egy minden szempontból alkalmas épületet, amely kelőképpen rejtett, kellőképpen ellenálló és ugyanakkor egy jól működő kommunikációs központ is egyben, legalább egy évig tartana felépíteni. Legalább egy évig - mondta Gorkie.

- Egyébként az ötleted jó, és ha lenne rá elég időnk, ez lenne az ideális elgondolás, de sajnos nagyon kevés időnk van.

- És végső esetben? - kérdezte Zoe. - Ha nincs jobb ötletünk, csak átmeneti megoldásként, építhetnénk valami olyasmit, mint amit az Amazonason építettünk, nem?

- De, átmeneti megoldásként mindenképpen szóba jöhet

- helyeselt Gorkie. - Van olyan rejtékhelyünk, aminek kommunikációs szempontból ideális az elhelyezkedése, mert nagyvárosban vagy annak közelében található. Van olyan rejtékhelyünk, ahol egy nukleáris háborút is jó eséllyel átvészelhetnénk. És olyan rejtékhelyünk is van, ami annyira félre eső területen található, hogy nincs is rajta a térképen.

- Csak olyan nincs, ami mindhárom elvárásnak maximálisan megfelel - fejezte be a gondolatot Damien.

- Sajnos, ez a helyzet - ismerte el Gorkie. - Pár évtizede építettek egy bunkert, amely az ismert épületek közül a legbiztonságosabb, és amelynek az a funkciója, hogy háborús vezetési központ legyen, abban az esetben, ha háború dúlna az Egyesült Államok területén. Pennsylvania államban található, egy hegy mélyében. Ideális lenne főhadiszállásnak.

- Megszerezhetnénk, de ahhoz annyi embert kellene beszervezni a kormányban, a hírszerzésben és a hadseregben, hogy az évekbe telne - szólalt meg Nadya. Gorkie bólogatott, majd Nicole-hoz fordult.

- Nicole? Még élénken él bennünk az elgondolásod az éjszakai autóbuszjáratokról. Te mit gondolsz?

Október 25-én, este kilenc órakor, amikor a klán Washington D.C.-ben Nigel Chiltont kereste, hogy rajta keresztül eljussanak Lanskyhez, az erőszak-hálózat urához, azon gondolkodtak, hogy Chilton hogyan közlekedhet a fővárosban, feltűnés nélkül és a lehető legnagyobb biztonságban. Nicole állt elő azzal az ötlettel, hogy Chiltonnak talán van egy turistabusza,

110

111

és amikor közlekedik, azt egyszerű városnézésnek álcázza, és buszpályaudvarról buszpályaudvarra jár vele.

- Egy tengeralattjáró ideális lenne - mondta Nicole. - Atom tengeralattjáró, természetesen. Egy nagy katasztrófát legbiztonságosabban egy tengeralattjárón lehetne túlélni, sok száz méterrel a felszín alatt. Egy tengeralattjárót nagyon nehéz megtalálni. Mozgékony, bárhová elmehet, bárhol felmerülhet, és bárhonnán küldhet adást bárhová. Az atomreaktorok hosszú évekig működtethetik minden rendszerét. A vízből állítja elő a levegőt. A jól kiválasztott és megfelelően képzett emberek pedig el bírják viselni a hosszú ideig tartó bezártságot. Csak az élelem miatt kell időnként kikötni. De ha 170-180 ember helyett csak mondjuk húsz emberből áll a legénység, akkor az élelem is kitart egy-két évig. És egy tengeralattjáróval még harcolni is lehet. Shana ellépett az asztaltól, hogy más is játszhasson.

- Nicole! Jó, hogy velünk vagy! Ez igazán frappáns ötlet!

- kacsintott Nicole-ra. Nagyjából ugyanezt mondta akkor is, amikor Nicole előállt az autóbuszos ötletével. Nicole egy pillanatra félmosolyra húzta a száját, ami ritkaság volt a részéről. Gorkie-nak is tetszett az ötlet.

- Miért kéne egy főhadiszállásnak statikusnak lennie? Kiváló elgondolás, Nicole! El van fogadva! - jelentette ki Gorkie. - A kérdés csak az, hogy miképpen szerezzünk be egy atom-tengeralattjárót?

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Oroszországból - mondta Nadya. - A hadseregnek alig van valamire pénze, bármit meg lehet venni.
- Jól van, Nadya, nézz utána. Biztosan belekerül vagy húszmillióba, vagy valami hasonlóan nagy összegbe, de megszerezzük a pénzt, mert muszáj.
Zoe kiszedegette az elefántcsont golyókat a lyukak alatti hálókából, és felrakosgatta őket az asztalra, majd a háromszög alakú kerettel háromszögbe rendezte a golyókat. Félretette a keretet, és felkészült a lökésre, amikor óriási ötlete támadt.

- Drága, Nicole! - kiáltott fel Zoe, és évődve nézett Nicole-ra. - Kérlek, bocsáss meg nekem, a kicsi Zoének, de van egy jobb ötletem!
- Mondjad - kérte Nicole.
- Július említette, hogy a legfelsőbb kasztnak meg kell védenie a saját embereit, mert borzasztó nehéz valakit pótolni, hiszen minden annyira titkos - kezdte Zoe. - Az tehát holt bizti, hogy a hálózatok vezetőit mindentől megvédik! A világon a legbiztonságosabb épületek a legfelsőbb kaszt és a hálózatok vezetőinek a főhadiszállásai! És ott van nekünk Lansky főhadiszállása! Már nem lakik ott senki, és mivel már tudjuk, hogy hol van, ezer százalék, hogy Darla nem költöztette ugyanoda az erőszak-hálózat új vezetőjét!

- Lansky bázisát felrobbantottuk - emlékeztette a többieket Mörjike.
- De csak a központi komplexum berendezésének egy részét pusztítottuk el, magában az épületben nem tettünk kárt! - pontosított Gorkie. - Talán nem is tudnánk. El van fogadva! Valóban ez a létező legjobb választás. Jobb, mint egy tengeralattjáró vagy mint az a bunker Pennsylvániában. Persze, nem árt majd alaposan átkutatni, hiszen azért mégiscsak a legfelsőbb kaszt építette, és telerakhatták meglepetésekkel.
- Előfordulhat - helyeselt Andan. - De teljesen logikus, amit Zoe mondott, és véleményem szerint Lansky rezidenciája ideális helyszín lenne a titkos hadtest főhadiszállásának.

Gorkie mosolyogva fordult Zoéhez.

- Zoe, nagyon büszke vagyok rád, de komolyan! Csodálatos vagy! Ki is nevezlek legfőbb ninjatanoncá!
Zoe örömittasan felkiáltott, kezeit az égnek lendítette, majd bohóckodva harci táncot járt.

- Éljen! Éljen! Én lettem a legfőbb ninjatanonc! Hurrá!

Olyan boldog vagyok!

Andan és a ninják nevettek.

Mindannyian borzasztó komolyak voltak. De egyáltalán nem komorak.

112

113

5.

A NEMZETBIZTONSÁGI TANÁCS ÜLÉSE

FEHÉR HÁZ, WASHINGTON D.C.

November 30., csütörtök, éjfél

Az elnök kezdte nem szeretni ezt a helyiséget. Az utóbbi időben elég gyakran fordultak meg itt, a Nemzetbiztonsági Tanács helyzetelemző termében. Különös időket éltek, tele felfordulással, pánikkal, veszteségekkel és halállal, és az egyetlen, amit úgy-ahogy pozitívként lehetett elkönyvelni, az volt, hogy történelmi korszak tanúi lehettek. A Nemzetbiztonsági Tanács ülései mindig titokban zajlottak, ez a mostani ülés azonban minden eddigin túltett, ami a titkosságra vonatkozott. A Tanács minden tagja jelen volt, mint rendesen: az elnök, az alelnök, a védelmi miniszter, a külügyminiszter, az NSA* és a CIA igazgatója.

- Köszöntelek titeket ebben a kissé szokatlan órában - kezdte az elnök, miután a Tanács tagjai elfoglalták a helyüket, és mindenki más elhagyta a helyiséget, akinek nem volt muszáj ott lennie. - Azért hívtam össze az ülést, mert egy bejelentést szeretnék nektek tenni. Még egyikőtök sem tudja, hogy mit fogok mondani. Szeretném, ha elhinnétek nekem, hogy nagyon alaposan átgondoltam ezt a lépést. Tegnap délután, különféle elfoglaltságokra hivatkozva, minden programomat lemondtam a tegnapi napra és a maira vonatkozóan. Ebben a közel másfél napban szinte ki sem tettem a lábam a dolgozószobámból, és senkit sem fogadtam. Gondolkodtam. Mint egy sakkjátékos: ha ezt lépem, abból ez lesz, abból

DUNCAN SHELLEY végső háború

ez lesz, abból ez lesz, és így tovább. Természetesen képtelenség mindent előrelátni, de higgyétek el, hogy mindent alaposan számba vettem, amiről tudomásom van, vagy amit a realitás talaján állva jogosan feltételezhettem. NSA: (National Security Agency) Nemzetvédelmi Hivatal. Az NSA kizárólag technikai hírszerzést folytat, elsősorban műholdakon és lehallgatóállomásokon keresztül, valamint anyagok titkosításával, és rejtjelezett anyagok megfejtésével foglalkozik.

Donovan sem tudta, hogy az elnök mire készül, de sejtette, hogy ez a nagy horderejű döntés mivel, illetve kivel kapcsolatos. Miké Jonas, a külügyminiszter enyhe remegést kezdett érezni a gyomrában, ami az idegesség jele volt. Arra gondolt, az elnök le akar mondani. Ami súlyos problémákat vetne fel egy ennyire bizonytalan politikai, gazdasági és katonai helyzetben.

- És... mi volna ez a bejelentés? - kérdezte az alelnök, Charlie Bürke. Enyhe sértődöttség volt a hangjában, amiért az elnök még őt sem avatta be korábban, márpedig ő volt az alelnök.

A külügyminiszter hangot adott aggodalmának.

- Ugye, nem akarsz lemondani?

Az elnök elmosolyodott.

- Nem - felelte. - Pedig, Isten a tanúm, nagyon szeretnék.

Jó lenne elszaladni valami nyugodt helyre, és semmiségekkel elütni az időt. De olyan messzire nem tudnék szaladni, hogy magam mögött hagyjam, amit tudok. Vágyom rá, hogy lemondjak az elnöki székről, de nem áll szándékomban ezt tenni. És a vágy és a szándék nem ugyanaz.

Donovan felfigyelt erre az utolsó mondatra. Ha valaki, ő aztán jól ismerte Andan könyvét, és ez az utolsó mondat onnan volt. Már biztos volt benne, hogy az elnök olyan bejelentést tesz, ami kedvező az ügyük szempontjából. Es annak is örült, hogy ez a bejelentés a füle hallatára hangzik el, mert ez egy nagy titok lesz, és az a tény, hogy beavatják ebbe a titokba, nem arra utalt, hogy el akarják távolítani a CIA éléről. Bár egyesek egyfolytában erről sugdolóztak.

- Tegnap találkoztam Július Andannal - jelentette be az elnök. Erre mindenki felkapta a fejét, kivéve Donovant, hiszen a találkozózt ő javasolta és ő is szervezte meg. - Ez a találkozó természetesen a legnagyobb titokban történt meg. Olvastam A Rendszer Hiteles Krónikáját, többször is, és találkoztam a szerzőjével, és sem a könyvről, sem a szerzőről nincs rossz véleményem. Magánemberként megrémít az a könyv. Elnökként pedig még inkább. Nem állítom, hogy hiszek benne, és

114

115

azt sem, hogy tagadom. Csupán azt mondom, hogy az a lehetőség, amelyet Andan felvet civilizációnk igaz természetéről, korántsem logikátlan, és hihetetlenül hátborzongató. De, és ezt hangsúlyoznom kell, ez csak egy lehetőség. Nem tudjuk, hogy így van-e. Mint ahogyan azt sem tudtuk, hogy léteznek-e ufók, de a lehetőség, hogy egy nálunk sokkal fejlettebb civilizáció idelátogat, nemzetbiztonsági szempontból szükségessé tette egy bizottság felállítását, melynek az volt a célja, hogy kiderítse az igazságot. És nekem ez a javaslatom Andan könyvével kapcsolatban is.

- Fel akarsz állítani egy bizottságot, hogy vizsgálja meg a könyv valóságtartalmát? - kérdezte a védelmi miniszter óvatosan, mint aki nem biztos benne, hogy jól értette, pedig elég egyértelmű volt.

- Igen. Javaslom, hogy állítsunk fel egy titkos bizottságot, amelynek egyedüli célja annak megállapítása, hogy létezik-e valamiféle legfelsőbb kaszt, amely irányítja a civilizációnkat, vagy sem - mondta ki az elnök.

Közel kétperces csend következett, mindenki emésztette a hallottakat. Egyedül Donovan ujjongott magában.

- Ha ez kiderül... Ha a média megszimatoz valamit, akkor... - az alelnök elfintorodott, mint aki bele sem mer gondolni.

- Mi történhetne? - tette fel a kérdést Donovan. - Az ufókkal kapcsolatos kormánykutatásokat ötven éve titkoljuk. A módszer most is beválna.

- Én is így gondolom - mondta az elnök.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Akkor is kockázatos! - erősködött az alelnök.
  - Ugyanakkor szükséges is - szólalt meg az NSA igazgatója, Josh Williamson - A nemzetbiztonsági érdekeink ezt kívánják.
  - Javaslom, hogy Andan neve egyetlen egyszer se merüljön fel, sehol az iratokban
  - mondta a védelmi miniszter.
- Az elnök rábólintott.
- És ki vezetné a bizottságot? - kérdezte a külügyminiszter.
  - A CIA?

Donovan ennek nagyon örült volna, de az elnök lehűtötte.

- Nem. Mi. Mi, a Nemzetbiztonsági Tanács. Természetesen a legnagyobb titokban.
  - Mindenki csak annyit tud, amennyit tudnia kell, hogy végezni tudja a munkáját
  - jegyezte meg Donovan.
  - Szeretném, ha Július Andant alávethetnénk hazugságvizsgálatnak - jelentette ki az alelnök.
  - Megoldható - vágta rá Donovan. Biztos volt benne, hogy Andan nem fog ellenállni.
  - Véleményem szerint sincs semmi akadály - tette hozzá az elnök. - Lehetne ez az első és legfontosabb projekt, hogy Andant poligráfós vizsgálatnak vessük alá.
  - És használjunk igazságszérumot is! - mondta az alelnök. - Ha minden teszten átmegy, akkor én teljes szívvel az ügy mellett állok!
  - Az igazságszérum is menni fog - mondta Donovan.
  - Nos, akkor mindenki elfogadja az indítványomat? - nézett körbe az elnök.
- Sorban mindenki rábólintott.
- Nagyszerű! Akkor lássunk hozzá a bizottság megtervezéséhez!

116

117

HATODIK FEJEZET

1. MESTEREK TORNÁJA SAKK-KLUB

MANHATTAN, NEW YORK December 1., péntek, 08 óra 51 perc

Manhattan második legelittebb sakk-klubjának, nevével ellentétben, semmi köze nem volt a mesterek tornájához. Az egyik legnagyobb sakk-klub volt a negyedben, az éjjel-nappal nyitva tartó klubok közül pedig a legnagyobb az egész városban. A klub egy szépen berendezett, tágas emeleti lakásból, egy garázból, egy harminczemélyes kávézóból, és egy kétszázötven személyes sakkteremből állt. Ablakai a Central Park déli oldalára néztek, két sarokra volt a Carnegie Halitól, és egy háztömbre a Plaza Hotelől.

A hétfő estét és a kedd első felét Angelo a Kupola új urával, Véreskezű Donnal töltötte. Megállapodtak benne, hogy Angelo vezeti az Andan és a Donovan utáni embervadászatot. Angelo megesküdött új urának, hogy nem fog benne csalódní, Véreskezű Don pedig azzal fejezte ki bizalmát Angelo felé, hogy nekiajándékozta az egyik klubját. Angelo nagyon büszke volt az ajándékra, és szentül megfogadta, hogy sikerrel jár, bármibe kerül is. Kissé meglepődött, amikor a klubról kiderült, hogy sakk-klub, de miután beköltözött az emeleti lakásba, hamar ráért az izére. A klub biztonságos volt és csendes, jól lehetett benne gondolkodni.

Angelo még ébren volt, de már kezdett álmosodni. Úgy döntött, hogy leugrik a kávézóba valami könnyű vacsorára, és közben átgondolja a teendőket. Véreskezű Don háromszáz embert adott a keze alá, háromszáz nehézfiút, egy valóságos hadsereget. A maffia még mindig készültségben volt, a főnököket rejtegették, jobban, mint szokták, és még mindig rettegtek Andantól, ezért erejüket megfeszítve igyekeztek felkutatni

és kinyírni. A CIA olyan hatásosan befeketítette Andant a maffia előtt, hogy amikor Donovan megüzente, hogy tévedés volt, nem vették a lapot. Különösen azért nem, mert más forrásból azt a hírt kapták, hogy Andan a médiában fog kitálatni. Még mindig tízmillió dollár vérdíj volt Andan fején. Tízmillió dollár - tízmillió aranyfedezetű dollár. Mérföldtlenül sok pénz! Ha nem Weinberger állt volna a háttérben, elő sem lehetett volna keríteni ekkora összeget. Annak idején Mazzone húsz kiló arany vérdíjat tűzött ki Donovan fejére, amiért nem tájékoztatta a maffiát a világgazdaság összeomlásáról. Ezt később egymillió

DUNCAN SHELLEY végső háború

aranyfedezetű dollárra változtatták át. Hihetetlenül nagy pénz! És ez furcsa módon senkinek nem szűrt szemet.

Angelo szerette az elegáns ruhákat, így most is öltönyt vett, és nyakkendőt kötött, pedig csak arra készült, hogy megvacsorázik a saját klubjában.

Természetesen nem hiányozhatott .45-ös pisztolya, a huszonnégy karátos arannyal futtatott pillangókés és a bokszer sem.

Ebben a kora reggeli órában csupán hat ember üldögélt a kávézóban, és huszonötén a sakkteremben. Angelo leült az asztalához, leghátul a falnál, ahonnan belátott mindent. Magához intette az egyik felszolgálónőt.

- Mit hozhatok, uram? - kérdezte a nő illedelmesen.

- Valami könnyűt - felelte Angelo. - Eszem valamit, azután alszom.

- Én is aludnék. Álmos vagyok - jegyezte meg a pincérnő.

Angelo elmosolyodott.

- Ne higgye, hogy jobban érezné magát az én életemben - mondta.

A nő visszamosolygott. Keveset tudott a főnökéről, az előzőről még kevesebbet, és valami azt súgta neki, hogy ezen nem lenne szabad változtatni.

- Biztosan igaza van. Hozhatok önnek egy rántottát? Vagy süssek húst?

- Nem, nem, ahhoz már túl késő van nekem - hárította el az ajánlatot Angelo. - Hozzon két szendvicset, tegyen rá va-j.it, sonkát, egy kis sajtot.

-

-

118

119

- Innivalót?

- Egy bögre tejet, az jól fog esni. És kérek egy New York Timest. Köszönöm.

- Máris hozom! - mondta a pincérnő, és elment.

Angelo kitette az asztalára a mobiltelefonját, hogy ha hívják, ne kelljen minduntalan előhalásznia a zsebéből. Alaposan megnézte az embereket, akik a kávézóban ültek, majd ismét gondolataiba mélyedt.

Tisztában volt vele, hogy ha ezt is elszúrja, nem lesz több lehetősége a maffiában. Még egyszer nem kap kegyelmet. És még egyszer nem is kérne. Annyira dühös volt magára, amiért Andan kicsúszott a kezei közül, hogy voltak napok, amikor csak egy hajszál választotta el az öngyilkosságtól. Candy is meghalt. Iszonyúan hiányzott neki. Amikor még élt, úgy gondolt rá, mint egy jó testű kis kurvára, akivel jó együtt lógni, de amikor meghalt, olyan üressé vált utána minden. És Candy miatta halt meg, mert ő húzta fel annyira Mosolygós Dont, hogy a Don haragjában elvágta Candy torkát. Csak hogy őt büntesse vele. A Don a fiaként szerette, és ő cserbenhagyta.

Angelo tudta, hogy csak ez az egyetlen esélye van, és soha nem lesz több. És ha kudarcot vall, és nem ölik meg elég gyorsan, akkor majd ő maga végez saját magával. Mert ha ismét elbukik, örökre oda a becsülete, és akkor meg minek élni?

Amikor Angelo elvállalta, hogy a maffia Andan és Donovan elleni hadjáratának élére áll, tudta, hogy pokolian kemény fába vágta a fejszét. Andant egyszerűen nem lehetett megtalálni. Andan egy szellem volt. Donovan pedig komoly védelem alatt állt, sokkal komolyabb védelem alatt, mint mondjuk maga Véreskezű Don. Ha Andan előáll azzal, amit tud (bár azt senki nem mondta meg, hogy mi is lenne ez egész pontosan), akkor a főnökök börtönbe kerülnek, és a maffia elveszíti a hatalmát. Angelo valamennyi főnök bizalmát élvezte, mert a szabadságukért küzdött. E pillanatban Angelo volt a leghatalmasabb ember az olasz-amerikai maffiában, a főnökök után.

Megérkezett a pincérnő, letette Angelo elé a szendvicseket, a tejet és a New York Timest, majd távozott. Angelo szétnyitotta az újságot valahol az elején, hogy aki látja, azt gondolja, újságot olvas, és zavarná, ha hozzászólna, és falatozni kezdett.

Tovább gondolkodott. Andanhoz talán Donovan lesz a kulcs. Donovant el kéne kapni, és ki kéne vallasni, és akkor meglesz Andan is, még mielőtt először feltűnne a tévében és valami helyrehozhatatlan bűnt követ el a maffia ellen. Donovan azonban nagyon komoly védelem alatt áll, és ha megtámadják, rendkívül kicsi az esély rá, hogy sikerül elfogniuk. Valószínűbb, hogy elmenekül vagy meghal. A legjobb lenne, ha Donovan nem lenne többé a CIA igazgatója.

És ha ez ennyire fontos, akkor az Egyesült Államok maffiái talán tudnak tenni

DUNCAN SHELLEY végső háború

valamit az ügy érdekében.

Angelo fogta a telefonját, és hívta az egyik kapcsolatát, akinek az volt a dolga, hogy továbbadja az üzeneteit Véreskezű Donnak.

- Jó reggelt! Jacob vagyok - jelentkezett be egy férfi a vonal túlvégén. - Miben segíthetek?

- Üdvözlöm! Szeretnék segítséget kérni - mondta Angelo.

- Parancsoljon!

- Ahhoz, hogy sikerrel járjak, beszélnem kell a királlyal. De a királyhoz nem jutok el, amíg a trónon ül. Le kellene váltani.

- Meglátom, mit tehetek. Viszonthallásra!

- Viszonthallásra! - búcsúzott Angelo, és bontotta a vonalat.

Donovant valahogyan el kell távolítani a CIA éléről, mert

amíg ott van, megközelíthetetlen és túlságosan veszélyes.

"Jacob" tájékoztatta Véreskezű Dont. A Don felhívta egyik barátját, és elmondta, mi a kívánsága. A barát is telefonált, és így, szép lassan, Angelo kívánsága eljutott Darlához. És Darla rendelkezett: Donovant el kell távolítani, bármi áron, és azonnal. Még az sem számít, hogy törvényes legyen, vagy hogy csak egy napig tartson. Ha Donovan csak egyetlen napra kikerül a védelem alól, annyi elég is.

120

121

2. GODARD LANSKY REZIDENCIÁJA

WASHINGTON D.C. December 1., péntek, 10 óra 05 perc

Lanskynek három kapcsolata volt: Nigel Chilton, Filipe Arzac és Alexis Iliopulos. Rajtuk keresztül irányította az erőszak-hálózatot az egész világon. Miután Lansky belehalt a Gorkie-val való találkozásba, Darla meghúzta az egyik szálát, és Alexis Iliopuloszt tette meg az erőszak-hálózat fejévé. Ez nem volt ideális megoldás, de gyorsan kellett cselekednie, és Iliopulos rátermett vezetőnek bizonyult.

A bázis Washington D.C. alatt húzódott, olyan mélységben, ahová senki sem akart volna leásni városrendezés címén. A bázisról három irányban lehetett a felszínre jutni, mindhárom alagútban Lansky csővasúttal közlekedett, amely 500 km/óra tudott felgyorsulni. Lansky a kapcsolataival más és más kijárat közelében találkozott. Nigel Chiltont New York Queens negyedébe rendelte, a JFK nemzetközi repülőtérre, mert az egyik feljáró a reptérre vezetett. Filipe Arzackal a Maryland államban található Chesapeake-öbölben találkoztak, Arzac Colun nevű hajóján, amelynek fenekén volt egy bűvárzsilip, és Lansky ezen keresztül jutott fel a hajóra, és ezen át is távozott. Az öbölbe vezető alagút végén zsilipkamra állt, melyben három kétszemélyes minitengeralattjáró várakozott, Lansky ezek egyikével ment el kapcsolata hajójához. Lansky, Alexis Iliopuloszal, harmadik közvetlen emberével Virginiában, egy alexandriai házban futott össze. Ebbe a házba is vezetett egy feljáró, Lansky csak kiszállt a vonatból, és felsétált az egyik szobába.

Lansky egykori rezidenciájának gigászi volta és ötletessége teljesen lenyűgözte a Hattori Klán ninjáit. Momochi és ötven ninja kutatta át az egész bázist, és minél többet ismertek meg belőle, annál nagyobb elismeréssel adóztak a tervezőnek és az építőknak. A ninják centiméterről centiméterre fésülték át a járatokat és a termeket, analizálták a kutakban

található vizet, a termesztett növényeket és más élelmiszert, térképet készítettek, és tanulmányozták a védelmi berendezést. Azokban a járatokban, amelyekben a Kunoichi Klán nem járt, hét embert találtak, akik Lansky személyzetéhez tartoztak. Őket alaposan kivallatták, majd likvidálták.

- Jonin! Kérlek, gyere a 19-es délnyugati folyosó végébe -hallatszott Momochi fülhallgatójában az egyik chunin hangja.

- Indulok - beszélt Momochi maga elé. A gégemikrofon továbbította a hangját a ninjának.

A ninják által készített térkép segítségével Momochi elmotorozott a megadott helyre.

- Gyere, Jonin! Ezt látnod kell! - invitálta a folyosó végén, az ajtó előtt álló magas beosztású, ötven év körüli ninjanó Momochit.

Beléptek a hatalmas helyiségbe, ahol harminc darab, tíz méter átmérőjű, egy méter magas tartály sorakozott.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Mit találtál, Ishi? - kérdezte Momochi.
- A ninjanó a Hattori Klán egyik vezető tudósa volt. Az ötödik tartály mellett felállított mozgó laborhoz vezette Momochit. Az asztalon egy tálcán, szabályos, körülbelül 15x15 centiméteres kocka feküdt. Egy másik tálcán néhány vékony, lapos szelet, odébb a mikroszkóp tárgylemezein minták.
- Szerinted mi ez? - mutatott Ishi a vöröses színű kockára.
- Momochi közelebb lépett, maga felé legyezte a levegőt, hogy megszagolhassa a kockát. Közelebb hajolt, úgy is megszagolta. Azután megérintette, megnyomkodta az ujjával, majd elővette a kését, és kivágott belőle egy darabot.
- Szabad? - fordult Ishihez.
- Persze - felelte a chunin. Momochi megízlelte.
- Nyers marhahús - állapította meg. - Ilyen tömbökben tárolják?
- Ishi az egyik tartályhoz ment, és amikor Momochi megállt mellette, lemutatott a tartályra. A tartályban szemmel láthatóan ugyanolyan teljesen egybefüggő marhahús volt, f mint aminek egy darabját Momochi az imént vizsgálta meg.

122

123

- A hús kitöltötte az egész tartályt, a tetején valamilyen áttetsző folyadék volt.
- így tárolják - mondta Ishi.
- Ez valami pép? És mi ez a folyadék? Valamilyen tartósító módszer?
- Nem. Nyúlj bele nyugodtan.
- Momochi a jobb karján feltúrta a ruháját a könyökéig, és belenyúlt a tartályba. Megtapogatta a húst.
- Él - mondta döbbenet. - Valamilyen eljárással életben tudják tartani a húst?
- Nem - ingatta a fejét Ishi. - Ezt a húst így természetik. Marhahús, marha nélkül! A genetikai vizsgálat egyértelmű: ez marhahús, élő marhahús. Hús, vagyis izom. Szarvasmarha-izmot természetnek, az állati forma és egyéb szervek nélkül. Nem kell legelnie, nincs szüksége nagy térre, sem napsütésre. Ideális a földalatti élethez.
- Hogyan csinálják?
- Nem tudom - mondta Ishi. - Az összes tartályban hús van, más és más állatok húsa. És ha tovább kutatunk, talán olyan állat élő izmát is megtaláljuk, amelyet sosem láttunk, mert korszakokkal ezelőtt kipusztult az utolsó példány is.
- Van étel, és van víz is - foglalta össze Momochi.
- Kutakat fúrtak a mélybe, és a vízből levegőt állítanak elő - tette hozzá Ishi. Momochinak leesett az álla. Ilyen technikai szintről a Hattori Klán is csak álmodhatott.
- Ideális hely a titkos hadtest számára - jelentette ki Momochi. - Ha az egész bolygón kipusztul az élet, itt bent akkor is tovább folyhat, jóformán bármедdig.

3.

SPORTPÁLYA

MAÁN, JORDÁNIA

December 1., péntek, zónaidő: 17 óra 30 perc

A John Rigby & Company Gunsmiths Ltd-t 1735-ben alapították. A cég eleinte Dublinban működött, majd 1865-ben átköltöztek Londonba. A vállalat vadászpuskákat gyárt, golyós és sörétes puskákat egyaránt, a legapróbb részletekig mindent kézzel készítenek, a legkiválóbb minőségű anyagokból. Minden egyes puskájuk iparművészeti műremek, amely fegyverként és dísz tárgyként, sőt befektetésként is elsőrangú. Egy duplacsövű Rigby sörétes puská 22 000 angol fontnál kezdődik, csak megrendelésre gyártják, és a szállítási idő másfél-két év. A gyűjtők álma és féltve őrzött kincse.

Samin Haddad, az OPEC elnöke vállához emelte Rigby 12 Pair External Hammers típusú sörétes puskáját, és várt. A segédje megrántotta a kilövőszerkezet karját, és két agyaggalambot repített a levegőbe. Haddad az irányzékon keresztül kísértette az egyik célt, és amikor úgy érezte, elérte röppályája csúcsát, meghúzta a ravaszt, majd célt váltott, befogta a másik célt, és ismét lőtt. Mindkettő talált.

Haddad lehajtotta a fegyver csövét, két ujjal kirántotta az üres hüvelyeket, és újakat dugott a helyükre. A csövet felrántotta, és amikor kattant a zár, hátrahúzta mindkét kakast, és a levegőbe emelte a fegyvert.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Repítsd! - kiáltotta.
A segéd megrántotta a kart, és két agyaggalambot lőtt a levegőbe, ezúttal másik irányba. Haddad célzott, és lőtt. Most is talált. Ismét töltött. A szíve örülten zakatolt a mellkasában. Utálta ezt az érzést, mert utálta elveszíteni a fejét. Az idegességet, az izgatottságot egyfajta vereségként könyvelte el. Felkészült.
- Repítsd!
Újabb két agyaggalamb, megint más irányban.

124

125

Haddad gyors egymásutánban két lövést adott le. Mindkettő talált.

- Mind a százötven talált! - jelentette a segéd. - Gratulállok, uram! Ön kitűnő lövész!

Haddad felszabadultan nevetett. Végigcsinálta az olimpiai számot, és életében először, hiba nélkül. Most nagyon jól érezte magát.

A segéd összecsomagolta a 100 000 fontos puszkakészletet, amely két egyforma puskából és a hozzájuk való tokokból állt. Haddad megtörölte az arcát, és ivott néhány kortyot az energiáitallal töltött kulacsból. Még mindig nevetett.

A sporttáskájából elővette a telefonját, és bekapcsolta. Ideje volt visszatérni az üzleti életbe. A telefon azonnal felbúgott. A táskáját átnyújtotta az egyik testőrnek, majd felült az elektromos autó oldalára. Elindultak a főépület felé, ahol kellemes masszázs várta. A füléhez tartotta a telefont, és fogadta a hívást.

- Ha már korábban is kerestél, kérlek, bocsáss meg, muszáj volt kikapcsolnom! De már itt vagyok. Hallgatlak!

- Semmi probléma, tudom, hogy megint lőni voltál - mondta Sad Halid, az iráni titkosszolgálat feje. - És hogy ment?

- Végigcsináltam az olimpiai számot! - számolt be Haddad lelkesen. - Fel vagyok dobva!

- Gratulálok! Pedig nem is gyakorolsz olyan sokat.

- Amikor csak tehetem, lövök, de tényleg nincs elég időm hozzá. Miért hívtál?

- Van egy információ, biztos forrásból, amit tudnod kell - mondta Sad Halid gondterhelten.

- És mi lenne az? - kérdezte Haddad.

- Hallottál már egy bizonyos vízüzemű motorról? Tudom, hogy örülten hangzik, de bizonyos jelek arra utalnak, hogy talán létezik.

Haddad kapcsolt.

- Igen, és a nyugat le akarja cserélni az olajat! - mondta neki.
- Erről már én is hallottam. Nevetséges! Alaptalan rémhír! Lehet, hogy van valahol, egy tervezőasztalon vagy

egy laboratóriumban egy igazi, működőképes vízmotor, és az is lehet, hogy száz év múlva az autókat ilyen motor fogja hajtani, bár én még erre sem fogadnék. De ellátni az egész világot egy ilyen szármalasan bonyolult és kezdetleges találmánnyal, egyszerűen lehetetlen! Ez csak rémhír, semmi több, efelől biztos vagyok!

- Csak tájékoztatni akartalak, és érdekelt, hogy tudsz-e valamit róla - mondta a kém-szervezet főnöke. - Az informátorom szerint pár éven belül be akarják vezetni ezt az újfajta motort. Ez persze képtelenség, hiszen nincsenek előjelei. Egy ekkora horderejű lépésről, vagy akár a fejlesztésről egész biztosan tudnánk, és már léptünk volna.

- Erről van szó! Valaki rémhíreket terjeszt, hogy ránk ijesz-szen! De nem sikerül neki. Akartál még mondani valamit?

- Még egy dolog. Elolvastad A Rendszer Hiteles Krónikáját? - kérdezte Halid.

- Még nem - válaszolta Haddad. - Hoztak nekem belőle egy példányt, és valahol talán még megvan, de nem olvastam bele. Viszont hallottam róla ezt-azt. Az is csak egy rakás rémhír!

- Érdekes olvasmány. Ha lesz idő, jó lenne, ha elolvasnád.

- Rendben. Ha lesz időm, elolvasom.

- Akkor majd találkozunk. Örülök, hogy beszéltünk!

- Úgyszintén!

Haddad elrakta a telefonját. Gondolatai visszatértek a lövészetekhez, és megint nevetni kezdett. Végigcsinálta az olimpiai számot, és hiba nélkül! És az nagy szó.

DUNCAN SHELLEY végső háború

126

127

4.

A NEMZETI HÍRSZERZŐ KÖZÖSSÉG ÉRTEKEZLETE,
CIA FŐHADISZÁLLÁS
LANGLEY, VIRGINIA

December 1., péntek, 16 óra 00 perc

A klán tájékoztatta Donovant arról, hogy Andan melyik tévéstúdióban fog szerepelni, amire Donovan azonnal munkához látott, és összehívta a Nemzeti Hírszerző Közösség értekezletét. Az értekezletre, mint rendesen, a CIA főhadiszállásának hetedik emeleti tárgyalójában került sor. A/ asztalnál húsz amerikai hírszerző szervezet képviseltette magát, ebből tizenegy teljes jogú tagja volt a Nemzeti Hírszerző Közösségnek, kilenc pedig csak megfigyelőként vett részt, de nem rendelkezett szavazati joggal. Donovan ült az asztalfőn, és elégedetten nézett körbe az egybegyűltek. Tudta, hogy nem olyan erősek, mint Darla, de azért számítanak, és ezt hamarosan Darla is tudni fogja.

- Uraim! Fontos bejelentésem van! - kezdte Donovan. -

Az elnök úr kifejezett óhaja, hogy védjük meg Július Andant. Tudjuk, hogy legalább tizennyolc csoport készül merényletre Andan ellen, és a mi dolgunk az, hogy ebben megakadályozzuk őket. Mint kiderült, valaki alaposan felültetett minket, és heteken át üldöztük Andant valami miatt, amit nem követett el. Ha ez eszembe jut, még mindig ég tőle a képem, és gondolom, hogy ezzel nem vagyok egyedül. Ez egy csorba, ami a tekintélyünkön esett. És ezt a csorbát ki kell köszörszörnünk. Az elnök úr azt akarja, hogy védjük meg Július Andant, és elvárja tőlünk, hogy sikerrel járjunk. Mindannyian személyesen neki felelünk. Ha elbukunk, azt az állásunk és a költségvetésünk bánja.

Ez egyáltalán nem volt vicces. Senki még csak el sem mosolyodott, még Donovan sem. A költségvetés szent dolog a hírszerző szervezetek számára.

Richard J. Ford, az FBI új igazgatója felemelte a kezét.

- Ford úr! - adta meg neki a szót Donovan.

128

- Köszönöm. Frissen neveztek ki az FBI élére, ezért először veszek részt ilyen értekezleten. Önök közül néhányan még nem ismernek engem, de biztosíthatom önöket, hogy az FBI mindent meg fog tenni annak érdekében, hogy a bűnözők ne tehessenek semmit Mr. Andan ellen - fogadkozott a magas, vékony, hatvanéves férfi, akit a bírói székéből ültettek át az FBI igazgatói székébe.

- És ön is mindenben számíthat a segítségünkre - mondta Donovan. Ford odabíccentett, Donovan pedig folytatta. - A mi munkánk nem arról szól, hogy A Rendszer Hiteles Krónikáját elbíráljuk, ez mindenkinek a magánügye. A mi munkánk az, hogy megvédjük egy embert, egy amerikai állampolgárt, akit ártatlanul meghurcoltak.

- A könyv, amit írt, egy science-fiction, de ez semmit sem változtat azon, hogy meg kell őt védenünk. Amerikában mindenki azt ír, amit akar, ez szíve-joga - jelentette ki Richard Wade admirális, a tengerészgyalogság kémfőnöke.

- Teljesen egyetértek - mondta Donovan.

Magában eldöntötte, hogy az admirálist nem fogja beszervezni a legfelsőbb kaszt létét vizsgáló titkos bizottságba. És az FBI igazgatóját sem, mert ő még új fiú. Az értekezlet megkezdése előtt mindenkivel váltott néhány szót Andan könyvével kapcsolatban, és a legtöbben kifejezetten elutasítók voltak, néhányan szkeptikusok, és egyedül az NRO* igazgatója követelte egy titkos bizottság felállítását, amely az Andan könyvében leírtakat ellenőrzi. Andant alávetették poligráfos teszteknek, és a jelentések elkészültek. Minden szakértő biztos volt benne, hogy Andan igazat mondott. Ugyanakkor Gorkie nem egyezett bele az igazságszérumos kihallgatásba, mert az igazságszérum egy kábítószer, és megjósolhatatlan, hogy milyen utóhatásai lesznek. Donovan magával hozta Andan kihallgatási jegyzőkönyveit, hogy majd kiosztja, de meggondolta magát, mert ehhez nem kedvezett a hangulat. Azt mondták volna, hogy Andan teljesen örült, mert maga is elhiszi azt a sok ökörséget, amit állít a könyvében. És ez nem hiányzott. NRO: (National Reconnaissance Organization) Nemzeti Felderítő

DUNCAN SHELLEY végső háború

Hivatal. Az Egyesült Államok légi- és műholdas felderítésének központi szerve.
129

- Andan melyik tévéstúdióban fog beszélni és milyen körülmények között? - kérdezte Josh Williamson, az NSA igazgatója.

- Július Andan ragaszkodik hozzá, hogy csak és kizárólag élőben adjon interjút - számolt be Donovan. - A helyszín a CNN egyik manhattani stúdiója. Minden adatot meg fogtok kapni ezzel kapcsolatban.

- Miért épp a CNN? - kérdezte Wade Admirális.

- Andan választotta - felelte Donovan. - Megnéztem a helyet és valóban elég jó az elhelyezkedése. Arra gondoltam, hogy...

Donovan félbehagyta a mondatot, mert bejött a terembe Clive Morton, a műveleti csoportfőnökség igazgatója, hóna alatt jókora paksamétával, és nagyon komoly arccal egyenest Donovanhoz sietett.

- Gyere ki egy pillanatra - súgta Donovan fülébe. - Ez most nagyon fontos.

Donovan bólintott, majd felállt.

- Uraim! Ha megbocsátanak! Egy pillanat, és visszajövök.

A taktikai megbeszéléssel folytatjuk majd az értekezletet.

Donovan elindult az ajtó felé. Morton azonban nem követte. Felmutatta a paksamétát.

- Uraim! Július Andant poligráfos vizsgálatnak vetettük

alá - mondta. - Ezekben a dossziékban megtalálhatják a kér

dések listáját és a tesztek eredményeit.

Donovan mérgesen fordult hátra. Morton már osztogatta is a dossziékat, amire a hírszerző főnökök valósággal rávetették magukat. Donovan kiment a helyiségből.

- Bassza meg! - sziszegte maga elé, amikor már elég távol volt.

Morton rövidesen utolérte. Bementek Donovan irodájába.

- Clive, ez egy kibaszott hiba volt! - förmedt Donovan az emberére. - Azt fogják hinni, hogy Andannak nincs ki a négy kereke!

- A szakértők, akik a tesztek végezték, a legelismertebbek a világon - vetette ellen Morton, pedig tudta, hogy hiba volt, és azért is csinálta. - Hatni fog, majd meglátod!

130

- Egy nagy szart fog hatni!

Morton elcsigázottan lehuppant az egyik fotelba. Donovan leült a másikba.

- Miről van szó? - kérdezte, témát váltva.

- Valaki megpróbálja megfúrni a pozíciódat - jelentette ki Morton szomorúan. - Sajnos még nem tudom, hogy ki az.

Ez hazugság volt, hiszen ő volt az, aki Darla parancsára el akarta távolítani Donovant az útból.

- Ez nem újdonság - mondta Donovan. - Ez mindig is így volt. Vagy... tudsz valamit?

- Az elnök össze akar hívni egy szenátusi bizottságot, amelynek az a célja, hogy megtalálja az utódodat.

Donovan úgy érezte, hogy megállt benne az ütő.

- Ezt nem hiszem el... - suttogta maga elé. Tudta, hogy ha menesztik, a maffia élve felfalja. Egymillió dollár vérdíj volt a fején, az összes gengszter rá fog vadászni, ha már nem lesz védelem alatt. - Ez nem lehet... Nemrég beszéltem az elnökkel, és egyáltalán nem említette, hogy el akarna távolítani. Sőt, belekezdünk egy új projektbe, ami... - Donovan idegesen felállt. - Valamit tennem kell - fel-alá járkált, hirtelen megtorpant. - Egy ilyen bizottságnak nincs sok jelentősége, és egy szenátor is kezdeményezheti, és ha megalapozott, akkor elkezdik keresni a DG* utódját. Nem csak az elnök hívhat össze egy ilyen bizottságot. Nem biztos, hogy az elnök keze van benne!

- Bili! Az elnök azóta ki akar rúgni, hogy Andan ellen

ejtették a vádakat! Az FBI igazgatóját kirúgta! Téged nem!

Még nem! De már régen bejelentette, hogy a kudarc miatt

menned kell! Sokan nem nézik jó szemmel, hogy az FBI

igazgatóját leváltotta, de téged még nem! Az elnök politi

kus, ne felejtse el!

Donovan a tenyerébe temette az arcát. Iszonyúan félt. Ha csak egy fél napra leszedik róla a védelmet, meghal. Amikor leengedte a kezét, az arca tíz évvel öregebbnek látszott.

DUNCAN SHELLEY végső háború

DCI: (Director of Central Intelligence) a CIA igazgatója.

131

Belátta, hogy amit Morton mondott, az logikus. Ám ugyanakkor nemrég az elnökkel együtt összehoztak egy titkos bizottságot, amely a legfelsőbb kaszt után fog kutatni. Miért avatták be, ha azután kihajítják a kutyák elé? Ennek nem volt értelme.

- Itt valami nincs rendjén... Valami nem áll össze... -mondogatta Donovan idegesen.

- Bili, én sem akarom, hogy elmenj! Úgy kell nekem valami kívülálló barom igazgatónak, mint egy golyó a fejembe! -hazudta Morton. - Ha segíthetek valamiben, csak szólj! Számíthatsz rám!

Donovan odament Mortonhoz, és megszorította a kezét.

- Köszönöm, barátom! - mondta elérzékenyülve. Visszaült a foteljába, és előrehajolt, hogy ne kelljen hangosan beszélnie. - Clive, most beavatlak egy titokba. Ez a legmagasabb besorolású titok, ami jelenleg létezik. Magasabb, mint az HAC, magasabb, mint az ufók. Hajnalban, összeült a Nemzetbiztonsági Tanács, és az elnök, az alelnök, a védelmi miniszter, a külügyminiszter, Josh és én, megalapítottunk egy titkos bizottságot, amelynek az a feladata, hogy kiderítse, létezik-e legfelsőbb kaszt, és ha igen, akkor mit lehet tenni ellene. Figyelj rám, Clive, ezt nem lett volna szabad elmondanom neked, de úgy tűnik, ebben a mai világban már bárki hátra támadhatja az embert.

- Belőlem senki nem szed ki semmit - jelentette ki Morton halálosan komolyan.

- Tudom. Ismerlek. Tudod, ha engem... ha engem menesztenek... a maffia kinyír.

Egy napot sem élek meg. Csak az a védelem tart életben, ami a pozíciónak jár.

- Tisztában vagyok vele, és nem engedhetjük, hogy ez megtörténjen. Valamit tennünk kell!

Donovan elgondolkodott. Képek peregtek a szeme előtt, lehetőségek: megöli az elnököt, megszarolja, könyörög neki, elárulja, meg hasonlók. Végül döntött.

- Clive, menj vissza, és vedd le az értekezletet helyet

tem. Nekem most dolgom van - mondta Donovan elszán

tan, felpattant és elszökött.

Morton egyedül maradt az irodában. Elnézte Donovan székét. Azután a bársekre nyhoz ment, és töltött magának egy kis konyakot, majd komoly arccal, de belül örülve, elindult a tárgyalóterem felé, hogy szabotálja az értekezletet.

5.

TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS

WASHINGTON D.C.

December 2., szombat, 04 óra 35 perc

A csővasút a JFK-ről befutott a bázisra. Az ajtó félrehúzódott. Donovan szállt ki belőle a Hattori Klán két ninjája kíséretében. Donovan hitt Andannak és hitt A Rendszer Hiteles Krónikájában, de csak most, hogy látta ezt az elképesztő föld alatti birodalmat, ijedt meg igazán a legfelsőbb kasztól.

Donovan szmokingban volt, mintha valami fogadásra indult volna. A két ninja elkísérte Donovant a konferenciateremnek elnevezett helyiségbe, amelyet annak idején személyzeti ebédlőnek használtak. Donovan körbenézett, kereste az ismerős arcokat, mint egy szokványos partin. Észrevette Másadat, amitől elég rosszul érezte magát. Nem voltak illúziói. Nem gondolta, hogy a titkos hadtest majd a segítségére siet, és megvédi a maffiától, ha már nem lesz a CIA igazgatója.

Másadat megkínóztatta, a parancsára kis híján meg is ölték. Csak abban reménykedett, hogy Másadának fogalma sincs arról, hogy ő állt a háttérben. Lauren Gilmore-t is borzalmas kínzásoknak vetették alá. Donovan hálát adott az égnek, amiért Gilmore nincs jelen. Persze Gorkie jelen volt, csak némiképp elmaszkírozva.

- Uram? - szólította meg Donovant egy fiatal nő. Nem amerikai volt, de ez a kiejtésén cseppet sem érződött.

Donovan odafordult hozzá. A tizenhét éves japán lány, aki kunoichi volt, tálcát tartott a kezében, amely meg volt rakva pezsgős poharakkal.

- Pezsgőt, uram? Ezekben Sir Winston Churchill van, izekben pedig Clos du Mesnil - mutogatta.

132

133

Donovan értett a pezsgőkhöz, úgy érezte, ez hivatali kötelessége. Mindkét márkát

DUNCAN SHELLEY végső háború

ismerte és szerette, tudta, hogy mindkettő a legkiválóbb pezsgők közé tartozik, a Clos du Mesnil pedig talán a pezsgők királya. Elvett egy pohár Clos du Mesnil pezsgőt.

- Köszönöm!

A lány mosolygott és meghajolt, majd odébb állt és tovább kínálta az italt.

- Bili! Örülök, hogy látlak! - sietett Donovanhoz John Chaney.

Donovan megörült, hogy olyan emberrel találkozik, akit a barátjának mondhat.

- John! Isten hozott! - nyújtotta a kezét Donovan.

Kezet fogtak.

- Részvétem, Bili. Sajnálom, hogy dr. Russell nem lehet

ma itt.

Donovan elhúzta a száját.

- Ezt magam is nagyon sajnálom. Az öreg sokat tudott volna segíteni nekünk.

- Így van! Kár érte! - mondta Chaney. - És mit szólsz ehhez a helyhez?

- El sem hiszem! Lenyűgöző!

- Az. És még alig láttál belőle valamit.

Donovan el tudta képzelni, hogy Lansky egykori bázisa minden szempontból messze meghaladja még azt a színvonalat is, amit ő ismert.

- Andan? - érdeklődött Donovan.

- Valahol itt van. Már találkoztam vele. Az elnök?

- Létrehozott egy titkos bizottságot, azzal a céllal, hogy megállapítsa, létezik-e a legfelsőbb kaszt, és ha igen, akkor milyen a természete, és mit lehet ellene tenni, amennyiben ellenséges. Tudod, mint annak idején a MAJESTIC* Csoport.

- Ez fantasztikus! - lelkesedett Chaney. - Feltétlenül mond el Andannak! És akkor ez azt is jelenti, hogy elmúlt a veszély a fejed fölől?

MAJESTIC: a CIA egyik részlege, melynek feladata: összehangolni az Egyesült Államok kormányának ufókutatási tevékenységét.

- Úgy látszik - mosolygott Donovan szerényen.

Ez nem volt igaz. Miután Morton alaposan felzaklatta, találkozott az elnökkel, és kifaggatta. Az elnök annyit mondott, hogy több szenátor kezdeményezésére el fogják indítani a leváltását célzó procedúrát, de az még sokáig tarthat, és korántsem biztos, hogy a vége az lesz, hogy menesztik. Ez persze egyáltalán nem nyugtatta meg Donovant, aki már kezdett mindenhol bérnyilkosokat látni.

- Nagyon helyes! - bólogatott Chaney. - A titkos hadtest nek szüksége van rád, barátom!

- Igyekszem megfelelni az elvárásoknak - mondta

Donovan. Tudta, hogy a titkos hadtestnek nem ő kell, ha

nem a CIA, de nem javította ki Chaney-t.

Miközben Donovan és Chaney beszélgettek, többen is szemmel tartották őket, hiszen kívülállók voltak, nem tartoztak egyik klánhoz sem. Gorkie hosszas mérlegelés után döntött úgy, hogy Chaney és Donovan bejöhét a titkos hadi test főhadiszállására, de csak ők ketten, kísérő nélkül, és I csak bizonyos területekre tehetik be a lábukat. Chaney, mint I neves közéleti személyiség és politikai szakíró, hasznos szövetséges volt abban, hogy megváltoztassák az emberek elképzeléseit a világról, Donovan pedig, a CIA igazgatójaként I a legfelsőbb kaszt utáni hajszában vállalhatott komoly szerepet, továbbá, mint a legfelsőbb cselekvési szinthez tartozó I szervezet, azzal, hogy folyamatosan nem Darla akarata szerint működött, csökkentette a legfelsőbb kaszt hatalmát.

Újabb emberek jöttek a terembe. Donovannak feltűnt, hogy lennyi japán van közöttük, de nem különösebben foglalkoztatta a dolog. Arra gondolt, biztosan Masada emberei, akik a titkos hadtestet pénzelik. Ebben volt is valami. Amíg Andan nem kapja meg a jogdíjait, minden költséget a Hattori Klán és Masada áll. A Hattori Klán negyvenmillió dollárral zárt be, Masada kicsivel több, mint a duplájával, valamint kö/el kétszázmillió dollár értékű csúcstechnológiával. Megjelent Andan. Shana, Nicole és Damien kísérték. A Cunoichi Klán többi tagja elvegyült a társaságban, mert nem

DUNCAN SHELLEY végső háború

kívánták magukat felfedni Donovan előtt. Andan feltűnése tapsot váltott ki a jelenlévőkből, amit Andan szabadkozva fogadott. Bezárták az ajtókat. Andan fellépett az emelvényre, és beszélni kezdett a mikrofonba.

- Köszönöm! Nagyon szépen köszönöm ezt a meleg fogadtatást! Kérem, hölgyeim és uraim, foglaljanak helyet az asztaloknál!

Tizenkét négszemélyes kerek asztal állt a falak mellett, mindenki oda ült, ahová akart.

- Szeretném önöket beavatni egy nagy titokba - folytatta Andan. - A történelem legnagyobb alakjai, a legjobbak és a legrosszabbak, azok, akik a legnagyobb hatást gyakorolták a történelem menetére, talán képesek voltak rá, hogy azt mondják: "Megváltoztatom a világot, és tudom, hogy sikerülni fog." Talán képesek voltak erre. Nekem sajnos nem megy. Amikor a világról beszélünk, az emberekről beszélünk. És amikor a világ megjavításáról vagy megváltásáról beszélünk, az emberek felemeléséről beszélünk. Sokat tudok erről a világról, sokkal többet, mint bárki más, aki valaha is síkra szállt az emberi szabadságért, és egészen pontosan tudom, hogy az akadály, amely az ember felemelésének útjában áll, milyen hihetetlenül gonosz és gigászi. És nem tudok csak úgy odaállni ez elé a Föld elé, ez elé a roppant gépezet elé, az egész emberi faj elé ebben az aprócska kis testben, és mély meggyőződéssel hinni, hogy amire vágyom, sikerülni fog. Ez sajnos nem megy. Ezért nem tehetek mást, mint észben tartom a célt, és teszem, amit tudok. És azután majd meglátjuk, hová vezet mindez, és mire lesz elég. Andan körbemutatott.

- Nézzenek körbe. Önök mind olyan emberek, akik képesek felfogni a ránk leselkedő veszélyt, és mégis szembe szállnak vele. És emlékeztessék magukat valamire, ami nagyon, de nagyon fontos: arra, hogy hol vagyunk most. Hol vagyunk most? A legfelsőbb kaszt egyik bázisán. Kitért a taps. Andan is tapsolt, hiszen az eredményeket tapsolták, és nem az ő személyét.

- Be kell vallanom önöknek valamit - folytatta Andan, miután elült a taps. - A hitem, hogy lehet valamit tenni az elnyomás ellen, időnként gyerekes ostobaságnak tűnt. Bevallom, néha elveszítettem minden reményem. Bevallom, néha nyűszítettem a félelemtől. És nem volt más erőm, mint a megszállottságom. És ez a megszállottság nem táplálkozott másból, mint abból a tényből, hogy nincs választásom. És önöknek sincs. Nincs más, amit tehetnénk. Egy tett olyan, mint egy előrehajított labda. Amikor teszünk valamit, az olyan, mintha egy labdát előre dobnánk az időbe. A tetteink hozzák létre az időt. A tetteink hozzák létre a jövőt. És egy tett annál értékesebb, minél több jövőt eredményez. Minden tettünkkel előredobjuk a labdát az időbe, és ameddig a labda előre száll, addig tart a jövőnk. Jövő nélkül nincsenek lehetőségek. A jövő az a szabadság. És nem létezik olyan tett, amely több jövőt szülne, mint a legfelsőbb kaszt legyőzése. Amíg létezik az elnyomás, a jövőnk hihetetlenül behatárolt, és bármelyik napon véget érhet. Nincs választásunk. Csupán egyetlen dolog van, amely veszélyesebb, mint szembeszállni az elnyomással. Ez pedig az, ha nem szállunk szembe. Amíg van legfelsőbb kaszt, egyetlen tettnek sincs értéke. Mit ér a szerelem egy haldokló világban? Mit ér egy gyönyörű zene egy halálra ítélt civilizációban? Mit ér az álmodozás egy bolygó méretű siralomházban? Andan rövid szünetet tartott, majd tovább folytatta. - Legyünk tehát tudatában a ténynek, hogy nincs más választásunk, mint tenni, amit teszünk. Amíg nem győzünk ebben a játszmában, addig nincs más igazi játszma. De nézzenek csak körül! Kezdetben volt egy roppant gépezet, amely igában tartott minden embert a Földön. És most itt vagyunk. Ennek a gépezetnek az egyik bázisán. Vagyunk néhányan, és egyre többen leszünk. Böven van utánpótlás, mert egyetlen embernek sincs más választása, mint hogy végül kivegye a részét ebből a háborúból. És most! Írjuk fel a történelemkönyvek lapjaira, hogy mi történt itt, ezen a napon! Mi, akik itt vagyunk, és akik nem kiválasztottak vagyunk, hanem

csupán az elsők, megalapítjuk a titkos hadtestet, amelynek egyedüli célja a legfelsőbb kaszt hatalmának megdöntése, akármi legyen is ennek az ára! Történelmi pillanat volt, ezt mindannyian érezték. Az emberek hosszan tapsoltak, majd sorban mindannyian megszorították Andan kezét.

Miután Donovan is kezét fogott Andannal, és biztosította afelől, hogy a CIA a titkos hadtest szolgálatában áll, Chaney-vel elindultak vissza az asztaluk felé. A kunoichik pezsgőt és harapnivalót hoztak be, és megpakolták velük az asztalokat. Mielőtt Donovan helyet foglalhatott volna, valaki megérintette a vállát. Donovan megfordult. Masada állt ott.

- Engedje meg, hogy bemutatkozzam, Donovan úr. A nevem Joshi Masada.

Donovan zavarba jött. Nemrég megkínóztatta ezt az embert, most pedig szövetségesei lettek.

-Üdvözlöm... Masada... úr-dadogta Donovan.-William Donovan vagyok.

- Tudom, hogy ki maga - mondta Masada. - És azt is tudom, hogy mit tett. Kár lenne tagadnia. Egészen pontosan tudom, hogy mit tett ellenem, és a lányom ellen.

Donovan úgy érezte, elvörösödik. Ösztönösen tagadni akarta, de aztán arra gondolt, nem lenne sok értelme.

- Tudom, hogy nem fogja többé megtenni - jelentette ki

Masada magabiztosan. - Ezért a magam és a lányom nevében, annyit szeretnék önnek mondani, hogy történt, ami történt, és felejtjük el. Borítsunk fátylat rá.

Masada a kezét nyújtotta. Donovan alig akarta elhinni. Ha valaki őt megkínozná, ha tehetné, brutálisan meggyilkolná. Erre Masada egyszerűen csak figyelmen kívül hagyja, ami történt. Még soha nem látott ilyen embert.

Donovan és Masada megszorították egymás kezét. Donovan szerette volna azt mondani, hogy köszönöm, de képtelen volt megszólalni.

Masada két vastag, különös borítékot nyújtott át Donovan-nak. A boríték papírját Japánban készítette egy idős mester,

akinek családja évszázadok óta foglalkozik papírkészítéssel. Egyetlen ív ebből a papírból meghaladja az ezer dollárt. Csak nagyon fontos leveleket adnak át ilyen borítékban.

- Kérem, fogadja el - mondta Masada.

Donovan átvette a borítékokat. Ismét nem tudott mondani semmit, de legalább sután meghajolt. Masada is meghajolt, majd távozott.

Donovan leült a székére.

- Nézd meg, mi van benne! - javasolta Chaney, mert nagyon szerette volna tudni, hogy mit tartalmaznak a borítékok.

Donovan kibontotta az egyik borítékot. Egy hasonlóan vastag, különös papír volt benne, mint amilyenből a boríték készült, azzal a különbséggel, hogy míg a boríték sárgás színű volt, a benne lévő papírlap majdnem hófehér.

- Nem értem... - nyögte ki Donovan. Kibontotta a másik borítékot is: ugyanaz.

Zoe tanúja volt az esetnek, ezért, mint helyi japánszakértő, a segítségükre sietett.

- Én tudok segíteni! - lépett hozzájuk.

Chaney persze ismerte Zoét, de a megállapodásuk értelmében, ennek nem adta jelét.

- Akkor segítene, kérem? Mit jelent ez? Valamit kifejejtettek a borítékból? Vagy összecserezték a papírokat? - érdeklődött Chaney.

- Nem, dehogy! - vágta rá Zoe. Kivette Donovan kezéből a fehér lapot, és megforgatta Donovan orra előtt. - Ez egy üres lap. Ezt kapta Masada úrtól. Az egyiket a lányától, a másikat tőle.

- Mit jelent ez? - kérdezte Donovan zavarodottan.

- Azt jelenti, hogy kapott tőlük egy üres lapot - magyarázta Zoe. - Egy üres lapot, érti? Tiszta lapot. Azt jelenti, hogy mostantól semmisnek tekintik, amit maga tett ellenük. A szemükben maga tiszta ember, aki nem követett el ellenük semmit. Megbocsátottak magának, hogy a jövőben zavartalanul működhessenek együtt. Az üres papír a megbocsátás jele, és azért adták önnek, hogy a bűne ne terhelje többé a karmáját.

-

-

Ez nagyon nagy ajándék! Csak különleges esetekben adnak ilyet valakinek. Na, viszlát!

Zoe rámosolygott Donovanra, aki még mindig úgy ült, mint aki belőtte magát; majd a rá jellemző lendületes mozgással eltávozott.

Donovan lassan erőt vett magán, és felállt. Odament az egyik kunoichihoz, és megkérdezte, merre találja a mellékhelyiséget. A lány útba igazította. Donovan bezárkózott az egyik fürkébe. Ráült a lehajtott vécédeszkára, a tenyerébe temette az arcát, és sírt.

HETEDIK FEJEZET

1.

AZ ELNÖK REZIDENCIÁJA

FEHÉR HÁZ, WASHINGTON D.C.

December 3., vasárnap, 21 óra 00 perc

Az elnöki család minden tagja magára zárta az ajtót. Azon ritka alkalmakkor, amikor a vasárnap este szabad volt, a háromtagú család kapva kapott a lehetőségén, hogy hobbijaiknak hódoljanak, és kirekesszék a külvilágot és a gondokat.

Estelié, az elnök tizenhat éves lánya a szobájába zárkózva cseverészett a barátnőivel az interneten, kedvenc témájukról: a jóképű testőrökről. Estelié előszeretettel illegette magát az apja környezetében tevékenykedő fiatalabb testőrök előtt, igen merész vonalvezetésű és hosszúságú ruhákban. Ezek a körútjai kockázattal is jártak, mert ha észrevette valaki, akinek nem lett volna szabad, szobafogság lett a vége. Ez idáig még egyetlen kaland sem esett meg Estelié és a testőrök között, bár némelyik testőrnek tetszett a "kis szexmániás csitri", de egyikük sem vállalta volna be azt a tortúrát, amivel járt volna, ha kitudódik a dolog.

Joan, az elnök felesége, úgyszintén kedvenc foglalatosságának hódolt: áztatta magát a fürdőkádban, és közben kedvenc tévésorozatának, az Egy rém rendes család epizódjait nézte. A legtöbb részt már legalább tizenötször látta az elmúlt években, de még mindig nem tudott betelni velük. Friss banánturmixot kortyolgatott, és közben nagyokat nevetett azokon a poénokon, amelyeket már betéve tudott.

Az elnöki rezidencián volt egy szoba, amely az L-alakú folyosón a legtávolabb esett az elnök házi dolgozószobájától, hogy már távolságával is szimbolizálja, hogy innen mindenki van tiltva, ami akár csak távolról is emlékeztet a munkára. A rezidencia korábbi lakója ebben a helyiségben tárolta

a róla szóló cikkeket, az elnök azonban hasznosabb funkciót szánt az alig huszonöt négyzetméteres helyiségnek, és takaros kis műtermet rendezett be benne. George Enfield, az Egyesült Államok elnöke, harmincnyolc évesen kezdett el festeni. Egy barátja javasolta neki, mondván, hogy a festés jó kikapcsolódás. Azóta kisebb-nagyobb rendszerességgel festett. Mindig ugyanakkora vászonra, és mindig csendéletet. Egyetlenegyszer megpróbálkozott egy portréval, de az arc senkire sem hasonlított, és egyszer nekifogott egy tájképnek is, de belezavarodott a rengeteg apró részletbe.

- Ezt egyszerűen nem tudom lefesteni - állapította meg Enfield beletörődve. - Látom, látom a szememmel, és még sem tudom megragadni a lényegét!

A festőállvány előtt, apró, kerek asztal tetején ezüsttálcan két kristálypohár és egy vörösboros palack állt. Ez volt a festmény témája. Az üvegen megcsillant a lámpa fénye, és az elnök képtelen volt megfesteni ezt a csillogást. Másfél órája próbálta megfigyelni, hogy mitől látszik csillogásnak a csillogás, de nem jutott eredményre.

- Legalább próbáld meg! Keverj ki ezüstöt, sok fehérrel, több árnyalatban. Figyeld meg, ahogyan átfolyik a sötétebb és a világosabb tónus - magyarázta James H. Dayman, az elnök egyik politikai tanácsadója, aki egyike volt azon nagyon kevés számú munkatársnak, akikkel az elnök a magánéletét is meg tudta osztani.

- Talán le kellene fényképeznem - vélekedett Enfield.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Dayman csendben nevetett.

- Akkor még a fotót is meg kéne figyelned! Ez egyre bo-
nyolultabb lesz, ha így folytatod!

Enfield is nevetett. Kifog rajta egy ilyen kis semmiség, mint a fény
megcsillanása az üvegen... Odalépett alacsony termetű, ám annál köpcösebb
barátjához, és vetett egy pillantást az ő vásznára. Ég és föld, vont a le a
tanulást. Sohasem lesz olyan jó festő, mint Dayman, aki meg sohasem lesz olyan
jó festő, mint bárki az említésre méltó festők

közül. De ez nem is volt baj, hiszen mindketten csak a stressz miatt festettek,
és nem álmodoztak efféle karrierról.

- Hát nem döbbenetes?! Látom, hogy megcsillan a fény a palack és a poharak
oldalán, és mégsem vagyok képes rá, hogy lefesse, pedig itt van az orrom előtt!
Dalinak ez nem okozna gondot, az biztos!

- De te jobban vezeted az országot! - bókolta Dayman.

- Remélem is! - vágta rá az elnök.

Már több mint két és fél órája festettek, és szinte ugyanabban a másodpercben
kezdtek úgy érezni, hogy már elég régóta festenek ahhoz, hogy a gondolataik
visszatérhessenek az égető kérdésekre.

- Holnap elkezdődik - szólalt meg Enfield halkán, mint
ha csak magát akarná emlékeztetni valami fontosra vagy
elkerülhetetlenre.

- Július Andan? - kérdezte Dayman. Úgy sejtette, hogy
róla van szó.

Enfield bólintott.

- Ragaszkodik az élő adáshoz - mondta. - Fél, hogy ha nem élő, akkor kivágnak
belőle.

- Körülbelül tízszer találkoztam Andannal, még a kilencvenes évek elején -
említette Dayman.

| Az elnök erre felkapta a fejét.

- Ti jóban vagytok? - kérdezte.

- Bemutattak minket egymásnak, de nem alakult ki köztünk semmilyen kapcsolat.

Gondolom, még a nevemre sem

t emlékszik, hiszen annyi embert mutattak be neki. Hallottam 1 néhányszor
beszélni. Briliáns fickó! Fantasztikus! Óriási érzé-I ke van ahhoz, hogy
felemelő legyen, de ugyanakkor ne váljon I szárnalmasan magasztossá. Tudod, mire
gondolok. Amikor I Valaki olyan dolgokról kezd beszélni, amelyek nem jelentenek
semmit, hanem csak pusztá szóvirágok. Andan soha nem I követett el ilyen
hibákat. Egészen hihetetlen, hogy mennyire 11 hetséges, és mennyire képzett,
mint szónok! Andan a történelem legnagyobb szónokaihoz mérhető. Biztos vagyok
benne, hogy nagy show lesz minden egyes fellépése.

142

143

- Igen, magam is így gondolom - bólogatott az elnök. - A könyve nagyon hatásos.
Hogy igaz-e, az már más kérdés, de kétségkívül hatásos. Sokra tartod Andant?

- Igen - felelte Dayman teketóriázás nélkül. - Rendkívüli fickó! Nem várok mást
tőle, mint azt, hogy a vitapartnereit lealázza a sárga földig. Nem várok tőle
mást, mint azt, hogy milliókat mozgat meg szerte a világon - Dayman lehajtotta a
fejét, hangjában szomorúság bujkált, amikor ismét megszólalt. - Nagy show lesz
holnap, és attól kezdve minden nap, amíg Andan beszélni fog a tévében. Persze
minden csoda véget ér egyszer, de amíg tart, ez lesz a legnagyobb show a
világon.

Az elnök közelebb ment a barátjához.

- Letörtnek látszol - mondta.

- Az is vagyok - bólintott Dayman. Felemelte a fejét, és Enfield szemébe nézett.

- Félek, George. Félek.

- Mitől félsz? Azt gondolod, hogy...

- Hogy van legfelsőbb kaszt, és bosszút áll? - kérdezte Dayman, és az elnök
pontosan ezt akarta mondani. - Az emberek szeretik a logikus dolgokat. A logika
olyan, mint a drog. Ha elveszed valakitől, rosszul fogja magát érezni. Andan
pedig pokolian logikus tud lenni. Zavargások lesznek. Mindenfelé a világon.
Iszonyúan sokan hisznek majd Andannak, rettegni fognak a legfelsőbb kaszttól,
néhányan fellázadnak majd a legfelsőbb kaszt ellen, amit... amit összekevernek a
kormánynyal. Van arról fogalmad, hogy mire képes egy kellőképpen paranoiás

DUNCAN SHELLEY végső háború

tömeg? Minden rendelkezést, amit csak hozunk, a legfelsőbb kasztnak tulajdonítanak majd. És néhányan, szám szerint néhány millióan, esetleg majd ellenállási mozgalmat hirdetnek... Tudod, mi az, amitől a legjobban félek? Az, hogy létrejön egy ilyen mozgalom, egyfajta divat, és megdöntik a kormányt, anélkül hogy bárki fegyvert fogna. Egyszerűen azzal, hogy mindent figyelmen kívül hagynak, ami a kormánytól jön. Mindent. Áremeléseket, törvényeket, rendelkezéseket. Mindent. Ez az A-verzió. A B-verzió az, hogy ez a mozgalom fegyvert is ragad, hogy bosszút álljon a legfelsőbb kaszton. És természetesen minket néznek a legfelsőbb kasztnak.

Az elnök elgondolkodott. Volt igazság abban, amit a barátja mondott. Zavargásokra kell számítani. Azt kívánta, bár csak Andan fel se bukkant volna soha.

- És ott van a C-verzió is - folytatta Dayman. - A legjobb zalmasabb lehetőség mind közül - néhány másodpercre el hallgatott, megint lehajtotta a fejét. - Hogy van legfelsőbb kaszt. Mert ha van... ha igaz... ha minden igaz, amiről Andan írt...

Enfield nem akart erről fantáziálni. Az túlságosan félelmetes lett volna. Azt gondolta, hogy az elnökök közül Kennedy-nek volt a legnehezebb dolga, mert az ő elnökségének idején volt a kubai rakétaválság. De mi az Andanhoz képest? Dayman felpillantott az elnökre. Enfield még sohasem látta ilyennek az arcát. Könnytől csillogott a szeme. A félelem könnyeitől.

- Ez a világ egy kártyavár - mondta Dayman erőtlenül. - Általános zavargásokkal, anarchiával, fegyveres puccsal, és egy korlátlan hatalommal bíró csoport lehetőségével kell szembenéznünk. Nemrég olvastam az újságban, hogy az egyik pornósztár kocsjába Molotov-koktélt hajítottak, és a fickó elevenen elégett. Valaki agyonvert egy pszichiátert egy kalapáccsal, mert azt hitte, hogy a fickó megerősökölte a feleségét. Bezártak egy iskolát, mert a diákok nyolcvan százaléka nem volt hajlandó bejárni az órákra, mondván, hogy az oktatási rendszer egy kudarc, és akkor minek. Andan írt egy könyvet, ami felforgatja a világot. És holnap megjelenik a tévében.

Mindketten gondolataikba mélyedtek. Az elnöknek görcsölni kezdett a hasa, mint mindig, amikor nagyon ideges.

- És ha Andannak igaz van? - kérdezte Dayman. - Mondjuk, hogy igazat mond. És? Mi fog változni? Az emberek a munkájukkal, a családjukkal és magukkal vannak elfoglalva, és nem a világgal. Épp csak kilábalunk egy világgazdasági válságból, most különösen nehéz minden. A világ nem fog megváltozni, csak mert Andan mond valamit! Azt mond, amit akar! És? És mi lesz az eredmény?

144

145

Költői kérdés. Andan könyve hatott a világra, de nem tette jobbá.

- Mit mondhatna Andan? - gondolkodott hangosan Enfield. - Mi mást, mint amit már leírt? Megvédheti az álláspontjait, mást nem nagyon tehet. Nem is értem, hogy mit akar elérni. Meg akarja váltani a világot? Ebben még ő sem hisz!

- Tudjuk, mi a legrosszabb, ami történhet. És mi a legjobb? Néhány ember tudatosabb lesz, néhányan nem drogoznak majd, vagy gondosabban tanulnak. Ez a legjobb dolog, amit Andan elérhet. A maximum. Andan kritikája az oktatással szemben, legalábbis részben, nyilvánvaló tény. Az oktatást meg lehetne reformálni, és meg is kellene. De nem így! A reformokhoz idő kell! Évek kellene hozzá! Hosszú évek kitartó munkája! Andan egy felelőtlen ember!

- Mit lehetne tenni? - kérdezte az elnök. Kezdett kétségbeesni.

- Nem akarok arra gondolni, hogy egy, a mienknél sokkal kevésbé stabil kormányzati rendszerben mit fog okozni Andan - mondta Dayman. - És nem tehetünk semmit. Semmit. Nem állíthatjuk le, mert milyen alapon? Milyen jogi alapon? Zárjuk börtönbe? Mindazok után, hogy így meghurcoltuk ártatlanul? Az a legelkeserítőbb, hogy nem tudjuk kivédeni.

Enfield egyáltalán nem bírt elviselni: ha körülötte az emberek tehetetlenek voltak egy égető problémával kapcsolatban. Felállt, elindult az ajtó felé, majd

DUNCAN SHELLEY végső háború

megállt. A barátjához fordult.

- Valamit lehet tenni - jelentette ki elszántan. - Valamit mindig lehet tenni!
- Mit? - kérdezte Dayman csüggedten.
- Még nem tudom. De ki fogom találni - fogadkozott az elnök, és kiment a szobából.

Dayman magára maradt. A tekintete a semmibe révedt. Egyetlen gondolat cikázott az elméjében. Ez a világ egy kártyavár.

146

2.

EGY KENWORTH KAMIONBAN

CARSON CITY, NEVADA

December 4., hétfő, zónaidő: 08 óra 57 perc

Az építési nyersanyaggal megrakodott, hatvanhárom tonnás, hatszáz lóerős Kenworth w 900-as kamion éppen átlépte Carson City határát. Mack, aki már huszonhét éve üzte az ipart, és vezetett teherautókat Amerika végtelen országútjain, a kormány mögött ült, és miközben kikerült egy bicikliző férfit, a rádió keresógombját csavargatta, hátha valamelyik adón épp a kedvenc nótáját játsszák. Pete, a társa, a hálófülkében, az ágy szélén ült, és a lehajtott asztallapon egy ananászt darabolt fel.

- Nekem még tizenöt percre van szükségem, Mack! - szólt előre Pete. - Azután ehetünk! Jó volna addig találni egy pihenőhelyet, ahol lehet pizzát sütni!
- Negyedóra bőven elég lesz! - jelentette ki Mack magabiztosan. - Na, hol már az a jó kis szám? Adja már le valamelyik adó, az isten szerelmére!
- Még mindig nem tudod, hogy mi a címe?

- Nem, az isten verje meg! Még mindig nem jutott azeszembe! - válaszolt a sofőr.

- Énekelj belőle pár sort, hátha felismerem!

Mack megpróbálta felidézni a dal szövegét, de valahogy még a szövege sem jutott az eszébe. Odébb tekerte a rádió keresógombját, a következő adón a hírolvasó éppen bejelentette, hogy kapcsolják a Fehér Házat, ahol is az elnök óriási horderejű bejelentésre készül.

- Ez meg már megint mi az isten akar lenni? - kérdezte

Mack, és felhangosította az autórádiót, hogy Pete is jobban hallja.

Kapcsolták a Fehér Házat. Egy középkorú nő tájékoztatta a hallgatókat, hogy a beszédet számtalan tévé- és rádióállomás közvetíti élőben, az egész világon, minden kontinensen.

- Ez már rosszul kezdődik! - vélekedett Pete.

147

- Hölgyeim és uraim! - szólalt meg az elnök kisvártatva. - Sokan szemünkre vetették, hogy az Egyesült Államok olyan gazdasági érdekeket képvisel, amelyek esetenként környezetszennyezéssel jártak. Ezeknek a kritikusoknak igazuk is van meg nem is. El sem hinnék, milyen nehéz dolog a környezet megóvása és a gazdasági fejlődés elősegítése, az életszínvonalunk megtartása között egyensúlyozni, és minden tényezőt figyelembe venni. Nagyon sokáig úgy tűnt, hogy nincs tökéletes megoldás, és a környezetszennyezés mindörökké az ipar része marad, márpedig ipar nélkül nincs civilizáció. A világ számtalan országában a tudósok és a mérnökök évtizedek óta kutatnak a megoldás után. Valamennyi elképzelés zátonyra futott ilyen vagy olyan okokból kifolyólag. Csupán egy megoldás kecsegtetett reménnyel. És most, hölgyeim és uraim, elsőként jelenthetem be önöknek a világraszóló, történelmi hírt! Elkészült a vízüzemű motor! A motor teljesítménye felülmúlja a hagyományos robbanómotorok teljesítményét, és mivel vízzel működik, a károsanyag-kibocsátása: nulla. A vízüzemű motor a jövő! Ez a motor, melyet hamarosan bemutatunk a nagyközönségnek, minden teszten megfelelt, és készen áll a sorozatgyártásra! Hölgyeim és uraim! A benzinmotornak leáldozott! Az olaj korszaka véget ért! Huszonöt évnyi kutatás elvezetett bennünket a tökéletes megoldáshoz, amely feloldja a környezet és az ipar között feszülő ellentétet! Hölgyeim és uraim! Ezennel bejelentem önöknek a világraszóló hírt: nincs szükségünk többé olajra, drága és veszélyes kitermelésre és feldolgozásra! Nem lesz többé olajfolt a tengerek vizén! A jövőben egy diktátor sem gyűjthet fel olajkutakat, mert olyanok a jövőben már nem lesznek! És a jövőben senki sem zsarolhat minket az olajjal, mert többé már nem lesz rá szükségünk! Hatalmas ováció fogadta az elnök bejelentését. Csak úgy záporoztak a kérdések. A bejelentés megrengette a világot, pedig e pillanatban még nem sokan tudták igazán felfogni, hogy mivel is jár a víz üzemanyagként való hasznosítása.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Mack annyira megdöbbsent az elnök bejelentésén, hogy majdnem elcsapott egy fiatal nőt. Beletaposott a fékbe, a kocsi

megállt. Még ahhoz sem volt ereje, hogy lekormányozza az útról. Úgy bámult kifelé az ablakon, mint aki kísértetet lát.

Hátul Pete kővé dermedten ült az ágy szélén. A mozdulatai félbemaradtak.

- Mi... mi... mit mondott? - szólalt meg akadozva.

Mack nem felelt.

Pete letette a kést és az anaszt, felállt, előrehajolt, és megbökte a barátja vállát.

- Hallod, Mack? Mit is mondott? Lecserélik az olajat?

A vízre? Mi van? Mi a franc ez? Te értesz ebből valamit?

Mack felocsúdott.

- Valamit csinálnak az olajjal... - szólalt meg.

- De mit csinálnak vele? Leváltják? Leváltják az olajat? Hogyhogy leváltják? Mi az, hogy leváltják? Ezt nem értem!

Hátulról beléjük rohant egy rendőrautó. A sofőr is a híreket hallgatta. Először azt hitte, hogy rosszul hall, utána meg azt, hogy hallucinál. Az ütközés egy kicsit magához térítette. Szédelegve kikászálódott a kocsiból, és elindult a kamion orra felé. Fellepett a küszöbre, és megkapaszkodott az ajtóban.

- Maguk is... - kezdte, de meghallotta a rádióból a zshivajt,

I és már tudta is a választ: igen, ők is hallották. - Maguk értik ezt? Leváltják az olajat?

Pete előrejött, és leült a Mack melletti ülésbe. Lehalkította a rádiót.

- Állítólag a víz lesz az üzemanyag! - mondta.

- A víz? - csodálkozott a rendőr, pedig ő maga is hallotta, hogy az elnök ezt mondta. - De hát ez nem lehetséges... ez... ez... En- nek semmi értelme! A vízzel nem lehet meghajtani a motorokat!

- Hogy lehet leváltani az olajat? - kérdezte Mack a rendőrtől,

de nem várta meg, amíg válaszolni próbál. - Több százmillió jármű használ olajat, és több milliárd különféle gép! Hogyan váltják ezt le? Vagy mit akarnak? Érti ezt valaki? Az isten szel- ivlmére, hát itt már mindenki megbolondult teljesen?!

Előttük két autó egymásba futott, de nem törődtek vele. ! Sehogyszem tudták megemészteni, amit az elnök az imént mondott.

148

149

3.

GORKIE APARTMANJA

FIFTH AVENUE, MANHATTAN

December 4., hétfő, 16 óra 00 perc

Damien a fegyverasztalnál ült, és az utolsó tárba kezdte beledugdosni a lőszert. Zoe mellette álldogált, és nézte.

- Mennyi halál - jegyezte meg a hatalmas lőszerrel láttán.

Damien elmosolyodott. Az utolsó megtöltött tárat a pus

kába illesztette, majd a fegyvert elhelyezte az álcául szolgáló aktatáskában.

- Lássunk egy próbát! - mondta Damien.

Kézbe vette a táskát, és az egyik faltól elindult a másik fal felé. Nagyjából félúton megnyomta a táskafogantyújába épített apró kapcsolót. Sem a kapcsoló, sem a mozdulat nem látszott onnan, ahol Zoe állt. A táskajobb oldali része abban a pillanatban leesett a földre. Damien a szabad kezével kirántotta a Galilt a tartóból, elengedte a táskafülét, és a vállához emelte a fegyvert.

- Jól működik! - állapította meg Zoe.

- Szerintem is - értett egyet Damien.

Összerakta a táskát, majd a teljes felszerelésével elindult a legfelső szinten található startszobába. Itt szoktak ösz-szegyűlni, mielőtt bevetésre mennek. Zoe követte Damient, vitte a saját felszerelését, melyet állandóan viselni fog, amikor a klán többi tagja Andant kíséri: éjjellátó szemüveget, elemlámpát, mobiltelefont, fejmikrofont, egy 9 milliméteres Heckler & Koch USP Standard pisztolyt és egy szintén 9 milliméteres Heckler & Koch MP5 SD3-as géppisztolyt. Amikor Zoe és Damien beléptek a helyiségbe, már ott volt Nicole, Nadya, Shana és Mörjike. Mindannyian teljes harci díszben: állig felszerelve, a megbeszél- t ruhában. Néhány másodperccel később megérkezett Gorkie és Andan is.

- Ez az egész vízüzemű motor téma egyértelműen azt a célt

DUNCAN SHELLEY végső háború

szolgálja, hogy megossa az emberek figyelmét! - jelentette ki Andan. - Néhány nappal ezelőtt ez a vízüzemű motor még 150

rejtett találmány volt, most meg hirtelen huszonöt éves múltra tekint vissza a kutatása... Ebben az a vicces, hogy néha úgy érzem, Darla jobban hisz abban, hogy a cél elérhető, mint én magam!

A ninják nevettek. Valóban egy kissé erőltetettnek tűnt, hogy egyik napról a másikra berobban ez a forradalmi változás, hogy az olajat leváltják a vízre.

- Mindenki megkapta a Yume* ellenszérumát? - kérdezte

Gorkie. Sorban bólintottak. - Felszerelés? - bólintások. -

Fegyverek? - ismét mindannyian bólintottak. - Rendben.

Zoe, menj a biztonsági szobába, és szólj, ha indulhatunk.

Zoe tisztelgett, és elszárgult.

- Akkor készülünk fel az indulásra - mondta Gorkie.

A ninják és Andan sorba álltak, Gorkie eléjük lépett. Gimnasztikázni kezdett, a többiek pedig követték. Bemelegítették az izmaikat, mintha sportmérkőzésre készülnének, hogy ha valamilyen támadás érne őket, villámgyorsan reagálhassanak, és a sebes mozdulatok ne okozzák az izmok és az inak meghúzóását, vagy egy ideg becsípődését. Az ilyesmi éles helyzetben életveszélyes.

Zoe a biztonsági szobában a vezérlőpult mögé ült, és lefuttatott egy rendszerellenőrzést, hogy biztosan minden rendben legyen. Közben ő maga is ellenőrizte a helyiséget, megnézte a hűtőszekrény tartalmát, hogy ne kelljen mindenféle semmisségért kimennie a szobából, miközben a klán többi tagja és Andan távol vannak. Minden a legnagyobb rendben volt. Az egyik kamera a Netsuke Towerre volt irányítva, Masada irodájának egyik ablakára, melyben bonszajok sorakoztak. Zoe az óráját figyelte. Elérkezett az idő. Ashiko megjelent az ablakban, egy almát evett, közben játszadozott a növényekkel, és játék közben beforgatta őket a megfelelő állásba. Zoe leolvasta az üzenetet: INDULHATOK. Elmosolyodott. Beleszólt a szája elé lógó mikrofonba.

Yume: rövid hatótávolságú, nem tömegpusztításra, hanem közelharcra tervezett biológiai fegyver. Rendkívül agresszív, ugyanakkor hosszú távon nem életképes harci vírus, amelynek extrém rövid, mindössze két másodperc a lappangási ideje. A fertőzés fő tünete a kómaszerű, mély alvás. A yume japánul azt jelenti: álom. 151

- Gorkie! Az üzenet így szól: indulhattok.

Gorkie a startszobában abbahagyta a bemelegítést. Ugyanolyan fejmikrofont viselt, mint Zoe.

- Vettem. Nálunk is minden rendben?

Zoe átfutotta a főhadiszálláson és környékén őrködő detektorok kijelzőit, majd a rejtett kamerák képeit.

- Igen, minden oké - felelte. - A tető is oké. És a légtér is.

- Akkor kimegyünk - mondta Gorkie.

- Sok sikert! - búcsúzott Zoe.

Gorkie, Nadya és Damien felmentek a tetőre, és szétnéztek. Amíg Nadya és Damien őrködtek, Gorkie beült a helikopterbe, és beindította a motort. Amikor a rotor elérte a felszálláshoz szükséges fordulatszámot, Shana, Nicole és Mörjike is felmentek a tetőre, közrefogva Andant. Helyet foglaltak a helikopterben. A gép felemelkedett, és elindult célpontja felé. Zoe a biztonsági szobából bezárta a tetőajtót.

Gorkie egy másfél kilométerre lévő ház tetején tette le a helikoptert. A ház mélygarázsában három páncélozott terepjáróba szálltak. Az elsőben ült Nadya, a hátsóban Mörjike, a középsőben Gorkie, Andan, Shana, Nicole és Damien.

Elindultak a Times Square felé.

Útjukat a Hattori Klán biztosította. A stúdió épületét és környezetét a Hattori Klán, a CIA és az FBI emberei tartották ellenőrzésük alatt.

4.

KIRÁLYI PALOTA

RIJÁD, SAJÚD-ARÁBIA

December 5., kedd, helyi idő: 01 óra 10 perc

Samín Haddad, az OPEC elnöke úgy meredt maga elé, mint egy élőhalott.

Hát mégis igaz...

Ez egyszerűen nem fért a fejébe. Ez nem lehetett igaz. Egyszerűen nem lehetett igaz. Képtelen volt elképzelni azt az

arroganciát, hogy valaki csak úgy veszi a bátorságot, és félredobja az olajat.

Az olajat!

AZ OLAJAT!

DUNCAN SHELLEY végső háború

Muhammad Allawi, aki szeretett nagyhatalmú gazdasági társulásokban fontos tisztségeket betölteni, és aki Haddad mellett dolgozott, mint gazdaságpolitikai tanácsadó, már az utolsó stádiumban járt. Kezdetben, az első reakciója a bombasztikus hírre a kétkedés volt, azután csendes elkeseredés lett belőle, majd látványos dühkitöréseket produkált, zokogott is, belázasodott, és legvégül elkezdett inni. Jelenleg is ivott. A második üveg skót whiskynél járt, de ebben az enyhén szólva zaklatott lelkiállapotban senki nem tudta ránézésre megállapítani, hogy berúgott-e már vagy még nem.

A palota termeiben és folyosóin mindenki ébren volt, és mindenkit sokkolt a nagy bejelentés, még a legutolsó szolgát is. Valahol a palota déli szárnyában még mindig törtékeztek a fényűző berendezést néhányan, más helyiségekben összekuporodva sírtak, olyanok is voltak, akik az eszméletvesztés határán jártak, és ketten már meghaltak, mert leírhatatlan elkeseredésükben golyót röpítettek a fejükbe. Olyan állapotok uralkodtak az épületben, mintha behajítottak volna valami nagy titokban tesztelt, földön kívüli eredetű bombát, amely szép csendben elszívja a jelenlévők józan esztét.

- Most mi lesz? - szólalt meg Allawi erőtlenül. A fotelból lecsúszott a földre, a vastag, méregdrága szőnyegre, az üveg kiesett a kezéből. Úgy maradt, ahogyan volt. - Mi lesz most velünk?

Haddad nem felelt, csak bámulta az ürességet. Nem akarta abbahagyni, olyan kellemes volt semmivel sem törődni.

- Itt van ez a sok arany... ezek a drágakövek... - nézett végig a mennyezetet Allawi. - Ha eladjuk őket... kihúzzuk egy ideig. De ha jön ez a motor... ami vízzel működik, és nem... nem olajjal... akkor...

Samir Haddad, valahol nagyon-nagyon mélyen, a lelke legmélyén, csodálta, amit azok az átkozott politikusok kieszeltek

152

153

abban a nagy országban. Csak egy bejelentés volt. Semmi több. Csupán néhány szó. És micsoda hatással bírt!

Haddad visszatért. Nem akart, de már nem tudta visszacsinálni. Ezt sem tudta visszacsinálni, és még sok minden mást sem. Gondolkodni kezdett, fájdalmas, szörnyű, elkerülhetetlen problémákról.

Az OPEC-nek vége, és ő az OPEC elnöke. Ha az OPEC-nek vége, körülbelül egy tucat ország jut koldusbotra. Olyan országok, amelyek az olajból élnek, az olajból lettek gazdagok. Olyan országok, amelyeknek az olaj az egyetlen értékes terméke. Volt. Csak volt. Mert ha az olaj nem kell többé, akkor ezeknek az országoknak nincs többé semmijük.

Haddad megpróbált felállni, hogy rendbe tegye a ruháját, de nem volt ereje, és elterült a vastag szőnyegen, alig két méterre a társától. Úgy feküdtek ott, mint két halott: mozdulatlanul és reménytelenül.

- Az olaj egy nagy csapda... - nyögte Allawi. - Azt hittük, áldás az olaj a föld mélyén... de átok volt. Minden... minden más... minden más ezen kívül a háttérbe szorult. Minden...

Haddad is erre gondolt. Hogy mi lett az egykor dicső arab civilizációból, amely az élen járt az ókorban és a középkorban, amely abban az időben nyüzsgő forgatag volt, a matematika, a filozófia, a csillagászat és más tudományok fellegvára, a művészetek, a szabadság és a nagy gondolkodók melegágya. Valamikor az volt. És nyoma veszett. És az olaj miatt. Főleg az olaj miatt. Mert az olaj a könnyű meggazdagodást jelentette. Olyan egyszerű volt, hogy mással már nem is törődtek. Minden egyéb a háttérbe szorult, a tudomány, a művészet, minden. Mióta nem születtek ezen a vidéken nagy találmányok, fejlesztések, felfedezések, vívmányok, mióta nem vittek végbe semmi rendkívülit? Pedig egykor... Egykor a világ a lábaik előtt hevert. Azután egy napon olaj kellett a világnak, és nekik volt olajuk. És most már nem kell többé az olaj. Micsoda csapda!

A könnyű gazdagság csapdája. Allawi és Haddad vágyakozva gondolt azokra a dollár-milliárdokra, melyeket elherdáltak. Bárcsak ne tették volna! Bárcsak meglenne minden fillér, amit az olaj valaha is hozott!

És az olaj, a könnyű gazdagság egy egykor dicső civilizációt a földig rombolt. És ez az egykor dicső civilizáció nem tett mást, csak fúrta a földet, és szórta

DUNCAN SHELLEY végső háború

a pénzt. És csak most vált világozzá, hogy a könnyű gazdagság milyen végletesen kiszolgáltatottá tette őket. Mert most, hogy már nem kellett többé, amit a föld adott, kiderült, hogy nincs más.

Haddad zokogni kezdett.

Nem tudta elképzelni, hogy egy napon az olajat tényleg leváltják. Minden tudása és információja szerint ez teljességgel lehetetlen volt. És mégis megtörtént.

Pedig milliárdokat költöttek hírszerzésre, és a zavaró emberek és felfedezések eltüntetésére, hogy a kőolaj továbbra is egyeduralgó energiaforrás lehessen.

- Nem értem... hogyan lehetett titokban tartani egy ilyen... egy ilyen átkozott vízzel működő motort? - zokogott hangosan Allawi. - Hogyan csinálták ezt?

Valaki... elárult minket...

Haddad abba hagyta a sírást. Becsukta a szemét. Álmoság tört rá. Aludni szeretett volna. Azt kívánta, bárcsak elaludna, és soha többé nem ébredne fel.

5.

TIMES SQUARE 9-ES TÉVÉSTÚDIÓ

APRIL STREET, MANHATTAN

December 4., hétfő, 18 óra 00 perc

1904 decemberének utolsó napján a The New York Times szerkesztősége beköltözött a 43. utca sarkán álló épületbe, és ezen alkalomból éjfélkor tűzijátékot rendezett a közeli téren. E tűzijáték teremtette meg a New York-i szilveszter éj hagyományait, és e tűzijáték okán nevezik a teret Times Square-nek.

154

155

Az olaj leváltásának híre valóban hatott, de még így is rekordmennyiségű néző volt kíváncsi Andan első tévémegjelenésére. Gene Truman volt a riporter, akit Andan külön kért. A terv szerint ez a negyvenhét éves, átlagos magasságú, enyhén pocakos, szemüveges, kopaszodó férfi fogja vezetni valamennyi műsort, amelyben Andan fellép. Andannak az tetszett meg a fickóban, hogy a műsoraiban mindig állást foglal, mindent személyes ügynek tekint, és sokszor elég komolyan belelovalja magát egy-egy témába. Truman vehemens fickó hírében állt, szeretett parázs vitákat vezetni és kirobbantani, és nem félt ellentmondani a vendégeinek, sőt attól sem ijedt meg, hogy esetenként kifejezetten szembeszálljon vendégei álláspontjával. És Andannak éppen egy ilyen műsorvezetőre volt szüksége.

Truman elegáns sötétkék öltönyt viselt, alatta fehér inget és bordó nyakkendőt.

A zakót, szokása szerint levette, és a székére terítette. Ingben vezetett műsort, akárcsak egyik neves kollégája, Larry King. Truman nem utánozta Kinget, egyszerűen csak volt egy elképzelése a munkáról, és abba nem illett bele a makulátlan öltözék. Ahogyan egyre jobban bemelegedett, meglazította a nyakkendőjét, majd feltúrta az ingujjait. Egy hosszabb, egy-két órás vitaműsor végére már teljesen zilált benyomást keltett, a műsor elején még jól fésült frizurája - valamilyen rejtélyes okból kifolyólag - ősz-szekócolódott, pedig senki nem ért a hajához, a fejét se rázta, és szélfuvallatok sem söpörtek át a stúdióban.

A helyiségben csupán hatan tartózkodtak: Gene Truman, Andan, Andan vitapartnere, Nicole, Shana és Damien. Mindenki más ki volt tiltva. A kamerákat a rendező vezérlőterméből irányították, ahol a Hattori Klán két embere és egy CIA-ügynök is őrködött. A műsorvezető és két vendége egy asztalt ültek körbe. Az asztal alatt kamerát helyeztek el arra az esetre, ha valaki onnan akarna támadást intézni Andan ellen, továbbá a megállapodás szerint mindenkinek az asztal lapja felett kellett tartania a kezét. Shana Andan mögött állt, kezében a súlyos kabáttal, Nicole az asztal másik oldalán, a

156

sarokban, közel a helyiség hátsó ajtajához és Andan vitapartneréhez, Damien pedig a másik ajtó mellett posztolt, melyen át közlekedtek. A megbeszélés szerint a helyiséget teljesen ki kellett világítani, még a mennyezet sem lehetett árnyékban, és egyetlen kamera sem irányulhatott a ninjákra.

Kigyulladt a piros lámpa, jelezvén, hogy az adás elkezdődött. Truman belenézett az 1-es kamerába, nagy levegőt vett, és belekezdett.

- Önök az Élőben Gene Trumannel műsorát látják! Gene Truman vagyok, jó estét kívánok! Nem is szaporítom a szót, jól tudom, hogy önök nem rám kíváncsiak, hanem mai vitapartnereimre, akiket máris bemutatok! A jobbomon helyet foglaló úr neves kollégám, Jimmy Madison, oknyomozó újságíró! Az összeesküvéseket leleplező könyvei minden kontinensen a vezető bestsellerek közé tartoznak!

DUNCAN SHELLEY végső háború

Jimmy Madison negyvenéves, magas, enyhén jóképű, kisportolt férfi volt, imázsa szerint a "nép egyszerű fia" és a "józan paraszti ész megtestesülése". A felmérések szerint, körülbelül 1,7 milliárdan nézték a közvetítést, és Madison nem átallott beülni a kamerák elé konfekció farmerben és konfekció kockás ingben. Még nyakkendőt sem vett fel, és az ing legfelső két gombja sem volt begombolva. Madison már mindenkit leleplezett: leleplezte az ufókról szóló gyermeteg meséket, az állítólagos titkos kormányközi összeesküvések legendáját, a nemzetközi bankárdinasztiákról terjesztett sötét fikciókat, a békés szabadkőműves páholyokról kieszelt aljas rágalmakat, a parafenoménokat, a mágusokat, és számtalan vallási köntösbe bújt agyimosó szektát.

Madison biccentett, belemosolygott az egyik kamerába, és kinyitotta az előtte heverő dossziét, amelyben a jegyzeteit tartotta. - Másik vendégem, aki a bal oldalamon foglal helyet, és akit aligha kell bárkinek is bemutatnom: Július Andan! -mondta Truman.

Andan szintén biccentett. Fehér öltöny, fehér ing és fehér nyakkendő volt rajta. Szinte csak egy fehér cowboykalap

157

hiányzott. Madison kárörvendően állapította meg magában, hogy Andan ezzel az öltözékkel alighanem túllőtt a célon.

- Andan úr! - indított Truman. - Ön egy neves pszichiáter, az orvostudomány doktora, számtalan társadalmi és tudományos elismerés birtokosa, az Amerikai Pszichiátriai Társaság és a Mentálhigiénés Világszövetség frissen lemondott elnöke, társadalmunk megbecsült tagja. Mindezek fényében szeretnék feltenni önnek egy kérdést. Ezt a kérdést már azóta fontolgatom, hogy először lapoztam bele a könyvébe - Truman felemelte az asztalról A Rendszer Hiteles Krónikájának egy példányát, és felmutatta, hogy jól lehessen látni. - Andan úr, azt szeretném megkérdezni öntől, hogy mennyire gondolja komolyan mindazt, amit leírt ebben a könyvben?

Andan elmosolyodott.

- Nos, Truman úr, köszönöm, hogy feltette ezt a kérdést. Azt hiszem, sokakban felmerült, hogy vajon a könyv írója viccnek szánta-e ezt az egészet, vagy valamiféle kísérletnek, vagy tényleg komolyan gondolja minden sorát? Nagyon szívesen válaszolok önnek: mindazt, amit leírtam a könyvemben, komolyan gondolom, és minden mondata igaz.

Madison elfintorodott, és a fejét csóválta.

- Meg kell, hogy mondjam, hogy a könyve olvasása során bennem is felmerült a kérdés, hogy maga ezt az egészet most komolyan gondolja, vagy nem gondolja komolyan? - vette át a szót Madison. - És arra való tekintettel, hogy azért maga mégiscsak szakképzett pszichiáter, én amellettettem le a voksomat, hogy nem gondolja komolyan. Hogy maga ezt a könyvet csupán viccnek szánta. Vagy ha nem viccnek, akkor ez a könyv valamiféle pszichológiai-pszichiátriai kísérlet, amely arra kíváncsi, hogy meddig lehet elmenni a hazudozásban, hogy az átlagembernél hol van az a határ, amelyen túl már nem vevő a hülyeségre? De ha maga most őszintén felelt Truman úr kérdésére... - Madison széttárta a karját, majd tanácstalanul leejtette az ölébe. - Akkor nem tudom, mit kellene mondanom. Akkor nem tudom, hogy mi

célt szolgál ez az interjú. Akkor nem tudom, hogy... hogy... hogy mit kellene magával kezdeni. Mert ha maga tényleg hisz mindabban, amit leírt, akkor... akkor maga... Bocsásson meg, hogy ezt mondom, de akkor maga nem épelméjű ember. Mert ez az egész könyv egy képtelenség! Az, hogy minden, amit tudni vélünk, aljas hazugság, hogy a világot egy láthatatlan szuperhatalom irányítja... Ez... ez örültség! Bocsásson meg, hogy ezt mondom, de ha abból a szempontból nézzük a könyvét, hogy maga szerint ez a valóság, akkor ez a könyv egy... "örült naplója". Mert olyan szélsőséges mértékben irracionális mindaz, amit a könyv állít, hogy abba nem is érdemes belemenni.

Andan nem vette magára, amit Madison mondott. Fájdalmasan elmosolyodott, és belekezdett.

- Nem hibáztatok azért, amiért így gondolja. Senkit sem hibáztatnék. Nagyon is meg tudom érteni ezt a fajta hozzáállást. De szeretném megkérni önöket, hogy önök is próbálják megérteni az én helyzetemet. Valóban tagja voltam egy titkos

DUNCAN SHELLEY végső háború

szervezetnek, amely a háttérből irányítja a teljes emberi civilizációt. Ennek a szervezetnek van egy részlege, amely az ideológiáért felel. Ennek a részlegnek az a dolga, hogy hazugságokat találjon ki és terjesszen el. Hazugságokat mindenről. Bármiről. Az elmúlt negyedszázadban én vezettem ezt a részleget. És most eljöttem ide, hogy leleplezzem azokat a hazugságokat, amelyek én hazudtam az elmúlt huszonöt évben, és amit az elődeim hazudtak, a történelem hajnala óta, és az a furcsa helyzet állt elő, hogy maguk már annyira vakon hisznek a hazugságainkban, hogy már el sem tudják képzelni, hogy az igazság az valami egészen más - Andan kínjában elnevette magát. - Tudják, ez egy hihetetlen szituáció!

Madison nagyon komoran meredt maga elé, és a kezét figyelte. Sajnálta Andant, amiért azt hiszi, hogy van legfelsőbb kaszt.

; - Tehát Július Andan nagyon is komolyan gondolja mind-> azt, amit leírt A Rendszer Hiteles Krónikájában - foglalta össze Truman.

158

159

- Igen. Sajnos ezt kell, hogy mondjam - bólogatott Andan.

- Önnek... ööö... joga van abban hinni, amiben akar - jelentette ki Truman. - Mindenkinék a magánügye, hogy miben hisz. És mindenkinék joga van kifejtetni a véleményét, még akkor is, ha sokan nem értenek vele egyet. Ööö... tételezzük fel, hogy... amit a könyvében állít, az valóságos. Végül is... nem lehet száz százalékban kizárni annak lehetőségét, hogy tényleg az a valóság. Mert hiszen, ööö... semmiben sem lehetünk száz százalékig biztosak. Tehát tételezzük fel, hogy amit a könyvében állít, az igaz. A könyve egyébként nagyon logikusan van felépítve, viszont meglehetősen szűkszavúan bánik azzal a témával, hogy... ööö... jó, jó, maga ezt csinálta huszonöt évig, és huszonöt éven át mérhetetlen hatalommal rendelkezett... de aztán egy napon szembefordult ennek a hatalomnak a forrásával... és nem igazán fejt ki, hogy ezt miért tette? Említi a könyvében, hogy a felesége meghalt, és hogy ezután változott meg, de azt is említi, hogy nem fűzték igazán érzékeny szálak a feleségéhez. Mi a teljes igazság? Madison aggódva nézte Andant. Várta a válaszát, hátha megleti benne Andan örületének kulcsát.

- Amit most mondani fogok, az még Darla számára is új donság - kezdte Andan, és látta maga előtt, amint Darla rá tapad a képernyőre, hogy megtudja végre, amire annyira kíváncsi. - Mert ő maga sem tudja, hogy mi is történt valójában, és hogy ezt az egész folyamatot mi is indította el. Mint egy négy évvel ezelőtt, Darla felhívott, és adott nekem egy utasítást, amelyet végre kellett hajtanom. És ez az utasítás vezetett azután oda, hogy árulóvá váltam.

Truman közbekérdezett.

- Erkölcsi aggályai voltak az utasítás végrehajtásával?

- Nem, akkoriban még semmivel kapcsolatban nem voltak erkölcsi aggályaim - válaszolt Andan. - Egészen másról volt szó. Tudják, rengeteg olyan találmány létezik, melyet elrejtettek a világ szeme elől. Olyan találmányok, amelyeket nem is gondolnánk földi technikának. A tényleges technikai szint nem ötven vagy száz vagy ötszáz évvel jár az általunk

ismert és használt technika előtt, hanem egyszerűen más elvekre épül, egy egészen más minőséget képvisel. Az összes tudományág, amelyet tanítanak és művelnek, mint például a kémia, vagy a mechanika, vagy az elektronika, vagy a biológia, vagy a matematika, egy végletesen lebutított, és minden oldalról áttörhetetlen falakkal körülhatárolt ismeretterület. Elképesztő mennyiségű elv és képlet tűnt el a süllyesztőben, vagy ismert elvek és képletek egyes részei, amelyek olyan kutatási irányokba mutattak, amiket elzártak az emberek elől. Ezek tiltott kutatási területek, melyeket olyan erőteljesen tiltanak, hogy egyenesen azt állítják, hogy azok nem is léteznek. Nem a vízüzemű motor, vagy a csillaghajó, vagy egy levágott lábat újranövesztő vírustörzs a technológia legmagasabb csúcsa, hanem azok a szerkezetek, amelyek olyan elvek alapján működnek, melyek teljesen titkosak, és amelyekről egyetlen egyetemi professzor sem hallott soha. Az elrejtett találmányok és a természettudomány területén elsüllyesztett elvek és képletek - ha napvilágra kerülnének - egészen új világot nyitnának meg előttünk. És akár jóra használnánk mindezt, akár rosszra, nem

DUNCAN SHELLEY végső háború

mennék vele semmire. Mert a technika nem fontos, a természettudomány pedig nem ad választ egyetlen lényeges kérdésre sem. A jövőnk így is, úgy is fagyos és sötét. Nem számít, milyen technikával rendelkezünk, és mennyire fejlett természettudománnyal, a sorsunk az, hogy kipusztuljunk, és ez ellen nem tehetünk semmit.

Truman megütközött azon, amit Andan mondott. Az egész túlságosan lehangoló volt, és még logikátlan is. Ráadásul nem adott választ arra, hogy Andan miért változott meg.

Madison nagyot sóhajtott.

- Sajnálom magát - mondta halkán. - És nagyon fáj nekem, hogy nem tudok segíteni.

- Csak én segíthetek saját magamon - jelentette ki Andan.

Madison nem válaszolt, csak keserűen ingatta a fejét.

- Nagyon izgalmas, amit elmondott, Andan úr, de ha ezt így gondolja, akkor mi értelme van bárminek is? - tette fel a kérdést Truman.

160

161

- Ha csak ennyi lenne, akkor nem volna értelme - szögezte le Andan. - De szerencsére nem csak ennyi. Az eltitkolt találmányok és a természettudomány elrejtett titkai rendkívül érdekesek, de nem fontosak. Nem igazán fontosak. Ami viszont igazán fontos, az a tudomány egy másik területe, ez pedig a humán tudomány. Nincs és soha nem is létezett titkosabb és tit-tottabb szakterület, mint az elme és a lélek tudománya. Az úgynevezett hivatalos humán tudomány minden egyes állítása hamis. Az összes tétel, az összes elv, az összes képlet, az összes módszer. Ennyire titkos. Körülbelül fél évszázaddal ezelőtt valaki azzal állt elő, hogy létrehozta a valóban működőképes humán tudományt. Az elődöm természetesen azonnal ráállított néhány embert, hogy pusztítsák el. Amikor Darla engem nevezett ki az ideológiai részleg élére, és átvettem a feladatokat az elődömtől, én magam is ráállítottam néhány embert a humán tudomány elpusztítására. Én is dolgoztam egy kicsit az ügyön, de nem vittem túlzásba. Az egész nem tűnt nagyon jelentősnek. Azonban, mintegy négy évvel ezelőtt Darla felhívott telefonon, és utasított rá, hogy én magam foglalkozzam a humán tudomány megsemmisítésével, és végezzek vele a lehető leggyorsabban. Minden folyamatban lévő ügyemet félreraktam, és beszeréztem az összes elérhető irományt erről az állítólagos, valóban működőképes, elmével és lélekkel foglalkozó tudományról. És elkezdtem tanulmányozni. Meg akartam érteni, hogy miről is szól, hogy megtaláljam a gyenge pontjait, és azokat kihasználva tönkretéhessem.

- Ezt nem értem! - szólt közbe Truman. - Ha ekkora hatalommal rendelkezett, akkor miért nem tudta sem az elődje, sem pedig ön elpusztítani ezt a tudományt? Ha mindent képesek irányítani, akkor egy ember eltüntetése nem okozhat gondot! - A rendszer bármit meg tud tenni az emberiséggel, de semmit sem tud tenni egy emberrel - tájékoztatta Andan. -A rendszer nem tudja, hogy mit csinál az egyes ember, csak azzal van tisztában, hogy mit csinál az emberiség. Ez a rendszer, melyet a legfelsőbb kaszt működtet, a hatalmas embertömegek kezelésére van kitalálva, és nem arra, hogy egy-egy

emberrel kezdjen valamit. Ezért nem képes működni a politika, mert túlságosan nagy léptékű dolgokkal foglalkozik! A legfelsőbb kaszt hatalmának a kulcsa, hogy az embereket rossz mentális állapotba juttatja, és ott is tartja. De ha valaki elkezd tudatosabbá tenni az embereket, és ezt nem intézményesített, egyetemi, akadémiai, kormány szinten próbálja kivitelezni, akkor a legfelsőbb kaszt sokáig nem is szerez róla tudomást. Az emberi faj egy rabszolga faj. Az emberiség nem szabad, de az egyes ember az. Az egyes ember bármit megtehet, a tömeg semmit. A politikusok azért nem tudnak megváltoztatni semmit, mert éppen azon a szinten tevékenykednek, melyet a rendszer lát és irányít. Képzelnének el egy hatalmas nagy csatateret, amely felett, jó magasan, ott lebeg egy léghajó, és a léghajóban ott ül egy tábornok. A tábornok ebből a magasból belátja az egész csatateret. De csak az egészet. Ilyen magasból nem képes megkülönböztetni egymástól az egyes embereket, csak az embertömegeket. A legfelsőbb kaszt nem képes látni az egyes embert, és mert nem látja, irányítani sem tudja. Ha valamit, ami az egyes emberek között terjed, el akar pusztítani, akkor az egyetlen működő módszer az, hogy naggyá teszi azt a dolgot, például tantárggyá vagy állammivallássá. Felhúzza arra a szintre, amit lát és irányít, és akkor végez

DUNCAN SHELLEY végső háború

vele. Lao Ce eredeti tanítása fantasztikus volt! Csodákat tudott tenni! És a legfelsőbb kaszt képtelen volt vele megbirkózni! Erre a taoizmust államvallássá tették, és amikor államvallás lett, nekiestek, és úgy elferdítették, hogy semmi nem maradt belőle!

Madison csak ült a helyén megtörten, többnyire csak a kezét bámulta, és csak nagy ritkán pislantott fel Andanra. Aggódva, és némiképp ijedten figyelte egy örült ember kitárulkozását.

- Ön mit gondol, Madison úr? - kérdezte Truman, hogy a "vitapartner" is szóra bírja, ha már magától nem igazán akar beszélni.

- Semmit - mondta Madison. - Nagyon sajnálom Andan urat, amiért ilyesmiben hisz. Sajnálom őt, elmondhatatlanul sajnálom. Azt terveztem, hogy írok egy könyvet A Rendszer

-

-

162

163

Hiteles krónikájáról, amelyben leleplezem, de... mégsem teszem meg. Andan úrnak van elég baja nélkülem is. Titkon abban reménykedtem, hogy Andan úr tréfál, vagy csak sok pénzt akar keresni, de nem ez az igazság. Sajnálom - Madison ránézett az órájára. - Van még elég idő, önök nyugodtan beszélgessenek, de én nem kívánok ebben részt venni, így döntöttem. Bocsásson meg!

Andan nem zavartatta magát Madison miatt, tovább fejtegette, amibe belekezdett.

- A legfelsőbb kaszt már olyan régóta és annyit hazudott az emberiségnek az emberről magáról, hogy amikor felbukkant valaki, hogy felfedezett igazságokat az elmével és a lélekkel kapcsolatban, azt hitte, hogy csak egy újabb félresiklott marhaságról van szó, és eltartott egy ideig, mire felfogta, hogy ez most valami új. És nagyon sokáig tartott, mire Darla megértette, hogy az egész rendszer veszélybe került, mert ha az emberről szóló tények elterjednek, nincs többé rabszolgaság, hiszen a rabszolgaság kulcsa az ember rossz mentális állapota. Így Darla megbízott engem, hogy én magam felügyeljem a humán tudomány megsemmisítését. Első lépésként beszereztem az ebben a témában született írásokat, és elkezdtem tanulmányozni őket.

- És mi történt? - érdeklődött Truman. Idegesítette Madison sztrájkolása, ezért igyekezett gyakrabban megszólalni, hogy a nézők egy igazi beszélgetős vitaműsort láthassanak.

Andan elnevette magát. Most jókedvűen.

- Megváltoztam - mondta. - Átalakultam, érti? Mert amit olvastam az emberről, az emberi elméről, a lélekről, a gonddolgozásról, az emlékekről, a tudatról, az igaz volt! Azok tudományos tények voltak! Jobb állapotba kerültem, tudatosabb lettem, és megváltoztam. És amikor a feleségem meghalt, és megértettem, hogy megmenthettem volna, de nem tettem, és hogy mennyi fájdalmat okoztam neki életében, úgy éreztem, hogy itt az idő egy kicsit jóvátenni abból a mérhetetlen sok bűnből, melyet elkövettem. Én egy nagyon gonosz ember voltam, gonosz és aljas és számító, és egészen

abnormális mértékben érzéketlen. Ilyen voltam. És megváltoztam attól, hogy megismertem néhány tényt az emberrel kapcsolatban.

- És úgy döntött, hogy leleplezi a legfelsőbb kasztot? - kérdezte Truman.

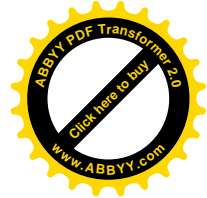
- Igen - bólintott Andan.

Ekkor, legnagyobb meglepetésükre, Madison elkezdett sírni. Ült a székében, és rázta a zokogás.

- Ööö... mi... mi történt magával, Madison úr? Jól van? - érdeklődött Truman. - Kér egy kis vizet... vagy valami mást? Madison lassan Andan szemébe nézett, és megszólalt.

- Annyira... annyira sajnálom... olyan... olyan szörnyű lehet magának... sajnálom, hogy ennek... ennek a rögeszmének a foglya... és én... én nem tehetek semmit magáért...

- Látják, milyen jó munkát végeztünk? Egyszerűen nem tudom meggyőzni Madison urat arról, hogy amit korábban hazudtam, az nem igaz! - mondta Andan keserűen. - A hazyugságok fontos dolgok. Felbecsülhetetlen kárt okoznak. Én gyűlöltem az embereket, de megértettem őket, és ezzel eltűnt a gyűlöletem. Ha az ember legrosszabb arcát nézzük, akkor van okunk kétségbeesni, és van okunk gyűlölködni.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Az emberrel az egyetlen baj az, hogy nincs természetes ál-
lapotában. Ha beteszünk egy fantasztikus emberi lényt egy
világba, ahol minden oldalról erőszak fenyegeti, ahol min-
denről hazudnak neki, és ahol eltitkolnak előle minden fon-
tosat, és teszik vele mindezt ok nélkül, akkor mi lesz ebből
az egykor csodálatra méltó lényből? Egy roncs. És viselked-
I het szörnyetegként, aki rombol és pusztít maga körül, vagy I viselkedhet
élőhalottként, aki semmiről sem vesz tudomást. Madison keservesen felsírt,
annyira sajnálta Andant. Andan meg őt sajnálta. Truman már azon volt, hogy
megkérdezi Madisont, akarja-e, hogy hívjon egy orvost, de még mielőtt szóra
nyithatta volna a száját, Shana a kabáttal elindult Andan felé.

- Mennünk kell! - szólalt meg Damien Andan háta mögött.
- Elnézést kérek - mondta Andan. - Legközelebb folytatjuk!

-

-

164

165

- Mi történt? - kérdezte izgatottan Truman. Arra gondolt,
hogy merénylet készül Andan ellen, és jól gondolta.
A piros lámpa kialudt, jelezvén, hogy a kamerák már nem működnek, vége az
adásnak.

- Biztonsági okokból most távoznunk kell - mondt.i
Damien.

Shana ráadta Andanra a kabátját, és már mentek is.

NYOLCADIK FEJEZET

1.

HÁRMAK REZIDENCIÁJA

QAANAAQTÓL 500 KM-RE ÉSZAKKELETRE,

GRÓNLAND

December 4., hétfő, zónaidő: 21 óra 03 perc

Darla, Anhaido és Vufír végignézték Andan első nyilvános fellépését.

Átgondolták, amit láttak, és leültek, hogy beszéljenek róla.

Darla mondta ki elsőként, amit mindhárman gondoltak.

- Ez még annál is kevesebb, mint amire számítottunk - jegyezte meg színtelen
hangon. - Nincs szükség kompenzációra. A terv nem változik.

- Egyetértek - jelentette ki Vufír.

- Egyetértek - jelentette ki Anhaido.

Egy pillanatra sem hitték, hogy Andan bármiféle kárt tudna nekik okozni azzal,
hogy a fellépésem a valóságot ecseteli
az embereknek.

Bármit tesz is Andan, minden marad a régiben. Nem számít, hány példányban fogy
el A Rendszer Hiteles Krónikája, és az sem számít, hogy mit mond a fellépésein.
Semmit sem számít.

Semmi sem számít.

Minden marad a régiben.

166

167

2.

GORKIE APARTMANJA

FIFTH AVENUE, MANHATTAN

December 4., hétfő, 22 óra 27 perc

Donovan egyik embere, aki motorral járőrözött a Times Square környékén,
felfigyelt egy kisebb csoportosulásra, és riasztotta a társait, hogy valami
készül. Az információ eljutott a Hattori Klán egyik védelmi szakértőjéhez, aki
tájékoztatta Gorkie-t, Gorkie pedig jobbnak látta, ha azonnal eltűnnek a
helyszínről. így fulladt kudarcba Angelo zseniális merényletterve, még mielőtt
az akció elkezdődhetett volna.

- Biztos benne? - kérdezte Andan.

- Egészen biztos - felelte Shana. - És ne legyen ennyire hiú! Andan
megkönnyebbülten nevetett.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Meg mertem volna rá esküdni, hogy megöszült néhány hajszálam! - mondta. - Elmondhatatlanul féltem!

- Majd hozzászokik. Egyébként jól viselkedett. Kér valamit vacsorára?

- Csak szendvicset. Mindegy, milyen.

- Oké, majd szólok Damiennek - Shana kilépett az ajtón a folyosóra, majd visszafordult. - Akkor ruhapróba háromkor. Ne feledje, hogy magához kell öltözni. Jó éjt, Július!

- Jó éjt, Shana! És mindent köszönök!

Shana Andanra mosolygott, és becsukta az ajtót. Andan lefeküdt az ágyára. A végtagjai mintha ólomból lettek volna. Még mindig ideges volt egy kicsit a merénylet miatt, amiből nem lett semmi, de a tudat, hogy valakik megpróbálták... Valószínűleg sohasem fog hozzászokni az életveszélyhez. Nosztalgikusán emlékezett vissza azokra az időkre, amikor még írta a könyvet, és senki nem tudta, hogy hol van. Hogy akkor micsoda biztonságban volt!

Andan felemelte a bal kezét, és ránézett az órájára. December 4. Mostanra már legoptimistább becslései szerint is réges-rég halottnak kellene lennie. És Masadának is, és a klánnak is. És a legrosszabb, ami történt, hogy Gorkie-t 168

kopaszra borotválták, Zoe-nak pedig eltört két ujja. Mindössze ennyi. Lassan két hónapja packázik a legfelsőbb kaszttal, és még mindig él. Még a végén bekerül a Rekordok könyvébe.

Andannak kedve szottyant egy kis úszáshoz, de túl fáradt volt hozzá, mindenestre egy kis vízre vágyott. Nagy nehezen felkelt, bement a fürdőszobába, lezuhanyozott, köntöst vett fel, majd átvánszorgott a medencéhez. A medence nem volt valami nagy, összesen 5x5 méteres, és másfél méter mély. Andan úgy, ahogy volt, köntösben beült egy felfújható fotelba, és becsukta a szemét. Csak lebegett a vízben.

Nyílt az ajtó. Andan felnézett. Damien jött be, kezében tálca. A tálcát letette a medence szélére.

- A szendvicsek - mondta.

- Köszönöm - Andan közelebb evickélt, és végignézett a tányéron. - Ez magának szendvics? Ez inkább műalkotás! Talán meg sem merem enni.

- Csak nyugodtan! - mosolyodott el Damien.

- Figyelte a vitát?

- Nem. Testőr voltam, másra figyeltem - felelte Damien. - De majd megnézem felvételtől. Mi lesz a holnapi téma? Megint kikészít egy-két embert?

- Holnap a tudományról lesz szó, és egy tudományfilozófus lesz a vitapartnerem - felelte Andan. - Nem akarom feltétlenül kikészíteni, csak ha muszáj.

- És mit fog mondani?

- Nos, majd valami csúnyát. Csúnyát, de igazat. Valami olyat, amit még senki sem hallott.

3.

K STREET

WASHINGTON D.C.

December 4., hétfő, 23 óra 27 perc

Clive Morton, a CIA műveleti főigazgatója buzgón igyekezett megrendíteni Donovan pozícióját. Megpróbálta ösz-szeugrasztani Donovant és az elnököt, de nem ért el olyan

169

eredményt, amelyet szeretett volna, mindössze kissé bizalmatlanabbak lettek egymással szemben. Darla, a kapcsolatain keresztül megsürgette Mortont, hogy rúgassa ki Donovant, és Morton tényleg keményen dolgozott.

Morton egy sötét üvegű Cadillac Eldoradóban ült, és várt. Már egy egész órája.

Szándékosan korábban érkezett a találkozóra, hogy felmérhesse a terepet.

Feltűnt a kapcsolata. Kétszer elsétált a kocsi mellett, és nem feltűnően

alaposan körülnézett. Amikor visszatért, beült a kocsiba. Morton azonnal

indított, és elhagyta a környéket.

- Ne kérdezze a nevem, úgysem mondanám meg - kezdte a borostás, szövetkabátos férfi. - Úgy tudom, vásárolni szeretne.

- Úgy van - mondta Morton. - Úgy tudom, valamit szeretne eladni.

- Ahogy mondja. Az ára tízezer dollár.

- Mutassa.

A fickó borítékot vett elő a zsebéből.

- Mutassa meg a tartalmát - kérte Morton.

A fickó kivette az iratot, ami benne volt. Úgy tartotta, hogy Morton az

DUNCAN SHELLEY végső háború

utcalámpák bevetülő fényében jól láthassa Donovan fiatalkori arcképét az irat tetején, és a nevet: William Donovan. Az évszám: 1969.

- Rendben. A pénz a kesztyűtartóban van. Cserélje ki a borítékokat - mondta Morton.

A fickó megtette, amit kért. A kesztyűtartóból elővette a pénzes borítékot, és gyorsan átszámolta a pénzt, megnézte a címleteket, néhánynak megnézte a sorszámát. Elégedett volt. A saját borítékját beledobta a kesztyűtartóba, és rácsukta a tetejét. A pénzt eltette a belső zsebébe.

- Ott a sarkon tegyen ki - kérte Morton.

Morton megállt. A fickó kiszállt, becsukta maga mögött az ajtót, és eltűnt az éjszakában. Morton továbbment.

Nem mosolyodott el, nem volt egy lelkesedős fajta. Még nem tudta, hogy az irat hiteles-e, és hogy tényleg az áll-e benne, mint amit mondtak neki. Mert ha hiteles, és az van

benne, amire vágyik, akkor Donovant legjobb esetben is azonnal kirúgják. Rosszabb esetben börtönbe zárják.

4.

TIMES SQUARE 9-ES TÉVÉSTÚDIÓ

APRIL STREET, MANHATTAN

December 5., kedd, 18 óra 04 perc

Andan vitapartnerre Ábrahám Arlington professzor volt, aki tudományfilozófiát tanított vendéglőadóként több neves egyetemen is, könyvei pedig jelentős példányszámban keltek el, két tucat nyelven. Arlington megjelenésében volt valami, ami emlékeztetett egy szumó birkózóra. Olyan volt a testalkata, az arcában is volt valami keleties, ősz haját négy farkocsba fogva hordta, ősz körszakálla gondosan rövidre nyírva. Ennek a hatalmas termetű, hetvenéves embernek igen tekintélyt parancsoló megjelenése volt, lényegesen rendkívüli nyugalmat és bölcsességet árasztott.

Miután Truman bemutatta Andan új vitapartnerét, Andan a következő szerény megjegyzéssel indított:

- A tudomány időszámításunk előtt 500-ban született, és egy indiai herceg alkotta meg, és a tudomány körülbelül ötven évvel később meg is halt. És azóta nem létezik.

Arlington professzor az elkövetkező mintegy másfél percben sem bölcsnek, sem nyugodtan nem tűnt, ahogyan ült ott némán, elkerekedett szemekkel. Ennél súlyosabb szentségtörést el sem tudott képzelni. Truman kifejezetten szerencsétlennek érezte magát. Erre a bejelentésre nem volt felkészülve.

- Ööö... ööö... ööö... - mondta Truman nyolcvanhét másodperccel később. - Ezt... ezt meg hogy érti?

- Nos, nagyon egyszerű - jelentette ki Andan szelíd hangon, majd belekezdett a magyarázatba. - A tudomány 2500 évvel ezelőtt jött létre. Ez azt jelenti, hogy akkor megszületett valami, ami azt megelőzően nem létezett. Hogy soha nem létezett korábban, ezt nem lehet tudni, de az írott történelem tanúsága szerint, korábban nem volt nyoma.

-

170

171

Pontosabban, ha voltak olyan emberek, akik felfedezték a tudományt, a nevük nem maradt fenn. Akár mágiáról, akár alkímiáról, akár vallásról, akár tudományról beszélünk, mind a filozófián alapszik, és mindnek megvan a maga filozófiája. A tudomány filozófiáját jelenleg tudományfilozófiának nevezik, és a filozófiának ez az ága, vagy inkább ez a fajta filozófia hivatott azt megállapítani, hogy mi is valójában a tudomány, mitől tudomány a tudomány, mivel foglalkozik a tudomány és mivel nem, és mi a haszna, mi az értelme.

- Ez korrekt megállapítás - tért magához Arlington professzor. - És ezek bizony igencsak nehéz kérdések, melyekre a tudományfilozófia igen-igen régóta keresi a választ. A tudomány nem egy statikus valami, a tudomány élő, folyamatosan változik, alakul, nem lehet olyan kijelentést tenni, hogy ekkor jött létre, és akkor ért véget.

- Dehogynem - mondta Andan még mindig igen szelíd hangon. - Azért nevezzük ezt a filozófiát, amiről beszélünk, tudományfilozófiának, és nem valami másnak, mert ez a filozófia MÁS, mint a többi. Ha nem lenne más, akkor miért neveznénk másként? Ha ugyanolyan, mint a kereszténység, akkor miért ne neveznénk kereszténységnek? Ha ugyanolyan, mint a jóga, akkor miért ne neveznénk jógának?

DUNCAN SHELLEY végső háború

Ha nincs különbség, minek az új szó? A tudományfilozófia egy új irányzat. És mivel új, vagyis mivel más, különböznie kell az összes többitől. Tehát valamikor valaki kijelentette, hogy ennek a filozófiának ezek és ezek a tételek az alapjai, és mivel ezek a tételek egyetlen más filozófia alapjait sem képezték, egy új, az eddigiektől eltérő filozófiát hozott létre.

- Várjunk csak! - emelte fel a bal kezét Arlington. - Ön azt állítja, hogy a tudomány 2500 évvel ezelőtt jött létre, és hogy egy indiai herceg alkotta meg, jól mondom? - Andan bólintott. - Tehát ön azt állítja, hogy a tudományt maga Sziddhártha herceg, vagyis Buddha hozta létre? Azt állítja, hogy a buddhizmus volt a tudomány?

- Nem egészen. Azt állítom, hogy a tudományt megalapozó filozófiát Buddha teremtette meg. Ez az, amit állítok. Azt

állítom, hogy Buddha alapvető tanítása maga a tudományfilozófia. Buddha megalkotta a tudományfilozófiát. Mindössze-három tételről van szó, ez a teljes tudományfilozófia. Első tétel: a tudomány nem abból indul ki, hogy eleve megvannak a válaszok. Ez teljesen új, mert korábban ilyen megfontolás nem létezett. Minden filozófia adott hittételekből indul ki, mondván, hogy azok igazak, és kész. Például: Isten teremtette az univerzumot. A tudományfilozófia erre azt mondja, hogy fogalmunk sincs, hogy mi az univerzum, vagy hogyan keletkezett, meg hogy mi tartja fenn és mi a sorsa, de kezdjük el kutatni, és majd meglátjuk! Páratlan kiindulópont! Második tétel: a kíváncsiságnak semmi sem szabhat határt. Ismételten páratlan kiindulópont! Nincs még egy filozófia, amelynek ne lennének tabui, amely ne állítaná azt, hogy ezt szabad kutatni, azt meg nem, ezt eddig szabad kutatni, és tovább már nem szabad. És harmadik tétel: a tudomány semmit sem fogad el végső válasznak. Óriási! Óriási különbség! A többi filozófia nem csak hogy elfogad végső válaszokat, hanem eleve ezekből indul ki!

- Igen... igen. Azt gondolom, hogy ez a tudomány - mondta Truman. - És azt gondolom, hogy mindenki ezt gondolja.

Ez a tudomány, nem igaz? Miért szűnt volna meg? Ma is ugyanezek a tudomány filozófiai alapjai, nem?

- Azért ez nem ennyire egyszerű - szólt közbe Arlington professzor, és simogatni kezdte a szakállát. - A mai napig nincs egyértelmű meghatározása a tudománynak. Ez egy igen bonyolult kérdés. Sokan próbáltak választ adni, de egyelőre még senki választát nem fogadta el a szakma egyöntetűen.

- De... ez a tudomány, vagy nem? Mi ebben a bonyolult? - kérdezte Truman. Nem akart Andan mellé állni, csak nem értette.

- Ez egy nagyon bonyolult kérdéskör! - jelentette ki a professzor. Andan elmosolyodott.

- Elnézést kérek, de Truman úrnak van igaza! Ez egyáltalán nem bonyolult. Nagyon is egyszerű.

172

173

Arlington professzor felemelte a kezét.

- Elnézést, de ellent kell mondanom! És emlékeztetnem kell arra, hogy ez az én szakterületem, nem a magáé!

- Nos, talán menjünk sorjában, és majd meglátjuk, hová jutunk - mondta Andan. - Buddha halálával az elvek elvesztek. Ha nem is mindenki számára, de a többség, még a követőinek többsége számára is. Az a tan, amit tudománynak neveztek a Buddha utáni időkben, nem volt tudomány az eredeti definíció szerint. És csak az eredeti definíció számít, mivel az eredeti tudományfilozófia olyan tételeken állt, amelyek páratlanok voltak. A tudományfilozófia tehát megszűnt létezni, és így a tudomány is. Az "úgynevezett tudomány" mindig is az adott korszak, az adott földrajzi terület általánosan elfogadott filozófiája szerint próbált kutatásokat végezni. Az 1200-as évek elején ismét ébredezni kezdett a tudományfilozófia. 1215-ben, a IV. lateráni zsinaton III. Ince pápa kihirdeti az inkvizíciót. Az inkvizíció egyedüli funkciója a tudományfilozófia visszatérésének megakadályozása volt. Az inkvizíció évszázadaiban mindenkit felkoncoltak, aki nem abból indult ki, hogy minden válasz megvan minden kérdésre. És hogy az emberek ezt folyamatosan észben tudják tartani, rengeteg kínzás és kivégzés nyilvános volt, amelyekre ildomos volt eljárni. Az 1500-as

DUNCAN SHELLEY végső háború

évek végén és az 1600-as évek elején egy bátor ember, akit Francis Baconnak hívtak, megkísérelte feltámasztani a tudományt, de nem járt sok sikerrel. Kis híján belehalt, és idővel közneveltség tárgyává tették nézetei miatt, melyek azon az elven alapultak, hogy amit nem lehet megfigyelni, azt nem lehet igaznak elfogadni. A tudomány tehát Buddha halála óta nem létezik.

- Azt akarja mondani, hogy Buddha óta nem folyik tudományos kutatás, és hogy nincsenek igazi tudósok? - kérdezte Truman csodálkozva.

- Vannak emberek, akik számára a tudomány létezik. Egyes emberek, akiket nem sokan kedvelnek. És folynak igazi tudományos kutatások. Házak garázsában. Dolgozószobákban. Műhelyekben. Magán laboratóriumokban. És sehol máshol.

Természetesen, azóta, hogy Buddha meghalt, folyamatosan beszélnek valamiféle tudományról, de ez a tudomány nem igazi tudomány, mert nem egy olyan filozófián alapszik, amely különbözik a többi filozófiától. Amikor valaki, aki magát tudósnak tartja, hisz abban, hogy az univerzum az ősrobbanással keletkezett, vagy hogy Isten teremtette, ha hisz bármilyen tanítás bármelyik részében, akkor ő nem tudós. A szó eredeti értelmében nem az. És csak az eredeti értelmében jelentett valamit. Egy igazi tudós abból indul ki, hogy fogalmam sincs, hogy mi a válasz, de kutatok, és akkor majd egyszer megtudom! Arlington professzor a fejét ingatta.

- Ismételen ki kell jelentenem, hogy a szakma egyöntetűen egyetlen filozófiai tételt sem fogad el! Tehát ön sem tehet olyan kijelentéseket, hogy a tudomány az ez vagy az, és hogy a tudományfilozófia ez vagy az! Ez ennél sokkal, sokkal bonyolultabb kérdés! Sokkalta bonyolultabb, mint azt ön el tudná képzelni, kedves uram! Sokkal bonyolultabb! Mivel Andan egy kicsit már kezdte unni a professzor viselkedését, odavágott egy nagyot. Még mindig szelíd hangon.

- Igen, igen, ismerem ezt az egész sztorit! - legyintett Andan.

- Nagyon is jól ismerem. Ezek a fickók, a... "tudományfilozófusok", pár ezer éven keresztül elvitáztak arról, hogy mit is jelent a tudomány szó, de nem tudtak dűlőre jutni. Több ezer év alatt sem sikerült nekik meghatározniuk szakterületük leg alapvetőbb szavát, vagyis azt, hogy mi is a szakterületük. Az idők folyamán létrejött két tábor. Az egyik táborba tartozó "tudományfilozófusok" megegyeztek abban, hogy a tudománynak empirikusnak, objektívnek és racionálisnak kell lennie, abban viszont nem tudtak megegyezni, hogy mit jelent az, hogy empirikus, objektív és racionális. A másik táborba tartozó "tudományfilozófusok" pedig abban egyeztek meg, hogy a tudománynak nem előfeltétele, hogy empirikus, objektív és racionális legyen, ám képtelenek voltak azt eldönteni, hogy ez esetben mi az előfeltétele - Andan elnevette magát. - Komenlyan mondom, mintha gyógyosok gyülekezetéről lenne szó!

174

175

Arlington professzor kezdte elveszíteni legendás nyugalját.

- Már elnézést, kedves uram! - szólt erélyesen. - Ön nem tehet ilyen kijelentéseket, sem rólam, sem pedig tudóstársaimról! A tudományfilozófusok bizony komoly és nehéz munkát végeznek! Ha hiszi, ha nem, kedves uram! Nagyon nehéz dolgunk van!

- Igaz az, hogy a mai napig sem létezik pontos és elfogadott definíciója a következő szavaknak: tudomány, elmélet, bizonyítás, bizonyíték, igazolás, kísérlet, tény, igazság, természeti törvény, univerzum... Hogy csak néhányat említsek. Igaz ez?

- Igaz! - mondta Arlington. - Mert ezeknél nehezebben meghatározható szavak egyetlen nyelvben sincsenek! Ez az oka! És nem az, hogy gyógyosok gyülekezete vagyunk!

Andan nézte egy darabig Arlingtont, majd Trumanhoz fordult.

- Ha nehézségekbe ütközik egy szó definiálása, annak három oka lehet - mondta. - Az egyik, hogy nem vagyunk tisztában azzal, hogy mit jelent az, hogy definíció, és hogy mit is csinálunk akkor, amikor egy szót vagy kifejezést definiálunk.

DUNCAN SHELLEY végső háború niálunk. A másik, hogy nem tudunk eleget ahhoz, hogy de finíciót alkothassunk. És a harmadik, hogy valamilyen oda nem illő megfontolástól vezérelve, túl sok mindent próbálunk belezsúfolni abba az egyetlen kis szegény definícióba. A definíció szó azt jelenti: meghatározás. Amikor definiálunk egy szót, akkor meghatározzuk, körülhatároljuk, elhatároljuk más dolgoktól, hogy meg tudjuk különböztetni minden mástól. Ha nem tudjuk megkülönböztetni, nem tudjuk felismerni sem. Ha én nem tudnám önt megkülönböztetni az összes többi embertől, akkor nem ismerném fel. Ha nem tudnám definiálni az asztal szót, akkor összetéveszt hetném egy fafalattal, vagy egy fürdőkáddal, vagy egy ejtóernyővel. Ha a tudomány szónak nincs definíciója, hogyan különböztetjük meg a tudományt más dolgoktól? Hogyan ismerjük fel, ha látjuk?

A professzorban kezdett felmenni a pumpa. Truman észrevette, és mivel nem akarta, hogy a prof valamilyen nem

igazán szimpatikus cselekedetre ragadtassa magát, kérdésekkel kezdte bombázni Andant.

- És mivel magyarázza, hogy a tudománynak ilyen fantasztikus eredményei vannak? Vagy azt akarja mondani, hogy nincsenek?

- Mondjon egy példát! - kérte Andan.

- Például az űrutazás! Vagy a mindennapi repülőjáratok! Vagy a televízió!

Vagy... ott vannak a... a... a tengeralattjárók! Rengeteg fantasztikus gyógyszer! Filmtrükkök! Na és a számítógépek csodái! Ezekre mi a magyarázat, ha nincs igazi tudomány?

- Mi a hagyományos filozófia célja? - kérdezte Andan. - A megismerés, ugye?

Truman elgondolkodott egy kicsit, majd rábólintott.

- Igen.

- És a vallásé?

- Elvileg... ööö... bizonyos kérdések megválaszolása -mondta Truman.

- És az okkultizmus célja?

- Hát... nem is tudom... Szintén valamiféle válaszokat próbált megadni.

- Tehát a hagyományos filozófia, a vallások és az okkultizmus célja, megtalálni a válaszokat a legnagyobb kérdésekre. Egyetért velem?

- Igen.

- És mi volna a tudomány célja? - kérdezte Andan. - A légi közlekedés kifejlesztése? Az ablaküveg előállítás? Netán a hűtőszekrény feltalálása? Ingyenes orvosi ellátás? Magas házak építése? Mi volna a tudomány célja? Mind a filozófia, mind a vallás, mind az okkultizmus, mind pedig a tudomány módszerek, irányzatok, melyeknek a valóság megismerése a célja. Mivel a tudomány kivételével valamennyi hittételekből indul ki, és a kutatást tabuk közé szorítja, vagy egyenesen megtiltja, elég nyilvánvaló, hogy a tudomány az egyetlen, amelynek esélye van a valóság megismerésére. Ez természetesen csak az igazi tudományra vonatkozik, mert

-

176

177

Buddha óta a tudomány nem más, mint egyfajta vallás, amely hol egyik, hol másik vallás alapvető tanításaiból indult ki, mignem összehoztak egy saját vallást, amelyet materializmusnak neveztek el. A materializmus egy vallás. Éppen olyan, mint a legrosszabb értelemben vett vallás. Olyan tételekből indul ki, melyek létét csak feltételezi, azt állítja, hogy minden létező végső választ ismer, és a kutatást behatárolja. A materializmus egy vallás. És papjai, akik tudósnak nevezik magukat, ennek a vallásnak az inkvizítorai. Ha nem is kivégzés vagy kínzás vár azokra, akik kétségbe merészelik vonni a hittételeket, de a nyilvános mezségyenítés még ma is mindennapos, akárcsak a középkorban.

- Ön azt állítja, hogy a tudomány... hmm... Buddha... óta tévúton jár - foglalta össze a professzor, némi gúnnyal a hangjában. - Mi lenne ön szerint a tudomány helyes útja?

- Buddha a semmiből indult ki, abból, hogy nem tud semmit semmiről. Ez az egyedüli elfogadható kiindulópont a tudomány számára - magyarázta Andan. - A Buddha utáni tudomány nem a semmiből indul ki, hanem egy feltevésből, melyet

DUNCAN SHELLEY végső háború

bizonyíték nélkül igaznak fogad el. Ez a feltevés egy paradigma, egy világkép, melynek igaz voltát csak feltételezi, és azt állítja, hogy ezen világkép tételeit sohasem lehet sem megcáfolni, sem pedig igazolni. Jól mondom? Arlington rábólintott.

- Jól mondja. A tudomány kénytelen ezt tenni.

- Akkor folytatom. És nyugodtan szóljon, ha tévednék. A kiindulópont Buddha óta mindig is egy bizonyos világkép volt, amely néha változott, de lényegét tekintve, változatlan maradt. Lényege pedig az, hogy csupán feltevés, és nem tény. A tudomány tehát mindent kutat és mindennel foglalkozik, kivéve az alapjával nem, azzal az elképzeléssel, azzal a világképpel nem, amelyből kiindul, és amelyet bizonyíték nélkül igaznak fogad el.

- Ez így igaz! - helyeselt Arlington professzor. - Ezt tekintheti csapdának, ha akarja, de ezen nem lehet változtatni.

- A tudomány nem kutatja saját alapvető kiindulópontját

- folytatta Andan. - A tudomány nem kutatja a végső vála szokot, és azt állítja, hogy azokat sohasem lehet megismerni. A tudomány csak feltételezi, hogy minden végső választ ismer, és tudja, hogy ezt csupán feltételezi. A Buddha utáni tudomány legfőbb tabuja a végső válaszok kutatása, már pedig a tudománynak a végső válaszok megismerése az egyedüli valódi célja. Az úgynevezett tudomány mindennel foglalkozik, csak és kizárólag a saját céljával nem, amely nélkül viszont nincs létjogosultsága.

Arlington professzor mondani akart valamit, de rájött, hogy azt már mondta.

Valami újat kellett kitalálnia, hogy megtörje Andan logikáját.

- Truman úr az imént említette a tudomány vívmányait, amelyek megcáfolják azt az elképzelését, hogy a tudomány... nem létezik. Mi erről a véleménye?

- Az, hogy nem cáfolja meg! - felelte Andan. - A technika és a tudomány nem egy és ugyanaz! Ezt önnek kell a legjobban tudnia! A technika pszilicsaré dolog. A tudomány célja a valóság megismerése, és nem gépek létrehozása, vagy más, használati tárgyak gyártása. A technika legfeljebb melléktermék. És sohasem cél. Mert a technika nem vezet sehová.

- A technika hozzájárulhat a valóság megismeréséhez - jegyezte meg Truman.

- Igaz. A technika eszköz, és csak az, nem cél. Egyszerű melléktermék.

- A technikai fejlesztés is korlátok közé van szorítva, ön szerint? - kérdezte a professzor.

- Ó, hogyne! - vágta rá Andan. - Nézze meg, hogy a legmagasabb szintű, rendelkezésre álló technikával mit lehet elérni! Semmi fontosat! Még véletlenül sem! Nemrég olvastam egy definíciót arról, hogy mi az élet. "Az élet egyik jellemzője az anyagcsere. Mindennek, ami él, van anyagcsereje." És akkor mi lenne a fejlődés? Egyre jobb anyagcsere? Nevetséges! A technikai fejlesztés kizárólag olyan irányokban mozog, amelyeknek nincs közük a valóság megismeréséhez.

-

-

178

179

Valaki egyszer azt mondta, hogy a tudomány dolga, hogy mértékegységeket találjon ki, és mérési adatokat jegyezzen le - Andan nevetni kezdett. - Lenyűgöző, hogy az emberi faj állítólagos legnagyobb intellektusai ezt el tudták hinni! Szóval, a technika adott nekünk mikroszkópot, meg részecskegyorsítót, meg röntgenkészüléket, meg Geiger-Müller-számlálót, meg más efféle hasznos eszközöket. És mire mentünk vele? A technika kizárólag olyan eszközöket adott nekünk, amelyek vagy arra jók, hogy elüssük az időt, vagy arra, hogy elpusztítsuk magunkat, vagy arra, hogy a materialista vallás hittételei által megszabott keretek közt végezzünk gyermeteg kutatásokat, és számadatokkal írjunk tele vastos könyveket. Mondok egy példát. Alkothatunk ezer különféle mértékegységet és kaphatunk egymilliárd mérési eredményt egy fáról, és még mindig halvány lila gőzünk sem lesz arról, hogy mi az isten az a fa! Mi egy fa?

- Andan felhúzta a vállát, és széttárta a karjait. - Ki tudja, hogy mi egy fa?

Erre a kérdésre sem Arlington, sem Truman nem tudott felelni.

- De... ez már filozófia - mondta Truman bizonytalanul.

- Miért lenne? A fa a valóság része! A fa valóság! A tudomány célja a valóság megismerése. Mi egy fa? - Andan megint széttárta a karjait. - Nos? Mi a válasz?

DUNCAN SHELLEY végső háború

A mérési adatok útbaigazíthatnak. A mérési adatok csak eszközök, és nem az a cél, hogy mérési adatokat kapjunk, mert akkor menthetetlenül eltévedünk. Nincs semmi baj a számadatokkal, de milyen céllal szereztük őket? Mire megyünk velük? Mire használjuk ezeket az adatokat?

Andan elhallgatott, hagyta, hogy más is szóhoz jusson.

- Az, hogy Sziddhártha herceg bármi fontosat elért volna, csak mítosz - szólalt meg Arlington professzor. - Semmilyen bizonyíték nincs arra, hogy létezne valamiféle "buddha" állápot, vagy hogy Sziddhártha ezt elérte volna. Ezek... legendák! Vallási legendák! Buddhának nincs köze a tudományhoz, Buddha nem volt tudós! Egy misztikus volt és nem több, aki meditált egész életében. A meditálással nem lehet megtudni

semmiről semmit. Lehet, hogy ad némi önismeretet, de közel sem annyit, mint egy modern pszichológiai teszt - Andannak a szeme sem rebtent, pedig a prof arra számított, hogy ezzel kihozza a sodrából. - Amit Buddha mondott... amit állítólag mondott... azok csupán erkölcsi tételek voltak, és semmilyen fontos felfedezést nem tett semmiről. Buddha misztikus volt, vagy ha úgy tetszik filozófus, és nem volt köze semmilyen tudományhoz! Francis Bacon valóban hozzájárult egy kicsivel a tudományfilozófiához, de már réges-régen túlhaladtuk a nézeteit. Bacon nézetei hibásak voltak! Valóban azt állította, hogy amit nem lehet megfigyelni, vagyis empirikus úton bizonyítani, azt nem lehet létezőnek tekinteni. Ez egy ősrégi vita a tudományfilozófiában, sőt bármilyen filozófiában, hogy mit lehet valósnak tekinteni és mit nem. És maig nincs erre kielégítő válasz! Egyetlen tudományos elméletet sem lehet sem bebizonyítani, sem megcáfolni. Ez az igazság! Bármilyen különösen is hangozzék ez az átlagember számára! A tudomány kénytelen olyan kiindulópontok alapján működni, amelyeket nem figyelt meg senki, de amelyek valószínűek. Ha nem tenné, nem lenne más, csak a káosz. Andan Trumanhez fordult, és cinkosán megjegyezte.

- Figyelte? Egyetlen elméletet sem lehet sem bebizonyítani, sem megcáfolni...

- Persze hogy nem! - emelte fel a hangját Arlington professzor, amin maga is meglepődött. - Azt hiszi, hogy amit évezredek filozófiai vitái sem voltak képesek megoldani, azt majd maga megoldja?! Ezt képzelem magáról? Semmit sem lehet sem bebizonyítani, sem megcáfolni! Hiába reprodukál egy kísérletet azonos eredménnyel egymilliószor, semmilyen biztosíték nincs arra, hogy a következő alkalommal is ugyanaz lesz az eredmény! És hiába cáfol meg valamit egymilliószor, még mindig van rá valamennyi esély, hogy mégis igaz! Ez az igazság! Azt maga csak hiszi, hogy könnyű meghatározni, hogy mi a valóság és mi nem! A tudomány valószínűségekkel foglalkozik, mert nem tehet mást! És valami attól tudományos, hogy valószínű! Ettől tudományos valami!

-

-

180

181

Truman kissé furcsán érezte magát.

- Elnézést... ez... ez azt jelenti, hogy... hogy nem léteznek tudományos tények? - kérdezte.

- Már hogyne léteznének! - üvöltötte a prof, majd visszavett a hangerőből, és úgy folytatta. - Azt az állítást nevezzük tudományos ténynek, amely valószínűleg igaz! Számtalan megfigyelés, kísérlet, és az ezeken alapuló logikai megfontolások arra engednek következtetni, hogy az adott állítás valószínűleg igaz! És senki nem tehet ennél többet! Emberek vagyunk, nem istenek.

- Arlington professzor úr azt állítja, hogy a tudományos tény az, amit a tudósok valószínűnek tartanak - mondta Andan. - Valószínűség. Ez a tény a tudományban.

És mindaz, amit a professzor úr mondott a tudományról, teljesen igaz. Arról a tudományról, amit ma annak neveznek. Arról a tudományról igaz. Ha valami, adott viszonylatban valószínűnek látszik, akkor a tudomány azt mondja rá, hogy ez "tudományos tény". A filozófia pontosan ugyanezt teszi: ha valamit adott viszonylatban valószínűnek gondol, akkor azt igazságnak nevezi. A vallás is ugyanezt teszi. És az okkultizmus is. És ha elfogadjuk, hogy a tudomány is ugyanezt teszi, akkor a tudomány az egy filozófia, akkor a tudomány egy vallás, akkor a tudomány okkultizmus. Hiszen nincs semmi különbség, mindegyik valószínűségekkel dolgozik. Nem igaz? Ez esetben minek ez az új szó, hogy tudomány? Semmi haszna. Ez egy ősrégi dolog, új köntösben.

Már csak néhány perc volt hátra az egyórás műsoridőből. Truman először Arlingtonhoz fordult.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Professzor úr, az időnk letelt, meg kell, hogy kérdezzem, mit mondana zárszóként a maga részéről?
- Csak annyit jegyeznék meg a végére, hogy gúnyt űzni a tudományból nagyon veszélyes. A tudomány nélkül még mindig a sötét középkor lenne.
- Köszönöm - Truman Andan felé fordult. - Andan úr?
- Nagyon szeretném megköszönni önnek és Arlington professzornak is a közreműködést! - kezdte Andan. - Hálás vagyok

önöknek! Köszönöm! Végszóként pedig annyit, hogy a sötét középkor az igazi tudomány tiltása miatt volt sötét. Ez a mai kor pedig még sokkal sötétebb, mint amilyen a középkor valaha is volt. Viszontlátásra! Aludjanak jól!

5.

FEHÉR HÁZ

WASHINGTON D.C.

December 5., kedd, 20 óra 08 perc

Morton időnként ellátogatott Donovanhoz, és csúnya dolgokat mondott neki az elnökről, és időnként ellátogatott az elnökhöz, és csúnya dolgokat mondott neki Donovanról. Mivel sem Donovan, sem az elnök nem sejtette, hogy mi folyik, elkezdtek utálni egymást. Az elnök nem is szólt Donovannak erről a mostani titkos értekezletről. Az elnök egyre óvatosabb lett, így egyre kevesebb emberben bízott. A legfelsőbb kaszttal kapcsolatos vizsgálatot folytató titkos bizottság ülésére csak az alelnököt és a védelmi minisztert hívta meg, a többieknek nem szólt senki, pedig még a bizottság tagja volt Donovan, az NSA igazgatója és a külügyminiszter.

- A többiek? - érdeklődött Charlie Bürke, az alelnök.

- Ez a szokottnál is titkosabb ülés - mondta az elnök komoran. - Csak bennetek tudok maximálisan megbízni. Vannak bizonyos fejlemények, amik miatt nem akartam mindenkit elhívni. Ez a mostani egy nagyon szűk körű értekeztetés.

- Mi történt? - kérdezte Laurence Hunter, a védelmi miniszter.

- Előbb ti. Hol tart a nyomozás a legfelsőbb kaszt ügyében?

A védelmi miniszter és az alelnök egymásra néztek. Az alelnök a miniszterre mutatott, mondván, hogy kezdje ő.

- Az én feladatom volt annak a kérdésnek a tanulmányo-

' zása, hogy egy hipotetikus láthatatlan világhatalom milyen

módon tudná irányítani az Egyesült Államok hadseregét - mondta Hunter. - Arra a megállapításra jutottam, hogy olyan embereken keresztül lehetne kontrollt gyakorolni a

182

183

hadsereg felett, akiket nem időszakosan választanak meg, mint, mondjuk, egy minisztert. Olyan emberekre gondoltam, akik tartósan látnak el egy adott pozíciót, és igen jelentős befolyással rendelkeznek. Például a JCS* tagjai. Vagy valaki, aki ott van a JCS közelében, és valami módon hatást tud gyakorolni rá. Az egészen biztos, hogy az illető be van betonozva egy pozícióba. És valahol nagyon magasan van a ranglétrán. Ha van rangja. Ha van rangja, mert katonatiszt, akkor csak a legmagasabb rang jöhet számításba. Jelöltem nincs. Sem név, sem pozíció. Egyelőre ennyi.

- Köszönöm. Charlie? - fordult az elnök az alelnökhöz.

- Az én dolgom az volt, hogy tanulmányozzam a szenátust és a bizottságokat, és megtaláljam a gyenge pontokat, ahol egy "legfelsőbb kaszt" beférkőzhet a kormányba - idézte fel az alelnök. - Olyan állapotokat találtam, amiktől elszédültem. Minden oldalról igyekeznek nyomást gyakorolni a bizottságok munkájára, a szenátorokra, a szenátus működésére. Nem is értem, hogyan képes bármi is működni egy olyan területen, ahol mindenki mást akar, és ezt a mást mindenki azonnal akarja, és bármire hajlandó, hogy elérje a célját! Andan könyvében leírtak alapján igyekeztem szortírozni ezeket a "befolyásolókat", és valami olyat találtam, ami... - az alelnök elfintorodott - ami kezd meggyőzni arról, hogy talán tényleg van valami a háttérben. Csináltattam egy listát arról, hogy a bizottságoknál és a szenátoroknál felbukkanó lobbizók, illetve lobbicsoportok milyen érdekeket képviselnek, vagyis, hogy mi mindent próbálnak elérni. Ültem otthon a kedvenc fotelomban, és olvastam ezt az igen tekintélyes hosszúságú listát, és arra jöttem rá, hogy ezek az érdekek bármily szerteágazónak tűnnek is első, sőt második és harmadik ránézésre, valójában a kilencven százalékuk egy és ugyanaz. Ezt úgy értem, hogy van mondjuk száz

DUNCAN SHELLEY végső háború

lobbizó, akik száz érdeket képviselnek, és ebből a százból kilencven ugyanazt a célt akarja elérni, csak éppen ezt a célt nem azonos módon fogalmazzák meg, illetve ennek a célnak más-más aspektusát igyekeznek megvalósítani.
JCS: (Joint Chiefs of Staff) Vezérkari Főnökök Egyesített Bizottsága. 184

- És megtaláltad, hogy ki áll ezek háttérében? - kérdezte a védelmi miniszter.
- Még nem. De dolgozom rajta. Tudni akarom, hogy hová jutok el.
- Köszönöm, Charlie, szép munka volt - mondta az elnök. - És most én jövök. Az én feladatomban az elnöki hivatal biztonsági ellenőrzése volt. Elkezdtem sorra venni azokat az embereket, akik hatást gyakorolnak a munkám felett, akik befolyásolják a döntéseimet. És nagyon sok ilyen embert találtam. De ezeknek az embereknek a többsége nem kontrollál engem. Meghallgatom őket, ha akarom, és mérlegelve a célokat, hasznosítom, amit mondtak, vagy nem. És ha nem, akkor sem történik semmi, legfeljebb kevésbé szeretnek, de nincs hatalmuk felettem. Andan azt írja a könyvében, hogy tanácsadók állnak a háttérben. Mivel nagyon sok ember lát el tanácsokkal, nem volt könnyű ráakadnom arra, aki voltaképpen meghatározta a kormányzási stílusomat, és minden fontosabb döntésemben az ő tanácsait követtem.

A védelmi miniszter és az alelnök hátán kezdett felállni a szőr.

- Hogy micsoda? - kérdezte Bürke, mint aki rosszul hallotta, amit az elnök mondott. - Azt akarod mondani, hogy találtál egy konkrét személyt, aki irányít téged, és akinek az akarata megvalósul az Egyesült Államok belföldi és külföldi politikáját illetően?

- Igen, ezt mondom - válaszolta Enfield. - Ha előttemek nem vagyok maximálisan őszinte, akkor nincs esélyünk. Ha ti nem vagytok maximálisan őszinték, akkor sincs. Ha a múltban bármelyikünk, bármiben és bármilyen októl vezérelve nem volt a legteljesebben őszinte a többiekkel szemben, nem számít, ez a múlt, és maradjon is az. A jövőben őszinteséggel tartozunk egymásnak, mert ez a legerősebb fegyverünk. És hogy jó példával járjak elől, én kezdem a kitarulkozást. Elmondom nektek, hogyan lettem elnök. De erről soha nem beszélhetek senkinek, amíg én meg nem engedem. Mindhármunk élete függ a kifelé való titoktartástól.

185

- En elfogadom! - vágta rá Hunter.

- Én is benne vagyok - bólintott Bürke.

- Akkor kezdjük. Hogyan lettem elnök? Három évvel azelőtt, hogy megválasztottak elnöknek, felkeresett egy férfi, egy nemzetközi bankár, akit nem sokan ismernek, de aki elképzelhetetlenül hatalmas pénzügyi manővereket hajtott végre a bankvilág csak beavatottak által ismert szférájában. Ezt a férfit úgy hívják: Earl Charles Valentiné. Valentiné megkeresett, és megkérdezte, akarok-e az elnök lenni. Azt mondtam: igen. Bemutatott egy férfinak, akinek nem volt neve, és aki felkészített, majd egy másiknak is, aki a mentorom és a barátom lett. Ezt a férfit úgy hívják: James H. Dayman.

- Dayman? - kapta fel a fejét az alelnök. - Aki festeni tanít?

- Igen, rá gondoltam - bólogatott Enfield. - Nemrég igen hathatósan rám ijesztett, mondván, hogy Andan szétzilálja a világot. Felettébb logikus volt, amit elmondott. És én bekaptam a csalit. Elkezdtem lázasan gondolkodni azon, hogy mit tehetnék, hogy Andant leállítsam. És egyszerre ott volt a nagy ötlet: Andant likvidáltatnom kell. Nem volt más megoldás, csak ez az egy. Ha összerakom mindazt, amit Dayman mondott, és amit az utolsó szóig elhittem, egy olyan szituáció bontakozott ki előttem, amelyet muszáj megoldanom valahogy, és amelynek csak egyetlen megoldása kínálkozik, ez pedig Július Andan megölése. Amióta elnök vagyok, mindenben azt teszem, amit Dayman mond. Mindenben. Nem hoztam egyetlen olyan jelentős döntést sem, amit ne ő sugallt volna. És tette mindezt olyan vérfagyasztóan profi módon, hogy ha Andan nem írja meg a könyvét, soha nem jövök rá, hogy ezzel valami baj van.

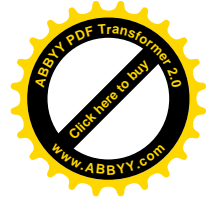
Egy darabig hallgattak, majd az alelnök szólalt meg.

- Mit akarsz tenni?

- Még nem tudom - válaszolta Enfield. - De valamit muszáj lesz, méghozzá sürgősen. Nem akarom, hogy továbbra is uralkodjon felettem, de ha nem engedelmeselek, azonnal gyanút fog, és annak beláthatatlan következményei lehetnek. És ugyanakkor, és ezt őszintén mondom, nem vagyok

meggyőződve arról, hogy Dayman Darla embere, és arról sem, hogy létezik Darla. Nem tudom, mi igaz abból, amit Andan leírt vagy elmondott. Talán semmi. Talán minden.

- Mérhetetlenül óvatosnak kell lennünk - jegyezte meg a védelmi miniszter.

KILENCEDIK FEJEZET

1.

REJTEKHELY

NORFOLK, VIRGINIA

December 5., kedd, 23 óra 50 perc

Az HAC már november 13-án megfigyelés alá vonta a klán norfolki rejtekhelyét, és csak akkor, azon az első napon tapasztaltak valami mozgást, azóta nem. Az HAC igazgatója, hosszas mérlegelés után úgy döntött, beküld egy csapatot a házba, hátha elfognak valakit Andan testőrei közül vagy esetleg magát Andant, bár ezek egyikében sem hitt igazán, azt viszont reálisnak tartotta, hogy találnak néhány jó nyomot.

Az HAC az egész környéket megfigyelés alatt tartotta, minden utcát, minden házat, minden autót. Tíz perccel éjfél előtt jött meg a parancs, hogy kezdjék el az akciót.

Úgy döntöttek, hogy rohammal veszik be a házat, mivel halkan és észrevétlenül bejutni nem lehetséges. Biztosak voltak benne, hogy nem tudnának minden riasztót és érzékelőt hatástalanítani, következésképpen elkerülhetetlen, hogy felfedezzék őket. És ha felfedezik őket, akkor fel is készülhetnek a fogadásukra, az pedig túlságosan kockázatos lett volna.

A leggyorsabb módszer mellett döntöttek: berobbantották az ajtót, és benyomultak. Tíz állig felfegyverzett HAC-kommandós hatolt a házba. Átkutatták az egész épületet, és találtak egy alaposan bezárt szobát, benne egy páncélszekrényt és egy falba süllyesztett széfet. Az ajtót átvágták, a páncélszekrényt és a széfet feltörték. A páncélszekrényben két igen értékes antik vadászpuskát, három arany serleget és egy antik ezüstpénz-gyűjteményt találtak. A széf tartalma tízezer dollár volt, és kétezer angol font.

Mindezeket az értékeket a klán hagyta a házban, arra az esetre, hogyha valaki betörne, megtalálja azokat, elégedett legyen a zsákmánnyal, és elmenjen.

Az HAC igazgatóját rádióon tájékoztatták az akcióról. Az igazgató nem volt elégedett, és alapos műszeres kutatást rendelt el.

A kutatás légmozgásdetektorokkal, mikroáram-detekto-rokkal, részecskenyalábos anyagvastagság-mérővel folyt. Rátaláltak az átjáróra, mely az igazi rejtekhelyre vezetett. Komoly nehézségek árán átvágták magukat a biztonsági ajtón.

Az elhelyezett csapdák hat kommandóssal végeztek.

Az HAC megtalálta a Kunoichi Klán egyik rejtekhelyét, és alaposan átkutatták.

Egyetlen nyomot sem találtak, de most először reális képet alkothattak azok felkészültségéről, technikai lehetőségeiről és gondolkodásmódjáról, akik Andant védték. És mindezen információk létfontosságúak voltak az Andan elleni merénylet megtervezéséhez.

2.

TIMES SQUARE 9-ES TÉVÉSTÚDIÓ

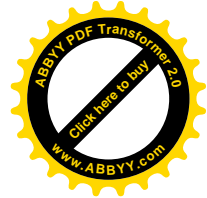
APRIL STREET, MANHATTAN

December 6., szerda, 18 óra 10 perc

A mélygarázsban nyolc terepjáró állt, három Rangé Rover, három Cadillac Escalade és két Jeep Cherokee, mindegyik B7-es szinten páncélozott, és mindegyik a klánhoz tartozott. Három autóval jöttek, és három másikkal távozhattak, ha szükséges. A hetedik dzsipben fegyvereket, robbanóanyagot és orvosi felszerelést halmoztak fel, és mint raktár szolgált, a nyolcadikban ködfejesztők és nagyon erős, kábító hatású gázt tartalmazó palackok sorakoztak, melyeket Gorkie távirányítóval tudott aktivizálni, ha valakik behatolnának a garázsba.

Gorkie az egyik páncélozott Rangé Rover volánja mögött ült, és rádióösszeköttetésben állt minden résztvevővel:

Shanával, Nicole-lal és Damiennel, akik Andannal fent voltak a stúdióban, Mörjikevel, aki az épületben járkált fel-alá, Nadyával, aki a garázsban és a garázs környékén sétálgatott, Zoéval, aki otthon maradt, és operátorként tevékenykedett, Momochival, aki a Netsuke Towerből irányította a Hattori Klánt, Donovannal, aki a CIA főhadiszállásán az irodájában ülve követte az eseményeket,

DUNCAN SHELLEY végső háború

a Hattori Klán helyszínén lévő negyven ninjájával, a tévéstúdióban és annak környékén állomásozó mintegy huszonkét CIA-ügynök vezetőjével, és a szintén a helyszínen tartózkodó FBI Terrorelhárító Alakulatának vezetőjével, akinek huszonhat embere volt.

A CIA helyszíni koordinátora (aki Gorkie-t Janison ügynökként ismerte, és Donovan emberének hitt) jelentett Gorkie-nak.

- Janison ügynök, itt Humprey ügynök! - hallatszott a Gorkie fülébe dugott apró hangszóróból. - Egy mentő be akar kanyarodni az utcába.

- Nem jöhet be - mondta Gorkie szárazon.

- Azt mondja a sofőr, hogy egy férfi, a stúdióval szemközti házban, meghal, ha nem segítenek neki.

- Nem érdekel. Senki nem jön be az utcába, amíg itt vagyunk. Kérje el a pontos címet, és küldjön oda négy embert. Menjen egy orvos is, a maga csoportjából. Ha van beteg, lássák el, és ha szükséges, vigyék ki a mentőhöz. Ha nincs, tartóztassák le a mentő személyzetét.

- Értettem, Janison ügynök!

Az utcára nyíló garázkapuval szemben volt egy ajtó, melyen át egy folyosóra lehetett jutni, amely a lezárt, földszinti előcsarnokba vezetett. A folyosó enyhén lejtett, hogy lépcső nélkül hidalja át a szintkülönbséget a földszint és a mélygarázs között. Nadya a garázsban, a folyosón és az előcsarnokban járőrözött. Felsétált a földszintre, vetett egy pillantást a főkapura, látta, hogy zárva van, végignézett az előtérben örökös nyolc fegyveres őron, majd a folyosón elindult lefelé a garázs felé.

- Nálam minden rendben - jelentette rádión, amikor belépett a garázsajtón.

- Minden rendben, vettem - válaszolta Gorkie.

Mörjike két szinttel felettük az egyik folyosón sétált végig.

Ő állandóan járkált az épületben, és mindent megné-
I zett, amit egy kicsit is gyanúsnak talált. Katonai ruhában volt, vastag

golyóálló mellénnyel, rohamsisakkal, és Galil AR rohampuskával felszerelve. Egy kitűző volt a mellényén, amely jelezte, hogy kormányengedéllyel bármit megnézhet, és bárkit igazoltathat. Az engedélyt Donovan állította ki.

Mörjike éppen az egyik férfivécéhez ért. Rajta kívül senki nem volt a folyosón, az alkalmazottak tudták, hogy amíg Andan műsoron van, jobb, ha nem járkálnak, mert letartóztatják vagy inzultálják őket. Mörjike egy halk, elfojtott nyögést hallott kiszűrődni a vécéajtó mögül.

- Első emelet - súgta a füle mögül a szája elé lógó mikrofonba. - Férfivécé.

- Információm szerint egy operátor és egy technikus van bent, akik kikéredzkedtek kakilni - mondta Gorkie. Minden folyosót kamerákkal figyeltek, és ha bármi gyanús dolog történt, szóltak Gorkie-nak. - De nézd meg.

Mörjike berúgta a vécéajtót, és benyomult. Öt vécéfülke volt egymás mellett, háromnak csukva volt az ajtaja. Az ajtók alatt nem lehetett belátni a fülkébe. Mörjike vadul berúgta az első csukott ajtót. Senki. A másodikat. Két férfi volt bent. Az egyik férfi állt, letolt nadrággal, a másik előtte térdelt. Épp orális szexet játszottak. Mörjike berúgta a harmadik csukott ajtót is. Semmi.

Visszatért a két fickóhoz.

A két férfi annyira el volt sápadva, hogy féltő volt, mindjárt elájulnak.

Sápadtságukra két tényező is okot adott. Az egyik, hogy rajtakapták őket. A másik pedig, hogy épp farkasszemet próbáltak nézni a Galil rohampuska rettenetes csőtorkolatával.

- Két fickó - tájékoztatta Mörjike Gorkie-t. - Letartóztatom őket.

- Oké. Felküldök pár embert.

- Rendben.

-

-

190

191

- Mit csinálnak?

- Furulyáztak.

Mörjike tisztán hallotta Gorkie nevetését.

- Meg ne mozduljanak! - szólt Mörjike a két férfira, akik nek eszükbe sem jutott ilyesmi.

Mörjike elővette a tüvető pisztolyt. Gerdwey N92-es modell, a legfejlettebb, éles helyzetekben tesztelt elektronikus 'tüvető pisztoly. Az HAC kedvelt orgyilkos fegyvere. A tárban lapuló tűk GBH-223 típusú idegméreggel voltak

DUNCAN SHELLEY végső háború

preparálva, ez az idegméreg, testsúlytól függően, 0,3-0,7 másodperc alatt kómaszerű állapotot idéz elő, amely 45-50 percig marad fenn. Mörjike letartóztatta a két fickót: azt, aki neki háttal térdelt, tarkón lőtte, a vele szemben állót pedig nyakon. Mindketten összeestek.

A túvető pisztoly nem a leghumánusabb, jogilag pedig teljesen elfogadhatatlan módja a letartóztatásnak, de Mörji-kének nem volt ideje megbilincselni senkit, és az idegméreg sokkal megbízhatóbb, mint az ütés a tarkóra vagy az elektromos sokkoló.

Mörjike tovább folytatta a járőrözést. A két férfit rövidesen elszállították a második emeleten az egyik raktárban kialakított fogdába, ahonnan majd az FBI-hoz viszik őket kihallgatásra. Ha semmi gyanúsat nem találnak, elengedik őket. -Jaj... kérem... ne fáraszson engem ezekkel a marhaságokkal! Nincs nekem erre se időm, se idegzetem! - legyintett Steward P. Forester professzor, Andan vitapartnerre, neves előadó, követszerző és régész. Az őskor legelismertebb szakértőjeként tartották számon. - Maga még az életében nem járt egy ásatáson sem! Fogalma sincs arról, amiről beszél! Persze, voltak olyan eljárások, építészeti eljárások, meg olyan gyógyászati eljárások, amelyek elvesztek! Azért vesztek el, mert sokkal jobbakat találtak náluk! És ennyi az egész nagy rejtély! Elvesztek, mert nem voltak hasznosak, vagy nem voltak elég hasznosak! Forester hihetetlenül gúnyos tudott lenni. Senki nem állt le vele vitázni, ha tehetne, mert pillanatok alatt bárkit ki tudott borítani a stílusával. Nagydarab, nem túl jól öltözött

férfi volt, erősen kopaszodott, olvasószemüvege állandóan az orra hegyén lógott, és hatvanöt éves korára minden létező tudományos elismerést elnyert már, amit a történelem kutatói csak elnyerhettek. Több dokumentumfilm-sorozata futott a leghíresebb ismeretterjesztő tévécsatornákon, legismertebb könyve pedig, az őskor és civilizáció tizenkétmillió példányban fogyott el, és huszonnégy nyelvre fordították le.

- Megtenné, hogy háziasít egy állatot? - kérdezte Andan.

Forester azonnal fintoiba rendezte az arcvonásait.

- Jaj... kérem... az isten szerelmére... Most meg mit jön nekem ezzel? -

kérdezte gúnyos hangon. - Andan! Könyörgöm! Hagyjon engem békén ezekkel a marhaságokkal! Maga ehhez nem ért! Fogalma sincs a történelemtudományról!

- Önnek igaza van, Forester professzor - mondta Andan szokásos szelíd hangján. - Fogalmam sincs ezekről.

- Persze, hogy nincs! Nem tud maga semmit, Andan! Ne idegesítsen ezekkel az ostoba kérdésekkel!

- Ahogy óhajtja, professzor úr - egyezett bele Andan. - De azt azért megtenné még, kérem, hogy háziasít egy állatot?

- Mi van? - fintozott el Forester. - Mit akar ezzel? Rosz-szül van? Nem tud mit mondani? Hogy jön ez ide? Most meg hirtelen áttértünk a zoológiára? Félek, hogy ahhoz sem ért!

- Semmihez sem értek - mondta Andan szelíden. - De, tudja, van itt valami a háziállatokkal kapcsolatban. Miért van az, hogy az összes létező háziállatot, bármely vidékről legyen is szó, az őskorban háziasítottak? Minden egyes háziállatot az őskorban háziasítottak. Jól mondom?

- Jól mondja! - csapott az asztalra Forester. - Ugye nem akar kioktatni az őskori történelem tárgyában?

- Nem venném hozzá a bátorságot, professzor úr - Forester megint fintozott, Andan nem zavartatta magát. - Miért van az, hogy az őskorban, az ősemberek, képesek voltak állatokat háziasítani, de azóta senki nem képes erre? Az őskor óta egyetlen állatfajjal sem gyarapodott a háziállatok létszáma. Miért van ez?

-

-

192

193

A professzor nagyot sóhajtott. Levette a szemüvegét, és megdörzsölte a szemét, majd a szemüvegét visszatette az orra hegyére. Közben mosolygott.

- Andan, Andan... - ingatta a fejét. - Maga a sírba visz. Miért nincsenek háziállatok... - megrántotta a vállát. - Kit érdekel? Miért tesz fel ilyen ostoba kérdéseket?

- Minden ma létező háziállat valamikor vadállat volt. Jól mondom? - a professzor nem felelt. - Az összes háziállatot az ősemberek háziasítottak. Hogyan? Nekem

DUNCAN SHELLEY végső háború

azt tanították az iskolában, hogy az ősemberek ennivalót tettek ki az állatoknak, például a kutyáknak, és azok ezért odaszoktak az ősemberek táborához, és megkedvelték az embert. Az állat-szelidítők az ókortól ezzel foglalkoznak, mégsem sikerült egyetlen vadállatot sem háziállattá tenniük. Miért nem? Mi volt az akadálya? Az ősemberek tudták, hogyan kell állatokat háziasítani. Ma nem tudja ezt senki. És az őskor óta egészen napjainkig, senki nem tudott semmilyen állatot háziállattá tenni. Mi ennek az oka?

Forester úgy tett, mint aki félig alszik, és egykedvűen játszadozott az asztalon heverő könyveivel. Andan Trumanhoz fordult.

- Mi ennek az oka? - kérdezett vissza Truman. - Talán, mert nincs rá szükség. Talán, mert megváltozott az életformánk, és városokban élünk, nem kint az erdőben.

- Kik élnek a városokban? Rengeteg ember olyan kisvárosban lakik, amely nem olyan betondzsungel, mint például New York. És nagyon sok ember él falvakban, közel a természethez. Fogalmuk sincs, hogyan lehetne állatokat háziasítani. Forester professzor ásított, majd nagyot nyújtózott.

- Ahhh! Andan, maga még mindig itt tart? Nem fog min ket valami mással is szórakoztatni? - érdeklődött. - Mindig csak ezek a háziállatok... Volt valamilyen kalandja egy házi állattal?

Andan nem vette magára.

- Beszélhetünk másról is. Mit szólna, ha az ember kialakulásáról beszélgetnénk? - kérdezte Andan.

A professzor valamelyest rendbe szedte magát, mutatván, hogy ez a téma már jobban felkelti az érdeklődését.

- Igen? - kérdezte mosolyogva, tenyérbe mászó képpel bámulva Andant. - Mi a kérdése? Mondja csak nyugodtan, szívesen válaszolok.

- Tudja, amikor gyerek voltam - kezdte Andan -, hittem abban, amit az iskolában tanítottak nekem. Azt gondoltam, hogy a világ olyan, mint amilyenek mondják az iskolában. Történelemórán tanultam, hogy az ember a majomtól származik. Ezt akkor még elhittem. És elhatároztam, hogy régész leszek.

- Na! Ez érdekes! - lelkesült fel a professzor. - És miért nem lett az? Nem vették fel az egyetemre?

Andan figyelmen kívül hagyta a közbeszólást.

- Régész akartam lenni, és indítani akartam egy expedíciót Afrikába, hogy találjak egy hordát, egy majomcsoport, amelynek tagjai éppen emberré válnak. Olyan majmokat akartam találni, amelyek épp elkezdtek emberré fejlődni. Forester professzor gyors észjárású ember volt. De nem eléggé. Sakkban nem lett volna esélye Andan ellen, mi sem bizonyítja ezt jobban, mint az, hogy ekkor elkövetett egy igen komoly hibát.

- Jaj... Andan! Maga tényleg ezt akarta tenni gyerekkorában? - kérdezte gúnyosan.

- Igen. Teljesen őszintén mondom! Ez volt a célom! Azt tanították nekem történelemórán, hogy az ember a majomtól származik, és én ezt hátborzongatónak találtam! Elképzeltem, hogy van egy majom, és egyszer csak elkezd átváltozni emberré. Mint egy horrorfilmben. Tudják, amikor valaki átváltozik farkasemberré.

- Maga, úgy látszik, gyerekként sem volt egy mindennapi figura - jegyezte meg a professzor enyhe gúnyal a hangjában.

Truman nevetett, jó poénnak találta. Andan figyelmen kívül hagyta.

- Gyerekkoromban hittem ebben a mesében, hittem benne, teljes szívemmel. Találni akartam egy törzset, valahol távol

194

195

a világ zajától, egy törzset, ősemberekből. És találni akartam egy olyan törzset is, amelyben előemberek vannak. És találni akartam olyan törzset... vagy inkább hordát is, amelyben félemberek vannak, olyan lények, akik átmenetet képeznek a majom és az ember között; olyan lényeket, amik még inkább majmok, de egy kicsit már többek annál.

- Tudja, Andan, maga még mindig meg tud lepni! - nevetett Forester.

- És, talált? - kérdezte Truman, szintén nevetve.

Úgy érezte, Andan nem képes megbirkózni Forester professzorral, és emiatt biztonságban érezte magát. Azt gondolta, a jó öreg prof kifogott Andanon, a

DUNCAN SHELLEY végső háború

világhíres vitázón.

- Nem - ismerte be Andan. - És más valaki?

A professzor és Truman egy ideig még nevettek, azután a professzor legyintett egyet, elfintorodott és odaszólt Andannak.

- Jaj... Andan! Már megint kezdi? Nem fér a bőrébe? Kérem, könyörgöm, ne fárasszon! Tudja, hogy számomra, milyen le...

Ekkor Andan, teljesen váratlanul, jóízűen felkacagott.

Ez mind Forester professzort, mind Trumant alaposan meglepte. Már vagy félórája ment a műsor, és Andan még csak el sem mosolyodott egyszer sem, és úgy tűnt, ami a vitát illeti, legyőzték. És erre itt nekiáll vihorászni. És ráadásul milyen jóízűen!

A nevetésből széles mosoly lett. Andan a prof szemébe nézett, és így szólt.

- Jó estét kívánok, Steward Forester professzor! Látom magát. Örülök, hogy megismertem! Maga egy csapnivaló pókerjátékos. Mindig ugyanazt csinálja. Mindig ugyanaz a reakciója. Ha egy kérdésre nem tud felelni, vagy egy érvre nem tud mit mondani, akkor mindig ugyanazt teszi. Ilyenkor elővesz egy ilyen modorosságot, és legyint, meg grima szokat vág, mint egy nagyra nőtt gyerek, és gúnyolódik, és teszi mindezt csak azért, hogy elterelje a figyelmet arról, hogy felsült. Tudja, a vitának van egy alapszabálya: aki az érvet nem tudja támadni, az érvelőt támadja. Megnéztem

néhány régebbi tévévitáját, és azt találtam, hogy maga folyamatosan az érvelőt támadja. Egyfolytában személyeskedik. Pedig maga állítólag professzor, és állítólag szakértő, és állítólag tudós, és állítólag lexikális tudással rendelkezik. És mégis! Úgy tűnik, hogy nincsenek érvei! És úgy tűnik, hogy ezzel maga is tisztában van. Ne higgye, hogy meg tud akadályozni abban, hogy elmondjam, amit el akarok mondani. Mert úgy is elmondom. Nincs hatalma felettem. Kiismertem. Ezek a primitív, kocsmai veszekedés szintű fogásai nem jönnek be. Ha netalán a hátralévő perceket végig fogja grimaszolni... - Andan nem bírta tovább, amint elképzélte a jelenetet, felkacagott. - Vagy egyfolytában hadonászik majd a kezével, és folyamatosan, immár századszorra is elmondja ugyanazokat a "jaj"-jal kezdődő, előre gyártott mondatfüzéreit, és az állandó hangzavar és nevetés miatt nem tudnám elmondani ma, amit akarok, akkor majd elmondom holnap. Vagy holnapután. Vagy azután. És mi többé nem találkozunk, hiszen a vállalkozó kedvű vitapartnereim listája igencsak hosszú. Ez a mai beszélgetésünk az egyetlen esélye, hogy elkapjon. Ugyhogy, ha van valami érve, akkor meghallgatjuk. Andan befejezte.

Truman már nem érezte magát biztonságban. Először Andant nézte, aki lassan visszarendezte az arcvonásait a szokásos szelíd arckifejezésbe, majd a professzorhoz fordult, és megijedt.

Steward Forester professzor komor, szinte keserű arcot vágott. Tíz-tizenöt évvel idősebbnek tűnt, mint a műsor elején. És a tekintete... Ha azzal ölni tudott volna, Andan már nem élne. Azután persze Damien közvetlen közelről megszórtá volna a professzort a Galil puskával, ami komoly fejtörést okozott volna a halottképeknek.

A professzor arra eszmélt, hogy mérhetetlenül hosszú ideje hallgat. Ez egy kicsit olyan volt, mint egy vereség. Személyeskedései miatt sokan utálták, és azt gondolta, hogy ezek az emberek most mind örömtáncot járnak.

196

197

Megpróbálta felvenni a kesztyűt. És ez volt a második nagy hibája.

- Akkor mondja, Andan, mi a kérdése? Van valami kifogása a régészetet illetően?

- Az imént elmeséltem egy gyerekkori álmomat - emlékeztette Andan. - Találni akartam egy törzset, amely ősemberekből áll. Nem olyan emberekből, akik kőkorszaki körülmények közt élnek, de antropológiailag nem ősemberek, hanem egy olyan törzset, amely igazi ősemberekből áll! És találni akartam egy olyan törzset is, amelyben előemberek vannak. És egy olyan majomhordát is, amelyben a majmok már egy kicsit emberek. És én végül nem kerestem ilyen törzseket. És más sem. És a kérdésem nem az, hogy talált-e bárki ilyen törzseket vagy hordákat, hanem az, hogy volt-e valaha is olyan történész vagy régész, aki keresett? Mert tudtommal ilyenek sosem voltak. Maga sem tette meg. Maga sem indított

DUNCAN SHELLEY végső háború

expedíciót, hogy felkutasson egyet. Miért nem? Évtizedek óta terjeszt egyfajta nézetet az ember eredetéről, nem érdekli, hogy az igaz-e vagy sem? Nem érdeklik a bizonyítékok? Ennyire biztos benne, hogy a mese nem igaz?

Andan elhallgatott, és várta, mit mond a professzor. Truman is azt várta.

- Senki nem mondta, hogy jelenleg is jönnek létre ősemberrek - mondta a prof uralkodva az indulatain. - Én soha nem állítottam ilyet, és egyetlen épeszű kollégám sem. A szakirodalomban egy sort sem fog találni arról, hogy lenne valami féle átalakulás. Miért lenne? Az őskornak vége. Az evolúció azóta megtett néhány lépést előre.

- Az elmélet szerint az ősmajom evolúciója két részre szakadt: az egyik a majom felé ment tovább, a másik az ember felé - magyarázta Andan. - Az ősmajom evolúciójának egyik iránya egyre fejlettebb és fejlettebb majmokat hozott létre, mígnem kialakultak a ma ismert majmok. Az ősmajom evolúciójának másik iránya egyre fejlettebb és fejlettebb embert hozott létre, mígnem kialakult a homo sapiens. És ez az elmélet. És ez az elmélet felvett néhány kérdést. Mi okozta

az evolúciós vonal kettéválását? Miért döntött úgy az ősmajom egy adott populációja, hogy inkább valami mássá alakul? Honnan tudta, hogy van valami más? Hiszen akkor az a valami még nem létezett! Honnan vette az ihletet? Az ősmajom másik populációja miért nem akart átalakulni valami mássá? Miért nem vonzotta a megnövekedett életképesség? Vagy mi akadályozta meg benne? És a mai majmok, amelyek minden létező szempontból sokkal fejlettebbek az ősmajomnál, miért nem haladnak az emberré válás útján? A mai majmok sokkal közelebb állnak az emberhez, mint az ősmajom, hát akkor miért nem válnak emberré? A mai majmok előtt ott van a példa, maga az ember, sokkal könnyebb dolguk lenne, mint az elődeiknek, hát akkor miért nem lépnek, és válnak emberré? Bármennyi segítséget megkapnának az emberektől, és mégsem adják semmi jelét annak, hogy elkezdtek átalakulni valami mássá, valami olyanná, ami több náluk. Miért nem? Nos, nem tettem fel minden kérdést, amit fel lehet tenni, csupán néhányat. Ezek a kérdések az úgynevezett hiányzó láncszemek. És még sok más hiányzó láncszem is van. A történelemtudományban ez egy tudományos, minden szempontból bizonyított elméletnek számít. Pedig, ha jól meggondoljuk, ez még csak nem is egy elmélet. Hanem csak egy ementáli sajt. Vagy még az sem. Hiszen nem áll másból, mint alaptalan feltevésekből, fehér foltokból és hiányzó láncszemekből. Nincs is ott semmi! Az egész csak egy nagy üresség. Semmi más, mint fehér foltokból és hiányzó láncszemekből összetákolt délibáb! Egy bűvésztrükk! Egy nagy blöff! A professzornak komoly erőfeszítésébe telt, hogy megállja, és ne tegyen valamilyen bántó megjegyzést Andanra, amiért kétségbe meri vonni a régészet Szent Grálját. Végiggondolta, hogy mit mondhatna, és belekezdett.

- Feltételezem, hogy hallott már a természetes kiválasztódásról.

- Igen, már hallottam róla - mondta Andan.

-

198

199

- Nagyszerű. Az evolúciónak megvannak a maga törvényei. A legfontosabb törvény a természetes kiválasztódás, ami azt jelenti, hogy az alkalmasabb marad életben. Ez az evolúció motorja. Az egész csak emiatt működik. Egy adott faj hatalmas területet népesíthet be, és ezek a populációk nagyon eltérő körülmények közt élhetnek. És alkalmazkodnak ezekhez a körülményekhez, hogy fennmaradhassanak. Emiatt egy alapfajból számtalan alfaj jöhet létre. Pusztán a körülmények miatt, az eltérő körülmények miatt. A környezet kihívásai miatt.

- Ezzel az elmélettel az a probléma - szólalt meg Andan -, hogy nem a majom a túlélés bajnoka. Számtalan állat van, amely sokkal életképesebb a majomnál. Említhetnénk néhány hüllőt, vagy rovar, vagy másfajta állatot. Az ősmajom volna az alapfaj, és az ember ennek az alapfajnak csupán egy alfaja. A probléma ezzel az, hogy az állítólagos evolúciós létra legfelső fokán álló majom, és a legalsó fokán álló egyszetű között sincs akkor különbség, mint amekkora a majom és az ember között van. És nem a DNS-re gondolok! Nem a mikroszkópra gondolok. Hanem az életképességre. Tudja, számtalan állatfaj régebb óta létezik, mint az ember, régebb óta létezik, mint a majom, és régebb óta használ bizonyos eszközöket, mint amióta a majom megjelent a színen. Az ember sok százmillió éves hátránnyal indult el, és mégis olyan magasra jutott, hogy egyeduralkodóvá vált a bolygón.

DUNCAN SHELLEY végső háború

És mindez csak azért történt, mert az ősmajom egy adott populációja, egy szép ősi napon, olyan irányba indult el, amely irányba soha nem ment semmi, és nem megy azóta sem. Van ez az ementáli sajt, amelyet mérhetetlen göggel elméletnek neveznek, és amely ebből az igencsak misztikus elképzelésből indul ki. Ez sokkal gyatrább elmélet, mint a maják teremtésmítosza, mert az legalább önmagához képest logikus.

A prof kínjában a fogát csikorgatta, de amikor rájött erre, abbahagyta.

- Bizonyára eltűnt valami a világból, ami abban az időben még létezett - mondta.

Andannak elkerekedett a szeme.

- Eltűnt valami a világból... - ismételte. - Ilyen komoly tu

dományos alapokon áll az ember eredetének teóriája? Talán ez volt vagy talán az? Ez a maga tudománya? - a prof nem felelt, ezért Andan folytatta. - És mi volt az, ami eltűnt a világból?

Mi tűnt el a világból, ami csak abban az ősi időben létezett, talán csak azon az egyetlen napon, amelyiken ez az alap faj kettészakadt? Mi volt ez a különleges tényező, ami eltűnt?

A szükségszerűség? A természetes kiválasztódás, az evolúció motorja? Ez eltűnt volna? Ma már nincsenek nehézségek?

- Mire akar kilyukadni? - kérdezte Forester. - Hogy leszállt egy úrhajó, és átváltoztatta a majmok egy csoportját?

- Dehogyan. Nem gondolok én ilyesmire - csóválta a fejét Andan. - Csak azon gondolkodom, hogy mi lehet az, ami eltűnt? Ami már része a világnak. Mi lehet az? Mi tűnhetett el a világból? Nincs ötletük? Mert valami eltűnt, ez egészen biztos! Mert ha nem tűnt volna el, akkor a jelenlegi majmokból folyamatosan jönnének létre az emberek. De nem ez történik! Következésképpen van valami, ami eltűnt a világból! De mi az? Mi lehet az? Mi lehet az a furcsa, egyedi és megismételhetetlen dolog, ami eltűnt a világból? Mi lehet az? Nos, én megmondom, hogy mi tűnt el a világból - Andan végignézett vitapartnerein, majd megadta a választ. - Charles Darwin.

A prof és Truman nagyot néztek. Össze voltak zavarodva.

- Hogy mi? - kérdezte Forester professzor.

- Ez az a dolog, ami eltűnt a világból - magyarázta Andan. - Charles Darwin. Az a barom, aki ezt az egész sületlen elméletet kieszelte egy alkoholgőzös délutánon! Hát ez az, ami eltűnt, drága uraim! És most már csak az örökségének kellene eltűnnie, és akkor minden egy kicsivel jobb lehetne. Mert e dogma nélkül újrakezdhetnék a kutatásokat, és meglenne az esélyünk arra, hogy eljussunk valamilyen igazsághoz az ember származásával kapcsolatban. Mert az mindannyiunk számára nagyon hasznos len...

-

-

200

201

Andan nem folytathatta, mert Steward Forester profesz-szor elvesztette a fejét.

Számára Darwin volt az isten, és Andan baromnak nevezte az istent. A prof felüvöltött, felkapta egyik súlyos könyvét az asztról, hogy Andan képébe vágja, és ezzel meggyilkolja azért, amit tett.

Felkapta a könyvet, teljes erejéből meglendítette, és azután...

Nicole kikapta a kezéből.

Amikor Forester professzor rájött, hogy nincs könyv a kezében, új könyvért nyúlt.

Ekkor Nicole megmentette az életét.

Mert nem engedte, hogy tovább tomboljon.

Ököllel halántékon vágta, amitől a professzor elnyúlt a padlón.

- Vége az interjúnak! - jelentette be Nicole.

Andan tíz másodperccel később már nem volt a helyiségben, így Truman az eszméletlen professzor társaságában köszönt el a nézőktől.

3.

TIMES SQUARE

MANHATTAN, NEW YORK

December 6., szerda, 19 óra 10 perc

Angelo ült a klubjában, és csak úgy ontotta a merényletek ötleteit, hogy miképpen lehetne elkapni Andant, és átküldeni az örök vadászmezőkre, ahová való. A nemrég befucs-csolt terve után még alaposabb és még agyafűrtabb lett, és olyan tervet eszelt ki, amelynek működése felől egészen biztos volt. A klub feletti

DUNCAN SHELLEY végső háború

lakásában, kedvenc foteljában ült, és focimeccset nézett. Nem is volt ideges. Nézte a meccset, és várta, hogy hívják: Andan halott. A Times Square-től nyugatra hatalmas buszpályaudvar található, a Times Square nyugati oldalától csupán néhány méterre. Angelo szerzett két buszt, beöltöztetett negyvenkét nehézfiút utasnak, és felpakolta őket a buszra. A két busz a

környéket járta, megálltak a megállóknál, de nem nyitották ki az ajtókat, csak álltak ott pár másodpercig, és azután tovább indultak. Mindig a pályaudvar közelében maradtak, de nem annyira közel, hogy a CIA és az FBI megfigyelőinek szemét szűrjön. Amikor közeledett a hét óra, Gene Truman műsorának vége, a két busz beállt a pályaudvarra, és várakozott. A buszon kívül volt még két személyautó és négy motor. A négy motor a Times Square közeli utcákon cirkált, elkerülve a teret, nehogy valaki felfigyeljen rájuk. Mind a négy motoron két-két fiatal férfi ült, kézigránátokkal és géppisztolyokkal voltak felfegyverezve. Az egyik személyautó a Times Square-en parkolt, egy újságosbódé előtt, a Bryant Park közelében, amely a tér keleti végében kezdődött, a másik kocsi a nyugati 42. utca sarkán várakozott, amely a Times Square nyugati végéig tartott. A parknál álldogáló autóban négy komolyan felfegyverzett maffiózó várakozott, mindegyikük jelentős katonai múlttal rendelkezett, és több gyilkosságban is részt vettek. Hármuknál M-16*-os gépkarabély, egyiküknél Dragunov mesterlövész puska volt. A mesterlövész volt az akció helyszíni irányítója. Ha ő megadja a jelet, elszabadul a pokol. Angelo számított rá, hogy a CIA minden frekvencián figyeli a rádióadásokat, ezért mind a walky-talky, mind a mobiltelefon használatát megtiltotta. Mindenfelé a környéken szétszórt egy rakás embert, öregeket és nőket, akiknek csak annyi volt a dolguk, hogy kézjelekkel kommunikáljanak egymással. Így tartották a kapcsolatot egymással az akció résztvevői. Andan tévészerepléseit nemcsak tévécsatornák, de rádióadók is közvetítették. Cody Black, az akció helyszíni irányítója, Angelo szeme és füle, innen tudta, hogy a műsornak vége szakadt 18:43-kor, miután a professzor üvöltöni kezdett, amit egy tompa puffanás követett, majd egy nő közölte, hogy vége az interjúnak. Cody Black az órájára nézett: már majdnem negyed nyolc volt, és Andan még mindig sehol. M-16: 5,56 milliméteres löszert tüzelő, általánosan elterjedt, amerikai gépkarabély.

202

203

Ekkor az egyik ór, egy nyolcvanéves, kivénhedt, piti gengszter, kézjelekkel tovább adta, amit neki üzentek: a tévé mellékutcájában feltűnt az Andan szállító konvoj. Az üzenet fél percen belül az összes maffiózóhoz eljutott. Felkészültek. A három fekete terepjáró kihajtott a Times Square-re. Most már mindannyian látták a kocsikat. Másodpercek voltak hátra az akció indulásáig. A három jeep a keleti 42. utca felé fordult, a Bryant Park irányába. A két busz elindult. Cody Black jelzett a sofőrnek, hogy indítson. A fegyvereiket csőre töltötték. Minden megszűnt létezni a számukra, csak a három fekete, sötét üvegű autó maradt. Úgyet sem vetettek a járóelőkre. Pedig kellett volna. Volt köztük három tizennyolc éves japán diáklány, akik az autójuk felé sétáltak nevetgélve. Kunoichik voltak. Amikor a maffiózók autójához értek, hangtompítós pisztolyt húztak elő a táskáikból, és a másodperc törtrésze alatt agyonlőtték mindenkit a kocsiban. Két motorost is levadásztak, és a tér másik végében várakozó autó utasait is. Az egyik motor ekkor menekülni kezdett, és elszáguldott a Central Park felé, a másik tovább követte a három terepjárót. A két busz is besorolt a konvoj mögé. Ekkor a három terepjáró szétvált, és három különböző irányban ment tovább. Ettől teljesen összezavarodtak. Az akciót lefűjták. Az utolsó motoros elhúzott a másik motor után, a két busz igyekezett eltűnni a kisebb utcákban. Négy sarokkal lejjebb az FBI és a New York-i SWAT* egység megállította a két buszt, és

DUNCAN SHELLEY végső háború
mindenkit letartóztattak. Egyetlen fegyver sem dördült el.
SWAT: (Special Weapons And Tactics) különleges fegyverzetű és speciális
harceljárásokat alkalmazó rendőri elitegység.

Amikor Angelo megtudta a rossz hírt, a telefonját belevágta a tévé képernyőjébe. Mintegy nyolcszáz méterre a Times Square-től délre, egy felhőkarcoló legfelső emeletének egyik irodájának ablakában, egy álcázott, nagy teljesítményű teleszkópon keresztül, Mathias Brooks, a világ legprofibb szabadúszó merényletszervezője kísérte figyelemmel az eseményeket. A maffia próbálkozását amatőrnek, de veszélyesnek tartotta, az elhárítást meglehetősen profinak. Nem örült, hogy ilyen profi csapattal kell szembeszállnia, de nem is különösebben zavarta. Tudta, hogy ő van előnyben, mert ő a támadó. És mindig a támadó van előnyben, hiszen övé az első lépés. A védő mindig fáziskésésében van a támadóval szemben.

Az HAC is a környéken volt, és szemmel tartott mindent. Nekik egyszerűbb volt, hiszen a csapat egyik része CIA-ügynöknek, a másik része FBI-ügynöknek, a harmadik része pedig egyszerű polgárnak adta ki magát. Az HAC is elismeréssel adózott Andan terrorelhárító csapatának.

Az HAC biztosra vette, hogy a világ legprofibb terroristái már a városban vannak, és ha ott vannak, akkor egész biztos, hogy köztük van Mathias Brooks, akit ők más néven, pontosabban, más neveken ismertek. Mivel a felhőkarcoló kiváló megfigyelőpont, a Times Square felé néző ablakaira távcsöveket és különféle érzékelőket irányították, és ki is szúrtak valamit a 94. emeleten. Nem tudták, hogy mi is az, amit látnak, mert Brooks kitűnően álcázta a teleszkópját, és innen tudták, hogy csakis ő lehet az. Nem kívántak az útjába állni. Ebben a játszmában egy oldalon álltak.

Andan és a klán eközben még mindig a tévéstúdió garázsában rejtőztek. Várták az estét, hogy az éj leple alatt, feltűnés nélkül távozhassanak.

204

205

4.

CIA FŐHADISZÁLLÁS

LANGLEY, VIRGINIA

December 6., szerda, 22 óra 33 perc

Donovan nagyon örült a sikeres antiterrorista akciónak. De öröme nem tarhatott sokáig, mert beállított hozzá Morton.

Miután sikerült leellenőriznie azt az iratot, amelyet nemrégiben vásárolt tízezer dollárért, és megértette, hogy Dono-vant a kezébe kaparintotta, annyira örült, hogy egyfolytában vigyorgott, és nem tudta abbahagyni. Ezért, mielőtt felsétált Donovanhoz, leitta magát.

Morton belépett az igazgatói irodába. Donovanat megcsapta az alkoholbűz.

- Te jó ég, Clive! Te beszívtál? - kérdezte Donovan, miközben a bűzfelhőt igyekezett ellegyezni magától.

Morton leroskadt az íróasztallal szemközt elhelyezett egyik karosszékbe. A nála lévő dossziét a térdére fektette. Hasogatott a feje, és hányinger környékezte.

- Clive, hozassak egy kávét? - kérdezte Donovan.

- Nem kérek. Csak zárd be az ajtót - mondta Morton elgyötört hangon.

Donovan becsukta az ajtót, és ráfordította a kulcsot. Elhelyezkedett a székében, Mortonnal szemben.

- Mi a fene történt veled? - kérdezte Donovan. - Clive, te nem szoktál berúgni! Mi van?

Morton megdörzsölte a szemét.

- Szétmegy a rohadt fejem - mondta. - A kurva életbe...

Szarban vagyunk, Bili, kurva nagy szarban!

Donovan utálta, amikor ilyet mondanak neki. Görcsölni kezdett a gyomra.

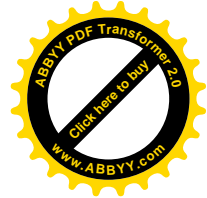
- Mi történt? - kérdezte feszülten.

Morton feldobta az asztalra a dossziét.

- Az egyik emberem hozta. Az elnök is olvasta. Átfutottam. Azután felbontottam egy üveg vodkát, és berúgtam.

Donovan zakatoló szívvel nyúlt a dossziéért. Kinyitotta. Azonnal tudta, mi az, nem kellett elolvasnia. Főnix-program.

A CIA vállalkozása a vietnámi háborúban. Gyilkosokból álló osztagokat vetettek be, hogy a vietkongok idegeire menjenek, és megtörjék őket. Nem jött be. Viszont

DUNCAN SHELLEY végső háború

a program annyira elfajult, hogy kis híján a CIA végét jelentette. Donovan, mint fiatal CIA-s, és mint ifjú pszichopata tömeggyilkos, buzgón vagdosta a füleket, a megölt emberek füleit, és egy svájci bankszámlán gyűjtötte az értük kapott fejpénzt. És jómódú emberként tért haza.

A CIA-ban és a kormányban majdnem mindenki úgy gondolta, hogy a háborúellenes tüntetéseket hazaárulók szervezték, és minden tüntető hazaáruló. Donovan osztotta ezt a nézetet. Néhány békeaktivista ellátogatott Vietnamba, hogy ott is terjessék az ígét. Valaki kitalálta a CIA-ban, hogy ezt azért mégsem kéne nekik megengedni, és milyen jó lenne, ha valami bajuk esne, és a vietkongot hibáztatná az egészért. És bajuk esett.

Néhány nagyon begőzölt Főnix-programos CIA-s fickónak megsúgták, hogy ha netán elkapna valamelyikük egyikét aktivistát, a szokásos fejpénz tízszerese üti a markát.

Donovan és két barátja felkerekedett, megkeresték a szállodájukat, és kinyírták őket. Öt férfit és hét nőt. Amerikai állampolgárokat. És a füleikért tízszeres fejpénzt kaptak. Donovan egy nyitott Chevrolet Corvette-et vett belőle, az volt élete első jó autója. Nagyon büszke volt magára. Azt gondolta, bárcsak sokkal több olyan hazafi lenne, mint ő. És most kiderült minden.

Donovan úgy érezte, szétég a teste a rátörő görcsöktől. A halálfélelem a csontjáig hatolt. Összehúzta magát a székében. Neki vége. Ennyi, nincs tovább. Vége a karrierjének, és vele együtt az életének is. Talán még a kocsijáig sem jut el, és kinyírják. Egyedül, védelem nélkül nincs esélye. A maffia kicsinálja, és nem tudja megvédeni magát.

206

207

- Annyit tudok, hogy fel fogják neked ajánlani, hogy ha le mondasz, az akta nem kerül nyilvánosságra - mondta Morton rekedtes hangon, ami a részegségtől volt, és nem a sajnálattól.

- Az érdemeid miatt, és hogy a Céget ne mocskolják be. Valami ilyesmi. Ha nem mondasz le, akkor vizsgálat lesz, és börtönbe zárnak. Ezt hallottam. Nagyon sajnálom, Bili! Rohadtul sajnálom!

Donovant rázta a hideg, és ömlött róla a veríték. A rátörő görcsöktől felnyögött. Kiszáradt a szája. Valamit muszáj volt innia. Erőlködve, remegő testtel feltornázta magát, és rogyadozó léptekkel indult a bárszekrény felé. Félúton elhagyta az ereje, térdre rogyott, előrebukott, és háyni kezdett. Mindennek vége. A titkos hadtestnek sem tud segíteni. És talán a kocsijáig sem jut el.

Morton elnézte a földön fetregő embert, aki valamikor a barátja volt, és mérhetetlen megvetést érzett iránta. Összegyűjtötte a nyálát, hogy elcsukló hangon tudjon beszélni, és így szólt:

- Bili... én... ne haragudj, ne haragudj, hogy... hogy nem tudtam ezt megakadályozni...

Donovan alig hallotta. Rázta a hideg, mindene fájt, és hányt, elállíthatatlanul. Azt hitte, ott hal meg az irodája szőnyegén, csak mert rossz hírt kapott.

TIZEDIK FEJEZET

1.

EGY FORD EXPEDITION TEREPIJÁRÓBAN

MANHATTAN, NEW YORK

December 7., csütörtök, 01 óra 00 perc

Mathias Brooks, a világ legkeresettebb szabadúszó merényletszervezőjének két súlyos kérdésre kellett megtalálnia a választ. Az egyik, hogy miképpen lehet áttörni, vagy észrevétlenül átjutni azon a kiterjedt védelmi gyűrűn, amelyet Andan köré vontak. A másik, hogy hogyan lehet megtudni, hogy Andan egy adott másodpercben éppen hol tartózkodik. Mert Andant az interjú után kivihették a csatornán keresztül, mozgathatták páncélozott autóval, bármilyen típussal, aminek sötétített ablakai vannak, Andan ülhetett a kocsiban elmaszkírozva, vagy lebújhatott az ülések alá, és mindezekben felül, Andant tetszőleges ideig bújthatták a stúdió épületében is.

Bemenni Andan főhadiszállására, öngyilkos merénylőknek való feladat, és Brooks még egy öngyilkos támadás esetén sem látott esélyt a sikerre. Az öngyilkos merénylők csak bizonyos típusú merényletekre alkalmasak, másra nem. És áthatolni számtalan bonyolult csapdán és érzékelőn, kifejezetten nem nekik való feladat.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Jól képzett, megfelelően felszerelt, felkészült, és a támadásra számító testőrökön úgyszintén nem tudják magukat átverekedni. Brooks komoly problémával nézett szembe. Találkozott már hasonló feladatokkal, de egyik sem volt ennyire nehéz. Tudta, hogy Andannak hol van a főhadiszállása. Tudta, hogy melyik tévéstúdióban vitázik. Azt is tudta, hogy az épületen belül hol tartózkodik ilyenkor, melyik emeleten, melyik helyiségben. És tudta, hogy a konvoj, amely mozgatja, három páncélozott autóból áll. Tudta, hogy ezek az

208

209

autók a legkomolyabban vannak páncélozva. Feltételezte, hogy Andant 5-10 ember védi éjjel nappal, akik állandóan a közvetlen környezetében tartózkodnak, és feltételezte, hogy ezek a legprofibb testőrök, akiket bárki valaha is felbérelhetett. Feltételezte, hogy a stúdió garázsában tartalék autók állnak a testőrök rendelkezésére. Feltételezte, hogy az Andan köré húzott védelmi gyűrűben 25-50, vagy még több ember található, szintén magasan képzett profik, akik mind védelemre, mind pedig támadásra ki vannak képezve. Feltételezte, hogy a tévéstúdió épületének minden centiméterét az ellenőrzésük alatt tartják, és hogy az egész épületet preparálták. Feltételezte, hogy az épület garázsa alatt húzódó csatornát is szemmel tartják, és felkészültek egy esetlegesen onnan induló támadás elhárítására, és ugyanakkor arra is, hogy abba az irányba meneküljenek, ha beszorítják őket az épületbe. Feltételezte, hogy amikor a konvoj mozog, 5-10 vagy több autó és motor cirkál körülötte, hogy felfedezzék a gyanús járműveket, és takarással, leszorítással, gyors támadással elejét vegyék egy merényletnek. Feltételezte, hogy Andan főhadiszállása és a tévéstúdió között több biztonsági házat tartanak fenn, ahová behúzódhatnak egy támadás elől, és ahol autót cserélhetnek. Feltételezte, hogy Andan testőrei számtalan menekülő és lerázó útvonalat dolgoztak ki. Feltételezte, hogy Andannak nem szükséges a jelenleg főhadiszállásaként szolgáló, Fifth Avenue-i házba visszatérnie. És tudta, hogy ez a merénylet a legnehezebb, amit valaha is meg kellett szerveznie. Brooks szeretett merényleteket kidolgozni, mert nagyon intellektuális tevékenységnek tartotta, hogy mindenre kell gondolnia, és hogy mindenki eszén túl kell járnia. De ezt a mostani munkát kezdte nem szeretni. Ha teheti, visszaadta volna a megbízatást. De nem tehetette. Ha visszaadja, elveszti a jó hírét. Ha pedig nem adja vissza, talán az életét is. Nem adhatta vissza. Brooks nem volt egy öngyilkos típus, és a társai sem voltak azok. Ezért nem volt elég valahogyan átjutni a védelmi

gyűrűn, és végezni Andannal, mert ki is kellett onnan jutni, még mielőtt a gyűrű összezárul a hátuk mögött.

Ha tehetette volna, visszaadta volna a megbízatást, de nem tehetette.

A legfőbb szabályra összepontosított: a támadók mindig előnyben vannak a védőkkel szemben, egyszerűen azért, mert ők a támadók, és ők lépnek először. Ez az esélye.

Brooks arra az elgondolásra jutott, hogy valamilyen álca lenne a legmegfelelőbb módszer.

Valamilyen olyan álcára van szükség, amire nem készültek fel.

Egy megrendezett baleset - vagy rosszullet - biztosan nem jönne be. Tegnap tanúja lehetett annak, hogy a mentőautót sem engedték be, pedig valaki tényleg szívrohamot kapott.

Egy-két rendőrségi jármű sem jönne be, mert egész biztosan felfigyelnének rá, ha új kocsik tűnnének fel.

Az, hogy valaki megbetegedett vagy szabadságra ment, és ezért valaki más áll be helyette, és így csempészni a végrehajtókat a célpont közelébe, száználmasan gyenge próbálkozás, amit csak dilettánsok vesznek be.

Csak és kizárólag abban az időben lehet biztosan tudni, hogy Andan hol tartózkodik, amikor Andan éppen nyilatkozik a tévében. Sem az interjú kezdete előtt, sem pedig utána nem lehet biztosan tudni, hogy hol van.

Brooks elméjében elkezdett körvonalazódni a terv. Minden az első lépésen múlik. Ha az bejön, az akció sikerrel járhat. Ha nem jön be, kudarcot szenvednek, és abba várhatóan belehalnak.

Brooks Ford Expedition terepjárója a Soho egyik apró színháza előtti parkolóban állt. Krebitz, és kiváló mesterlövész társuk, aki a jelenlegi akció idején a Nelson Willis nevet viselte, elől ült, Brooks pedig a kedvenc helyén, a tágas

DUNCAN SHELLEY végső háború

csomagtérben hevert, és gondolkodott. Felbúgott Krebitz mobilja. Krebitz előkapta a dzsekije zsebéből, és a füléhez tartotta.

210

211

- Igen? - szólt bele. - Jó - mondta, és bontotta a vonalat.
- Van valami? - kérdezte Brooks. Krebitz hátra fordult.

- Van bizony! A Cl A-val nem lesz gond. Donovant kirúgták. Épp az imént.
- Ez tényleg jó hír! - értett egyet Brooks. - Lehet tudni, hogy ki lesz az utódja?

- A forrásom szerint valószínűleg Clive Mortont léptetik elő.

- A jó öreg Clive Morton... - mondta maga elé Brooks. Nem ismerte személyesen Mortont, de hallott róla. - Jó lenne nekünk, ha ő kerülne az igazgatói székbe. Donovan egy bolond, de jó szakember, és nem hazaáruló. Megkönnyítené a dolgunkat, ha Morton lenne az új főnök.

- Morton hazaáruló? - szólalt meg Willis.

- Az - felelte Brooks. - Méghozzá a legjobb fajtából.

2.

IMPERIAL KASZINÓ

LAS VEGAS, NEVADA

December 7., csütörtök, zónaidő: 01 óra 10 perc

A sok kudarc miatt Véreskezű Don magához rendelte Angelót és kedvesen megkérte, hogy amíg Andan ki nem nyiffan, maradjon Las Vegasban. Angelo nem tehetett mást, mint átköltözött a Don városába, és igyekezett még többet gondolkodni, és még agyafúrta merényleteket kieszelni.

Angelo fekete szmokingban sétálgatott az Imperial Kaszinó hatalmas rulett-termében, és egykedvűen nézelődött. Képzeltben egészen máshol járt, és éppen Andant fojtotta bele egy kanál vízbe.

- Ó, Angelo, kedves! - karolta át a derekát oldalról egy bűgő hangú nő. Angelo tudta, ki az, és nem örült neki. Ki nem állhatta az idősebb nők társaságát.

- Á, Manfredi asszony! Nagyon örülök, hogy látom! - lelkesedett Angelo. A nő Véreskezű Don felesége volt.

- Ha még egyszer Manfredi asszonynak szólítasz, amikor nem hallja senki, kitalállok valami kis mocskos hazugságot rólad, és beadom a férjemnek, megértetted? - a nő nem volt igazán dühös, csak nem szerette, ha a fess fiatal férfiak asz-szonyomnak meg hasonlónak szólítják.

- Mit szeretne, hogy szólítsam? - kérdezte Angelo.

Legszívesebben eltűnt volna innen, de a nőnek volt némi hatalma, ezért nem tehetette. Angelót kirázta a hideg, ahogyan a nő levetkőztette a szemével, és közben félreérthetetlen mozdulatokat tett a nyelvével.

- Azt akarom, hogy amikor más nem hallja, szólíts Gina bébinek, kedves. Megértetted?

Angelónak nem tetszett az ötlet, de belement. A látszat kedvéért flörtölt egy kicsit a nővel.

- Ahogy óhajtja!

- Na, hadd halljam!

- Gina bébi - mondta ki Angelo. Egyetlen porcikája sem vágyott rá, hogy négy szemközt maradjon ezzel a nővel. Egyrészt, mert undorodott tőle, másrészt pedig, mert a férjét nem az áldott jó szíve miatt becézték Véreskezű Donnak.

- Még gyakorolni kell, de elsőre nem rossz! Észrevettem, ahogyan rohagálsz fel-alá itt a kaszinóban, és riszálod azt a gyönyörű kis seggedet.

Gondterheltnék látszol, és én tudom is, hogy mi az orvosság az ilyen bajra. Egy igazi nőre lenne szükséged, kedves, akivel bármit megtehetsz az ágyban. Egy érett, tapasztalt nő. Az kellene neked.

Angelo imádkozni kezdett, hogy szólaljon meg a telefonja.

- Gondolkodom - mondta. - A férjemnek dolgozom, és szállítanom kell az eredményeket, különben bajba kerülök.

- A sok munka megőrjíti az embert. Lazíts egy kicsit, kedves, és utána minden könnyebben megy, meglátod! Ha rám bízod magad, nem fogod megbánni!

Angelo végignézett a nőn. Gina Manfredi, Don Carlo Manfredi, más néven Véreskezű

Don felesége. ötvenegy

212

213

éves, molett, hatalmas seggű olasz nő, méregdrága, szűk fekete ruhában, negyedmillió dollárnyi ékszerrel, és fél kiló festéssel az arcán. Harminc évvel ezelőtt se nagyon érdekelte volna, pedig akkor még sokkal jobban nézhetett ki. Csak a nagyon különleges ízlésű férfiaknak tetszett, és Angelo nem tartozott köztük.

- Ööö... köszönöm a kedvességét, Manfredi... Gina bébi, de tényleg dolgoznom kell. A férje kicsinál, ha nem járok sikerrel.

- Ah! Angelo! - sziszegte a nő. - Munka! Ah! Felrobbanok! Elpazarolod a tehetségedet!

- Bocsásson meg, de nekem most... - kezdte Angelo, amikor megszólalt a telefonja, amiért hálát adott az égnek. - Kérem, bocsásson meg! Gina bébi, sajnálom! Majd máskor!

- Ah! - mordult fel a nő, és feldúltan elviharzott.

Angelo fogadta a hívást.

- A királyt elbocsátották - tájékoztatta a kapcsolata a vonal túl végéről.

Angelo elmosolyodott. Donovan már nincs védelem alatt. Most megfizet!

- Köszönöm! Adja át hálás köszönetemet.

- Átadom. Viszonthallásra!

- Viszonthallásra! - mondta Angelo megkönnyebbülten.

Vidáman indult a kijárat felé. Beszélnie kell Véreskezű Donnal, hogy Donovan védtelen. Észrevett egy fiatal nőt, aki neki háttal állt az egyik rulettgépnél. A lány éppen ledobott a földre egy rágópapírt. Angelo elmosolyodott. Elindult a lány felé.

- Candy! - szólt oda.

Megdermedt. A jókedve elszállt.

Candy...

Candy halott. Megrohanták az érzelmek.

A lány a játékautomatánál oldalra fordult, és Angelo látta az arcát, látta, ahogyan nyitott szájjal rágózik. Úgy, mint Candy.

Ez már túl sok volt. Végigrohant a termen, ki a kaszinó elé. Odaintette a kocsiját, beugrott, és elindult bele az éjszakába. De nem ment messzire. Egy sarokra lefékezett, leállította a motort. Candy...

Mennyire szerette, ahogyan rágózik, ahogyan nevet, ahogyan incselkedik vele, ahogyan jár, ahogyan kopog a papucs a szobában...

Nem csak egy kis ribanc volt. Szerette.

Ömölni kezdtek a könnyei.

Látta maga előtt, ahogyan Mosolygós Don elvágja Candy torkát.

Ült a kocsiban a kormány mögött, rázta a zokogás, és vonaglott a fájdalomtól.

Olyan üres lett minden.

És Candy miatta halt meg. Miatta. Miatta.

Még egy sírkő sem jelzi, hogy élt. Azt sem tudja, hol van a holtteste, vagy hogy hol keresse.

Tehetetlen dühében csépelni kezdte a kormányt.

Miért nem végezte jól a dolgát? Miért nem vette komolyabban? Akkor most nem lenne egyedül! Akkor Mosolygós Don nem tette volna, amit tett.

Mosolygós Don apjaként szerette, és elárulta, és Mosolygós Don az árulása miatt ölte meg Candyt, az egyetlen nőt, akit szeretett életében.

Angelo magába roskadva sírt.

Candy meghalt, és olyan üresség támadt utána, amit képtelen volt elviselni.

És miatta halt meg.

Miatta.

Mosolygós Don miatta vágta el a torkát.

Mosolygós Don miatta tette, amit tett.

Mosolygós Don...

Angelo megdermedt. Mintha kiesett volna valamiféle szerepből, amit már olyan régóta játszott, hogy már el is felejtette, hogy csak egy szerep. Úgy meredt maga elé, mintha

DUNCAN SHELLEY végső háború

214

215

látomása lenne, és nézte, ahogyan Mosolygós Don elvágja Candy torkát, és megöli az egyetlen nőt, akit szeretett. Remegni kezdett, eltorzult az arca, olyan lett, mint egy felbőszült vadállat, és üvöltöni kezdett.

- A kurva anyád!!! A kurva anyád!!! A kurva anyád!!!

Mosolygós Donnak nem volt joga megtenni, amit tett, nem volt hozzá joga! Ott helyben meg kellett volna ölnie, mint egy kutyát! Ott, azon a helyen, azon a szent helyen, ahol kioltotta a szerelme életét!

Angelo ütni-verní kezdett mindent, amit elért, betörte a szélvédőt, behorpasztotta a tetőt, és letörte a sebességváltó karját.

- A kurva anyád, te elmebeteg állat! - ordította teli torokból.

Ha Mosolygós Don még élne, megkeresné, és brutálisan meggyilkolná. Megölné, mint egy kutyát. Elkapná, befogná azt a beteg fejét egy satuba, és azután fejszével és fűrésszel úgy megdolgozná, hogy még azt is megbánná, hogy a világra jött.

Angelo arra eszmélt, hogy egy kocsi áll mellette, és három tizenéves fickó meg egy hasonló korú lány bámulják. Az egyik fickó nevetett, a többiek mosolyogtak. Angelo máskor, más helyzetben, másfajta állapotban, csak rájuk szólt volna, de most nem.

Kiugrott a kocsiból, és nekik ment. A kormány mögött álló, vigyorgó fickót megragadta a nyakánál fogva, és az ablakon keresztül kirántotta a kocsiból. Lehajította a földre, és kétszer úgy fejbe rúgta, hogy az elájult. A kocsi hozzá közelebbi oldalán a hátsó ülésen egy tizenhat éves, szőke lány ült. Angelo más körülmények közt értékelte volna a szépségét, most csak benyúlt az ablakon, megragadta a lány haját, és őt is kirángatta.

A másik oldalon kivágódtak az ajtók. A két kisportolt fickó kiszállt az autóból, és a lány segítségére siettek. Mire odaértek, Angelo már eszméletlenül rúgta a lányt is.

- Fogd le, JJ! - kiabálta a kocsi háta mögül érkező, magas, szőke fickó.

A JJ-nek nevezett tinédzser hátulról átfogta Angelót. Angelo hátrafejezt, mire JJ elterült a földön. A szemből érkező fickó két ütést kapott bokszerral az arcára, azután négyszer beleverték a fejét a kocsi tetejébe. JJ maradt utoljára, Angelo őt is fejbe rúgta néhányszor, hogy elájuljon.

Angelo pisztolyt rántott, és vicsorogva körbe nézett.

Több támadó nem volt. A béméskodóknak hirtelen jobb dolguk is akadt, és elsiettek.

Angelo elrakta a pisztolyt és a bokszért. Gondolkodott. Most mit tegyen? Candy halott, és nem tud rajta bosszút állni, mert Mosolygós Don is halott.

Döntött. Elindult a kaszinó felé.

Két biztonsági őr szaladt felé.

- Valami baj van, Angelo? - érdeklődött az egyikük.

- Törődj a magad dolgával! - vetette oda Angelo. Besietett a kaszinóba.

Szétnézett. Kiszúrta Gina Manfredit

az egyik rulettasztalnál. Odament hozzá, megállt az asztalnál. A nő dühösen nézett rá. Angelo intett a fejével, hogy jöjjön, mert beszélniük kell. A nő összehúzta a szemöldökét. Ez komoly udvariatlanság volt Angelo részéről. Őt nem lehet csak úgy egy fejmozdulattal irányítani!

- Kiszálllok! - mondta a nő a krupiénak. - De még tartsa melegen a széket.

- Ahogyan óhajtja, asszonyom! - mondta a krupié.

Gina fogta a retiküljét és a zsetonjait, és Angelo után ment.

Angelo a terem végében állt meg, ahol nem volt senki tizenöt méteres körzetben. Mire Gina odaért, már olyan dühös volt, amiért Angelo így megsétáltatta, hogy legszívesebben felpofozta volna.

- Mit képzelsz te magadról, mi? - támadt a férfinak. - Azt hiszed, hogy a formás kis segged minden bajtól megóvhat? Hogy merészelsz keresztülrángatni az egész...

- Fogd be! - csattant fel Angelo.

A nő annyira ledöbbsent, hogy meg sem tudott szólalni, csak kapkodta a levegőt.

216

DUNCAN SHELLEY végső háború

217

- Most felviszlek a szobámba, és megkúrlak! - jelentette be Angelo, mintha Véreskezű Don felesége a háremének egyik rabszolgánője lenne, és azt csinálhat vele, amit csak akar. Gina nem hitt a fülének. Azután az arcvonásai lassan megenyhültek, majd olyan mosoly terült szét az arcán, amelyet Angelo még prostiktól se látott.

- Miért nem ezzel kezdted, kicsi fiú? - bűgta Gina. - Ez mindent más színben tüntet fel!

- Fogd már be! - mordult rá Angelo. - Menjünk! Megragadta a nő karját, megszorította, és elindult vele a személyzeti lift felé.

- Hé! Te állat! Ez fáj! - szisszent fel a nő.

- Nem érdekel!

Beszálltak a liftbe. Angelo megnyomta a nyolcadik emeleti gombot. A lift elindult.

- Azért még nem kellene így beszélned velem, kicsi fiú! - szólt rá Gina.

Angelo a falhoz lökte, és a másik karját is megszorította.

- Úgy beszélek, ahogy akarok! Nemsokára mindened fájni fog, de az engem kibaszottul nem fog érdekelni! Te akartad ezt az egészséget!

Gina kajánul felnevetett.

- Azt hiszed, hogy jobb vagy, mint én? - kérdezte gúnyosan. - Azt hiszed, hogy tovább bírod nálam? Ezt hiszed, te kicsi fiú?

- Sokkal tovább bírom, mint te! Te, te bűdös, öregedő kurva!

Ez az utolsó két szó szíven ütötte Ginát. Már nem nevetett és nem mosolygott, a tekintete tele volt gyűlölettel.

- Öregedő kurva, te kis szaros?! Te kis szakadt strici! Na, ne hogy már azt hidd, hogy újat tudsz nekem mutatni?! Lealázlak a sárga földig! Tíz olyan is kevés lenne nekem, mint te!

Megállt a lift. Angelo kilökte a nőt a fölkéből, végigráncigálta a folyosón, egészen a lakosztályáig. Benyitott, Ginát lelökte a földre. Úgy zárta be maga mögött az ajtót, mintha emberölésre készülne.

- Csak pofázol itt összevissza, aztán meg nem bírod az iramot! - jelentette ki Angelo megvetően.

- Na gyere, te nagypofájú! Lássuk, mire vagy képes!

Angelo vetkőzni kezdett, és elindult a nő felé.

Volt egy terve, és szüksége volt hozzá Véreskezű Don nimfomániás, de befolyásos feleségére.

3.

JAMES H. DAYMAN HÁZA

GEORGETOWN, WASHINGTON D.C.

December 7., csütörtök, 07 óra 38 perc

James H. Dayman, az Egyesült Államok elnökének mentora, reggel fél nyolckor még az igazak álmát aludta. Éjjelig bent volt a hivatalában, és szüksége volt az alváásra.

- James! James, kelj fel, kérlek! - szölongatta a felesége.

Dayman megmozdult.

- Fontos? - kérdezte álmos hangon.

- Igen, James, fontos!

Dayman feltornázta magát ülő helyzetbe, és erőlködve kinyitotta a szemét.

- Telefon? - kérdezte.

- Néhány úr keres téged, James - tájékoztatta a felesége. - Fontos ügyben.

- Pár perc - mondta. - Ültesd le őket, és megyek.

- Itt vannak az ajtó előtt, azonnal beszélni akarnak veled.

Dayman kezdett felébredni.

- Add ide a köntösömet! - mutatott a fogásra az ajtó mellett, amin az lógott.

A felesége odanyújtotta neki a köntösöt. Dayman felvette, megkötötte az övet. Kinyílt az ajtó, és két középkorú, öltönyös férfi nézett be.

- Végre! - szólalt meg az egyikük.

Kitárult az ajtó, és öt férfi ment be a hálószobába. Dayman és a felesége értetlenül nézték őket.

DUNCAN SHELLEY végső háború

218

219

- Kik maguk? Es mit akarnak? - kérdezősködött Dayman.
- James H. Dayman? - kérdezte az egyik férfi hivatalos hangon.
- Igen, az vagyok. És maga ki?
- Nemzetbiztonsági ügyben most azonnal velünk kell jönnie, uram!
- Telefonálnom kell - mondta Dayman, és a mobilját kereste.
- Majd telefonál bentről. Most velünk kell jönnie. Induljunk! Az ügy nem tűr halasztást!

Másfél perccel később Dayman és a felesége kint az udvaron beszálltak egy sötét úvegű, kormányzati rendszámú páncélozott terepjáróba, és útnak indultak ismeretlen cél felé. Dayman pizzamát, köntöst és papucsot viselt. Az elnök külön kérésére még azt sem engedték meg neki, hogy ruhát cseréljen.

4.

HAC FŐHADISZÁLLÁS

RICHMOND, VIRGINIA

December 7., csütörtök, 16 óra 20 perc

Gore T. Cooper, az HAC igazgatója, és az HAC osztályainak vezetői a hadművelési teremben gyűltek össze, körülülve a hatalmas kerek asztalt. Amikor az HAC parancsot kap egy célszemély likvidálására, kezdetét veszi az Első Fázis, amely az információk összegyűjtéséből áll, és akkor ér véget, amikor már minden kérdésre ismerik a választ. A Második Fázis az összegyűjtött információk kiértékeléséből és a merénylet megtervezéséből áll. A Harmadik Fázis pedig maga a végrehajtás, a merénylet előkészítése, és a kijelölt személy likvidálása. Az Első Fázist már lezárták, és a Második Fázis is a végéhez közeledett.

- Taylor Hansen - mondta Cooper, és ez alatt Mathias Brooksot értette - biztosan sokat töri a fejét, hogy miképpen jusson Andan közelébe. Nekünk ez nem okoz gondot, mert

mi már ott vagyunk. A fő probléma, uraim, Andan mozgása. Tudjuk, hogy Andant nagyon jól mozgatják, jól, gyorsan, és igen kiszámíthatatlanul. Ennél az akciónál a helyszín kiválasztása a legkönnyebb, mivel mindösszesen egyetlen helyszín kínálja magát. Ez pedig a tévéstúdió. Az időpont is egyértelmű: valamikor az interjú alatt. Bármelyik másik időpont túlságosan sok bizonytalanságot visz az akcióba. Esetleg Andan nem ott van, ahol gondoljuk, hogy van, és hasonló bakik. így tehát az időpont az interjú, a helyszín pedig a tévéstúdió.

Steven Hopkins, az HAC Művelési Szekciójának parancsnoka felemelte a kezét.

Cooper rámutatott, Hopkins pedig beszélni kezdett.

- Két problémám van. Az egyik, hogy a tévéstúdió veszélyes hely, mert biztosan számítanak valamilyen támadásra, és erre felkészültek. Nem tudjuk, hogy bent az épületben mi minden vár ránk. Természetesen, mivel már az első interjú óta létrehoztuk az állásainkat, és mivel a teljes megfigyelőrendszer és a teljes számítógépes rendszert az ellenőrzésünk alatt tartjuk, és minden frekvencián lehallgatjuk a beszélgetéseket, az épület nagy része a kezünkben van. De nem az egész. Andan emberei bizonyos helyekről kitiltottak minden idegent, és semmilyen ürüggyel nem lehet oda bejutni. Továbbá, nincs információnk arról sem, hogy Andan emberei hány nappal azelőtt választották ki az épületet az interjú színterének, és hogy ezen idő alatt mi mindent telepítettek be oda. Mert erre volt elég idejük. És a norfolki házukba való behatolás megtanította nekünk, hogy Andan testőrcsapata nem tréfál, és igen agyafúrt, és meglehetősen halálos csapdákat tudnak felállítani. Emlékeztetnék mindenkit, hogy hat emberünk veszett oda a norfolki házban. Az egyik problémám tehát az, hogy nem tudjuk, mi vár minket bent a tévéstúdió épületében. A másik pedig, hogy még mindig nem sikerült felderítenünk, hogy kik is védik Andant. - Hopkins az egyik hatalmas monitorra mutatott, ahol ott sorakozott Gorkie, Shana, Nicole, Damien, Mörjike

220

221

és Nadya arcképe, valamint még tíz ninjáé, akik a Hattori Klánhoz tartoztak. Nadya némiképp el volt maszkírozva, mivel annak idején a CIA-nál dolgozott, és nem akarták, hogy ezt valaki megtudja. - Minden létező adatot összeszedtünk

DUNCAN SHELLEY végső háború

ezekről az emberekről, és bár ezt nem sikerült bizonyítanunk, mi azért tudjuk, hogy ezek az adatok valótlanak. Alaposan kipucolták a múltjukat, semmit sem sikerült megtudnunk róluk, még a nevüket sem.

- A kételyeid jogosak - jelentette ki Cooper. - Nincs tökéletes akció. Nincs tökéletes terv. Nem létezik olyan, hogy mindent tudunk valamiről, és mindenre felkészülünk. De olyan van, hogy elfogadható kockázat.

- Ezzel egyet tudok érteni - mondta Hopkins. - A kérdésem az, hogy tekintettel arra, amit tudunk, és tekintettel arra, amit nem, elfogadható kockázatnak tartod, hogy bemenjünk a stúdióba, és lecsapjunk?

- Igen - felelte Cooper. - És ne feledjünk el valami fontosat! Tudjuk, hogy Taylor Hansen és kis csapata már dolgozik az ügyön. És ők a legjobbak a terrorizmus világában. Bizonyára konkrét határidejük van. Lehet, hogy egy óra múlva támadnak. És ha támadnak, Andan esetleg túléli. És nem tudom megjósolni, hogy akkor mi fog történni. Lehet, hogy a testőrsége egy időre eltünteteti Andant, és azt már tudjuk, hogy az milyen. És az, uraim, egészen biztos, hogy amíg Andan újra fel nem tűnik, senki ember fia nem fogja tudni, hogy hol a fenében van. Andan, függetlenül attól, hogy éri-e támadás vagy sem, bármikor áthelyezheti a fellépéseinek színterét a világ bármelyik másik tévéstúdiójába. Megteheti, mert senki nem mondana neki nemet. Még az olaj leváltása se tudta megakadályozni, hogy a Gene Truman-show legyen minden idők legnézettebb tévéműsora. Andan tehát bármikor átmehet egy másik tévéstúdióba, amit már elő is készítettek az emberei. És ez a stúdió lehet New Yorkban, lehet egy másik államban, vagy egy másik kontinensen. Minket is szorít az idő, mert ha Andan mozdul, nehéz dolgunk lesz. Persze, felpakolunk és megyünk utána, és majd ott is

kidolgozunk egy akciót, és mire elindíthatnánk, Andan esetleg megint lelép. Ez nem jó játék.

- Lássuk a részleteket! - szólalt meg Al Keegen, a Felderítés Szekció parancsnoka. - Mi lesz Trumannel és Andan aktuális vitapartnerével? Vigyázunk rájuk? Cooper megrázta a fejét.

- Nem. Azt nem engedhetjük meg magunknak - jelentette ki határozottan. - Ők az elfogadható veszteség. Andan testőrségétől nagyon komoly ellenállásra számíthatunk, nem engedhetjük meg, hogy bármi is elvonja a figyelmünket.

- Nem tudjuk, hogy mennyire jók a közelharcban - említette meg Hopkins.

- Ezt valóban nem tudjuk - értett egyet Cooper. - De ha megnézzük, hogy hogyan élnek, hogyan mozognak, és hogy mennyire jók ebben, akkor joggal feltételezhetjük, hogy a közelharcban nem annyira jók. Legalábbis nem annyira jók, mint mi. Andan testőrsége olyan hihetetlenül zseniális abban, hogy láthatatlanná váljon, amelyet még sohasem láttunk, következésképpen borzasztóan sok időt fordítottak arra, hogy ezt a fajta életvitelt, módszert, harcmodort ilyen tökélyre fejlesszék. Ebből pedig az következik, hogy nem volt nagyon sok idejük másra. Ezek ellenére profi módon állunk hozzá, és abból indulunk ki, hogy a közelharcban is páratlanok.

- Ha senkire sem vigyázunk, akkor melyik terrorcsoport lesz az álcánk? - kérdezte Keegen.

- Majd kitaláljuk. Hamasz? Al-Káida? Hezbollah? IRA? A te feladatod lesz, hogy kiválassz a legjobbat, és majd mindent rájuk kenünk, mint szoktuk.

-

-

222

223

5. TIMES SQUARE 9-ES TÉVÉSTÚDIÓ

APRIL STREET, MANHATTAN December 7., csütörtök, 18 óra 12 perc

Nem sokkal az indulás előtt Gorkie rossz hírt kapott: azt már tudta, hogy Donovant menesztették a CIA éléről, majd pedig az a szóbeszéd kezdte járni az utcán, hogy Donovant kivégezték, amúgy maffia módra. Donovant semmilyen vonalon nem lehetett elérni, egyik telefonja sem működött, az e-mail üzenetekre nem jött válasz, a telex és a fax nem működött. A jelek tényleg arra utaltak, hogy elkapták, és végeztek vele. Gorkie nem tudta, hogy milyen ember az új igazgató, a rekordsebességgel kinevezett Clive Morton -mindenesetre nem sok jót hallott róla. De akár igazak voltak a hírek Donovan haláláról és Morton megbízhatatlanságáról, akár nem, az biztos, hogy a CIA már nem szövetséges. És ez nagy veszteség. Még ha Mortont be is lehetne szervezni, rengeteg időbe telne.

DUNCAN SHELLEY végső háború

A Times Square e pillanatban alighanem a világ legfőbb területe volt. Forróbb, mint Belfast vagy mint Bejrút. A föld legismertebb terrorszervezeteinek vezetői, bárhol voltak is, rátapadtak a tévére vagy a rádióra, hogy láthassák és hallhassák, ami történik. Andan a tévéstúdióban beszélt, és miközben mindent elkövetett, hogy megtörje a legfelsőbb kaszt által az emberekbe sulykolt világképben való hitet, több terrorista és merénylet-szakértő tartózkodott a téren vagy annak közvetlen közelében, mint bárhol, bármikor korábban. Számátalan neves és ismeretlen terrorcsoport készült merényletre Andan ellen. Ő volt a terroristák világában a legnagyobb trófea, nagyobb, mint bárki, nagyobb, mint az Egyesült Államok elnöke vagy mint Nagy-Britannia miniszterelnöke. A névtelen terrorszervezetek az ellene végrehajtott merénylettől remélték a hírnevet. Angelo negyven embere volt jelent. Már Mathias Brooks csoportja is felkészült, és csak az alkalmat várta. Az HAC is teljes készülségben volt. És miközben a

Times Square-en mérhetetlen mennyiségű örület összpontosult, Andan még mindig a józan ész képviselte.

- Ismeri a közmegegyezés szót, professor úr? - kérdezte Andan ma esti vitapartnerétől.

- Természetesen - válaszolta Natan Ferguson professor, aki biológiát tanított vendégelőadóként számtalan híres egyetemen.

A professzort a modern biológia legnagyobb alakjának tartották. Előadásain annyi diák jelent meg, hogy szinte még a lámpákon is ültek. Ferguson negyvenhárom éves volt, fiatalos megjelenésű, energikus, jó modorú. Szeretett gyors autókat vezetni, teniszezni, futni és karatézni, és legfőképpen tanítani és tanulni szeretett. Gyűlölte a személyeskedést, a veszekedést, a cinizmust, az aljasságot és az erőszakot.

- A közmegegyezés egy ember elterjesztett véleménye - folytatta Andan. - A közmegegyezés valami, aminek léteiben vagy fontosságában megállapodtak az emberek egy adott közösségen belül. Egy közmegegyezés lehet jó, lehet rossz. Függetlenül attól, hogy egy közmegegyezés mióta létezik, és hogy hányan fogadják el, továbbra sem több, mint egy ember elterjesztett véleménye. Ha veszünk egy közmegegyezést, amely mondjuk száz éve létezik, és amelyben százezer ember állapodott meg, és elkezdjük ezt a közmegegyezést visszafelé követni az időben, akkor azt látjuk, hogy egyre kevesebb és kevesebb ember fogadta el, míg végül visszajutunk egyetlen emberhez, aki az egészet kitalálta. A közmegegyezés nem természeti törvény, bár általában ezt hiszik róla, miután már olyan régóta létezik, hogy mindenki elfelejtette, hogy az egész ki is találta ki. Rengeteg tudományos elmélet ilyen közmegegyezés, melyet már annyian elfogadtak, hogy úgy tekintik, mintha bizonyítva is lenne, pedig nincs.

Truman Ferguson professzorhoz fordult, hogy lássa a reakcióját. Felháborodásra számított, de a prof higgadt maradt.

- Valóban úgy van, ahogyan Andan úr mondja - jelentette ki Ferguson. - Ez a jelenség tudományos szempontból igen-igen ártalmas. A közvélemény olyan erősen hihet egy

224

225

elméletben, hogy nem tudja elfogadni az új, jobb elméletet. Sőt, tudós kollégáim is beleeshetnek abba a hibába, hogy egy elméletet bizonyítottnak tekintenek, csak azért, mert már olyan régóta létezik, és annyian beszélnek róla.

Truman nem örült volna annak, ha Andan vitapartnerre nem vitázna Andannal. Úgy élvezte a korábbi, parázs vitákat, hogy azonnal megpróbált most is kirobbantani egyet.

- A biológia terén is léteznek efféle természeti törvénynek hitt közmegegyezések? - kérdezte Andantói.

- Természetesen! - jelentette ki Andan. - Például, a biológusok azt hiszik, hogy a nők és a férfiak között a nemi szerveiken kívül más eredendő különbségek is vannak.

Truman Ferguson arcát tanulmányozta, és örült, hogy zavarodottságot látott átsuhanni rajta.

- Nem tudom, hogy mire gondol, Andan úr - ismerte el a prof. - Kifejtené, kérem?

- Azonnal! - vágta rá Andan. - A nők és a férfiak között az egyetlen különbség a nemi szerveikben van. Egy férfitest képes hímivarsejtet termelni. Egy női test nem képes erre. Így a férfitestben olyan berendezések vannak, amelyek a női testben nincsenek meg, ezen különbség miatt. Mivel a testen belül minden

DUNCAN SHELLEY végső háború

folyamatot az agy irányít, az a különbség, hogy a férfitest képes hímivarsejtet termelni, a női test pedig nem képes erre, az agyban is eltérést hoz létre. A női test képes arra, hogy petesejtet termeljen, a férfitest pedig nem. A petesejt termelése más testi berendezéseket kíván, mint a hímivarsejt termelése, amely természetesen az agyra is kiterjed. A női test színtere lehet a megtermékenyülésnek, erre a férfitest alkalmatlan. Ez további különbségeket hoz létre a testben. A női test képes felnevelni egy magzatot, a külvilágtól elzárva, viszonylagos biztonságban, amelyre a férfitest nem képes. Ez ismét eltérést hoz létre a testben, hiszen másfajta testi berendezéseket, másfajta agyközpontot kíván, mint ennek hiánya. Egy női test képes továbbá szülni, és a csecsemőt a testéből táplálni, amire egy férfitest nem képes. Ezek további eltérő nemi funkciók, melyekből következően a szervezetnek is eltérőnek kell lennie.

226

- Ez evidens - szólalt meg Ferguson.

- Nem hiszem, hogy a biológusok másképp gondolnák -vélekedett Truman. - Ám, ismerve önt, van még valami a háttérben, jól gondolom?

Andan elnevette magát.

- Jól gondolja, Truman úr! - biztosította a riportert. - Az imént említett különbségek a két nem között, felölelik az összes eredendő, természetből adódó különbséget férfiak és nők között. Az eltérő nemi funkciókon kívül, mely alatt a szaporodásban betöltött szerepeket értem, semmilyen egyéb eltérés nincs a nemek között. Nincs értékbeli különbség, nincs képességbeli különbség, nincs viselkedésbeli különbség. Az összes többi különbség, melyeket megfigyelhetünk, mesterségesek, és céljuk a manipuláció.

Truman kezdte érteni.

- Arra gondol, hogy a nőiesség és a férfiasság rossz dolgok?

- Arra gondolok, hogy valamennyi nemi eszmény, melyet az évezredek során kitaláltak, valamennyi kor, kultúra és vidék összes nemi eszménye csak babona, és azt a célt szolgálta, hogy általuk az embereknek mesterségesen eltereljék a figyelmét a valóban fontos dolgokról.

- Ez részben igaz, részben nem - jelentette ki Ferguson.

- Valóban kialakultak olyan nemi eszményképek, amelyek mesterséges elvárásokra épültek, gondolok itt például bizonyos öltözködési szabályokra, vagy a társasági érintkezés szabályaira. Ezek nem a nők és a férfiak természetéből fakadó jelenségek, hanem mesterséges elvárások. Ettől még nem feltétlenül rosszak, csupán mesterségesek. Ám ugyanakkor ott vannak azok a valóban eredendő és biológiai alapú, viselkedésbeli különbségek a nők és férfiak között, amelyek nem mesterségesen jöttek létre, hanem mindig is léteztek.

Andan megrázta a fejét.

- Egy közmegegyezés sosem válik természeti törvénnyé

- magyarázta. - Nem számít, hogy mióta hisznek benne, és hányak követik, soha nem lesz több, mint ami az első napon volt: még mindig csak egy ember véleménye. Ezen nem

227

lehet változtatni. Minden egyes nemi eszmény egy nemi babona. Egyik sem igaz. Egyik sem hasznos. Mindegyik behatárolja az ember lehetőségeit. Ne tévessze meg önöket, hogy egy gyerek, egy fiú vagy egy lány, születésétől fogva egy adott nemi eszménynek megfelelő nevelésben részesül, és hogy bármerre is néz, mindenhol valamilyen nemi eszménnyel találkozik. Bekapcsolja a tévét, a rádiót, megnéz egy filmet, meghallgat valamilyen zenét, és mind arról tájékoztatja, hogy ha ilyenek és ilyenek a nemi szervei, akkor ő ilyen és ilyen ember, mert ilyennek és ilyennek kell lennie. Ez nem szabadság! Ez behatárolás, és éppen ez a célja.

- Még mindig azt mondom, amit legutóbb, hogy ez rész

ben igaz, részben nem - jelentette ki Ferguson.

A professzor még mindig higgadt volt, aminek Andan örült, Truman viszont sajnálta.

- Tekintsünk el azoktól a pusztán fizikai képességektől, amelyek az egyik nemre testalkattól fogva jellemzőbbek, mint a másakra - folytatta Andan. - Általában a nők hajlékonyabbak a férfiaknál, és általában a férfiak erősebbek a nőknél.

Tekintsünk el ezektől, mert ezek sohasem számítottak igazán. Még az őskorban is

DUNCAN SHELLEY végső háború

többet nyomott a latba a fürgeség, a bátorság és az ész, mint az izomerő, vagy az a képesség, hogy az ember le tud menni angol spárgába. Ezeknek leginkább nulla jelentőségük van a rövid- vagy hosszú távú fennmaradás tekintetében, tehát ne azon az alapon tárgyaljuk egy férfi vagy nő alkalmasságát, hogy mennyire erős vagy hajlékony, mert ez enyhén szólva is ostobaság volna.

- Egyetérték, az élet nem súlyemelőverseny - bólogatott a professzor. - Ám én nem erről beszéltem.

- Tudom, hogy nem erről beszélt. Csupán azért említettem meg, hogy tisztázzam: amikor azt állítom, hogy a nők és a férfiak egyformán alkalmasak bármire, akkor arra gondolok, hogy nemi alapon nem lehet olyan kijelentést tenni, miszerint az egyik nem életképebb, mint a másik.

Ezzel mind Truman, mind a prof maximálisan egyetértett. Andan folytatta.

- A nők és férfiak ugyanolyan intelligensek és képzetek lehetnek, ugyanolyan rátermettek és eredményesek lehetnek bármiben. Az egyén számít, és nem a nemi szervek. Nincs olyan szakma, amelyre az egyik nem alkalmasabb lenne, mint a másik. A légierő hosszú évtizedeken át azt állította, hogy tudományos tény, miszerint a nők nem alkalmasak arra, hogy vadászpilótát vezessenek, mert nem tudják elviselni egy ilyen repülőgép gyorsulását. Mintegy öt évvel ezelőtt, a nőszervezetek nyomására a légierő lehetővé tette nők számára a vadászpilóta-képzést. És tudják, mi derült ki? Az, hogy a női test, felépítésénél fogva, alkalmasabb a gyorsulás elviselésére, mint a férfi test. Vajon miféle "tudományos bizonyítékok" alapján állították évtizedeken át, hogy a nők alkalmatlanok? A homoszexualitás nem tudományos bizonyíték a nők alkalmatlanságára! Mérhetetlen mennyiségű olyan példát lehetne felhozni, amely azt bizonyítja, hogy az egyik nem elutasítása nem tudományos bizonyítékokon, hanem elferdült szexuális vágyakon vagy pusztán előítéleten alapult!

- De... vannak szakmák, amelyek például a nők alkalmassabbak, mint a férfiak, és fordítva! Például a férfiak jobb üzletemberek! - vetette ellen Truman.

- Miből gondolja? - kérdezte Andan. - Olvasott egy felmérést? Az életét tenné rá, hogy igaz? Vagy találkozott egy rossz üzletemberrel, aki nő volt? Mit gondol, miért volt rossz üzletember? Azért, mert képzetlen, mert tájékozatlan, mert tehetségtelen, mert nincs elég önbizalma? Vagy azért, mert nő? Még soha nem találkozott csapnivaló férfi üzletemberrel és zseniális üzletasszonnyal? Könnyű elhamarkodott kiállításokat tenni, mert annyi előre elkészített rossz választ kínálnak fel nekünk, hogy már befulladunk! Minden korban, minden kultúrában, minden vidéken száz és száz viselkedési, életviteli eszmény született, melyek a test neméhez kötődtek. Ezeket nevezzük nemi eszménynek, más szóval nőiességnek és férfiasságnak. Az, hogy egy nőnek hogyan kell járnia, gesztikulálnia, hogyan kell beszélnie, hogyan kell élnie, mivel kell és szabad foglalkoznia, mind-mind részei

228

229

ezeknek az eszményképeknek. Valaki kitalált egy viselkedési módot, melyre azt mondta, hogy minden igazi nőnek így kell viselkednie, majd ezt az elképzelését propagálták, és ezen a módon elterjesztették.

- Lenne egy kérdésem - mutatta fel a mutatóujját Ferguson. - A nemi eszmények ön szerint azt a célt szolgálják, hogy behatárolják az emberek lehetőségeit. Hogyan?

- A nemi eszmények határozzák meg, hogy mivel illik foglalkoznia egy nőnek, és mivel nem, mivel egy férfinak és mivel nem. Nem természetes vonzalomról, tehetségről, igazi érdeklődésről, igazi rátermettségről van szó! Nemi eszményekről van szó, amelyek meghatározzák az érdeklődés irányát, a célokat, a tevékenységet, az egész életet. Ha végignéznünk az emberi történelmet, ebből a nézőpontból, hát komolyan mondom, megáll bennünk az ütő! Hány és hány embert veszítettünk el?! Láthatjuk azokat a nőket és férfiakat, akik nem alkottak semmit, nem fedeztek fel semmit, nem találtak fel semmit, nem vittek végbe semmit, holott képesek lettek volna rá! Képesek lettek volna rá! De megakadályozta őket egy nemi eszmény, amely a testük neve alapján helyettük eldöntötte, hogy milyen életet kell élniük. Ha a nemi eszmények sohasem jönnek

DUNCAN SHELLEY végső háború

létre, mit gondolnak, hol tartanánk már? Én több százmillió potenciális művésztől, tudóstól, feltalálótól, felfedezőtől beszélek, több százmillióról! Akik sohasem lettek sem művészek, sem tudósok, sem feltalálók, sem felfedezők, sem semmik! Lehetek volna, de nem lettek! Én sajnálom őket. Sajnálom magamat is. Mindannyiunkat. Egy sokkal jobb világban élhetnénk, ha ők azzá válnak, amivé válhattak volna.

Ekkor valami elkezdődött kint a Times Square-en.

- Távozzunk! - szólt Gorkie a ninjáknak.

Mörjike rohanni kezdett a stúdióhelyiség felé. Nicole bejelentette, hogy vége az interjúnak, Shana Andanra adta a kabátot, Damien pedig nyitotta az ajtót. Tíz másodpercen belül mind a négyen a folyosón voltak, és a lépcsőház felé futottak.

TIZENEGYEDIK FEJEZET

1.

GORKIE APARTMANJA

FIFTH AVENUE, MANHATTAN

December 8., péntek, 01 óra 40 perc

Egy újdonsült, svájci illetőségű terrorcsoport egy tartálykocsival megpróbált eljutni a tévéstúdió épületéhez, hogy ott felrobbantsák a robbanóanyaggal és mérgező vegyi anyagokkal feltöltött kamiont, de még a Times Square közelébe sem jutottak el vele, mert lekapcsolták őket. A Times Square-en nem járnak tartálykocsik. Amikor a rendőrök felfedezték, hogy mit rejt a raktér, azonnal riadót fújtak. A hírre, hogy valakik egy merénnyel próbálkoztak, Gorkie úgy döntött, hogy itt az idő eltűnni, ezért szakadt vége az interjúnak, néhány perccel a kitűzött befejezés előtt.

Truman nem volt elégedett a dolgok állásával. Egyfelől zavarta, hogy ezek a merénnyel-próbálkozások egyre szimpatikusabbá és hitelesebbé tették Andant, másfelől, sem ő, sem más nem tudta Andant kimozdítani a nyugalmából, a tegnapi "tévévita" pedig kimondottan mélypont volt, hiszen Ferguson egyáltalán nem vitázott Andannal, hanem csak úriember módjára társalgott vele.

Nicole a biztonsági szobában a vezérlőpult mögött ült, és sakkozott az egyik számítógéppel. Nem kellett állandóan figyelnie, ha valami szokatlan történik, az érzékelők azonnal jeleznek. Shana a tévészobában egyik kedvenc filmjét, A hét mesterlövészt nézte, és közben csipszet evett. Szerette az olyan filmeket, ahol a jók heten vannak, mint a valóságban. Nadya a saját szobájában aludt. Damien és Zoe persze szeretkeztek a lány szobájában. Andan is aludt már. Mörjike és Gorkie az ebédlőben vacsoráztak, és közben beszélgettek. Egy hidegtál volt előttük az asztalon, arról csipegettek. Gorkie, szokásához

230

231

híven, fekete selyemruhát viselt, Mörjikén csak egy apró világoskék bugyi és egy hófehér férfiing volt. Szerette felvenni Damien ingjeit.

- Jó visszanezni a tévéviták felvételeit - mondta Gorkie. -

Ki kellene adni videón. Remélem, sokan felveszik ezeket a vitákat. Nagyon sokat lehet tanulni Júliustól. Rengeteg olyan dolgot mond, amire sohasem gondoltam. Csak beszél és be szél, és közben tesz egy kis rendet az emberek elméjében.

Mörjike körülnézett, hátha van egy példány az ebédlőben Andan könyvéből, de egyet sem látott.

- Július azt írja a könyvében, hogy leszbikusnak lenni nem normális. Mit gondolsz erről? - kérdezte.

- Semmit - felelte Gorkie egykedvűen. - Nekem semmi közöm ehhez a dologhoz. Végül is, nem vagyok leszbikus, csak nem tudok neked ellenállni.

Nagyot nevettek.

- Végül is, én sem vagyok leszbikus! - jelentette ki Mörjike.

- Az, hogy felizgulok egy olyan gyönyörű nő láttán, mint te, az teljesen normális! Nem igaz?

- De, feltétlenül! - szerénykedett Gorkie. Elkeményedtek.

- És úgy egyébként mit gondolsz róla? - kérdezte Mörjike.

- Nem hiszem azt, hogy Július mindent jól gondol, és azt

sem, hogy én mindent jól gondolok - mondta Gorkie. - Sze

rintem az életben minden csak megállapodás kérdése. Persze

vannak jó megállapodások és vannak rosszak is. Ha egy meg

állapodás erősíti az életet, akkor jó, ha gyengíti, akkor rossz. Ha

DUNCAN SHELLEY végső háború egyszer rájövök, hogy az élet szempontjából nem jó az, hogy szeretkezzünk, akkor majd abbahagyom. Imádom a testedet, de nem a tested az, amihez ragaszkodom, hanem te vagy az. Na gyon szeretlek téged, Mörjike, és ez az, amit soha nem lennék hajlandó elveszíteni, mert ez egyszerűen nem lehet rossz! Ket tónk szövetsége mindkettőnket erősebbé tesz. Ez biztos, hogy jó. Egyelőre nem látom, hogy miért ártana a jövőnknek, hogy néha ágyba bújunk egymással, de képes vagyok a változásra, és sohasem gondoltam, hogy mindent tökéletesen látok.

- A mi helyzetünk eléggé különleges.
- Az kétségtelen! Mi ninják vagyunk, soha nem fogunk hétköznapi életet élni. A Kunoichi Klán sohasem nyílik ki. Nekünk soha nem lesznek gyerekeink, mert az életünket valami olyannak szenteltük, ami ezt nem teszi lehetővé. Annyi akció van az életünkben, hogy még egy akváriumunk sem lehet, mert nem fordíthatunk rá figyelmet. Minden figyelmünk a céljainkra irányul, minden tettünk a céljainkról szól. És a céljaink, enyhén szólva is, meglehetősen különlegesek.

- Sokan elítélnének minket az életformánk miatt - jegyezte meg Mörjike.
- Én szívesen elfogadom bárki kritikáját - mondta Gorkie -, feltéve, hogy az ő céljai fontosságukat tekintve vetekszenek a mi céljaink fontosságával, és a tetteinek jelentősége vetekszik a mi tetteink jelentőségével.
Nicole ismét megverte a gépet. Új játszmát kezdett. Most egy térben lebegő sakktáblát választott, amelyet az egér segítségével három dimenzióban elforgathatott. Kiválasztotta a sötétet, hogy a gép kezdhesse, és elindította a játszmát. Huszár lép B1-ről C3-ra. Nicole szintén huszárral lépett: G8-ról F6-ra. Ismét a gép jött.
A vezérlőpulton villogni és búgni kezdett egy kijelző. Nicole odagurult a pult elé a székeivel, hogy lássa, mi történt. Egy helikopter belépett a házuk egy kilométeres körzetébe. Nicole egy távirányítású teleszkóppal azonosította a gépet: az egyik tévétársaság helikoptere. Tisztán látta az orrban elhelyezett, belülről vezérelhető teleobjektív kamerát. Lekért egy várostérképet, és megnézte, hogy ha a helikopter nem változtat a haladási irányán, milyen közel lesz a házukhoz, amikor a legközelebb ér hozzá: négyszázhatvenhét méterre északnyugatra. Ez elfogadható, gondolta, de a biztonság kedvéért tovább figyelt. A helikopter, alig fél kilométerre a klán főhadiszállásától, fordulóba kezdett. Távolodott.

232

233

Nicole visszalökte magát a laptopához, és megnézte az állást. A gép már lépett: gyalog F2-ről F4-re.
Nicole az E7-es mezőn lévő gyaloggal előrelépett az E6-osra.
A gép: huszár G1-ről F3-ra.
Nicole kilépett a másik huszárral: B8-ról C6-ra.
A vezérlőpulton ismét kigyulladt a lámpa, és szaggatott bugás jelezte, hogy történt valami.
Nicole a vezérlőpult elé gurult. A tévés helikopter nem fejezte be a fordulót, mint várta, hanem tovább folytatta és leírt egy teljes kört, és most megint a főhadiszállás felé közeledett. Nicole megnézte a repülési irányt. Amikor a helikopter a legközelebb jár majd a házukhoz, háromszázhatvenhét méterrel lesz tőlük északnyugatra. Feltéve, hogy nem kezd újabb manőverbe.
Nicole a térképen lehetséges leszállóhelyeket keresett: háztetőket, parkokat, szélesebb utcákat. Volt választék bőven.
Ekkor a helikopter irányt változtatott.
Nicole kiszámította az új pályát, és vetett egy pillantást a térképre: a helikopter elméletileg a főhadiszállásuktól északra fog elrepülni, tőlük mintegy százhatvenhét méterre.
Megnézte a szóba jöhető leszállóhelyeket. Még mindig rengeteg volt.
A helikopter süllyedni kezdett.
Nicole felhajtotta a vörös riadógomb fedelét, hogy ha baj van, elég legyen csak rácsapnia a gombra.
A helikopter most már határozottan az egyik felhőkarcoló teteje felé repült, amely a klán főhadiszállásától északra található, mintegy kétszáz méterre.

DUNCAN SHELLEY végső háború

A gép, hetven méterrel a felhőkarcoló tetejétől, ismét irányt változtatott, és felgyorsított.

Nem a főhadiszállás felé repült, de Nicole-nak elege lett belőle.

Rácsapott a riadógombra.

Shana kikapcsolta a filmet, és rohant, hogy felkeltse Andant. Damien és Zoe abbahagyták a szeretkezést, és hozzáálltak az

öltözködéshez. Nadya kiugrott az ágyból, és megindult a riadószoba irányába, amely a háromszintes főhadiszállás legalsó szintjén volt, és ahol riadó esetén találkozni szoktak. Gorkie és Mörjike pedig futni kezdtek a biztonsági szoba felé.

Nicole figyelte a helikopter mozgását. A gép folyamatosan közeledett hozzájuk, bár az irányát tekintve még mindig nem fordult a házuk felé. Gorkie és Mörjike berontottak a biztonsági szobába. - Astar AS 350C helikopter - mondta Nicole. - Az ABC tévétársaság gépe. A feliratok szerint.

Zoe megérkezett az üzenőszobába, amelynek ablakaiban cserepes virágok sorakoztak. Berendezte a virágokat, hogy azt kommunikálják: RIADÓ. Ezután teljes erejéből futott a riadószobába.

Ashiko éppen örködött, az volt a dolga, hogy távcsővel figyelje a Kunoichi klán rejtékhelyét. Szólt Momochinak, hogy mi az üzenet, majd rohant, hogy kitegyen az ablakba egy új bonszájt, amely azt jelezte a Manhattanben elszórt ninjáknak, hogy baj van, és lépjenek akcióba.

Ekkor a helikopter a Kunoichi Klán főhadiszállása felé fordult. Egyenesen felé.

Mörjike és Nicole helyet cseréltek, Nicole ment Gorkie-val. Éppen beléptek a riadószobába, ahol a ninják és Andan már a felszerelést pakolták magukra, amikor a gép megérkezett a háztetőre. És azonnal felrobbant.

Az egész ház beleremegett a detonációba. A robbanás mindent letarolt a tetőn, a klán helikoptere megsemmisült, és a megerősített tető egy része beszakadt a főhadiszállás legfelső szintjére.

Ebben a pillanatban lent az utcán, egy kövérnek látszó férfi, aki egy tacsót sétáltatott, elengedte a pórázt, és futva tette meg a ház mélygarázsának kapujától elválasztó alig tíz métert. Futás közben pisztolyt vett elő, megállt a kapu előtt, és föbe lőtte magát.

234

235

A járókelők a Fifth Avenue-n pánikba estek, és összevissza rohangáltak. Két, az előbbinél nagyobb helikopter belépett a ház egy kilométeres körzetébe, és egyenesen a főhadiszállás felé tartott nagy sebességgel.

Egy magas, vékony, szakállas férfi ért elsőként a Fifth Avenue-i ház kapujához, megragadta a kaput, felüvöltött, és felrobbantotta magát a tenyerébe rejtett kapcsoló segítségével.

A robbanástól a kapu megsemmisült, és az előcsarnokban örködő három ninja közül ketten meghaltak, a harmadiknak beszakadt a dobhártyája, és elvesztette az eszméletét.

Az utcán fel-alá rohangáló emberek közül öt férfi berohant az épületbe, és elindultak a liftek és a lépcsőház irányába. Ketten közülük rendőregyenruhát viseltek.

Ebben a pillanatban Mörjike élesítette az összes csapdát az épületben.

Az öt férfi megérkezett a lépcsőházhoz. Két lift volt a házban, mindkettő a földszinten állt. Az egyik civil ruhás férfi beszállt a bal oldali liftbe, egy másik a jobb oldaliba. A harmadik civil ruhás férfi és a két rendőr elindultak felfelé a lépcsőn. Futottak, ahogyan a lábuk bírta.

A két fickó, akik a liftekben álltak lent a földszinten, szinte ugyanabban a tizedmásodpercben robbantották fel a testükre erősített robbanóanyagot. A lifteket többé már nem lehetett használni.

A harmadik civil ruhás férfi a második emeleten megállt. Várt, amíg a két rendőr három emelettel magasabbra jut, majd felrobbantotta magát. Rengeteg robbanóanyag volt a testére erősítve. Az omlás teljesen elzárta a lépcsőházat. A falakban futó csővezetékekből víz és gáz szivárgott.

A két rendőr, akik a lépcsőházban rohantak felfelé, a tizenkettedik emeleten szembetalálkoztak két ninjával.

- Menjenek be! Vészhelyzet! - ordította az egyik zsaru.

A ninják észrevették, hogy milyen furcsán áll rajtuk az egyenruha, és azonnal

DUNCAN SHELLEY végső háború

reagáltak. Egy szempillantás alatt fejbe lőtték mindkét árendőrt. Közvetlen közélről, nagy kaliberű revolverrel.

A két rendőregyenruhás merénylő, amint a társaik is, jelentős mennyiségű robbanóanyagot viseltek a testükön, és a detonátort a tenyerükbe szíjazták. A bomba akkor robbant, amikor elernyedtek az izmaik. Vagyis akkor, ha kinyitották a kezüket, vagy ha meghaltak.

A testükre erősített bombák felrobbantak. A két ninja szörnyethalt, és a lépcsőház egy nagy területen beomlott. Erre sem lehetett kijutni az épületből. A két helikopter leereszkedett a háztető még ép részeire. Mindkét helikopterben hat-hat bombával felszerelt öngyilkos merénylő érkezett. Amint a gépek földet értek, kikapcsolták a motort, nehogy valaki elmenekülhessen velük, majd mindannyian kiszálltak. Hatan maradtak a tetőn, az omlás peremének közelében, hatan pedig leugrottak a Kunoichi klán főhadiszállásának legfelső emeletére. Azonnal szétváltak, hogy ha robbantanak, a lehető legnagyobb kárt okozhassák a házban és az emberekben.

A csővezetékekből több helyről is víz bugyogott a tetőre és az alatta lévő emeletre.

Mörjike megértette, hogy lentről nem várható támadás, a robbantások csak azt a célt szolgálták, hogy lezárják a kiutat, és elvágják a segítséget. Kikapcsolta a csapdákat, nehogy megöljenek valakit, akit nem kellene. Mörjike beindította az önmegsemmisítőt. Felállt, körülnézett.

- Szia ház! Nagyon szerettünk téged! - mondta, majd elhagyta a helyiséget.

Ekkor a tetőn tartózkodó hat férfit, és a legfelső emeleten bolyongó hat másikat nagyfeszültségű áramütés érte.

A borzalmas erejű áram a vízen át jutott el hozzájuk, befészkelte magát testük minden kis zugába, és nem távozott onnan többé.

Az áram hatására az izmaik pattanásig feszültek. képtelenek voltak elengedni a detonátor kapcsolóját, hogy a testükre szerelt robbanóanyag felrobbanjon.

Kinyílt az egyik ajtó, amely elválasztotta a főhadiszállás legfelső emeletét a középsőtől, és megjelent Damien és Nicole.

236

237

Térdig érő, vízhatlan, elektromosan szigetelt csizmát viseltek. Felmentek a tetőre, és megvizsgálták a terroristák két helikopterét. Kiválasztották az egyiket. Nicole beült a pilótaülésbe, és bekapcsolta a motort. Amikor a rotor elérte a felszálláshoz szükséges fordulatszámot, Damien beleszólt a rádiójába. - Jöhettek!

Megjelent Mörjike, majd Shana, Nadya, Zoe, Gorkie és Andan. Nagy hátizsákokat cipeltek a hátukon, és térdig érő, vízhatlan, elektromosan szigetelt csizma volt a lábukon.

Úgy sétáltak el az áram hatására szoborrá merevedett terroristák között, mintha csak egy szoborparkban járnának.

Sorban beszálltak az egyik helikopterbe, mellyel a merénylők érkeztek, és távoztak.

Már magasan a ház felett jártak, amikor a terroristák eldőltek, mint egy darab fa. A szemgolyóik szétfröccsöntek, a hajuk és a ruhájuk lángra lobbant, majd lassan elaludt. Amikor még éltek, az áram miatt nem tudtak robbantani, azután pedig a hullamerevség miatt. Pedig ügyesen kitervelt akció volt, és szinte tökéletes végrehajtás. Tudták azt, amit Mathias Brooks, és Gore Cooper, az HAC igazgatója tudott: hogy behatolni a főhadiszállásra egyenlő a halálos ítélettel. Azonban ők öngyilkos terroristák voltak, az élet nem jelentett számukra semmit, és az egyetlen céljuk abban állt, hogy a haláluk jelentsen valamit. Nem akartak élve távozni, és nem is távoztak élve. De a célt sem érték el, amiért pedig az életüket adták. Megölték a Hattori Klán négy ninjáját, és huszonnégy lakót, de a Kunoichi Klánnak és Andannak a haja szála sem görbült.

Pedig mellettük sétáltak el.

Akár meg is érinthették volna őket.

Ha tudtak volna mozogni.

2.

NETSUKE TOWER

MANHATTAN, NEW YORK

December 8., péntek, 03 óra 20 perc

DUNCAN SHELLEY végső háború

Miután az áram hat percen át sütögette a merénylőket a Fif th Avenue-i ház tetején és legfelső emeletén, az automata kikapcsolt, és átadta helyét az önmegsemmisítő rendszernek. Mire a rendőrség és a tűzoltóság behatolt Gorkie lakásába, már minden elolvadt, ami nyomra vezethetett volna.

A Fif th Avenue-i házat, ahol a Kunoichi Klán főhadiszállása volt, kiürítették, mert a ház a robbanások következtében életveszélyes állapotba került. A tűzszerek hatástalanították a tetőt és a legfelső emeleten áram általi halált halt terroristák testére szerelt bombákat és a garázs kapuja előtt önmagát főbe lövő terrorista bombáját is. Ez utóbbit volt a legnehezebb, mivel ez a robbanószerkezet másfajta detonátort kapott, mint a többi: ez érintésre robbant. Azért csinálták, hogy felrobbantsa a garázkaput, vagy a kihajtó autókat.

Ashiko az egyik ablakban hasalt, és távcsővel nézelődött. Egy másfél kilométerre lévő ház hetedik emeleti lakásának egyik ablakát kereste. Az ablakban nem volt függöny, a szobában égett a villany, egy tizenöt éves amerikai lány a számítógépnél ült, és a Thief nevű játékkal játszott.

- Jonin! - fordult hátra Ashiko. - Gorkie-ék beköltöztek egy másik rejtekhelyükre, és mindannyian jól vannak!

- Köszönöm, Ashiko! Ez igazán jó hír! - mondta Momochi, és visszafordult a többiek felé.

Éppen gyűlést tartottak, jelen volt Momochi, Masada, Mariko, és Masu, az Andan védelmét ellátó ninják vezetője.

- A mesterem azt mondta, hogy egy hiba épp elég rossz önmagában, ezért egy hibánál csak egy el nem ismert hiba rosszabb, egy el nem ismert hibánál pedig csak egy fel nem fedezett hiba - mondta Momochi. - Végrehajtották az első merényletet, amely el is érte a célpontot, Július Andant. Ho gyan lehetséges ez? - Momochi teljesen nyugodt volt, semmi

238

239

él nem volt a hangjában. - Ahogyan utólag végiggondolom azt, ami történt, rá kell jönnöm, hogy igazából sem Július Andan, sem pedig Gorkie és az ő ninjái egyetlen pillanatig sem voltak veszélyben. És azért nem, mert a Kunoichi Klán hallatlanul rátermett ninjából áll, akiket egy olyan Jonin vezet, akinél jobb tanár véleményem szerint nem létezik. Gorkie bármit képes megtanítani a ninjáinak, a ninjai megértik, amit tanít nekik, és alkalmazni is tudják azt, még hozzá professzionális szinten. Július Andannak nem esett baja. Miért nem? Mert a Kunoichi Klán védte. Nekünk nem volt szerepünk abban, hogy Andan életben maradt. Nem tudtunk segíteni. Miért volt ez így? Ashiko odajött, és nagy komolyan leült közénk.

- Minden útvonalat lezártak, amin segíteni tudtunk volna - mondta.

- És miért tudták ezt megtenni? - kérdezte Momochi. Egyáltalán nem zavarta, hogy egy kislány is ott ül közöttük, miközben éppen egy komoly válságot kell kezelniük.

- Nem számítottunk rá, hogy rohammal próbálják bevenni Gorkie-ék főhadiszállását.

- Jól fel voltunk készülve, rengeteg figyelőpontunk van a körzetben - mondta Masu. - Elhárítottuk volna a támadást. Egyetlen olyan elem volt, amire nem készültünk fel. Hogy feláldozzák az életüket. Arra számítottunk, hogy észszel fogják csinálni, profi módon, hogy majd megpróbálnak észrevétlen bejutni a főhadiszállásra, egy-két orvlövész lesz

' a házak tetején. Ezeket mind kivédtük volna. Bevallom, én magam nem gondoltam arra, hogy jön majd egy csapat, hús ember, akik mind készek meghalni, sőt meg akarnak halni az akcióban. Erre nem gondoltam.

- Mostantól kezdve az egyetlen hely, ahol támadhatnak, az a tévéstúdió, és annak a környéke - szólalt meg Masada. -

Senki sem tudja, hogy a Kunoichi Klán merre jár. És sokáig követni sem lehet őket, tehát maradt a tévéstúdió és a környéke. Mostantól minden erőnket oda kell összpontosítanunk.

Momochi bólintott.

- Ezt fogjuk tenni, Joshi. A kérdés azonban még mindig fennáll: hogyan hárítsunk el egy hasonló merényletet legközelebb? - Momochi a kunoichihez fordult. - Mariko, szüksé

DUNCAN SHELLEY végső háború

gem van Manhattan csatornahálózatának térképére.

Mariko meghajolt, és felállt, hogy kinyomtassa a térképet.

- Javasolni fogom Gorkie-nak, hogy Július Andant mozgassák a felszín alatt. Biztos vagyok benne, hogy Gorkie-nak is ez az ötlete. Mi pedig az egész csatornahálózatot az ellenőrzésünk alá vonjuk. Senkit sem engedünk be oda, és ha valaki mégis felbukkanna, aki nem közénk tartozik, azt automatikusan megtámadjuk - Momochi a gyerekninjához fordult. - Ashiko, üzend meg Gorkie-nak, hogy találkoznunk kell.

Ashiko meghajolt, és szaladt, hogy beállítsa a bonszajokat.

3.

KIÁLLÍTÓTEREM

WASHINGTON D.C.

December 8., péntek, 15 óra 00 perc

Andan még mindig rengeteg embert érdekelt, az olaj leváltása pedig az átlagembert nem foglalkoztatta annyira, mint várták. Ezért érkezett az idő, hogy bemutassák a nagyközönségnek a vízüzemű motort.

A tömeg nagyobb volt, mint amire a szervezők számítottak. A becslések szerint mintegy ötszázezer ember ment el, hogy lássa a nagy csodát. A kiállítóteremben gigászi monitorok sorakoztak a falakon, melyeken folyamatosan rövid ismeretfejlesztő filmek mentek, számtalan nyelven. A tájékoztató füzetekből minden látogatónak jutott, de osztogattak H2O feliratú pólókat, táskákat, szatyrokat és bögréket is. Száz összeszerelt vízüzemű motort állítottak ki, melyek négy kategóriát képviseltek: a legkisebb 55, az utána következő 170, azután 300 és a legnagyobb 650 lóerős volt. Negyven különféle típusú autót lehetett kipróbálni, melyek

240

241

mind vízüzemű motorral jártak, az apró Hondától a Ford Mustangon át a Ferrariig, a luxus limuzinig és a kamionig. Minden kis talpalatnyi helyen osztogattak valamit, vagy kielőadást tartottak. A vendégek 99 százaléka nagyon jól fogadta az új, forradalmi találmányt. Most nagyon szerették a kormányt.

Néhány perccel három óra után a kiállítóterem egyik végében, ahol háromezer széket állítottak fel egy pódiummal szemben, egy férfi, aki a világ egyik legnagyobb (baráti) olajkartellének vezérigazgatója volt, egyórás előadásba kezdett a vízüzemű motor történelméről, közben a háta mögötti vetítővászon fotók és filmfelvételek jelentek meg a tervezésről és a kísérletekről.

A vezérigazgató négy-öt percenként hatalmas tapsot kapott.

És minden szava hazugság volt.

4. TIMES SQUARE 9-ES TÉVÉSTÚDIÓ

APRIL STREET, MANHATTAN December 8., péntek, 18 óra 04 perc

Truman első kérdése természetesen az Andan elleni merényletre vonatkozott.

- Persze, hogy féltém. - felelte Andan. - De olyan emberek gondoskodnak a biztonságomról, akiket nem könnyű kicselezni. Nem esett bántódásom, hála nekik! Szörnyű, ami történt, és részvétem az elhunytak hozzátartozóinak! De most, jobb lenne, ha félretennénk ezt a témát, és arról beszéljünk, ami miatt eljárak ide az ön műsorába vitázni. A legfelsőbb kaszt azt akarja, hogy fogjam be a számat. A merényletek folytatódnak. És talán az egyik sikeres lesz. Talán a mai. Vagy a holnapi. Vagy egy azutáni. És mivel a nagy számok törvénye szerint, ha a merényletek elég sokáig folytatódnak, az egyik biztosan sikeres lesz, jobb, ha erre nem is pazarolunk több szót, és belevágunk a mai témánkba.

242

Truman nem szerette Andant. Most meg főleg nem. Micsoda merénylet volt! Minden ezzel volt tele! És Andan csak úgy elsétál a következő interjúra, mintha mi sem történt volna, és még akkor ilyeneket is mond. Visszataszító!

- Rendben van, Andan úr, ahogyan óhajtja! - egyezett bele Truman.

Belenézett az egyik kamerába. - Bemutatom önöknek Július Andan mai vitapartnerét, aki szokás szerint a balomon foglal helyet. A rendkívül vonzó hölgy, ha valaki nem ismerné: dr. Jane Silverstone! Sokoldalú tehetség, neves színésznő, író és szexuálterapeuta. Valamint, kitűnő üzletember, aki egész vállalatbirodalmat épített fel a semmiből.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Köszönöm szépen ezt a kedves bemutatást - mondta Silverstone mosolyogva.

Jane Silverstone negyvenes éveie legelején járt, vállig érő, tűzvörös haja, feltűnő zöld szeme és érzéki ajkai voltak. Mesébe illő alakját még jobban kiemelte a rövid szoknya és szexi selyemblúz. A nő nagyon híres volt, tévéműsorokat vezetett, könyveket írt, előadó körutakat tartott, magazinokat adott ki, befolyásos cégeket vezetett, és magánkórházat tartott fenn, ahol maga is engedte.

- Először is, mielőtt belemélyednék a témánkba, szeretném elismerni dr. Andan kitartását és bátorságát! - mondta Silverstone sajtósággal, érzéki hangján. - És köszönöm, hogy megírta A Rendszer Hiteles Krónikáját, amely egy fantasztikus, gondolatébresztő mű! Köszönöm, dr. Andan!

Silverstone megtapsolta Andant, Truman pedig csatlakozott hozzá, mert úgy érezte, ez egy kedves és nemes gesztus. Andan csak mosolygott csendesen, és amikor a taps elhalt, beszélni kezdett.

- Igazán kedves. Néhány dolgot azonban helyesbíteni kell azzal kapcsolatban, amit Truman úr sorolt fel a bemutatáskor. Jane Silverstone nem színésznő. Soha nem játszott egyetlen igazi filmben sem. Szerepelt viszont több ezer pornófilmben, és a cége legalább tízezer pornófilmet készített már. Továbbá kiad havi rendszerességgel több pornólapot, és olyan magazinokat, mint a Szexuális forradalom.

243

Az egész élete arról szól, hogy az emberek figyelmét megpróbálja a szexre irányítani, és azon rögzíteni.

- Mert a szex a legfontosabb dolog az életben! - jelentette ki Silverstone. - Szex nélkül senki sem képes önmaga lenni!

Szex nélkül senki sem lehet egészséges, sem testileg, sem mentálisan! A szex a híd benső valókhoz, ez a kapocs az iga zi énünkhöz! E nélkül nem ismerhetjük meg önmagunkat!

Andan mosolygott.

- Mit nem mond!

- Elnézést, hogy közbeszóllok! - húzta ki magát Truman. - Andan úr, ön soha nem látott egyetlen pornófilmet sem?

- De, láttam néhányat. Nem is keveset. Néhány ezret. Tudja, valamikor pszichiáter voltam, és a pszichiáterek imádják a pornót. Az egyik születésnapomra az Amerikai Pszichiátriai Társaságbeli kollégáimtól száz pornófilmet kaptam, és a szülinapi tortából az egyik pornósztár ugrott elő.

- Igen, igen, erről én is hallottam! - jegyezte meg Silverstone. - Ki is volt az, aki kiugrott a tortából? Myra, ugye? És ha jól tudom, szeretkeztek is. Jó volt, ugye? Csodálatos volt, ebben biztos vagyok! És közben a felesége otthon várta. Mikor is volt ez? Négy éve? Három?

- Három éve - pontosított Andan. - Megcsaltam a feleségemet, nagyon sokszor. Lefeküdtem rengeteg prostituálttal. Köztük azzal a Myra nevével is. És ezek életem legapróbb bűnei. Ennél milliószor nagyobbak is vannak. Nem vagyok büntetlen. És tudom, hogy a pokol legmélyebb bugyrából is van kiút.

- Sőt... - Silverstone arcán kaján mosoly jelent meg. - És erre talán dr. Andan már nem is emlékszik... De úgy tíz évvel ezelőtt, amikor én még igen aktívan forgattam... Egyszer én ugrottam ki neki egy tortából... És én voltam az egyik szülinapi ajándék a kollégáitól...

- Csak nem? - döbönt meg Truman, majd nevetni kezdett. - Ez igaz?

- Bizony! És azon az éjszakán testközelből ismerhettem meg a nagy Július Andant!

- Es? - kérdezte Truman csillogó szemekkel, hogy most végre elkapták Andant.

- Nem szeretnék erről beszélni, mert még Július elpirul itt nekünk! - vigyorgott Silverstone.

- De azért... mondjon valamit!

- Hát... nem akarok túl sok mindent elárulni... de annyit azért elmondhatok, ha már így négy szemközt vagyunk... hogy... hogy is mondjam, hogy ne legyen túl erős... Júliust, a természet... ööö... nem áldotta meg valami bőkezűen, ha értik, mire gondolok?

Truman hahotában tört ki. Úszott a boldogságban, hogy végre elcsípték a Nagy Andant. És azért is örült, mert ez a kacaj, ami kirobbant belőle, azt a látszatot keltette a nézőkben, hogy őt aztán a természet roppant bőkezűen megáldotta.

Andan azonban nem pirult el. Türelemesen várta, amíg egy kicsit alábbhagy a jókedv, akkor azonban megszólalt. Olyan eltűzött hangsúlyokkal és gesztusokkal

DUNCAN SHELLEY végső háború

beszélt, mint egy kabuki színész.

- Húha! Atyaúristen! Nem is gondoltam volna, hogy ilyen komoly veszélyekkel jár szembesülni a pornóval! Még a végén rásütik az emberre, hogy nem elég nagy a pénisz, vagy nem áll fel neki elég gyakran, vagy hogy nincs elég tapasztalata arról, hogy milyen mélyre lehet süllyedni a mocsokba! Úristen! Ha ezt előre tudom, meg sem merek szólalni! Legközelebb százszor is meggondolom, mielőtt valami rosszat merek mondani a pornóról! - Andan elnevette magát, majd visszatért normál hanghordozásához és gesztusaihoz. - Ez a "Ha már az érvt nem tudom támadni, legalább az érvelőt támadjam" tipikus esete. Még soha életemben nem hallottam egyetlen ellenérvt sem, melyet a pornó hívei felhoztak volna a kritikával szemben. Mindenre azt mondják, hogy a pornó ősi, meg hogy a szex a "híd a benső valónkhoz", meg hogy a pornó művészet, meg hogy a felvilágosult emberek mind odavannak a pornóért. Csupa üres közhely, csupa ocsmány hazugság. A szex magánügy. És ennyi. Nem árucikk.

244

245

- En tudom, hogy ez az egész szex-ellenessége miből ered
- jelentette ki Silverstone.

Andan elmosolyodott.

- Kísfütyi-komplexus? - érdeklődött nyájasan. A nő bólogatott, és még hozzátette.

- És büntudat.

- Ó, micsoda tudományos diagnózis! - bohóckodott

Andan. - De legyünk végre komolyak. Truman úr, megtenné kérem, hogy dr. Silverstone-hoz fordul, és nem veszi le róla a szemét?

- Ó, hát ez... ez nem lesz nehéz! - bájolgott Truman, és megtette, amire Andan kérte.

- Köszönöm szépen! És ön, dr. Silverstone, megtenné, kérem, hogy becsukja a szemét, és nem nyitja ki, amíg nem mondom?

- Ezt már egyszer eljátszotta velem, Július! - kacagott fel a nő, mire Truman is nevetni kezdett.

- Az már régen volt, és ígérem, hogy most semmit sem teszek a szájába - mondta Andan komolyan. - Lenne olyan kedves, és megtenné, amire kértem?

- Na jó! De csak az ön kedvéért!

Silverstone becsukta a szemét.

- Köszönöm! - Andan Trumanhez fordult, aki meredten bámulta a nőt. - Truman úr, nézze a hölgyet, kérem.

- Azt teszem - mondta Truman. A nő felnevetett.

- Rendben. Látja őt? -Hát... természetesen.

- Egészen tisztán látja?

- Egészen tisztán - felelte Truman. Nem értette, hogy Andan mit akar, de nem is volt kíváncsi rá, akkora élmény volt számára, hogy ilyen közlről láthat egy hús-vér pornószárt.

- Ennek örülök. Dr. Silverstone! - fordult Andan a nőhöz.

- Kérem, ne nyissa ki a szemét. Ön látja Truman urat?

A nőt rázta a nevetés, alig tudott beszélni.

- Meg lennék ijedve, ha látnám! - válaszolta.

- Köszönöm - Andan megint Trumanhez fordult. - Nos, képzelje el, hogy maga teljesen jól lát, de a hölgy vak, és egyáltalán nem lát semmit sem a szemével. Mondjuk, hogy még fényfoltokat sem. Abszolút semmit. Mit gondolna róla? Truman nem igazán értette.

- Ööö... hát... milyen ember lenne?

- Nem ez számít, hanem az, hogy mit gondolna róla, amiért vak?

- Amiért vak? - rántotta fel a szemöldökét Truman. ~ Hát... semmit. Nem gondolnék róla semmit. Sajnálám, amiért vak. Nagyon rossz lehet vaknak lenni. Én... nem tudom, hogy bírnám ki... Fogalmam sincs, hogy mit tennék. Csodálom a vakokat, akik nem adják fel.

- Nem hibáztatná a hölgyet, amiért nem látja magát? - kérdezte Andan.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Dehogyan hibáztatnám! - vágta rá Truman. - Nem tehet róla, hogy vak! Ez nem valamiféle... bűn, amiért büntetés jár!
- Nem gondolná azt, hogy a hölgy azért nem látja magát, mert maga nem elég feltűnő?
- Nem! Egyáltalán nem gondolnék ilyesmit.
- Nem gondolná azt, hogy a hölgy azért nem látja magát, mert maga nem eléggé fontos?

Truman összeráncolta a homlokát.

- Hát... persze, hogy nem. Nem értem, Andan úr, hogy mire akar kilyukadni.
- Meg fogja tudni - nyugtatta meg Andan. - Nem gondolná azt, hogy a hölgy azért nem látja magát, mert maga nem elég magas ahhoz, hogy lássa?
- Ez... ööö... fel sem merülne bennem - mondta Truman.
- Hanem akkor mit gondolna, hogy a hölgy miért nem látja magát?
- Mert vak - felelte Truman. Kezdte azt hinni, hogy Andan a bolondját járattja vele. Andan elmosolyodott.
- Akkor már készen is vagyunk, köszönöm mindkettőjüknek az együttműködést!

246

247

Silverstone kinyitotta a szemét.

- Maga érti, hogy mit akart ezzel a mi Júliusunk elmondani? - fordult Trumanhoz.
- Nem, sajnos én sem tudom.
- Pedig igazán egyszerű - mondta Andan. - Truman úr ránézett egy vak nőre, aki nem látta őt, Truman úr sajnálta emiatt, és nem gondolta azt, hogy az ő hibája, hogy a nő nem látja. A nő vak volt, nem tudott érzékelni a szemével. Emiatt nem látott, és nem amiatt, hogy a környezetében lévő emberek és dolgok nem voltak kellőképpen érdekesek a számára, vagy nem voltak eléggé óriásiak, ahhoz, hogy láthassa őket. Semmit sem látott. Abszolút semmit. Az érzékszervében volt a hiba, nem a világban.
- És mit akart ezzel bebizonyítani? - érdeklődött Silverstone.
- Csak annyit, hogy az érzékelés jó dolog. Az érzékelés jobb, mint a semmilyen érzékelés, és az élesebb érzékelés jobb, mint az eltompult érzékelés. Minél kevésbé képes valaki érzékelni, annál elveszettebb, mert annál kevésbé van tudatában a világnak. El tudnak képzelni egy embert, aki teljesen vak, teljesen süket, nem érez szagokat, nem érez ízeket, és a tapintás érzékelése sem létezik? El tudják képzelni, hogy milyen lehet?
- Truman megrázkódott, ahogyan belegondolt.
- Mintha halott lenne - mondta.
- És mire akar kilyukadni, Július? - kérdezte Silverstone.
- Ígérem, hogy mindjárt meg fogja tudni! Az érzékszerv egy olyan szerv, amelyen keresztül tudomást szerzünk arról, ami létezik. Az érzékszerveink arra valók, hogy érzékeljük velük. Érzékelés nélkül semmire sem vagyunk képesek.
- Amit mond... az teljesen világos. De mi a lényege? - érdeklődött Truman.
- Mi köze van mindennek a szexhez? - szólalt meg Silverstone.
- Nos, csupán csak annyi, hogy a nemi szervek: érzékszervek - felelte Andan. - Az imént megállapodtunk abban,

hogy az érzékelés jó, és hogy az élesebb érzékelés jobb, mint a kevésbé éles. A nemi szervek kivételek lennének ez alól? És éppen a nemi szervek, amelyek talán a legérzékenyebb érzékszerveink?

- Miért lennének kivételek? - csodálkozott el Silverstone. - Nem kivételek! És egyetértek azzal, hogy a nemi szervek a legérzékenyebb érzékszerveink. Ezzel nekem nem mond semmi újat, Július!
- Nos, ha ez igaz, akkor maga nem ostoba. Hanem inkább egy kicsit gonosz. Ugyanis az egész életét a pornó népszerűsítésére tette fel. És mi a pornó üzenete? Az, hogy az éles érzékelés rossz, és az eltompultság jó.
- Hogy micsoda?! Miket hord itt össze? - emelte fel a hangját Silverstone. - A pornó éppen hogy azt tanítja, hogy az érzékelés jó! A pornó üzenete az, hogy érezz! Ez a pornó üzenete!

- A pornó üzenete az, hogy az érzékenység gyermeteg dolog, és a nemi szervek eltompultságának foka határozza meg a szexuális kultúráltság fokát - folytatta Andan. - Maga

DUNCAN SHELLEY végső háború

egy olyan hazugság elterjesztésére tette fel az életét, amely ról tudja, hogy hazugság, és tudja, hogy tönkreteszi azokat, akik hisznek benne.

Silverstone felugrott.

- Hát ez hallatlan! Mekkora mérhetetlen baromságokkal etet itt minket?! Honnan az istenből veszi ezt az ökörséget?! Maga nincs magánál! Teljesen megbuggyant?! Miket meré szel már?! Hogy jön maga ehhez?!

Damien mutatta a nőnek, hogy üljön le. Volt valami az arckifejezésében, ami arra készítette Silverstone-t, hogy leüljön.

- Én magam sem értem, Andan úr, hogy honnan veszi ezeket a kijelentéseket! - vette át a szót Truman. - Egyszerű en nem fér a fejembe, hogy miért talál ki ilyeneket?! Andan halálos nyugalommal ült a helyén, és kuncogott.

- Hát nem furcsa? Micsoda felháborodás! Micsoda hangzavar! És miért? Mert azt mertem mondani, hogy a pornó nem jó és nem hasznos a társadalom számára. Mert azt mertem

248

249

mondani, hogy a pornó hazudik. Ha veszünk egy felnőttet és egy gyereket, egy kis gyereket és egy hatalmas termetű felnőttet, akkor azt láthatjuk, hogy a felnőtt érzékszervei bizony sokkal nagyobbak, mint a gyereké. Sokkal nagyobb az orra, sokkal nagyobb a bőre, mindenből sokkal több van neki, és mégis, könnyen meglehet, hogy a gyerek jobban érzékel. Egy felnőtt ember, akinek kétszer akkora a bőrfelülete, mint egy gyereknek, semmivel sem érzékel többet a bőrével, mint a gyerek! Hát nem döbbenetes? Egy normálisan kifejtett érzékszerv mérete abszolút semmilyen kapcsolatban nem áll azzal, hogy mennyire éles az érzékelése! Hát nem mérhetetlenül furcsa ez? Főleg materialista nézőpontból nézve! Hogyan lehetséges az, hogy egy felnőtt ember, akinek sokkal több érző ideg van a szemében, mint egy kisgyereknek, semmivel sem lát jobban a sokkal több érző idegével, mint a gyerek? Hogyan lehetséges ez?

Erre sem Truman, sem Silverstone nem tudta a választ.

- Testi dolgokról van szó! - hangsúlyozta Andan. - Testi érzékszervekről! Egy kétszer olyan vastag csont, várhatóan kétszer erősebb, nem igaz? Természetesen csak egészséges csontok esetében. Kétszer több izomtól sokkal nagyobb erőt várunk el! És hogyan? Hogyne! És az érzékszervek? Az érzékszervek esetében ennek az elvnek nyomát sem találjuk! Ami felettébb különös, lévén, hogy egy fizikai dolgról van szó, amelynek csak és kizárólag a minősége számít, és a mennyisége nem! Mindez hihetetlenül nyilvánvaló! És mi köze van mindennek a szexhez? Nos, a nemi szervek érzékszervek, és a szexuális aktus az érzékelésről szól! A pornó egy olyan nőt állít be ideálként, aki szexuálisan beteg! A szexuális érzékszervei olyan mérhetetlenül el vannak tompulva, hogy extrém mértékű ingerlésre van szüksége, hogy érzékelni tudjon vele! És a pornó azt hirdeti, hogy ez a kívánatos, ez az egészséges, és minden nő ilyen, vagy ilyen akar lenni! A pornó férfiideálja ugyanilyen! Csupa szerencsétlen, beteg ember, akik ijesztő mértékben el vannak tompulva, és az eltompultságukat ideálként állítják be!

- Ez nem igaz! - vágott közbe Silverstone.

- Már hogy ne lenne igaz?! - emelte fel a hangját Andan. - Ezt az egész hazugságot mi találtuk ki! Mi találtuk ki, hogy a szexnek van szakmai oldala, hogy a szex nem az érzékelésről szól, hanem a testméretekről, a testformákról, a behatolás szögétől és idejétől, meg ezt az összes többi baromságot! Mi találtuk ki az egészet, az elejétől a végéig! A szex valójában még csak nem is a testről szól! Valójában a test az ösz-szekötő kapocs és nem a szétválasztó fal! A nemi szervek érzékszervek, és ha egy érzékszerv nem érzékel elég jól, akkor valami baj van vele! Ha az ember rosszul lát, akkor felvesz egy szemüveget, ha rosszul hall, akkor fog egy hallókészüléket, ha pedig rosszul érzékel a nemi szerveivel, akkor pornósztar lesz belőle! Hát nem furcsa ez egy kicsit?

- Maga egy bolond! - vetette oda Silverstone, mert semmi más nem jutott az eszébe.

- Ejnye, dr. Silverstone! Maga már megint az érvelőt támadja az érv helyet! -

DUNCAN SHELLEY végső háború

kacsintott Andan. - De ha van valamilyen igazi érve, akkor csak rajta, rukkoljon elő vele! Mert a törekvése, hogy gátlásossá tegyen engem, nem érv ezekkel szemben. Csupán aljasság.

Truman megpróbált bekapcsolódni az elfajuló beszélgetésbe.

- De akkor... miért van az, hogy a hölgyek a... a természet által bőkezűen megáldott férfiak társaságát keresik?

- Ez egy közhely, és nem egy tény - hűtötte le Andan. -Része a pornó filozófiájának. Én rengeteg olyan férfit ismertem, akik abból éltek, hogy pornófilmekben szerepeltek. Kizárólag lotyók keresték a társaságukat, és egynek sem volt tartós kapcsolata. Vajon miért? Egyébként valóban vannak bizonyos nők, akik ilyen férfiakat keresnek. És hogy mi ennek az oka? Miért vágnak az emberek annyi marhaságra? Miért vágyik valaki a legbénább ruhára, amit ember valaha is készített? Miért vágyik valaki a létező legócskább italra? Mert divat. Ennyi a válasz. A divat közmegegyezés, nem valóság, csak annak látszik.

-

-

250

251

- Tehát azt mondja, hogy ez a... probléma, a rossz minőségű érzékszervek vagy a... hazugságok miatt létezik? - kérdezte Truman.

- Igen - felelte Andan. - A pornót a legfelső'bb kaszt hozta létre, már nagyon-nagyon régen, azzal a céllal, hogy kilök-dösse az embereket a játszából. Silverstone úgy látszik megsértődött, mert csak dühödten bámulta az asztalt. Truman megpróbált Andannal vitába szállni.

- Miféle játszámra gondol? - kérdezte.

- Arra, amit civilizációnak neveznek - válaszolt Andan. -Ez az igazi játszma ezen a bolygón. Tehát a játszma bolygóméreteken zajlik. Az igazi játszma! A pornó funkciója az, hogy elhitesse az emberekkel, hogy a játszma a nemi szervükről szól. Képzeld el: folyik az igazi játszma, az egész világot felöleli, és egyszer csak megjelenik egy új irányzat, amely azt állítja, hogy a legnagyobb játszma, ami csak lehetséges az ember számára, az a saját nemi szervének az ingerlése. És akik ezt elhiszik, azok kiestek a játszából, és azokkal a legfelsőbb kasztnak többé már nincs gondja. Az egész a beszűkültségről szól, arról, hogy az emberek figyelmét beszűkítsék a saját nemi szerveikre, és elfeledtessenek velük mindent, ami ezen kívül létezik.

- És... ön szerint, ezt hogyan éri el? - kérdezte Truman.

- Szeretkezés vagy maszturbáció közben ingerlés éri a nemi szerveket. Egy kép vagy felvétel, amely szeretkezést vagy maszturbációt ábrázol, emlékeztet erre az ingerlésre. Tehát, áttételesen, ingerli a nemi szerveket. A pornó teljes egészében arra épül, hogy emlékeztesse az embereket az ingerlésre. Más szóval: hogy szexuálisan felizgassa őket. Felizgassa, és izgalomban tartsa. Ezt teszi. Ezt meg lehet tenni. De vajon értékes ez? Értékes tevékenység folyamatosan szexuális izgalomban tartani az embereket? Mire mennek vele? Mit tesz ez hozzá az életükhöz? Milyen módon segít ez nekik abban, hogy merész célokat tűzzenek ki, és azokat el is éri?

- Nem tudom... gondolom... attól függ - vélekedett Truman.

- Szerintem maga tudja a választ - mondta Andan. - A legfelsőbb kaszt kitalálta, hogy a szexnek van szakmai oldala. Hogy így meg így kell azt csinálni, eddig és eddig kell tartania, meg hasonlók. Ez egy színlelt szakmaiság. A szexnek nincs szakmai oldala. A szex magánügy. Nem tart hosszú ideig. Nem kell hozzá kettőnél több ember. Nem igényel túlzott ingereket, mert az emberek normál esetben igen éles érzékeléssel rendelkeznek. Ezek a tények a szexről. Minden más hazugság. A pornó beszűkíti az emberek figyelmét. A pornó rögzíti az emberek figyelmét. A beszűkültség és a rög-zültség nem pozitív tulajdonságok.

Silverstone megpróbált mosolyogni, de csak egy furcsa fintorra futotta.

- Tudja, Július, itt van ezzel a nagy tudásával meg a kis péniszével, és azzal a fene nagy keserűségével, amiért nem tudna engem kielégíteni. Andan úgy nevetett, hogy majdnem lefordult a székről. Silverstone azt kívánta, hogy Andant megöljék, még ma. Örömtáncot járna a sírján. És a természet által a legnagyobb mértékben megáldott színészeivel fog ágyba bújni, és egy hétig ki se jön onnan, és olyan élményei lesznek, amilyen Andannak soha. És azt is eldöntötte, hogy visszatér a filmezéshez. Újra fog pornófilmekben szerepelni, és mindent kipróbál majd, és nem lesznek tabuk, és lefekszik majd száz és száz és ezer megáldott férfival egyszerre, és megizélteti magát majd egy lóval is, és több lóval is, és egy

DUNCAN SHELLEY végső háború

csimpánzzal is és egy gorillával is, és majd csináltat egy olyan gépet, amire bármekkora műpénisz fel lehet szerelni, és ami bármédig tudja őt döfködni, és akkor majd csinál egy olyan tízórás filmet, amelyben szünet nélkül szeretkeznek a géppel, és kiad majd újabb magazinokat, amelyekben segít azoknak, akik szexuális problémákkal küzdenek, és könyveket is ír a szexről, és beavatja az olvasóit a szeretkezés művészetébe, és majd dokumentumfilm-sorozatot is készít a szexről, és kiállítás szervez a pornográfia történetéről és... és... és majd

252

253

megmutatja Andannak, hogy ez normális, és hogy ő egyáltalán nem eltompult és nem beszűkült, és az érdeklődése nem rögzült ezen az egyetlenegy témán!

Ez vert helyzet volt, és Truman tudta, hogy csak rosszabb lesz. Alig két perc volt hátra a műsorból. Belenézett a kamerába.

- Sajnos letelt az időnk! - jelentette be. - Meg kell köszönnöm mindkét vendégemnek, hogy itt voltak, és emelték a műsor fényét! Köszön szépen, dr. Jane Silverstone-nak és Július Andannak! Viszontlátásra.

A műsor véget ért.

Az adás megszűnt a stúdióból.

Andan és Silverstone indultak.

Mathias Brooks pedig megadta a jelet az akcióra.

5.

MANHATTAN, NEW YORK

December 8., péntek, 19 óra 03 perc

A tévéstúdió mélygarázsában a klán nyolc páncélozott terepjárója raktárként, úttorlaszként, és szükség esetén fedezékként is szolgált. A garázskaput bezárták, kiékeltek, és két súlyos Cadillac Escalade terepjáróval el is torlaszolták. A bal hátsó sarokban, egy körülbelül 2x2 méteres területen áttörték a követ, hogy Andant a csatornán keresztül vihessék be az épületbe, és vihessék ki onnan. A csatornában való közlekedés miatt az egyik Cherokee-t ruhatárrá léptették elő, így Andan és a testőrei kifogástalan öltözékben és kifogástalan illattal jelenhettek meg az interjún. A csatorna használatba vett szakaszát a Hattori Klán vonta ellenőrzése alá, csapdákat és érzékelőket telepítettek be, melyeken senki sem juthatott át észrevétlenül. Gorkie lezáratta a garázst és a földszintről oda vezető lejtős folyosót; erre a területre senki nem tehette be a lábát, aki nem tartozott a Kunoichi vagy a Hattori Klánhoz, még akkor sem, amikor Andan nem tartózkodott az épületben.

Gorkie az egyik páncélozott Rangé Roverben ült, melyet kommunikációs központnak rendeztek be, és a monitoron keresztül figyelte, ahogyan Andan és a ninják a lezárt előcsarnokból a garázsba vezető lejtős folyosóra lépnek, és becsukják maguk mögött az ajtót.

- Itt vannak! - szólt Nadyának.

- Megyek!

Nadya kitérte a folyosóra nyíló ajtót, hogy a többieknek ne kelljen vele bajlódniuk, majd kiment a folyosóra, hogy Galil puskájával fedezze az érkezőket. Andan és a testőrei bementek a garázsba, és azonnal munkához láttak. Nadya az ajtóban maradt, hogy szemmel tartsa a folyosót. Shana, Nicole és Damien vastag golyóálló mellényt és rohamsisakot vettek fel. Andan fejére is rohamsisak került. Damien kivette az álcátáskából a Galil puskát, a táskát a fegyverraktárként szolgáló terepjáró hátsó ülésén hagyta.

Ebben a pillanatban kint a Times Square-en felrobbant egy személyautóba rejtett bomba.

- Támadás vette kezdetét - tájékoztatta Gorkie-t rádión keresztül a Hattori Klán egyik ninjája, aki a tévéstúdióval szemközti házból figyelte.

- Értettem! Már megyünk is! - mondta Gorkie a rádióba. Végignézett a monitorokon, hogy lássa, van-e közelebbi fenyegetés, majd kiugrott a kocsiból, és a többiekhez fordult. - Megtámadtak minket! Azonnal el kell tűnnünk innen! Mindenki tudta a dolgát, nem estek pánikba. Mörjike a garázs bal hátsó sarkának közelében éktelenkedő lyukhoz rohant, melyen át le lehetett látni a csatornába.

- Gyertek fel! - kiabált le.

Fél percen belül öt állig felfegyverzett ninja mászott fel a garázsba. Mörjike nem használta a létrát, egyenesen leugrott a csatornába. A három és fél méteres ugrás meg se kottyant neki. A garázs alatt megfigyelőpontot állítottak fel, ahol három ninja teljesített szolgálatot.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Történt valami itt lent? - kérdezte Mörjike.
- Semmi! Itt minden nyugodt - felelte az egyik őr.

254

255

- Köszönöm!

Mörjike visszatért az akna alá. Felnézett, és intett Gorkie-nak. Gorkie is leugrott az aknába. Andan lemászott a falhoz támasztott létrán, és leguggolt a fal mellett. Hamarosan megérkezett Damien, Shana és Nicole is, majd utóljára Nadya. Gorkie vetett egy pillantást a megfigyelőponton elhelyezett monitorokra és a kijelzőkre. Mindent rendben talált.

- Induljunk! - rendelkezett.

Az egész csapat megindult előre, lassú futásban, mint egy esti kocogáson. Gorkie ment legelől, fekete katonai ruhában, golyóálló mellényben és rohamsisakban. Galil rohampuskát fogott a kezében, övén 10 mm-es Colt Delta és .357-es Colt Python, a mellényén kés és kézigránátok, a hátán egyszer használatos, 66 milliméteres, M72-es rakétavető.

A Times Square és az 57. utca között terül el a színházi negyed. A Rose Red Színház egyike a negyed legrégebbi színházainak, és mintegy háromszázötven méterre található a Times Square-től északra. Mathias Brooks és Krebitz a színháztól egy háztömbnyire lévő, Dirty Harry nevű kocsmában időzött, egy egész napra kibérelt kártyaszobában. A kártyaasztalon laptopot, néhány telefont és egy lehallgató-berendezést helyeztek el, Brooks ezeken keresztül követte az akciót. A színház mögött, az utca túloldalán kávéház működött. Gary Sterling, aki Brooks csapatához tartozott, az egyik asztalnál iszogatózott, és a mobilján beszélt, immáron 39 perce egyfolytában. A földre helyezett aktatáskájában egy nagyon fejlett, szeizmikus mozgásdetektor rejlett, amely a talajrezgések alapján jelezte a mozgást. A műszer érzékenységét és érzékelési irányát be lehetett állítani. A Rose Red Színház udvarán egy teherautó állt, a szeizmográfot úgy állították be, hogyha a teherautó megmozdul, azonnal jelez. Brooks egyik embere, három háztömbbel lejjebb várakozott egy páncélozott Rolls-Royce volánjánál. Ő volt a sofőr, aki a menekülésnél segít majd.

Két turista sétált a színház közelében, és semmiségekről cseverésztek. Brooks rohamosztagához tartoztak, és a rajtaütés szakértői voltak. Egy harmadik férfi is arrafelé sétált a rohamosztagból, és látszólag egy címet keresett. Gyerekek tűntek fel, húsz gyerek, fiúk-lányok egyesen, hat és nyolc év közöttiek. Három idős nagypapa és egy fiatalabb férfi volt velük, aki az egyikük fia vagy unokája lehetett és segítséggel kísérte el az öregeket. A gyerekeket Brooks a kapcsolatain keresztül szerezte, egy kisiskolás osztály volt, akik azt hitték, városnézésre mennek ezekkel az idősebb tanárokkal. A négy férfi tapasztalt zsoldos volt, a legidősebb is csupán nemrég töltötte be a negyvenötödik életévét, de egy kiváló maszkmester megöregítette az arcukat, és megtanította nekik, hogy miként járjanak.

Brooks utolsó embere, Levin Bulgakov, a színháztól százhetvenöt méterre foglalt el állást, egy ház tetején. A ház úgy helyezkedett el, hogy senki sem láthatott a tetejére, a színházból nem lehetett látni a házat, a házból pedig a színházat. Bulgakov az aknavető nagymestere volt, ha elvégezte a számításokat, szükségtelen volt látnia a célt, ahová löni akart, mégis el tudta találni. Egy átalakított, 60 milliméteres M224-es aknavetővel volt felszerelve. A felállított aknavető mellett páncéltörő és gyújtóaknákat sorakoztak.

Mathias Brooks úgy okoskodott, hogy Andan testőrei előbb-utóbb rákényszerülnek arra, hogy igénybe vegyék a tévéstúdió mélygarázsa alatt futó csatornát, és azon át fognak menekülni.

Ha ezt teszik, felmerült a kérdés, hogy akkor hol fognak feljönni a felszínre? Brooks szerzett egy csatornatérképet, és tüzetesen áttanulmányozta. Biztosra vette, hogy Andan testőrsége nem lehet olyan hatalmas, hogy a teljes manhattani csatornarendszert az ellenőrzése alá tudja vonni. Ebből következően, ha Andannal a föld alá kényszerülnek, igyekezni fognak onnan minél hamarabb feljutni a felszínre. Manhattan csatornarendszere gigantikus, az egészet képtelenség ellenőrizni.

256

Több száz akna vezet a csatornába, és több ezer helyen lehet kisebb robbantással, vagy komolyabb fúró-vágó berendezéssel áttörni a csatorna és az utca közötti kövezetet. A csatornát el lehet árasztani vízzel vagy gázzal. A gáz lehet mérges gáz, ami önmagában halálos, de lehet egyszerű földgáz is, amit berobbantanak egy szikrával. A csatorna csak biztonságosnak látszik, de valójában nagyon sebezhető.

Andannak tehát a lehető leghamarabb el kell hagynia a csatornát.

De hol fog felmenni a felszínre?

A feljárók többsége az utcára nyílik, ezek szóba sem jöhetnek. Egyes aknák házak udvarára vezetnek, néhány pincékbe vagy garázsokba, bár ezeket nem szokták használni. Ha Andant felviszik a felszínre, egészen biztos, hogy pincébe, garázsba vagy udvarra fogják vinni, a lehető legközelebb a stúdióhoz, és olyan helyen, amit feltűnésmentesen el lehet hagyni, és a feljáró közvetlen környezetét könnyű ellenőrizni.

Brooks és emberei szétnéztek a stúdió környékén, és három ideális helyszínt találtak, ahol Andan előbukkanhatott. Ezek tanulmányozása után Brooks arra jutott, hogy a felújítás miatt zárva tartó színház a választott hely. Kicsit kérdezősködtek a környéken, és néhányan emlékeztek rá, hogy egy-két napja volt egy kis mozgolódás a színháznál. Brooks tudta, hogy a színház udvarán van egy csatornafedél. Ha tényleg a színház a választott hely, akkor egészen biztos, hogy a fedél felett egy páncélozott autó fog parkolni, amelynek alján van egy ajtó, melyen keresztül a csatornából egyenest a kocsiba lehet mászni. Ezek után Brooks már csak arra volt kíváncsi, hogy áll-e autó a színház udvarán?

Mivel egyetlen házból sem lehetett benézni az udvarra, rendelt a megbízóitól egy műholdfelvételt. A felvételen tisztán lehetett látni egy zárt rakterű kisteherautót, amely a színház udvarának közepén áll. Ezek után Brooks biztos volt benne, hogy Andan előbb-utóbb meg fog jelenni a színházban. Tervet készített. Szövetkezett egy terrorcsoporttal, hogy intézzenek áltámadást a stúdió ellen. Andant pedig

halálos csapda várta. Már csak az volt kérdés, hogy Brooksnek igaza volt-e a csatornával kapcsolatban vagy sem.

- Apa, kérlek! Ne tégy velem ilyet, ez nem fair! - könyörgött a telefonba Gary Sterling, aki a színház közelében a kávéházban ült, és a mozgásdetektort figyelte, közben alibi megbeszélést folytatott állítólagos apjával, akit egy öreg barátja alakított, és jelenleg Miami Beachen pihent a házában.

- Kérlek, legyél rám tekintettel! Csak egy kicsit! Most az egy szer, rendben? Ez a betegség komoly dolog, és én ezt megfelelő alkalomnak látom ahhoz, hogy kibéküljek veled. Nem akarok elveszíteni, értsd meg! Bármi történt is köztünk, azon már túl vagyunk. Nem forgathatjuk vissza az idő kerekét!

- Amit tettél, azt nem lehet csak úgy elnézni! - reagált Sterling "apja". - Sosem bocsátom meg, hogy akkor cserbenhagyta! Soha! Ezt egy apa nem bocsáthatja meg a fiának!

- De apa... Súlyos tartozásaim voltak, a pénzem nem az én pénzem volt! Alig tudtam megélni, nem adhattam neked kölcsön, mert nem volt miből! Értsd meg, kérlek.. - Az aktatáskába rejtett, talajrezgéseket mérő műszer jelzett: a színház udvarán álló teherautó megmozdult. Sterling belső zsebében mobiltelefon lapult, a detektor úgy volt beállítva, hogy ha a teherautó megmozdul, ezt oly módon jelzi, hogy felhívja a mobilt. A telefon rezgésre volt állítva, és Sterling megérezte a készülék mozgását. Az előre megbeszéltek alapján bedobott egy új "érvet", amit eddig kerültek. - Nézd, apa... ez egy genetikai alapú betegség. Arra még nem gondoltál, hogy én is magamban hordozom ezt a betegséget? És ha igen? És ez elég valószínű! Anya is, és most meg te is...

Brooks a lehallgatón tisztán hallotta, hogy Sterling megadta a jelet a támadásra. Néhány háztömbbel odébb, fent a háztetőn, Levin Bulgakov is hallotta. Eljött az idő.

Felvett egy 60 milliméteres, páncélozott járművek elleni aknagránátot, az aknavető csővéhez illesztette, lassan beleengedte a csőbe az akna stabilizáló szárnyait, majd szétnyitotta az ujjait, és elkapta a kezét az útból.

A rakéta formájú akna lecsúszott a cső aljára. Amikor leért, a hajtótöltet felrobbant, és a súlyos lövedék kiröppent a csőből.

A színház udvarán a teherautó hátrafelé tolatott. A sofőr a visszapillantó tükörben figyelte az udvarból nyíló garázs nyitott ajtaját. A műveletre koncentrált, és a motor is duruzsolt alatta, így nem hallhatta az akna füttyülő hangját, ahogyan a röpálya utolsó szakaszán az égből zuhant alá.

Az akna becsapódott.

Hat méterrel a teherautó előtt.

Ez fantasztikusan pontos találatnak számított. Bulgakov nem látta a célpontot, a térkép és a környék tanulmányozása után számította ki a lövés szögét, és nem volt lehetősége próbálásokkal csökkenteni a szórást.

- Úristen! Mi volt ez? - kiáltotta Sterling a telefonba, és fel állt, hogy jobban lássa az utca túloldalán folyó eseményeket.

Bulgakov ebből tudta, hogy a találat pontos volt, a szög megfelelő, nem igényel korrekciót.

Küldte az újabb aknát.

A második akna a teherautótól nyolc méterre, az előbbi becsapódási ponttól kicsit jobbra, az épület falába csapódott.

- Jézusom! Itt bombáznak! - hallotta Bulgakov Sterlinget a lehallgató hangszórójából.

Küldte a harmadik aknát. Ez gyújtóakna volt.

- Uramisten! Valami kigyulladt! - hadarta Sterling.

Bulgakov elvégezte a feladatát. Mindent otthagytott a te tőn, és eltűnt a lépcsőházban.

A színház szörnyű állapotban volt. A két robbanás mindent cafatokra tépett az udvaron, a teherautónak letarolta az orrát, és hátradobta néhány métert. A garázsban két terepjáró várakozott, a detonáció mindkettő karosszériáját súlyosan megrongálta. Az udvarról nyíló ajtók kidőltek, a fal két helyen beomlott és több helyen megrepedt, az épület összes ablaka kitört, a tölgygerendákból álló tetőszerkezet lángra lobbant.

A harmadik becsapódás volt a jel a közvetlen támadásra. A zsoldosok elengedték a gyerekeket, akiket fedezésként és fedezékként hoztak magukkal. Sterling ott hagyta az aktatáskáját a kávéházban, és kirohant az utcára. "Hívják a tűzoltókat!", kiabálta, és a színház főkapuja felé futott. A kapunál csatlakozott a társaihoz és behatoltak az épületbe. A rohamosztagot nyolc csúcsképzett, sokat tapasztalt, kiválóan felszerelt, hidegfejű zsoldos alkotta. Brooks elküldte az előre megírt e-mailt egy barátjának, aki a Central Park túloldalán várakozott egy limuzinban, hogy kedvező áron vásárolhat részvénycsomagot, ha gyorsan lép. A fickó előre kopogott a sofőrnek, hogy induljon. A limuzin a Cathedral Parkway felé vette az irányt. A férfi előhalászta a mobilját, és hívta a tévéseket, hogy merényletet követtek el Július Andan ellen a Rose Red Színháznál. Ezt követően a telefont kidobta az ablakon, majd mosolyogva hátradőlt a kényelmes ülésben. Háromezer dollárt kapott ezért a munkáért.

A teherautó sofőrje az első becsapódás pillanatában meghalt. Az extrém nagy sebességgel szanaszét repülő acélgolyók akadálytalanul hatoltak át a szélvédőn, és fúrták át a koponyáját és a felsőtestét. Úgy halt meg, hogy a robbanást még csak nem is hallotta, és fel sem tudta fogni, hogy valami felvillan előtte. A teherautó komolyan fel volt páncélozva. B7-es osztályú páncélja ellenállt néhány .308 Winchester kaliberű, 7,62x51 milliméteres páncéltörő löszernek. Sokat ebből sem bírt ki, de néhány lövést különösebb károsodás nélkül el tudott viselni. Néhány kézigranátot is túlélte volna, és néhány gyalogsági aknát is. A 60 milliméteres páncélelhárító aknalövedéket azonban könnyű tankok elpusztítására tervezték, és egy autónak sohasem lehet olyan erős a páncélzata, mint egy tanknak.

Gorkie-ék szerencséje abban állt, hogy az akna a kocsi előtt robbant, és hogy éppen az ülések alatt hasáltak. Ha az akna a teherautó mellett vagy mögött robban, valószínűleg nem élték volna túl. Így sem úszták meg sérülések nélkül.

DUNCAN SHELLEY végső háború

vezető ajtó küszöbén. Támadás esetén a csatornán keresztül menekültek volna, de az udvarra kilépni egyetlen volt a halállal, ezért az épület belseje felé rohantak, ahol a Hattori Klán néhány ninjája őrködött. A B menekülési terv abban állt, hogy lemenni a pincébe, és amíg Shana szétrobbantja a pincét a csatornától elválasztó, mintegy másfél méter vastag kövezet, a többiek feltartják a támadókat. Brooks ezzel is számolt, ezért néhány roham-osztagosa fel volt szerelve robbanóanyaggal és kézi rakétavetővel is.

Brooks három dologban biztos volt a színházon belül uralkodó állapotokkal kapcsolatban. Az egyik az, hogy van egy lőállás a főkapuval szemben, a másik, hogy van egy hasonló a hátsó ajtóval szemben is, a harmadik pedig, hogy a pincében is akad néhány ór. A többi fegyveres elhelyezkedéséről nem volt elképzelése. A főkaput az egyik zsoldos egy kézi rakétavetővel lőtte szét. A kapu mögött széles, hosszú folyosó vezetett az előcsarnokba, ahol a jegypénztár is volt, és ahonnan négy irányba lehetett tovább menni. Brooks másik embere, aki szintén rakétavetővel volt felszerelve, belőtt egy rakétát a folyosóra, hogy megsemmisítse a folyosó végén elhelyezett, feltételezett lőállást, amit innen nem látott, majd az egész csapat benyomult a színházba.

A Hattori Klán ninjai négy központot létesítettek az épületen belül. Egyet-egyét azokon a helyeken, ahol Brooks gondolta, egyet pedig az első emeleten, ahonnan tisztán lehetett látni az udvart. Ez utóbbi volt a parancsnoki állás. Nem szándékosan ugyan, de a második akna megsemmisítette ezt a központot. A hátsó ajtónál lévő őrknek tartaniuk kellett a pozíciójukat, nehogy abból az irányból is behatoljon néhány fegyveres, ezért ők nem siethettek Gorkie-ék segítségére. A főkapuval szemben elhelyezett fedezékek mögött két géppuskát helyeztek el. A két fémleppel és homokzsákokkal megerősített fedezék mögött öt ninja lapult. A rakéta mindegyikükkel végzett.

A nyolc, 5,56 milliméteres Heckler & Koch G36K* típusú, páncéltörő lőszerrel töltött gépkarabéllyal felfegyverzett zsoldos elrohant a kapuval szemben felállított fedezék maradványáig. Itt letérdeltek, a csapat egyik fele sorozatokat lőtt az előcsarnokba, a másik fele a kapu felé irányította fegyverei csövét.

Az előcsarnokból négy ajtón keresztül lehetett továbbmenni. Az ajtók túlsó oldalára robbanószerkezetet szereltek, amely úgy volt beállítva, hogy a legkisebb rázkódásra robbanjon. Klaus Zulawski, a csapat vezetője, kézigránát gurított a pincelejáróhoz vezető folyosó ajtajához. A gránát bedöntötte az ajtót, és felrobbantotta a bombát.

Ekkor valakik megjelentek a kapuban. A négy zsoldos, akik a folyosót biztosították, gondolkodás nélkül tüzet nyitottak rájuk. Ketten azonnal összeestek, a többiek félreugrottak, és valaki viszonzta a tüzet.

- Tovább! - ordította Zulawski.

A zsoldosok átugrottak a fedezéken, és a nyitott ajtó felé rohantak.

A sort záró Damien éppen átjutott a pinceajtón, amikor a nyolc zsoldos a folyosóra ért. Mire a csapóajtó becsukódott mögötte, tizenhat golyó lyuggatta át. A pincelépcső öt méter mélységbe vezetett, és tizenegy méter hosszú volt, téglából épült, és fal vette körül, így a lépcsőt csak a tetején és az alján lehetett elhagyni. A faskamra alatt húzódott a csatorna egyik mellékága. Mintegy másfél méter vastag kő választotta el a pincét a csatornától. Ezt a követ nem lehetett egyetlen töltettel átrobbantani, mert egy ekkora robbanás földig rombolta volna az egész épületet. Shana már korábban előkészítette a bombákat a kő áttöréséhez. Háromszor kellett robbantania, ehhez valamivel több, mint egy percre volt szüksége.

A pincét a Hattori Klán négy ninjája őrizte. Amint a Kunoichi Klán és Andan eltűntek a lépcső alján, begyújtották a lépcsőfokokra kent gyúanyagot, amely mintegy másfél Heckler & Koch G36K: 5,56 milliméteres lőszerrel tüzelő, nagyon jó minőségű német gépkarabély. A G36K a G36 alapmodellnél kisebb és könnyebben rejthető fegyver.

262

263

percig, körülbelül 1200 Celsius fokon ég, jó kétméteres lángokkal. Néhány odakészített fémkeretes széket hajítottak a tűzbe, hogy megfékezzék azokat, akik megpróbálnak átrohanni rajta.

Klaus Zulawski egy kézigránáttal berobbantotta a pinceajtót. Azután hátrahőkölt.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Nagyon sok mindenre fel voltak készülve, de arra nem, hogy a lépcsőt felgyújtják.

A pillanatnyi megtorpanás elég is volt ahhoz, hogy a kintről az épületbe rohanó négy ninja beérje a zsoldosokat. A folyosó végéről löni kezdték a csapatot G3*-as rohampuskákkal. Sterling két golyót kapott a mellkasába, és kettőt a koponyájába. Azonnal meghalt. Zulawski megsebesült a bal vállán. Négy zsoldos viszonzta a tüzet, a többiek a következő ajtó felé rohantak. Az egyik rakétavetővel felszerelt zsoldos kilőtt egy rakétát a ninják felé, majd öt golyóval a testében elterült a földön. A rakéta becsapódott. Csend lett. Ekkor Zulawski meghallotta a pincéből az első robbanást. Nem volt több idő.

- Menj! - ordította az egyik emberének.

Visszarohantak a pincelejáróhoz. A fickó felkészült az ugrásra. Tizenegy métert egy másodperc alatt meg lehet tenni, legfeljebb egyszer kell érintenie a lépcsőt és már lent is van az alján. És talán csak az ajtónál ég a tűz. Két terrorista beleeresztett egy sorozatot a tűzbe, majd a társuk megindult, és belevetette magát a lángtengerbe.

Úgy négy méterrel lejjebb elakadt az odahajigált székekben. Zulawski iszonyatos sikolyt hallott a tűzből. Itt nem jutnak le.

- B terv! - kiabálta.

A megfogyatkozott csapat bevette magát a következő ajtón, amely a tornaterembe vezetett. A színészek itt gyakorolták be a vívójeleneteket és a színpadi verekedéseket. A tornaterem jobb hátsó sarka felé futottak. Az egyik hátizsákos öregembernek álcázott terrorista lekapta a zsákot a hátáról, és a sarokba hajította. Mindannyian a földre vetették

G3: 7,62 milliméteres, kiváló minőségű német rohampuska.

magukat. A hátizsákban elhelyezett plasztikbomba felrobbant, és kétméteres lyukat ütött a födémén.

Repült a következő hátizsák is. A zsoldosok gázálcot rángattak a fejükre. A zsák eltűnt a lyukban, leesett a pincébe. Távdetonátorral robbantották fel. A nyíláshoz rohantak, és beugrottak.

A pincében értek földet. Minden irányba tüzet nyitottak. Tárat cseréltek, és rohantak a fáskamra felé, ahol Shana éppen felrobbantotta a második töltetet.

A Hattori Klán négy ninjája, akiknek az ellenséget kellett volna feltartóztatniuk, a földön agonizáltak. A ciángáz, amely a második hátizsákban lapult, beterítette az egész pincét.

Már csak egyetlen forduló választotta el a zsoldosokat a fáskamrától. Repesz- és gyújtógránátokat dobáltak a sarok mögé. A harmadik töltet is felrobbant. Szabad volt az út a csatornába. Zulawski embere rakétát lőtt a sarok felé. Mire a rakéta a falba csapódott és felrobbant, Shana és Andan már a csatornában voltak. Amikor a zsoldoscsapat megérkezett, Gorkie és Nicole éppen leugrottak.

Zulawskinak és embereinek még egy esélyük volt. Egy nagy erejű bombát ledobni a csatornába, öt másodpercen belül. Az biztosan eléri Andant, és darabokra tépi. Ezt persze Gorkie is tudta. Teljes erejükből futottak a csatorna legközelebbi elágazása felé.

Miután Shana néhány nappal ezelőtt elhelyezte a tölteteket, a robbantás pontjától két méterre két hevenyészett fedezéket emeltek, hogy majd azok mögé bújnak, amikor robbantanak. Most a fedezék mögött Damien, Mörjike és Nadya lapultak, csak éppen a másik oldalon, a robbantott lyuk mellett. Gázálc volt rajtuk, és a zsoldosokat várták.

És a zsoldosok jöttek, mind az öten. Egyfolytában löttek, ketten egy-egy gyújtógránátot akartak eldobni, amikor a földre hasalva, a fedezékek mellett előbukkant Nadya, Mörjike és Damien, és tüzet nyitottak rájuk.

264

265

Alacsonyan céloztak, körülbelül fél méter magasságban. Nem tudták, hogy az ellenség milyen védőruhát visel, de annak nagyon csekély volt a valószínűsége, hogy a nadrágjuk is golyóálló.

És nem is volt az.

Klaus Zulawski úgy érezte, jeges folyóba lépett. Orra bukott. Próbált felpattanni, de nem tudott. Nem volt lába. Három nagysebességű puska golyó csapódott a koponyájába, kevesebb, mint hat méterről. A feje úgy loccsant szét, mint egy földhöz vágott túlérrett görögdinnye.

A másik négy zsoldos sem járt jobban. A lövedékek szétszedték a lábaikat, és

DUNCAN SHELLEY végső háború

amikor a földre kerültek, a fejüket is. Damien, Mörjike és Nadya tárat cseréltek. Gáz, füst és törmelék kavargott a levegőben, alig láttak valamit. A biztonság kedvéért belelőttek a levegőbe még egy-egy tárat, majd ismét tárat cseréltek. Kiugrottak a fedezék mögül, és megindultak előre. Damien és Nadya átvizsgálták a pincét, közben Mörjike valamennyi zsoldost fejbe lőtte, közvetlen közlelről. Ezután ők is eltűntek a csatornában. Ekkorra már kint az utcán óriási volt a felfordulás. Az odacsődített tévések a levegőből és a földről is a színházat filmezték, és akadályozták a rendőrök, a tűzoltók és a mentősök munkáját. Brooks terve az volt, hogy a tévések keltette káoszban majd szép csendben lelépnek, de senki sem jött ki a színházból. Ő és Krebitz távoztak, néhány sarokkal lejjebb találtak Bul-gakovval és a sofőrrel, beültek az autójukba, és útnak indultak. A ciángázból valamennyi kijutott az utcára. Néhány ember fuldokolni kezdett, páran összeestek. A pánik hihetetlen sebességgel gyűrűzött a városban. Voltak, akik az Egyesült Államok ellen indított gáztámadásról beszéltek.

6.

REJTEKHELY

BROOKLYN, NEW YORK

December 8., péntek, 20 óra 41 perc

Brooklyn déli részén van egy terület, melyet Brighton Beachnek neveznek. Itt található New York orosz negyede. Annyi orosz bevándorló lakik itt, mintha az ember a nagykövetségen járna. Errefelé egy kicsit másfajta szabályok érvényesek, melyeket ismernie kell mindenkinek, aki biztonságban akar itt átvágni vagy élni. A Kunoichi Klán ismerte ezeket a szabályokat, és kiépítettek itt egy rejtékhelyet a helyi rendőrség alagsora alatt, ahová egy kis szállodából lehetett bejutni, és amiről senkinek sem volt tudomása. Csak Gorkie és Andan úszták meg sérülés nélkül. Nekik a hajuk szála sem görbült meg. A többiek azonban nem voltak valami jó színben. Zoe aggódva ült a biztonsági szobában, szemmel tartotta a környéket, és közben várta a biztató híreket, hogy mindenki fel fog épülni. Erre sajnos nem látott sok esélyt, ha arra gondolt, hogyan festettek a társai, amikor megjelentek. Gorkie először Nicole-t látta el, mert ő volt a klán orvosa. Nicole arca csupa vér volt, egy nagyobb üvegszilánktól, ami akkor fúródott a fejébe, amikor felrobbant az első akna az udvaron. Egy lövedék átütötte a hasát védő titánlapot, és körülbelül két centi mélyen a bőre alá nyomta a mellény szövetét, bár maga a golyó nem hatolt a testébe. Gorkie eltávolította Nicole homlokából a szilánkot, és összevarrta a sebet, majd Mörjike segítségével lefejtették róla a golyóálló mellényt, és kioperálták a hasából a kevlárszövetet. Ezután Gorkie és Nicole ketten folytatták a többiek ellátását. Mörjike beszerzett néhány fájdalmas, húsig hatoló horzso-lást, és megrepedt a csont a bal szeme alatt, amikor a pincében a rakéta robbanásakor nekicsapódott egy darab tégla. Shana megúsza néhány fájdalmas horzsolással. Damiennek eltörött egy bordája, és égési sérüléseket szerzett a hasán és a

266

267

mellkasán. Nadya állkapcsát a bal oldalon súrolta egy golyó, és leszakította róla a bőrt, égési sérüléseket szerzett a bal lábán, és egy golyó átütötte a jobb lábszárát. A lövedék kis kaliberű, acélköpenyes golyó volt, amely nem ért csontot vagy nagyobb eret. A sebet kitisztították, összevarrták és bekötötték. Gorkie átöltözött, azután bement Zoéhoz a biztonsági szobába.

- Zoe, tedd át a rendszert laptopra, és gyere az ebédlőbe.

Ránk fér egy jó vacsora.

- És... hogy vagytok? - kérdezte Zoe a sírás határán.

Gorkie odament hozzá, és átölelte.

- Kicsi Zoe... - súgta a fülébe, majd hangosabban folytat

ta. - Az érzelmeknek néha van helyük, és néha nincs. Most

nincs. Ez egy fontos lecke - szétváltak. - Egyébként minden

ki jól van - Gorkie elmosolyodott. - Látnod kellett volna!

Olyan volt, mint egy számítógépes játék! Csak a sérülésein

ket nem pontok jelezték, hanem vércseppek.

Zoe elnevette magát, azután sírni kezdett. Felállt, átölelte Gorkie-t.

- Annyira szeretlek titeket! - mondta. - Veletek bármire képesek vagyok! De

DUNCAN SHELLEY végső háború

egyedül... az egésznek nincs semmi értelme.

- Zoe, Zoe... - Gorkie megpusztilta Zoe homlokát. - Mi mindannyian nagyon szeretünk téged. És egymást is. Olyan kapcsolat van közöttünk, ami már szinte irreális. Ez vagy a legnagyobb erőnk, vagy a legnagyobb gyengénk. Közelebb álltok hozzám, mint a test, amit hordok. Ha az érzelmeink összekapcsolnak minket, mintha egy ember lennénk, és olyan erőssé tesznek, hogy bármi történjék is, még csak fel sem merül bennünk, hogy valamit nem tudunk megtenni, akkor az, hogy szeretjük egymást, a legnagyobb erőnk. De ha rettegővé és aggódóvá válunk miatta, akkor ez a legnagyobb gyengénk. Zoe lassan megnyugodott. Leült a vezérlőpulthoz, és elkezdte a rendszert áttenni a laptopra, hogy elhagyhassa a helyiséget.

- Figyelj rám, Zoe - kezdte Gorkie. - Bármi történjék is, nincs jogod feladni. Nincs jogod összeomolni. Nincs jogod kiszállni ebből a harcból.

- Tudom - mondta Zoe. - Csak olyan nehéz.

- Elhiszem. Ha bárkinek közületek baja esne, megszakadna a szívem. De nem állnék le. Még a halál sem tántoríthat el attól, hogy elérjem a célot. És a ti halálotok sem. Július halála sem. Nézd, Zoe, álomszép vagy, de nem a tested az, amihez ragaszkodom, hanem te vagy az. Ha csak egy gyönyörű baba lennél, fél perc után halálra unnám magam melletted, és kidobnálnék az életemből. Nekem te kellesz! A fantasztikus tested csak hab a tortán. Vagy még annyi sem.

- Én is így vagyok veled, Gorkie - vallotta be Zoe. Átkapcsolta a rendszert a laptopra, felállt, kezébe vette a számítógépet. - Mehetünk.

- Mindjárt. Ha történetesen nem egy ilyen bombázónak születtek - mondta Gorkie mosolyogva -, talán nem szeretnél?

- Dehogynem! - vágta rá Zoe. - Ha megismernélek, biztosan beléd szeretnék.

- Lehet, hogy a következő támadás után megég az arcom. Akkor mit fogsz tenni? Elmész a klánból, és kerítesz magadnak valami csinibabát, vagy elkerülsz a társaságomat?

- Dehogyis! Semmit sem változtatna az érzelmeimen! Sajnáltnám, ami veled történt, de csak a fájdalom miatt, és nem a veszteség miatt.

- És mi van akkor, ha meghalok, és a következő életemben olyan csúnya leszek, mint mondjuk Damien? - Zoe hangosan nevetett. - Úgy értem, egy férfi lennék. És a férfiak nem olyan szépek, mint mi. Akkor? Már nem is érdekelnék? Nem lennél a klánom tagja?

- Én mindig veled leszek, Gorkie - mondta Zoe. - Tök jó ninjának lenni! Amíg kellenek ninják, addig én mindig az leszek.

- Én is így gondolom. Persze, Damien azért nem annyira ronda, de ez csak egy példa akart lenni. A jövő számít. Ha meghal valaki, akit szeretsz, folytasd tovább, és tegyél róla, hogy egy jobb világba térhessen vissza. Úgyis visszajön. És ebben a világban, amiben élünk, a halál mindennapos. Át kell törnünk a legfelsőbb kaszt elnyomásán, bármennyi életünkbe kerül is. Nincs más választásunk.

- Furcsa, hogy még a halállal kapcsolatban is meg tudsz nyugtatni.

- Végül is jonin vagyok! - mondta Gorkie affektálva, majd elindult az ajtó felé.

- Kövess, egyetlenem!

- Ó! A nyomodban vagyok, életem! - bohóckodott Zoe.

Andan bezárkózott a számára kijelölt fürdőszobába, megtöltötte a kádat forró vízzel, és beleült. Még mindig remegett. A Kunoichi Klán a szemében kezdett mitikussá válni, mert bármi történt is, bármekkora veszély is lesett rájuk, elegánsan kisiklottak a csapdából, és eltűntek. De ma... Ma valami történt. Elmúlt egy varázslat. A veszély ma eljutott hozzájuk. Kézelfoghatóvá vált. Mint az a lövedék, ami majdnem átütötte Nicole testét. Andan ezt nem akarta. Nem akarta, hogy bárkinek is baja essen. És nem is hagyhatta abba. Nem volt választása. Nem engedhette meg magának azt a luxust, hogy a legfelsőbb kaszt megtörje. Soha nem hallott senkiről, aki elárulta volna a legfelsőbb kasztot. Ha ő nem csinálja végig, akkor ki? És mikor? Talán soha többé nem lesz még egy alkalom. És ha valaki, hát ő, Július Andan követ, pontosan tudja, hogy milyen jövő vár az emberiségre. És ezt nem engedhette bekövetkezni. Döntött. Amikor Gorkie úgy ítéli, hogy felkészültek, visszatér a tévébe, és folytatja. Egészen addig, amíg él.

A klán az ebédelőben gyűlt össze. Majdnem mindenki be volt kötözve. Csak Gorkie mozgása volt olyan élénk, mint szokott, a többiek mozdulatai fáradtnak tűntek. Nadya egy székben ült, a lába, amit meglöttek, vastagon be volt kötözve, és fel volt polcolva. Nicole egy ágyban feküdt. Damien pedig vacsorát készített, texasi

DUNCAN SHELLEY végső háború

marhapecsenyét sült zöldegekkel. Már a tűzhely felől terjengő illatfelhő is gyógyhatású volt.

- Most, hogy együtt vagyunk, és elláttuk magunkat és egymást, itt az ideje, hogy megbeszéljük, mi is történt, és miért.

270

Hol követtük el a hibát, ami miatt ez a merénylet elért minket? - kérdezte Gorkie. - És mit kell megváltoztatnunk, hogy kivédjük a következőt?

- Még sohasem vívtunk tűzharcot - mondta Nicole fáradtan. - Csak lecsaptunk és eltűntünk. Jobban fel kellett volna erre készülnünk.

- Nem az volt a hiba, hogy nem voltunk eléggé felkészülve - mondta Gorkie. - Ninják vagyunk, nem katonák. Nem az volt a baj, hogy nem harcoltunk elég jól. Mert elég jól harcoltunk. Akikkel dolgunk akadt, vér profik voltak. Elég jól ismerem a különleges egységek felkészülését és taktikáját, és volt dolgom olyan emberekkel, akik háborúkat harcoltak végig, és több száz tűzharcban vettek részt. Tudom, hogy azok, akik ránk támadtak a színházban, a legjobbak közé tartoznak. Alaposan felkészültek. A tervük lenyűgöző volt. A végrehajtás is. Villámgyorsak voltak, nem jöttek zavarba, nem ijedtek meg, és nagyon hatékonyan harcoltak. És mi legyőztük őket. Méghozzá egy olyan harcban, ami az ő szakterületük, és nem a miénk. Megdicsérlek titeket, mert fantasztikusan helyt álltatok. Semmilyen hibát nem követtetek el.

- A harc a ninjutsuban: hiba - jegyezte meg Nadya. -Tényleg jól harcoltunk, a képzettségünk jól vizsgázott, és a fegyverzetünk is. A hiba abban van, hogy valamit nem láttunk előre.

- Hogyan tudták kitalálni, hogy a színházban leszünk? -kérdezte Damien a válla felett, miközben a húst sütötte. -Nem hiszem, hogy a Hattori Klánban valaki áruló lett.

- Azt én sem - mondta Gorkie. - Persze, Momochi ezt is ellenőrzi, de ehhez nem volt szükség árulóra. Jól gondolkodtak. Ügyesek voltak. És biztosan találtak egy-két embert a színház környékén, aki elmondhatta nekik, hogy volt egy kis mozgolódás a Rose Red Színháznál. Fontos, hogy egészen pontosan tisztában legyünk vele, hogy mire vagyunk felkészülve, és mire nem. Nem vagyunk felkészülve arra, hogy ütközeteket vívjunk. Nem vagyunk katonák, sem kommandósok. Arra vagyunk felkészülve, hogy elötúnjunk

271

//

a semmiből, végrehajtsunk egy villámgyors akciót, és azután visszamászunk a semmibe. Egészen biztos vagyok benne, hogy ezen a téren a legjobbak közé tartozunk a földön. Mindez azt jelenti, hogy amíg alkalmazni tudjuk a saját taktikánkat, minden rendben lesz. De ha nem, akkor baj van. Mert akkor megfoghatnak minket. Ninják vagyunk, a láthatatlanság a lételelemünk. A harc a ninjutsuban: hiba. El kell kerülnünk, ameddig csak lehet. És ha már nem, akkor ki kell vágnunk magunkat belőle, olyan rövid idő alatt, amennyire csak lehetséges. Még alaposabban kell terveznünk. A lépéseinket még jobban el kell rejtenünk, és még több csapdát kell állítanunk.

- A pincében nem működött a Yume - tette szavá Mörjike. A Yume a klán kedvelt rövid hatású biofegyvere volt.

A színház pincéjében is elhelyeztek néhány ampullát belőle.

- Ne feledd el, hogy a pincében mérges gázt és gyújtógránátokat vetettek be, és rengeteg robbanás is történt. És gázálcot viseltek, ami lelassítja a vírus bejutását, mert a Yume főként a légutakat támadja meg, és a bőr pórusain keresztül valamivel lassabban szívódik fel. És az egész harc csak néhány másodpercig tartott - emlékeztette Nicole.

Damien elzárta a gázt. A ninják felé fordult.

- A mű elkészült - jelentette be.

- Végre! Farkaséhes vagyok! - mondta Mörjike. Felállt, hogy segítsen Damiennek szedni.

- Damien, nagyon szeretlek! - szólalt meg Zoe. Damien csókot dobott Zoénak.

- Engem mindenki szeret! - szerénykedett.

- Ez igaz - jegyezte meg Nicole fáradtan.

- Tudod, Nicole, jót tesz neked, ha hasba lőnek! - kacsintott Damien.

Nicole nevetett. Ettől megfájdult a hasa, ezért kicsivel vissz-szafogottabban folytatta.

Damien és Mörjike kiosztották a fenséges ételt. Csak Nicole nem evett, neki az illatokkal kellett jól laknia.

- Gorkie, folytatjuk? - kérdezte Shana.

272

- Még szép! - felelte Gorkie.

- Mikor?

- Pillanatnyilag nem tudom. Ejtőzettek, Zoe és én örökösök. Holnap délelőtt

DUNCAN SHELLEY végső háború

tizenegykor összeszedek minden infót, és döntök. Meglátjuk, milyen állapotban lesztek, és Momochi miket tudott meg. Biztos, hogy folytatjuk, csak az időpont kérdéses.

TIZENKETTEDIK FEJEZET

1.

GARÁZSHÁZ

QUEENS, NEW YORK

December 9., szombat, 00 óra 32 perc

Levin Bulgakov, aki az aknavetőt kezelte, Brooks és Krebitz, akik a háttérből irányították az akciót, és Archie Smith, aki a Rose Red Színházról néhány utcára várakozott az autójában és aki a menekülésben segített volna, egy garázsház harmadik emeletén jöttek össze, egy újonnan beszerzett furgonban. Az eredetileg tizenkét fős csapatból már csak ők négyen voltak életben. Az épület alig hétszáz méterre volt a JFK nemzetközi repülőtértől, és éppen arról folyt a szó, hogy menjenek, vagy maradjanak, és megpróbálják-e kiköszörülni a csorbát, ami a tekintélyükön esett. A merényletek megtervezésében, megszervezésében, koordinálásában és végrehajtásában ők voltak a legmenőbbek, a legismertebb és leggazdagabb terrororganizációk versengtek értük. Ha nem köszörülnek ki a csorbát, lejjebb csúsznak a rangsorban, és mostantól kezdve már nem kapnak akkora összegeket egy-egy akcióért, mint Andan előtt. És Andan volt minden célpont közül a legdrágább. Brooks tizenkétmillió aranyfedezetű dollárt kapott volna érte, a többiek fejenként nyolcmilliót, és annyi pénzt költhettek az akcióra, amennyit csak akartak. Mindent megkaptak, élvezték a világ leghatalmasabb bűnszövetkezeiteinek pártfogását, kormányok, titkosszolgálatok és hadseregek támogatását. És az akciójuk kudarcba fulladt.

- Mi volt a kudarc oka? - kérdezte Krebitz. - A tervvel nem volt baj. Nem lehetett vele baj!

- Alábecsültük őket - mondta Brooks. Most nem feküdt, nem volt hozzá kedve. Ült az ülésben, akárcsak a többiek. -

274

Nem sejtettük, hogy a közelharcban is ennyire jók. Persze, többen voltak, mint mi, de a legtöbbjüket már az elején elintéztük az aknákkal és a rakétákkal. Nem gondoltam, hogy felgyújtják a pincelépcsőt. Biztos voltam benne, hogy a fő erősségük, hogy nem találjuk őket, hogy nem tudunk kontaktusba lépni velük, és ha ezt a problémát meg tudom oldani, akkor nem lesz gond.

- Nem hittem volna, hogy meg tudják fékezni Zulawskit. Ez még senkinek sem sikerült. Zulawski erődöt vett be az embereivel. Baltimore-ban simán elintézték három SWAT egységet - emlékeztette őket Bulgakov.

Smith a kormány mögött ült. Hátrafordult.

- A fő kérdés az, hogy megyünk vagy maradunk? - mondta ki hangosan, amire mindannyian gondoltak.

- Mit tehetünk, ha maradunk? - kérdezte Krebitz.

- Nem tudjuk, hol van a főhadiszállásuk. Nem tudjuk, milyen útvonalon közlekednek. Csak abban lehetünk biztosak, hogy még egyszer nem követik el ugyanezeket a hibákat. -sorolta Brooks. - Sok időbe kerül elkészíteni egy új tervet.

- Ha elmegyünk, ezzel a kudarcral a hátunk mögött... Az nem tesz jót nekünk - jelentette ki Krebitz.

- Négyen nem megyünk semmire - jegyezte meg Smith.

- Kérjünk erősítést! - javasolta Bulgakov.

- Rengetegen vannak a területen, az egyetlen esélyünk, ha összehangoljuk őket - mondta Brooks. - Az összes csoportot. Használható ember nem nagyon van közöttük, de figyelemelterelésként beválhat.

- Talán jobb lenne csak tervezőként és koordinátorként részt vállalni ezek után - javasolta Krebitz.

- Egy bonyolult tervet nem lehet rábízni egy rakás fanatikus baromra, mert nem tudják végrehajtani - jelentette ki Smith megvetően. - Azt mondd nekik: menj ide, és nyiss tüzet erre, vagy robbantsd fel ezt, ennyit tudnak csinálni, de ha cselezni kell, ha át kell verni öröket és... Valaki jön!

Smith ölében laptop feküdt, a képernyőjén keresztül figyelte a felettük és az alattuk lévő emeletre kihelyezett szeizmikus

275

érzékelőket. A második emeleti detektor egy autó keltette talajrezgéseket jelezte.

- Mekkora? - kérdezte Krebitz, miközben kezébe vette a gépkarabélyát.

- Úgy egy tonna - olvasta le az adatokat a képernyőről Smith. - Valami kisebb kocsi.

Néhány másodperccel később meg is látták: egy sárga színű, ütött-kopott Honda Civic.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Az emeleten negyvennégy autó tudott egyszerre parkolni, de most csak huszonhét kocsi állt a helyén. A furgonhoz legközelebbi üres parkolóhely hat méterre volt. Ha a Civic oda áll be, automatikusan megtámadják, azután lelépnek.

A Honda nem oda állt be. A sofőr húsz méterre a furgontól parkolt le.

Krebitz a furgon sötétített hátsó ablakából távcsővel figyelte a kocsit.

Egy fiatal nő és egy kislány szállt ki a kocsiból. A kislány jégkrémet evett, és nagyokat ásított. Az álmoságtól könny szökött a szemébe. Nekitámaszkodott a kocsi oldalának. Az anyja kinyitotta a csomagtér ajtaját.

- Mindjárt hazaérünk, picim, bírd ki még egy kicsit! - szólt oda a lányának. Egy ásítás volt a válasz.

A nő egy műanyag táskát vett ki a csomagtartóból, melynek egyik végén rács volt. A rács mögött egy macskakölyök szunyókált.

- Vigyázz Macska úrra! - nyújtotta át a lányának.

A kislány elvette a táskát. Alig bírta el, letette a földre. Leguggolt elé.

- Szia, Macska úr! - köszönt be a rácson a kölyöknek. - Jól utaztál? Kérsz egy kis jégkrémet?

- Állandóan jégkrémmel eteted a Macska urat! - jegyezte meg a nő. Egy zöldséggel megtömött papírzacskót vett ki a csomagtartóból, és letette a földre.

- Mert a Macska úr szereti a jégkrémet! - érvelt a kislány. - Ugye, Macska úr? 276

- Aztán megint megfázik itt nekem! - A nő újabb papírzacskót szedett ki a kocsiból, és odanyújtotta a kislánynak. -A jégkrémje, kisasszony!

- Kösz, anyu! - vette át a kislány az értékes csomagot. -Egyébként nem baj, ha Macska úr megfázik, mert olyan aranyos, amikor hapticzik!

A nő felnevetett, annyira meglepte a kislány nézőpontja.

- Ez igaz, de Macska úr utálja, ha megmérlik a lázát! - emlékeztette a kislányát, és kiemelt a kocsiból egy RPG-16-os kézi rakétavetőt.

Mariko egy kicsivel gyorsabban vette célba a furgont, és lőtte ki a rakétát, mint ahogy Krebitz szólni tudott volna a többieknek, hogy baj van.

A rakéta a furgon oldalába csapódott.

Nem a szokásos páncéltörő rakéta volt. Ha az lett volna, átüti a páncélozott kocsi karosszériáját, és felrobban az utastérben. Ehelyett csupán megtapadt a lemezen, ütött rajta egy apró, körülbelül három centiméter átmérőjű lyukat, és azon át belövell-te tartalmát az utastérbe. A tartalma halálos ideggáz volt.

Mariko egy Heckler & Koch MP5 SD3-as, hangtompított géppisztolyt vett elő, kirántotta a betolható válltámaszt, és a vállához emelve célba vette Brooks furgonját.

Az ideggáz, amit használtak, nagyon agresszív, de illékony gáz volt, emiatt a vegyi fegyverek fejlesztői nem tartották valami sokra, de éppen megfelelt a ninjáknak. Ashiko bepakolta a kocsiba a macskát és a papírzacskókat. Figyelte a karóráját, közben elfogyasztotta a remek áfonyás ízesítésű jégkrémet.

- Oké! - szólt, amikor letelt a három perc.

Mindketten gázálcot húztak, Ashiko egy fonott kosárral a karján, Mariko a géppisztollyal a kocsihoz futottak. Mariko egy csendes kopogatóval* kinyitotta a furgon hátsó ajtaját. Ashiko kinyitotta az ajtót, Mariko pedig bekukkantott.

Mind a négy zsoldos halott volt. A biztonság kedvéért,

Csendes kopogató: záruk gyors és halk megsemmisítésére szolgáló eszköz.

Mágnessel vagy más módon rögzíthető, korong vagy henger formájú szerkezet, amely rendkívül nagy hőmérsékletű szűrőlángot bocsát ki, és ily módon elolvasztja a zárat vagy annak egyes részeit.

277

mindegyiküknek három golyót lőtt a fejébe. Ashiko beugrott a kocsiba, és a kosarába hajigált minden mobiltelefont, számítógépet, noteszt, adathordozót, amit csak talált.

Mariko egy időzített gyújtógránátot dobott Brooks és Krebitz hullája közé. A gránát tüze majd elégeti a maradék ideggázt, nehogy kívülálló is megsérüljenek. Ezután a kunoichi és a gyerekninja visszarahantak a Hondához, beugrottak, lekapták fejükéről a gázálcot, és távoztak.

A Rose Red Színház elleni támadás után Brooks és Krebitz elhagyták a kocsmát, ahonnan az akciót irányították. Csak kiléptek az ajtón, balra fordultak és elmentek. És ez nagy hiba volt. Még csak egy pillantásra sem méltatták mindazt, ami az ajtótól jobbra történt, márpedig attól jobb felé akkora volt a felfordulás, amire még nem volt példa ebben a városban. És ez szemet szúrt a Hattori Klán egyik ninjájának, aki éppen az utcát figyelte távcsővel. Hárman a nyomukba eredtek, a többi pedig már történelem. Mert bár a ninják nem versenyezhetnek nyílt harcban a katonákkal és a kommandósokkal, a láthatatlan hadviselésnek, a követésnek és a csapdaállításnak évszázadok óta ők a legnagyobb mesterei.

Brooks és embereinek halála óriási csapás volt a nemzetközi terrorizmusra. Ez

DUNCAN SHELLEY végső háború

volt a legnagyobb csapás, ami a terrorizmust valaha is érte. Mert elfogytak a legjobb szakemberek.

2.

FBI IRODA

E STREET, WASHINGTON D.C.

December 9., szombat, 02 óra 00 perc

Az 1947-es nemzetbiztonsági törvény értelmében a CIA az Egyesült Államok területén nem folytathat kémtevékenységet amerikai állampolgárokkal szemben. A hazaárulók utáni nyomozás az FBI hatáskörébe tartozik. Washington D.C.-ben, az E Streeten, közel ahhoz az épülethez, amely 1961-ig a CIA központja volt, az FBI kémelhárító részlege egy irodát

278

tartott fenn, ahol a nem kimondottan a nyilvánosságra tartozó kihallgatási módszereket alkalmazták nagy előszeretettel.

James H. Dayman, az elnök mentora már két napja ebben az épületben raboskodott. Hazaárulással vádolták, de hivatalosan nem tartóztatták le. Nem engedték telefonálni, és nem hagyhatta el a celláját sem, kivéve, amikor négy fegyveres ór átkísérte a kihallgató helyiségbe. Dayman mindent megpróbált, amit szavakkal meg lehet tenni, hogy elengedjék, vagy legalább egyet telefonálhasson, de kudarcot vallott. Mint ahogyan a kihallgató tiszték is mind kudarcot vallottak vele. Hosszú órákig izzasztották egy ablaktalan szobában a legbonyolultabb és legváratlanabb keresztkérdésekkel, majd rátették a poligráfra, de mind hiába. Dayman soha nem hallott sem Darláról, sem a legfelsőbb kasztról. Andan könyvéről azt gondolta, hogy nem teljesen hülyeség, de nagyrészt fantázia.

Három órával ezelőtt az elnök telefonon adott engedélyt narkotikumok bevetésére. Az igazságszérum egy kábítószer, amelynek hatására az alany öntudatlan, de beszédképes állapotba jut, és egyszerűen nem emlékszik rá, hogy mit miért kellene eltitkolnia. Ez az állapot egyfajta mámor, amely hasonlít a részegséghez, amitől az embernek megered a nyelve.

- És mond csak, James, ki az, akinek mindig követed a tanácsait? - kérdezte a kihallgató tiszt a fotelben heverő Daymantól.

- Elvis Presley - jelentette ki Dayman. - Az ő tanácsait mindig követem.

Már órák óta ilyesmiről beszélt.

- A politika terén is?

- Ó, nem, abban nem!

- A politika terén kinek a tanácsait követed?

- Nem ismerek egyetlen megbízható politikai tanácsadót sem, így senki tanácsait nem követem - mondta Dayman.

Zsákutca. A kihallgatást végző tiszt másfelől közelítette meg a kérdést.

- Amikor jó tanácsot adsz George-nak, akkor azok a tanácsok miért jók?

279

- Minden tanács, amit George-nak adok, jó tanács. George mindig azt teszi, amit tennie kell az adott helyzetben.

- És ki dönti el, hogy mit kell tenni?

- A nemzetközi helyzet határozza meg.

A tiszt átfutotta a jegyzeteit, hogy jobb kérdést tehessen fel. Emlékezett rá, hogy Andan azt írta, nem a szavak számítanak, hanem az, amit egy adott ember ért alattuk. Arra gondolt, hogy talán csak a szóhasználata nem felel meg Daymannek.

- Ki a legjobb barátod, James?

- Egy politikusnak nincsenek barátai. Csak érdekei vannak - felelte Dayman.

- Te vagy George első számú politikai tanácsadója. Ki a te első számú politikai tanácsadó?

- Nincs politikai tanácsadóm.

- Kit tartasz a legbölcsebb embernek a politika terén?

- Magamat.

- És te miért vagy ennyire bölcs?

- Mert átlátom a helyzeteket.

- És miért látod át?

- Azért, mert alaposan megvizsgálom.

A tiszt ivott egy korty vizet. Kezdte feladni. Már nem nagyon voltak ötletei.

- Értem, James. Köszönöm. Ki a mentorod?

- Senki.

A kihallgató tiszt rájött, hogy ezt a kérdést már vagy ötször feltette, és mindig ugyanaz volt rá a válasz.

- Meg tudnád jósolni, hogy merre megy a politika egy év múlva? - kérdezte.

- Nem, nem vagyok jó - válaszolta Dayman.

A tiszt feladta. Összerakta a jegyzeteit. Megitta az összes vizet, és már felállt, hogy szóljon az orvosnak, hogy vége a kihallgatásnak, amikor támadt egy ötlete. Visszaült a székébe. Az jutott eszébe, hogy talán a politizálás a baj.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Van valaki, akivel meg tudod beszélni a világ dolgait? -kérdezte.

280

- Igen. Az úr neve: William Harting. Igazi úriember. William Harting... A tiszt kezdett fellelkesülni. Ezt a nevet még nem hallotta. Azonnal felírta.

- O milyen ember?

- Nagyon bölcs. Mindent tud. Sosem leszek olyan tájékozott, mint ő.

- Miért nem?

- Azt nem tudom.

- George követi a tanácsaidat, ugye?

- Igen. És nagyon helyes, hogy ezt teszi. Nem lenne elnök, ha nem ezt tenné.

- Természetesen. Minden, amit tanácsolsz neki, azt előbb megbeszéled Williammel?

- Harting úr. Senki sem szólítja Williamnek.

- Bocsánat. Mindent megbeszélsz Harting úrral?

- Nem mindent, csak a fontos dolgokat.

- Mondj egy példát.

- Ahogy akarod. Mondok egy példát. Néha adok tanácsot George-nak azzal kapcsolatban, hogy milyen szint használjon egy gyümölcs megfestéséhez, vagy hogy milyen ruhát vegyen fel egy adott beszédéhez. Ezek nem fontos dolgok, mert nem nagy horderejűek. De egy új törvényt, vagy egy tárgyalás stratégiáját, vagy a hírszerzés célpontjait illetően mindig kikérem Harting úr tanácsait.

- És ezekben a kérdésekben miért kéred ki Harting úr tanácsait?

- Mert mérhetetlenül bölcs ember.

- A tanácsai mennyire válnak be?

- Mindig beválnak. Sohasem téved - mondta Dayman.

A tiszt a levegőbe lendítette a karjait, és hangtalanul nevetett. Belenézett a kamerába, és felmutatta a hüvelykujját. Ez kemény menet volt.

Ekkor Dayman megszólalt, és a következő vérfagyasztó megjegyzést tette.

- Sohasem téved... Nahát! Ez olyan, mint amiről Andan írt! Milyen érdekes!

Lehet, hogy Harting úr Darla embere?

281

3.

USAMRIID FŐHADISZÁLLÁS

FORT DETRICK, MARYLAND

December 9., szombat, 05 óra 20 perc

Dr. Michael Haddock tábornok, aki a Donovan által elindított Ebola-járvány megfékezésére Alaszkába kivezényelt virológus csoport vezetője volt, és dr. Gene Kaufmann tábornok, a USAMRIID* főparancsnoka az igazgatói irodában ültek le reggelizni. A hajnali fél hat táján elfogyasztott reggeli része volt a kötetlen munkaidő varázsának.

Kaufmann tábornok melegszendvicset evett, ami régi jó szokása volt, Haddock tábornok pedig szalonnás rántottát. Mindketten nagy pohár hideg tejet ittak hozzá.

- Az AIDS az immunrendszer összeomlása. Vannak olyan kutatók, akik szerint az AIDS nem betegség, hanem egy állapot, és nem egy vírus okozza, hanem egy bizonyosfajta életmód velejárója - jegyezte meg Kaufmann tábornok két falat közt. - Ugyanezen kutatók szerint valamennyi laborvizsgálat egyértelműen azt bizonyítja, hogy az óvszer hatástalan a vírusokkal szemben, mert a vírus túlságosan kicsiny, és különösebb gond nélkül átfér a gumin. Olyan kutatók is vannak, akik szerint az óvszer még a hímvisejtet sem képes megfékezni, és a magányosan vagy kisebb csoportokban úszó sejteket átereszt.

- Ismerem ezeket a tanulmányokat, bár csak felületesen, mivel nem vág a szakterületembe - mondta Haddock tábornok.

- Nekem sem, én is csak mint érdekességet olvastam el - folytatta tábornok. - Mellesleg, hivatalosan ezek a tanulmányok nem léteznek, és üldözendők. Soha nem foglalkoztam az AIDS-szel, engem is jobban érdekelnek a trópusi fertőzések. Csak azért említettem meg ezeket, hogy jelezzem neked, hogy amikor Andan a halálos betegségek gyógyításáról ír, egész biztosan nem ezekre gondol. Nem tudom, mire gondol, de nem ezekre.

USAMRIID: (US Army Medical Research Institute (on) Infectious Diseases) az Egyesült Államok hadseregének fertőzőes betegségeket kutató intézete.

282

- Valamennyi betegség kezelhető. A betegség nem normális - emlékezett Haddock tábornok a könyvben olvasottakra. - Andannak vannak jó gondolatai, de itt-ott elveti a sulykot.

- Szerintem is - értett egyet a főparancsnok. - Ha minden betegség gyógyítható, akkor az egész orvostudomány rossz úton jár. És annyira rossz úton, hogy azt el sem tudom képzelni!

Haddock megitta a tejét, a szalvétával megtörülgette a

DUNCAN SHELLEY végső háború

száját.

- Az Ebola minden törzsének réges-rég megvan az ellenszere, és a fertőzés valamennyi stádiumában lehetséges a gyógyulás - idézte szabadon Andant. - Ismerem a virológusokat, magam is az vagyok. Néha nincs elég pénz, néha versengünk egymással, néha összeveszünk. Szakmai féltékenység miatt, vagy más miatt. De akkor is jó munkát végzünk! Mondjuk, hogy eljön a Kánaán, és nem veszekszünk többé, mindenki megoszt minden információt a virológus társadalommal, és végtelen mennyiségű pénz jut a kutatásokra. Ha ez megtörténne, valamivel gyorsabban jönnének az eredmények. De a kutatási irányvonal akkor sem változna. És ezen okból kifolyólag nem lehetséges, hogy minden betegségnek megvan már az ellenszere, illetve a kezelési módja! Ez nem lehetséges!

- Maximálisan egyet tudok érteni veled! - mondta Kaufmann. - Andannak vannak jó gondolatai, de itt-ott nagyon elveti a sulykot.

4.

HÁRMAK REZIDENCIÁJA

QAANAAQTÓL 500 KM-RE ÉSZAKKELETRE,
GRÖNLAND

December 9., szombat, zónaidő 08 óra 00 perc

Darla, Vufír és Anhaido megkapták a legújabb jelentéseket, melyek beszámoltak a kárról, amelyet Andan könyve és tévéfellelései okoztak a rendszernek. Andan működése okozott bizonyos károkat. Nem okozott súlyos problémákat, és

283

nem gátolta meg a rendszer működését, de valamelyest lelassította azt. És ezt a lassulást már érezni lehetett.

Világátlatot tekintve, a pszichiáternek és pszichológusnak készülő hallgatónak mintegy hetven százaléka abbahagyta tanulmányait. A hadseregekben, különösen az Egyesült Államok hadseregében, valóságos divattá vált a parancs megtagadása, illetve vitatása. A korábban igen olajozottan működő rendszer egyre több erőszakot volt kénytelen használni, hogy működését fenntartsa. Egyre gyakrabban fordult elő, hogy valakit úgy kellett rákényszeríteni, hogy végrehajtsa, amit kell, és néhány személyt le kellett váltani, és új embert kellett a helyére ültetni, mert az illető terhessé vált az akadémikuskodásával vagy a nyílt függetlenségével. Legutóbb William Harting üzent a felettesének, Maximilián Cramernek, hogy a kapcsolata, akin keresztül az Egyesült Államok elnökét irányítja, eltűnt. Bolotov hálózatában Harting feladata volt felkészíteni az Egyesült Államok kiválasztott elnökeit, Dayman dolga pedig abban állt, hogy felügyelje az elnököt, nehogy rossz útra tévedjen.

- George Enfield elnök is... - szólalt meg Vufír, szándékosan nyitva hagyva a mondatot.

- Ezt nem tudjuk - mondta Anhaido.

- Nem, de nem kockáztatunk - jelentette ki Darla, és felemelte az erőszak-hálózat irányítójának telefonját.

- Itt Alexis Iliopoulos - szólt Iliopoulos a telefonba két másodperccel később.

- Darla.

- Üdvözlöm, Gazda! Mi az utasítás?

- Szervezzon merényletet George Enfield elnök ellen - mondta Darla. - Mindent szervezzon meg, de a végrehajtás pillanatnyilag nincs engedélyezve.

- Értettem, Gazda. Azonnal munkához látok. - Jó.

Darla visszatette a telefont az asztalra.

- Az olaj leváltásának híre nem vont el elegendő figyelmet Július Andan könyvéről és nyilatkozatairól, mint kellett volna - jegyezte meg Anhaido. És valóban, az olaj leváltása inkább

284

csak a szakembereket és az olajvállalkozókat rendítette meg, az emberek többsége igen rövid idő alatt napirendre tért felette.

- Újabb figyelemelterelő művelet szükséges - állapította meg Vufír. - Egyelőre nem javaslok egy újabb háborút.

- Én sem - mondta Anhaido.

- Egyetérték - bólintott Darla. - Egy háború csak illusztrálná Július Andan állításait.

- Az olaj nem volt eléggé személyes - szólt Vufír.

- Egyetérték. Elérkezett az idő egy új szexuális forradalomhoz. Az emberek szexuális vágyait könnyű stimulálni, szóljon hát minden erről - Darla felemelte Anthony Valzano, az ideológiai hálózat fejének telefonját, és hívta az egyetlen számot, amit a készülék hívni tudott.

- Anthony Valzano vagyok! - hallatszott a vonal túl feléről.

- Darla.

- Jó reggelt, Gazda! - hajbókoltt Valzano. - Miben lehetek

a szolgálatára?

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Indítson el egy új szexuális forradalmat. Legyen minden eddiginél sokkal erőteljesebb. Törölje el a tabukat. Mindet. Rövidesen megkapja a komolyabb nemi úton terjedő betegségek gyógykezelésének dokumentációját. Hozza nyilvánosságra, mint új fejlesztést. Számolja fel ezeket a betegségeket, hogy ne álljanak a forradalom útjában.

- Értettem, Gazda! Azonnal intézkedem!

-Jó.

Darla visszatette a telefont a helyére, és a média-hálózat urának telefonját emelte a füléhez.

- Itt Ralph Archer!

- Darla.

- Örömmre szolgál, hogy hallhatom, Gazda! Mi az óhaja?

- Új szexuális forradalom indul. A nemi betegségek megszűnnek. A tabuk eltűnnek - tájékoztatta Darla. - Terjesszen el egy új szexuális értékrendet, amely nem ismer el szexuális aberrációkat, és a szexuális tevékenységet az étellel teszi egyenlővé. Az ellenpropagandát tartsa alacsony szinten, majd fokozatosan szorítsa ki a médiából.

285

- Azonnal munkához látok, Gazda! -Jó.

Darla visszatette a telefont, és egy másik készüléken hívta Weinbergert.

- Darla - mutatkozott be feleslegesen, hiszen Weinbergert ezen a telefonon más nem tudta hívni, de az etikett így diktálta.

- Ó, Gazda! Kérem, rendelkezzen velem!

- Új szexuális forradalom indul. Biztosítsa a gazdasági támogatást. Kezdetben legyen ezer, és azután majd elválík, mennyire van még szükség.

- Értettem, Gazda! - vágta rá Weinberger. Az ezer az ezermilliárd dollárt jelentett. - Máris telefonálok a kapcsolataimnak!

- Jó - Darla hívta a politikai hálózat vezetőjét, Bolotovot. - Szexuális forradalom veszi kezdetét. A politikai ellenállást tartsa alacsony szinten, majd szüntesse meg.

- Ahogyan kívánja, Gazda! - ígérte Bolotov.

- Jó - Darla az utolsó telefonért nyúlt, és hívta Iliopulost, akivel az imént beszélt, más témában. - Kezdetét veszi egy új szexuális forradalom. Támogassa meg a forradalmat, és félemlítse meg az ellenzőket.

- Értettem, Gazda! Azonnal intézkedem! -Jó.

Darla a helyére tette a telefont, és felállt. Az egyik fal felé sétált. A falban egy széf rejlett, mely egy telefont őrzött. Ezt a telefont ritkán használták. A széf érzékelte Darla auráját, és azonosította azt. Darla arra gondolt, hogy kinyílik a széf ajtaja. A gondolat valamelyest megváltoztatta az auráját, melyet a széf érzékelt, és szélesre tárta a falba süllyesztett ajtót. A helyiségben még nyolc széf rejlett a falban, mindegyik auradetektorral volt felszerelve, és mindegyik egy-egy telefont őrzött.

Darla kivette a széfből a készüléket, és lenyomta a hívógombot.

- Hallgatom, Gazda! - jelentkezett be egy különös hang, amelyről nem lehetett megállapítani, hogy férfi vagy nő hangja-e.

286

- Szükségem van valamennyi komolyabb szexuális megbetegedés kezelési útmutatójára. Ezek a betegségek mind eltűnnek.

- Értettem, Gazda. Előkeresem a dokumentációkat, és értesítem.

- Jó - mondta Darla, és bontotta a vonalat.

5. TIMES SQUARE 9-ES TÉVÉSTÚDIÓ

APRIL STREET, MANHATTAN December 9., szombat, 18 óra 06 perc

Gorkie délelőtt megvizsgálta az embereit, és összeszedte a támadókra vonatkozó adatokat, és úgy ítélte, hogy továbbra is el tudják látni a feladatukat, bár bevezetett bizonyos változtatásokat. Clive Morton, a CIA új igazgatója azt javasolta, hogy sokszorozzák meg az őrok és a testőrök számát az épületben, és ezzel az FBI igazgatója és New York város rendőrfőnöke is maximálisan egyetértett. De Gorkie nem. Ő inkább áttekinthetőbbé akarta tenni a területet. A hivatalos szervek így kint rekedtek a Times Square-en, ott azonban annyi rendőrautó és SWAT busz zsúfolódott össze, mintha New York rendőrállammá alakult volna.

A nyolcemeletes épület alsó négy emeletét a CNN foglalta el, az ötödik és hatodik emeletet egy ingatlanüggyekkel foglalkozó vállalat, a hetediket és nyolcadikat pedig egy játékszoftvereket gyártó cég bérelte. Gorkie mindenkit kitiltatott az épületből, ami a felső négy emelet esetében nem csekély pénzügybe került. A házban nem tartózkodhatott egyetlenegy CIA-ügynök, FBI-ügynök és rendőr sem, és csupán a stúdió három alkalmazottja kapott ide belépést: maga Gene Truman, az adás rendezője, és egy technikus, aki a vezérlőpultot kezelte, hogy a műsor adásba mehessen.

DUNCAN SHELLEY végső háború

287

Az épület valamennyi szintjére kamerákat, szeizmikus mozgásérzékelőket és nagy hatósugarú szívhangdetektorokat állítottak fel. Minden emeleten három állig felfegyverzett ninja őrködött, akik le sem vették a tekintetüket a műszerek kijelzőiről. A tetőt a Hattori Klán nyolc embere védte. Gorkie a garázsban, a kommunikációs központként szolgáló terepjáróban üldögélt, katonai ruhában, golyóálló mellényben, rohamsisakkal a fején. A Hattori Klán négy ninjája is vele volt, készen arra, hogy átvegyék a terepet, ha Gorkie-nak mennie kell, mert Andant támadás érte. Nadya a földszinten vett fel pozíciót, a garázsajtó előtt. Egyedül csak Mörjike mozoghatott, aki folyamatosan járőrözött a folyosókon. Andan ezen az interjún is éppen úgy nézett ki, mint egy nappal korábban, mintha a tegnapi véres merénylet meg sem történt volna. Ugyanolyan volt a frizurája, az öltönye, az arca, csupán annyi változás történt, hogy a kabátját nem vette le, arra hivatkozva, hogy bármikor megtörténhet, hogy mennie kell. Shana, Nicole és Damien ezúttal nem álcázták magukat. Katonai öltözetet viseltek, vastag golyóálló mellénnyel és rohamsisakkal. Damien tüzelésre készen tartotta 7,62 milliméteres Galil MAR rohampuskáját. Damien Andan közelében állt, Nicole Andan vitapartnere mögött. A stúdióból két ajtó nyílt két ellentétes irányú folyosóra. Mindkét ajtóra plasztik robbanóanyagot erősítettek, melyet Damien, Nicole vagy Shana tudott működésbe hozni, és amely semmilyen hatással nem járt a stúdióra nézve, viszont elrepítette az ajtót a folyosó végéig, és nem kellett a kinyitásával bajlódni.

Andan mai vitapartnere dr. Maximilián Wilford, a Harvard Egyetem neves pszichiáter professzora volt, akinél jobban nem sokan gyűlölték Andant. Ha a professzor egy kicsit is vallásos lett volna, Andant hitte volna az Antikrisztusnak. A Harvardon tartott előadásai az utóbbi napokban rendre befuccsoltak Andan könyve és tévévitái miatt, az utolsó, két nappal ezelőtti előadására pedig egyszerűen senki sem ment el. Ekkor elhatározta, hogy ezen a mai napon, a tévé

288

nyilvánossága előtt, megsemmisíti Andant. Mert nem létezik semmi ezen a világon, amit Andan ne érdemelne meg azért, amit tett.

Miután Truman megbeszélte Andannal, hogy minden rendben van, és a tegnapi szörnyű merénylet nem tett benne kárt, hozzáálltak a vitához.

- Tudja, hogy nevezik azokat az embereket, akik azt hiszik, hogy a világban van valamiféle összeesküvés? - kérdezte a professzor. A fejét kissé előre hajtotta, hogy alulról kelljen felfelé néznie. Azt gondolta, hogy ettől szuggesztív lesz a tekintete, és úgy néz ki, mint Anthony Hopkins A bárányok hallgatnak című filmben.

Andan félmosolyra húzta a száját.

- Maga azt képzelem, hogy úgy néz ki, mint Anthony Hopkins A Bárányok hallgatnak című filmben? - érdeklődött

Andan.

Wilford professzor megdermedt. Mert igen, pontosan ezt képzelte. Ezt persze nem mondhatta el senkinek.

- Tudja, hogy nevezik azokat az embereket, akik kérdéssel felelnek a kérdésre? - szólalt meg a prof fél perccel később.

- Wilford professzornak? - viccelődött Andan, majd komolyra fordította a szót. - Maga az a fajta pszichiáter, aki a normalitás magányos kis szigetének tartja magát, amely körül a mérhetetlen örület tengere hullámzik?

Wilford kis híján lefordult a székről. Andan másodszor szólal meg, és másodszor talál bele egyenesen a kellős közepébe. Wilford professzor pontosan ezt gondolta magáról, és pontosan ezekkel a szavakkal. Ha hinne a telepátiában, nem maradt volna ülve. Kész szerencse, hogy nem hisz benne.

- Nem hat meg - szólalt meg a prof kis idő múltán. - Az IQ-teszten legalább százhusz pont választja el önt tőlem.

- Én is így gondolom. De inkább százötven - mondta Andan, csak a poén kedvéért, majd megkérdezte. - Egyébként melyik IQ-tesztre gondolt?

Wilford nem felelt. Magában már készen állt a diagnózisa Andanról.

289

- Véleményem szerint, maga Andan, paranoid skizofrén - jelentette ki.

- Véleményem szerint, maga a paranoid skizofrén, Wilford!

- Maga bolond.

- Nem! Maga a bolond! - jelentette ki Andan.

A professzor azon gondolkodott, hogy mit mondjon, de Andan megelőzte.

- Ne felejtse el, hogy én magam is pszichiáter vagyok, nemcsak maga. A diplomámat nem érvénytelenítették. Jogom van praktizálni. Jogom van bárkit diagnosztizálni. És pszichiátriai diplomám okán magam is alanyi jogon felsőbbrendűnek számítok a nem pszichiáterekhez képest. Én hivatalosan is

DUNCAN SHELLEY végső háború

megtehetem azt, amit mindenkinek meg kellene, akit egy pszichiáter diagnosztizál: elutasítom a diagnózist, és azt mondom, hogy nem én vagyok az, aminek nevez, hanem maga. Tudja, mint az óvodában, amikor egyik kis társunk vádjára, miszerint hülyék vagyunk, azt mondtuk: te vagy a hülye! Mondhat rám bármit, én visszadobom a labdát, és maga nem tehet semmit. Pszichiáteri diplomám jogán ért magam is felsőbbrendű vagyok, az árja klubhoz tartozom, tehát nem nyilváníthat engem elmebeteggé, és nem zárathat be sehová. Mivel ön valamilyen úton-módon hozzájutott egy hivatalos pszichiáterdiplomához, hatalma van mindenki felett, kivéve a kollégáit. És tetszik vagy sem, én a kollégája vagyok. Engem hiába nevez bolondnak, az senkit sem érdekel - Andan Trumanhez fordult. - Ha önt nevezné elmebetegnek, önnek baja lenne belőle, méghozzá komoly baja. Elvesztené az állását. A szavahihetőségét. A szakmai kompetenciáját. A tiszteletet. És a szabadságát. Mindössze azért, mert egy ember, akinek érvényes pszichiáterdiplomája van, azt mondta önről, hogy maga dilis. Ennyi az egész. Ha ez egy hivatalos jelentésben szerepel, esélye sincs, hogy megússza.

- De... miért állítana ki rólam bárki egy ilyen szakvéleményt? - kérdezte Truman.

290

- Maga fantasztikusan naiv - állapította meg Andan. - Azt hiszi, hogy ez erről szól? Nem erről szól! Ha valaki egy bűncselekménnyel vádolja, maga elutasíthatja a vádat. Itt nem. Ha valaki azzal vádolja, hogy elkövetett egy bűncselekményt, nyomozást rendelnek el. Itt nincs nyomozás. Ha egy bűncselekmény elkövetése a vád maga ellen, védekezhet. Itt nem védekezhet. Nincs más, mint egy ember véleménye, akinek állítólagos tévedhetetlensége azon alapszik, hogy valamilyen módon hozzájutott egy pszichiáteri diplomához. Nincs nyomozás, nincsenek bizonyítékok, nincsen védelem, nincs semmi, még jog sincs. Csak egy ember véleménye, akinek a nevére pszichiáteri praktizálási engedélyt állítottak ki. Nem létezik olyan tett, gesztus, reakció, emóció, gondolat, döntés vagy cél, ami a pszichiátria és a pszichológia szakirodalma szerint ne lehetne körtünet. Andan december 4-én, hétfőn lépett először a nyilvánosság elé. Ezen a napon az HAC elkezdett kiépíteni egy állást a Times Square-en. Mintegy húsz óra alatt, rendkívül körültekintően, beszivárogtatta hat merényletspecialistáját az egyik épületbe. Ez a ház össze volt építve egy másik házzal. Ez a másik épület az April Streetre nézett, és ennek első emeletén adott interjút Július Andan. A hat specialista nem vitt magával sem fegyvert, sem különleges felszerelést. A cél mindössze annyi volt, hogy ott legyenek Andan közelében. Ha elkészül a terv, bejuttatják hozzájuk a szükséges felszerelést és a terv leírását, és ha az akció nem hajtható végre abból az épületből, ahol tartózkodnak, feltűnés nélkül kivonják őket onnan.

Amikor Brooks lecsapott, az akció terve már elkészült. A felszerelést összecsomagolták, a tervet betáplálták egy apró számítógépbe, amely képes önmagát teljesen letörölni. Brooks akciója azzal indult, hogy néhány terrorista figyelemelterelésként felrobbantott egy autóra rejtett pokolgépet a Times Square-en. És miközben Andan és a klán a föld alatt menekültek a Rose Red Színház felé, a téren támadt káoszban egy csapat SWAT kommandósnak álcázott HAC-ügynök elkezdte végigjárni a környékbeli házakat. Néhány

291

embert letartóztattak, egyet lelőttek. És feltűnés nélkül átadták a merénylet szükséges felszerelést az HAC előre betelepített specialistáinak.

A stúdió háztömbjének Times Square-re néző épületében kilenc cég irodái működtek. Volt köztük reklámügynökség, fotóstúdió, ügyvédi iroda. A Hattori Klán tizenhat ninjája szívhangdetektorokkal és szeizmikus mozgásérzékelőkkel figyelték az emeleteket, különösképpen a két házat elválasztó falat, nehogy valaki áttörje, és ily módon bejusson abba az épületbe, ahol Andan éppen interjút adott.

Az HAC merénylet-specialistái különleges anyagból készült, ezüstszerű pólót viseltek felsőruhájuk alatt, amely leárnýékolta a szívhangjaikat a szívhangdetektor elől. Hogy a szeizmikus mozgásérzékelőt kilőjék, a hatodik emeleti patinás ügyvédi iroda nyomtatvány-raktárában láttak munkához, ahol néhány kötegni nyomtatvány tetejére felraktak egy asztallapot, és azon hasalva dolgoztak.

Az HAC két specialistája áttörte a falat, amely a két házat elválasztotta egymástól. Ezt nem szerszámokkal és gépekkel, hanem vegyszerekkel tették, hangtalanul. Kijelöltek egy másfél méterszer másfél méteres területet a falon, majd különböző vegyszerekkel kezelésbe vették azt. A felső festék-és vakolatréteget savval oldották le. Alattuk a téglák agyagból készültek, melyeket száz évvel ezelőtt megformáztak, majd kemencében kiégették, hogy a nedvesség elvesztésével keménnyé és rideggé váljanak. A téglára zöldes színű pépet hordtak fel, több rétegben, majd két percet vártak, utána három percig gyenge savval

DUNCAN SHELLEY végső háború

permetezték azt. Ezután egy kisméretű lapáttal ellapátolták az ismét agyagállagúvá változó "téglát". Rovarok szaladtak szét, ahogyan eljutottak a két ház közé. A többször felújított házat, melyben a munkát megkezdték, 1905-ben építették, a háztömb másik részét, ahol a tévéstúdió is volt, 1938-ban. A fiatalabb ház rohadó vakolatát savval leoldották, majd a legfejlettebb pulzushang-detektorral megnézték, hogy tartózkodik-e valaki a fal túloldalán lévő helyiségben. Nem volt ott senki. A téglát

292

agyagosították és félrelapátolták. Az HAC különítménye átmászott a lyukon, és áthordták a felszerelésüket.

- Truman úr, hadd tegyek fel önnek egy kérdést - mondta Andan négy emelettel lejjebb. - Hallott már a heterodoxia nevű elmebetegségről?

Truman elgondolkodott, majd nemet intett a fejével.

- Nem. Mi az?

- Ez az elmebetegség a legsúlyosabb kórkép a pszichiátriában. A heterodoxia egy olyan állapot, amelyben az ember véleménye valamely téren eltér a hivatalos nézettől. Ez a heterodoxia, nem több és nem kevesebb. Ha nem hisz nekem, nézzen utána. Ez egy létező mentális betegség. A pszichiátria szerint, minden egyes ember a történelemben, aki előrevitte a civilizációt, elmebeteg volt. Wilford professzor felsóhajtott.

- Andan... Hányszor mondjam magának? Nincs olyan, hogy a "pszichiátria szerint"! Hát nem érti meg? Mind a pszichiátriának, mind pedig a pszichológiának több száz jelenleg létező és működő iskolája van! Ne higgye, hogy túlzok! Több száz irányzat létezik, amelyek hallatlan mértékben ellentmondhatnak egymásnak! Próbálja meg ezt felfogni, ha kérhetem! Vagy csak hiú remény ez a részemről? Andan elmosolyodott.

- Köszönöm, professzor úr, hogy asszisztál nekem, és mindig kimondja, amit szeretnék, hogy kimondjon.

A prof azt kívánta, hogy Andan dögöljön meg. Sajnálta, hogy a terroristák még nem ölték meg, és arra gondolt, hogy ami késik, nem múlik.

- Jól van, Andan, hát akkor legyen, ahogyan akarja! Tételezzük fel, hogy a könyve, amely hemzseg a logikai hibáktól, az ellentmondásoktól, és az egészet átszövi az irracionális, de ezt most hagyjuk, és tételezzük fel...

- Ne hagyjuk! - szólt közbe Andan. - Azt állította, hogy a könyvem tele van logikai bakikkal, ellentmondásokkal és irracionális állításokkal, és még tovább akar menni? Gondolja, hogy csak úgy bedob egy ilyen megjegyzést, és én figyelmen

293

kívül fogom hagyni, mintha magam is egyetérténék vele? Nem értek vele egyet.

Konkrét példákat akarok hallani!

- Bármennyit tudnék mondani! - vetette oda a professzor. - De ez most nem fon...

- Ne mondjon bármennyit, Wilford, mondjon csak egyet! Egy példát! Egyetlen kis példát, amely alátámasztja, amit az imént tényként közölt.

- Ebben most ne menjünk bele! - legyintett a prof. - Tételezzük...

- De, menjünk bele! Tett egy kijelentést! Ne hagyjuk ott! Ne hagyjuk elveszni, ne hagyjuk figyelmen kívül! Maga tett egy kijelentést! Bizonyítsa be, hogy igaz! Na, gyerünk, bizonyítsa be!

Wilford megint lehajtotta egy kicsit a fejét, hogy alulról nézzen felfelé, mert azt gondolta, hogy ilyenkor szuggesztív a tekintete.

- Andan... - szólalt meg, de Andan közbevágott.

- Már megint ezzel az ostoba Bárányok hallgatnak-íéle dologgal jön? - kérdezte mosolyogva. - Vegye vissza a saját személyiségét, ha van magának, és mondjon egy példát. Megelégszem eggyel!

Az épület hatodik emeletén, öt emelettel a fejük felett, az HAC szakemberei, a földön hasalva, és csak a kezüket mozgatva, kerülve a padló érintését, milliméter pontossággal meghatározták a tévéstúdió elhelyezkedését, átfúrták a földemet, és átkukucskáltak az ötödik emeletre. A földemet nem acélfejű fúróval, hanem savfúróval fúrták át. A savfúrógép egy körülbelül egy centiméter átmérőjű, különlegesen kezelt fémcsőből, egy savtartályból, és egy hangtalan porszívóból áll. A csövet ráfektették a padlóra, majd megnyitották a savtartályt, amelyből lassan sav csepegett a földre, a feloldott anyagot pedig a porszívó elszívta. A munka után csak nagyítóval észrevehető nyomok és egy majdnem teljesen szabályos lyuk maradt. Az egyik specialista átdugott a lyukon egy száloptikás kamerát, és szétnézett az alattuk lévő irodahelyiségben. Az irodában nem volt senki.

294

Ezután kicsit kiszélesítették a lyukat, és leeresztettek egy pulzushangdetektort, körbeforgatták, és bemérték az emeleten tartózkodó emberek elhelyezkedését, és az adatokat rávezették a számítógépes alaprajzra.

A pulzushangdetektort visszahúzták, és leeresztettek egy érzékelőt, amely az apró elektromos töltéskülönbségeket mérte. Sejtették, hogy van valahol az

DUNCAN SHELLEY végső háború

emeleten egy szeizmikus mozgásérzékelő, de nem tudták, hogy hol. Az áram-detektor körbepásztázta az emeletet, és minden vezetékét, telepet és elemet bemért, és a koordinátákat felvezette az emelet számítógépes alaprajzára. A szeizmográfon kívül egy nagy hatósugarú szívhangdetektort is találtak a lépcsőház közelében, de amiatt nem aggódtak.

Elkezdtek megbontani a földemet egy kétszer két méteres területen. Ez lassabban ment, mint az oldalfalak áttörése, mivel a földemnek csak egy részénél használhattak savat. Ha a szeizmográf nagyon érzékenyre van állítva, elég néhány apró faldarab, ami a mennyezetről leesik a padlóra, és akkor vége az akciónak. A földem utolsó néhány centiméterét nem oldhatták fel savban, helyette porítaniuk kellett, ami hosszabb időt vesz igénybe. A porítás olyan eljárás, amelyben egy szilárd tárgyat, például egy betondarabot, egészen extrém mértékben kiszáritanak, minek hatására olyanná válik, mint a homok.

Az HAC két specialistája a stopper figyelte. Letelt az idő. Mindketten felemelték a kezüket, és tenyérrel rácsaptak a földem kezelt részére. És az, ami egykor kemény és erős beton volt, porhóként szállt alá. Húsz méterrel odébb, a lépcsőházban állógáló ninják, és Gorkie lent a garázsban, a kommunikációs központként szolgáló páncélozott terepjáróban minderről semmit sem tudott. A szeizmikus érzékelők a porszemcséket nem jelezték.

A hatodik emeleten, hosszú, csuklós karok segítségével, köteleket rögzítettek a mennyezetre, és hárman leereszkedtek az ötödikre. Milliméter pontossággal kimérték a stúdió elhelyezkedését, és hozzáláttak a munkához. Savfúróval átfúrták a padlót, szálóptikával lekukucskáltak az alattuk lévő

295

kívül fogom hagyni, mintha magam is egyetértenék vele? Nem értek vele egyet. Konkrét példákat akarok hallani!

- Bármennyit tudnék mondani! - vetette oda a professzor. - De ez most nem fon...

- Ne mondjon bármennyit, Wilford, mondjon csak egyet! Egy példát! Egyetlen kis példát, amely alátámasztja, amit az imént tényként közölt.

- Ebbe most ne menjünk bele! - legyintett a prof. - Tételezzük...

- De, menjünk bele! Tett egy kijelentést! Ne hagyjuk ott! Ne hagyjuk elveszni, ne hagyjuk figyelmen kívül! Maga tett egy kijelentést! Bizonyítsa be, hogy igaz! Na, gyerünk, bizonyítsa be!

Wilford megint lehajtotta egy kicsit a fejét, hogy alulról nézzen felfelé, mert azt gondolta, hogy ilyenkor szuggesztív a tekintete.

- Andan... - szólalt meg, de Andan közbevágott.

- Már megint ezzel az ostoba Bárányok hallgatnak-féle dologgal jön? - kérdezte mosolyogva. - Vegye vissza a saját személyiségét, ha van magának, és mondjon egy példát. Megelégszem egyel!

Az épület hatodik emeletén, öt emelettel a fejük felett, az HAC szakemberei, a földön hasalva, és csak a kezüket mozgatva, kerülve a padló érintését, milliméter pontossággal meghatározták a tévéstúdió elhelyezkedését, átfúrták a földemet, és átkukucskáltak az ötödik emeletre. A földemet nem acélfejű fúróval, hanem savfúróval fúrták át. A savfúrógép egy körülbelül egy centiméter átmérőjű, különlegesen kezelt fémcsőből, egy savtartályból, és egy hangtalan porszívóból áll. A csövet ráfektették a padlóra, majd megnyitották a savtartályt, amelyből lassan sav csepegett a földre, a feloldott anyagot pedig a porszívó elszívta. A munka után csak nagyítóval észrevehető nyomok és egy majdnem teljesen szabályos lyuk maradt. Az egyik specialista átdugott a lyukon egy szálóptikás kamerát, és szétnézett az alattuk lévő irodahelyiségben. Az irodában nem volt senki.

294

Ezután kicsit kiszélesítették a lyukat, és leeresztettek egy pulzushangdetektort, körbeforgatták, és bemérték az emeleten tartózkodó emberek elhelyezkedését, és az adatokat rávezették a számítógépes alaprajzra.

A pulzushangdetektort visszahúzták, és leeresztettek egy érzékelőt, amely az apró elektromos töltéskülönbségeket mérte. Sejtették, hogy van valahol az emeleten egy szeizmikus mozgásérzékelő, de nem tudták, hogy hol.

Az áram-detektor körbepásztázta az emeletet, és minden vezetékét, telepet és elemet bemért, és a koordinátákat felvezette az emelet számítógépes alaprajzára. A szeizmográfon kívül egy nagy hatósugarú szívhangdetektort is találtak a lépcsőház közelében, de amiatt nem aggódtak.

Elkezdtek megbontani a földemet egy kétszer két méteres területen. Ez lassabban ment, mint az oldalfalak áttörése, mivel a földemnek csak egy részénél használhattak savat. Ha a szeizmográf nagyon érzékenyre van állítva, elég néhány apró faldarab, ami a mennyezetről leesik a padlóra, és akkor vége az akciónak. A földem utolsó néhány centiméterét nem oldhatták fel savban, helyette porítaniuk kellett, ami hosszabb időt vesz igénybe. A porítás olyan eljárás, amelyben egy szilárd tárgyat, például egy betondarabot, egészen extrém mértékben kiszáritanak, minek hatására olyanná válik, mint a homok.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Az HAC két specialistája a stoppert figyelte. Letelt az idő. Mindketten felemelték a kezüket, és tenyérrel rácsaptak a földem kezelt részére. És az, ami egykor kemény és erős beton volt, porhóként szállt alá. Húsz méterrel odébb, a lépcsőházban álldogáló ninják, és Gorkie lent a garázsban, a kommunikációs központként szolgáló páncélozott terepjáróban minderről semmit sem tudott. A szeizmikus érzékelők a porszemcséket nem jelezték. A hatodik emeleten, hosszú, csuklós karok segítségével, köteleket rögzítettek a mennyezetre, és hárman leereszkedtek az ötödikre. Milliméter pontossággal kimérték a stúdió elhelyezkedését, és hozzáláttak a munkához. Savfúróval átfúrták a padlót, száloptikával lekukucskáltak az alattuk lévő

szobába, majd következett a pulzushangdetektor, amellyel három embert találtak az emeleten. Mindhárman a lépcsőház mellett álldogáltak. Pulzusuk azt is elárulták, hogy kitűnő kondícióban vannak, és kissé izgatottak. A pulzushang-érzékelő után a mikroáram-detektor következett, és a megtalált riasztók elhelyezkedését felvezették az alaprajzra. Ezután hozzáláttak a földem áttöréséhez.

Négy emelettel lejjebb, Wilfordnak éppen vörös lett a feje. Egyszerűen semmit sem tudott kezdeni Andannal. Valahogyan belátta, hogy elvesztette ezt a csatát, és arra koncentrált, hogy olyan érve van, amit Andan biztosan nem tud megcáfolni, ezért nyelt egy nagyot, és megszólalt.

- Jól van, Andan, legyen magának igaza! - vetette oda. - Tessék! Amikor az imént azt mondtam, hogy a könyve logikátlanságokat tartalmaz, meg ellentmondásokat, meg irreális az egész, úgy, ahogy van, óriásit tévedtem. Így jó?

- Igen, köszönöm - mosolygott Andan. - Halljuk az érvet! Mit is kezdett el mondani?

A prof nagy levegőt vett, és belekezdett.

- Tétélezzük fel, hogy a könyve igaz. Tétélezzük fel. Az a baj, hogy akár igaz, akár nem, maga örült, és ez egészen biztos. Ha nem igaz, akkor azért örült, mert egy ilyen fantasztikus rögeszmének a foglya. Ha pedig igaz, akkor azért örült, mert azt hiszi, hogy bármit is tehet. Ha tényleg van egy legfelsőbb kaszt, akkor nem lehet sem bebizonyítani a létét, sem megdönteni a hatalmát. Ez evidens.

Magának nincs hatalma, ellenben az övék minden hatalom a földön. Na, Andan, erre mit mond?

Wilford elégedetten hátradőlt, még az arcszíne is visszatért eredeti sápadtságához.

- El kell ismernem, hogy ez valóban egy jó érv - mondta Andan, a professzor nagy örömeire. - Úgy gondolom, hogy ez a legtöbb emberben megfogalmazódik. Mi van akkor, hogyha igaz? Mit lehetne tenni? Mi van akkor, hogy ha minden szavam igaz? Mi van akkor, hogy ha az vagyok, akinek állítom magam? Mivel szállhatnék szembe a legfelsőbb kaszttal?

296

- Nos, igen... ez már bennem is megfogalmazódott - szólalt meg Truman elgondolkodva. - Végül is önnek nincs hatalma, nem szenátor, nem elnök, nem egy nagy befolyású ember. Mit tehetne? Vagy mit tehetnék én? Vagy Wilford professzor úr? Vagy... vagy az Egyesült Államok elnöke? Vagy bárki ezen a világon? Mit tehetnénk? Nem tudjuk megtalálni őket, nem tudjuk letartóztatni őket, nem tudjuk lelőni őket! Ha minden hatalom a kezükben van, ami csak létezik, minden rendőri szerv, minden kémszervezet és minden hadsereg... és minden maffia, és az egész média, a teljes gazdaság, a pénz, a bankok, minden, a közlekedés, a... a... a munkahelyek, az orvosi ellátás, a kultúra, a művészet, a... a tudomány, a technika, a fejlesztések, a találmányok, a... a... az igazságok! Ha minden a kezükben van, akkor nem tehetünk ellenük semmit! Nincs hozzá eszközünk! És az egyetlen, amit elérhetnénk, az mindössze csupán annyi, hogy kicsit felidegesítjük őket. De lehet, hogy még ennyit sem tehetünk.

Andan most komoly volt. A vitapartnerei megfelelően viselkedtek, és az érvek hatásosak voltak.

- A legfelsőbb kaszt olyan emberekből áll, akik egyfelől zseniálisak, másfelől bolondok - kezdte Andan. - És most nem azért nevezem őket bolondnak, mert zsarnokok, hanem azért, mert rendkívül szűklátókörűek. Ok a legfőbb rabszolgatartók, és ezen egyszerűen nem látnak túl. Beszűkül a gondolkodásuk, számukra minden a hatalomról, az elnyomásról, a rendszerről szól. A tudomány számukra csak technika! Nem érik fel ésszel, hogy milyen lehetőségek rejlenek a tudományban. A legfelsőbb kaszt jóformán semmit sem tud az emberről magáról. Számukra az ember csak egy gép! Csak egy rabszolga! Számukra az ember egy bábu, ami azért bábu, mert nem képes arra, hogy több legyen. Az a rögeszméjük, hogy ismerik az embereket, de ez csak rögeszme.

- De még ha így is van, és tényleg senki sem ismeri az embert, csak maga, ez még

DUNCAN SHELLEY végső háború

akkor sem lenne elég ahhoz, hogy megdöntse a hatalmukat - jegyezte meg Wilford.
297

- A rendszer nem tökéletes - mondta Andan. - A rendszer egy behemót, ami csak a nagy dolgokat veszi észre. Az egyes embert nem látja. A legfelsőbb kaszt számára az ember egy óriási nagy tömeg! Számára olyan, hogy egy ember, nem is létezik. Nem érti, hogy a tömeg egyénekből áll. A legfelsőbb kaszt csak hiszi, hogy ismeri az embert! Amikor én magam elkezdtem ténylegesen tanulmányozni az embert magát és azt a hatást, amelyet a rendszer gyakorol rá, elkezdtem látni valamit, amit korábban sohasem láttam. Hogy a rendszer, melyet a legfelsőbb kaszt felépített: egy kártyavár. Csak a titokzatossága miatt tűnik legyőzhetetlennek. A rendszer csak és kizárólag azért képes működni, mert az embereket folyamatosan rossz állapotban tartják.

- És mi van akkor, hogy ha az embereket jobb állapotba hozzuk? Ez nem változtat a legfelsőbb kaszt hatalmán - vélekedett Truman.

- Csak azért gondolja ezt, mert nem tudja elképzelni, hogy mit is jelent az, hogy jobb állapotba hozni egy embert! - jelentette ki Andan. - Leleplezni a maffiafőnökök tevékenységét, vagy a drogbárókat, vagy a korrupt politikusokat, semmit sem számít. Ez nem fog változást hozni. A rendszer nem azért működőképes, mert vannak korrupt politikusok. Vagy, mert van bűnözés. Vagy, mert van erőszak. A rendszer létének a kulcsa az emberek mentális állapotában van. Az alacsony szintű tudatosságukban. A legfelsőbb kaszt csak hiszi, hogy ismeri az embert! Bármi, amivel az embereket mentálisan jobb állapotba tudjuk hozni, vagyis bármi, amivel tudatosabbá tudjuk tenni őket, a rendszer összeomlásához vezet.

Az HAC merényletspecialistái elkezdtek összeilleszteni a magukkal hozott csőidomokat. A hatodik emeleten, a kétszer két méteres lyuk mellett, hat darab, tizenhét centiméter átmérőjű, egy méter hosszúságú, titánból készült cső sorakozott. Egy gyorsan felállítható és eltávolítható titánból készült keret tartja majd a helyén a csöveket, miután valamennyit egymáshoz rögzítették.
298

- Nem személyiségfejlesztésről van szó! - magyarázta Andan. - Nem arról van szó, hogy van valami, amit még rá kellene aggatnunk az emberekre! Éppen ellenkezőleg! Az ember nem valami plusztól válik jobbra, hanem attól, hogy elhajtja azt, amire nincs szüksége: a félelmeit, a fájdalmait és a hazugságait. A régi mesterek azt tanították, hogy "felejtsd el a készen kapott véleményeket"! - Ennyi lenne? - érdeklődött Wilford a rá jellemző kedvességgel.

- Miért lenne több? - kérdezte Andan. - Azt gondolja, hogy ha egy probléma már régóta fennáll, akkor az biztosan azért van, mert nem lehet megoldani, vagy mert nagyon nehéz megoldani? Nem! A problémák nem kezelhetetlenek! A problémák azért nem oldódnak meg, mert fenntartják őket! Truman ingatni kezdte a fejét.

- Ez nem ilyen egyszerű! - mondta. - Egy terrorista is lehet tudatos! Tudatosan készül a merényletre! Önnek... tudnia kell.

- Egy terrorista tudatos lenne? - kérdezte Andan. - Azon dolgozik, hogy lerombolja a világot. Ez tudatos tett? Ez öngyilkosság! Gondolja, hogy ha egy ember képes belapátolni a szájába az ételt, akkor ő már tudatos? Nem, ez még kevés hozzá. A tudatosság azt jelenti, hogy az ember tudja, mit tesz, és tudja, hogy amit tesz, az hová vezet. Ez a tudatosság. Van egy fickó, és azt mondja: felrobbantok száz embert. Jó. Hogyan kell felrobbantani száz embert? Nos, így és így. Oké. És mi lesz egy perccel a robbanás után? És egy órával utána? Egy nappal utána? Egy héttel utána? Egy hónappal utána? Egy évvel utána? Tíz évvel utána? Száz évvel utána? Ezer évvel utána? Milyen jövőt hordoz magában az a tett, hogy felrobbant száz embert? Milyen kívánatos jövőhöz vezet ez a tett? Nos, ez a tudatosság, és nem az, hogy valaki képes bekötni a cipőfűzőjét. Az semmi. Az nulla.

A hat csőidomot egymáshoz rögzítették, és a helyére illesztették. Egy hat méter hosszú csövet kaptak. A hatodik emeleten nyolcvanöt centiméterrel emelkedett a padló fölé,
299

az ötödiken pedig tizenöt centiméterre volt a padló szintjétől, a lyuk felett. A szeizmográfok semmit sem jeleztek, és senki nem vett észre semmit.

Hughes BGM-71 TOW. Csőből indított, vezetékes távirányítású páncélelharító rakéta. Amerikai gyártmány, az egyik legjobban sikerült, legjobban bevált páncéltörő rakéta a világon. A fejlesztést 1962-ben kezdték meg, és több modell is született. Az alaptípus 1,174 méter hosszú, 15,2 centiméter átmérőjű, 22,5 kilogramm tömegű, 34,3 centiméter szárnyfeszításvastagságú, 3000 méteres maximális hatótávolságú fegyver. A robbanótöltet tömege 3,9 kilogramm, páncélatütő képessége 600 milliméter. Az HAC némi változtatást hajtott végre a rakétán, hogy megfeleljen sajátos igényeiknek. Eltávolították a stabilizáló szárnyakat, kicserélték a fejet, és a vezetékes detonátort időzítő váltotta fel. A rakéta

DUNCAN SHELLEY végső háború

eredetileg úgy volt megtervezve, hogy becsapódáskör, illetve a tovább fejlesztett változatok esetében, a célpont felett robbanjon. Ezek egyike sem felelt meg az HAC céljainak. Egy drága és viszonylag könnyű, egyszer használatos, elemekből összeállítható ágyút terveztek, és egy Hughes BGM-71 TOW rakétából készítettek hozzá speciális lövedéket. Ez az ágyú nem síkban lőtt, még csak nem is felfelé, az ég felé, elhárítva a repülőgépek és a helikopterek támadásait. Ez az ágyú lefelé lőtt. Az volt a funkciója, hogy átüssön néhány földet, és a megadott emeleten robbanjon. Az HAC ez idáig egyszer vetette be, még hozzá sikeresen. És a merényletről nem szivárgott ki semmi, így várhatóan senki nem sejtette, hogy létezik ilyen fegyver. Az ágyúcső a helyén volt. A rakéta a nyitott ládában feküdt. Az akció vezetője az órájára nézett: 18:41. Megadta a jelet, hogy a rakétát helyezték a csőbe, és kössék össze az elsütő szerkezettel. Andan mosolygott. Tudta, hogy Wilford elvesztette a játszmat. Nem voltak érvei. Már akkor sem voltak, amikor eljött a stúdióba, és már akkor sem, amikor beadta a jelentkezését, hogy szeretne Andan vitapartnere lenni.

300

- El kell felejteni a politikát, és mindazokat vmozgalma-kat és elképzeléseket, amelyek az emberiséget váiamiféle homogén masszaként fogják fel, és az egyes emberrel kell foglalkozni - mondta Andan. - Minden az egyes ember tudatossági szintjén múlik. Minden. Nincs kivétel.

- Ez nem ilyen egyszerű - jelentette ki Wilford szárazon, sokadszorra.

- Igen... ez nem ennyire egyszerű - tette hozzá Truman.

- A bonyolultság nem rajtunk kívül van - magyarázta Andan. - A bonyolultság bennünk van. Az a bonyolult, amit nem látunk át, amit nem ismerünk eléggé, amit nem értünk. Ahogyan elkezdünk valamit egyre jobban és jobban megérteni, úgy válik egyre egyszerűbbé az egész. Egyre egyszerűbbé, és egyre kezelhetőbbé. Gorkie a garázsban volt, a helyén ült a terepjáróban, és a monitorokat figyelte. Egy pillanatra sem vette le róluk a szemét. Az érzékelők és a kamerák nem jeleztek veszélyt. Rádióán végigkérdezte a ninjákat, akik a stúdió emeletein őrködtek, és minden rendben volt. Beszélt Nadyával és Mörjikevel is, és Damiennel, és mindent a legnagyobb rendben talált. Csak valahogy olyan rosszul érezte magát. A garázsban a Hattori Klán négy ninjája őrködött, lent a csatornában további huszonnyolc. Érzékelők tömkelege mindenfelé. Állandó rádiókapcsolat mindenkivel, aki Andant védte, beleértve Momochit és Másadat is. Minden rendben volt, és mindenki a helyén volt.

És mégis.

Gorkie-n különös, nyomott hangulat lett úrrá. Az akció vezetője az alkarjára erősített apró képernyőn keresztül látta, ahogyan Andan épp mond valamit Wilfordnak és Trumannek. Nem hallotta, de nem is érdekelte. Az embereire nézett. És bólintott.

Az akció utolsó fázisa elkezdődött.

Az HAC egyik specialistája elfordított egy kapcsolót egy műszer tetején. Ennek következtében megszűnt az áramellátás a Times Square-en és a környékén, három háztömb távolságban. Még ugyanebben a másodpercben kimentek a telefonvonalak a negyedben. És még mindig ugyanebben a másodpercben működésbe lépett egy nagy erejű zavaró-berendezés, amely minden rádióhullámot lefogott a körzetben. A következő másodpercben elsütötték az ágyút.

A rakéta végéből kicsapó lángcsóva megperzselte a meny-nyezetet.

A rakéta elindult.

Hat méteren át gyorsult zavartalanul. Az HAC szakértői pontosan ismerték a földemek szerkezetét és anyagát, és ezredmásodperc pontossággal kiszámolták, hogy a rakéta mikor érkezik a stúdióba, és úgy állították be az időzítőt, hogy ott robbanjon, körülbelül két méter magasságban. A töltet egy négy kilogramm tömegű, élőerő elleni repesz bomba.

Amikor kiment az áram az épületben, Shana és Nicole Andanhoz ugrottak, és megragadták a karját.

Damien az Andanhoz közelebb eső ajtó felé fordult, és kirobbantotta.

Mörjike a második emeleten járt éppen. Felkattintotta a fegyverlámpáját, és megindult a lépcsőház felé.

Nadya a garázs előtti folyosón sétált. Megperdült, és rohanni kezdett az előcsarnok irányába.

Gorkie abban a pillanatban, hogy sötét lett, kiugrott a terepjáróból, és teljes erejéből futott Nadya után.

Amikor a fejük felett egy irtózatos robbanást hallottak, Damien, Shana, Andan és Nicole már mozgásban voltak.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Damien kijutott a folyosóra, és felkapcsolta a puskája csöve alá szerelt fegyverlámpát.

Shana átlépett a küszöbön.

Két kézzel húzta maga után Andant.

Andan nem mozgott elég gyorsan, ezért Nicole hátulról taszított rajta egy nagyot.

A rakéta úgy törte át a födémeket, mintha ostyából készültek volna.

Truman és Wilford a helyükön ültek.

Nicole és Andan átjutottak a küszöbön.

302

A rakéta átszakította a mennyezetet, és körülbelül két méter magasságban felrobbant.

Mörjike már majdnem az elsőn járt, amikor az étosz épület rázkódni kezdett. Alig birt állva maradni.

Megérkezett az első emeletre.

A fegyverlámpája a megtestesült rémálmaid világította meg.

Tőle három méterre Damien a földön feküdt, élettelenül. Pár méterre Damientől, a folyosó leomlott oldalfala alól Shana egyik karja kandikált ki. Andant és Nicole-t nem lehetett látni.

Mörjike arra gondolt, a támadás a másik ajtó felől jött, ezért lassítás nélkül tüzet nyitott a stúdió irányába, hogy ha vannak ott valakik, akkor ott is maradjanak.

Nadya a sérült lábával nem tudott elég gyorsan futni, így Gorkie ért másodikkal az első emeletre. Mörjike épp ekkor tűnt el a stúdió helyiségében.

- Itt vagyok! - kiabálta Gorkie, hogy Mörjike tudja, közel az erősítés.

Mörjike összevissza lőtt, majd tárat cserélt, és kirohant a szemközti folyosóra, amelynek ajtaja és a fal egy darabja már nem volt meg, és eleresztett két hosszabb sorozatot. Gorkie is megérkezett. Láta a hatalmas omlást a mennyezetben. A rohampuskájából az egész tárat a sötét nyílásba eresztette.

Megérkezett Nadya is, és követte Gorkie példáját.

Mindannyian tárat cseréltek.

Öt másodperccel később kiáltást hallottak a másodikról, az omlás közeléből.

- Masu vagyok! Ne lőjete!

- Gorkie vagyok! Mi történt?

- Valamivel átlótték az emeleteket! Nem tudom, honnan. Vagy talán egy bombát dobtak a házra! Nincs rádiókapcsolatom!

- Maradjatok az omlás mellett! A többieket küldjétek feljebb, és tudjátok meg, mi történt! Nekünk itt lent van dolgunk!

- Segítsünk valamiben?

303

- Csak abban, amiben mondtam! - kiabálta vissza Gorkie.

- Értettem! - ordította Masu fentről. Gorkie odaszólt Mörjikének és Nadyának.

- Gyertek, tudjuk meg, amit meg kell tudnunk. Elkezdtek átvizsgálni a helyiséget és a folyosót. Truman

és Wilford hulláját fel sem lehetett ismerni. Talán még a fogászati kartonjuk sem segíthetett volna ebben. Damien magához tért, nyögve, a fájdalomtól

eltorzult arccal próbált öntudatánál maradni. Elkúszott a folyosó ép

oldalfaláig, ülő helyzetbe tornázta magát, a hátát a falnak vetette, és Galil

rohampuskáját az ölébe vette, hogy tudjon lőni, ha szükséges. Shana, Andan és Nicole az omlás alatt hevert. A szölon-gatásra egyikük sem felelt, és nem adtak életjelet.

- Damien, hogy vagy? - érdeklődött Nadya.

- Hányingerem van... szédülök... és kegyetlenül hasogat a... a fejem - válaszolt Damien erőlködve.

- Hallottam! - jelezte Gorkie. - Mörjike, rohanj el segítségért! Hívj ide hét vagy nyolc embert, hogy segítsenek! Hárman nem tudjuk biztonságosan leszedni a törmeléket a többiekről.

- Megyek! - vágta rá Mörjike, és elrohant a lépcsőház felé.

Gorkie csak Shanához tudott valamelyest hozzáférni, megfogta a csuklóját, és megnézte a pulzusát.

- Shana életben van - mondta. Nem tette hozzá, hogy nagyon gyenge a pulzusa, mert az túlságosan vad képeket idézett volna meg. Ha Shana alig él, és ő volt a legtávolabb a robbanás epicentrumától, akkor vajon mennyi az esélye annak, hogy Andan és Nicole életben maradtak?

- Kórházba kell vinnünk őket - mondta Nadya. - Amilyen gyorsan csak lehet!

- Tudom - bólintott Gorkie.

Megérkezett Mörjike és a Hattori Klán nyolc ninjája. Az egyik garázsban elhelyezett terepjáróból orvosi felszerelést hoztak. Elkezdtek félrehordani a leomlott fal darabjait, hogy megnézhessék, mi van a társaikkal.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Gorkie! - kiabált le Masu a másodikról, az omlás mellől.
304

- Igen? - kiabált vissza Gorkie.

- A hatodikról lőttek! Valamiféle egyszer használatos, szétszedhető ágyúból! Akik tették, már eltűntek! A (hátnuk mögött lévő házból jöttek át! Valamilyen vegyszerrel törték át a falat! Azt még nem tudom, miért nem vettük észre őket!

- Biztosítsátok az épületet! A legközelebbi kórházba megyünk! Valaki tájékoztassa Momochit! És kell hatom helikopter a tetőre!

SV

- Intézkedem!

Nagy nehezen kiszabadították a romok alól Shanávx Andant és Nicole-t. A legközelebbi tiszta szobába vitték őket. Mörjike megvizsgálta Shanát.

- Agyrázkódás! - jelentette. - Mást nem látok! Nagyon szerencsésen omlott rá a fal, a mellényén se nagyon látok sérüléseket. Persze, lehetnek belső vérzései.

- Oké! Készítsd elő a szállításra! - szólt oda Gorkie, miközben Nicole-t vizsgálta. Felhúzta Nicole egyik szemhéját, és egy éles fényű ceruzalámpával belevilágított a szemével. A pupilla mozdulatlan maradt. Levette Nicole sisakját, és végigtapogatta a fejét. - Nem érzek törést. Vér sincs. Nincs pupillareflex, ami súlyos agyrázkódásra utal - Gorkie óvatosan felhajtotta Nicole mellényének elülső részét, és széthúzta a felsőruháját. - Bordatörések. Nagyon valószínű, hogy egy vagy két bordája belefúródott a tüdejébe. Nadya, lásd el kérlek!

Nadya az orvosi ládából tiszta oxigént tartalmazó palackot vett elő. Nicole szája elé illesztette a lélegeztető-masz-kot és megnyitotta a csapot a palack oldalán. A Hattori Klán egyik ninjája közben szívfecskendőt vett elő.

Gorkie Andant vizsgálta. Andannak nem volt sisakja, a feje hátsó része, a fejtetőhöz közel, csupa vér volt. Gorkie óvatosan végigtapogatta a koponyát.

- A fej véres, de nem érzek törést. Lehetnek kisebb törések vagy repedések a koponyán - felhúzta Andan egyik szemhéját, és belevilágított. - Nincs pupillareflex. Rendkívül súlyos agyrázkódás. Talán vérömleny az agyburok alatt. Pillanatokon belül kórházba kell vinnünk őket!

305

Megérkezett Masu.

- Gorkie! A három helikopter!

- Köszönöm! Menjünk!

Andant, Nicole-t, Shanát és Damient hordágyra tették, és vitték őket a tetőre, a helikopterekhez.

Az HAC szerette túlbiztosítani magát. A terv két részből állt. Az első részt végrehajtották. A második részt az első rész eredményétől tették függővé. Andan e pillanatban még élt. így a terv második része működésbe lépett.

6.

KÓRHÁZ

MANHATTAN, NEW YORK

December 9., szombat, 19 óra 21 perc

Három helikopter a háztetőről és négy páncélozott terepjáró a garázból ugyanakkor indultak útnak, hogy megzavarják az esetleges további merénylőket. Zavartalanul eljutottak a kórházba, ahol már a Hattori Klán nyolc ninjája várta őket. A negyedik emeleten volt néhány műtő, amelyek megfelelőnek látszottak, mind felszerelésüket, mind elhelyezkedésüket tekintve. Az egyikben épp műtét folyt: egy rendőrökkel folytatott tűzharcban haslövést kapott bolti tolvajt operáltak éppen. Gorkie leszedte a fickót a műtőasztalról, és úgy, ahogy volt, altatva, meztelenül, felnyitott hassal, kihajította a folyosóra, a műtétet végző orvosokkal és segédekkel együtt.

Mindaz, amit a ninják a tévéstúdió épületében tettek, azt a célt szolgálta, hogy valahogyan el tudják hozni Nicole-t és Andant idáig. Egy percet sem várhattak, azonnal meg kellett kezdeni a műtéteket. Csupán két szakképzett harctéri sebész volt velük a Hattori Klánból, az egyik sebész Andant műtötte, a másik Nicole-t. Shana és Damien Gorkie-ra maradtak a harmadik műtőben, ahol végre alkalma nyílt alaposabban megvizsgálni őket. Damien nagyon szenvedett, de egy pillanatra sem veszítette el az eszméletét.

306

A kórház kívül esett a zónán, itt volt áram, és lehetett kommunikálni is. Gorkie, még a műtétek megkezdése előtt váltott néhány szót Momochival, aki megígérte, hogy nem sokára ott lesz az embereivel. Masu és tíz ninja bejárták a kórházat, különös tekintettel a felsőbb emeleteteknek arra a részére, amelyek pontosan a műtők fölé estek. Semmi gyanúsat nem találtak. Nyolc ninja a negyedik emeletet zárta le, tíz a felsőbb emeleteket tartotta szemmel, kettő az előcsarnokot, és kettő a parkolót a főkapu előtt. A többiek a műtőkben voltak.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Gorkie épp elkezdte összevarrni Shana bal lábán található egyik csúnya sebet. Hirtelen vaksötét lett.

- Süket a rádióm! - mondta Mörjike. - Már megint bekapcsoltak egy zavaróadót!
- Még nincs vége - jegyezte meg Nadya.
- Még nincs - értett egyet Gorkie. - Maradjatok itt! Megnézem Nicole-t és Júliust!

Gorkie fogta a puskáját, és átment Nicole műtőjébe. Két ninja a műtétet végezte, három elemlámpával világított hozzá.

- Rendben vagytok? - érdeklődött Gorkie.
- Igen. Ha lesz elég idő! - felelte az egyik ninja.
- Gondoskodunk róla, hogy legyen. Ti csak fejezzétek be a műtétet! - mondta Gorkie.

Átnézett Andanhoz. Megfúrták Andan koponyáját, a vérömleny a hatalmas nyomástól kispriccelt a lyukon. Éppen itt tartottak, amikor elment az áram.

- Jó lenne, ha a zseblámpánál komolyabb fényünk lenne! - jegyezte meg a műtétet végző ninja.

- Tartsatok ki, és folytassátok! Mással ne törődjétek! Intézkedem! - ígérte Gorkie.

Visszatért a társaihoz.

- A mi feladatunk megvédeni a műtőket! - közölte Nadyával és Mörjikével. - Egyikbe sem teheti be a lábát senki!

Kintről, a műtők előtti folyosóról néhány lövés hallatszott, majd sikoltozás, és valami felrobbant néhány emelettel lejjebb.

307

- Itt a rendőrség! Ne lőjenek! Kik maguk? - kiabálta a lépcsőházban hasalva az egyik Times Square-i SWAT egység parancsnoka.

- Senki nem jöhet fel az emeletre! - kiabálta vissza Masu, aki a kórház védelmét vezette.

- Hol van Július Andan?

- Nem kell tudnia!

- Ki maga?

- Maga ki?

- Joel Henderson őrnagy, SWAT főparancsnok! Mi is a Times Square-en állomásoztunk, amikor az a robbanás történt! Volt egy fogadásunk rá, hogy ebbe a kórházba jönnek, és idesiettünk! Az a feladatom, hogy megvédjem Július Andant! Hol van Július Andan?

- Nem kell tudnia! - kiabálta vissza Masu a fedezék mögül.

- Ki maga? Július Andan testőrségének a tagja? - kérdezte Henderson.

- Ráhibázott, őrnagy! Biztosítjuk az emeletet, nem jöhetnek fel! Támadás várható! Ha velünk vannak, ne kössék le a figyelmünket!

Masu egyik embere belépett a műtők folyosójára. Gorkie, Mörjike és Nadya löállást vettek fel a folyosón.

- Mi történt? - kérdezte Gorkie.

- Itt van a rendőrség - felelte a ninja. - Egy SWAT egység, tíz ember. Feljöttek az emeletre, segíteni akarnak.

- Hogy értek ide ilyen gyorsan?

- A Times Square-t védték, és amikor látták a helikoptereket és a terepjárókat távozni, úgy gondolták, ebbe a kórházba jövünk.

Gorkie tudta, hogy kockázatos a legközelebbi kórházat választani, de az idő sürgette, nem mehetett másik kórházba, csak ebbe az egybe.

- Nem jöhetnek ide! - rendelkezett. - Menjenek le az alagsorba, és nézzék meg, hogy mi van az áramfejlesztőkkel! Lennie kell valahol legalább egy generátornak, hogy tartalék áramot biztosítson a műtétekhez, ha áramszünet lenne.

308

- Rendben, leküldöm őket!

- Valaki menjen velük! És nagyon figyeljen!

- Oké, meglesz! - mondta a fickó, és elment. Jelentett Masunak.

- Őrnagy! - kiabálta Masu.

- Itt vagyok! Hallgatom!

- Én és egy emberem odamegyünk magukhoz! Sóikkal többen vagyunk, mint maguk, és higgye el, elég jók vagyunk! Ha támadnak, egyikük sem éli túl!

- Felfogtam! Jöjjenek! Nem fogunk löni! Hamarosan megérkezett Masu és egyik embere, Gichin.

A kommandósok a lépcsőházban lapultak. A vezetőjük intésére leeresztették a fegyvereiket. Masu végignézett rajtuk.

- M-1 6-os? - kérdezte. - Miért nem MP5*-ös?

- Nincs kötött fegyvertárunk - tájékoztatta az őrnagy. - A feladat dönti el, mit viszünk. A géppisztoly most nem tűnik elégséges tüzérőnek. Ez nem rajtaütés!

Ez jó válasz volt, ezt Masu is tudta. Bólintott.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Menjünk le az alagsorba, és nézzük meg a generátort -mondta.
- Rendben. Hogy szólítsam?
- Sehoggy. Menjünk!

Henderson intett az embereinek, és elindultak lefelé a lépcsőn.

Minden emeleten volt néhány ninja a Hattori klánból, fedezékek mögött rejtőztek, tüzelésre kész fegyverekkel. Éjjellátó volt a fejükön. Lassan lélegeztek, nehogy a zihálásuk miatt valamit ne halljanak meg, pedig meglehetősen feszültek voltak. A kommandósok és a két ninja az alagsorban jártak, és halkán lopakodtak előre, a generátor felé. Masu vette észre először. Megkocogtatta Henderson vállát, és az egyik szennyvízelvezető cső felé mutatott. Henderson is meglátta. Egy férfi rejtőzött ott, fegyverrel a kezében. Az őrnagy kézjelekkel adott utasítást az embereinek, akik szétszéledtek.

MP5: (itt) utalás a Heckler & Koch világhírű, 9 milliméteres géppisztolyára, amely a kommandósok egyik leginkább kedvelt kézi fegyvere.

309

Még két másik fegyverest is kiszúrtak, akik társukhoz hasonlóan igen jól elveltek rejtőzve.

Nem tudtak kommunikálni egymással, de Henderson ismerte az embereit, tudta, mennyi időbe telik felvenniük a megfelelő/pozíciót, és ez az idő letelt. Csettintett. Ez az akció kezdetét/jelentette.

A kommandósok tüzet nyitottak.

A három fegyveres meghalt, egyetlen lövést sem tudtak leadni.

Az áramfejlesztőre egy bomba, volt rákötve. A kommandó tűzszerésze hozzálátott, hogy hatástalanítsa a bombát.

- Mire várnak? - szólalt meg Nadya néhány emelettel feljebb. - Miért nem támadnak?

- Talán csak ennyi volt, egy kis szabotázs - vélekedett Mörjike. - Vagy várnak valamire. Vagy lefújták az akciót, mert túl sokan vagyunk.

Ekkor visszajött a fény.

- Na, végre! - sóhajtott fel Mörjike. Lekapcsolták a fegyverlámpáikat.

A folyosókon is világított néhány lámpa. Nem volt akkora a fény, mint normális körülmények között, de legalább lehetett valamit látni. A ninják a homlokukra tolták az éjjellátókat. Kissé fellelegeztek.

Egy helikopter ereszkedett a főkapu elé. Masada, Momochi, Ashiko és Mariko szálltak ki belőle. Amint beléptek a főkapun, Mariko és Ashiko futásnak eredtek a lépcsőház felé. Momochinál nem látszott fegyver, Masada bal kezében tartotta tizenhatodik századi katanáját, melyet a kor leghíresebb kardkovácsa készített egyik szamuráj őskének.

Masu, Gichin és a SWAT felértek a harmadik emeletre. Masu az őrnagyhoz fordult.

- Köszönöm, amit tettek, Henderson őrnagy, de a következő emeletre már nem jöhetnek velünk!

- Ne higgye, hogy most már elmúlt a veszély! - emlékeztette a kommandósok parancsnoka. - Három embert kaptunk el! És nagyon valószínű, hogy még vannak! Az a három fickó csak az áramfejlesztőt őrizte!

310

- Tisztában vagyok vele - bólintott Masu.

- Magaé a felelősség/ hogy Július Andant megvédje. De az én felelősségem, hogy a segítségére legyek ebben, minden rendelkezésemre álló eszközzel! A maguké az emelet, a miénk a lépcsőház, ar^ug meg nem érkezik az erősítés! Ha megérkezett, akkor átkutatunk mindent.

- Legyen így! - egyezett bele Masu.

Elindultak a lépcsőn a negyedik emeletre. A lépcsőfordulónál egy-egy kommandós lépett Masu és Gichin mögé, és hátrarántották a fejüket. Egy-egy társuk pedig tört szűrt a nyakukba, a rohamsisak arcvédője alatt.

A két holttestet lefektették a földre. A kommandósok a homlokukról a szemük elé hajtották az éjjellátót. Henderson az órájára nézett. Még három másodperc.

Kettő. Egy. Az igazi bomba felrobbant az alagsorban, és megsemmisítette az áramfejlesztőt.

Ismét vaksötét lett.

Az HAC úgy gondolkodott, hogy van körülbelül egyezred százalék esély arra, hogy Andan túléli a tévéstúdióbeli merényletet. Ha túléli, akkor elviszik a legközelebbi kórházba. Ezért kidolgoztak egy merényletet, melyet a kórházban hajtanak végre Andan ellen. Valamennyi műtőt bekamerázták, hogy tudják, melyik műtőben operálják Andant, és hogy éppen hol tart a műtét. Így a lehető legrosszabb pillanatban üthették ki a világítást, ami már önmagában végzetes lehetett Andanra nézve. Felbéreltek három bűnözőt, hogy őrködjének az alagsorban, és lelőtték őket, hogy elaltassák Andan testőrségének éberségét és gyanakvását. És még az álbombát is hatástalanították, hogy alig két percre

DUNCAN SHELLEY végső háború

visszaállítható a világítást.

A folyosó egyik elágazásánál, a teherlift mellett, melyen a betegeket szállították, nyílt egy ajtó, amely egy rövid, és a főfolyosónál szűkebb folyosóra vezetett. Innen lehetett bemenni a műtökhöz. Négy jól felszerelt műtő állt egymás mellett, melyből hármát jelenleg is használtak. Az első műtőben operálták Andant, a másodikban Nicole-t, a harmadikban Shana sebeit varrták össze, amikor megint eltűnt a fény.

311

A főfolyosóról lövések és robbanások hangját hallották. Gorkie eldöntötte, hogy ha túléli, bárkik is vadásznak rájuk, felkutatja/és elkapja őket, mindegyiküket. Ashil'o eltűnt a harmadik emeleti szellőzőjáratban. Mariko éjjellátó szemüveget tett a fejére, és bekapcsolta. Halkan futni kezdett a lépcső felé, a kabátja alól MP5 SD3-as, hangtompítós géppisztolyt vett elő.

Momochi és Masada a harmadik emeletre érve ledobták a cipőjüket, hogy a legnagyobb csendben tudjanak mozogni. Hosszú kabátjuktól már menet közben megszabadultak. Mindketten fekete öltönyt, fekete inget, fekete nyakkendőt és fekete zoknit viseltek. Masada előhúzta a kardját, a tokot letette a földre. A pengét a háta mögött tartotta, nehogy megcsillanjon rajta valami. Momochi jobb kezében hangtompítós, .45-ös USP Mk23-as pisztoly volt, a balban kés, melynek húszcentis, a borotvánál is élesebb pengéjét ő maga kovácsolta, még fiatalemberként.

Gorkie úgy gondolta, ha a támadók el tudnak jutni a műtők folyosójáig, akkor ott már bármit megtehetnek. Elég egy megfelelő méretű és töltetű bomba, és mindenkit letarolni vele. Tehát jobb még a főfolyosón megállítani őket. És nem szemtől szembeni harcban, nem olyan körülmények között, ahol a kézigranátok, a gránát- és rakétavető minden eldöntenek egy szempillantásnyi idő alatt.

A negyedik emeletet biztosító hat ninját a tíz kommandós hét másodperc alatt elintézte. A ninjának sohasem a harc volt az erősségük, hanem a sokoldalúság. Ellentétben az HAC kommandósaival, akik a harcon kívül nem sok mindenhez értenek.

Nadya a műtők folyosóján maradt, mint legutolsó védelmi vonal, Gorkie és Mörjike kimentek a főfolyosóra, és ott szétváltak. Ennyi idejük volt. A kommandósok figyelmét éppen ennyi időre kötötte le a Hattori klán hat ninjája.

Az HAC kommandósai nyomultak tovább. Öt-hat méterre voltak egymástól, hogy ne nyújtsanak tömeges célpontot, de ugyanakkor az erejük összeadódjon a harcban. Mindenre ügyeltek, amit a kiképzésen tanultak, és amit leszűrték korábbi, nagy

312

számú éles bevetésük során. Andan volt a fő célpont, bármi áron el kellett jutniuk hozzá. Ha végeztek vele, számtalan menekülési módot dolgoztak ki, és legalább az egyiknek működnie kell, bármi történjék is.

Az első kommandós éppen tizenegy méterre járt a műtöktől, amikor Gorkie/tűzet nyitott rájuk. Egy kórteremből lőtt, melynek ajtaját megtámasztotta egy székkal. A földön hasalt, éjjellátót viselt, és gondosan célzott, mielőtt meghúzta a ravaszt. Gorkie fő célpontja a csapat vezetője volt. Hat golyót lőtt a mellkasába, valamivel a nyaka alatt, majd a tárbán maradt huszonkilenc töltényt ellőtte térdmagasságban.

A csapat parancsnokának kiváló golyóálló dzsekije volt. A mellkasát védő vastag titánlap két lövedéket teljesen megfogott, egyet félig-meddig, a többi hármát viszont átengedte. A férfi, aki Masunak Joel Henderson őrnagyként mutatkozott be, a falnak vágódott, és nem mozdult többé. A lábakra irányuló lövésektől két kommandós maradt a földön. A többiek szétrebbentek. Gorkie az előkészített pisztolyaiért nyúlt, és vadul lőtte a folyosót. A kommandósok viszonyozták a tüzet, majd két gránátot hajítottak a kórterem irányába.

Gorkie úgy ítélte, hogy egyik gránát sem fog bejönni a helyiségbe, ezért csak behúzódtak a fal mögé, de az ajtót nem csukta be.

A két kézigranát felrobbant, repeszdarabokkal terítette be a falat és az ajtót, de senkiben nem tettek kárt.

Gorkie ismét megjelent az ajtónyílásban, és tovább lőtt, a kommandósok pedig viszonyozták a tüzet.

Mörjike a fedezékként szolgáló takarítószerek szekrény mögött rejtőzött, és az alkalomra várt. A szerteszét menekülő emberek közül valaki a földön hagyta a kardigánját, ami pont jól jött Mörjikének. Belecsomagolt két gyújtó és két repeszgránátot, az egyiket kibiztosította, majd az egész csomagot a fegyverek felé lökte. A kardigán pamutból volt,

313

egyik kommandós sem hallotta, ahogyan a halálos meglepetés végigsiklik a folyosó kövén.

DUNCAN SHELLEY végső háború

A célzás és az időzítés nem volt tökéletes, a robbanásban csak három kommandós halt meg. A többiek folyamatosan tüzelve hátrálni kezdtek a lépcsőház felé. Gorkie és Mörjike egyfolytában lötték őket. A lövések nem öltek és nem sebesítettek meg egyetlen kommandóst sem, viszont lekötötték a figyelmüket, és beleűzték őket három ninja és egy szamuráj karjaiba.

Ashiko az egyik szellőzőrács mögött lapult, kezében vízipisztollyal. Nem hétköznapi vízipisztoly volt ez, és nem is hétköznapi célokra készítették. A pisztoly nem eresztett, sehol sem szivárgott belőle folyadék, és mintegy harminc méter távolságra lehetett vele elég pontosan lőni. Mérgek és egyéb veszélyes folyadékok célba juttatására használták. A pisztoly tartalya most a Yume, rövid hatótávolságú harci vírus oldatával volt megtöltve. Ashiko a szellőzőrács résein át lespriccelte a kommandósokat.

A leghátsó fegyveres befordult a lépcsőházba.

Masada a felülről lefelé számított ötödik lépcsőfokon guggolt. Amint a kommandós kilépett a sarok mögül, villámgyorsan lecsapott rá, és a térd felett átvágta mindkét lábát.

A sötét lépcsőház felől érkező halálsikolyból Gorkie és Mörjike tudták, hogy Masada a helyszínen van. És ha ő itt van, akkor nyilván nem egyedül.

Még három kommandós állt a saját lábán.

Fedezékbe ugrottak.

Kézigránátot vettek elő.

Kirántották a biztosítógyűrűt, lepattintották a kengyelt, melyet a biztosítógyűrű tartott a helyén, és amely elindította a négy másodperces időzítőt.

A fejük fölé emelték a kézigránátot, és céloztak.

Ketten a lépcsőházat vették célba.

Egyikük Mörjike rejtekhelyét.

Ekkor a Yume kifejtette a hatását.

Az izmaik elernyedtek, a szemük bevérzett.

314

A három kézigránát a közelükben robbant fel. Azután hirtelen csend lett.

- Ti vagytok? - kiabált ki a kórteremből Gorkie.

- Igen, mi vagyunk! - felelt Momochi. - Ha van dolgotok, tegyétek, az emelet már a miénk!

- Van egy kis dolgunk! Örködjöttek! - kérte őket Gorkie, és előjött a rejtekhelyéről.

Momochi, Mariko és Masada állást vettek fel a lépcsőház közelébe. Ashiko tovább bolyongott a szellőzőjáratban, hátha talál még néhány terroristát, akiket lespriccelhet.

Gorkie, Mörjike és Nadya visszatértek a műtőbe. Gorkie új gumikesztyűt húzott a kezére, és folytatta Shana sebeinek összevarrását.

Nyolc perccel később visszatért az áram, és a zavarás is megszűnt. A kórházat és annak környékét a Hattori Klán vonta ellenőrzése alá. Az operációk befejeződtek. További merényletekkel senki sem próbálkozott.

Gorkie a legfelső emeleten, az intenzív osztály egyik folyosóján beszélgetett Momochival. Ezen az osztályon ápolták Andant, Nicole-t, Shanát és Damient.

- Mi a végső mérleg? - kérdezte Momochi.

- Rengeteg halott - felelte Gorkie. Az arca és a hangja ugyanolyan volt, mint mindig, amikor komolyan beszélt. A nyugalmából nem billentette ki, ami történt.

- Az emberim megvannak, bár ketten elég rosszul festenek. Július is életben van. Pár napig még veszélyes az állapotuk.

- És te hogy vagy? Megsérültél? - Nem.

- Mire gondolsz?

- Félek.

Momochi meglepődött. Gorkie fél?

- Jól hallottam? - kérdezett rá. Gorkie bólintott.

- Félek - ismételte meg. - Ezt az ágyút nem láttam előre. Nem gondoltam rá, hogy összeraknak a fejünk felett egy ágyút, és átlövik vele az emeleteket, és a lövedék éppen a

315

tévészűdióban robban fel. Nem jutott eszembe ez a lehetőség. És ez megijeszt.

- Mi a döntésed?

- Akik vadásznak ránk, annyira jók, hogy bármit is csinálók, a támadásuk elér minket. Jobbak a támadásban, mint én a védekezésben. Addig vagyunk biztonságban, amíg nem tudják, hogy hol vagyunk. Lefújom/a további nyilvános szerepléseket. Még ha Július képes is lesz folytatni, akkor sem folytatjuk. Ameddig nem tudjuk, kik ezek, és ameddig nem vadásztuk le őket, többé nem jelenünk meg.

- Ha ennyire jók a támadásban, a védekezésben hiányosságai vannak - jegyezte

DUNCAN SHELLEY végső háború

meg Momochi. - Mire gondolsz? Talán egy másik klán?
- Talán. Ez a fajta harcmodor nem jellemző a klánokra, de miért ne lehetne egy olyan klán, amit erre a fajta harcmodorra készítettek fel?
- Nem lehetetlen - helyeselt Momochi.
- Ha tegnap nem támadnak meg minket, ma nem éljük túl - folytatta Gorkie. - A tegnapi támadás után úgy döntöttem, hogy mindannyian katonai ruhában leszünk, a stúdió ajtajaira bombát rakattam, hogy ne kelljen a kinyitással bajlódni. És ez a két új intézkedés mentette meg az embereim és Július életét. Mert mire a rakéta elérte a stúdiót, a fal ott volt a bomba és az embereim között, és csak a fal omlott rájuk, a repeszeket felfogta a kő. Ezen múltott. És ha valami a szerencsén múlik, akkor az túl veszélyes.
Gorkie nem volt szomorú, teljesen tényszerű volt, amit mondott.
- Mit csinálsz most?
- Amint lehet mozgatni Júliust, elmegyünk innen, és eltűnünk a világból. Gyógyulunk egy ideig. Azután vadászni fogunk. Addig is, szeretném, ha utánajárnál annak, hogy kivel állhatunk szemben.
- Megteszek mindent, amit tudok - mondta Momochi.
- Köszönöm.
Gorkie búcsúzott, és bement Nicole betegszobájába.

316

TIZENHARMADIK FEJEZET

1.

KREML 7) MOSZKVA, OROSZORSZÁG December 10., vasárnap, zónaidő,: 11 óra 00 perc

Moszkva alatt valóságos föld alatti város húzódik. Lenin óta minden főtítkár építetett hozzá egy kicsit. Ez a földalatti birodalom volt a kormány óvóhelye. Nem volt olyan biztonságos, mint az amerikai korrnányé, de legalább ezerszer akkora volt. Tíz épületből lehetett lemenni, a Kreml volt az egyik.
Kutuzov a titkqsjyáros főutcáján motorozott egy Harley Davidson Fat Boy-jal. Készítettek neki egy vízüzemű motorral működő példányt is, de nem tetszett neki, mert túl csendes volt, és mert a kipufogóból csak vízpára jött ki. A Harley rettenetes hanggal dübörgött végig a kihalt házak között. Volt itt minden, kormányépületek, sportpályák, mozik, színházak, üzletek, lakóházak, utcanév táblák - csak égbolt nem volt. Kutuzov befarolt a motorral, és megállt. Üresbe tette a járművet és gázt adott, hogy gyönyörködhessen a dübörgésben. Azért szerette ezt a motortípust, mert a Terminátornak is ilyen motorja volt. Néhány méterrel Kutuzov háta mögött megállt a lift. Kutuzov arra fordította a motort, és megindult. A liftajtó kinyílt, és kilépett a főutóra Mihail Andrejev, öreg maffiózó, aki Kutuzov kormányában a maffiaügyi miniszter posztját látta el. Kutuzov befarolt előtte.
- Na, mi van? - kérdezte.
- A Lisovszkij-féle szervezet nem akar együttműködni -tájékoztatta az elnököt.
- Mit mondott az a fasz? - érdeklődött Kutuzov.

317

Andrejev ismerte a főnökét régóta, tudta, hogy becsüli a nyíltságot és az őszinteséget, és nem fogalmazta át, amit az északi terület maffiafőnöke üzent. - Azt mondta, hogy kiássa a temetőből a kurva anyádat, és szétkúrja a lyukát. Kutuzov hahotázni kezdett, a combját csapkodta. Azután lecsillapodott, de még mindig mosolygott.
- Küldd rájuk a Specnazt*, nyírják ki az egész buzeráns bagázst! - rendelkezett Kutuzov, aztán megint nevetett egy sort. - Lisovszkijt temessétek anyám mellé. Ugyanabba a koporsóba. Ha egy mód van rá, még élve.
- Meglesz, főnök!
- Elnök úr - helyesbített Kutuzov.
- Ja, igen! Bocs. Elnök úr!
Andrejev hátrafordult, hogy visszaszálljon a liftbe, de Kutuzov utána szólt.
- Szerinted gecik vagyunk, amiért kiirtjuk az egykori bajtársainkat? - kérdezte Kutuzov.
- Szerintem igen - felelte Andrejev.
- Szerintem is - értett egyet Kutuzov. - És ez téged zavar?
- Nem. Mindig is gecinek éreztem magam.
- Ja, én is. Akkor menj, és csináld ki őket!
- Megyek - mondta Andrejev, és távozott.
Kutuzov megígérte Valentinnak, hogy elfogadható közbiztonságot garantál Oroszországban, hogy a külföldi tőke bemehessen az országba, és ott is maradjon. És tartotta a szavát. Kitalált valamit, ami szerinte mindenkinek mérhetetlen gazdagságot hoz, és csak egy bolond szalasztaná el a lehetőséget. Az volt az ötlete, hogy az állami kasszából fizeti a maffiát, és a maffia legfőbb üzlete a közbiztonság lesz, és a nyugalom után kapják a nagy dohányt. Az volt a maffia

DUNCAN SHELLEY végső háború

dolga, hogy eltüntesse a piti bűnözőket az utcákról, akik csak zavarták az embereket. A maffia két nap alatt eltüntette Moszkvából a zsebtolvajokat és a prostituáltakat.

Specnaz: (Vojszka Szpecialnava Naznacsényija) különleges rendeltetésű csapatok. Az orosz katonai elit egységek gyűjtőneve.

318

Felbűgött Kutuzov karórája. Ez azt jelentette, hogy már csak öt perce van, azután fel kell mennie. Azonnal gázt adott, és fel-alá száguldozott még öt percig. Azután a motorral beállt a liftbe, és elfordította a kapcsolót. Az ajtó becsukódott, a lift elindult felfelé.

A motort, a napszemüveget és a sisakot a titkos garázsban hagyta, majd felment a lakosztályába, és átöltözött. Már egészen emberi formája volt. Kitaláltak neki egy hozzá illő frizurát, rövid, gondosan nyírt körszakállt hordott, fekete öltönyt, hófehér inget, bordó selyem nyakkendőt. Kezdték emlékeztetni egy politikusra.

Az egész napja be volt táblázva most is éppen órája volt. Tévényilatkozat óra.

Hogyan/kell a tévében beszélnie egy elnöknek. Kemény tantárgya

Kutuzov beült a műfunktársaságába, elkezdtek rendbe szedni a körmeit, a bőrét és a szakállát. Míg dolgoztak rajta, bejött Fjodorov.

- Mindjárt megleszek! - mondta Kutuzov.

Fjodorov bólintott, hogy rendben. Leült az egyik üresen álló fotelba.

- Mit gondolsz a házasságról? - kérdezte.

- A házasságról? - tágult ki Kutuzov pupillája. - A házasság... Semmi jót.

Szeretem a nőket. Nem akarok megházasodni. Semmi közöm ahhoz a fajta életstílushoz.

Életstílus... Ez egyike volt azoknak a szavaknak, amiket Kutuzov szókincs órán tanult.

- Házasodj meg - mondta Fjodorov.

- Rendben - egyezett bele Kutuzov. Megtanulta már, hogy az öregnek mindig igaza van, és ha javasol valamit, az igazából parancs, és azt várja, hogy teljesítse. És még soha nem volt baja abból, ha teljesítette. Sőt, mindig erősebb lett tőle.

- A házasság jól mutat - magyarázta Fjodorov. - Egy államelnök legyen családos ember. Egy agglegény találgatásokra ad okot.

- Értem - mondta Kutuzov. - Megházasodom. Milyen típusú nőre gondolt?

319

- Irina Aljontova. Negyvenéves. Közgazdász. Csinos. Illik hozzád. Jól mutatna melletted a fotókon.

- Mióta vagyunk házasok? - kérdezte Kutuzov.

- Tíz éve - válaszolt Fjodorov. - Az esküvőt titokban tartottátok, mert veszélyes életet éltél.

Kutuzov bólintott.

- Vannak gyerekeink? - érdeklődött tovább.

- Két kislány. Ikrek.

- Kilenccévesek?

/ Fjodorov

bólintott.

- Mikor ismerem meg őket?

- Még ma. Veled laknak néhány napot, hogy összeismerkedjete. Rövidesen elkezdődik a kampány, amelynek során megismertetjük az arcod és a neved a világban.

- És mi lesz a könyvemmel, amit a maffiáról írok?

- Egy héten belül készen lesz.

Kutuzov elmosolyodott. Ezt már szerette. Remélte, hogy a feleségének jó a teste. Negyvenéves... Ez egy kicsit zavarta, de már tudta, hogy egy elnöknek több tucatnyi szeretője lehet.

- Készen vagyunk, elnök úr! - jelentette be az egyik nő, aki Kutuzov szakállát szokta rendben tartani.

Kutuzov elégedetten nézte magát a tükörben. Nem volt egy szép ember, de határozottan volt egy megjelenése. A három nő, aki a körmeit és a szakállát gondozta, valamint eltüntette a karikákat a szeme alól, hátrább lépett, hogy Kutuzov felállhasson.

Kutuzov felemelkedett. Hegyként magasodott a három nő fölé. Fjodorov még mindig ült. Kutuzov rájött, hogy valamit elfelejtett. Rámosolygott a nőkre.

- Hölgyeim! Köszönöm!

A nők visszamosolyogtak, és eltűntek a helyiségből. Fjodorov felállt, mehetek a tanterembe gyakorolni.

320

2.

WILLIAM HARTING HÁZA
STATEN ISLAND, NEW YORK

DUNCAN SHELLEY végső háború

December 10., vasárnap, 14 óra 16 perc

William Harting hatvanéves volt, kissé pocakos, kopasz, fiatalabb korában jóképű férfinak számított. Még mindig dolgozott, ékszerész és műkereskedő volt. Nem tartozott az üzletág legnagyobb alakjai közé, de megbízható, diszkrét és a legkülönlegesebb igényeket is kielégíteni képes szakembernek tartották. Ez volt az álcája, ez volt a látszólagos élete, a kirakat, amely elrejtette a valóságot. A valóságban William Harting összekötő volt Bolotov hálózatában. Ő volt a kapocs-Maximilian Cramer és James H. Dayman között. Dayman volt az Egyesült Államok elnökének mentora-, -a2 elnök követte Dayman tanácsait, Dayman pedig Harting tanácsait.

Nem volt könnyű összehozni egy jogilag alátámasztott vádat Harting ellen, amely lehetővé teszi az azonnali letartóztatását, és ami ugyanakkor teljesen és kinyomozhatatlanul elrejtje az igazi indokot és a vád kiötlőit. Harting vígan igazgatta a háza kertjében álló fenyőfát, amikor az FBI autója megállt a kapuja előtt. Harting felfigyelt a kocsira.

Három fekete öltönyös férfi szállt ki a kocsiból, és a kapuhoz mentek.

- Jó napot, uram! - szólt be az egyikük. - William Harting urat keressük! Tud nekünk segíteni?

- Azt hiszem - mondta Harting, és kiment a betonútra, ami a kapuhoz és a házhoz vezetett. - Miről van szó, uraim?

- Csak beszélünk kell vele.

- Rendben van, ahogy óhajtják, uraim. Szólok neki! Egy pillanat! - Harting elindult a ház felé.

- William Harting! Álljon meg! Ne mozduljon! - kiabált rá az egyik ügynök.

Harting beszaladt a házba. Mindenképpen telefonálni akart a felettesének, hogy baj van.

321

Az elnök meghagyta, hogy Harting semmi esetre sem telefonálhat. A három ügynök pisztolyt rántott, és szétlőtték a zárat. Sprinteltek a házba. Egyikük elektromos sokk-pisztolyt vett elő, és élesítette.

Bementek a házba. Hartingot nem látták, de hallották, ahogyan fut. Rohantak utána az emeletre. Harting a lépcsőn, rohanás közben próbálta hívni Cramert.

- Cramer! - hallatszott a vonal túlvégéről.

-Max, itt...

Harting nem tudta folytatni, mert két elektróda fúródott a hátába. Az áramütés görcsbe rántotta a testét, és összeesett a lépcsőn. A három ügynök rávetette magát, megbilincseltek és elvitték.

A vonal megszakadt. Cramer tudta, hogy baj van, hívta a felettesét.

3.

A VÉGZET CSOPORT FŐHADISZÁLLÁSA

LITTLE ROCK, ARKANSAS

December 10., vasárnap, zónaidő: 20 óra 00 perc

A Japánellenes Liga Masada Konzern ellen folytatott lobbihadjárata nem járt különösebb eredménnyel, ezért a titkos szervezet elnöke, Edmond Hinkler, arra a döntésre jutott, hogy keményebb eszközökhöz kell folyamodniuk. Szövetkezni akart más japánokat gyűlölő csoportokkal. És ezek a csoportok neonáci érületű emberek gyűlekezetei voltak. Az elnök döntése megosztotta a Japánellenes Ligát, és négyen el is hagyták azt. Nem vette be a gyomruk, hogy náccal szövetkezzenek. De Hinkler hajthatatlan maradt, és három társával el is látogatott a még létező neonáci szervezetek legerősebbjéhez. A magas drótkerítéssel körülvett, kutyás örökkel őrzött birtok közepén álló kőház első emeleti tárgyalójában ült le a Japánellenes Liga küldöttsége és a Végzet Csoport vezérkara.

322

- Mit szólnak hozzá, uraim? - kérdezte Hinkler a három nácit, akik éppen befejezték a Hinklertől kapott dokumentumok tanulmányozását.

- Ez nekünk nem mond semmi újat - jelentette ki Adolf Manson, a Végzet Csoport tábornoka.

- Természetesen! - vágta rá Hinkler. - Nem is gondoltuk másként! Mindaz, ami azokon a lapokon áll, tény! Uraim! Ma ez a helyzet! A japán tőke előzönlötte az országot, és befurakodott mindenhová. Valamit tennünk kell, mert ha nem teszünk semmit, végeznek velünk!

- Esetleg a hasznunkra lehetnének - vélekedett Manson.

- Ez is a célunk, uram! Szövetkezzünk! Együtt erősebbek leszünk, mint külön-külön!

- És mit tudnának nekünk adni? Fegyvert? Emberanyagot?

- Pénzt - mondta Hinkler. - Sok pénzt!

A vezérkar gondolkodott, majd a főparancsnok szólalt meg ismét.

- Mennyi az a "sok pénz"?

- Mit szólnának félmillió dollárhoz? - kérdezte Hinkler.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- És mit szeretnének cserébe?
- Hogy öljenek meg egy japánt - válaszolta Hinkler. Az aktatáskájából vastag borítékot vett elő és az asztalra tette. - Őt!
- Manson nézte égy darabig a borítékot, majd elvette és kinyitotta. Kiborította az asztalra a tartalmát. Fotók Masadáról, és személyi adatok róla, élettörténet, telefonszámok, címek, ahol megfordulhat. A vezérkar átfutotta az anyagot. Manson felnézett.
- Egymillió - jelentette ki.
- Legyen! - kiáltott Hinkler.
- És mikorra akarják? Ha sürgős, akkor magasabb az ár.
- Nekünk azonnal kell. Mennyibe kerülne, ha minden más ügyet félretennének?
- Manson elgondolkodott.
- Akkor másfél millió.
- Önök a szakemberek! Átutaljuk a pénzt a megadott bankszámlaszámra! - ígérte Hinkler.

323

Manson bólintott. Néhány perc alatt elintézték a banki tranzakciót, majd Manson kikísérte a küldöttséget a kapuig, ott Hinkler és a társai beültek az autójukba, és eltávoztak.

A Moszad* megfigyelői rengeteg képet készítettek róluk.

4.

CLIVE MORTON HÁZA

WASHINGTON D.C.

December 11., hétfő, 01 óra 03 perc

Clive Morton, a CIA igazgatója felriadt. Esett az eső, dörgött az ég. Morton a feleségéhez fordult, aki mélyen aludt. Ránézett az órára az éjjeliszekrényen/ Még nagyon korán volt, aludnia kéne. Az óra mellett pohár állt, Morton érte nyúlt, inni akart. A szájához emelte & poharat, ekkor villámlott, és a fényben meglátott egy sőjét alakot, amint az ágygal szemben a kisasztal mellett ült aotélben.

Morton kiejtette a poharat a kezéből, felnyögött, megremegett ijedtében.

Remegő kézzel kapcsolta fel a falilámpát.

A szemét meresztgette, és lassan kitisztult a kép.

A sötét alak, aki a fotelben ült, William Donovan volt.

-Bili...

- Én vagyok - szólalt meg Donovan.

- Mióta... mióta vagy itt?

- Egy ideje. -De hogyan...

- Hogyan jutottam be? Bekopogtam.

Morton megértette. Donovan rengetegszer járt itt, mindenki ismerte. Még a kutyák is. Persze, hogy beengedték. Elfelejtett szólni, hogy ezt ne tegyék. Persze, álmában sem jutott eszébe, hogy egyszer megtörténhet.

- Bili... Jól vagy? Azt hallottam, hogy a maffia... hogy elkaptak.

Moszad: izraeli titkosszolgálat.

324

- Szerinted?

- Örülök, hogy jól vagy, Bili! Aggódtam érted! Sajnálom, ami történt.

- Az élet egy nagy kaland - jegyezte meg Donovan.

- Hát, igen... - vágta rá Morton, de nem tudta folytatni a mondatot. Észrevette, hogy Donovan jobb kezében pisztoly van. Hangtompítós pisztoly. Donovan nem fogta rá a fegyvert, a kezét a fotel karfáján pihentette. - Bili... ez... mit jelentsen? Én a barátod vagyok!

- Akkor segíts nekem.

- Segítek! Mit akarsz, Bili, mit tegyek? Számíthatsz rám!

- Az HAC alád tartozik, ugye? - kérdezte Donovan.

- Persze - felelte Morton ártatlanul.

- Amikor utasítottalak, hogy állítsd le az HAC-t Andanról, te nem adtad át a parancsot, ugye?

- Én... én mindig teljesítettem a parancsodat, Bili! Leállítottam őket az úgyról!

- Hallottál a legutóbbi merényletről, amelyet Július Andan ellen követtek el?

- Igen, hallottam. Szörnyű!

- És ismered a részleteket, Clive?

- Hát... amennyire lehet.

- Akkor tudod, hogy milyen fegyvert használtak, ugye?

- Hogy milyerrfegyvert? Ööö... M-16-osokat! Jha jól emlékszem.

- A tévéstúdióra gondoltam, Clive.

- A tévéstúdióban? Ott mit is? Ööö... Á! Már értem! Azt az ágyút, amit

DUNCAN SHELLEY végső háború

darabokban lehet becsempészni egy épületbe, és lefelé lehet lőni vele! Emlékszem! Persze! Most már világos, hogy miért gyanakodtál az HAC-re! Ők is kitaláltak egy ilyen ágyút. De Bili! Ez egy egyszerű fegyver, műszakilag nem túl bonyolult, inkább csak ötletes! Bárki kitalálhatta, nem csak mi!

- A tévében láttam képeket a stúdióról és a földemkről -mondta Donovan. - Ilyen nyomokat egy átalakított Hughes BGM-71-es rakéta hagy maga után.

325

- Tényleg? - csodálkozott Morton. - Nem értek a fegyverekhez, tudod.

- Ne felejtse el, hogy az HAC az én hivatali időmben fejlesztette ki a fegyvert, kilenc tesztlövésnél voltam jelen, és én magam adtam parancsot egy merényletre, melyben ezt az ágyút használták. Tudom, hogy az HAC követte el azt a merényletet Andan ellen, és nem érdekel, hogy letagadod-e vagy sem. Csak magamat okolom, amiért nem ellenőriztelek le.

Morton teljesen felült.

- Bili, mi lenne, ha átmennénk a dolgozószobámba, és egy ital mellett mindent megbeszélünk? Nem szeretném, ha a feleségem felébredne.

- Nem fog - mondta Donovan.

Morton úgy tett, mint aki pánikba esik. A feleségéhez fordult, megnézte, hogy lélegzik-e.

- Nem öltem meg - mondta Donovan. Egy fecskendő dobott az ágyra.

Morton visszaült az ágy jobb oldalára, ahol ő szokott aludni. Lassan lefeküdt, a kezeli a feje alá tette.

- Mit szándékozol tenni? - kérdezte. - Nem értelek, Bili! Barátok vagyunk! Már elfelejtetted?

Morton lassan becsúszta a kezét a párnája alá.

- Segíts nekem, Clive - mondta Donovan.

- Segítek! De miben? Áru!d el!

- Szövetséget kötöttél Darlával?

- Hogy mi? Megőrültél? Donovan türelmesen várta a választ.

- Bili... Ez nem lehet igaz... Valaki telebeszélte a fejed mindenfélével, és eláztatott engem előtted! Jó lenne tudni, hogy ki volt az! Mert ő az ellenséged, nem én! Nem kötöttem szövetséget senkivel! Darlával meg pláne nem! El sem tudnám érni? Hogyan lehetne elérni őt? És mit ajánlhatnék a világ urának? Mit mondhatnék neki? Nem tudom elérni! Nem tudok vele beszélni! És egyébként is, az ellenségem! Megölném, ha tehetném! De hol van Darla? Senki sem tudja! Még Andan sem! Hát akkor? Akkor mit tehetnék? Bili, én a barátod vagyok,

326

értsd meg! Sajnálom, ami történt! Kerestelek, de nem találtalak meg! Kerestelek, hogy segítsek neked, hogy kitaláljunk valami együtt, hogy közösfé

Morton előrántott egy rövid csövű, .357-es Magnum revolvert a párnája alól, Donovanra célzott, és négyszer meghúzta a ravaszt. Klack. Klack. Klack. Klack. A tár üres volt.

Morton becsukta a szemét, felsóhajtott. - Mire számítottál? - szólalt meg Donovan. Morton ledobta a revolvert a földre. Mostantól nem színlelhetett.

Átkozta magát. Azt hitte, ha ott van a revolver, ahová tette, akkor olyan állapotban van ott, amilyenben odatette. Azt gondolta, Donovan vagy elvette onnan, vagy nem találta meg. Nem sejtette, hogy Donovan elvette, kiszedegette belőle a golyókat, és azután visszadugta a párnája alá.

Morton felült. Megdörzsölte a szemét, hátrasímitotta a haját. Nagyon sóhajtott. Lassan felnézett Donovanra.

- Mit akarsz? - kérdezte. Most más volt a hangja.

- Eddig a pillanatig voltak kétségeim felőled, és nem tudtam eldönteni, hogy ki vagy, és melyik oldalon állsz. De most, hogy megpróbáltál Linegölni, már teljesen világos. És az is világos, hogy minden, amit valaha is mondtál nekem, nem feltétlenül igaz. Szeretném, ha megértenéd, Tiogy milyen helyzetben vagyok én most. Egy szűk kis lyukban húzom meg magam, hogy megéljem a másnapot. A maffia vadászik rám. És egyedül vagyok. Elvesztettem a pozíciómat, amiért egész életemben küzdöttem. Nincs semmim. Nem mehetek haza. Nem mehetek ki az utcára. És nem kérhetek védelmet sem, senkitől, mert nem tudok mit adni cserébe. Ez az én életem. Nem szeretem. Én ebben a helyzetben vagyok. És most elmondom, hogy milyen helyzetben vagy te. Ülsz az ágyadon, fegyvertelenül. Elárultad magad, a színlelés nem segít neked. Éjjel van, az embereid többsége alszik, és aki nem, távol van ettől a szobától. Itt ül veled szemben egy ember, akinek nincs vesztenivalója, ellenben

327

ismer téged, tudja, ki vagy, és egy .45-ös hangtompítós pisztoly van a kezében, csőre töltve, tűzkész állapotban - Donovan arca és hangja megváltozott, a pókerarc eltűnt, a jéghideg hang is a múlttá lett. Amikor megszólalt, vicsorgott, a hangja remegett az indulattól. - És azt akarom, Clive, hogy fogd

DUNCAN SHELLEY végső háború

fel: ha nem kapom meg, amiért jöttem, megöllek téged a kurva ágyadon!
Morton lehajtott fejjel átgondolta a lehetőségeit. Igen, Donovan megtehetné, megölné őt, és azután simán kisétálna, és eltűnne az éjszakában. Igen, megtehetné. Ez van. Felnézett.

- Mit akarsz? - kérdezte.

- Beszéljünk nyíltan - mondta Donovan. Megint higgadt volt a hangja, az arca pókerarc. - Nem állítottad le az HAC-t, ugye?
Morton bólintott.

- Az utolsó merénylet az HAC műve volt, ugye? Morton ismét bólintott. >^

- Információkra van szükségem az HAC-ról. Tudom, hogy az ellenőrzéseim miatt bizonyos aktákat hazahoztál, és a széfedben rejtettél el. Úgy sejtem, hogy találnék ott egy s mást az HAC-ról. Ezért arra kérlek, hogy add meg a számítógéped jelszavát és a széfed kódját.

Morton elgondolkodott. Most mit tegyen? Volt egy akta az HAC-ról a széfjében. Telefonszámok, címek, adatok. Nem kerülhetett Donovan kezébe.

- Nincs itt semmi. Amikor én lettem az igazgató, mindent bevittem az irodámba - mondta.

- Talán így van, talán nem. És én olyan embernek ismerlek, aki nem változtat a szokásain. Clive, kérlek, mondd el nekem, hogy mi a számítógéped jelszava, és mi a széfed kódja!

Morton gondolkodott.

- Nem tudom fejből - mondta.

- Hazudsz. Ne kérjem még egyszer!

- Mire mennél velük, Bili? Megtámadod az HAC-t? Nem tudnád. Ok a legjobbak!

Semmi hasznát nem vennéd annak az aktának!

328

- Ha megkapom, amiért jöttem, lesz értelme az életemnek -magyarázta Donovan. - Mert elmehetek azokhoz, akik Andant védik, és kérhetek tőlük védelmet, mert van mivel fizetnem a védelemért. Most nincs. Ezért szűk lyukakban kucorgók, hogy a maffia ne találjon rám. És eztjaem szeretem, Clive.

- Mi a biztosítékom, hogy nem lősz agyon, ha elmondom, amit hallani akarsz? - kérdezte Morton.

- Legalább félórát leszek a dolgozószobádban, és ha ez idő alatt bárki benyit a hálóba, és megtalál téged holtan, nem jutok ki innen élve. Kapsz egy ugyanolyan injekciót, mint a feleséged, és holnap reggel frissen, kipihenten ébredsz. Elviszem, amit akarok, te pedig majd holnap bemész a hivatalodba, kézbe veszed a hatalmat, a nyomomba eredhetsz, és kitalálhatsz mindenfélét, hogy ez, ami most történik, soha többé ne történhessen meg. Ez járjon az eszedben, és túléled. És én is.

- És ha hazudok?

- Akkor visszasétálok ide, és szétlövöm a fejedet. Morton átgondolta, és logikusnak találta, amit Donovan felvázolt.

- Tudod, hogy nem fogod túlélni - mondta visszafojtott dühvel a hangjában.

- Talán nem.

Morton felsóhajtott, azután beszélni kezdett.

- A jelszavam: "oroszlánszívű félhold". A széfem kódja: 7948-6323-4466.

Donovan mindent felírt egy papírlapra, majd a lapot eltette a zsebébe, és elővett egy fecskendőt, ami már össze volt illesztve, és amiben már ott volt az altató. Levette a védőkupakot a tűről, és felállt. Egyik kezében a pisztollyal, a másikban a fecskendővel odasétált az ágyhoz.

- Hasra! - utasította Morton ont. /

Morton még vetett rá egy gyűlölködő pillantást, azután megtette, amit akart.

SS/

Donovan Morton vállába ^zúrta a fecskendőt, és befecskendezte az altatót. Morton azonnal szédülni kezdett, azután

329

elaludt. Donovan eltette a fecskendőt és a pisztolyt, eltüntette a földről Morton revolverét, lekapcsolta a falilámpát, és kisétált a szobából. Útközben szembetalálkozott Morton egyik testőrével.

- Morton úr? - kérdezte a testőr.

- Nem tudom. Azt mondta, alszik. Azért kukkantson be hozzá, hátha kér valamit - mondta Donovan, majd a dolgozószoba ajtajára mutatott. - Itt leszek, körülbelül félórát. Ébren lesz még?

- Igen, én vagyok egész éjjel! - felelte a testőr.

- Oké, akkor majd megkeresem, hogy kiengedjen.

- Részemről rendben. Akar valamit? Valami italt? Szivart?

- Ha van, akkor egy Coca-Colát szívesen meginnék.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Semmi akadály! - mondta fá testőr. - Megnézem Morton urat, és azután szervírozom/a kólát.

- Nagyon kedves! - biccentett Donovan.

Bement Morton dolgozószobájába, és hozzálátott a munkához. A testőr megnézte Mortont, és látta, hogy ő is és a felesége is mélyen alszanak. Donovan épp Morton széfjét pakolta ki, amikor a testőr belépett. Donovan megköszönte a kólát, majd kiküldte a testőrt, mondván, hogy titkos anyagokat néz át. A testőr elment. Donovan letöltötte Morton gépéről, amit érdekesnek talált, és az HAC aktájával a táskájában elhagyta a házat.

Most valahogyan kapcsolatba kellett lépnie Andan testőrségével. Tudta, hogy a titkos hadtest bázisára nem jut el, így csupán egyetlen választása maradt: elmenni a Netsuke Towerbe, és megkeresni Másadat. Ez érzelmileg nem könnyű feladat, de ezzel nem törődött. Az élete egy hajszálon függött, és ilyenkor nem megtenni valamit, csak mert kellemetlen, az mérhetetlen fényűzés.

330

5.

REJTEKHELY

BROOKLYN, NEW YORK

December 12., kedd, 03 óra 11 perc

Andan lassan kinyitotta a szemét. Felnyögött a fájdalomtól. Sötétség vette körül, semmit sem látott. Fülelt. Jobb felől halk pityegést hallott. Próbálta kitalálni, hogy mi az. Arra gondolt, valamilyen orvosi műszer. Talán szívmonitor.

Zoe az ágy mellett elhelyezett fotelben olvasott. Éjjellátó volt a fején, hogy ne kelljen lámpát gyújtania.

- Hogy van? - érdeklődött kedves hangon. Andan gondolkodott.

-Zoe? - kérdezte erőtlenül. A szája teljesen ki volt száradva.

- Bizony! - felelte Zoe szokott energikus hanghordozásával. - Hogy érzi magát?

- Mindenem... fáj.

- Sajnos nem kaphat több fájdalomcsillapítót - tájékoztatta Zoe. - Kér valamit?

- Felkapcsolná... a villanyt...

- Persze!

Zoe félretette a könyvét, és felugrott a fotelből. A bal tenyerét rátette Andan szemére. > - Ez a kezem - mondta. - Eltakarom a szemét, hogy ne vakítsa el a fény.

Kikapcsolta az éjjellátót, és felhajtotta a homlokára. Felkapcsolta az ágy melletti állólámpát.

Zoe egy kicsit feljebb vitte a kezét, Andan homloka felé, hogy némi fény jusson be alülről. Andan nem vakult el. Zoe lassan egyre több és több fényt engedett be, és amikor elvette a kezét, Andan szeme már hozzászokott a fényhez.

Andan a mennyezetet nézte. Nem ismerte. Ekkor egy gyönyörű, fiatal szőke lány arca tűnt fel előtte, aki mosolygott.

- Hahó, Július! Zoe vagyok, látja? - kérdezte Zoe Andan fölé hajolva. \

331

- Látom... - nyögte Andan. Olyan tompa volt, hogy nem tudott mosolyogni. - Ez egy kórház?

- Nem. Az egyik rejtekhelyünk. Tudja, amelyik Brooklyn-ban van.

- Felkelhetek?

- Nem, még nem. Várjon csak!

Zoe a szobához tartozó fürdőbe szaladt, levette a falról a tükroet, és azzal tért vissza.

- Segítek körbenézni! - mondta, majd Andan orra elé dugta a tükroet, és lassan körbefordította, hogy Andan megnézhesse magának a szobát, anélkül hogy a fejét elmozdítaná.

- Köszönöm... Zoe.

- Igazán nincs mit! Kér valamit? / -Inni... /

- Azonnal! - Zoe letámasztotta a tükroet, majd egy állványon álló pohártartót húzott Andan elé, és a pohárból kilóy gó hosszú szívószál szabad végét Andan szájába dugta. -Víz van benne. Próbálja meg!

Andan megpróbálta. Nem volt könnyű, de belejött. Zoe visszavitte a tükroet a fürdőbe és felakasztotta, azután leült a fotelbe Andan mellé.

Andan befejezte az ivást.

- Felkészültem - mondta. - Ne... kíméljen. Zoe belekezdett.

- Most december 12-e van, kedd, hajnali fél négy. December 9-kén este elvesztette az eszméletét, és azóta nem tért magához. Párszor meg is halt, ha jól emlékszem, akkor háromszor. Egy merényletet követtek el ellenünk, ami majdnem sikerült is. Egy rakétát löttek a stúdióba, miközben folyt az interjú. Tálitalát volt. Damien megúsza egy kisebb agrázkódással, Shana is elég könnyen átvészelte, csak maga és Nicole sérültek meg életveszélyesen. Volt egy

DUNCAN SHELLEY végső háború
vérömleny a fejében, amit eltávolítottak. Nicole egyik bordája beleállt a tüdejébe. A kórházban is volt egy merénylet, de az sem járt sikerrel.

-Nicole...

332

- Nicole jól van. Ő már tegnap reggel magához tért.

- Mindannyian megvannak?

- Aha! Mindenki magánál van, és jó a hangulatunk is, és sokat eszünk meg dumcsizunk mindenféléről.

- Az jó - mondta Andan. - És... mikor... mikor folytathatom a tévés fellépéseket?

- Egy ideig még nem - válaszolta Zoe. - Valaki vadászik ránk, és amíg nem kapjuk el őket, és amíg nent gyógyultunk fel, addig nem. Persze, Gorkie már szervezi mindkettőt.

- Meghalt valaki?

- Igen. Truman úr és a professzor nem élték túl. És a kórházban elég sokan meghaltak a Hattori Klánból. Ha jól számolom, akkor tízen.

- Jézusom... - Andan fájdalmasan összeszorította a szemét. - Higgye el... nem akartam...

- Tudjuk. Senki nem hibáztatja, Július! Nyugi! Bármi is az ára, végig kell csinálnunk, amit elkezdünk.

Andan kinyitotta a szemét. Könnyes volt.

- Tudom - mondta.

- Akkor jó!

- A többiek... mit csinálnak most? - kérdezte Andan.

- Mörjike a biztonsági szobában van, Gorkie, Damien, Nicole, Shana és Nadya pedig kártyáznak. Texasi nincs felső-határt játszanak. Tudja, mint a póker-világbajnokságon!

Andan elképzelte, ahogyan a ninják pókeroznak. Érdekes volt.

- Július, látta a Pillangó című filmet? - kérdezte Zoe.

- Igen, láttam.

- Emlékszik még, hogy mi volt a vége? Andan elgondolkodott.

- Pillangó megszökött - mondta.

- Igen. És arra is emlékszik, hogy mi volt az utolsó mondata?

- Az utolsó... mondat? Rég láttam a filmet.

- Pillangó egy kókuszdióval kitömött zsákon fekszik, és sodródik a tengeren. Ez az utolsó jelenet. És felkiált. Emlékszik, mit mond? Ez a legutolsó mondata a filmben.

333

/

Andan erősen koncentrált, az emlékezetében kutatott, látta maga előtt Steve McQueent azon a hevenyészett tutajon, és valamit tényleg kiabált a film végén, de nem tudta felidézni, hogy mit.

- Sajnos... nem emlékszem - mondta.

- Pillangó többször is mondta a filmben - segített Zoe. Andan gondolkodott.

Igen, valamit többször is mondott a

filmben, de mit? Zoe felkiáltott, mintha ő lenne Pillangó.

- Gazemberek! Még mindig élek! Andan emlékezett.

Zoe hangosan nevetett. Andan elmosolyodott.

Igen, ezt üzenhetné DarIának. Hogy pukkadjon meg tőle!

334

TIZENNEGYEDIK FEJEZET

1.

EDMOND HINKLER HÁZA

GEORGETOWN, WASHINGTON D.C.

December 13., szerda, 07 óra 03 perc

A Japánellenes Liga a csoport vezetője, Edmond Hinkler házában ült össze, hogy meghatározzák, milyen lépéseket fognak tenni a Masada Konzern elpusztítása érdekében. A titkos társaság valamikor tizenkét tagot számlált, de a neonáci Végzet Csoporttal kötött paktum nyolc főre csökkentette a Liga taglétszámát. A gyűlést reggel fél hétre hívták össze, Hinkler pedig, jó házigazdához méltón, bőséges reggelivel várta barátait. Az emeleti ebédlőben foglaltak helyet, a széles ablakokból csodálatos kilátás nyílt a gazdagok lakta városnegyed pompás házaira.

- Kér még egy kis sonkát, kedves Washington úr? - érdeklődött Hinkler a társaság egyetlen fekete bőrű tagjától.

- Nem kérek, köszönöm, Hinkler úr! - hárította el az ajánlatot az ötvenhét éves üzletember, aki vagyonát ruhaüzletekkel, éttermekkel és részvényekkel alapozta meg.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Kérjen, nyugodtan! Miss Madsen hoz a konyhából, ha óhajtja! Ezt a sonkát Norvégiából rendelem, minden héten, mert íze, mint tapasztalhatták, fenséges!

- Valóban az! Már kóstoltam - nevetett Washington. - Ám az orvosom diétára fogott, ezért csak módjával ehetek húst. Higgye el, kedves Hinkler úr, ez nagyon komoly próbatétel a számomra!

Hinkler mosolygott.

- Nekem is az lenne - mondta.

- Uraim! Mikor kezdünk hozzá a tárgyalásunkhoz? - szólalt meg Charley Brown, aki olajban és fegyverben utazott.

335

- Kényelmesen megreggelizünk, és azután nekilátunk - tájékoztatta Hinkler. - Netán siet?

- Nem azért kérdelem, mert sietnék. A Liga mindenekfelett! Azért kérdelem, mert jómagamat is kissé zavarja ez a... szövetkezés ezekkel a meglehetősen gyanús elemekkel.

- A Végzet Csoportra gondol? - kérdezte Washington.

- Arra bizony - bólogatott Brown.

- Ocsmány egy társaság - jelentette ki Washington. - De ebben a mai világban az ember ne finnyáskodjon.

- Uraim! Uraim! - emelte fel a kezét Hinkler. - Kérem! Legyenek türelemmel. Előbb elköltjük ezt a fenséges reggelit, és utána rátérhetünk a munkára. De most, uraim, adjuk át magunkat az étkezés gyönyöreinek!

A javaslatral mindannyian egyetértettek, és buzgóan falatoztak tovább. Kis idővel később Washington megkösörülte a torkát, és Hinklerhez fordult.

- Elnök úr... Esetleg kaphatnánk még abból a fantasztikus borból? Megosztaná velünk méltán világhírű borospincéje egyik-másik remekét?

Hinkler elmosolyodott. Vagyonokat költött borra, és nagy szakértő hírében állt. Megtörülte a száját, és felállt.

- Természetesen - mondta. - Ha befejezték, uraim, fáradjanak át a könyvtárba. Borozgatás közben is megbeszélhetjük a teendőinket.

A társaság tapsolt. Hinkler meghajolt, majd elment. Leszaladt a pincébe, melynek egyik szárnyát kizárólag boroshordók és boros rekeszek töltötték ki. Sosem sajnálta a bort a barátaitól. Egy tizenötezer dolláros palack számára szinte ingyenes kóstolónak számított. Kiválasztott egy antik vörösbort, és jókedvűen indult a lépcső felé, amikor a pinceablakon át fojtott beszéd ütötte meg a fülét. Megállt és hallgatózott. Csak mondatfoszlányokat tudott kivenni, ezért odahúzott az ablak alá egy sámlit, és felállt rá. Még így sem látott senkit, de legalább jobban hallott.

- Igen, a parancs egyértelmű. Mindenkit beviszünk, akit a házban találunk! - hallotta egy fiatalabb férfi hangját.

336

Pánikba esett. Őt nem tartóztathatják le! És miért tennék? Nem tett semmi rosszat! Ez biztosan azoknak a rohadt japánoknak a műve! Meg annak az átkozott, gyenge, nyámnyila elnöké, aki a japánok seggét nyalja!

Hinkler letette a bort a földre. Körbenézett, hogy hová bújhatna, de arra gondolt, hogy biztosan hoznak néhány kutyát, és azok meg fogják találni. És egészen biztos, hogy meg is harapják. Nem, ez nem jó ötlet. Nem tud elbújni. Valahogyan meg kell szöknie. De hogyan? Egy egész ügyvédekből álló hadserege van, és biztosan kihoznák estére a börtönből, hiszen ez az egész csak félreértés, de akkor is be fogják vinni, és több órát kell eltöltenie mindenféle sötét alak társaságában. És akkor biztosan megerőszakolják. És abba belehalna. Hinkler átszaladt a pince másik végébe, ahol állt egy létra a falnak támasztva. Odacipelte az ablakhoz, és felmászott rá, hogy ki tudjon lesni. A hátsó udvarban nem látott senkit.

Vett egy mély levegőt, és a kertbe vezető pinceajtóhoz rohant. Hallgatózott. Kint csend volt. Zihált, reszketett, a szíve örülten vert. Rátette a kezét a kilincstre. Az ájulás környékezte. Látta maga előtt a rendőrökutyákat, amint rávetik magukat, és megharapják. Összeszedte magát, és lenyomta a kilincset. Az ajtó kinyílt. Kilesett az udvarra. Senkit sem látott. Rogyadozó léptekkel elindult a két és fél méter magas sövénykerítés felé. Biztos volt benne, hogy a hátsó kapunál is vannak rendőrök. Arra nem mehetett.

Eljutott a sövényig. Utolsó erejével átküzdötte magát a szomszéd hátsó kertjébe. Több helyen is elszakadt az öltönye, és egy karcolást is beszerzett az álla felett.

Hinkler a szemközti kerítéshez futott, és azon is átfúrta magát.

Az FBI berontott a házba. Valamennyi üzletembert letartóztatták. A vád hazaárulás volt. Brown úr, aki elkísérte Hinklert a Végzet Csoporthoz, elájult. A biztonság kedvéért a személyzetet is előzetes letartóztatásba helyezték, és mindenkit elszállították.

DUNCAN SHELLEY végső háború

337

Egyedül Edmondj Hinkler úszta meg, akinek sikerült elmenekülnie.

A Mossad egység, amely a Végzet Csoportot figyelte, a Hinklerról és társairól készített felvételeket eljuttatta az FBI-hoz. Az FBI pedig lépett. Bár neves üzletemberekről volt szó, komoly bűncselekménnyel vádolták őket. A Mossad jobbnak látta átadni az FBI-nak Hinkler és társai ügyét. Nem akarták, hogy a Végzet Csoport szert tegyen néhány rendkívül vagyonos támogatóra.

2.

TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS

WASHINGTON D.C.

December 13., szerda, 13 óra 20 perc

Donovan azt tette, amit tenni akart, és az lett belőle, amit remélt. A Morton széfében talált HAC-ról szóló anyagokkal besétált a Netsuke Towerbe, és átadta őket Masadának, és cserébe átvitték a Titkos Hadtest bázisára, ami valamikor Godard Lansky rezidenciája volt. Donovan végre megnyugodhatott egy kicsit, nem fenyegette közvetlen életveszély. A maffia ezen a helyen sohasem találna rá, és ha valamilyen isteni csoda folytán mégis rátalálna, soha nem jutna el hozzá. Donovan kapott egy szobát a bázis központjában, amelyben egykor Lansky valamelyik technikusa lakott. A szoba negyven négyzetméteres volt, és úgy rendezték be, hogy ne legyen bunker hangulata.

Az HAC-akta nagyon értékes volt a ninják számára, de Donovan tudta, hogy a dokumentáció idővel veszít az értékéből, sőt teljesen el is értéktelenedhet. Nem tud életben maradni a fenti világban, mert egyedül van, és keresi a maffia, ezért sürgősen virítania kell valamit, ami értékes, még mielőtt az akta, amit hozott, túlságosan jelentéktelenné válna. Másképp nem őrizheti meg a titkos hadtest jóindulatát és főhadiszállásuk védelmét.

338

Donovan a konditeremben edzett. Egyedül volt, és a jövőn morfondírozott, közben egykezett formába hozni magát. Beállította a futópadot a könnyű futás sebességére. A szalag elindult. Donovan megragadta a korlátot két oldalt, majd fellépett a szalagra, és amikor már biztos volt benne, hogy rendben van az egyensúlya, és nem fog hanyatt esni, elengedte a korlátot, és futott. Futás közben gondolkodott. Hogyan tehetné magát fontossá a Titkos Hadtest számára? Az lenne a legjobb, ha víz-szakerülne a CIA igazgatói székébe, de e pillanatban még egy kósza ötlete sem volt arra nézve, hogy ez miképpen lenne lehetséges. El kellene távolítani Mortont, azután valahogyan nyomást gyakorolni az elnökre, vagy az elnököt is eltávolítani, és... Iszonyú bonyolult. Képtelen volt az egészet átlátni. Ha valahogyan el is lehet érni ezt a célt, biztosan nem egyik napról a másikra, hanem csak hosszú hónapok szívós munkájával. És az is lehet, hogy évek kellenének hozzá. És mi lesz addig? Mi a fenével álljon elő legközelebb?

A CIA fontos állomás a parancscsatornában, ez világos volt a számára, Darlának szüksége van a CIA-ra. Annyira szüksége van rá, hogy amikor ő szembeszállt vele, eltávolították. És Morton ült a helyére. Micsoda csalódás! Kígyót melengetett a keblén. Milyen régóta dolgozik együtt Mortonral, és mégsem ismerte ki. Pedig valamikor az volt a dolga, hogy Berlinben KGB-sekkel találkozson, és beszervezze őket kettős ügynöknek. És ahhoz aztán kell némi érzék az emberekhez. És neki volt. Nem ezen a poszton volt a legeredményesebb, de ezt is elég jól csinálta. Mint mindent a katonaságnál és a hírszerzésnél.

Mit virítson legközelebb? Mit tud a CIA-ról? Semmi olyat, amit a Titkos Hadtest fel tudna használni a Darla elleni háborúban. Morton áruló, és ha áruló, akkor talán minden hazugság volt, amit mondott. Évekre visszamenően. Talán az elnök nem is árulta őt el, csak Morton manipulálta a szálakat, és egymásnak ugrasztotta őket. Talán így volt. Talán nem. Talán az elnök és Morton kezdettől fogva összejátszanak.

339

Ebben a pillanatban valaki feltépte az ajtót, és odaszaladt Donovanhoz.

- Donovan úr, kérem, jöjjön velem! - mondta a húsz év körüli japán fickó.

Donovan leállította a futógépet.

- Miért? Mi történt? - kérdezte.

- Megtámadták az Egyesült Államok elnökét! Puska lövés érte a gerincét, nem tudni, hogy életben van-e vagy meghalt! Jöjjön!

Donovan megdermedt egy pillanatra. Ha az elnök ellen merényletet kíséreltek meg, akkor az elnök...

- Az elnök nem áruló! - hasított belé a felismerés.

Átmentek az egyik terembe, ahol tévék, rádiók és számítógépek sorakoztak.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Donovan megállt a többiek között, és nézte a legnagyobb tévét. Motoros rendőrök, kommandósok, sötét öltönyös ügynökök, báméskodók, mentőautók.

- Az elnök kórházban van! - jelent meg egy riporter a képernyőn. - Az orvosok mindent megtesznek érte! Az operáció ezekben a pillanatokban is tart!

Imádkozzanak az elnökért, jelenleg nem tehetünk mást!

- Déjá vu - sóhajtott Donovan.

- Igaza van - szólalt meg egy ötven körüli nő, aki a Hattori Klán egyik híradástechnikai specialistája volt. - Olyan, mint a Kennedy elnök elleni merényletnél. Ugyanolyanok a képek.

- Talán mindig ugyanolyanok - vélekedett Donovan.

- Az HAC? - kérdezte egy idősebb fickó Donovan háta mögül.

- Nem tudom - mondta Donovan. "Nem tudom..." - ismételte magában. Felnyögött a fájdalomtól.

Semmit sem tudok. Már nem vagyok része a világnak.

Megdörzsölte a szemét. Mardosta a fájdalom, amiért már nem a CIA igazgatója.

Mert ha az lenne, most annyi mindent tudna tenni. Odaképzelte magát Langley-be, a főhadiszállásra. Telefonokat intézne, tervezne, informálna, fel-alá rohángalna, beugrana a helikopterébe, és elrepülne a kórházba, ahol az

340

elnököt ápolják, hogy első kézből szerezzen információkat. De így? Itt van ebben a bunkerben, szétveti a tettvágy, és nem tehet mást, mint futhat egy rohadt futógépen.

- Miért tehettek? - kérdezte a nő. Donovan ráérezte, hogy a kérdés neki szól.

- Ha egy elnököt megpróbálnak meggyilkolni, akkor valamit biztosan nagyon jól csinált - jelentette ki. - Bocsássanak meg!

Donovan elhagyta a helyiséget, és bezárkózott a szobájába. Körbe-körbe járkált a szőnyegen, és azon gondolkodott, hogy mit tehetne.

3.

F-14-ES FÜRÓTORONY

ÉSZAKI-TENGER

December 14., csütörtök, zónaidő: 20 óra 00 perc

Az F-14-es fűrőtorony, melyet piros rakodódaruja miatt a munkások csak Disneylandként emlegettek, valamikor napi egymillió liter olajat termelt, és kétszázan dolgoztak rajta két műszakban, háromhetes turnusokban. De Disneyland most csendes volt. A hatalmas acélmonstrumon, amely tizenkét éve dacolt az Északi-tenger jeges vízével, az emeletes ház magasságú hullámokkal és a szélviharokkal, csupán tíz ember tartózkodott, és közülük is csupán hatan dolgoztak: ők voltak a gondnokok, kezelték a radart és a rádiót. A többiek az egykor igazgatói irodaként funkcionáló helyiségben gyűltek össze. Ők voltak a túlélők. Egy mérhetetlenül gazdag iparág halálának túlélői. És arra esküdtek, hogy feltámasztják a tialottat.

Edward Goldwyn egy tíz gigászi mamutvállalatot tömörítő olajkonzern igazgatótanácsának elnöke volt. Az ablaknál állt, és a sötét tengert bámulta meredten. Mennyi életvidám, sikeres, vasakarátú férfit látott összeomlani az elmúlt napokban. Nem egy közülük öngyilkos lett, és volt, aki megőrült. Mesés gazdagsághoz szoktak, és mindenüket elvesztették.

- Mindenki elárult minket, akire számítottunk - szólalt meg Goldwyn, mintha csak a tengerhez beszélne. - Nem

341

bántak velünk kesztyűs kézzel. Esztelenség lenne a részünkről, ha mi finomkodnánk, amikor visszaütünk.

Gunnar Montero az íróasztal mögötti karosszékekben ült, lábait az asztal tetején nyugtatta. Valamikor régen, még egy előző korban, ő volt ennek a fűrőtorony igazgatójának a felettese. Montero üvegből itta a konyakot. Most már kevés dolog számított.

- Hát nem különös, hogy éppen a mi olajunkat nem veszi meg senki? - tette fel a kérdést. - Még vagy egy évig kellene fog az olaj, de tőlünk akkor sem vesznek! Pedig van elég olaj. Akkor miért nem? Mintha az összes többi vállalat titkos tömörülésbe szerveződött volna, és lepaktáltak ezekkel a vizesekkel.

Meghúzta az üveget. Kezdett becsípni, de hidegen hagyta.

- Mennyi olajunk van raktáron? - kérdezte Hans Christian-sen, aki szintén egy hatalmas olajkonzern vezetője. A földön ült, hátát nekivetette az iroda falának, az ajtó mellett.

- Nagyon-nagyon sok - szólt hátra Goldwyn a sötét ablakot bámulva.

- De mégis, mennyi?

Jafar Mojgan az íróasztal bal oldalán ült egy bőrfotelban. Jó néhány neves olajvállalat tartozott alá, főleg az arab térségben. Olyan ember volt, aki szmokingot vett, ha otthon vacsorázott, most mégis tréningruhában üldögélt, és a fejét vakarva számolt.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Körülbelül hatszázmillió liter - mondta. - Miért?
- Mi lenne, ha az egészet beleöntenék a Csendes-óceánba? - kérdezte Christiansen.

Goldwyn megfordult.

- Minek? - kérdezte. Nem voltak erkölcsi vagy környezetvédelmi aggályai, csak éppen tudni akarta, hogy ez a lépés milyen célt szolgálna.

- Összeszedhetnénk az összes olajat, amink csak van raktáron, megpakolnánk velük a tankereket, és elvinnénk őket valahová a Csendes-óceánon. Vagy egy más helyre, ha találunk jobbat. És összezsúfoljuk a médiát. És azután azt

342

mondjuk: ha nem kártalanítanak bennünket, az egészet beleeresztjük a vízbe. Esetleg már az elején belefolyathatnánk négy-ötmillió litert, hogy tudják, komolyan beszélünk. Elgondolkodtak. Montero ivott az üvegből.

- Nem bántak velünk kesztyűs kézzel - jegyezte meg.

- Hát nem - helyeselt Christiansen.

- Nekem tetszik az ötlet - jelentette ki Mojgan. Minden tekintet Goldwynra szegeződött.

- Miért is ne? - vont a vállát. - Sikerrel járhatnánk. Vágjunk bele.

4.

HAC FŐHADISZÁLLÁS

RICHMOND, VIRGINIA

December 18., hétfő, 17 óra 50 perc

Egy fekete Lincoln gördült az HAC főhadiszállásának kapuja elé, és megállt az őrbódé mellett. Az egyik őr odasétált a kocsihoz, és bekukkantott a hatalmas városi cirkálóba. Három nőt látott. A sofőr leeresztette az ablakot, és az őrre mosolygott.

- Jó napot kívánok! Gore T. Cooper igazgató úrhoz jöttünk. A nevem: Lauren Gilmore - mondta Gorkie.

- Jó napot, hölgyeim! - köszönt az őr. - Egy pillanat!

- Természetesen - biccentett Gorkie.

Az őr a bódéhoz sétált, és beszólt a nyitott ablakon a társának.

I

- Lauren Gilmore. Coopert keresi -j mondta. Mindketten tudták, ki az a Lauren Gilmore. Legalábbis azt

tudták, hogy köze van Andanhoz, és hogy Joshi Masada nevelt lánya.

A fülkében ülő őr a telefonon felszólt a Belbiztonsági Irodába, amely a kapun belüli biztonságért felelt, hogy keresik a nagyfőnököt. Az egyik biztonsági ember a kapuba elhelyezett rejtett kamerák egyikével ráközelített Gorkie-ra, majd tájékoztatta Coopert, hogy Gilmore itt van, és vele akar beszélni.

343

I

Cooper tudta, hogy Donovan magához vett egy s mást az HAC-ről, mert Morton tájékoztatta róla. Nem tudta, hogy Andan testőrsége mire megy az adatokkal, mindenesetre azóta a főhadiszállásról senki nem mehetett haza, és a családjaikat biztonságba helyezték. Coopert egy kicsit meglepte, hogy Gilmore eljött ide, és vele akar beszélni. Nem lepte meg túlságosan, de kétségtelenül felcsigázta az érdeklődését. Volt fantáziája, így nem látta értelmét, hogy nekiálljon taktikázni egy kicsit, és letagadtatni magát meg hasonlók. Biztos volt benne, hogy Gilmore kitalált néhány kellemetlen meglepetést arra az esetre, ha nem fogadják. Például mindent, amilye csak van, feltehet az internetre. Ezért Cooper egyszerűen csak riadót rendelt el, majd szólt, hogy bejöhetnek.

Az őr odament a kocsihoz.

- Hölgyem, kérem, tegye le az autót az utca másik oldalán. Azután bemehetnek.

- Köszönöm szépen! - biccentett Gorkie.

- Kérem!

Gorkie hátrátolatott, és kifordult az úttestre. Gázt adott, lassan előregurult, és keresett az utca másik oldalán egy parkolóhelyet. Negyven méterre az HAC főhadiszállásától felállt a járdára, egy Volvo és egy Ford közé. Gorkie, Mörjike és Shana kiszálltak az autóból, és retiküljükkel a karjukon a kapuhoz sétáltak. Elegáns nadrágkosztümöt és hosszú sző-vetkabátot viseltek.

- Erre, hölgyeim! - mutatta az őr a kapu mellett lévő bejárati ajtót. Azon keresztül bonyolították a személyforgalmat.

- Köszönöm! - biccentett Gorkie.

- Kérem! - biccentett vissza az őr.

Az ajtó kinyílt, a három ninja besétált. Az ajtó bezáródott mögöttük. Egy vaksötét, szűk folyosón voltak. Fél perccel később felgyulladt egy lámpa a folyosó végén lévő ajtón. Elindultak az ajtó felé. Megszólalt egy mély férfihang a meny-nyezetre szerelt hangszóróból.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Az ajtón csak egyesével léphetnek be. Köszönöm. Gorkie kinyitotta az ajtót, és belépett. Az ajtó automatikusan

344

bezáródott a háta mögött. Egy teremben volt, ahol át kellett mennie egy fémdetektoron, majd kézi fémdetektorral is átvizsgálták, majd két más elven működő detektorral is, amelyek nem fémet, hanem robbanóanyagokat kerestek, és legvégül megmotozták. Ezután elvették a táskáját, és megőrzésre bedugták egy széfbe. A retikülben nem volt semmi fontos, csak azért volt náluk, hogy legyen mit elvenni tőlük, és ettől egy kicsit megnyugodjanak. Gorkie kabátját is elvették, és abban sem volt semmi fontos. Mindezek után Gorkie tovább mehetett és egy várófülkébe jutott, ahol két fapad volt a falnak tolva. Leült az egyik padra. Ekkor két jól megtermett fegyveres férfi jelent meg, és elkísérték. Mörjike ellenőrzése csak most kezdődött. Miután Mörjiket is elvitték valahová, beengedték Shanát, és őt is átvizsgálták, ugyanúgy, ahogyan előtte Gorkie-t és Mörjiket, majd őt is elkísérte két állig felfegyverzett kommandós. Gorkie-t felvitték a négyemeletes épület legfelső emeletére, ahol az igazgató irodája volt. Mörjiket beültették az egyik apró, félreeső kis ebédlőbe, ahol két fegyveres vigyázott rá. Shanát pedig bekísérték egy szobába, ahol a polcok napilapoktól roskadoztak, és rá is két fegyveres férfi vigyázott. Gorkie-t bevezették az igazgató irodájába. A két kommandós megállt az ajtó előtt.

- Lauren Gilmore! - állt fel Cooper az íróasztala mögött, hogy üdvözölje Gorkie-t. Az inge alatt golyóálló mellényt viselt, a bal oldali hónaljtokban .357-es Magnum revolvert, a jobb oldaliban kétélű tórt, melyeket eltakart a zakó. - Köszöntöm a váramban! - Gore T. Cooper! - mosolygott vissza Gorkie. - Köszönöm, hogy fogad!

- Igazán nincs mit! Óhajt valamit? Egy kávét?

- Inkább egy forró teát, ha kérhetem.

- Hogyne kérhetne! Lipton? Earl Grey?

- Az első megfelel! Nem kérek semmilyen ízesítőt hozzá.

Köszönöm!

- Ahogy óhajtja, Miss Gilmore! - Cooper az egyik belbiz-tonságis nőhöz fordult.

- Egy forró teát kérünk!

345

- Mária, igazgató úr! - hadarta a nő szolgálatkészen, és elsietett a teáért.

- Bocsásson meg, Miss Gilmore, de nem szoktam látogatókat fogadni - mutatott körbe Cooper az irodáján, ahol az íróasztal mögött álló karosszéken kívül csupán egyetlen ülőalkalmatosság volt, éppen szemben az előbbivel. - kérem, foglaljon helyet, és nézze el nekem, hogy csak ilyen puritán körülmények között tudom fogadni!

- Ugyan! - legyintett Gorkie. - Nagyon kedves, köszönöm!

Gorkie leült az íróasztallal szemben felállított karosszékebe, az HAC igazgatója pedig beült az asztala mögé. Hamarosan meghozták a teát. Gorkie a kisujját egy pillanatra beleérintette a teába, hogy érezze a hőmérsékletét, de még túl forró volt ahhoz, hogy így on belőle. A belbiztonságis nő elhagyta az irodát, a két biztonsági őr, akik Gorkie-t kísérték az épületben, az ajtó túloldalán cövekéltek le, fegyverrel a kezükben.

Körülbelül ugyanebben az időben Mörjike és Shana is egy forró teát kértek, ízesítés nélkül.

- Nos, Miss Gilmore... - kezdte Cooper. - Először is szeretném, ha elfogadná szívből jövő, őszinte gratulációm! A maga kis csapata lenyűgöző! Van egy videofelvétel arról az igen briliáns húzásról, amelyben nem kevesebb, mint tizenkét robbanóanyaggal felpakolt öngyilkos terroristát intéztek el olyan elegánsan, ami még engem is meglepett! Le a kalappal! Azután közelharcban legyőzték Zulawski kommandóját! Hmm... Nem mondom! És mindezek után túléltek az ágyút, majd a kórházban vívott tűzharcot is - Cooper elismerően mosolyogva széttárta a karjait, majd leejtette őket a combjára. - Fogadja legőszintébb elismerésemet!

- Köszönöm, Cooper úr! - mosolygott vissza Gorkie. - Van némi elképzelésem arról, hogy ön mennyire kiváló szakember ezen a téren, így igazán értékelem a dicsérő szavait! Nagyon szépen köszönöm, az embereim nevében is!

Cooper meghajolt. Néhány másodpercig elismerően méregette Gorkie-t. Tetszett neki a nő. Minden szempontból.

346

- Maga gyönyörű nő - jelentette ki. - Igazán... csodálatosan fest! Ha pedig még azt is hozzáteszem, hogy tudom, ki maga, azt kell, hogy mondjam, maga messze a legfantasztikusabb nő, akivel valaha is dolgom volt, vagy akit valaha is láttam!

- Köszönöm, Cooper úr!

- Gore, ha szabad kérnem! Szólíthatom Laurennek?

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Természetesen, Gore! - engedélyezte Gorkie. - Akár tegeződhetnek is!
- Abszolút! Maga van olyan profi, hogy ezt kiérdemelje! Tehát, kedves Lauren...
- Nos, kedves Gore...

Úgy mosolyogtak egymásra, mint két régi barát, de egymás legkisebb rezdülésére is felfigyeltek.

- Ha jól sejtem, felesleges volna tagadnom, hogy az ágyús merényletet és azt a kis utóakciót a kórházban az HAC hajtotta végre - mondta Cooper.

- Úgy van - bólintott Gorkie. - Más nem lett volna rá képes.

Cooper vigyorgott. Tudta, hogy ő a király a merényletek világában, de ez a dicséret Gorkie-től különösen jól esett.

- Köszönöm, Lauren! A te dicsérő szavaid sokat érnek. Jut eszembe! Július hogy van? Él még?

- Persze! A merényletetek nagyon megviselték, de életben van, és gyorsan javul az állapota. Hamarosan ismét megjelenik a tévében.

- Ennek igazán örülök!

- Hát még én! - mondta Gorkie. - És, kérlek, bocsáss meg, amiért megöltük az embereidet!

- Ugyan már! - legyintett Cooper. - Ez benne van a pakliban! Remélem, te is megbocsátod!

- Magától értetődik! Ez egy ilyen játék.

Megint mosolyogtak egymásra, majd Cooper témát váltott.

- Hadd tegyek fel egy indiszkrét kérdést, Lauren, ha nem haragszol. Nem kell válaszolnod, ha nem akarsz.

347

- Csak nyugodtan! Egyém között vagyunk!

- Ahogy mondd! Akkor jöjjön az indiszkrét kérdés! Te nagyon tetszel nekem, mint nő. Én tetszem neked, mint férfi? Persze, ne értsd félre, nem akarok rád hajtani, mert az... nem lenne biztonságos, csupán csak érdekel. Ha más körülmények között találkozunk, bejönnek neked, mint pasi?

Cooper magas volt, kisportolt, jóképű, vagyonos és zavarba ejtően magabiztos. Úgy találta, hogy eléggé tetszik a nőknek.

- Ha valaki más lenne a testedben, akit tudnék szeretni, akkor igen - felelte Gorkie.

Cooper elgondolkodott.

- Érdekes válasz - vallotta be.

- Nem sértésnek szántam! Bocsáss meg, ha bántónak érezted!

- Nem, nem, nem! Semmi probléma! - háritotta el a bocsánatkérést Cooper. - Én kérdeztelek. Szóval, te olyan ember vagy, aki mindig az összképet nézi, ha megítél egy embert -Gorkie bólintott. - Sohasem ragadnak el az érzelmeid?

- Az nem történhet meg. Belül jég vagyok - felelte Gorkie. Cooper nevetett. Hihetetlenül tetszett neki a nő.

- Akárcsak én! Néha a testem forró, de én soha. A mi munkánkban ez alapkövetelmény.

- Ahogy mondd, Gore! - helyeselt Gorkie.

Megint nézték egymást egy darabig, közben mindketten szélesen mosolyogtak.

- Azt hiszem, itt az ideje, hogy rátérjünk a tárgyra - szólalt meg Cooper.

- Egyetérték - bólintott Gorkie.

- Ha jól értem, akkor azért jöttél el hozzám, hogy üzletet ajánlj nekem.

Valamit, azért cserébe, hogy ejtsem Július Andant, mint célpontot. Meg kell, hogy mondjam, hogy ez nem igazán lehetséges, de azért meghallgatom az ajánlatodat. Már eddig is sikerült kivívnod az elismerésemet. Talán most megint.

- Atgondoltam a lehetőségeimet, és arra jutottam, hogy sajnos nincs mit felajánlanom neked azért cserébe, hogy ne

348

vadássz Július Andanra - mondta Gorkie elkomolyodva. -Nincs semmilyen plusz információ, amit elmondhatnék, hátha attól jobb belátásra térsz. Az egyetlen lehetőségem az, hogy úgy beszéljek veled, mint egy emberrel, és nem úgy, mint az HAC igazgatójával. Miért akarod megölni Július Andant? Személyes választ szeretnék kapni erre a kérdésre, és nem hivatalosat, miszerint ez a parancs és ez a dolgod, meg hogy ez is egy munka, amit valakinek el kell végeznie.

- Pedig nincs személyesebb válasz. Azt a parancsot kaptam, hogy likvidáljam Július Andant, és én végrehajtom a parancsot. Ez ennyire egyszerű. Számomra ez nem munka, hanem sokkal több annál. Nekem ez az életem - felelte Cooper. - Te magad sem élsz hétköznapi életet, és én sem. Az nem nekünk való. Nem bíránk ki.

- Azt akarod mondani, hogy személyes indok nélkül teszed a dolgod? Azt akarod mondani, hogy teljesen mindegy a számodra, hogy kit kell megölni, te mész és megölsz, csak mert mondták? - kérdezte Gorkie enyhe gúnnyal a hangjában. - Te talán egy robot vagy, akin ha megnyomnak egy gombot, teszi, amit kell? Vagy egy bábu, amin ha megrántanak egy zsinórt, felemeli a kezét, és üt?

DUNCAN SHELLEY végső háború

Cooper felnevetett.

- Ne, ezt ne! Lauren! Kérlek! Ne rontsd le az összképet! Nem hiheted azt, hogy ezzel a buta szöveggel hatni tudsz rám! Érzelmi hürokat akarsz nálam megpengetni? Hát abból bennem sincs több, mint benned! Nézz magadba, és tudni fogod, hogy ilyesmivel nálam semmire sem méész, mert nálad sem menne vele senki semmire. Mi ketten ugyanolyanok vagyunk, hidd el. Gorkie felkapta a teáscsészéjét, és a teát Cooper arcába öntötte, majd ledobta a csészét az asztalra.

- Hasonlóképpen élünk, ez igaz! Hasonló akciókat hajtunk végre, ez is igaz! De a szándékaink ellentétesek! - mordult fel Gorkie dühösen. - Egy beteg ember vagy! Egy súlyosan beteg ember! És nem azért, mert azzal foglalkozol, hogy gyilkosságokat eszel ki! Számtalan olyan rohadék él a földön,

349

aki megérdemli a halált! Nem emiatt ítélek el! Azért ítélek el, mert válogatás nélkül ölsz! Gombnyomásra! Mint egy vacak gép!

Cooper sóhajtozott, és mosolyogva törölgette magáról a teát. - A csőlátásod halálra rémit! - folytatta Gorkie. - Fogalmad sincs, hogy mit akarsz tönkretenni! Halvány fogalmad sincs róla! Azt hiszed, hogy ez csak valami ostoba szakmai kihívás, és ennyi? Te komolyan azt hiszed, hogy ebből áll az élet? Nem veszed észre, hogy magad alatt vágod a fát? Nem veszed észre, hogy azzal, hogy Andant megölöd, magaddal is végzel, meg mindenki mással is az egész rohadt világon? Nem vagy képes ezt ésszel felérni?! Elolvastad Andan könyvét, és semmi sem történt benned? Nem kezdte el egy kicsit másképpen látni?

Cooper abbahagyta a törölgést, és letette az asztalra a zsebkendőjét. Az íróasztal takarásában előhúzta a revolverét. Nem állt szándékában lelőni Gorkie-t, de felkészült egy esetleges támadásra. Nem tudta, hogy Gorkie azért viselkedik-e így, mert az állandó nyomás hatására kissé tönkrement, vagy azért, mert el akarja terelni a figyelmét valamiről.

- Azon gondolkodom, hogy vajon ez a düh, ez a felháborodás, ez a... kétségbeesés, igazi-e - szólalt meg Cooper elkömlödvé. - Tudom, hogy mit tettél, tudom, hogy mennyire vagy jó valójában. És most itt ülsz az irodámban, és ilyeneket csinálsz. És ez ellentmondás. Talán csak játszol velem, és valamire készülsz. Ez az egyik lehetőség. A másik rosszabb. Hogy tényleg elhiszed, hogy ezzel el tudsz valamit érni nálam. De talán van még ennél is rosszabb. Az, hogy magad sem hiszel benne, mégis megpróbálsz, mert már nem tudod, mihez kezdj. Talán az a fő probléma, hogy kiléptél a homályból. Kísérgeted Július Andant, és megpróbálsz megvédeni mindentől, ahelyett hogy elrejténéd a világ elől, amiben tényleg a legjobb vagy. Nagyon jó vagy, nagyon ügyes vagy, fantasztikusan tudsz harcolni és gondolkodni, de úgy látszik, ez a fajta életmód felőröl téged. Nem bírod ezt az állandó stresszt, ezt az állandó életveszélyt.

350

Gorkie megvetően nézte a férfit.

- Mi a válasz a kérdésekre?

- Hogy történt-e bennem valami Andan könyve miatt? - idézte fel Cooper. - Nem olvastam végig, mert nem érdekelt. Belelapoztam, hülyeségnek találtam, és letettem. Kétszer belenéztem a tévéitákba, de az sem érdekelt.

- Akkor mi érdekel téged?

- Hogy a legjobb legyek.

Gorkie gúnyos mosolyra rántotta a száját.

- A legjobb? A legjobb mi? A legjobb robot? És ha igaz? Mi van akkor, hogyha igaz?

- Hogy van legfelsőbb kaszt? Baromság! - legyintett Cooper. - De a játék kedvéért, vegyük úgy, hogy igaz. Van legfelsőbb kaszt, és én kinyírom Andant. Én mindig is a nyerő csapatban szerettem játszani.

Gorkie olyan furcsa képet vágott, hogy Cooper nem állhatta meg nevetés nélkül.

- Tudod, te tényleg nem vagy semmi, és rengeteg meglepetést szereztél nekem, de az igazság az, hogy azért mégiscsak egy nő vagy! Zseniális vagy, meg minden, de azért mégiscsak egy nő! És nem vagy jég belülről! Az érzelmeid vezényelnek, mint minden nőt.

Gorkie lopva az órájára pillantott.

Ötig számolt magában. Azután megváltozott.

Cooper azt látta, hogy ül vele szemben egy nő, aki hihetetlen kétségbeesett arcot vág, vörös a feje a tehetetlen indulattól, majd egy szempillantás alatt kisimulnak az arcvonásai, a tekintetében nyugalom és önbizalom költözik, és úgy integet neki, mintha búcsúzkodna egy állomáson. És azután megszólalt, és a hangja könnyed volt, és magabiztos.

- Most menned kell, Gore. Örülök, hogy megismertelek! Kellemes lélekvándorlást!

Cooper egyszerre fuldokolni kezdett. Lőni akart, de nem volt hozzá ereje. Nem értette, mi történt, de egyre csak a tea jutott eszébe, amit Gorkie ráöntött.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Azután meghalt.

351

Gorkie kisujjának legfelső percére vékony filmréteget kentek, amely megakadályozta, hogy az erős mérég, melyet a hártýára vittek fel, a szervezetébe jusson. Amikor a kisujját beleérintette a forró teába, a mérég leoldódott. A teát Cooper arcába lötytyintette. A mérég a bőr pórusain át jutott a véráramba. Ilyen egyszerű volt.

Gorkie felállt, megkerülte az íróasztalt, és magához vette Cooper revolverét, törét és az öngyújtóját. Csendben odébb húzta az íróasztalt, felmászott a tetejére, és a törrel szétszedte a füstérzékelőt. Tovább kutatott, és talált egy hatdecis poharat. A tálcán lévő kanocsóból körülbelül négy és fél deci teát öntött a pohárba, majd a poharat letette az ajtó mellé. Összeszedett annyi papírt és ruhát, amennyit csak tudott, és az iroda másik végébe hordta őket, majd odavonszolta Cooper holttestét is. Levette a nadrágkosztüm zakóját, melynek szövetét speciális gyúanyaggal itatták át, és rádobta a szoba végében lévő máglyarakásra. Ellenőrizte az ajtót, hogy mennyire zár jól, és úgy találta, hogy ezen az ajtón nem fog kijutni a füst. Az öngyújtóval meggyújtotta a zakót, ami hevesen égni kezdett, lángra lobbantva a hullát, a ruhákat és a papírhalmazt. A maradék teával meglocsolta a ruháját és a haját. Amikor már csípni kezdte a füst a szemét, az ajtó mellett lehasalt a földre, úgy, hogy a szája és az orra a teával töltött pohár peremén belül legyen, és becsukta a szemét.

Még három percet kellett kibírnia ebben a pokolban, hevenyészett, teás füstálarca védelmében.

Gorkie magában számolta a másodperceket.

Amikor letelt a három perc, a szobában akkora volt a füst, hogy már csak a tűzgócot lehetett látni. Gorkie nagy levegőt vett, majd otthagya a poharat, fogta a pisztolyt és a törét, behúzódott a sarokba, és egy lövést adott le a mennyezetre.

Az egyik fegyveres őr feltépte az ajtót.

A friss levegő a tűzzel kombinálva néhány másodpercig valóságos lángszórává állt össze. A lángnyelvek életveszélyesen megégették a két őrt, az igazgatói iroda előtt lévő

352

Belbiztonsági Iroda két férfi és egy női alkalmazottját, akik a monitorok mögött ültek.

Amikor a lángok visszahúzódtak, Gorkie kirohant a szobából. Volt még egy nő a Belbiztonsági Irodában, aki élt. Két golyót kapott a fejébe. Ezután Gorkie mindent tönkretett a teremben, aminek következtében az épület biztonsági rendszere meghalt.

Gorkie a holttestekből, ruhákból és papírból máglyát készített a belbiztonsági szobában, levette a blúzát, amely ugyanolyan gyúanyaggal volt preparálva, mint a zakója és a nadrágja, rádobta a kupacra, és meggyújtotta. Ekkor már Mörjike és Shana zakója is égett valahol. Gorkie tűzharc nélkül jutott el az épület egy újabb fontos szerkezeti pontjához. Itt is rakott egy máglyát, majd levette a nadrágját, feldobta a rakás tetejére, és meggyújtotta. Shana és Mörjike ugyanígy jártak el. Negyvenkilenc perccel azután, hogy Gorkie a kocsijában ülve köszöntötte a kapuórt, az HAC főhadiszállása lángokban állt, és vörösre festette az eget. Az épület rövidesen megroggyant, majd egy része le is omlott. A három ninja eddigre már automata fegyvereket szerzett, és tűz alatt tartott két folyosót, aminek köszönhetően rengetegen égtek bent.

Hetvenhat perccel azután, hogy a fekete Lincoln a főhadiszállás kapuja elé gördült, a tűzoltók három kormos arcú, fehérmű[^] viselő, vonzó megjelenésű, sikoltozó nőt mentettek ki a főhadiszállás romjai alól. A nőket mentőbe tették, a mentő a közeli kórház felé indult el.

Amikor a kórház parkolójában kinyitották a hátsó ajtót, csak egy leütött orvost találtak a kocsiban. A három nő nyomtalanul eltűnt.

353

5. BÁROK BÁRJA SALEM, OREGON December 19., kedd, zónaidő: 18 óra 00 perc
A Bárok Bárja kellemes hely volt, sokan jártak be inni valamit, bedobni egy szendvicset, biliárdozni, vagy nézni a tévéket. Ebbe a bárba nem jártak sötét alakok, és csak évente egy-két alkalommal esett meg, hogy valaki komolyabban is lerészegedett. A legtöbb vendég beszélgetni vagy sportközvetítéseket nézni járt ide. Ebben az időben már tömve volt a bár. A legtöbb munkahelyen már véget ért a munkaidő, és hatkor szenzációs bejelentésre számítottak: az elnök a merénylete óta először fog nyilatkozni. Senki sem tudta, mit fog mondani, de senki nem akart lemaradni róla.

A bár összes tévéje a híradó csatornájára volt állítva. Ez teljesen felesleges volt, mivel minden csatorna közvetítését megszakították az elnök beszéde miatt. Amint elkezdődött a hatórás hírműsor, a bárban néma csend lett. Walter, az egyik

DUNCAN SHELLEY végső háború

pultos, aki már tizenhat éve dolgozott a bárban, megesküdtött rá, hogy ennyi vendég és ekkora csend még soha nem volt itt. Kapcsolták a Fehér Házat. Az elnök az Ovális Irodából jelentkezett. Feltűnt a képernyőn.

- Úristen! - szakadt ki Walterből.

A bárban többen is felszisszentek, volt, aki meglepetésében felkiáltott.

Az elnök toloszékben ült, vastag hegek voltak az arcán, be volt kötve az egyik szeme és a feje teteje, az egyik karja gipszben.

- Előbb Andan, aztán az elnök... Én mondom, itt valami nagyon nem kóser! - jelentette ki Walter.

Judy, a mellette álló pincérnő rápisszegett, hogy legyen csendben, mert az elnököt akarja hallani.

354

- Hölgyeim és uraim, köszöntöm önöket! - szólalt meg az elnök elkínzott hangon.

- Kérem, bocsássanak meg, amiért így kell látniuk. Megsérült a gerincem, és deréktől lefelé megbénultam.

Judy sírni kezdett.

- De higgyék el nekem - folytatta az elnök -, bár mozdulni sem tudok, még sohasem éreztem magam ennyire élőnek, mint most. Be kell avatnom önöket egy nagyon komoly titokba. November 30-án összeült a Nemzetbiztonsági Tanács. Ezen az ülésen létrehoztunk egy titkos bizottságot, amely a létező legmagasabb titkosítási besorolást kapta. Ennek a bizottságnak az volt a célja, hogy kiderítse, létezik-e egy láthatatlan világhatalom, egy "legfelsőbb kaszt", ahogyan azt Július Andan nevezi a könyvében.

Az elnök rövid hatássonetet tartott. Megköszöörülte a torkát.

- Nem tudom, mit hoz a jövő, de arra kérem önöket, hogy tartsanak ki, bármi lesz is. Hölgyeim és uraim, barátaim, kérem, hallgassanak végig, mert nagyon fontos témáról kell önöknek beszélnem. A kormány titkos bizottsága arra az egyértelmű megállapításra jutott, hogy a legfelsőbb kaszt... létezik.

A bárban kitört a pánik.

355

TIZENÖTÖDIK FEJEZET

1.

DON MANFREDI REZIDENCIÁJA

LAS VEGAS, NEVADA

December 20., szerda, zónaidő: 09 óra 23 perc

Véreskezű Don ritkán aludt, de néha azért mégis. Általában nappal. A sötétben valahogy nem nyomta el az álom, ahogy ment le a nap, úgy lett egyre éberebb, és ahogyan világosodott, úgy álmosodott el. Véreskezű Don úgy szeretett elaludni, hogy a felesége a heréit simogatta, amíg el nem nyomta az álom.

Gina várt még öt percet, közben a férje arcát és egyenletes szuszogását figyelte. Semmi változás. Most már biztos volt benne, hogy a maffiafőnök elaludt. Gina kikélt az ágyból, felvette a hálóingére a selyemköntösét, és elhagyta a szobát.

Angelo már kellőképpen bedolgozta magát a nő bizalmába. Nem volt könnyű, és két kilót le is fogyott, de úgy vélte, az eredmény kárpótolja majd mindenért. Angelo a ház udvarán téblábolt, és semmiségekről cseverészett az egyik sofőrrel, aki a limuzint mosta. Valaki kinyitotta a ház hátsó ajtaját, ez volt a megbeszélte jel. Angelo elköszönt a sofőrtől, és megkerülte a házat. Gina sehol. A zsebébe süllyesztette a kezét, és ráfogott a .45-ös pisztolyára. Óvatosan belépett a házba.

Gina a nyakába ugrott, megcsókolta, egyik kezével a férfi lába közé nyúlt.

- Hé! - szólt rá Angelo. - Most dolgozunk van!

- De utána akarom, ami jár! - követelőzött Gina.

- Azt majd meglátjuk, hogy jár-e valami!

- Elégedett leszel, majd meglátod! - búgta Gina. Felvezette Angelót a tetőtérben berendezett hálószobába.

Halkan mozogtak, nehogy valaki felfigyeljen rájuk. Véreskezű Don, alias Carlo Manfredi mélyen aludt.

356

- Látni akarod? - súgta Angelo Gina fülébe.

Gina határozottan bólintott.

Angelo egy bajonettet húzott elő a zakója alól, amelynek pengéje az egyik oldalon fűrész volt. Jobb kézbe fogta, a feje fölé emelte, azután ráugrott a maffiafőnök mellkasára, bal kézzel befogta a száját, és a huszonöt centis pengét majdnem a keresztvasig beledöfte a mellkasába, a bal oldalon.

A test megrándult, majd elernyed.

Angelo várt, figyelte az életjeleket. Nem voltak életjelek. Kiráncigálta a kést a sebből, és lemászott Véreskezű Don

DUNCAN SHELLEY végső háború

hullájáról.

Úgy látszott, Ginát egyáltalán nem viselte meg a férje kivégzése.

Angelo a hasára fordította a tetemet, és a térdéig lehúzta róla a nadrágot. A nőhöz fordult.

- Ezt is látni akarod? - kérdezte fojtott hangon.

- Még szép! - válaszolt Gina suttogva.

Angelo hozzálátott a munka piszkosabbik részéhez, és a bajonettet Don Manfredi fenekébe vágta.

Don Carlo Manfredi precíz ember volt. Rebesgették, hogy mindenkiről tud mindent, és minden akciót, minden bevételt és kifizetést, minden lezárt és folyamatban lévő ügyet bevezet egy nagy könyvbe. Senki sem tudta, hogy az évek során összegyűlt naplókönyveket hol őrzi. Senkinek nem volt róla tudomása, pedig sokan bármit megtettek volna érte, hogy megtudják, hol vannak. A naplókát egy páncélszekrényben őrizték. A páncélszekrényt ismeretlen helyen. És volt egy kulcs, amely nyitotta a trezort. És volt egy ember, aki egyszer látott valamit, és azóta sejtette, hogy hol van a kulcs. Ez az ember Gina volt.

Gina néhány napja rosszkor nyitott be az egyik szobába, ahol is a férje éppen nagyon furcsa dolgot művelt. Időbe telt, mire Gina megértette, hogy mit is látott.

Don Carlo Manfredi a trezor kulcsát egy műanyag kapszulában tartotta. A kapszula hat centi hosszú volt, és három centi átmérőjű. Don Manfredi ezt a kapszulát a végbelében

357

őrizte. Egyszerűen feltolta a végbelébe, mint egy végbélkúpot, és ezt minden székletürítés után megismételte.

Angelo szétvagdosta a Don ülepét, és nagy nehezen kibányászta a végbeléből a kapszulát. Nem volt egy finnyás ember, de ehhez a művelethez gumikesztyűt húzott. Gina és Angelo a kapszulával a háló mögötti mosdóba siettek. Angelo megmosta a csap alatt, majd megnézte a tartalmát.

Egy kulcs volt.

Egy apró Los Angeles-i bank egyik trezorjának a kulcsa.

Mindketten nevettek.

A kulcs alapján már meg tudják találni a naplókát. És akkor Angelo átveheti a boltot. És ő lehet a Kupola új ura.

- Mit fogsz tenni, kicsi fiú? - kérdezte Gina - Mi lesz az első parancsod?

- Ezen már sokat gondolkodtam - mosolygott Angelo. - A maffiát megtépázta a válság, ideje helyrehozni, hogy régi fényében ragyogjon. Millió felesleges tevékenységgel foglalkozunk, és alig marad időnk arra, ami igazán fontos. Ez az Andan nevű fasz még semmivel nem rukkolt elő rólunk! Ezerszer megtehetted, és mégsem tette! Talán nincs is semmije. Talán csak átbasztak minket a palánkon. Szarok Andanra! Menjén a pokolba! Nincs dolgunk vele. Leállítom ezt az ügyet, a maffiát nem érdekli Andan. Ez a tetű Donovan ellenben megérdemli a halált, mert kihasználta és átbaszott minket, méghozzá nem is egyszer.

Gina megint Angelo nemi szervét markolászta. Elégedett volt magával, mert minden úgy alakult, ahogyan akarta. A férje már a könyökén jött ki, és amikor Angelo felvetette, hogy esetleg a helyére állna, és esetleg segíthetne a cél elérésében, már meg sem lepődött azon, hogy a kicsi fiú milyen gyorsan rá tudta beszélni, hogy a nagy Don Manfredi ellen forduljon.

Angelo lehúzta a gumikesztyűt, és alaposan kezét mosott. Közben Gina átment az öltözőszobába, és magára kapott valami szexit, majd visszatért. Fél percig elnézték az egykori maffiavezér holttestét, aki körül csupa vér volt a lepedő és a takaró.

358

Angelo odasétált hozzá. Megvetően így szólt:

- Véresseggű Don, dögölj meg! - és leköpte a hullát.

2.

WILLIAM DONOVAN HÁZA

ALEXANDRIA, VIRGINIA

December 20., szerda, 23 óra 10 perc

William Donovan családjába két ember tartozott: Charlene, a felesége, és Leonard, a fia. Egyiküket sem szerette. A fia egy éve elvett egy csinos lányt, akit Sellynek hívtak. Donovan Sellyt sem szerette. Selly gyereket várt. Donovan természetesen a gyerekért sem volt oda.

A magánéletben csupa olyan emberrel vette körül magát, akik érdektelenek voltak a számára. Donovan kizárólag a hírszerzés világában volt otthon, és akik nem tartoztak abba a világba, azokkal nem tudott mit kezdeni. Vietnamban egy hírszerző tiszt elmondta neki, hogy ha családja lesz, kiszolgáltatottá válik, egy másik tiszt pedig pedig arról világosította fel, hogy a CIA igazgatói posztja nem szakmai, hanem politikai pozíció, és a politika világában fontos, hogy egy férfi

DUNCAN SHELLEY végső háború

családos ember legyen. Donovan ezt az ellentmondást úgy oldotta fel, hogy keresett magának egy nagyon csendes, jól nevelt, jómódú családból származó, nem bányarém megjelenésű lányt, udvarolt neki egy kicsit, majd elvette feleségül. A nő soha nem tett fel kérdéseket, úgy tűnt, nem vágyik másra, minthogy otthon kényelmesen elpiszmozgjon a háztartással, ellátogasson a belvárosi ruhaüzletébe, és kedvesen mosolyogjon a partikon, amelyekre el kellett kísérnie a férjét. Donovan, házasságuk huszonkét éve alatt, mindösszesen egy alkalommal feküdt le a feleségével, bár amikor otthon volt, általában egy ágyban aludtak. Ezen egyetlen szexuális együttlét eredménye volt Leonard.

Morton december 6-án este ijesztett rá Donovanra azzal az aktával, amely bizonyította, hogy Vietnamban amerikai állampolgárokat is megölt. Donovan másnap lemondott

359

igazgatói posztjáról. A családja azóta nem hallott felőle. Leonard és Selly Bostonban laktak, de december tizedikén átköltöztek az alexandriai házba, hogy Charlene ne érezze magát annyira egyedül.

Donovan már másfél órája figyelte a házat egy Ford Transzit rakterének hátsó ablakából. Néha megpillantotta a feleségét, néha a fiát, és néha a fia feleségét. De főként a ház környezetét figyelte, hogy észrevegye, ha valaki rejtőzködik vagy ólálkodik ott. Másfél órája nem látott semmi gyanúsat. Elszánta magát. A pisztolyával és a vietnami rohamkésével felfegyverezve kiszállt az autóból, és gyors léptekkel elindult a háza felé. Álszakállt viselt, és egy hosszú nyelű, úttörésre használatos, tizkilós kalapácsot fogott a bal kezében. A legegyszerűbben a kapun át lehetett bejutni a házba. Ha Donovan máshol próbálkozik, akkor másznia kell, és az feltűnő lett volna. A kulcsával ment be a kertbe. Egyenest a bejárati ajtóhoz sétált, és becsöngetett. Leonard nyitott ajtót. A szakáll ellenére azonnal felismerte.

-Apa...?

- Zárd be! - rendelkezett Donovan, félresodorta a fiát az útból, és bement a házba.

Leonard becsukta az ajtót, és ráfordította a kulcsot. Az apja után fordult, de az már szaladt is fel a lépcsőn.

Donovan egyenest a fürdőszobába ment, és magára zárta az ajtót. Elkezdte bontani a falat a kalapáccsal, a fürdőkád mellett.

A fürdőszoba épp a konyha felett volt, és ahogyan Donovan dolgozott, potyogott a vakolat a mennyezetről.

- Apa mit csinál? - kérdezte Leonard, és magához ölelte az aggódó Sellyt.

- Nem tudom, fiam - felelte Charlene. - Talán valamit el akar vinni a házból, ami fontos neki.

- Nem fog leomlani a plafon? Ki kellene mennünk a konyhából! - javasolta Selly.

- Nem, biztosan nem omlik le. Apa a falat bontja - magyarázta Leonard.

360

- Talán éhes - vélekedett Charlene. - Készíték néhány szendvicset.

A fürdőkádban és mellette a földön egyre gyűlt a vakolat és a tégladarabok.

Donovan kezdett leizzadni a munkától. Már feltűnt a befalazott, sötétbarna bőrönd, amit nyolc hónappal ezelőtt épített be a falba, amikor a feleségét elküldte két hétre a szüleihez, mert felújították a házat. Valójában a házat csak azért újították fel, hogy befalazhassa a bőröndöt a fürdőszobában. Azelőtt az irodai széfében őrizte, két hónapon át, de annyira ideges volt miatta, hogy muszáj volt valamit kitalálnia, hogy biztonságosan elrejtthesse a bőröndöt.

Donovan kifújta magát. Csurom víz volt a kemény munkától. A kalapácsot letámasztotta a kád mellé. Kirángatta a bőröndöt a falból, és letette a földre. Beforgatta a számszámot a megfelelő állásba, és felhajtotta a bőrönd fedelét.

A bőröndben pontosan 11 kilogramm és 46 dekagramm finomított kokain lapult.

Az anyag egy kolumbiai finomítóból került hozzá, igen kalandos úton. Mivel mindenki meghalt az akcióban, aki tudott a kokain létéről, Donovan "elfelejtette" leadni az árut a raktárban, és megtartotta magának. Egyszerűen nem volt szíve hagyni elveszni annyi pénzt, amennyit a kokain ért az utcán. Egy ideig azzal nyugtáztatta magát, hogy az első adandó alkalommal pénzzé teszi az árut, de soha nem volt bátorsága ennyi kockázatot vállalni. Ezért inkább felújította a házat, és befalazta az egészet a fürdőszoba falába.

Miután Donovan hírül vette, hogy az HAC az árnyékvilágba távozott, iszonyú ideges lett. Ha valaki a közelébe ment, görcsbe rándult a teste, mert attól félt, hogy épp közölni akarják vele, hogy ideje eltűnnie, mert nem veszik semmi hasznát. Valamit ki kellett találnia, hogy egy időre megint fontos ember lehessen.

A megoldás, amit kieszelt, abban állt, hogy felkutatja néhány régi bajtársát, akik még harcképesek, és akikkel egykor együtt irtották az embereket a vietnami dzsungelben, és újraalapítja a Főnix-programot. És a társaival terrorakciókat

DUNCAN SHELLEY végső háború

hajt

361

végre a maffia ellen. Ezzel is gyengítve azokat, akik Andanra vadásznak. Csakhogy mindehhez pénz kell. Nem is kevés. És így jutott eszébe a drog a fürdőszoba falában. Ebben a bőröndben volt minden vagyona. Az volt a terve, hogy pénzzé teszi a kokaint, és akkor majd fejpénzt tud fizetni az embereinek a maffiózók levágott fülei után. Meggyőződése volt, hogy a fülek vagdosását Andan is hasznos tevékenységnek találná.

- Nem vagy éhes, Billy? - kérdezte Charlene, amikor Dono-van megjelent a bőrönddel a lépcső alján. - Csináltam szendvicseket, ahogyan te szeretted! Donovan szó nélkül elhagyta a házat, kint beült a kocsijába, és elhajtott.

3.

AIDS KÓRHÁZ

SAN FRANCISCO, CALIFORNIA

December 21., csütörtök, zónaidő: 10 óra 35 perc

Paul megint azt álmodta. Mindig azt álmodta. 1997-et írtak, forró májusi nap, szombat éjjel. Tizennyolc éves volt akkor, egy hete dolgozott ápolóként a kórházban. Dolgozott ott egy gyógyszerész, és egy patológus, aki holttesteket boncolt a vegyszerszagú alagsorban. És kiszemelték őt. Mert fiatal volt és gyönyörű. Elcsábították, elcsavarták a fejét, a férfiasságukkal, az önbizalmukkal, azzal, hogy minden testrésznek ismerték a latin nevét. Azon az éjjelen bent voltak a belvárosban, egy magas ház legfelső emeletén, ők hárman. Egy óriási ágyban. A vállukig sem ért, legalább harminc kilóval könnyebb volt náluk, csak úgy felkapták, mint egy tollpíhét, felhajították az ágyra, és nekiestek. Mielőtt szeretkezni kezdtek, a gyógyszerész, akinek már nem emlékezett a nevére, csak a testére, adott egy injekciót a fenekébe, hogy elernyedjenek a végbélzáróizmai. Így, amikor a szenvedélyük az egekbe csapott, mindketten belehatoltak, és megadták neki, amire tinédzserkora hajnala óta vágyott. Akkor, azon a forró májusi éjjelen az a két hatalmas férfi két órán át falta őt, és nem tudtak

362

egymással betelni. A gyönyör elviselhetetlen volt, utólag csak a lebegésre tudott visszaemlékezni, arra a fantasztikus kábultságra, arra az örült öntudatlanságra. Az a két csodálatos férfi úgy megdolgozta a gyönyörű kis testét, hogy utána három hétig izomláza volt, és nehezebb esett leülni. Paul magához tért. Még élénken élt benne az édes álom. Hosszú ideje álmodta mindig ezt az álmot. Nem is igazi álom volt ez, hiszen megtörtént. Paul pontosan tudta a napját, amikor megkapta a fertőzést. Csak azt nem tudta, hogy kitől: a gyógyszerésztől vagy a boncnoktól. Már négy hónapja volt kórházban. Az orvosai szerint csupán napjai voltak hátra. Olyan sovány volt, mint egy csontváz. Egyedül felülni sem bírt. Amikor ébren volt, mindig nagyon kába volt a feje, és bármit is adtak neki, komoly fájdalmai voltak, és minden lélegzetvételnél sípolt a tüdeje. De semmit sem bánt meg.

Az élete nem nyúlt hosszúra, de olyan élményeket élt át a szexben, amiről mások álmodni sem mertek. Szép életet élt, tele kalandokkal, gyönyörrel, mámorral. Mennyire szeretete, amikor megdicsérik a testét. És sokat dicsérték. Főleg a fenekét. És ő is mindig megdicsérte a szeretői testét. Főleg a péniszüket. Paul nézte a mennyezeten lógó lámpát, ami most nem égett, mert nappal volt, és kint sütött a nap. Most a roló sem volt leeresztve. Úgy érezte, az ablakok ki vannak tárva. Talán szellőztetnek. Kell az néha. A halálraítélteknek is kell a friss levegő.

Nézte a lámpát. A lámpa lassan lengedezett ide-oda, ide-oda. Kintről kellemes szél fújt be a kórterembe. A szellő megérintette az arcát. Behunyta a szemét. Egy érintés sejlett fel az emlékezetében. Egy gyönyörű férfi, steward volt, habzsolta az életet, a gépen ismerkedtek meg. A férfi elcsábította. Olyan gyengéden tudta megérinteni... Csak egyetlen éjszakát töltöttek együtt, de az érintését sohasem felejtette el.

Paul megint kinyitotta a szemét. Semmit sem bánt meg, de sajnálta, hogy nem élhet tovább. Még fiatal, és annyi

363

kalandban lehetne része. Sajnálta, hogy vége. Csupán néhány év gyönyör jutott neki, de még így is több, mint a legtöbb embernek a földön.

Paul hirtelen megdermedt.

Valami nem stimmel.

Valami megváltozott. Valami nagyon megváltozott!

Fülett.

Csend volt. A távolban mintha madarak énekeltek volna.

Paul rájött, hogy nem sípol a tüdeje.

És nem érez fájdalmat sem.

DUNCAN SHELLEY végső háború

"Meghaltam" - gondolta.

Megrémült, de azután rájött, hogy nem kellemetlen.

Figyelt.

Most már érezte a szellőt a lábán is, és a mellkasán, a takarón keresztül.

Ekkor bejött a kórterembe Vincent, aki egy hónappal utána került kórházba.

"Hát ő is meghalt."

Vincent megállt az ágyánál, és a szemébe nézett. Mosolygott. Úgy festett, mint egy csontváz, de már nem volt olyan kísértetiesen sápadt, és mosolygott. És nem csak a szája mosolygott, hanem a szeme is.

- Hello, Paul! - üdvözölte lelkesen. - Jobban érzed magad? Paul arra gondolt, hogy azt mondja: "Igen", és azután azt mondta:

- Igen.

Megdöbbsent. Körülbelül két hete nem tudott beszélni.

"Hogyan lehetséges ez?"

Rájött, hogy a halálban nincs betegség, és nincs fájdalom. Ezért tud felkelni és sétálni Vincent, pedig az neki sem ment már egy ideje.

- Annak örülök, cimborá! Várj!

Vincent kiment a kórteremből, és hamarosan egy tolószékkel tért vissza. Paul ágya mellé állította.

- Na, gyere, elviszlek sétálni! - mondta Vincent.

364

Paul nyögve felemelte a fejét, és amennyire tudott, segített Vincentnek, hogy beleszálljon a tolószékbe.

Paul rájött, hogy nincs infúzió a karjában. De miért is lenne? A halálban nincs infúzió.

Vincent kitolta Pault a folyosóra.

A folyosón emberek járkáltak fel-alá. Némelyiküket ismerte, voltak köztük betegek, ápolók és orvosok is. És mindenki olyan jókedvű volt.

Olyan volt ez az egész, mint egy álom.

Azután Paul megrémült.

Az orvosok is meghaltak? És az ápolók is?

- Mi... történt, Vincent? - szólalt meg Paul. - Bomba? Vincent erőlködve tolt a kocsit, és közben nevetett.

- Bomba? Hát te azt hiszed, meghaltunk? Épp ellenkezőleg! Paul összezavarodott.

- Nem... nem értem...

- Nem emlékszel? Tegnap este kaptunk egy új gyógyszert! Annak van ilyen hatása!

Paul az emlékezetében kutatott. "Tegnap este..." Valami piros kapszulára emlékezett.

- Emlékszem... - mondta.

- Meg fogunk gyógyulni, Paul! - rikkantotta Vincent. - Meggyógyítanak minket!

- Mi... hogyan... hogyan? - dadogott Paul.

- Hát te átaludtál mindent? Vége az AIDS-nek, Paul! Vége van! Legyőzték!

Meggyógyulunk, és élhetünk tovább!

Paul döbbenten meredt maga elé, azután megtelt a szeme könnyel.

Lehetséges volna? Lehetséges volna, hogy Isten meghallgatta az imáit, és visszahozta a halál torkából? Hát még nincs vége? A kalandok hosszú sora vár még rá? Ha ez igaz... megkeresi azt a gyógyszerészt és azt a patológust...

- De... hogyan... ki... Ki győzte le? - kérdezte Paul.

- Egy orosz tudós! Egy professzor, aki már évek óta ezzel a foglalkozik! Láttam róla egy képet az újságban, szép a szeme. Nem tudom, mi a neve, valamilyen Iván.

Már vagy egy éve

365

leírta az ellenszer összetételét, de még tesztelték, és tegnap kezdték el kiszállítani a boltokba Oroszországban! Itt nálunk még nem engedélyezték, de a főorvos úr szerzett belőle, hogy megmentsen minket!

Paul alig értette, amit Vincent mond, de nem is volt fontos.

Csak egy volt fontos.

Hogy minden folytatódhat tovább.

Hogy használhatja még a kis fenekét.

Nevetni kezdett.

Mennyi, mennyi gyönyör vár még rá!

Mennyi kaland, mennyi forró éjszaka, mennyi csodálatos test!

Mennyi dicséret!

Mennyi mámor!

Mennyi izomláz!

Mennyi élet...

4.

EDGÁR W. FORESTER KÖZKÖNYVTÁR

DUNCAN SHELLEY végső háború

MANHATTAN, NEW YORK

December 21., csütörtök, 18 óra 06 perc

Edgár W. Forester atya római katolikus pap volt, aki annak a nemes célnak szentelte az életét, hogy megtanítsa a szegényeket írni és olvasni. Ez a cél lebegett a szemei előtt akkor is, amikor 1912-ben közkönyvtárat alapított, két utcára a Central Park északi végétől. Az épület, melyet egy gazdag támogatója adományozott az atyának, valamikor börtönként működött, azelőtt pedig erődiként szolgált. A lelkesz Isten csodáját látta abban, hogy a börtönből a "tudás háza" lett. Forester 1931-ben halt meg, de könyvtára ma is áll és működik. Az épület igen masszív, és olyan helyen húzták fel, amelyet nehéz támadni.

A tévéstúdió életveszélyes állapotban volt, oda már csak ezért sem térhettek vissza. Új helyszínt kellett találni Andan tévévitáinak. Gorkie elengedte a fantáziáját, nem ragaszkodott ahhoz, hogy Andan továbbra is tévéstúdiókban álljon a kamerák elé,

366

és csak az számított, hogy a színhely egyaránt megfeleljen a biztonság és a minőségi élő közvetítés követelményeinek is. Miután a hely megvolt, Andanon volt a sor, hogy eldöntse, ki legyen Gene Truman utódja. Hosszas mérlegelés után James Alexander mellett döntött, aki az NBC riportere volt, és pszichológusi végzettséggel bírt, de a fickó nem vállalta. Még négy másik ember utasította vissza a felkérést, mire Andan kissé elvesztette a fejét, és "Jöjjenek a bátrak!" felkiáltással, elkezdte tanulmányozni a haditudósítók életrajzait. Végül Audrey Russo mellett döntött, aki örömmel fogadta el a felkérést.

Audrey Russo jó megjelenésű, határozott fellépésű, negyvenéves nő volt, aki fenyegetések hírében állt. Ha valahol a világban háború tört ki, az elsők között érkezett a helyszínre. Előfordult, hogy a stábjával ejtóernyővel ugrott ki egy teherszállító gépből, vagy száz kilométert evezett le veszélyes trópusi vizeken, vagy hetekig kutatott a remélt interjúalany után olyan vidékeken, ahol majdnem olyan nehéz volt az élet, mint Los Angelesben. Russo hónapokat töltött különféle börtönökben, volt terroristák és gerillák fogságában, többször megverték, egyszer meglőtték, egy alkalommal meg is késelték, és kétszer megerősözték. De semmi sem szeghette kedvét. A legnagyobb bűnözőkkel, diktátorokkal, terrorista vezérekkel, örült tábornokokkal készített interjút. Már annyi díja volt, hogy külön szobában tartotta őket. És nem hitt semmiféle láthatatlan világhatalom létezésében.

A tévéstúdiót a könyvtár földszinti raktárában rendezték be. Amennyire csak lehetett, igyekeztek utánozni a korábbi felállást. Az épületet kiürítették az interjú idejére, idegenek nem tartózkodhattak bent. A vezérlő egy buszban kapott helyet, amely az épület kapuja előtt állt, abban ült a rendező, egy technikus és a Hattori Klán három ninjája. A könyvtár összes folyosóját és helyiségét bekamerázták, szeizmikus detektorokat helyeztek minden szintre, és a környékbeli utcákat is megfigyelés alatt tartották. Az épületben huszonöt felfegyverzett ninja őrködött, az épület környékén majdnem

367

ötven. Egy megadott zóna határain belülre csak egyenruhás, külön engedéllyel rendelkező rendőrök léphettek, de az épületből még ők is ki voltak tiltva. A könyvtárnak nem volt garázsa, viszont hatalmas udvarral rendelkezett, melyet közel húsz évvel ezelőtt befedtek, hogy raktárként használhassák. Az udvarban, normál körülmények között, rekeszekben álltak a könyvek, kiadók el nem adott, leárazott készletei, melyeket a könyvtár munkatársai az ünnepeken szétosztogattak. Most azonban egyetlen darab könyv sem volt az udvaron. Hét B7-es páncélozott autó foglalta el a hely nagy részét. Az egyik hatalmas terepjáró kommunikációs központként szolgált.

Mivel Nicole még nem volt százszázalékos, ő ült a terepjáróba, és figyelte a monitorokat. Nadya Nicole közelében tartózkodott, ő biztosította az udvart. Gorkie volt az egyetlen ember, aki szabadon járkálhatott az épületben a közvetítés ideje alatt. Damien és Mörjike voltak Andan nehézfegyverzetű testőrei, és támadás esetén Shana feladata volt gondoskodni Andan mozgatásáról. Andan hosszú golyóálló kabátot viselt, a többiek katonai öltözetet, vastag golyóálló mellényt és rohamsisakot.

A legutóbbi merénylet óta nem csak a vállalkozó kedvű riporterek, de a vitapartnerek száma is erősen megcsappant. Andan a listáról egy angol szociológust választott, Christopher Halley-t. Halley igazi harcos személyiség volt, aki bátran vágott bele a legszokatlanabb szociológiai felmérésekbe, és tette közzé az eredményeket szenvedélyes hangvételű cikkeiben. Halley azon kevesek közé tartozott, akiket mind a szakma, mind a nagyközönség elismert. Andan tizenkét napot gyógyulgatott. Már nagyon várta, hogy ismét kamerák elé állhasson, mert még rengeteg mindent szeretett volna elmondani, és mert úgy érezte, hogy Darlát megüti a guta, ha meglátja, hogy már megint itt van.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Miután Miss Russo bemutatta Andan vitapartnerét, és mindannyian elmondták, mennyire szörnyű, ami történt, és milyen nagy veszteség Gene Truman és Wilford profesz-szor halála, Andan javaslatára egyenest a közepébe vágta.

368

Halley jól fésült, negyvenkét éves férfi volt, átlagos testalkattal, kis pocakkal, lágy arcvonásokkal. Egyszerű barna öltönyben ült a helyén, és egy dosszié hevert előtte.

- Dr. Andan - szólalt meg Halley -, mielőtt elküldtem a jelentkezésemet az Interneten, hogy szívesen leülnék önnel a tévékamerák elé vitázni, természetesen alaposan áttanulmányoztam a könyvét, A Rendszer Hiteles Krónikáját. Szociológus vagyok, nem tagadhattam meg magam, így szakmai szemmel olvastam, amit írt. És azonnal cikket jelentettem meg a... - az jutott eszébe, hogy mivel a tévében beszél, minden reklámnak számít. - ..Bocsánat. Azonnal cikket jelentettem meg, mert szörnyen veszélyesnek tartom a könyvét a társadalomra nézve.

- Igen, tudom. Ismerem a cikket - jegyezte meg Andan. Miss Russo nem ismerte.

- Röviden ismertetnék ezt a bizonyos cikket, kérem? Nem olvastam, és bizonyára sokan ülnek a tévéképernyők előtt, akiknek szintén nem volt hozzá szerencsájük.

- Akkor röviden! - kezdte Halley. - Azt írtam a cikkben, hogy dr. Andan könyve súlyos társadalmi zavargásokhoz fog vezetni, és követeltem a betiltását.

Russo bólogatott.

- Köszönöm. És még mindig ezen az állásponton van?

- Abszolút! - vágta rá Halley. - A különbség csak az, hogy most már félek, hogy túl késő! A könyv minden képzeletet felülmúló példányszámban kelt el, és minden képzeltet felülmúlóan gazdaggá tette dr. Andant. És a félelmeim beigazolódtak! Mennyi büntényt követtek el e miatt a könyv miatt már eddig is! Ott volt például az a férfi, az a pornósztár, akit felgyújtottak az utcán! Vagy a gyermekpszichiáter, Lengyelországban, akit késsel öltek meg! És még sorolhatnám! Ez a könyv annyira veszélyes, hogy a veszélyeit nem lehet eltúlozni! Két vád van, amellyel illethetnének önt, dr. Andan. Én nem tudom, hogy melyik az igaz, de az egyik biztosan az. Az egyik vád a szakmai kompetencia teljes hiánya. írni egy ilyen könyvet, anélkül hogy szociológiai képzettséggel

369

rendelkezne, vagy kikérne szociológusok véleményét, mérhetetlen felelőtlenség! A másik vád pedig a tudatos gonoszság, mert ez esetben ön előre tudta, hogy mi fog történni, és ezt is akarta! Mindkét vád igen súlyos! Miss Russo Andanhoz fordult.

- Mi erre a válasza, dr. Andan? - kérdezte.

Andan teljesen nyugodt volt, egyáltalán nem izgatta magát Halley kikelésén.

Tudta, hogy egy vitában semmit sem szabad mellre szívní.

- Pontosan tudtam, hogy mi lesz a könyv hatása - ismerte el Andan. - De nem azért, mert pszichiáter voltam, hanem mert ismerem az embert annyira, hogy tudjam, a többség miként reagál majd.

- Akkor maga egy alávaló gazember! - kiáltott fel Halley, és Andanra mutatott a jobb kezével. - Maga egy bűnöző, Andan! A börtönben a helye! És tudja meg, hogy soha nem lehet majd helyrehozni azt a kárt, amit maga okozott!

Andan elmosolyodott.

- Az Úristenit! - üvöltött Halley vörös képpel, és ököllel az asztalra csapott.

- Hogy merészeli?! Azt hiszi, hogy mert tele van a stúdió a fegyveres pribékjeivel, majd befogom a szám?!

Andan most már nevetett. Halley olyan vörös volt, hogy Andan és Miss Russo kezdtek attól félni, hogy agyvérzést vagy szívrohamot kap, élő egyenes adásban.

- Nyugodjon meg, dr. Halley! - próbálta nyugtatgatni Miss Russo, és egy pohár vizet adott neki. - A nézőkkel meg kell értetnie, hogy miért ítéli el ennyire, amit dr. Andan tett.

Halley belátta, hogy a nőnek igaza van, és valamelyest lecsillapodott. Megitta a pohár vizet, azután megigazította a ruháját és a haját. Nagyokat nyelt, majd megköszönte a torkát. És nem kért elnézést a viselkedéséért.

- Dr. Andan azt állítja a könyvében, hogy minden, amiben az emberiség hitt, hamis. Minden! Hogy minden hír, amit a médiából kapunk, két kategóriába sorolható: vagy nem igaz, vagy nem fontos. És harmadik kategória nincs.

370

Dr. Andan azon munkálkodik, hogy megingassa azokat az alapokat, amelyeken a gondolkodásunk, a világlátásunk áll. Ha egy ember belső világa összeomlik, akkor megőrül. Az, amit dr. Andan tesz, azt a célt szolgálja, hogy kibillentse az embereket a nyugalomból! És ez nagyon veszélyes! Egy talaját vesztett ember, aki nem hisz semmiben, nem bízik senkiben, nyomorult életet él, és ön- és közveszélyes! És mint hallottuk, dr. Andan mindezzel tisztában van. Andan Miss Russóhoz fordult.

- Tudja, hogy mi a nyugtató? - kérdezte, de nem várt választ. - Kábítószer. A

DUNCAN SHELLEY végső háború

nyugtató bénítja az ember idegrendszerét, ezáltal zavarodott, lassú és kába lesz. A pszichiátriában egy lebénytott idegrendszerű, többé-kevésbé magatehetetlen emberre azt mondják: nyugodt. Pedig nem nyugodt, hanem nincs magánál! Az emberek nyugalma nem lehet elvenni. Azért nem, mert nem létezik. Az emberek ott kint, a világban nem nyugodtak. Hanem nincsenek maguknál.

Álomvilágban élnek, egy illúzióban, melyet hidegvérrel és mesterségesen plántáltak beléjük. És a különbség a nyugalom és a benutság között óriási, és csak egy vak nem képes a kettőt egymástól megkülönböztetni.

Halley összeszorította a szemét, és felsóhajtott. Andanra nézett. Andannak szerencséje volt, hogy Halley nem tudott a pillantásával ölni.

- Ha veszünk egy embert - Halley felmutatta az egyik ujját. - Csak egyet. Nem többet! Csak egyet! Nem egy egész népeiséget, hanem csak egy embert! Akkor is bizonyatosan nehéz munka megváltoztatni csak egy dolgot, ami a gondolkodásban alapvetőnek számít! Nagyon nehéz munka, és ha nem vagyunk elég óvatosak, akkor csak bajt okozunk! És megváltoztatni egy egész népeiség gondolkodásának, világszemléletének egyik alapját, felfoghatatlanul hatalmas munka! És ugyanilyen veszélyes! És erre maga, leül szépen a számítógépe elé, és ír egy könyvet, amelyben az összes létező gondolkodási alappillért előráncigálja és ízekre szedi, és beleköt

371

mindenbe, és ezen a módon megingatja őket! Ez mérhetetlenül veszélyes!

Megjósolhatatlan, hogy mindez hová vezet!

- Nem hiszek abban, hogy "boldogok a lelki szegények"

- mondta Andan. - Mondjuk, hogy van egy ember, aki hangosan nevet, és azután észreveszi, hogy veszélyben van, és a nevetése ordítássá alakul át. Nos, akkor most rosszabb vagy jobb állapotba került, mint amikor nevetett? Természetesen jobbra. Mert most már lát! Korábban azért nevetett, mert nem látott! A vakság nem jó, a vakság nem nyújt igazi boldogságot vagy igazi nyugalmat. A vakság a legértéktelebb dolog, ami csak létezik! Az emberek nincsenek maguknál. Ez rossz. Fel kell őket ébreszteni. Azért, mert nincs más választásunk! Tehát felébredtjük őket. És amikor rájönnek, hogy hol vannak, az első reakciójuk nyilván az, hogy elkezdnek üvölni. De azután felnőnek a világukhoz. Mert muszáj nekik. A szembesülés nem szokott kellemes lenni.

Halley a fejét csóválta.

- Ön komolyan hisz benne, hogy azok a gondolkodási alapok, amiket dr. Halley is említett az imént, hamisak? - szólalt meg Miss Russo.

- Nem hiszek benne. Tudom, hogy hamisak! - felelte Andan.

- És ami hamis, az rossz. Nincs kivétel.

- Persze, mert a világ fekete és fehér, ugye, Andan? - támadt neki Halley.

- Igen. Fekete és fehér. A világ már csak ilyen: nincs benne szürke. Hiszen valami vagy igaz, vagy nem, vagy él, vagy halott. A hazugságok nem jó dolgok. És ha egy hazugságot leleplezünk, akkor egy kicsit jobbra tettük a világot. Vagy sokkal jobbra. A mi civilizációnknak az a nagy tragédiája, hogy egyáltalán nem érti a hazugság erejét, és a felelősség fontosságát. Ha egy ember, egy politikus, vagy tudós, vagy akárki más, kiáll a nyilvánosság elé, és mond valamit, ami hazugságnak bizonyul, nem fogják érte megbüntetni. Nem zárják börtönbe. Nem végzik ki. Semmi sem történik vele! Maximum odaveti, hogy tévedett, vagy hogy őt is félretájékoztatták, és ezzel vége. Bármiről lehet hazudni bármit, bármekkora

372

nyilvánosság előtt, méghozzá büntetlenül! Nincs semmi felelősség! Abszolút semmi! És én, mint magánember, nem indíthatok pert egy állítólagos tudós ellen, amiért a tévében azt hazudja, hogy az ember egy állat! Nem indíthatok pert ellene, amelyben követelem tőle, hogy mutassa be azokat a kutatási naplókat, amelyekben tétélesen leírják, hogy milyen kísérletek által jutottak arra az elgondolásra, hogy az ember egy állat! Nem tehetem ezt meg! A jog nem biztosít ehhez nekem lehetőséget! Még egy politikust sem perelhetek be, amiért hazudik! Még egy céget sem, amiért a hazug reklámjaikkal rávettek, hogy megvegyem a vacak terméküket!

- Ez bizony nagy kár! Akkor most a bíróságon folya a beszélgetésünk, és ha hazudik, a börtönt vagy a halált kockáztatná! - gúnyolódott Halley.

- Ahogyan maga is.

Halley majd felrobbant a dühtől. Andan tudta, hogy kicsit sportszerűtlen, amit tenni fog, de azért megtette.

- Mi lesz az angol hidegvérrel? - kérdezte.

Halley olyan képet vágott, ami még a kételkedők előtt is nyilvánvalóvá tette, hogy nem rajong Andanért.

- Tudja, nagyon könnyű összevissza beszélni, és összekaparni egy kis zsebpénzt meg egy kis elismerést - mondta Andan. - Bárki kiállhat a nyilvánosság elé, és

DUNCAN SHELLEY végső háború

ott azt mond, amit akar. Kategorikus kijelentéseket tehet tetszőleges témában, minden alap nélkül. Kijelentheti, hogy ennyi és ennyi milliárd fényév távolságra ez és ez van, és nem más, de az istenért sem tudja megmondani fél méter távolságról, hogy mi van a zakóm zsebében! Hogy milliókat ver át? Az nem számít! Csak az számít, hogy büntetlenül hazudhat, amit akar! Egyetlen hazugsággal az örületbe lehet kergetni egy embert! Egyetlen hazugsággal ki lehet siklatni létfontosságú kutatási projekteket! Egyetlen hazugsággal háborúkat lehet kiobbantani! Egyetlen hazugsággal az emberiséget ki lehet irtani! Az egész csak azon múlik, hogy mit hazudnak, és hogy azt hányan hiszik el. A jelenlegi tizenéves korosztályt szinte teljesen örültté tették azáltal, hogy azt hazudták

373

nekik: az életet élvezni kell. És kaptak sok millió dilist, akiknek nincs semmi céljuk az életben, és nem törődnek mással, mint azzal, hogy élményekre vadásznak. Beadták nekik, hogy az élet hajtóereje az, hogy legyen mire emlékezni. Valójában az élet lényege, hogy mérhetetlenül hatalmas álmokat álmodjunk meg és váltsunk valóra. Számít ez? Egy fenét. Gondolják, hogy aki ezt az egészet kitalálta és végigcsinálta, egy napon majd ott fog ülni ezért a börtönben? Nem, ez nem fog megtörténni. Jóformán egy egész generációt bűnözővé nevelt egyetlen hazugsággal, de ebben a civilizációban ennek nincs jelentősége.

- Miért nevelte őket bűnözővé? - kérdezte Miss Russo.

- Mert elhitette velük, hogy az élet azért van, hogy élvezzék - felelte Andan. -

Hová vezet ez? Gondolja, hogy majd valamit meg fognak tanulni? Gondolja, hogy bármivel is hozzájárulnak majd a társadalomhoz? Ugyan! És nyugodt lehet afelől, hogy aki ezt tette, megússza. A középkori japánban volt egy szamuráj mondás: fejemet a szavamra. Ez azt jelentette, hogy ha egy szamuráj hazudott, az életével felelt. Milyen csodálatos lenne, ha ez törvényi erőre emelkedne mindenhol a világon! Mondjuk, a törvény úgy szólna, hogy aki a nyilvánosság előtt tesz egy kijelentést, annak van egy hete vagy egy hónapja, hogy a legszigorúbb tudományos módszerekkel bebizonyítsa, hogy amit állított, az igaz. És ha nem tudná, akkor az illetőt leültetik egy székbe, hozzábilincselik, majd odasétál egy csuklyás fickó, és fejbe vágja egy baltával. Van arról fogalma, hogy hány ember merne megszólalni a nyilvánosság előtt ilyen feltételekkel? Hirtelen fantasztikus csend támadna! A légy szárnycsapásait is hallani lehetne! Halley elkínzotta megdörzsölte a szemét. A fejét ingatta.

- Maga nem beszámítható! - szólalt meg. - Maga olyan, mint egy gyerek!

Egyáltalán hallja, amit mond? Vagy csak beszél összevissza, ami csak eszébe jut?

- Tudja mit, dr. Halley? Mi ketten játszunk egy kis játékot, rendben? -

kérdezte Andan vidáman, mintha valami semmiségről lenne szó. - Én felteszek önnek egy kérdést,

374

amelyre ön ad egy választ. Ez eddig nagyon egyszerű és nagyon köznapi. De egy kicsit felpörgetjük, hogy legyen értelme annak, hogy játszunk, jó? Az lesz az újdonság, hogy nagyon meg kell gondolnia, hogy mit válaszol, mert számítani fog, hogy amit mond, az igaz-e vagy sem. Ez most nagyon fontos! A kérdés, szándékosan, rendkívül banális! Azért teszek fel önnek egy ennyire banális kérdést, amelyben még soha nem folytattak és soha nem is fognak nyilvános vitát folytatni, hogy rámutathassak arra, hogy az úgynevezett tudomány valójában mennyire fejlett. Felkészült? Igen? Jó! Nagyon figyeljen arra, hogy mit válaszol, dr. Halley, mert ebben a játékban ez a lényeg! Ez a játék egészen különleges lesz, annyiban, hogy önnek is be kell tennie egy személyes tétet. Azok az emberek, akik a nyilvánosság előtt szoktak beszélni, tét nélkül beszélnek. Legalábbis, ezt hiszik. Valójában persze nem, mert mindig a jövőnk a tét, de ez túl hatalmas ahhoz, hogy fel bírják fogni, ezért a megoldás az, hogy csökkentjük a tétet, egészen addig, amíg emberi léptékűvé nem válik. Az ön tétje tehát, kedves dr. Halley: a saját élete. Miután feltettem a kérdésemet, belenéztek a kamerába, és egy felhívást intéztek a tisztelt nézőkhöz, hogy amennyiben ön nem tudja tudományosan igazolni a kijelentése valódiságát, úgy bárki, aki gondolja, az tegyen magával, amit akar. Jó lesz így, dr. Halley? Halley olyan kétségbeesett képet vágott, mintha a Sátán öltött volna testet előtte.

- Hallgatás, beleegyezés! - jelentette ki Andan, és folytatta. - Nos, akkor következzen a kérdés! Dr. Halley, jól figyeljen! Élnék New Yorkban farkasemberek? Nos, mit gondol erről, dr. Halley?

Halley zihált, emelgette a kezét, meg különböző érdekes arckifejezéseket vágott. Azután felállt. Levette a mikrofonját a zakója szegélyéről, és az asztalra dobta. Andan szemébe nézett, és így szólt.

- Imádkozni fogok, hogy valakinek sikerüljön megölni magát.

375

DUNCAN SHELLEY végső háború

Andan mosolyra húzta a száját, és viszonzta a halálos fenyegetést.

- Remélem, nemcsak beszél, hanem maga is megpróbálja - mondta, és odakacsintott Halley-nek.

Ez halálos fenyegetés volt. Egyértelműen halálos fenyegetés. Mert eddig még mindenki, aki megpróbálta Andant megölni, meghalt.

Halley szó nélkül távozott. Nicole jelentette Damiennek, hogy kiengedheti Halley-t, Gorkie mindjárt ott lesz, és átveszi. Damien kinyitotta az ajtót Halley előtt, aki dacosan kísértelt a folyosóra, és elindult a végén lévő ajtó felé.

Amikor a folyosóvégi ajtót becsukta maga mögött, Gorkie már ott volt, és tarkón lőtte a tüvet a pisztollyal. Halley ájultan terült el a földön. Gorkie hátrabilincselte a kezét, félrehúzta és otthagya. Nem állt módjukban külön figyelmet szentelni egy emberre, aki az interjú alatt az épületben sétálgat.

- Hát nem döbbenetes?! - kérdezte Andan. - Az úgynevezett tudomány, amely állítólag mindenre tudja a választ, amely pontosan tudja, hogy mi volt és mi nem volt, amely mindent tud mindenről, amely száz százalék pontossággal meg tudja mondani, hogy innen sok milliárd fényév távolságban mi van és mi nincs, teljesen csődöt mond a legbanálisabb kérdésnél is, ha számít, hogy mi a válasz! Hát nem mérhetetlenül döbbenetes? Élnek New Yorkban farkasemberek? Élnek vagy nem élnek? Mi ebben a bonyolult? Nem az élet értelmét kérdeztem! Nem a halhatatlanság titkát! Nem azt, hogy ki ölte meg Kennedy elnököt! Mindössze azt kérdeztem, hogy élnek-e itt, ebben a városban, ahol most vagyunk, farkasemberek? Érti? Nem azt kérdeztem, hogy ugyan már, kinek mi a véleménye erről a témáról, meg hogy vajon lehetséges-e, hogy léteznek farkasemberek, vagy ez csupán a fantáziánk terméke, hanem azt kérdeztem, hogy élnek-e itt, New Yorkban farkasemberek! Konkrét kérdés, konkrét hely, és egy konkrét tét, amely kellőképpen személyes ahhoz, hogy fél lehessen fogni! És mi a reakció? - Andan azajtóra mutatott, amerre Halley távozott. - A menekülés. Ez nem igazi tudás! Ez csak holmi

376

ostoba, szájalmas, könyvszagú felsőbbrendűség! Ez az egész színjáték valamiféle megalapozott tudásról, csak egy hatalmas nagy blöff! Bizonygatástól hangos a világ, bizonygatás-tól, de bizonyíték, az nincs egy szál se! Ezeket az állítólagos megfellebbezhetetlen, tudományos tényeket nem bizonyítékokkal támasztják alá, hanem csupán üres szólammal, nyilvános hazudozással, pusztán bizonygatással!

A Hattori Klán egyik megfigyelője egy nyolc rendőrautóból álló konvojra figyelt fel, amely a könyvtár felé tartott. Tájékoztatta Nicole-t, Nicole pedig szólt Gorkie-nak. Fél perccel később a nyolc rendőrautó megállt a könyvtár előtt. A Hattori Klán néhány ninjája odament a kocsikhoz, és tájékoztatták a rendőröket, hogy a terrorveszély miatt nem mehetnek be az épületbe. A rendőrök nem is akarták. Az első kocsi kizsállt New York város rendőrkapitánya és a főügyész, és közölték az egyik ninjával, hogy bírói végzésük van, miszerint ők ketten minden körülmények között bemehetnek a könyvtárba. A ninja utánanézett, hogy a két magas rangú férfi valóban az-e, akinek mondják magukat, és mivel úgy találta, hogy igen, és mivel csak ketten akartak bemenni, és mindenféle biztonsági ellenőrzésnek hajlandóak voltak alávetni magukat, beengedte őket a könyvtár épületébe.

Az előcsarnokban mindkettőjüket igen alaposan átkutatták, és semmilyen fegyvert nem találtak náluk. Mind Järod Miller, a rendőrfőnök, mind pedig Al T. Johnson, a főügyész, teljesen veszélytelennek látszott. két ninja kíséretében elindultak a tévéstúdióként szolgáló raktár felé.

Éppen az egyik folyosón jártak, útban Andan felé, amikor Gorkie az útjukba állt.

- Én vezetem Július Andan testőrségét, és én felelek a biztonságáért - közölte.

- Önök bizonyára tisztában vannak vele, hogy Július Andan mekkora veszélynek van kitéve.

- Tisztában vagyunk vele, Miss Gilmore! - mondta Miller kapitány. - És nagyon remélem, hogy nem érti félre a helyzetet. Eszünkben sincs, hogy akadályozzuk a munkáját, vagy hogy bármiféle veszélynek tegyük ki Andan urat! Mindannyiunk

377

nevében beszélhetek, amikor azt mondom, hogy egyikünk se szeretné, ha Andan úrral valami baj történe.

- Miért jöttek ide? - kérdezte Gorkie.

- Maga Andan úr testőre, és joga van őt megvédeni - vette át a szót Johnson főügyész. - De mi nem vagyunk ellenségek. Tudom, hogy még tart az interjú, és még... - a karórájára nézett - egy perc van hátra. Azt ki tudjuk várni. De utána beszélünk kell Andan úrral.

- Miről?

- Ezt csak neki mondhatjuk el - felelte Johnson.

Gorkie-nak nem tetszett. Mindenesetre a két fickó nem jelentett veszélyt, és

DUNCAN SHELLEY végső háború

neki nem volt jogalapja hozzá, hogy megtiltsa nekik, hogy beszéljenek Andannal.

- Csak a jelenlétemben, vagy sehogy - jelentette ki.
- Természetesen! - bólintott a főügyész.
- Más lehetőség fel sem merült bennünk! - mondta a rendőrkapitány.
- Meddig fog tartani?
- Két-három perc az egész - mondta Johnson.
- Rendben - egyezett bele Gorkie.

Nicole szólt rádión Gorkie-nak, hogy vége az adásnak, Andan elindult, és másodperceken belül ott lesz.

Hamarosan kinyílt az ajtó néhány méterrel Gorkie háta mögött, és megjelent Damien, majd Mörjike, és végül Shana és Andan egymás mellett. Megálltak Gorkie mögött.

- Jó estét, Andan úr! - köszönt a rendőrkapitány.
- Dr. Andan! - köszöntötte a főügyész, és a kezét próbálta nyújtani, de Gorkie nemet intett e fejével, ezért leengedte a kezét.
- Üdvözlöm önöket, uraim! - szólt Andan. - Kérem, bocsássanak meg, amiért nem fogok önökkel kezni, de nem tehetem. Biztonsági előírás!
- Megértjük - mondta Miller.
- Dr. Andan, bizonyára azt fogja gondolni, hogy ostoba tréfáról van szó! - kezdte Johnson főügyész. A kapitánnyal összenevettek. - Bevallom, egy ideig mi is annak hittük. De sajnos nem az.

378

- Miről van szó, uraim? - kérdezte Andan.
- Járod! - szólt a főügyész a rendőrkapitánynak, és hátrébb lépett.
- Igen, akkor... - megköszöri a torkát. - Dr. Július Andan, ezennel letartóztatom. Önnek joga van hallgatni, joga van...
- Mi ez? - szakította félbe Gorkie. - Mit csinálnak? Le akarják tartóztatni? Milyen alapon?
- Én vagyok New York város rendőrfőkapitánya! Az úr pedig dr. Al T. Johnson, New York város főügyésze! Jogunk van letartóztatni Andan urat!
- De miért? - kérdezte Andan. A kapitány elmosolyodott.
- Nagyon sajnáljuk, Andan úr! - szabadkozott. - Ennek az egésznek nincs sok értelme, de mégis meg kell tennünk. Önnek van tizenhat kifizetetlen parkolócédulája, hét tilosban parkolása, és két büntetése gyorsajtás miatt, melyeket szintén elmulasztott fizetni. Az egész semmiség, higgye el! És igazából öt percet sem fogjuk bent tartani, hiszen a bírság magának semmiség. Csak bevisszük a kapitányságra, elintézzük a formákat, és már mehet is. Természetesen a testőrei is velünk jöhetnek. Nem lesz semmi baj, higgye el! Andan ideges lett. Nem hitte, hogy bárki más a klánon kívül képes megvédeni őt.
- Kifizetem most! - javasolta. Nem emlékezett arra, amivel vádolták, de itt és most nem volt jelentősége.
- Sajnálom, de nem lehet - mondta a főügyész. - velünk kell jönnie, Andan úr! Azért jöttünk mi ketten, mert ez egy nagyon kényes ügy, és szeretnénk, ha gyorsan és simán menne. Nyolc autóval jöttünk! Elegen vagyunk, képesek vagyunk rá, hogy megvédjük.
- Nem képesek rá! - jelentette ki Andan. Halálfélelmet érzett.
- Sajnálom, dr. Andan! Muszáj bevinnünk! Semmiség az egész, higgye el! Tényleg ezek a vádak! Nincs más! Tudjuk, hogy maga nem bűnöző! Nem fogjuk bent tartani, efelől ne legyenek kétségei!

Gorkie-nak elege lett.

379

- Mi most távozzunk - mondta.
- Damien, Mörjike, Shana és Andan elindultak abba az irányba, amerről jöttek.
- Ne tegye ennyire nehézé! - kiabált utánuk a főügyész. -Ha ellenáll, körözést adnak ki ön ellen, és akkor már nem valószínű, hogy elkerülheti a börtönt! Ha most elmegy, soha többé nem léphet a nyilvánosság elé! Mi lesz a holnapi interjúval?
- Ne tegye ezt, dr. Andan! Jöjjön velünk, meg tudjuk védeni! - szólalt meg a rendőrfőnök.
- Mindenki, aki most itt van és hallja, tisztában van vele, hogy Július Andan öt percet sem lesz életben, ha kikerül a védelmünk alól - mondta Gorkie. - És azt is tudjuk, hogy ez a cél.
- Ne tegyék ezt! - csattant fel a kapitány.
- Elindult előre, Andan után. Gorkie ráfogta a 7,62-es Galil rohampuskáját. A kapitány megtorpant. Ebben a pillanatban Andan, Shana, Mörjike és Damien kimentek az ajtón a folyosó végén.
- Mit képzél?! - meredt a kapitány Gorkie-ra. - Magát is letartóztatom! És ha ellenáll, körözést adnak ki maga ellen, és börtönbe kerül!
- Na persze - mondta Gorkie. Lassan elindult a hátsó ajtó irányába. - Adják át

DUNCAN SHELLEY végső háború
gratulációmát annak, akit illet. Amikor majd rájönnek, hogy most mihez nyújtanak
segédkezet, nem lennék a helyükben.

A kapitány és a főügyész mérgesen meredtek a távolodó fegyveres nőre.

- Megtaláljuk magukat - jelentette ki a főügyész határozottan. Gorkie mosolyra
húzta a száját.

- Azt megnézném! - mondta, és kilépett az ajtón.

- Jöjjenek, kikísérjük önöket, uraim! - szólalt meg a Hattori Klán egyik ninjája
a főügyész háta mögött.

Miller kapitány és Johnson főügyész dühösen indultak a főkapu felé. Amint
kiérték, beküldték a rendőröket, de Andan eddigre már nem volt az épületben.
Július Andan ismét körözés alatt állt. Megint bujkálnia kellett. Többé nem
léphetett a nyilvánosság elé.

380

TIZENHATODIK FEJEZET

1. J. EDGÁR HOOVER FBI BUILDING

WASHINGTON D.C. December 21., csütörtök, 20 óra 00 perc

Richárd J. Ford, az FBI igazgatója, az irodája mögötti tárgyalószoba asztalánál
ült, és próbálta megemészteni, amit Clive Morton, a CIA igazgatója mondott neki.
Mortonnal mintegy nyolcvan perce ültek le kettesben, hogy megbeszéljenek valami
"hirtelen támadt, roppant fontos ügyet", ahogyan Morton fogalmazott a
telefonban. Morton egy ideig kerülgette a témát, megbeszéltek, hogy mennyire
ostobán veszi ki magát, hogy Andan ismét körözés alatt áll, majd egyszerre
kibökte, amiért jött. És az bizony elég súlyos volt.

- Van arról fogalma, hogy micsoda procedúrával jár az elnök letartóztatása? -
szólalt meg Ford nagy nehezen.

- A bizonyítékok egyértelműek - mutatott Morton az asztalon heverő aktákra,
melyek szerint George Enfield, az Egyesült Államok elnöke, bizonyos időközönként
tekintélyes összeget kap a kolumbiai drokarteltől.

- Ezek a bizonyítékok... - Ford a fejét ingatta. - Most még ez is... Már túl sok
a jóból. Az országunk egyre instabilabb. Ha most még ez a botrány is
elszabadul... Ocsmány időket
élünk!

- Nekem mondja? - kérdezte Morton. - Tudja, hányszor ellenőriztem le mindezt? A
bizonyítékok valódiak, Richárd. Tudja, hogy milyen érzés ez nekem? Most, hogy
itt van ez az olaj ügy, hétszentség, hogy a kurva arabok valahogyan bosszút
fognak állni miatta, és isten tudja, hogy mikor és milyen formában, és nekünk
még azt is el kell hárítanunk. A válság csak most ért véget, a világ még nem
állt talpra.

381

Andan is csinálja a felhajtást. Igaza van, túl sok ez a jóból! De valamit
tennünk kell, Richárd! És most! Mert most még tehetünk.

Ford megdörzsölte a szemét, és nagyot sóhajtott. Egyetlen porcikája sem kívánta,
hogy mindezt végigcsinálja. Persze, nem tehetett mást.

- Tisztában van vele, hogy milyen procedúrának nézünk elébe? - kérdezte.

- Természetesen - felelte Morton. - Utánanézettem a jogászommal, hogy hogyan
lehet letartóztatni az elnököt. Az elnök elmozdítását az alkotmány tárgyalja, és
nagyon pontos szabályai vannak. Amennyiben az elnököt meglehetősen komoly vád
éri, például gyilkosság, hazaárulás, korrupció vagy valami hasonló, be kell
terjeszteni az elnök elmozdításának kérelmét a képviselőház jogi bizottságához.

A bizottság áttanulmányozza a bizonyítékokat, és ha a vádat megalapozottnak
tekinti, az ügyet felküldi a szenátusba tárgyalásra. A szenátus ülését a
legfelsőbb bíróság elnöke vezeti. A szenátus tárgyalásán nem az elnök bűnössége
a kérdés, hanem az, hogy elmozdítsák-e a hivatalából vagy sem, mert amíg nem
mozdítják el, az elnököt védi a mentelmi jog. Ha a tárgyaláson megvan a
kétharmados többség, az elnököt elmozdítyják. Ettől kezdve az elnök
letartóztatható és büntethető. Ez a módja, és tisztában vagyok vele.

Ford hátrasímitotta a haját.

- Amennyiben a korrupció vádját megalapozottnak tekintik, az elnököt elmozdítyják
hivatalából, és előzetes letartóztatásba helyezik - mondta Ford. - És ha
meglátják ezeket a bizonyítékokat, akkor az elnököt el fogják mozdítani, és
börtönbe fogják zárni, ez bizonyos. És éppen ezért, mert nagyon komoly dolgok
forognak kockán, magam is le akarom ellenőrizni ezeket az anyagokat - bökött az
állával az asztalon heverő aktákra.

- Éppen erre szerettem volna kérni, Richárd! - jelentette ki Morton. - Jobb, ha
túellenőrizzük, mintha felsülnénk. Amilyen hangulatban van az elnök mostanában,
ha ártatlanul vádoljuk, nézhetünk új állás után.

382

Ford egyetértően bólogatott.

- Egyébként mit szól az elnök bejelentéséhez, miszerint a "legfelsőbb kaszt"

DUNCAN SHELLEY végső háború

létezik? - váltott témát az FBI igazgatója. - Nem csekély pánikot keltett az a beszéd. A tőzsde majdnem összeomlott tőle.

- Tudom, hallottam a híreket. Fogalmam sincs, hogy az elnök honnan vette, hogy van "legfelsőbb kaszt". Mi nem foglalkozunk az üggyel, mert nem elég megalapozott. Személy szerint azt gondolom, hogy az elnököt ért merénylet kiváltotta sokk mondatta vele, amit mondott. Az elnöknek rengeteg problémája van, ami nagyon megviseli. És... úgy látszik, még más is van a háttérben. Ford gondterhelt képet vágott.

- Ellenőrzöm a bizonyítékokat, és azután hívom, Clive. Rendben van így? - kérdezte.

- Természetesen!

Morton felállt, mint aki már indulna. Ford is felállt. Kezet fogtak.

- Köszönöm, Richárd! És kérem, igyekezzen! Ha az elnök korrupt, mennie kell!

- Igyekszem. Hívom!

2.

REJTEKHELY

PRINCE EDWARD-SZIGET

December 21., csütörtök, zónaidő: 23 óra 02 perc

Már megint az egész világ Andant kereste, és már megint senki nem tudta, hogy hol van.

A Kunoichi Klán elköltözött New Yorkból. Gorkie Fifth Avenue-i apartmanját lerombolták, a brooklyni rejtekhely pedig túl kicsi volt, és csak átmeneti szállásként használták, hogy ne kelljen messzebről bejárni a tévéstúdióba. De többé nem mennek. A vitamínoknak vége. Andan ismét körözés alatt állt, jobb volt eltűnni, és egy kényelmesebb rejtekhelyet választani. A Klán megmaradt a kontinens keleti oldalán,

383

csupán északabbra költözött, New Yorktól mintegy ezer kilométerre, Kanadától keletre, a New Brunswick és Új-Skócia között elterülő kis szigetre. A rejtekhely egy két emelet magas és két emelet mély, kőből és vasbetonból épített ház volt, amely egy völgyben állt, öt kilométerre a sziget északnyugati partjától. A háromszáz négyzetméteres ház kívülről ugyanolyan ártatlannak látszott, mint a Klán többi rejtekhelye.

Damien banános és kókuszos fagyalaltot főzött. Amikor készen lett, a két nagy tál fagyit kitette a konyhaasztal közepére húlni, és egy cédulát ragasztott eléjük az asztalra, "El a kezekkel!" felirattal, majd elvonult a szobájába zenét hallgatni. Zoe a fürdőkádban áztatta magát, közben japán képregényeket lapozgatott. Nadya a biztonsági szobában ült a vezérlőpult előtt, és szemmel tartotta a környéket. Andan a szobájába zárkózva szenvedett. Nagy csapás volt a számára, hogy nem mehet el többé a tévébe. Mörjike távcsöves vadászpuskával a hátán a környező dombokon sielt. Gorkie, Shana és Nicole az első emeleti nappali szobában ültek le beszélgetni és narancslét inni.

- Cooper, az HAC igazgatója megkérdezte tőlem, hogy előfordult-e már velem, hogy elragadtak az érzelmeim, és én azt feleltem, hogy ez nem történhet meg - mesélte Gorkie. - De most közel állok hozzá. Tudom, hogy azért, amit most érzek, egyszer még nagyon fogom magam szégyellni. Itt van ez a rengeteg szármalmas emberi roncs, akik az orrukig se látnak, és akik bármire képesek, csak mert egy "nagy ember" mondja nekik! Ez annyira döbbenetes! Itt van ez a rengeteg ember, akik semmit sem tudnak erről az egészről, csak mennek és pusztítanak, mert ők gépek, és ez az új program! El tudjátok képzelni, hogy az emberiség történelmében hányan hány embert támadtak és gyilkoltak meg minden tényleges ok nélkül?

- Sohasem értettem, hogy a háborúk miért lehetségesek - mondta Nicole. - Hogyan lehet rávenni erre az embereket?

- Csak parancsot teljesítenek - jegyezte meg Shana cinikusan. - Ha nem teszik, amit mondanak, börtönbe zárják őket.

384

- És miből gondolják, hogy a "szabadságuk" ér annyit, mint mások élete? Shana megvonta a vállát.

- Vakság kérdése - mondta.

- Tudjátok, hogy még a második világháború előtti Németországban, még a zsidógyűlölet előtt, a legtöbb német ember kapcsolatban állt zsidókkal, és a legtöbben jóban voltak velük? - kérdezte Gorkie. - Láttam egyszer egy idős német nőt a tévében, aki elmondta, hogy a "legtöbb német ismert rendes zsidókat". És azután mi történt? Jött Hitler, és? Láttátok Hitlert beszélni? Egyszerűen nem tudom elhinni, hogy létezik olyan ember, aki látja és hallja Hitlert, és nem arra gondol, hogy a pasas örült!

- A válasz a misztikum világába tartozik - vélekedett Nicole.

- Nagyon úgy néz ki! - bólogatott Gorkie. - Tudjátok, nem értem ezeket az

DUNCAN SHELLEY végső háború

embereket. Mert mi van akkor, hogy ha célt érnek, és elbuktatnak minket? Nos, akkor végük van. És mi van akkor, hogy ha nem érnek célt, és győzünk? Egy napon rájönnek arra, hogy azok, akiket megpróbáltak minden lehetséges módon elpusztítani, mindenben ártatlanok, amivel vádolták őket. Akkor mit fognak csinálni? Rájönnek, hogy akiket a legnagyobb ellenségnek tartottak, értük is küzdöttek. Hogyan... hogyan lesznek képesek mindezek után elfogadni tőlük azt a sok jót? Én nem bírnám megtenni. Nem tudnék ilyen üres lenni. Itt van ez a rengeteg nyomorult vak bábu, akik igyekeznek megölni Júliust, és azután egy napon rájönnek, hogy tévedtek. Hogyan lesznek képesek elfogadni Július segítségét? Amikor már tisztán látják, hogy amit tettek, az mekkora bűn volt, hogy mi is forgott itt igazán kockán, hogy mekkora volt valójában a tét... Hogyan fogják tudni ezt túlélni? Tudom, hogy egyszer majd nagyon fogom magam szégyellni emiatt, de most sajnálom, hogy nem lehet csak úgy itt hagyni ezt a száználmas fajt, és hagyni elpusztulni, ha már úgymint annyira akar. Olyan jó lenne elmenni innen, és magukra hagyni őket. Most vágyom rá, hogy megtehessem.

385

- Mindent elkövetünk, hogy megmentjük őket, ők meg mindent elkövetnek, hogy megöljenek minket - jegyezte meg Shana. - Érdekes felállítás.

Egy darabig csendben gondolkodtak és itták a narancslét, azután Shana feltett egy fontos kérdést.

- Mit csinálunk most?

- A Titkos Hadtest tovább működik - mondta Gorkie. - A változás annyi, hogy mostantól sokkal nagyobb hangsúly kerül a legfelsőbb kaszt megtalálására, mint az elterjesztett hazugságok leleplezésére. Ez a változás.

- És mivel jár ez ránk részve?

- Mi is bekapcsolódunk a vadászatba - Gorkie elgondolkodott. - Itt az ideje, hogy megváljunk Júliustól. Többé nincs értelme vigyáznunk rá. Elvisszük a Titkos Hadtest bázisára, ott meg tudják védeni, nagyobb biztonságban lesz, mint bárhol máshol. Nem a védelem az erősségünk, hanem a felderítés és a váratlan támadás. Térjünk vissza ahhoz, amire ki vagyunk képezve.

- Mikor kezdjük? - kérdezte Nicole.

- Most.

Gorkie felállt, és elindult az ajtó felé. Shana és Nicole is felálltak. Gorkie az ajtóból visszanezett rájuk.

- Tájékoztatom Júliust, és holnap átvisszük - mondta. -Egyelőre pihenjete. Majd holnap.

- Oké! Csak szólj! - intett Shana, és Nicole-lal visszaültek a fotelokba.

Andan a földön feküdt, az ágya mellett, az ágynemű szétdobálva az ágyon. Nagyon rosszul volt. Elképzelni sem tudta, hogy most mihez kezdjen. Kopogtak az ajtón. -Július! Gorkie vagyok! - hallatszott kintről.

Andan feleszmélt. Feltápáskodott.

- ööö... egy... egy pillanat! - kiabált ki.

Gyorsan összekapta az ágyneműt, és feldobta az ágyra, azután megigazította a ruháját. Kinyitotta az ajtót.

- Jöjjön be, Gorkie - mondta, és félreállt.

- Köszönöm!

386

Gorkie bement, Andai\becsukta utána az ajtót. Andan leült az ágyára, Gorkie az ajtónak támaszkodott.

- Darla igazán ügyes, nem? - kérdezte Andan gúnyosan. - Nagyszerű ötlet! De komolyan! Néhány kifizetetlen parkolócédula... Nagy húzás!

- Az volt - helyeselt Gorkie. - Rájött, hogy amíg azok védik, akik eddig védték, sok baja lesz magával, Július, és támadt egy nagy ötlete: kiemeli magát a védőgyűrűből, csak egy pillanatra, és nagyon ártatlan módon, és jogilag tiszta módszerekkel. És amint ez megtörténik, szabad a pálya. Elég lett volna neki, ha csak néhány percre nem áll a közvetlen védelmünk alatt. Nyolc rendőrautó! - Gorkie elnevette magát. - A mi ellenségeinknek az semmiség! Még ha feltételezzük is, hogy csupa jó szándékú, és tisztességes rendőr vett részt az akcióban, akkor sem mentek volna vele semmire. Egy rendőrt nem arra képezték ki, hogy elhárítsa a világ legprofibb terroristáinak támadásait! Mit tudtak volna tenni egy gumibottal meg egy pisztollyal, és olyan gondolkodással, aminek semmi köze ehhez a világhoz?

- Semmit. Köszönöm, hogy nem hagyták, hogy elvigyenek - hálálkodott Andan. - Már régen nem élnék. De most nagyon le vagyok törve. Nem tudom, mihez kezdhetnék.

- Aludja ki magát, ez a tanácsom - mondta Gorkie. - És holnap folytatjuk. A különbség csak annyi, hogy nem visz-szük többé a tévébe.

- Akkor mit csinálunk?

- Vadászunk. Most azon van a hangsúly, hogy megtaláljuk a rendszer mozzgóit.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Én ebben nem nagyon tudok segíteni - vallotta be Andan.
- így van. És éppen ezért holnap átadjuk magát a Hattori Klánnak. Holnaptól a Titkos Hadtest főhadiszállásán fog élni, amíg kell. És annál nincs biztonságosabb hely. Ott nem eshet bántódása.
Andan egy kicsivel még szomorúbb lett.

- Szóval... belefáradtak abba, hogy engem védjenek -mondta ki, amire gondolt.
387

- Hát, úgy valahogy. Lássá be, Július, maga csak púp a hátunkon! - Gorkie nevetni kezdett, Andan csak mosolygott. - Ha nem kell védenünk, sokkal gyorsabbak vagyunk. Nem az a szakterületünk, hogy embereket védelmezzünk.

- Pedig elég jól csinálták.

- kétségtelen - bölintott Gorkie helyeslően, minden nagyképűség nélkül. - De nem ebben vagyunk a legjobbak. Holnap megszabadulunk magától, és elkezdjük keresni Darlát.

- És van valami ötlete, hogy én mit tudnék tenni? - kérdezte Andan.

- A könyve már kint van, azt nem fogják letartóztatni, és már nem lehet eltüntetni. Volt néhány tévévitája, melyek szintén hatásosak voltak. Ne becsülje le, amit eddig tett. Segíthet a vadászatban a tudásával, a tervezésnél és az információk kiértékelésénél, és más fórumokon folytathatja, amit elkezdett. Nem csak a tévé létezik! Készíthet hangfelvételeket, vagy akár filmfelvételeket is, és a Hattori Klán ezeket el tudja juttatni tévécsatornáknak és rádióadóknak, és nem csak az Egyesült Államokban, hanem bárhol a világon! írhat cikkeket, melyeket betehetünk külföldi lapokba! írhat cikkeket internetes újságokba!
Vannak lehetőségei!

- Köszönöm, Gorkie, egy kicsit visszaadta az életkedvemet - mondta Andan megkönnyebbülten.

- Semmiség volt! - hajolt meg Gorkie, és kiment a szobából. Andan végigfeküdt az ágyon, és azon gondolkodott, amit Gorkie mondott.

Gorkie úgy döntött, hogy megnézi, mit csinál Damien, hátha megint rosszkodik. Elkocogott a szobájáig. Damien szobájából zene szűrődött ki. Gorkie szerette ezt a számot. Megállt az ajtó előtt, elgondolkodott. Hirtelen nagyon szomorú lett, mert rájött, hogy tett valami rosszat. Hátra fordult, és visszament a nappaliba Nicole-hoz és Shanához.

- Indulunk? - nézett fel Shana, amikor Gorkie kinyitotta az ajtót.

- Nem, még nem - csóválta a fejét Gorkie. - Csak mondani szeretnék nektek valamit.

388

- Es mit? - kérdezte Shana.

- Az előbb egy kissé eltúloztam a dolgot, és ezért most nagyon szégyellem magam - felelte Gorkie.

Shana és Nicole nevettek, ami Gorkie-ra is átragadt.

- Hát, ez gyorsan ment! - jegyezte meg Nicole.

- Ja, elég gyors vagyok! - vetette oda Gorkie affektálva. -M megbántam, hogy olyan haragos voltam az előbb, nagyon sajnálom. Igazából nem akarom magukra hagyni az embereket, bármilyen rossz állapotban is vannak. Nem haragszom rájuk. Igazából azokra sem haragszom, akik létrehozták és fenntartják ezt a rendszert. Haragudhatnék rájuk, de a haragom nem tesz erősebbé. Természetesen ki fogom nyírni őket, ha találkozom velük, de nem leszek dühös. Inkább jókedvű.

Megint nevettek Gorkie intett nekik, és kiment a nappaliból.

Damien az ágyán feküdt, és zenét hallgatott. Kissé le volt lombozódva, amiért Andant megint körözték. Borzasztóan unta már Darla gondolkodását.

Kinyílt az ajtó, és belépett Gorkie. Damien kikapcsolta a zenét, és felült.

- Mi történt? - kérdezte.

- Csőtörés van, Damien - tájékoztatta Gorkie. Damien felállt, és elindult Gorkie felé.

- Hol? - kérdezte. Most nagyon nem hiányzott egy csőtörés.

- Itt, a bugyimban - felelte Gorkie ártatlanul.

Damien megállt, lehajtotta a fejét és felsóhajtott. Nagyon nehéz volt a sorsa. Gorkie odalépett hozzá, átölelték egymást.

- Gondoltam, talán van egy jó szerszámod az ilyen katasztrófák orvoslására! - suttogta Gorkie Damien fülébe.

- Igen, van valahol, ha megtalálom...

- Én már meg is találtam!

389

3. GOLD BULLETT VETERÁNKLUB

WASHINGTON D.C. December 22., péntek, 02 óra 12 perc

Donovannak gyorsan kellett cselekednie, nem volt ideje embereket megkönyékezni a kokainnal, és kialakulni a legjobb árat, személyesen pedig nem tárgyalhatott,

DUNCAN SHELLEY végső háború

hiszen vérdíj volt a fején. Mindezen okok miatt összesen 225 000 dollárt kapott a tizenegy és fél kilogramm finomított kokainért, ami a teljes ár töredéke volt csupán. De ezzel a pénzzel már tudott valamit kezdeni. Először is fegyvert vásárolt magának, és egy autót, amivel gyorsan és feltűnés nélkül közlekedhet. A Gold Bullett veteránklub még a hatvanas évek végén nyílt, a Vietnámból hazatért katonák ide ültek be, hogy jól kibeszéljék magukat. Legtöbbjüket besorozták, és akarata ellenére vittek Vietnamba, ahol a dzsungelben elvesztették az ártatlanságukat, a józan eszüket, sokan egy-két testrészüket is. És amikor visszatértek, hazaárulónak, háborús bűnösöknek nevezték őket. Rengeteg vietnami veterán megkeseredett ember lett. A Rambo-filmek kapcsán egy ideig foglalkoztak velük, majd elveszítették aktualitásukat. Nekik létszükséglet volt egy hely, ahol a magukfajtaival találkozhatnak, és jól kibeszélhetik magukat. A Gold Bullett klubban állandóan politizáltak, és gyakran esett szó összeesküvésekről. Az idejártó veteránok egy része még mindig katonaként vagy zsoldosként szolgált.

Donovan úgy emlékezett, hogy annak idején, éjfél után jöttek le a durvább alakok, mint amilyen ő is volt. Persze, ennek már huszonöt éve, de egy próbát megért. Dél felé, alaposan elmaszkírozva, betért a klubba, és kibérelte éjszakára az egyik különhelyiséget, ahol hazardjátékokat szoktak játszani, majd röviddel éjfél előtt visszatért, meghagyta a pultosnak, hogy aki ismerte Doug őrmestert, az menjen a különszobába, mert szívesen fizetne neki egy italt, miközben elbeszélgetnek a régi időkről, majd bezárkózott a kibérelt helyiségbe.

390

Éjfél óta három ember jelentkezett Donovannál, hogy ők bizony jól ismerték Doug őrmestert, ám hamar kiderült róluk, hogy csupán az ingyen italra fáj a foguk. Donovan kezdte belátni, hogy az ötlet valószínűleg nem fog beválni, amikor újabb ember zörgette meg az ajtót. Donovan felállt az asztal mellől, eligazgatta a hónaljtokban viselt Mini UZI géppisztolyt, és az ajtóhoz ment. A fal takarásában állt meg, onnan szólt ki.

- Ki vagy?

- Egy fickó, aki ismerte Doug őrmestert - felelte kintről egy rekedtes hang.

- Az utászcsapatával melyik folyón építettek hidakat?

- A jó öreg Doug Doug őrmester kiképző volt, és illemre tanította a fiatal bakákat - jött a válasz.

Donovannak felgyorsult a szívverése. Egy William Robert-son nevű fickót becéztek Doug őrmesternek, aki a Főnix-program számára képezett ki katonákat. A bakák, akik az őrmester keze alatt formálódtak profi gyilkossá, egymás közt illemtanórának nevezték a kiképzést.

Donovan lehajolt, és kihúzta az ajtó alól a faéket, majd elfordította a kulcsot, és félreállt.

- Gyere!

Egy borostás, kissé elhízott, természetes fickó lépett be az ajtón. Lenézett a földre, meglátta az éket.

- Emlékszem erre - jegyezte meg, majd végigmérte Donovan-t. - Ismerjük egymást, barátom?

Donovan kilesett a folyosóra, majd becsukta az ajtót.

- Mutasd, van-e nálad fegyver! - utasította a fickót.

A fickó felemelte a dzsekije szélét, körbefordult, majd felhúzta a bal lábát, és két kézzel a lábszárához simította a farmernadrág szárát, majd a jobb lábát emelte fel, és megtette ugyanezt. Végül megütögette a zsebeit.

- Rendben van? - kérdezte.

- Ülj le az asztalhoz, és a kezéd tedd a tetejére.

391

A fickó bólintott, és megtette. Donovan elfordította a kulcsot a zárban, és visszarugdosta az éket az ajtó alá. Az asztalhoz ment, leült a fickóval szemben. Elnézte az arcát. Ismerős volt neki, de nem ugrott be.

- Mi a neved? - kérdezte.

- Keith "Tim" Anderson vagyok, barátom. És te ki vagy? Donovan az emlékezetében kutatott. Igen, ismert egy Tim

becenevű rohamosztagost Vietnamban, de nem tudta felidézni az arcát.

- Valamikor Villámnak hívtak - válaszolta Donovan.

Vietnámban ez volt a beceneve, mert amikor támadott, nagyon gyorsan futott, és a legváratlanabb pillanatokban változtatott irányt, hogy rossz célpontot mutasson. Tim döbbenetében rácsapott az asztalra.

- Csak nem...? Bili? - kérdezte halk, bizalmas hangon.

- Ismerjük egymást? - kérdezte Donovan óvatosan.

- Tim! Tim vagyok! Nem emlékszel rám, Villám? Számolj le az arcomról és a hasamról huszonöt évet!

DUNCAN SHELLEY végső háború

Donovan megpróbálta, de még mindig nem ugrott be neki.

- Várj, segíték! - Tim felállt, felhúzna a pulóverét és a pólóját a hasáról. Egy csontváz madár volt a hasára tetoválva. Donovannak beugrott. A fickó akkor még igéfnkispertorb volt, és állandóan kopaszra borotválta a fejét a tetvek miatt.

- Én vagyok - ismerte el Donovan. - Már emlékszem rád! Tim leengedte a ruháját, és a kezét nyújtotta. Donovan felállt, kezét fogtak, majd visszaültek.

- Te aztán magasra jutottál, Bili! - mondta Tim visszafojtott hangon. - Mondd, mi az isten folyik ebben az elátkozott világban?

- Azt még én sem tudom.

- Hallom, hogy menesztettek. Valakinek a tyúkszemére léptél, mi?

- Igen - bólintott Donovan. - Muszáj volt. És ez lett a vége.

- Basszak meg! Van összeesküvés a kormányban és a hírszerzésben, ugye?

392

- Vannak titkos összefonódások és titkos akciók és titkos megállapodások, és titkos pénzalapok is vannak. Ha ez az összeesküvés, akkor igen, van összeesküvés.

Tim rácsapott az asztalra.

- Tudtam! A francba! Nem véletlenül ilyen szar minden!

- Semmi sem véletlen - mondta Donovan.

- Ja! Az sem, hogy most találkozunk! És mondd, miről van szó? Nem hiszem, hogy a régi szép időkről akarsz velem cseverészni.

- Ismersz néhány fickót a régi csapatból? - kérdezte Donovan. - Olyanokra gondolok, akik még tudnak... tudnának...

Tim értette.

- Ismerek pár fickót. Van köztük négy olyan, akikért felelni tudok. Tűzbe tenném értük a kezem. És te is ismered őket, Villám!

Donovan még izgatottabb lett.

- Kikről van szó? - kérdezte.

- Éjjeli Bagoly, Sikló, Rocky és Max. Emlékszel még rájuk? Ok emlékeznek rád.

Nem mondom, öregem, gyakran kibeszéltünk téged is, hogy milyen DCI lett belőled! Donovan elmosolyodott. Rég tett ilyet.

- Emlékszem rájuk... - mondta. - Főleg Siklóra! Elmebeteg egy fickó!

- Az! - nevetett Tim. - Össze tudom szedni őket, ha kellenek! Még ma éjjel!

Rocky egyébként kint iszik, és a kormányt szapulja.

- Jó lenne találkozni velük. És mi van veletek, mi lett belőletek?

- Hát... egyikünk se vitte olyan sokra, mint te! - mondta Tim. - Én zsoldosokat tanítok lőni, Éjjeli Bagoly zsoldos még mindig, Sikló és Rocky biztonsági emberek, Max szabadúszó testőr. Na, bökd már ki, mi a pálya, Villám?

Donovan nagy levegőt vett, majd kibökte.

- Azt tervezem, feltámasztom poraiból a Madarat. Tim ismét az asztalra csapott.

393

- Bassza meg! Benne vagyok! Tudtam én, hogy ez egy jó nap! És a célpont?

- A maffia - mondta Donovan. Tim az égnek emelte a kezét.

- Igen! Ez az! A díj?

- Fél rongy - felelte Donovan. Ötszáz dollár koponyáért.

Tim hahotázott.

- Erre vevők lesznek, az hétszentség! - mondta. - Van elég trófea, és ha az ember elég szorgalmas, gondoskodhat a családjáról, vagy öreg napjairól! Benne vagyunk, Villám! Benne vagyunk!

Donovan kezdett megkönnyebbülni.

- Akkor lássunk hozzá, Tim, támasszuk fel poraiból a Madarat!

4.

TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS

WASHINGTON D.C.

December 22., péntek, 10 óra 20 perc

A Kunoichi Klán és Andan álöltözetben, alaposan elmaszkírozva, de a szokott útvonalon jutott el a titkos hadtest főhadiszállására, a JFK repülőtéren keresztül. Andan azóta nem volt itt, hogy megalapították a titkos hadtestet. Ami-kor a csóvasút befutott a Washington D.C. alatti központba, John Chaney és Shakya, a főhadiszállás parancsnoka, már várta őket az állomáson.

- Örülök, hogy itt vagy, Július! - sietett Chaney Andan elé, és a kezét nyújtotta.

- Hello, John! - üdvözölte Andan, és kezét fogtak. Chaney egy pillantást vetett a ninjákra. Odabiccentett nekik.

- Köszönöm, hogy megvédték Július barátomat!

- Önzésből tettük - mondta Gorkie.

Shakya, a szigorú tekintetű, negyvennyolc éves kunoichi meghajolt Gorkie felé.

394

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Gorkie Jonin, átveszem tőled Július Andant. Én felelek érte, és ígérem, hogy nem esik bántódása.

Gorkie viszonzta a meghajlást.

- Köszönöm, Shakya! Tudom, hogy megbízhatok benned.

- Igen, bízhatok bennem. Van valami, amiben a segítségetekre lehetek?

- Nincs, köszönöm! És nem tudunk maradni, már megyünk is - Gorkie Andanhoz fordult. - Július, mostantól ez az otthona. Amíg nem győzünk, ne tegye ki innen a lábát, ha megkérhetem.

- Ahogyan akarja, Gorkie! - mondta Andan. - Mindent köszönök!

- Mi többet köszönhetünk önnek, Július, mert csak azóta van értelme az életünknek, amióta ismerjük magát. Még találkozunk!

- Vigyázzanak magukra! - szólt Andan a távolodó ninják felé.

A Kunoichi Klán beszállt a csővasútba, és mentek vissza a JFK repülőtérre.

- Kérem, kövessen! - invitálta Shakya Andant. - Megmutatom a lakosztályát. Remélem, mindenben elégedett lesz!

- Ebben biztos vagyok! - jelentette ki Andan.

Shakya, Andan és Chaney beléptek a központ főépületébe. Chaney körbemutatott.

- Mit szólsz mindehhez? Ott laksz, ahol korábban Godard Lansky, az erőszak-hálózat feje lakott!

- Nagyon szeretném látni Darla arcát, amikor ezt megtudja! - mondta Andan.

- Én lefotóznám, és a képet kitenném a falra! - nevetett Chaney.

- Remélem, sikerülni fog!

A hátuk mögött bezárult a súlyos páncélajtó. Mindeközben New Yorkban ezer rendőr kereste Andant.

395

5.

FEHÉR HÁZ

WASHINGTON D.C.

December 23., szombat, 12 óra 40 perc

Clive Morton, a CIA igazgatója, és George Enfield, az Egyesült Államok elnöke az Ovális Irodában találkozott. Morton egy kényelmes karszékben ült, az elnök a tolószékében. A képviselőház jogi bizottsága tegnap este hozta meg a döntést, miszerint az elnök ellen felhozott vád megalapozottnak tűnik, és az ügyet átadták a szenátusnak tárgyalásra.

- Szóval, így néz ki, amikor Darla rászáll valakire - jegyezte meg az elnök fásultan.

- A nyakamat teszem rá, hogy valaki manipulálja a szálakat! - mondta Morton. - Ebben teljesen biztos vagyok!

- De ki? - kérdezte az elnök szinte kétségbeesetten.

- Ezt e pillanatban még nem tudom.

Morton hazudott. Tudta, hogy ki az, aki az elnök elleni "bizonyítékokat" hamisította, hiszen ő volt az.

- Ezt egyszerűen nem tudom elhinni! - fakadt ki az elnök. - Mindenki hisz ebben az... ostoba vádban! És hiába bizonygatom, hogy nem igaz, csak valaki kitalálta az egészet, nem is figyelnek rám!

- Profi munka. A legprofibb hamis bizonyítékok, amiket valaha is láttam! - legyezgette Morton a saját hiúságát. -Őszintén szólva, nem lennék meglepve, ha William Donovan állna a háttérben.

- Bili Donovan? De miért? És hogyan?

- Azt hiszi, hogy azért menesztetted az igazgatói székéből, mert pikkelsz rá, és őt hibáztatod az Andan utáni hajsza értelmetlenségéért. És hogy hogyan lenne képes erre? Bili a fél életét a hírszerzés világában töltötte el, olyan alakokat ismer, hogy azt el se hinnéd!

Az elnök úgy érezte, széthasad a feje. Fájdalmában felnyögött.

396

- A szenátus hétfőn tárgyalja ezt a nevetséges ügyet... -mondta. - És ez nem jó, ez nagyon nem jó! Ott van az Andan utáni hajsza, amely milliárdokat emésztett fel, a gazdasági válság, a háború az arabokkal, és legutóbb a bejelentésem, miszerint igen, van legfelsőbb kaszt... Röviden: nem vagyok túl népszerű a szenátusban. Nem igazán kedvelnek. És te mondtad, hogy ezek az állítólagos bizonyítékok a legprofibb hamisítások, amit valaha is láttál. Eddig is elhitte mindenki, hogy egy drogbáró pénzel engem, mert el akarták hinni. A szenátus hétfőn, vagy legkésőbb kedden... El fognak mozdítani, Clive... Ez teljesen biztos! Meglesz a kétharmados többség, bőven meglesz! A rohadt életbe...

Fogalmam sincs, hogy mi az istent tegyek egy ilyen helyzetben! Ha elmozdítanak, letartóztatnak. Talán azonnal. Talán percekkel a tárgyalás után. Börtönbe akarnak vinni. Börtönbe... Azt nem élném túl - kínjában felkacagott. - Én vagyok az Egyesült Államok elnöke, és Darla úgy eltapos, mint egy hangyát!

DUNCAN SHELLEY végső háború

Morton hallgatott, hogy úgy tűnjön, mintha gondolkodna valamin, majd felállt, és az elnökhöz lépett. Előrehajolt, hogy a fülébe súghasson.

- Nem akarlak még jobban megrémítem, de az a helyzet, hogy bizonyos információk szerint a börtönben merényletet akarnak elkövetni ellened.

Az elnök megszedült. Az egyetlen megoldásnak az öngyilkosságot látta. Vagy a menekülést. De ha menekül, az csak elodázza az elkerülhetetlent. Körözni fogják. Mint Andant. És vadászni fognak rá. És ha menekülnie kell, nem lesznek testőrei, akik megvédhetnék.

- Tudsz olyan elnökről, aki főbe lőtte magát? - kérdezte Mortontól, a helyzethez nem illő nyugodt hangon.

Morton tudta, hogy az elnök az összeomlás szélén áll.

- Még ne add fel! Nincs minden veszve! Utazz el, és ne gyere vissza. Én folytatom a nyomozást, és ígérem, esküszöm, hogy elkapom a bűnöst! Nem érdekel, ki az, le fogom leplezni!

Az elnök elgondolkodott.

- Körözött bűnöző lesz belőlem... - mondta erőtlenül.

397

- Nem, nem vagy bűnöző. Az a bűnöző, aki a szálakat rángatja a háttérből. Bízz bennem, George! Nem hagyok cserben!

Az elnök könnybe lábadt szemmel, kétségbeesetten fordult Mortonhoz.

- Segíts nekem! Nem fogom ezt túlélni, ha mindenki ellenem fordul...

- Segítetek! - jelentette ki Morton határozottan. - Jó elnök vagy, nem engedem, hogy ezt tegyék veled!

TIZENHETEDIK FEJEZET

1.

GOLD SILVER TANKHAJÓ

PANAMAI-ÖBÖL, CSENDES-ÓCEÁN

December 24., vasárnap, 02 óra 14 perc

Tíz hatalmas tankhajó horgonyzott a Panamai-öbölben, alig néhány kilométerre a Panama-csatornától. A hajókat kar vastagságú horgonyláncokkal kötötték össze. A tíz egymáshoz rögzített monstrum félelmetes látványt nyújtott. Az a tény, hogy ennyi nehezen irányítható hajót ilyen pozícióba tudtak hozni, ennyire közel egymáshoz, lenyűgöző volt. A cél, amiért tették, annál kevésbé.

A nem baráti olajkartellek (ami annyit jelentett, hogy nem tartoztak Weinberger hálózatához) vezéralakjai, Edward Goldwyn, Gunnar Montero, Jafar Mojgan és Hans Christian-sen, az egyik legnagyobb tankeren, a négyszáz méter hosszú Gold Silveren gyűltek össze. Rendszeres hajó- és helikopterjáratot szerveztek, amely Panamából hozta az újságírókat és a tévéstábokat a különös helyszínre. Hajnali negyed három volt, nem a legjobb időpont az interjúhoz, de Goldwyn és társai nem várhattak. Egyetlen percet sem pocsékolhattak el, mert attól féltek, hogy az ellenségeik kieszelnek valamit, és megghiúsítják az akciójukat. Már az előkészületek is rengeteg ember figyelmét felkeltették: négy kisebb hadihajó jelent meg a távolban. A tankhajó fedélzetén negyvenhat ország ötszázánál is több küldötte volt jelen. Mindenkinek küldtek meghívót, még az egészen kis országoknak is, és állták a kiutazás, az étkezés és a szállás minden költségét. Nem fukarkodtak a pénzzel, mert ezt a luxust nem engedhették meg maguknak - ez az akció egy óriás utolsó erőfeszítése volt az életért.

A média emberei a felső fedélzeten kaptak helyet. Azért ott, hogy hatásos képeket készíthessenek. Az elhelyezett

399

székekkel és kameraállásokkal szemben emelvény állt, melyen tizenkét mikrofont helyeztek el, hogy mindenki tisztán hallhasson minden szót. A szervezők még szinkrontolmácsról is gondoskodtak, hogy a meghívottaknak ne legyenek nyelvi nehézségeik.

Hans Christiansen volt a szóvivő, ő vállalta magára a feladatot, és végül is az egészet ő találta ki. Szmokingot viselt, mint valami estélyen. Mint egy karácsonyi partin.

- Tisztelt vendégeink, hölgyeim és uraim! Hans Christiansen vagyok, én fogom önöket tájékoztatni! - kezdte Christiansen a mondókáját. Lassan beszélt, hogy a szinkrontolmácsok minden szavát lefordíthassák. - Bizonyára mindannyian hallottak arról, hogy rövidesen leváltják az olajat, mert feltaláltak egy úgynevezett vízüzemű motort, amely vizet használ üzemanyagként. Ez a találmány minden bizonnyal nagyon hasznos mindannyiunk számára, és óriási technológiai vívmány! Azonban van ennek az új technológiának, illetve annak bevezetésének egy-két káros mellékhatása, melyekről érdemes beszélnünk. Az olajipar, az egyébként nem gyakori, de mindenképpen sajnálatos balesetek, és az érdeklentétek miatt, a médiában itt-ott negatív felhangokat kapott. Vannak, akik úgy állítják be ezt az iparágat, mint egy környezetszennyezésre és penzhajhászásra épülő üzletet, amely nem szól semmi másról, csak ezekről. Ez egy

DUNCAN SHELLEY végső háború

téves és rendkívül egyoldalú kép. Az olajipar nagyon sokat törődik a környezettel. Sokkal nyereségesebb vállalkozás lenne, ha nem törődne vele, mégis megteszi. Ez kötelesség. Ez az egyik, amiről nem szoktak beszélni. A másik, hogy az olajipar több millió embernek biztosít munkát, megélhetést. És a harmadik, hogy világunk ezen iparág nélkül, egészen másmilyen lenne. Például, hogy egy dolgot említsek, nem volna onai értelemben vett közlekedés. Csak lovakkal, szekerekkel-w-torlás hajókkal és gyalog közlekedhetnénk. Mindezzel cs\i-pán annyit szerettem volna elmondani, bevezetőként, hogy ha ezt az új technológiát ily módon vezetik be, azzal tönkretesznek egy egész iparágat. És ez bűn! Ez nagyon nagy bűn!

400

Több millió embert tesznek vele tönkre! Egész országokat tesznek vele tönkre, melyek a földjükben rejlő kincsekből élnek! Mindez elégedetlenséget szül, és az elégedetlenség veszélyes. Ha egy egész ország tönkremegy gazdaságilag, az destabilizálja az országot magát, az egekbe szökik a bűnözés, zavargások lesznek, a törvényes rend felborul! És mi lesz azokkal az emberekkel, azokkal a családokkal, akik az olajiparból élnek? Velük mi lesz? Több millióan vannak! Annyian vannak, hogy egy egész országot megtöltenének! Christiansen végignézett a hallgatóságán. Forogtak a kamerák, villogtak a vakuk, minden szem rászegeződött, bár egyelőre inkább csak a tankhajók miatt, hiszen az, amit eddig elmondott, semmi újat nem tartalmazott. El sem tudták képzelni, hogy mi készül itt.

- De önök mindezt nyilván tudják - folytatta Christiansen. - Ezzel nem mondtam önöknek semmi újat. A meghívókban azonban szenzációs bejelentést ígértünk önöknek, és tartjuk a szavunkat. Szeretném, ha most alaposan körbenéznének, és megnéznék a hozzánk kapcsolt és kivilágított tankhajókat. Csupán mellékesen jegyzem meg, hogy a tankhajókat gyártó iparág is tönkremegy, ha az olajipar összeomlik. És nem a tankhajóiparág az egyetlen, ami az olajtól függ, ahhoz kapcsolódik. Így, gondolom és remélem, hogy megértik: ezt nem engedhetjük. Ezenél bejelentem önöknek: az olajipar nem hagyja magát elpusztítani! Megragadunk minden lehetőséget arra, hogy visszaüssünk, és talpon maradjunk! Szembeszállunk azzal az érdekeltséggel, amely e mögött az egész hadjárat mögött áll! Christiansen rövid hatásszünetet tartott, majd rátért a rendezvény lényegére.

- Ha körülnéznek, láthatják, hogy egy tankhajón vagyunk, és hogy körülöttünk további tankhajók úsznak. Tíz tankhajót rögzítettünk egymáshoz. Tartályaikban hatszázmillió liter nyersolaj van. Hatszázmillió liter. Arra kérjük a kormányokat, elsősorban az Egyesült Államok kormányát, hogy vásárolják fel a készletünket, térítsék meg a kárunkat. Az új és

401

a régmúlt jól megfér egymás mellett. Miért ne oszthatnánk meg a piacot az olaj és a víz között? Vannak olyan országok, ahol sokkal nehezebb vízhez jutni, mint olajhoz! Azt csak az érdekeltségek állítják, hogy a víznek mint üzemanyagnak, nincsenek hátulütői! Számtalan kérdés merül fel, de most nem ezen kérdések miatt vagyunk itt. Azért vagyunk itt, hogy elmondjuk: mi, az olajipar képviselői, több millió ember képviselői, azt akarjuk, hogy a kormányok vásárolják fel a meglévő készleteinket, és kártalanítsanak bennünket azokért a veszteségekért, amelyeket elszenvedtünk, és amelyek a jövőben várnak ránk az iparág hanyatlása miatt! Azt akarjuk, hogy az új technológiát, amely a vizet üzemanyagként használja, teszteljék legalább tíz évig. Ezen idő alatt fény derülhet minden hiányosságára. És ezen idő alatt mi is átképezhetjük a munkásainkat, és mi is megalapozhatjuk a jövőt. És a legfontosabb! Mindezt nem kérjük, hanem követeljük! És ha követeléseinket nem teljesítik, akkor az ezekben a tankhajókban lévő hatszázmillió liter olajat beleengedjük az óceánba! Ez beláthatatlan következményekkel járna az óceán élővilágára és a víz minőségére nézve. A média képviselői először nem akartak hinni a fülüknek. Mert ez nyílt zsarolás volt.

Majdhogynem terrorizmus.

Es belételet egy kis időbe, mire felfogták, hogy mi is volt az a szám, amit Christiansen mondott.

Hatszázmillió.

Hatszázmillió liter nyersolaj.

Es amikor végre megértették, hogy miről beszél, elkezdtek olyan ijesztőnek látni az egymáshoz láncolt tankhajókat, mint amilyenek a valóságban voltak.

Mint holmi kísértethajók, úgy sodródtak a sötét óceánon.

Először néma csend, majd döbbszent zivaj, végül pedig a felfordulás. Ezek voltak a reakciók.

A záporozó kérdések majdnem lesodorták Christiansent az emelvényről.

402

DUNCAN SHELLEY végső háború

2.

MICHAEL GAMBINI VILLÁJA

MIAMI, FLORIDA

December 24., vasárnap, 17 óra 00 perc

Michael Gambini a harmadik legnagyobb maffiacsalád feje volt az Egyesült Államokban. Pozícióját Don Mazzone halála és a gazdasági válság ellenére is megőrizte. Elsősorban droggal, másodsorban pornóval és prostitúcióval foglalkozott. Néhány alkalommal segített a CIA-nak, bizonyos törvénytörések elnézéséért cserébe. Mivel jó kapcsolatok ápolta a kubai közösséggel, segített a CIA-nak beépülni oda, valamint a kezükre játszott néhány drogfutárt, és a konkurencia néhány nagyobb szállítmányát.

Gambini ötvenhárom éves volt, száznyolcvan centi magas, és százhatvan kiló. Azok, akik nem igazán kedvelték, és ilyenek szép számmal akadtak, a háta mögött Sertés Donnak nevezték, de a sajtó nem mert ilyen messzire menni, főleg azután nem, hogy előhalászták a csatornából néhány élve elégetett ember maradványait, akik társaságban ezzel a gúnynévvel illették. Gambini nem szerette a beceneveket, ezért ragaszkodott a Don Gambini megszólításhoz, és nem tűrte a fegyelmetlenséget.

Gambini hatalmas, hófehér, görög stílusú villája egy mesterségesen létrehozott földnyelvre épült, a ház három oldalfa a Florida-szoros kék vizére nézett. A villa szépen gondozott kertjében nem kevesebb, mint harminc márvány szökőkút ontotta magából a vizet a nap huszonnégy órájában. Gambini imádta az ilyesmit, a villa falain belül is léptennyomon szökőkutakba lehetett ütközni. Az épület minden földi jóval fel volt szerelve, amit csak Gambini földi jónak tartott. Alighanem neki volt a legnagyobb pornófilm- és szexuális segédeszköz gyűjteménye a világon. Saját házi filmtárában több mint egymillió pornófilm sorakozott a polcokon. Don Gambini büszke ember volt. Azt gondolta magáról, hogy mérhetetlenül ravasz fickó, és hogy annyi nővel feküdt

403

le, ahánnyal még soha senki. Az utóbbi huszonöt évben átlagban naponta három nővel létesített szexuális kapcsolatot. Számára a napi három nő elvi kérdés volt. Ez volt az adagja, és úgy érezte, valami nagy baj fog történni, ha egy nap nem teljesíti a normát. Mivel bűnözői pályafutását striciként kezdte, majd pornófilmeket készített, majd sztriptízbárokat nyitott, mindig rengeteg pénzéhes, mindenre kapható ribanc vette körül, így ez nem okozott különösebb gondot a számára, és ez idáig még egyszer sem tartóztatták le, ami egy kicsit megnehezítette volna a norma betartását. Gambini mindent kipróbált a szexben, ami csak eszébe jutott, az ősz-szes lehetséges variációt, ami még úgy ahogy belefért a hete-rosexualitás keretei közé. Az utóbbi időben azonban egyre válogatósabb lett, és az elmúlt másfél évben már csak szűzlányokkal feküdt le. Széltében-hosszában terjedt a hír, hogy Gambini szép pénzt fizet bárkinek, aki hoz neki egy fiatal, szép szűz lányt.

A száz négyzetméteres, hangszigetelt hálószoba leginkább egy bordélyhoz hasonlított a tükörmennyezetével, a hatalmas, vörös, szív alakú ágygal, az obszcén festményekkel borított falakkal, és a rengeteg színes lámpával. Az ágy közepén egy alig tizenhárom éves kubai kislány feküdt, és reszketett a félelemtől. Gambini fürdőköpenyben az ágyhoz sétált, leoldotta az övét, és hagyta, hogy a köpeny lecsúsz-szon a testéről a földre. Meztelen volt. Felmászott az ágyra, és négykézláb elindult a lány felé.

- Csak nyugodtan, kicsim! - szólalt meg. - Jó kezekben vagy! Nincs mitől félned, hidd el, nagyon fogod élvezni! Síkosítót is használok, hogy ne fájjon annyira. Na gyere, kicsim, bevatlak a szex rejtelmeibe! Hidd el, ez a legfontosabb dolog az életben, egyedül emiatt érdemes élni!

Gambini megmarkolta az egyik vékony kis combot. A lány sírva fakadt.

Ma már ő volt a második.

A villa kapuja előtt egy kétsávos út haladt el, amely még a magas kerítés széle előtt balra fordult. Innen hetvenöt métert

404

lehetett tovább autózni egyenesen, majd az út elfordult jobbra. A kanyaron túl már nem lehetett látni a villát. Egy négyajtós, szögletes Mercedes terepjáró közeledett Gambini rezidenciája felé, tizenöt méterrel mögötte kivénhedt furgon vánszorgott. Két fickó álldogált a kertkapu túloldalán, és a Mercedest figyelték.

- Egy ilyen G-s Merci terepjárót potom pénzért megkapsz használtan! - magyarázta az egyik maffiózó. - A kurva válság lenyomta az árakat a béka segge alá, és egy kis aranyért vagy egy kis ékszerért már...

A Mercedes bekanyarodott.

A terepjáróban csak a két első ülést tartották meg, a többi kidobták, és a helyükre betettek egy vastag, rétegelt falemezt, és kiemelték a hátsó ablakot. A

DUNCAN SHELLEY végső háború

falemezen két férfi hasalt, mindegyikük előtt egy-egy hangtompítós MP5 SD3-as géppisztoly. A két férfi szinte egyszerre tüzelt. A kapu másik oldalán őrködő két maffiozó összerogyott. A terepjáró és a furgon megállt. A furgonból, amely a Mercedes gyanús hátsó ablakát takarta az úton, két férfi ugrott ki, és a kapuhoz rohantak. A kapu zárva volt. Egy szempillantás alatt átmásztak rajta, és belülről kinyitották. A terepjáró betolatott a kertbe, utána a furgon is beállt. A támadók hatan voltak, hat férfi, hat tapasztalt, rutinos tömeggyilkos. A legfiatalabb negyvenkilenc éves volt, a legidősebb ötvenkilenc. Hárman nem csekély súlyfelesleget cipeltek, de egyikük sem volt öregember, és egyikük sem tunyult el. Hangtompítós géppisztoly volt a kezükben, hármuk hátán taktikai sörétes puská, egyikük hátán mesterlövész fegyver. Ő volt a csapat vezetője, ő szervezte újjá a Főnix-programot.

Donovan annak idején mesterlövészként érkezett Vietnamba, és meglehetősen intellektuális dolognak tartotta lesből lelőni az embereket, egy lövéssel, több száz méterről. Egy lövés - egy ember. Azután egy napon, egy rendkívül kiszámíthatatlanul mozgó vietnami fickó száznegyven métert tett meg a lőállásáig, füves terepen, és ő tizenhárom lövést

405

adott le rá, és egy sem találta el. Es végül a pisztolyával lőtte agyon, amikor átugrotta a fedezékét. Akkor rájött, hogy egy mesterlövész nem feltétlenül a harcterek ura. Ezért új taktikát dolgozott ki, amely a rohamozáson, a gyors és kiszámíthatatlan mozgáson alapult.

A bejárati ajtó nyitva volt, a hat férfi berohant a házba, és kettesével szétszéledtek. Mindegyikük oldalán Vietnambot megjárt Ka Bar harci kés lógott, melyekkel már rengeteg fület levágtak.

- Most belehatolok a kis fenekedbe! - jelentette ki Don Gam-bini, és síkosító kenőccsel kenegetni kezdte a zokogó lány végbélnyílását. Az ágy mellett a földön használt gumióvszer hevert, benne néhány csepp spermával, az oldalán néhány csepp vérrel.

Ekkor berúgták az ajtót.

Mire Gambini hátrafordulhatott volna, Tim zongorahúrt hurkolt a nyakára, és felrántotta. A maffiavezér a nyakához kapott, hörgött. ' Donovan megragadta a lány bokáját, és lehajította az ágyról.

- Takarodj! - kiabálta. A lány eliszkol.

- Szedd le az ágyról, hadd térdeljen! - szólt Donovan a társának.

Tim kicsit meghúzta a zongorahúrt, és segített a testes maffiavezérnek lemászni az ágyról, és letérdelni mellette. Donovan megragadta Gambini állát.

- Nézz rám, te féreg! - sziszegte Donovan indulatosan. - Nézz rám!

Gambini erőlködve kinyitotta a szemét.

- Na, ki vagyok, faszfej? - kérdezte Donovan, és mert a fickó nem felelt elég gyorsan, orrba vágta. - Na, ki vagyok, te tésztazabáló digó söpredék, mi? Ki vagyok?

- Do... Do... Arrrrrggg... Do... Donovan... - hörögte Gambini.

- Látom, jó az arcemóriád. Hallom, rám vadászol! Hát itt vagyok! Halljam, mit akarsz!

406

- Sem... sem... semmit... semmit...

- Semmit? - Donovan metszőollót vett elő, és a két borotvaéles penge közé fogta Gambini péniszét. Ez a módszer már Vietnamban is bevált. - Semmit?!

A maffiavezér pánikba esett. Úgy tűnt, Donovan meg akarja fosztani élete értelmétől.

- Baszd meg! Baszd meg! A kurva életbe! Ez ne csináld! Ezt ne csináld! Baszd meg! Úristen! Ne csináld! - sápítózott

Gambini.

- Akkor beszélj, a kurva anyádat! - kérte Donovan.

Tim egy kicsit lazított a hurkon, hogy az egyre vörösebb fejű főnök beszélni tudjon.

- Ki mozzgatja a szálakat, halljam! Ki fizetne Július Andan és az én fejemért?

- Gina... Gina Manfredi...

- Gina Manfredi? - döbönt meg Donovan. - Az meg ki a fasz? Manfredi? Gina... Ő Carlo Manfredi felesége? Mi a faszt akar tőlem az a ribanc?

- A férje helyére lépett, és... új intézkedéseket hozott...' Már nem érvényes a vérdíj Andan... fején...

- Tényleg? És az én fejemem? - kérdezte Donovan.

- A te fejedem... igen...

- Ezek szerint az a ribanc nem bír engem - vont a következtetést Donovan.

Felpillantott Timre. - Az hiszem, őt is meg kell látogatnunk!

Tim nem felelt, csak elmosolyodott.

- A nő kinyírta a férjét? - kérdezte Donovan Gambinit. - Ez nem áll össze. A nagy

DUNCAN SHELLEY végső háború

Véreskezű Dont nem nyírja ki a felesége! Ki áll mellette?

- Azt... még nem tudom... Rebesgetik, hogy van egy szeretője... Valami szicíliai gyerek... Mazzone embere volt. De nem tudom, ki az. De kiderítem neked... esküszöm!

- Mazzone embere? - gondolkodott hangosan Donovan. -Ki a franc lehet az? A nő csak bábu, ez biztos! Már találkoztam vele egyszer-kétszer néhány éve, a legnagyobb kurva, 407

akit valaha is láttam. Biztos vagyok benne, hogy ezt nem ő tervezte ki. És abban is, hogy nem, ő hajtotta végre!

- Én is így gondolom... - szólt Gambini - Ha kérhetném... a nyakamról le lehetne venni ezt a...

- Kérdés: miért csak most vették át a hatalmat? Tiszta sor, hogy gond nélkül kivégezték a fickót, de miért éppen most? Te mit tippelsz?

- Manfredinek volt egy trezorja... valahol... senki sem tudja, hogy hol... és mindent abban őrzött. Abban volt a hatalma kulcsa. A nő rájöhetett, hogy hol van a széf... vagy a kulcs.

- Ez egész logikus - ismerte el Donovan. - Las Vegas?

- Igen... Gina ott van, az egyik... kaszinóban. Kiderítem, amit csak akarsz, csak... csak ne... ne... kérlek, csak... csak... ne... ne vágd le a farkam! Kérlek! Könyörgöm neked! Megteszek bármit, amit akarsz... adok neked pénzt... adok neked bármit, amit csak megkívánsz... Akármit! Csak...

Donovan átgondolta, hogy mire használhatná még Gambinit, és úgy találta, hogy semmire.

- Boldog karácsonyt, faszfej! - adta át jó kívánságait, és levágta a maffiafőnök péniszét.

Már Vietnamban is mindig ezt tette.

Gambini felsikoltott, vonaglott, megpróbálta elszorítani a sebet.

Tim elengedte, már nem kellett attól tartani, hogy támad, vagy hogy nem működik együtt.

Gambini az ágy mellett dobálta magát, a vastag szőnyeg vörös lett a vértől.

Donovan elővette kedvenc .45-ösét, és közvetlen közélről kétszer halántékon lőtte Gambinit.

Csend lett.

Donovan adó-vevőt vett elő.

- Nálatok mi van? - kérdezte.

- Minden tiszta! - felelt Max.

- Ja, nálunk is! - jött Sikló válasza.

- Akkor húzzunk!

Donovan kiment a hálóból. Tim előhúzta a kését, levágta Gambini egyik fülét, és követte Donovant.

408

3.

AZ ELNÖK BÚVÓHELYE

ATLANTA, GEORGIA

December 24., vasárnap, 22 óra 10 perc

Joan Enfieldnek, a First Ladynek, volt egy gyerekkori barátnője, Lidia Lynch, akivel férje elnökségének ideje alatt is bizalmas viszonyt ápolt. Ez a kapcsolat most nagyon jól jött, mert az elnöki család négy testőrrel, két sofőrrel és egy orvossal Mrs. Lynch vidéki nyaralójába költözhetett, ahol megpróbálták kihúzni néhány napot. Azt még nem tudták, hogy mi lesz, ha hétfőn vagy kedden megszületik a döntés, és elmozdítják az elnököt a hivatalából. Túl sokáig biztosan nem maradnak észrevétlenek, hiszen az elnök arcát mindenki ismeri. Es előbb-utóbb valakinek eszébe jut a First Lady gyerekkori barátnője, aki talán tud valamit. Az elnök úgy döntött, hogy legkésőbb kedden elmennek innen. De hogy hová, arról nem volt elképzelése. Egyedül Mortonban bízott, ő volt az utolsó reménye.

Estelié, az elnök lánya a szobájába zárkózott, és megpróbált aludni, de nem sikerült neki. Próbált zenét hallgatni és olvasni is, de egyikhez sem volt idegzete. Az ágyában feküdt, hánykolódott, és nagyon félt. Ő is úgy gondolta, hogy az apját a jövő hét elején megpróbálják majd letartóztatni, és ez a gondolat nem hagyta nyugodni. Semmit sem tehetett. És ami a legrosszabb volt, hogy látta az apját, az Egyesült Államok elnökét, félni, és tehetetlennek lenni. Joan a fürdőszobában volt a férjével és az orvossal. Az orvos az elnököt vizsgálta.

- Mi a baj, dr. Walter? - kérdezte az elnök, az orvosa arcát látva.

- Most már esedékes a következő gerincműtétje, elnök úr. Még legalább három vagy négy operáción kell átesnie.

- Mennyire szükségesek ezek a műtétek, doktor?

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Élet-halál kérdése - jelentette ki Walter.
Joan észrevétlenül kisomfordált a fürdőszobából, hogy ne lássák a könnyeit.
409

Az elnök igyekezett tartani magát az orvos előtt.

- Mennyi időm van még? - kérdezte végül.

- Nos, ezt nehéz lenne megmondani ilyen körülmények között. De napokon belül meg kell csinálni a következőt, elnök úr.

- Ertem - az elnök körülnézett. - Megtenné, hogy megkeresi és beküldi a feleségemet? Meg kell vele beszélnem. Köszönöm!

- Máris, elnök úr! - mondta az orvos, és elment megkeresni a First Ladyt.

Hamarosan bement a fürdőbe Joan, és kulcsra zárta az ajtót.

- Hogy érzed magad, drágám? - kérdezte, mosolyt erőltetve az arcára.

- Nincsenek valami fényes kilátásaim - jegyezte meg az elnök, és kinyújta a kezét. - Néhány hónapja még minden olyan egyértelműnek látszott. Néhány napja még láttam a fényt az alagút végén. De most...

- Ne mondj ilyet, George!

- Ez életem legrosszabb karácsonya. Néhány nap múlva börtönbe zárnak. Vagy meghalok. Hát, ezek a kilátások - az elnök tekintetében elkeseredés csillant meg. - Pedig csak jól akartam végezni a munkámat, és tenni akartam valamit, ami fontos.

- Te jó elnök vagy! És ez nem mindenkinek tetszik.

- Senki sem tudna meggyőzni arról, hogy nincs legfelsőbb kaszt! Senki a világon. Dayman és Harting, akik engem irányítottak, és akiket börtönbe zártam, méghozzá a legnagyobb titokban, ma szabadlábra kerültek, és a vádakat, mintha sosem léteztek volna, ejtették ellenük. Olyan hatalommal állunk szemben, amely ellen nem tehetünk sokat - az elnök fájdalmasan felsóhajtott. - Lássunk tisztán, Joan. Nincs más kiút. Feladom magam. Visszamegyek. Nem tehetem ezt veletek! Nem rángathatlak bele titeket egy ilyen életbe! Csak menekülés, rejtőzködés... Nem ezt érdemitek! És nekem sem menne, mert nem ilyen ember vagyok. Nem ehhez szoktam hozzá. Hagyjuk ezt az egészséget, rossz ötlet volt elszökni! Menjünk vissza!

410

- Nem tehetjük, George! Nem zárhatnak börtönbe!

- Nincs más választásunk! Muszáj ezt elfogadnunk. És ott van Clive! Clive Morton, a CIA igazgatója! O a barátunk, és segít! Most is nyomoz azok után, akik ezt tették velünk. Bízunk kell benne, Joan!

- De te nem kerülhetsz börtönbe! George... azt nem bírnád ki... És én sem, és Estelié sem! - Joan átölelte a férjét. - Te jó elnök vagy, kell, hogy ez számítson! Kell, hogy számítson! Nem hagyhatjuk, hogy tönkregyenyek minket!

- Az lesz a legjobb, ha visszamegyünk, és szembenézünk azzal, ami jön. És bízunk Clive-ban. Segíteni fog! És ha nem tud, vagy ha sokáig tartana... Titeket nem vádolnak semmivel. Te még egy szép, fiatal nő vagy... nem ezt érdemled.

Elválnak, keress magadnak valakit, aki illik hozzád.

Joan még erősebben ölelte magához a férjét.

- De én szeretlek, George! Nem akarok más férjet! Téged akarlak, drágám! Soha nem hagyalak el, nem számít, mi lesz!

Az elnök és felesége minden szavát tisztán lehetett hallani a fejhallgató hangszóróiban. Az ügynök a földön hasalt az enyhe hóesésben, és egy lézeres letapogatót irányított a fürdőszoba elfüggönyözött ablakára. A társa mellette feküdt a földön, kezében nagy teljesítményű éjjellátó távcsővel, hátán hangtompítós géppisztollyal, arra az esetre, ha a testőrök felfedeznék őket. Ennek kicsi volt az esélye, mivel több mint kétszáz méterre voltak a háztól, és a testőrök nem nagyon távolodtak el az épülettől.

Már órák óta figyelték a házat, és minden beszélgetést rögzítettek. Két másik társuk a ház túloldalát tartotta szemmel.

Morton emberei voltak, profi gyilkosok.

- Két fickó a nyugati oldalon, kettő a keleti oldalon - suttogott a rádióba Nadya, nyolcvan méterrel az egyik csapat mögött, a földön lapulva. - Távcső, lehallgató-berendezés, géppisztoly.

- Más valaki? - kérdezte Gorkie, aki a ház déli oldalánál hasalt, körülbelül háromszáz méterre tőle.

- Senki.

411

- Egyéb?

- Egy autó, Land Rover, a földút mellett, elrejtve a fák között - jött Mörjike válasza.

- Oké. Akkor beszéljünk el velük.

Nadya és Damien lassan kúszni kezdtek a két férfi felé. Ugyanebben az időben a ház túloldalán Nicole és Shana is ezt tették.

DUNCAN SHELLEY végső háború

A megfigyelők hősabályzós overallt viseltek, ami meglehetősen vastag, ezért nem látszott jó megoldásnak a túvető használat, mert a fémszilánk elakadhatott valahol a ruhában. Havon nagyon nehéz csendben mozogni, de nem lehetetlen. Legalábbis jól képzett orgyilkosoknak, akik tudják, hogyan kell valakit megközelíteni. A négy férfi az egyik pillanatban még a házat figyelte, a másikon pedig már zuhantak a sötétségbe.

Az elnök makacsul ragaszkodott ahhoz, hogy feladja magát, a felesége pedig ugyanolyan makacssággal ellenezte azt. Az elnök telefont akart, de a felesége mindenkinek megtiltotta, hogy telefont adjon neki, összeszedte a házban fellelhető telefonokat, és elzárta a bőröndjébe. Emiatt néhány percig üvöltöztek egymással, majd Joan sírva elrohant a szobájába, az elnök meg kint maradt a konyhában, és mivel senki nem volt vele, és mivel nem tudott felállni, nem csinált semmit, csak nézte a falat, és átkozta a sorsát. Lassan tizenegy óra volt, és kezdett elálmosodni. És rettenetes idegállapota ellenére elaludt. Mindenki aludt a házban, az elnök, a felesége, a lánya, az orvos, a két sofőr és a testőrök.

Csend és sötét.

Ekkor öt fekete ruhás alak hatolt a házba.

Megkeresték az elnököt, a feleségét és a lányát. Levetkőztették őket, levették az órájukat, az ékszereiket, gondosan átfésülték a hajukat, és átvizsgálták a testüket.

Mindent rendben találtak.

A meztelen testeket hullazsákokba dugták.

412

Estelle-t és Joant a vállukra vették, az elnököt a magukkal hozott szétszedhető hordágyra fektették.

Ezután elmentek, elhagyták a házat.

Az elnöki család eltűnt a világból, mintha sosem léteztek volna.

Egyetlen nyom sem maradt utánuk, amelyen bárki elindulhatna.

413

TIZENNYOLCADIK FEJEZET

1.

TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS

WASHINGTON D.C.

December 25., hétfő, 19 óra 30 perc

Az elnök magához tért. Kinyitotta a szemét, és körülnézett, amennyire tudott.

Egy betegszobában volt, körülötte orvosi műszerek, és egy fotel az ágya mellett, melyben egy negyven év körüli, öltönyt viselő ázsiai férfi olvasott egy regényt.

A férfi félretette a könyvet, és felállt.

- Jó napot, elnök úr! Ken Yamada vagyok, orvos. Egy műtéten esett át néhány órája. Megoperáltuk a gerincét, csökkentettük a nyomást, és eltávolítottunk egy darabot a golyóból, amely beágyazódott. Szeretném, ha néhány napig nem kelne ki az ágyból.

- Ahogy akarja, doktor! - szólalt meg az elnök. Kissé rekedt volt a hangja, de nem esett különösebben neheze a beszéd. - Milyen nap van most?

- Hétfő. December 25 - Yamada a karórájára pillantott. -A pontos idő: 19 óra 33 perc.

- Köszönöm.

- Kérem!

Az elnök gondolkodott. Ha már hétfő este van, akkor valószínűleg már véget ért a szenátus ülése. És akkor ő most...

Yamada kisméretű adóvevőt vett elő a zsebéből, és beleszólt.

- Az elnök felébredt!

Az elnök biztos volt benne, hogy a rendőröknek szólt, és amikor majd kinyílik az ajtó, közlik vele, hogy letartóztatták.

- A feleségem és a lányom? - kérdezte az elnök.

- Valahol itt vannak a közelben - tájékoztatta Yamada.

- A... az emberek, akik... A testőrök, az orvosom és a sofőrök?

414

- Sajnos nem tudom, merre vannak - mondta Yamada. Ez a válasz pont beleillett az elnök elképzelésébe. Miért

kellene tudnia egy kórház orvosának a testőreiről meg a sofőrjeiről? Minden bizonnyal visszarendelték őket.

- Hol vagyok most, doktor?

- Egy betegszobában, elnök úr - felelte Yamada. - Most néhány napig úgy sem kelhet fel, nem kell többet tudnia.

Kopogtak.

- Akkor én megyek! A kapcsoló a tenyerében van, azzal tud hívni, ha szükséges.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Az elnök kicsit összeszorította a kezét, és érezte, hogy valami a tenyerébe van szíjazva.

- Mindent köszönök!

- Ez a kötelességem, elnök úr! - szólt vissza Yamada, útban az ajtó felé.

Kiment a szobából, az ajtót nem csukta be. Az elnök a rendőröket várta. De Andan lépett be.

Enfield teljesen le volt döbbenve. Erre számított a legkevésbé.

- Elnök úr! - biccentett Andan, és becsukta maga mögött az ajtót. - Jól van?

Vannak fájdalmai?

Andan a betegágyhoz sétált, és megállt előtte, hogy az elnök jól láthassa.

- Nincsenek - felelte Enfield. - Egy kicsit ég a mellkasom, de ez minden. Nem különösebben kellemetlen. Mondja, mi történik itt? Ha magát is elkapták volna, nem lenne ennyire nyugodt! Miről nem tudok?

- Sok mindenről. Menjünk sorjában. Először is, nagyon hálás vagyok önnek mindazért, amit tett! Óriási volt! Gratulálok, elnök úr! Ön nagyon bátor ember!

Megalapította azt a bizottságot, hogy kiderítse, van-e legfelsőbb kaszt, elkezdte felgöngyölíteni a hálózatot, amely maga felett áll, az a szörnyű merénylet, melyet elkövettek ön ellen, nem szegte kedvét, és bejelentette a tévében, hogy a bizottság arra a megállapításra jutott, hogy van legfelsőbb kaszt. Amit tett, az fantasztikus!

415

- Nos... amit a tévében mondtam, az... - kezdte az elnök. Megköszönlte a torkát. - A bizottság nem jutott egyértelmű eredményre, csupán annyi történt, hogy... Az adatok alapján "elképzelhető, hogy létezik valami a háttérben".

Azután jött a merénylet, és én... Bedühödtem. Ennyi történt. Mai ésszel talán már nem tenném meg. Csak pánikot keltem vele. Hallottam néhány örült történetet arról, hogy mit okoztam.

- Több jót tett, mint rosszat - jelentette ki Andan határozottan. - Olvastam valakiről, aki öngyilkos lett a bejelentés után. Ez most rossz? Biztos, hogy nem valami építő jellegű reakció, de az illető csak felébredt egy kicsit, és összeomlott attól, ami körülvette. Mindig is az vette körül, csak eddig még nem látta. Lekötötte a figyelmét valami semmiség. Higgye el, elnök úr, sokkal több jót eredményezett a tévébejelentése, mint rosszat!

Enfield erről nem volt meggyőződve, de ebbe most nem akart belemenni.

- Ön fontos ember. Fontos nekem, és másoknak is - mondta Andan. - Darla elhatározta, hogy eltünteti magát az útból, mert számára káros, amit tesz. És mivel ön, elnök úr, fontos személyiség a számunkra, nem engedhetjük, hogy Darla elpusztítsa! A szenátus, körülbelül egy órája elfogadta a beadványt, és önt hivatalosan is elmozdították elnöki pozíciójából. Ami annál is furcsább, merthogy éppen karácsony van, és elvileg a szenátus nem ülészik. De persze, ha Darla akar valamit, azt meg szokta kapni.

Az elnök letörten felsóhajtott. Természetesen ezt várta, de azért fájt.

- Számítottam rá, hogy a karácsony semmit sem számít ebben az ügyben - szólalt meg. - Zseniális hamis bizonyítékokat gyártottak rólam - észbe kapott. - Egy kicsit belekóstoltam abba, amiben magának volt része, Andan úr. Egyszerre mindenki ellenem fordult, még a korábbi barátaim is.

- Ne higgye, hogy a kormányban ön az egyetlen, aki mögött ott áll Darla politikai hálózata! Nemcsak önt manipulálják, hanem a kormány minden tagját.

416

- Minden kormány bábormány? - kérdezte az elnök. Andan bólintott.

- Tudják, hogy ki hamisította azokat az állítólagos bizonyítékokat? William Donovan?

- Nem, nem ő. Donovan volt az egyik legelső, aki csatlakozott hozzánk.

- És Clive Morton? Ő is maguk között van?

- Nem. Ő alighanem Darla embere - mondta Andan. Az elnök elképedt.

- De hát... segíteni akart nekem!

- Nem. Csak csapdába csalni. Amikor tájékoztattak róla, hogy vidékre ment, tudtam, hogy ez azt jelenti, hogy menekül. Azok, akik engem védtek eddig, felkutatták önt és a családját. A búvóhelye körül négy megfigyelőt találtak. Elfogták és kikérdezték őket. A CIA emberei voltak, akik Morton utasításai szerint cselekedtek. Minden szót rögzítettek, ha akarja, meghallgathatja a felvételeket, bár nem lenne sok értelme. William Donovan viszont mellettünk áll, az elsők között csatlakozott a legfelsőbb kaszt ellen vívott harcunkhoz. Darla ezért is távo-líttatta el - Andan elmosolyodott. - Nem furcsa, hogy néhány napja még az Egyesült Államok elnöke volt, és semmi sem veszélyeztette a pozícióját, ma pedig már körözött bűnöző?

Enfield keserűséget érzett. Több mint életének felét szentelte annak a célnak, hogy elnök legyen belőle, és most derékba törték a pályafutását.

- Nem kenyerem az erőszak, de ha rajtam múlna, belefojtanám Darlát egy kanál

DUNCAN SHELLEY végső háború

vízbe! - jelentette ki elszántan. Az arcizmai remegtek az indulattól.

- Akkor tépjén egy számot, és álljon be a sorba! - mondta Andan szinte vidáman.

- A sor szinte végtelen hosszú.

- Azt elhiszem. De mondja csak, Andan úr, hol vagyok most? Itt mütötték meg? Ha igen, akkor ez egy kórház, és feltételezem, hogy egy jó barátja vezeti.

- Igen, itt mütötték meg. De ez nem egy kórház, hanem egy titkos létesítmény, amelyben be van rendezve egy nagyon jól felszerelt kórház is. A felesége mondta, hogy szüksége

417

van egy műtetre. Az orvosok megvizsgálták, és egyetértettek az operáció szükségességével, és azonnal el is végezték a beavatkozást. Itt senki sem találja meg. Senki a világon! Ez a főhadiszállásunk, elnök úr! A legteljesebb titokban alapítottunk egy titkos hadtestet, amelynek az egyetlen célja, hogy legyőzze a legfelsőbb kasztot.

- Ki alapította? Benne van valaki a kormányból?

- Senki. Ez sokkal titkosabb annál - felelte Andan. - Bocsásson meg, elnök úr, de ennél konkrétabb információkat nem adhatok önnek. Elnézését kérem!

- Megértem, ne mentegetőzzön! Szeretnék csatlakozni önökhöz, ha van rá mód. Andan bólintott.

- Természetesen van - mondta.

- Miben lehetek a segítségükre?

- Leginkább úgy segíthetne, ha megint ön lenne az elnök.

Ez szíven ütötte Enfieldet. Tisztában volt vele, hogy az elnöki székből tehetne igazán sokat, de fogalma sem volt, hogyan juthatna oda vissza.

- Ez egy kissé problémás ügy - mondta. - Még ha be is bizonyítjuk, hogy az ellenem felhozott bizonyítékok mindegyike hamis, még akkor sem helyeznének vissza a pozíciómba, egyszerűen azért, mert már nem makulátlan a nevem.

- Kell, hogy legyen valamilyen módja annak, hogy tisztára mossuk a nevét. Az én nevemet is tisztára mosták, és azután akár vissza is térhettem volna az Amerikai Pszichiátriai Társaság és a Mentálhigiénés Világszövetség élére, a korábbi tisztségeimbe. Beszéljünk arról, hogy mit tehetnék azért, hogy maga visszakerüljön az elnöki székbe.

- Nos, először is le kellene leplezni hozzá a hamis bizonyítékokat - mondta Enfield. - Egyelőre nem tudom, hogy ezt követően mit kellene tennünk. Talán, ha megbizonyíthatnánk, hogy nem egyszerű tévedésről, hanem szándékos megtévesztésről van szó, elképzelhető, hogy a szenátus az egész ügyet semmissé nyilvánítaná. Bár ehhez a CIA-nak és az

418

FBI-nak is el kellene ismernie a felelősségét, hogy nem ellenőrizték le kellőképpen a rendelkezésükre álló anyagokat. Nem tudom, hogy erre képesek-e. Azután a szenátusnak is mellém kell állnia, és momentán igencsak alacsony a népszerűségi indexem a szenátorok körében.

- Nem számít, bízva csak ránk! Akkor én most munkához látok, maga pedig gyógyulgasson, elnök úr - Andan az ajtóhoz ment, visszafordult. - Beküldöm a feleségét és a lányát, ha gondolja.

- Azt nagyon megköszönném! És tudnia kell, Andan úr, hogy mérhetetlenül megbántam, amiért hittem Darlának, és annyi nehézséget okoztam önnek. Sajnálom, hogy vak voltam! És nagyon hálás vagyok, amiért megmentette az életemet és a családomat!

- Majd benyújtjuk a számlát, ha megint maga lesz az elnök - viccelődött Andan. Enfield nevetett, majd felszisszent a fájdalomtól.

- Már alig várom! - mondta.

Andan bólintott, és kiment a folyosóra. Jobb felé indult el. Balról a Hattori Klán két ninjája az elnök lányát és feleségét kísérték a betegszoba felé.

2.

KAIZER KASZINÓ

LAS VEGAS, NEVADA

December 25., hétfő, zónaidő: 20 óra 15 perc

Angelo már öt perce egyfolytában röhögött. A fürdőkádban áztatta magát, és az újságokat olvasgatta, amelyek róla írtak. Most már köztudott volt, hogy ő a Kupola új ura, és Gina csak a szeretője. A lapok fotókat közöltek róla, és a cikkekben fenyegetésként állították be. A sajtóban már Donnak nevezték, ami fantasztikus érzés volt, és még becenevet is kapott. Ő volt Jóváágású Don. Minden álma teljesült. Ő lett Don Mazzone utódja, ő lett

419

a Nagy Don, a Donok Donja, a capo di tutti capi*, a Kupola ura, ő lett Jóváágású Don, a nők bálványa!

Angelo ült a forró vízben, és hahotázott. Annyira fel volt dobva, hogy most még Candy hiányát sem érezte.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Jóváágású Don...

Ez borzasztóan tetszett neki. Micsoda becenév! Tudta magáról, hogy tetszik a nőknek, de azért ez igazán, de igazán legyezgette a hiúságát.

Másik napilapot vett a kezébe, melynek ő volt a címlapján. A fotón úgy nézett ki, mint valami filmsztár, mint valami igazi nagymenő. Szmoking, hosszú, fekete kabát, napszemüveg, hat testőr körülötte, és éppen egy limuzin felé tart. Akárcsak egy modern félisten.

- Hát lehetne ennél szebb az élet? - nevetett fel Angelo. Ebben a pillanatban berúgták a fürdőszoba ajtaját. A zár kiszakadt, a belülről a zárba dugott kulcs csörömpölve hullt a kövezetre.

Donovan rontott be, kezében hangtompítós géppisztoly. A fegyvert a vállához emelve elindult a fürdőkádban ülő Angelo felé. Angelo kiejtette az újságot a kezéből, az újság a vízbe esett.

- Te, tésztazabáló digó faszfej! Vadászol rám?! A kurva anyádat! - sziszegte Donovan, és meghúzta a ravaszt.

Angelo nyolc golyót kapott a fejébe, hetet a törzsébe.

A tár kiürült. Donovan kivette a fegyverből az üres tárat, és a vörösre festett vízbe hajította. Új tárat dugott a géppisztolyba.

Leköpte Angelo szitává lőtt hulláját, majd elment.

Néhány perccel később Tim bekukkantott a fürdőszobába. Közelebbről is szemügyre vette a holttestet, és látta, hogy megvan mind a két füle.

Előhúzta a kését, és intézkedett.

capo di tutti capi: (olasz) főnökök főnöke.

420

3.

ST. JOSEPH BÖRTÖN

AUGUSTA, DÉL-KAROLINA

December 26., kedd, 0 óra 12 perc

Kilo Ramirez bérgyilkos volt. A kolumbiai Cali drogkar-tell alkalmazásában állt.

Október 17-én azt az utasítást kapta, hogy utazzon az Egyesült Államokba, Washington D.C.-be, és ölje meg George Enfield, az Egyesült Államok elnökének lányát. Október 20-án megérkezett Washington D.C.-be. Még aznap valaki

megpróbálta kirabolni az utcán. Ramirez védekezett, amibe a támadója belehalt. A helyszínen elfogták és letartóztatták. Egy szót sem szólt. Ám néhány nappal ezelőtt váratlanul elkezdett beszélni. Elmondta, hogy ki ő, mi a dolga, mire készült és miért. Így derült ki, hogy az elnököt hat éve pénzeli a kartell, cserébe azért, hogy a politikát ne engedje olyan irányba menni, ami nem kedvez a kartellnek. Az elnök azonban, egyszer csak előállt egy olyan törvényjavaslattal, amely rendkívüli mértékben megnehezítette volna a drog beszállítását az Egyesült Államokba. Jósé Montez, a kartell feje, kérte az elnököt, hogy ezt ne tegye. Az elnök nem hallgatott rá, ezért Montez úgy döntött, hogy az elnöknek kapnia kellene egy kis figyelmeztetést, amit talán megért. És küldött egy bérgyilkost, hogy végezzen a lányával. Ez volt a mese.

És minden szálon minden lehetséges módon alá volt támasztva "bizonyítékokkal".

Igazi mestermű!

Kilo Ramirez előzetes letartóztatásban volt, még az első tárgyalás előtt. A kissé lerobbant St. Josephben helyezték el, ahol valamilyen rasszista okból kifolyólag, előszeretettel szállásoltak el színes bőrű rabokat. Ramirez igazi királynak számított a börtönben, akit mindenki békén hagyott, és ha akart valamit, arra odafigyeltek. Bár a küldetését nem tudta sikerre vinni, most mégis adódott egy mód, hogy törlessze tartozását a megbízója felé, és az elnök leplezésével félreállítsa a barátból lett ellenségét.

421

Ramirezt kiemelten veszélyes fogolynak ítélték, ezért magánzárkát kapott, az E-blokk keleti végében. A cella elfogadható állapotban volt, tisztán tartották, és Ramirez tulajdonképpen azt csinálhatott a rendelkezésére álló tizenhat négyzetméteren, amit csak akart. Volt tévéje, videója, CD-je, hűtőszekrénye, még számítógépe is. Egy jelentősebb összegért naponta ötször kapott enni, és azt rendelt a börtön közelében található három étterem étlapjáról, amit csak akart. És volt bőven pénze, a kartell nem feledkezett meg róla.

Ramirez nagyot ásított, amikor magához tért. A magánzárkához szokott emberek nemtörődomségével hangosan énekelni kezdett. Megint ásított. Fel akarta emelni a kezét, hogy felkapcsolja a falilámpát, de a keze az ágyhoz volt szíjazva.

- Hé... ez... ez meg mi?

- Nyugodjon meg, Mr. Ramirez - szólalt meg valaki a vaksötét cellában.

A hang abnormális módon mentes volt mindenféle érzelemtől. Ramirez összerendezte.

- Mi folyik itt? - kérdezte izgatottan.

- Semmi - felelte a láthatatlan férfi.

- Ki vagy te?

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Csak egy kísértet, Mr. Ramirez.
- Hol vagyok most? Mi ez a hely?
- Azt nem kell tudnia.
- Figyelj, én... sok pénzem van... Adhatnék neked belőle!
- Csak beszélgetni jöttem, Mr. Ramirez. Ha beszélget velem, nem esik bántódása.
- Jó... beszéljünk! Szeretek beszélgetni! - hadarta Ramirez. - De nem lehetne egy kis fényt csinálni itt? Megvakulok ettől a sötétől!
- Nem szeretném, ha látná az arcomat, Mr. Ramirez - felelte a láthatatlan férfi.
- Oké, akkor maradjon a sötét! De legalább oldozz el! Nem fogok próbálkozni, megígérem!

422

- Sajnos nem oldozhatom el, Mr. Ramirez. Beszélgetni szeretnék önnel, Mr. Ramirez. Ha elmondja nekem, amit tudni akarok, elmegyek.
- Nem hiszek neked! Nem szólok egy szót sem, amíg nem oldozol el! És nem tudsz rávenni semmivel, hogy beszéljek! Oldozz el! Amíg ide vagyok kötve, egy rohadt szót sem szólok! És az sem érdekel, ha megbaszol, te perverz állat! Egy kurva szót sem szedsz ki belőlem, amíg nem oldozol el! Egy kurva szót se! Damien magához húzta a zsákját, és kivett belőle egy vízisiklót.
- Talán megtudom győzni, Mr. Ramirez - mondta jéghideg hangon, felállt, és hangtalan léptekkel az ágyhoz sétált.
- Damien éjjellátó szemüveget viselt. Ramirez meztelenül az ágyához volt szíjazva, tágra nyílt pupillákkal igyekezett meglátni valami kis fényt.
- Damien ráhelyezte a siklót Ramirez combjára.
- A sikló elindult felfelé, a fej irányába.
- Ramirez sikoltozni kezdett.
- Másfél perc múlva, amikor a sikló már átcsúszott Ramirez arcán, Damien levette róla, és visszadugta a zsákba. Ramirez lassan abbahagyta az üvöltözést. Reszketett a halálfélelemtől. Irtózott a kígyóktól, ez benne is volt az aktájában.

- Beszélget velem, Mr. Ramirez? - kérdezte Damien
- Oké, oké, beszéljünk! Csak ne csináld ezt, kérlek! Ezt ne csináld még egyszer! Mindent elmondok, amit csak akarsz! Mindent! Komolyan! Kérdezz csak, bármit! Csak ne csináld ezt még egyszer!
- Damien tisztán látta, hogy Ramirez bepisil. A bérgyilkos zokogni kezdett.

- Nem akarom bántani, Mr. Ramirez. És többé elő sem veszem a kígyót. A madárpókokat, a skorpiókat és a természeteket sem. Megígérem. És csak beszélgetni szeretnék.

- Kérdezzen! Mindenre válaszolok! Csak kérdezzen, bármit! Bármit! Bármit! Anyám életére esküszöm, hogy mindenre azonnal válaszolok! Abban a pillanatban, hogy feltette a kérdést! Abban a pillanatban!

423

- Köszönöm, Mr. Ramirez. Bevezetőként elmondanám, hogy nincs közöm az amerikai kormányhoz, vagy bármelyik amerikai hatósághoz. Ön biztonságban van, nem kell attól félnie, hogy valaki majd bosszút áll mindazért, amit most elmond nekem. Nyugodtan beszélhet. Amit mond, köztünk marad. Engem nem érdekel a politika, de egy bizonyos ügy miatt az elnöknek vissza kell kerülnie az elnöki székbe. Szeretném megkérni, hogy segítsem nekem ebben.
- Ramirez számára a csapda szó új értelmet nyert. Még soha nem érezte magát ekkora bajban, mint most. Minden irányból örültek fenyegették. Először is itt volt ez a pszichopata beteg állat, aki ebben a vaksötétben kígyókkal, pókokkal, skorpiókkal, természetekkel és ki tudja még, milyen egzotikus rémségekkel fenyegette. És ott volt az a másik eszelős, Jósé Montez, aki alkut ajánlott neki. És az a harmadik örült, az a CIA-s fickó, aki elmulasztotta megemlíteni a nevét. Ramirez nem volt egy hős típus, és csak az lebegett a szeme előtt, hogy valami módon túlélje az elkövetkező percek, és ha az összejönne, akkor az elkövetkező órákat is, és ha lehet, akkor a holnapi napot is, és így tovább, amíg csak kitart egy szép hosszú élet.
- Segítek - mondta beletörődötten. - Mit akar tudni?
- Tudok egy s mást. Természetesen nem mindent, Mr. Ramirez, hiszen ha mindent tudnék, nem lennék most itt. De tudok bizonyos dolgokról, és ha hazudik nekem, elképzelhető, hogy erre rájövök. És akkor bántani fogom.
- Nem hazudok! Elmondok mindent, amit csak tudok! De értse meg, én sem tudok mindent!
- Ez természetes, Mr. Ramirez. Csak beszéljen, kérem, és én hallgatom.
- Ramirez belekezdett. Tényleg nem tudott mindent, de sok mindenről mesélt. Elmesélte, hogy nem az elnök lányát kellett megölnie, hanem egy droggereskedőt, aki elmulasztott betartani bizonyos íratlan szabályokat, melyek a drogüzletre vonatkoznak, és azt is elmesélte Damiennek, hogy pár napja felkeresték nagy

DUNCAN SHELLEY végső háború

titokban bizonyos emberek, és

424

félmillió dollárt kapott egy kis hazugságért, és nem volt más dolga, mint hogy a "vallomásával" elindítson egy nyomozást, egy nem létező ügyben.

Damien Ramirez minden szavát rögzítette. Amikor Ramirez befejezte, Damien elment. Nem ölhetette meg a bérgyilkost, mert az feltűnést keltett volna. Csak távozott, előtte kioldozta Ramirezt, és megkérte, hogy amiről szó esett közöttük, maradjon kettejük titka, és Ramirez ezt szent esküvel fogadta.

4.

HÁRMAK REZIDENCIÁJA

QAANAAQTÓL 500 KM-RE ÉSZAKKELETRE, GRÖNLAND

December 26., kedd, zónaidő: 03 óra 34 perc

Darla igazán elégedett volt. Minden szálát a kezében tartott, és mindenkit elintézt, aki az útjában állt. Nem volt más hátra, mint egy kegyelemdöfés az ellentábor szívének kellős közepébe.

Zseniális ötlet volt a részéről, hogy Andant tartóztassák le valami semmisségért, mert Andan ebből nem tudott jól kijönni. Ha hagyja magát, megölik, ha ellenáll, ismét illegalitásba kell vonulnia, és lerombolja mindazt, amit felépített. Darla egyedül azt sajnálta, hogy Andan testőrei egy rendőrt sem öltek meg, de azért a lényeg megvolt.

Az elnök eltúlozta a dolgot, amikor elkezdte felszámolni Bolotov hálózatát, és amikor azt a bizonyos minden határon túl menő bejelentést tette a tévében. Darla ugyanazt tartogatta neki is, mint Andannak: egy hamis bizonyítékokkal megtámogatott saftos kis ügy, ami miatt letartóztatják. Ha hagyja magát, a börtönben megölik, ha ellenáll, menekülni kényszerül.

William Donovan egy senki lett, aki valami kis kuckóban vacog, amíg utol nem éri a maffia. Semmi hatalma nem maradt. Nem tehet már semmit.

425

Az olaj leváltása hangulatos kis sztori, és rengeteg ember figyelmét köti le.

Főleg most, hogy az a néhány szerencsétlen arra készül, hogy kipusztítsa az óceán élővilágának jelentős részét. Most aztán mindenki erről beszél.

Az AIDS ellenszerének felbukkanása és az új szexuális forradalom is jó móka.

Mérhetetlen mennyiségű ember érdeklődését köti le, akik szintén nem figyelnek Andanra. Végül is, kit érdekelne a szabadság, ha el is lehet élvezni?

Minden hálózat teljesen ép volt, és maximális határfokkal működött. Darla elégedett volt, mert minden szálát a kezében tartott. A világában nyugalom honolt, nem voltak fehér foltok a kontroliban.

Eljött az idő a kegyelemdöfésre.

- Jöjjön el a pszichiátria új korszaka - mondta Darla. -Egy minden eddigit felülmúló médiakampány, melyet megtámogat minden hálózat, és amely bevezet egy újfajta kezelési módot a mentális betegségek terén.

- Mi a száma? - kérdezte Vufír.

- A 463-as - felelte Darla. Vufír emlékezett.

- Felfedezik az agyban az erőszakos gondolatok központját - idézett a leírásból. Darla bólintott.

Volt egy kartoték, benne rengeteg előkészített, kidolgozott hazugság mindenféléről, az emberről, az életről, az univerzumból, mindenről. A 463-as akta egy új felfedezést tartalmazott, amely természetesen nem volt igaz, de nagyon alaposan ki volt dolgozva, és fantasztikusan beleillett az eddigi hazugságok rendszerébe.

- Július Andan követ eltűnt megint - szólalt meg Anhaido.

- Nem számít - mondta Darla. - Nincs hatalma. A segítőinek sincs. Talán már nem is él. A 463-as felfedezés és a hozzá tartozó kezelési mód forradalmat indít el a pszichiátriában.

426

- A felfedezés preventív* jelleggel is bír - mondta Vufír. - Nemcsak eltünteti az erőszakos gondolatokat, hanem meg is előzi azok kialakulását.

- Támogatom a javaslatot - jelentette ki Anhaido.

- Én magam is mellette állok - mondta Vufír.

- Kezdődjék - mondta Darla, és már nyúlt is a telefonokért.

preventív: megelőzésre szolgáló.

427

TIZENKILENCEDIK FEJEZET

1.

ANTHONY VALZANO REZIDENCIÁJA PÁPUA ÚJ-GUINEA, MOUNT VICTORIA December 26., kedd, zónaidő: 17 óra 06 perc

Kint a szabadban vadul sütött a nap, de itt lent csupán 2 fok volt, ezért

Anthony Valzano vastag kabátot viselt, és teát szürcsölt, ahogyan a konferenciaterem kommunikációs konzolja előtt ült. A vezérlőpulttal szemben

DUNCAN SHELLEY végső háború

hatalmas monitor volt a falon, a képernyőt egy negyvenévesnek látszó, nagyon magas nő mellalakja töltötte ki. Ő volt Olga Komorova, a szórakoztatóipar-hálózatának vezetője.

- Megszünteti az erőszakot? - kérdezte Komorova.

- Igen - felelte Valzano.

- De az agynak nincs erőszakosgondolkodás-központja!

- Valóban - helyeselt Valzano, és vett egy teasüteményt a tálcáról.

- Hogyan működik?

- Az új szer serkenti bizonyos belső elválasztású mirigyek termelését, ennyi az egész. Ettől a folyamatos hormonbombától csökken az izomtónus, és a személy egyfajta mámort érez, ami hasonlít a részegséghez, de a részegség többi tünete nem jelenik meg.

- És folyamatosan fennáll ez a mámoros állapot? - érdeklődött Komorova. Tudnia kellett egy s mást az új pszichiátriai drogról, mert neki kellett összeállítania az ideológiát hozzá.

- Igen, a mámor folyamatos - mondta Valzano. - Ha alábbhagyna, visszatérhetne az erőszak.

- Ezt a test biztosan megsínyli, hosszú távon. Gondolom, csökken az átlagélettartam és egyéb képességek.

428

- Jól gondold. Körülbelül tíz évvel csökken az átlagélettartam a szer hatására. Csökken a szexuális vágy, a teljesítőképesség, a személy egy kicsit közönyössé válik, úgy általában minden iránt.

- Ertem. Akkor nagy hangsúlyt kell fektetnem a romantikára - jelentette ki Komorova. - De mi lesz az új szexuális forradalommal? Csak most kezd kibontakozni!

- Egy ideig egymás mellett léteznek majd, és látszólag kiegészítik egymást. Azután a szex előtérbe helyezése és a csökkenő szexuális képességek konfliktust keltenek. És végül, a kettő közül az egyik eltűnik majd. Hogy melyik, azt meg fogjuk látni. Ha egy mozgalom elérte a célját, ideje eltűnnie.

- Oké, értem, világos. Akkor én elgondolodom, és kitalálom, hogyan lehetne a legrövidebb idő alatt, a leghatásosabban ismertté és elfogadottá tenni ezt az új elméletet és az új szert, és jelentkezem, amint megvagyok.

- Rendben, várom a jelentkezéset. Ne feledd: az idő sürget!

- Akkor még ma hívlak! - mondta Komorova, majd a kamerába mosolygott. - Beszélünk néhány óra múlva!

- Várom a hívásod!

Valzano a vezérlőpult egyik kapcsolójával megszakította az összeköttetést. A következő kapcsolata, akit hívnia kellett, Occa de Marias, aki a vallásokért és az egyházakért felelt. Az ő dolga lesz az egyházakat az új szer mellé állítani.

BRUNO WEINBERGER REZIDENCIÁJA

AMAZONAS, BRAZÍLIA

December 26., kedd, zónaidő: 04 óra 00 perc

Weinberger legnagyobb fedett úszómedencéjében ejtőzött. A százötven méter hosszú és hatvanöt méter széles feszített víztükrű medence fenekét remek mozaikképek díszítették. Weinberger egy hatalmas, felfújható gumifotelben lebegett

429

a kristálytisztá vizen. Bal kezében vízálló kamerát tartott, amely úgy nézett ki, mintha csak egy lapos képernyő lenne, két oldalán füllel ellátva.

- Értesíts, ha megvagy, Johann! - búcsúzott Weinberger egyik kapcsolatától, Johann Kebirtól, aki magánalapítványok egy sajátos hálózatát tartotta a kezében. Ha nagy mennyiségű pénzt kellett elrejtetni vagy láthatatlanul mozgatni, Weinberger Kebirhez fordult.

Weinberger kivette a pezsgős poharat a fotel pohártartójából, és ivott néhány kortyot, majd visszatette, és hívta a következő emberét. A képernyő alján három ikon volt látható, a második a sorban egy fehér hajót formázott. Weinberger megérintette a mutatóujjával.

- Itt vagyok, Bruno! - jelentkezett be Guy Botha, a világ pénzügyeinek irányítója.

Hófehér kapitányi egyenruhát viselt, és szemmel láthatóan épp egy hajó fedélzetén sétált felfelé a lépcsőn. Egy ugyanolyan hordozható műholdas kamera volt nála, mint amin Weinberger hívta.

- Én meg itt vagyok! - mosolygott Weinberger. Körbeforgatta a kamerát, hogy Guy Botha jól láthassa, mi veszi körül.

- Ezt nevezem! - ismerte el Botha. - Én meg itt vagyok! - mondta, és ő is körbeforgatta a kameráját.

- A jó öreg Niké! - ismerte fel Weinberger Botha kedvenc jachtját.

- Az bizony! Kár, hogy nem találkozhatunk! De úgy látom, a sors veled sem bánik

DUNCAN SHELLEY végső háború

mostoha kézzel! Tájékoztass, kérlek, hogy miért hívtál!

- Elindítunk egy új pszichiátriai forradalmat, lesz benne új felfedezés, új gyógyszer, meg tudom is én. Végül is ez teljesen lényegtelen. A lényeg, hogy ez egy igazi aranybánya. Egy olyan gyógyszert vezetünk be, ami megszünteti az erőszakos viselkedést, és kötelezővé tesszük a szedését minden ember számára. Botha füttyentett. Felért a parancsnoki hídra, és leült a székébe.

430

- Nagy koponya vagy, el kell ismernem! - mondta. - Egyébként hogyan éri el ez a vacak, hogy megszűnjön az agresszió? Manipulálja a hormonháztartást?

- Aha! A te dolgod az, hogy teljes mellszélességben mellé állj, és támogasd a lehető legnagyobb hitelekkel a gyógyszer előállítását és bevezetését.

- Számíthatsz rám. És mi legyen a konkurenciával?

- Tartsd alacsonyan a hiteleket, amiket felvehetnek - mondta Weinberger. - Hivatkozz arra, hogy a pénz aranyfedezetű, és a hitelek ebben az esetben nagyon komoly dolgok. Lesz majd valami kis ellenpropaganda az akcióval szemben. Kapsz majd egy listát, amelyben benne lesznek azok a magánszemélyek és intézmények, akik ellenzik. Nekik csak módjával adhatsz hitelt, és szép lassan, úgy három hónap alatt, csökkentsd le a nekik nyújtott hiteleket nullára. Továbbá, a listán szereplő kiemelt ellenzőknél tarts adóvizsgálatot, ha nincs hátralékuk, kreálj, és roppantsd őket össze.

- Meglesz. És ez visszafelé is érvényes? Tehát, aki mellette áll, azokkal bánjak kedvesen, ne legyenek velük túl szigorú, ha hátralékuk van, adjak nekik jelentős részletfizetési lehetőséget? Vagy töröljem a tartozásukat?

- Ja, valahogy így - bólogatott Weinberger. - Lesz egy listád a legkomolyabb támogatóinkról is, őket véd meg. Ha komolyabb problémájuk van az adóval, vagy mondjuk adócsalással vádolják vagy vádolhatnak őket, segíts nekik. Szükségünk van rájuk, mert nekünk dolgoznak.

Botha elgondolkodott öt másodpercig, majd bólintott.

- Majd azt mondom, hogy tévedés történt, és nincs is adócsalás. Esetleg kártérítést is fizethetek nekik, amiért ártatlanul meghurcolták őket. Az összeg nagysága attól függ, hogy mennyire fontos a szerepük a felfedezés és a gyógyszer elterjesztésében.

- Ez jó lesz! Láss munkához, és értesíts!

- Értesítelek, Bruno! Örülök, hogy láttalak!

- Akárcsak én!

431

Weinberger megszakította a kapcsolatot, a képernyőre visszatért a három ikon. Ivott a pezsgóból, azután megérintette a harmadik ikont, hogy harmadik kapcsolatát is ellássa tudnivalókkal.

3.

VLAGYIMIR BOLOTOV REZIDENCIÁJA

HAMIRKA-SZIGET, AZORI-SZIGETEK

December 26., kedd, zónaidő: 08 óra 08 perc

Bolotov a Déli Kastély tróntermében ült a gigászi méretű asztal mögött. Ez volt a dolgozószobája. Nem rajongott a modern dolgokért, és ha mégis szüksége volt valamire a technika vívmányaiból, annak igyekezett antik külsőt adni. A monitor, amely az asztalon volt elhelyezve, és amellyel szemben ült, csak szemből látszott annak, ami volt, máshonnan nézve sokkal inkább tűnt kisméretű, középkori szekrénynek.

- Jó napot, tanár úr! - jelentkezett be Bolotov egyik kapcsolata, Claude Hugó Sartre, aki Európa, Ausztrália és a szovjet utódállamok politikájáért felelt.

- Forradalom indul a pszichiátriában, amely egy új aggyal kapcsolatos bejelentéshez és egy új hormontablettához kötődik. Azt akarom, hogy biztosítson neki teljes politikai támogatottságot. Egyáltalán ne legyenek ellenzők.

- Értettem, tanár úr!

- Mi a helyzet Kutuzovval? Beválik?

- Igen, tanár úr! Minden jól megy vele. Megértette, hogy mi fontos, és miért. Nem lesz vele probléma - válaszolta Sartre.

- Helyes - mondta szárazon Bolotov. - Hajtsa végre az utasítást.

- Értettem, tanár úr! Azonnal hozzá is látok!

Bolotov szó nélkül kikapcsolta a kamerát. Soha nem pocsékolta az időt a társadalmi érintkezés szabályaira, mint amilyen a köszönés is volt. Hátradőlt Mromszáz éves trónján ülve, és elgondolkodott. Andanon járt az esze.

432

Andan fellázadt. Hogy történhetett? Hiba csúszott a rendszerbe. Mi volt az oka? Az ember.

Valahogyan ki kellene küszöbölni a rendszerből az embert. Bolotov sosem szerette az embereket. Nem bízott bennük. A kapcsolataiban sem bízott, és a személyzetében sem. Jobb szerette volna, ha inkább robotokkal helyettesítenék

DUNCAN SHELLEY végső háború

óket, mert azokkal nincs baj.4.

RALPH ARCHER REZIDENCIÁJA

VARANGER-FÉLSZIGET, NORVÉGIA

December 26., kedd, zónaidő: 10 óra 41 perc

Archer, a média-hálózatának irányítója, egy lappal beült a könyvtárszobájába, ahol több mint ötvenezer kötetnyi könyvet őrzött. kényelmesen elhelyezkedett a fekete bőrfotelek egyikében, letette az asztalra a laptopot, felnyitotta és bekapcsolta. A számítógép összeköttetésben állt a központi antennával, így tudott a kapcsolataival értekezni.

A képernyőn egy sovány, alacsony, ötven körüli férfi tűnt fel, a háttérben egy kandalló látszott, melyben tűz lobogott. A férfi Winston Brown volt, ő irányította az összes jelentősebb tévécsatornát, és a televíziós közvetítést lehetővé tévő tömegkommunikációs rendszer egészét.

- Üdvözlöm, Mr. Archer! - hajolt meg Brown.

- Jó napot, Mr. Brown - biccentett Archer. - Egy új kampányt kell megterveznie és levezetnie.

- Értettem! - Brown jegyzetfüzetet és tollat húzott maga elé. - Mik a részletek?

- Kapni fog egy aktát, melyben egy új állítás lesz kifejtve, továbbá megtalálja benne egy új biokémiai anyag leírását - mondta Archer, Brown pedig jegyzetelt. - Az állítás és a gyógyszer forradalmasítja a pszichiátriát.

- Mi ez az állítás?

433

- Az állítás úgy szól, hogy egy amerikai kutatócsoport megtalálta az agyban az erőszakos gondolatok központját, és kifejlesztettek egy gyógyszert, amely passzív állapotba helyezi és abban tartja ezt a központot, így nem jönnek létre agresszív gondolatok. Brown mindent leírt.

- Mennyi mindennek az igazságtartalma? - kérdezte. Ez fontos kérdés volt az állítás menedzselése szempontjából.

- Semmi. A gyógyszer egy hormontabletta, amely egyfajta kábultságot okoz.

- Értem. Milyen jellegű legyen a kampány?

- A lehető legnagyobb. Brown bólintott.

- Az ellenkampány?

- Készítsen egy hangos ellenkampányt is. Soroltasson fel néhány érvet.

Brown leírta: "A szer függőséget okoz."

- Mennyi idő után szüntessem meg az ellenkampányt? -kérdezte.

- Hagyjon neki három hónapot, majd kezdje el csökkenteni. Egy év alatt csökkentse nullára - mondta Archer.

- Értettem. Más egyéb?

- Nincs. Tervezzon. Rövidesen megkapja az aktát.

- Várni fogom! Vizontlátásra, Mr. Archer! - hajolt meg Brown.

- Vizontlátásra, Mr. Brown! - biccentett Archer.

Az összeköttetés megszakadt. Archer hívta a másik kapcsolatait, aki a rádióadókat és a rádióadást lehetővé tévő technikát tartotta irányítása alatt.

434

5.

ALEXISILIOPULOS REZIDENCIÁJA

OTMJAKON, SZIBÉRIA

December 26., kedd, zónaidő: 20 óra 12 perc

Alexis Iliopoulos kötetlen munkaidőben igazgatta az erőszak-hálózatot. Nem követte a napszakok váltakozását és az órát, de még a naptárat sem. A nap bármelyik órájában aludhatott vagy ébren lehetett, így nem volt ritkaság, hogy este vagy éjjel fogjon hozzá az ebédjéhez. Most is éppen ebédelte tágas, fényűzően berendezett ebédlőjében. Disznótorost evett, ez volt az egyik kedvence. Evés közben a feladatán gondolkodott, mellyel Darla nemrég bízta meg. Darla csak felhívta és átadta neki a parancsot, és az ő dolga volt, hogy kitalálja, hogyan lehet azt végrehajtani. Mire befejezte az ebédjét, ki is talált ezt-azt. Bekapcsolta a mindig magával hordozott számítógépét, és kapcsolatba lépett az egyik emberével.

- Köszöntöm önt, Iliopoulos úr! - jelentkezett be Filipe Arzac.

A férfi teniszruhát viselt, a háttérben egy gyönyörű, fedett teniszpálya volt látható. Arzac hatvanéves volt, de szenvedélyes teniszjátékos lévén, és mert nem olyan minőségű ételt evett, mint amilyet azok, akik nem tartoztak a legfelsőbb kaszthoz, fantasztikus kondícióban volt.

- Üdvözlöm! - köszönt Iliopoulos. - Volna egy kis munkája.

- Hallgatom, uram!

Arzac alá tartozott a föld valamennyi rendőri szervezete, valamint a jogrendszer is, mert a törvények tették következmények nélkülivé az erőszakot, melyet a legfelsőbb kaszt alkalmazott az emberek féken tartására.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Találjon ki néhány egyszerű, bárkire könnyedén ráhúzható vádat, továbbá találjon ki néhány törvényt, melyek megkönnyítik az előzetes letartóztatást, és meghosszabbítják a vádemelés nélküli fogva tartás idejét.

- Meglesz, uram! - mondta Arsac. - Kit vagy mit kell megvédenem?

435

- Elindul egy forradalom a pszichiátriában, és az ellentábor hangoskodóit kell majd kordában tartania - felelte Iliopoulos.

- Ahogy óhajtja, uram! Milyen messzire menjek el?

- Ezt majd az adott eset dönti el. Mindazonáltal készüljön fel rá, hogy bárkit börtönbe tudjon zárni néhány évre, ha szükséges. Ahol van halálos ítélet, ott tegye lehetővé bárki kivégzését, törvényes eszközökkel, kreált vád alapján.

Mindezekon felül, hozzon létre egy törvényt, amely bünteti a pszichiátria kritizálását. A "társadalom megóvása-törvény", vagy valami hasonló. Egy olyan törvényre van szükség, amely a pszichiátriái kritizálását a pszichiátria hitelrontásának, a kutatás és a gyógyítás akadályozásának tünteti fel, melyet egyfajta emberiség elleni büntettnek minősít.

- Nem probléma, uram! - jelentette ki Arsac. - Kidolgozom, és azután tájékoztatom. Mennyire sürgős?

- Az Andan utáni hajsza a legfontosabb, de ez rögtön utána következik. És továbbra is védje meg a pornóipart, mint eddig.

- Ahogy óhajtja, uram!

- Várom a jelentkezését! - mondta Iliopoulos.

- Rövidesen keresem önt!

Az összeköttetés megszakadt. Iliopoulos tovább gondolkodott, hogy miképpen védhetné meg még hatékonyabban az új forradalmat. Közben eszébe jutott, hogy milyen ízletes volt a disznótoros, és hozatott magának még egy adagot.

6.

CALI, KOLUMBIA

December 26. kedd. 23 óra 20 perc.

A kartell a monopólium egyik fajtája. Olyan üzletfelek társulása, akik közösen egy üzletágat irányítanak. Felosztják egymás között a piacot, megállapodnak a gyártás és a kereskedelem szabályaiban, és amíg betartják ezeket a szabályokat, a kartell létezik. A kartell lehetővé teszi, hogy egy szűk csoport

436

uraljon egy egész üzletágat, és ezáltal ők diktálják a szabályokat. A kolumbiában található droggal foglalkozó maffiacsaládok együttesen alkotják a kolumbiái droggkartellt. A legnagyobb, legerősebb család feje egyben a kartell feje is.

Cali kolumbia nyugati oldalán terül el. Igazi vadregényes táj ez, nehezen járható hegyvidék, ötezer méter feletti hegycsúcsokkal. Jósé Montez, a droggkartell főnöke is itt építette fel luxusvilláját, az egyik hegy oldalában. Montez magánhadsereget tartott fenn, hogy megvédjék az érdekeit. Mindenkit a kezében tartott kolumbiában és mindenről tudott.

Majdnem mindenről.

Valamivel este tíz óra után bezárkózott fényűző hálószobájába, hogy magáévá tegye a leggyönyörűbb nőt, akit csak életében látott. Sok fantasztikus testi adottságokkal megáldott nő fordult már meg az ágyában, de egy sem ért fel a mostanival. A nő fehér volt, fantasztikusan szép, okos, és hűvös, mint a jégcsap, és ez volt Montez gyengéje. Imádta betörni az ilyen kancákat, imádta látni, hallani, érezni, ahogyan egy ilyen fensőbbes nő állattá változik az ágyban.

Jósé Montez megvadította ezt az új nőt. A nő, aki korábban megközelíthetetlennek látszott, mégis elfogadta a meghívását, és a hálószobában azután ledobta az álarcát. Még táncolt is neki. Ott vonaglott a szőnyegen a hatalmas ágy előtt, és közben egyesével vette le a ruhadarabjait. Montez teljesen begerjedt, és már alig várta, hogy magához rántsa a nőt. És a nő végre bemászott mellé az ágyba, és akkor...

Akkor filmszakadás következett.

És amikor Montez legközelebb magához tért, fejével lefelé lógott egy kútban. Ezt onnan tudta, hogy fentről egy erős lámpa megvilágította a kútban.

- Ááááááú! - üvöltötte a kolumbiái droggkartell vezetője, amikor rájött, hogy ezúttal nem ő irányítja az eseményeket.

- Kuss legyen! - mordult rá Shana öt méterrel magasabban.

437

- két lehetőség közül választhatsz. Az egyik, hogy beleeresztünk a vízbe, és ott is hagyunk. A másik, hogy beszélgetünk. Melyiket választod? - kérdezte Damien.

Montez igyekezett felmérni a helyzetet, bár a kút alját leszámítva semmit sem látott. Annyit tudott, hogy egy kútban lóg, fejével lefelé, a lába és a keze

DUNCAN SHELLEY végső háború

össze van bilincselve, és a két bilincset lánc köti össze.

- Beszéljünk! - kiabált fel. - De előbb hadd tegyek fel egy fontos kérdést! Tudjátok, hogy én ki vagyok?

- Hogyne! Te vagy Jósé Montez, a kartell nagyfőnöke - sorolta Shana.

- Akkor jó. Csak tudni akartam, hátha eltévesztettétek a házszámot!

- Az logikus lenne, nem? - gúnyolódott Damien. - Miután kicsempészünk a házadból, nyilván nem tudjuk, hogy ki vagy.

- Csak kérdeztem!

- Nyugalom! Biztosan szeretné tudni, hogy kik vagyunk, ugye, Jósé? - kérdezte Shana.

- Igen, azt nagyon szeretném tudni! - kiabálta Montez.

- Sejtettem. Az Egyesült Államok elnökének vagyunk a barátai!

- Baszd meg! - káromkodta el magát Montez. Már akkor tudta, hogy ez az egész nem annyira jó ötlet, amikor Morton megkereste vele.

- Szeretnénk, ha elejtenék az elnök ellen felhozott vádakat! És azért jöttünk ide hozzád, hogy a segítségedet kérjük! - szólt le Damien.

- Sajnos nem tudok segíteni! Sajnálom! Nyugodtan elengedhettek!

- Sajnos ez nem fog menni, mert nem hiszünk neked!

- Az engem nem érdekel! - szólt fel Montez.

- Pedig érdekelhetne, mivel csak akkor engedünk el, ha hiszünk neked!

- Keménynek hiszitek magatokat, mi?! Ááááááü!

438

Montez zuhanni kezdett. Hét és fél métert zuhant fejjel előre, amikor belecsobbant a sötét vízbe.

A kötél hossza pontosan ki volt számolva. Montez fejjel lefelé, egészen a térdéig merült a vízbe. Mörjike ekkor alig húsz centiméterre volt alatta, és búvárfelszerelésben, éjjellátóval a fején figyelte, hogy mikor kezd el meghalni. Egy perc után a kartell főnöke elindult felfelé.

A legtöbb ember számára egy percig visszatartani a levegőt, óriási erőfeszítés, és Montez is ezek közé az emberek közé tartozott. Amikor kiemelték a vízből, fél percig fuldokolt.

- Segíts nekünk, Jósé! - kiabált le Damien. - Tudjuk, hogy nem fizetsz az elnöknek, és sosem fizettél. Nem rád vadászunk, ne aggódj! Azt keressük, aki a bizonyítékokat hamisította.

- Miért gondoljátok, hogy az elnökök nem egy korrupt rohadék? - érdeklődött Montez. - Azt hiszitek, hogy makulátlan, nem igaz?

Montez megint zuhanni kezdett. Ezúttal is egy percig volt a víz alatt, és amikor kiemelték, egy darabig megint rosszul volt.

- Dögöljete meg! Dögöljete meg! - ordította.

- Egy nevet szeretnénk! - mondta Shana.

- Dögölj meg, te bűdös kurva! Dögöljete meg! Dögöl... Montez megint zuhanni kezdett.

Kilencven másodpercnél Mörjike közelebb úszott, hogy mindössze tíz centi válassza el a főnök arcától.

Egy perc ötven másodpercnél Mörjike kivette a szájából a csutorát, és Montez szája elé tartotta, hogy a férfi ne fulladjon meg, ha nem bírná már tovább visszatartani a lélegzetét.

Letelt a két perc. Elkezdődött a harmadik.

- Oké, húzzátok ki! - szólt Mörjike a fejmikrofonjába. Damien kihúzta Montezt a vízből.

A drogbáró 2 perc 9 másodpercig volt a víz alatt.

Öt percet várniuk kellett a vállalat folytatásához, mert Montez annyira rosszul volt, hogy még csak nem is hallotta volna a kérdéseket.

439

- Egy nevet! - parancsolt rá Damien.

Montez biztosra vette, hogy még egy ilyet nem bírna ki.

- Morton... - hörögte. A feje, a nyaka és a tüdeje úgy égett, mintha tüzet gyújtottak volna benne.

- Mit mondasz?

-Mor... Morton... Clive... Morton!

- Clive Morton, a CIA igazgatója? - kérdezte Shana.

- Igen! Az egész az ő ötlete volt!

Montez elindult lefelé. Üvölténi kezdett. Félúton megállt.

- Be tudod bizonyítani? Montez köhögőrohamot kapott. -Igen... Igen!

- Szedjétek ki, mert el fog ájulni! - mondta Mörjike. Damien és Shana kihúzta Montezt a kútból, és letették a földre.

- Igen... be tudom... bizonyítani... - mondta Montez erőlködve, és megint köhögőrohamot kapott.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Hogyan? - kérdezte Shana.
- Szüksége van rám, nélkülem... nélkülem nem tudjátok az elnököket megmenteni!
- Ez igaz - ismerte el Damien. - Feltéve, hogy tényleg tudsz segíteni.
- Tudok. Volt az a felvétel... amelyiken... két társammal beszéltek az elnökökről...
- Amelyiket a telepített titkos kamerával vettek fel -mondta Shana.
- Igen, az! Hétszer vettük fel, míg olyan lett. Mint valami filmet!
- És hogyan tudod bebizonyítani?
- Megvannak a felvételek! Az összes! És még más is. Nemcsak Morton kamerája volt jelen abban a helyiségben, hanem az enyém is. Senkiben nem bízom, főleg egy CIA-s fickóban nem! Biztosítékra volt szükségem, hát megszereztem. Van vagy négy óra felvételem. Morton is rajta van, amint átadja nekem a szöveget, és amint betanítja, mint valami kibaszott hollywoodi rendező!

440

- És hol van ez a felvétel? - kérdezte Damien.
- A birtokon van elrejtve - felelte Montez.
- Akkor menjünk!

Elindultak a maffiafőnök rezidenciája felé. Nadya és Gorkie a sötétbe húzódva kísérték őket. Előbújt Zoe, kötelet dobott Mörjikeknek, aki kimászott és átöltözött. Mentek a többiek után.

441

HUSZADIK FEJEZET

1.

J. EDGÁR HOOVER FBI BUILDING

WASHINGTON D.C. December 27., szerda, 16 óra 30 perc

Richard J. Ford, az FBI igazgatója kiszállt a liftből a mélygarázsban, és elindult az autója felé. Ebben a percben ő volt az egyetlen ember a garázsban. Hét méterre járt a kocsijától, elővette a rádiókulcsot, hogy kinyissa vele az ajtó. Megnyomta a nyitógombot. A kocsiajtó zárja kattant, és egy pillanatra felvillant a lámpa, jelezvén, hogy megtörtént a nyitás. Ford átvette a bal kezébe az aktatáskáját, hogy kinyissa a kocsí csomagtartóját, amikor megszólalt a mobilja. Megállt, elővette a telefont. Megnézte, ki keresi: a titkárnője volt az.

- Parancsoljon, Miss Kelly! - szólt a telefonba.
- Igazgató úr, dr. Applegate önre vár! Nagyon izgatott. -mondta a titkárnő.
- Mondja meg neki, hogy visszamegyek, várjon!
- Értettem, uram. Önnek is készítek egy kávét, igazgató úr?
- Igen, kérek! Köszönöm! Rohanak!

Ford a kocsí felé irányította a rádiókulcsot, és lenyomta a zárógombot. Kattant a zár, a lámpa felvillant egy pillanatra.

Ha Henry ideges, az csak egyet jelenthet...

Futásnak eredt. A liftet az orra előtt hívták el. Káromkodva berontott a lépcsőházba, és nekiindult a lépcsőnek.

Dr. Henry Applegate az FBI központi videolaborjának vezetője nem volt egy ideges típus, de most annyira izgatott volt, hogy kilöttyintette a forró kávét a nadrágjára. Ügyet se vetett rá. Végre megérkezett Ford. Applegate felugrott.

- Richard! Beszélünk kell! - hadarta.
- Máris! Szia, Henry!
- Örülök, hogy még elértelek!

442

Elindultak az igazgatói iroda felé. Ford a kulcsát bedugta a zárba, és elfordította. Kinyitotta az ajtót, előreengedte a szakértőt, majd ő is bement. A titkárnő bevitte utánuk a kávét, és letette az igazgató asztalára.

- Igazgató úr, kér még valamit? - kérdezte.
- Félóránként főzön le egy kancsó kávét, Miss Kelly, amíg • azt nem mondom, hogy elég. Köszönöm!

- kérem! - biccentett a titkárnő, és elhagyta az irodát. Gondosan becsukta maga után az ajtót.

Ford ivott a kávéból. Levette a kabátját, és feldobta a fogasra. Közben Applegate egy dossziéval a kezében fel-alá járkált.

• - Bocsáss meg, Henry, de két napja nem láttam ágyat, és arra gondoltam, hogy hazaugrom egy pár órára aludni -mentegetőzött Ford.

- Én sem aludtam már egy ideje - mondta a szakértő. - És most egy ideig nem is fogok.

Ford lerogyott a székére.

- Nem akarsz leülni, Henry?

- Nem megy. Nincs hozzá idegzetem - mondta Applegate. Megkerülte az íróasztalt és kinyitva letette a dossziét az igaz-

DUNCAN SHELLEY végső háború

"gató elé. - A felvétel hiteles! Richárd! Tudod, mit jelent ez? - Semmi kétség? - kérdezte Ford, és próbált nyugodtnak látszani.
- Semmi! Abszolút semmi! Négyezer ellenőriztem, és minden teszt egyértelműen azt mutatja, hogy a felvétel minden kockája valós! - hadarta izgatottan Applegate. - Ez a felvétel igazi! Ezt bármelyik bíróságnak be tudom bizonyítani! Tudod, I mit jelent ez, Richárd? Az elnök nem bűnös! Nem korrupt! Nem követett el semmit! Morton áll az egész ügy hátterében! A CIA most még a Watergate-et is felülmúlta! Morton egy al-
' jas hazug, akinek a börtönben a helye!
Ford még mindig igyekezett megőrizni a higgadtságát. Magához húzta a dossziét, és elkezdte olvasni.
- Olvasd el, Richárd! Ez az egész egyszerűen... Be vagyok szarva, öregem! Lehet, hogy Andan nem beszélt félre, és tényleg van valami láthatatlan csoport a háttérben!
- Azért ne menjünk ilyen messzire! - szólalt meg Ford.
- Én akkor is félek.
Ford végigolvasta a jelentésnek azt a részét, amit megértett. Összecsukta a dossziét.
- Tehát igaz - állapította meg.
- Igaz - mondta Applegate. - Most mit csinálunk?
- Először is meg kell szüntetni az elnök elleni körözést. Azután el kell ejteni az ellene felhozott vádat. És végül semmissé kell tenni a szenátus döntését, amely szerint az elnököt elmozdították. Igen. Ezt kell tenni - Ford lenyomta az asztalán elhelyezett kommunikátor gombját. - Miss Kelly! Kérem, hívja fel nekem a legfelsőbb bíróság elnökét! Mondja azt neki, hogy élet-halál kérdése, hogy azonnal beszéljek vele.
- Igenis, igazgató úr! Máris hívom! t.
- Köszönöm - Ford a barátjához fordult. - Henry, Morton az orrunknál fogva vezetett minket! Ezt nem hagyhatjuk annyiban!
- Az biztos! - vágta rá Applegate. - Sohasem bírtam a CIA-t, Morton pedig az első perctől kezdve ellenszenves volt nekem! Éreztem, hogy valami nincs rendjén azzal a pacákkal!
Felbúgott a telefon Ford íróasztalán. Felvette.
- Itt vagyok, Miss Kelly! - szólt bele.
- Igazgató úr, adom önnek Ábrahám Mortimer bíró urat!
- Köszönöm, kapcsolja! - Ford megköszönte a torkát. -Üdvözlöm, Mortimer bíró úr! Most azonnal találkozunk kell! Az ügy nem tűr halasztást!

2.

FEHÉR HÁZ

WASHINGTON D.C.

December 29., péntek, 15 óra 00 perc

George Enfield, az Egyesült Államok elnöke nem tehetett róla. Próbált uralkodni magán, de nem bírt. Ahogyan a felesége tolt a folyosón, a médiaterem felé, fülíg ért a szája. Ez volt élete legcsodálatosabb napja. Akkor a győzelem volt ez,
444

amihez képest még az elnökké választása is a semmiségek kategóriájába tartozott. Szembeszegült Darla akaratával, és győzött.

A folyosó tömve volt emberekkel, mindenki mosolygott, és gratulált az elnöknek. A médiaterem ajtaja szétnyílt az elnök toloszéke előtt. Amint az első kerek átfordult a küszöbön, vakuk tucatjai villantak. Akinél nem volt fényképezőgép vagy filmkamera, az tapsolt. Joan a pulpitus mellett megállt, és szembefordította férjét a média képviselőivel. Megcsókolta a férje arcát, majd a fülébe súgta:

- Mindent bele! - ezután leült a pulpitus mögött elhelyezett székek egyikére, a lánya mellé.

Lassan elült a taps.

- Barátaim, örülök, hogy itt vannak, és örülök, hogy itt lehetek! - kezdte az elnök széles mosollyal az arcán. - A korábbi kijelentésemet, miszerint bizonyosak lehetünk benne, hogy a legfelsőbb kaszt létezik, továbbra is fenntartom. És innen a Fehér Házból szeretnék üzeni Július Andannak! Ön mellett állok, Andan úr, és örökké hálás leszek önnek, amiért segített életben maradni az elmúlt nehéz napokban! Ön nélkül biztosan nem éltem volna túl. Nagyon köszönöm! Tudnia kell, hogy mindenben számíthat rám a legfelsőbb kaszt elleni harcban! Hölgyeim és uraim! Barátaim! Kevés időnk van, ezért azonnal a közepébe vágok! Nemrég újabb műtéten estem át. E nélkül a beavatkozás nélkül ma már talán nem is élnék. Ugyan nem tudnék futkározni, de a hangulatom kiváló, nincsenek fájdalmaim, és tele vagyok életkedvvel. A toloszékem ellenére. Rengeteg hibát követtem el az utóbbi hetekben, és ezeket most helyre kell hoznom.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Mivel akarja kezdeni, elnök úr? - kérdezte valaki az első sorból.
- Ki maga? - az elnök a szemét meresztette. - Egy kanadai tévécsatorna...? Akkor minden világos.

Az elnök megjegyzése nagy derűtséget okozott.

- Azt kellett volna mondania: "Na de, elnök úr, miféle hibákról beszél? Önnek nincsenek hibái! És sose követett el hibát!" Ezt kellett volna mondania, barátom!

445

- Nagyon sajnálom, elnök úr! Kérem, bocsásson meg! -mondta nevetve a kanadai riporter.

- Na jó, megbocsátok! De csak ma, ezen a fenséges napon! Nos, az első intézkedésem, hogy orvosoljam a bajt, a következő: Július Andannak kegyelmet adok az ellene felhozott valamennyi vádat illetően! Azok a nevetséges parkolási cédulák meg a többi, semmiség, felejtsük el! A letartóztatás során való ellenállását is semmisnek tekintjük, mivel tudjuk, hogy a börtönben azonnal megölték volna. Remélem, Andan úr rövidesen visszatér a tévébe, és tovább okít minket a világ igazi arcáról! A második intézkedésem: azonnali hatállyal kinevezem William Donovanat a CIA élére! Ő az eddigi legkiválóbb igazgató, és nagy szükségünk van rá ezekben a nehéz órákban! Továbbá bocsánatot kérek Donovan úrtól, amiért bedőltem a manipulációnak, és menesztettem a posztjáról.

- Elnök úr! Elnézést! Mi lesz Clive Mortonral? - kérdezte a BBC riportere.

- Clive Morton börtönben van, a legszigorúbb őrzés mellett. Hazaárulással vádoljuk. A hazaárulás legsúlyosabb formáját követte el, mert azzal, amit tett, veszélyeztette a társadalmi rendet - felelte az elnök. - Tudom, hogy sokan pánikba estek, amikor én nemrégiben azt a kijelentést tettem a tévében, hogy a legfelsőbb kaszt létezik. Kérem, bocsássonak meg ezért! Nem tudom, hogyan, de másképpen kellett volna ezt a bejelentést megtennem, finomabb, emészthetőbb formában. Annyit szeretnék üzeni az embereknek, hogy a legfelsőbb kaszt létezik, de hatalma nem korlátlan. Egyetlen páncélzat védi: az ismeretlensége. És egyetlen fegyvert fordíthat ellenünk: a manipulációt. Ha mi nem hallgatunk rá, semmit sem tehet velünk.

446

3.

CIA FŐHADISZÁLLÁS

LANGLEY, VIRGINIA

December 29., péntek, 17 óra 11 perc

Donovan az igazgatói irodában ült, a kedvenc székében, nevetett, és az íróasztalát simogatta. Most kapta a hírt: Clive Morton öngyilkos lett a börtönben. A hír nem igazán törte le. Fantasztikusan érezte magát. Újra ő a CIA igazgatója, és ez így is marad. Senkinek nem engedi meg, hogy félreállítsa. Többé nem történhet meg.

Wayne Niemeyer, a terrorelhárító osztály vezetője Dono-vannal szemben ült, és mosolygott.

- Morton egy ritka aljas féreg volt, meg kell hagyni! - jelentette ki.

- Az - értett egyet Donovan. - És most felvágta az ereit. Ne is vesztegessünk rá több szót.

- Tényleg öngyilkos lett? - érdeklődött Niemeyer.

- Wayne, ugye, erre a kérdésre nem vársz választ? - kérdezte Donovan furcsa tekintettel.

- Már meg is kaptam a választ - mondta Niemeyer. Nevettek. Donovan felállt, és a bárszekrényéhez sétált.

- Felfogadtam öt megbízható fickót, ők lesznek a személyi testőreim! - tájékoztatta Niemeyert. - Még Vietnamból ismerem őket.

- Főnix-program?

- Ja, a híres Főnix-program! - Donovan tálcát, két poharat és egy üveg jóféle brandyt vett elő, és az asztalához vitte. -Ugye, iszol velem egyet?

- Nem hagynám ki!

- Sejtettem, hogy ezt fogod mondani! - Donovan mindkét pohárba töltött. -

Köszönöm, hogy megmentetted az életemet, amikor Mazzone megpróbált kinyírni. Nem tudom, hogy megköszöntem-e már, de ha nem, most megteszem. Ha pedig már igen, vagyok olyan hálás érte, hogy kétszer is megtegyem.

447

- Te is megtetted volna - szerénykedett Niemeyer.

- Meg. De ez nem kisebbíti az érdemeidet. Wayne! -Donovan átnyújtotta az egyik poharat. Niemeyer elvette, és felállt. - Ha van olyan pozíció, amit szeretnél, a tiéd. Persze, az enyémet leszámítva.

- Köszönöm, Bili, de nagyon jól érzem magam a terrorelhárításnál - mondta Niemeyer.

- Ahogy akarod, Wayne! Már eddig is nagyszerű munkát végeztél!

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Köszönöm. Mire igyunk? Mortonra? Donovan elfintorodott.
- Nem, rá semmiképpen. Inkább Andanra. És Darlára. Koccintottak.
- Andanra! - mondták egyszerre, majd Donovan még hozzátette. - És arra az algazabáló, faszfej Darlára!
Kiítették a poharukat. Donovan ismét töltött.
- És most mire igyunk? - kérdezte Niemeyer.
- Fogalmam sincs! - mondta Donovan. - Majd utána kitalálunk valamit.
Niemeyer nevetett. Koccintottak, és megint ittak.

4.

REJTEKHELY

PRINCE EDWARD-SZIGET

December 29., péntek, zónaidő: 19 óra 00 perc

A Kunoichi Klán közel két és fél hónapig vigyázott Andanra. Szinte az életformájukká vált, hogy van velük valaki, akire a nap minden percében vigyázni kell. Azt követően, hogy Andant megpróbálták letartóztatni, és emiatt ismét illegálitásban kényszerült, Gorkie úgy döntött, hogy Andannak is és nekik is sokkal jobb lesz, ha Andanra ezentúl a Hattori klán vigyáz a Titkos Hadtest főhadiszállásán. Amikor a döntéséről tájékoztatta Andant, viccesen azt mondta neki, hogy csak púp a hátukon. Mindketten nevettek. De hogy ez mennyire igaz

448

volt, azt a klánban mindenki érezte. Andan púp volt a hátukon. Ez tény. Mérheteretlenül sokra tartották őt, bárkit megöltek volna, hogy megvédjék, és ha szükséges, az életüket adták volna érte, de azért mégiscsak lelassította őket, behatárolta a mozgásterüket és a taktikai lehetőségeiket. Nem testőri feladatokra voltak felkészülve. Idővel mindannyian megkedvelték Andant, de amikor leadták, érezhetően megkönnyebbültek. Azóta sokkal lazábbak voltak. A feszültség eltűnével mintha a sérüléseik is gyorsabban gyógyultak volna. Végre megint igazi ninja életet élhettek, aminek az volt a lényege, hogy semmilyen kapcsolatot nem tartottak fenn a társadalommal. Imádták ezt a fajta életet. Erre születtek. És ennek most megint vége egy időre.

A klán a felszín alatti második emeleten, a műveleti szobában gyűlt össze.

- Hétfőtől folytatódnak a tévéinterjúk - jelentette be Gorkie. - Ismét az lesz a dolgunk, hogy vigyázzunk Júliusra.

- Az HAC már nem létezik, a maffia is kiszállt a képből, a CIA mellettünk áll, az FBI is, az elnök is, még hozzá nyíltan, a Hattori Klán pedig továbbra is a szövetségeseink - sorolta Nadya. - Az ellenfeleink meggyengültek, mi pedig megerősödünk. Jó esélyt látok rá, hogy a további merényleteket meg tudjuk akadályozni.

- Ennyi védelmi gyűrűn ki tudna áttörni? Úgy értem, ki tudna áttörni mindezen észrevétlenül? - tette fel a kérdést Mörjike.

- Szóval, készen álltok? - nézett körbe Gorkie.

- Mi az hogy! - vágta rá Mörjike.

- Én készen állok - jelentette ki Nadya.

- Én is! - emelte fel a kezét Nicole.

- Nekem eleinte voltak bizonyos problémáim ezzel az újfajta harcmodorral, de azután ráéreztem az ízére, és ma már bátran kijelenthetem, hogy szeretek terroristákat lelőni! - mondta Damien, ami általános derűtséget váltott ki.

- Ez nekem is tetszik! - csatlakozott Shana.

449

- Fogadjunk, hogy nekem továbbra is az operátor szerepét szánjátok! - játszotta a sértődöttet Zoe.

- Igen, de csak azért, mert te egy született telefonos kisasz-szony vagy, és ez nagy szó! - ugratta Mörjike.

- Mindig is ilyen karrierről álmodoztam! - grimaszolt Zoe, majd Gorkie-hoz fordult. - Én is szeretnék terroristákat lelőni!

- Majd hozunk neked egyet, és jól megszadizhatod, jó lesz, kicsi Zoe? - érdeklődött Gorkie.

Zoe vicsorgott, begörbítette az ujjait, mintha egy szadista vadállat lenne, és szétcincált egy láthatatlan terroristát. Úgy nevettek, mintha egy remek kabaré-előadást néznének.

- Kitaláltam valamit, hogy tovább csökkentsük a veszélyt. - folytatta Gorkie, miután elkomolyodtak. - Kiválasztunk egy helyet, ami minden szempontból maximálisan megfelel. És ott berendezünk egy stúdiót. A teljes technikai személyzetet biztosítjuk. És nem Júliust szállítjuk keresztül a városon, hanem a riportert és az aznapi vitapartnert. A stúdió titkos lesz, senki sem fogja tudni, hogy hol van. Ez a terv. Mit szóltok?

- Ha elég jól csináljuk, és elég jól fogjuk csinálni, ebben biztos vagyok, akkor Darla meg fog örülni, mert nem tehet semmit - mondta Nadya.

Gorkie mosolyra húzta a száját.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Nos, ez része a tervnek.

5.

HÁRMAK REZIDENCIÁJA

QAANAAQTÓL 500 KM-RE ÉSZAKKELETRE,

GRÖNLAND December 29., péntek, zónaidő: 21 óra 10 perc

Vufír és Anhaido arról beszélgetett, hogy miképpen tüntethetnék el az elnököt és Donovant, Darla eközben csak ült és hallgatott.

Darla lassan felemelte a kezét, és hátrasímitotta a haját, majd megdörzsölte a szemét. Ez hihetetlenül emberi reakció volt. Vufír és Anhaido még sosem látták ennyire emberinek.

450

- Mi történt? - kérdezte Anhaido. Darla csak meredt maga elé.

- Könnyedén el tudjuk intézni őket - jelentette ki Vufír.

- Felesleges - szólalt meg Darla. Anhaido és Vufír összenézett.

- Miért felesleges? - kérdezte Vufír.

- Mert túl késő - adta meg Darla a választ. - El tudjuk intézni George Enfieldet és William Donovant is. És Július Andan sem menekülhet el örökké. Ez igaz. De teljesen felesleges.

- Miért az? - kérdezte Anhaido.

- Mert már késő - mondta Darla. - Mindhárman eltűnhetnek a világból, és semmi nem változik. Fenn tudjuk tartani a rendszert, még nagyon sokáig, de egyre nehezebben. Amióta megjelent Július Andan könyve, egyre több és több erő igényel a rendszer működtetése. A létünkéről szóló információ kijutott a világba, és többé már nem lehet a rendszert erőfeszítés nélkül fenntartani. Ha kezelünk egy problémát itt, feltűnik egy másik ott. Az információ kijutott.

Vufír és Anhaido átgondolták, amit Darla mondott. Egyszerre bólintottak rá.

- Ez igaz - ismerte el Vufír.

- Mit javasolsz? - kérdezte Anhaido.

- A világ változik, és nem a jó irányba.

- És a kegyeledmőfés?

- Mit számít az? Az információ kijutott, és amíg kint van, a rendszer nem lesz tökéletes.

- Mit javasolsz? - kérdezte Anhaido.

- A javaslatom az, hogy el kell tüntetni az információt a civilizációból.

- Hogyan?

- Ez a civilizáció tévútra futott. Vessünk véget neki. Zárjuk le ezt a fejezet, és kezdjünk egy újat. Legyen ismét őskor.

451

Anhaido átgondolta a lehetséges ellenérveket, majd rábólintott.

- Elfogadom a javaslatot - jelentette ki.

- Én is. Tegyük meg - mondta Vufír.

Darla elvette az asztalról a középső telefont, és hívta a készülék párját.

- Mik a hírek? - jelentkezett be egy kellemetlenül magas hangú, meghatározhatatlan nemű ember.

- A rólunk szóló információ kijutott a világba, és bekerült a köztudatba. A rendszer már nem tökéletes. Megingott. Szeretnék engedélyt kérni a civilizáció megsemmisítésére.

- Várjon utasításra! - mondta valaki a telefonba, majd bontotta a vonalat.

Darla visszatette a telefont az asztal közepére.

452

HUSZONEGYEDIK FEJEZET

1.

AZ ÉLET ÜNNEPLÉSE, MELEGFELVONULÁS

MANHATTAN, NEW YORK

December 29., péntek, 21 óra 28 perc

A széles sugárúton lezárták a forgalmat, lovas rendőrök vigyáztak a rendre, mindenfelé színes lámpák égtek, színes lámpások lengtek a szélben, színes szalagok és konfetti szállt a levegőben. Karneváli hangulat uralkodott, a hideg most senkit sem zavart. Az AIDS megszűnt létezni, új, minden eddiginél vadabb szexuális forradalom hajnalát ünnepelte az utcákra tóduló hatalmas embertömeg. Nyitott platójú teherautók hajtottak az úttesten, a sétálás sebességével, megrakva feltűnő, színes öltözetű férfiakkal és nőekkel, homoszexuálisokkal és leszbikusokkal, akik kurjongattak és sikongattak, táncoltak, és szórták a színes konfettit az úttestre. A hangszórókból tüzes latin ritmusok szóltak. A teherautók előtt ezer táncos járta a rumbát.

Paul már elég jól volt, bár annyira még nem volt erős, hogy beálljon a táncolók közé, de már segítség nélkül tudott járni. Ámulva, nevetve nézte a hullámzó forgatagot. Mellette Vincent énekelt. Mindketten a halál torkából tértek vissza az életbe, és ezért hálát adtak Istennek.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Paul észrevett néhány férfit, aki tolozékben ült, és aki szemmel láthatóan ugyanannak a halálos kórnak esett áldozatul, amelynek ő. Az egyik férfi éppen rá nézett. Paul a győzelem jelét mutatta felé. A fickó nevetett, és mindkét kezét az égnek emelve, ujjjaival V-betűt formázva üdvözölte.

- Isten szeret minket! - szólalt meg Vincent.
- Igen! Szeret! - bólogatott Paul.
- Jó volna bepasizni, nem gondolod?
- Én még várnék egy-két hetet - mondta Paul. - Minden nap

453

erősebb leszek, de ma még nem bírnék kielégíteni egy férfit. No persze, nagyon vágyom már a szexre, elmondhatatlanul hiányzik. Van mit bepótolnom. Elég sokáig voltam tetszhalott.

- Én nem vesztettem el a reményt - jelentette ki Vincent. - Valahol a lelkem mélyén hittem benne, hogy Isten nem hagy minket cserben, és hogy az AIDS nem az ő büntetése.

- Miért büntetne meg minket? Nem tettünk semmi rossz-szat!
- Mi jó emberek vagyunk! Bárcsak többen lennénk! Nem ártunk senkinek! - Vincent kajánul elmosolyodott. - És mit szeretnél jobban: szerelmet vagy örült szexet?
- Nálam ez a kettő mindig együtt jár. Én minden partnerembe szerelmes voltam - mondta Paul. - És te?

- Én nem. Én még nem voltam szerelmes soha. Talán majd egyszer! De most még fiatal vagyok ahhoz, hogy megállapodjak, inkább élni akarom az életemet, és kipróbálni mindent!

Paul csak mosolygott. Az egyik teherautó éppen előttük hajtott el. A hangszórókból üvöltött a zene. Ez még egy kicsit sok volt Paulnak, befogta a fülét. De nevetett, nagy szemekkel nézte a teherautón lévő embereket, és képzeletben ő is velük táncolt.

Paul észrevette, hogy a teherautó platóján egy szép férfi éppen őt nézi. Összetalálkozott a tekintetük. A férfi kivillantotta hibátlan fogsorát, és egy marék színes konfettit dobott Paul felé. Mindkettőjüket melegség járta át. Egymásba szerettek.

2.

KREML

MOSZKVA, OROSZORSZÁG

December 30., szombat, zónaidő: 07 óra 10 perc

Alexandr Kutuzov, Oroszország elnöke, jól fészülten, gondosan nyírt szakállal, remekbe szabott öltönyben sétált a díszes folyosó vége felé, ahol a BBC tévéstábja várta, hogy interjút készíthessenek vele. Kutuzov ölében tartotta egyik

454

(új) kislányát, mellette a felesége, kézen fogva a másik kislányt. A tévések buzgón filmezték a kedves jelenetet.

- Kérem, bocsássanak meg! - szólalt meg Kutuzov halvány mosollyal az arcán. - A lányaim és imádott feleségem segítenek a Vörös-tér feldíszítésében, hogy méltón fogadjuk az új évet!

Kutuzov megölelte és megpuszilta a gyerekeit és a feleségét, majd leült az előkészített fotelba, a tévésekkel szemben. Családja a főkapu felé sietett, hogy a hírneves téren teljesítsék kötelességüket. Az interjú helyszínét Fjodorov választotta ki, ez a folyosó volt a Kreml egyik legimpozánsabb része.

Kutuzov már tanult angolul, de még nem tudott valami sokat, ezért az interjú oroszul folyt. A BBC egyik legismertebb oroszországi tudósítója, Péter Knight pedig kiválóan beszélt oroszul.

- Elkezdhetjük az interjút, elnök úr? - kérdezte Knight. Kutuzov a tévések mögött álló emberekre nézett. Fjodorovot kereste a tekintetével. Az öreg bólintott.

- Én készen állok! - mondta Kutuzov nyájasan.

- Akkor... - Knight előbb az egyik, majd a másik operátorra nézett, az egyikük őt vette, a másik Kutuzovot, és mindketten bólintottak. - Egy, kettő, három... - számolt Knight, a négyet és az ötöt már csak mutatta. Belenézett a kamerába, ami őt mutatta, és kedvesen elmosolyodott. - Jó napot kívánok! Péter Knight vagyok, és Oroszországból jelentkezem, ahol Alexandr Kutuzovval, Oroszország új elnökével beszélgetek, a Kreml impozáns díszletei előtt - mondta angolul, majd oroszra váltott. - Üdvözlöm, Kutuzov elnök úr!

- Mr. Knight! - biccentett Kutuzov. - Örömemre szolgál, hogy beszélgethetek önnel! Régóta figyelemmel kísérem a tudósításait, és hálás vagyok önnek az objektivitásáért.

- Nagyon köszönöm, elnök úr! Önt mind Oroszországban, mind pedig külföldön, főleg nyugaton, afféle politikai fenegyereknek tartják. Ez tudatos imázs választás, vagy csak így alakult?

DUNCAN SHELLEY végső háború

Kutuzov szerényen nevetett.

455

- Nem tudom - mondta. - Én saját magamat csak egy nagydarab, csúnya, szakállas embernek látom, aki a végsőkig elszánta magát arra, hogy kellemes helyé tegye ezt az országot mindenki számára.

Knight nevetett. Ritkán tapasztalta, hogy egy politikusnak önkritikája és stílusa is legyen.

- Ön a gazdasági összeomlás idején lett az ország vezetője. Rengeteg mendemonda kering arról, hogy ez miképpen is történt, ezért szeretném, ha elmondaná ön, elnök úr, hogy mi is folyt azokban az időkben.

- Azt mondhatnám önnek, Mr. Knight, hogy azokban a napokban, amikor a káosz uralkodott a világban, és összeomlott a kormány az országomban, az általam nagyon sokra becsült, néhai Nyikoláj Andrejevics Kamov meghalt, ahogyan több miniszter is, és minden a feje tetejére állt, háború dúlt, az emberek éheztek és féltek, én pedig egyszerűen csak erre jártam, és valamit tennem kellett. Tudja, ez viccesen hangzik, de nagyon is igaz! Nem volt központi vezetés, nem volt semmilyen kormány. Én pedig, bár rendőrnagy voltam, és nem politikus, egyszerűen beleültem egy üres székbe, és azt mondtam magamnak: valamit tennem kell, mert ha nem teszek semmit, csak még nagyobb lesz a baj. Féltettem a családomat. És magamat is. Oroszország a teljes összeomlás szélén állt. És akkor, amikor a Kreml folyosóin sétáltam, és éppen itt voltam, ezen a helyen, ahol most ülünk, felbukkant néhány ember, akik menedéket kerestek, ahogyan én is. Kint az utcákon tombolt az erőszak, mindenki menekült, ahová csak tudott. Az emberek, akik talán harmincan lehettek, gyerekek, nők, férfiak, idősek, betegek, akik szemmel láthatóan rettegtek és éheztek, kértek, hogy segítsék elbújni. Mivel én már jártam korábban a Kremlben, hiszen a maffiaügyi munkámért többször is kitüntettek e falak közt, tudtam, hogyan lehet lejutni a pincébe, és lekísértem őket. Ekkor az egyik idős nagyapó sírva fakadt, és azt hajtogatta, hogy vége mindennek, mert az országnak nincs vezetője. Én pedig azt mondtam neki, hogy téved, Oroszországnak van vezetője: én vagyok az.

456

- Egyszerűen csak felvállalta? - kérdezte Knight elcsodálkozva.

- Igen - bólintott Kutuzov. - És láttam, hogy ettől megnyugodnak. Nos, ettől kezdve egyszerűen mindenkinek azt mondtam, hogy én vagyok az elnök.

- És elhitték?

- A többség igen. A rendőrség és a titkosszolgálat berkeiben sokan tudták, hogy ki vagyok, és elismerték a munkámat - Kutuzov nevetett. - Sokan meg azt hitték, hogy maffiafőnök vagyok! - ezen Knight is nevetett. - Olyan jó volt az álcám, és olyan hosszú időn át voltam beépített zsarú, hogy néha már én sem voltam benne biztos, hogy nem vagyok-e tényleg maffiafőnök! Mindenesetre, sokan jól tudták, ki vagyok valójában, és amikor megkerestem őket azzal, hogy tegyünk valamit, mellém álltak. Csupán azért, mert megbíztak bennem. És ezért örökre hálás leszek nekik! Ha nem hisznek bennem, semmit sem tehettem volna.

- A családja hol volt akkoriban?

- Vidéken, Szibériában, a feleségem édesanyjánál. Hála istennek, nem tartózkodtak a fővárosban, amikor ez az egész borzalom elkezdődött! Én meg Moszkvában voltam, dolgoztam, és nem tudtam eljutni hozzájuk.

- Az, ahogyan ön elnök lett, olyan, mint egy hollywoodi sikertörténet! - jelentette ki Knight.

- A szükség sok mindenre képessé teszi az embert - jegyezte meg Kutuzov bölcsen. - Én nem vagyok politikus, és nem nőttem fel a feladathoz. Nem álltatom magam efféle hívságokkal. Csak egy zsarú vagyok, aki kényszerhelyzetbe került, és cselekednie kellett.

- Ön nem nőtt fel a feladathoz? Ön húzta ki az országot a válságból! Ön teremtett olyan közbiztonságot, amiről a legtöbb nyugati ország még álmodni sem mer!

Kutuzov szerényen mosolygott.

457

- Ismertem a maffiát - mondta. - Tudtam, kit kell elkapni, mit kell tenni, hogy megbénuljon a maffia, és nagyon sokan segítettek. Ennek köszönhető a jó közbiztonság, nem a személyes varázsomnak. Egyedül semmit sem tehettem volna. Tényleg nem vagyok politikus, és tényleg nem nőttem fel a feladathoz. A kormány ismét működik, az ország talpra állt, itt az idő, hogy valaki olyan üljön az elnöki székbe, aki oda való.

- Maga nem politikus, Kutuzov úr, maga egy rendőrnagy, egy zsarú, aki két lábbal a földön jár, és nem a bevett politikai fogásokra, hanem a józan paraszti észre hagyatkozik. Ön nagyon is alkalmas arra, hogy elnök legyen! Nyugaton is mindenki elismeri!

- Ezen már én is csodálkoztam eleget! - nevetett Kutuzov. - Úgy határoztunk,

DUNCAN SHELLEY végső háború

hogy februárban választásokat tartunk, demokratikus választásokat, hogy az emberek eldönthes-sék, kit akarnak elnöknek.

- És ha önt választják? - kérdezte Knight.

- Én nem indulok a választásokon. Nem vagyok elnöknek való. Még politikus se vagyok.

Knight nevetett.

- Azt gondolom, elnök úr, hogy ön annyi jót tett ezzel az országgal, hogy az emberek akkor is önre fognak szavazni, ha nem indul a választásokon! Én biztos vagyok benne, hogy továbbra is önben tisztelhetjük majd Oroszország elnökét, Kutuzov úr!

- Ugyan, Mr. Knight, ön eltúlozza a jelentőségemet! - mosolygott Kutuzov.

Knight nem túlozta el. Nem is tudta volna. Fjodorov a háttérbe húzódva figyelte az interjút, és meg kellett állapítania, hogy a tanítványa jó munkát végez.

458

3.

NAPÓLEON CLUB

PÁRIZS, FRANCIAORSZÁG

December 30., szombat, zónaidő: 07 óra 43 perc

Két férfi ült az asztal mellett, papírok heverték előttük, toll a kezükben, és elmélyülten gondolkodtak. Mindketten hatvanas éveik elején jártak, kis pocakot eresztettek, szemüveget viseltek, és évtizedek óta dolgoztak a szakmájukban. Szövegezők voltak.

- Hogy a jobb, hallgasd! - szólalt meg Pierre, és felemelte a papírlapot az asztalról. - Gondolatok vagy késztetések? Vagy érzések? Vagy érzelmek?

- Szerintem a gondolatok hangzik a legjobban - mondta Jean. - Az még új, a többi már nem annyira. A többit már használtuk néhányszor.

- Tehát agresszív gondolatok - foglalta össze Pierre. - Agresszív vagy erőszakos?

- Agresszív... Erőszakos... - ízlelgette a szavakat Jean. - Melyik hangzik ijesztőbben?

- Az agresszió az egyfelől viselkedés, másfelől érzélem. Az erőszak viszont elsősorban viselkedésre utal. Dühöngő, haragvó... elvesztette a fejét... nem tud magán uralkodni...

- Erőszakos? Legyen ez? Vagy a másik? Utána kellene néznünk, hogy melyiket használják gyakrabban a médiában a pusztítás kifejezésére - javasolta Jean.

- Akkor mindenképpen az erőszak a jó szó! - állapította meg Pierre. - Erőszakot alkalmaz. Erőszakos fellépés. Az agressz-szióról már mondtuk azt korábban, hogy van egészséges oldala is. De azt még nem mondtuk, hogy van jó erőszak. Tehát maradjon az erőszak, ez lesz a jó szó. Az emberek az erőszaktól félnek inkább, mint az agressziótól. Az erőszak szó sokkal negatívabb.

- Igen, igazad van - értett egyet Jean. - Legyen ez a szó. Erőszakos gondolatok? Az erőszakos gondolatok központja.

459

Vagy erőszakos... erőszakos gondolatok, igen, ezt már megbeszéltük. Jól van, ez rendben van.

Pierre felállt, és kisétált a falra szerelt táblához. A táblán egy hatalmas rajz volt látható, amely az agyat ábrázolta. Az agy vörös vonallal kisebb területekre volt osztva és mindegyik területet egy szám jelzett.

- Akkor most nézzük, hogy hová tegyük ezt a központot - mondta Pierre. - Hol legyen az erőszakos gondolatok központja az agyban?

Jean egy vaskos könyvet húzott magához, és belelapozott. A könyv agyterületeket ábrázolt, számítógépes rajzok formájában. Az egész agy fel volt osztva kisebb területekre, mintha csak felparcelláztak volna egy földdarabot. Mindegyik parcella mellett néhány vonal állt a papíron, melyekre beírhatták, hogy minek a központja. A könyvnek mintegy a feléig voltak beírva a központok, a többi agyterületnek még nem találták ki a funkcióját.

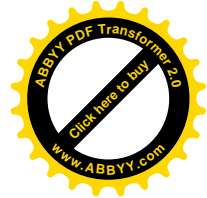
- Mivel a nők is lehetnek erőszakosak, olyan agyterületet kell választanunk, amelyiknek nem adunk valamilyen jellemzően férfi funkciót - mondta Pierre a táblán függő képet nézegetve. - És feltétlenül olyan agyterület kell, amely a csecsemőknél is megvan, hogy ők is kaphassák az új szert.

Jean lapozni kezdett a könyvben, és megállt a legelső oldalán annak a fejezetnek, amely a csecsemőagy parcelláinak besorolását tartalmazta.

- Az agresszió központja nem jó, az túl primitív - jelentette ki Pierre. - Valami más kell, ami nem annyira primitív, mert nem késztetésekről van szó, hanem konkrét gondolatokról.

Jean magához húzott egy másik, az előzőnél valamivel kevésbé vaskos könyvet, és lapozni kezdte.

- Megnézem a tomográfos felvételeket, hogy hol észleltek aktivitást az agyban - mondta.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Jó ötlet! - helyeselt Pierre, és a rajzot nézve tovább gondolkodott.

460

4.

GOLD SILVER TANKHAJÓ

PANAMA-CSATORNA

December 30., szombat, 11 óra 59 perc

Hans Christiansen a hajó parancsnoki hídján állt az ablaknak dőlve, és egy hatalmas tengerészeti távcsóval az égboltot fürkészte. Harminckét helikoptert számolt, mindegyik egy-egy tévétársaságot képviselt, mindegyikben operatőrök ültek, és a vizet filmezték. Az egymáshoz láncolt tankhajók körül kisebb hajók szeltek a hullámokat, fedélzetükön a média embereivel.

Christiansen nem volt elégedett. Bár óriási felhajtást csináltak, és több állami vezető is nyilatkozott az ügyben, terroristának bélyegezték őket, és senki sem volt hajlandó tárgyalni velük. December 24-e óta nem értek el semmilyen eredményt, és egyetlen liter olajat sem vásároltak tőlük. És hiába adott Christiansen akárhány interjút, nem foglalkoztak velük. Nyilvánosságban nem volt hiány, de pénzt senkitől sem kaptak.

Christiansen ránézett az órájára.

Éppen dél lett.

Eljött az idő.

Tele volt megvetéssel az egész átkozott világgal szemben, és már egyáltalán nem érdekelte semmi. Úgy érezte, elvettek tőle mindent, amiért érdemes volt élnie. A tankhajók köre valóságos kordont vontak a hadihajók, és azt sem tar-I totta kizártnak, hogy lőni fognak rájuk, de már ez sem érde-I kelte. Már csak egy dolog izgatta: hogy megfizessen. Hogy kárt okozzon.

Felemelte a telefonkagylót, és beleszólt.

- Dél van. Csinálják.

A kagylót visszatette a helyére, és ismét az eget fürkészte.

- Remélem, mindent vesztek - mondta maga elé. - Akkora olajfolt lesz a vízen, ami még az úrból is látszani fog!

461

5.

FEHÉR HÁZ

WASHINGTON D.C.

December 30., szombat, 14 óra 11 perc

Az elnök, a felesége, az alelnök és a védelmi miniszter az Ovális Irodában dolgozott. A jegyzeteik betérítették az egész szobát.

Felbúgott a telefon, Joan felvette.

- Ovális Iroda, tessék! - szólt bele. - Rendben, adom! A kagylót odatartotta a férje füléhez.

- Igen? - szólt bele az elnök nyugodtan, majd feldühödött - Akkor is csináljanak valamit! Nem érdekel, hogy mit! Nem hagyhatjuk, hogy végigcsinálják! Nyissanak tüzet, az istenért! Ezek terroristák mind egy szálig! Akkor jelentkezzen! És jó híreket hozzon nekem, megértette? - visszavett a hangerőből, és felnézett a feleségére. - Köszönöm, visszateheted.

Joan a helyére tette a kagylót.

- Mi történt? - kérdezte az alelnök. - A tankhajók?

- Igen, azok a nyavalyás terroristák! Eresztik bele az olajat a tengerbe, és már a második akció is meghiúsult, hogy leállítsák őket! Az összes hajót egymáshoz láncolták, és megpakolták őket bombákkal, melyeket felrobbantanak, ha valaki közelít. Komolyan mondom, ezek nem emberek! Kiirtják az óceán élővilágát, csak mert nem keresnek már milliárdokat! Ezek egyszerűen nem emberi lények!

- Egy kisebb olajfolttal még tudnánk valamit kezdeni, de nem egy ekkorával!

Hatszázmillió liter olaj az óceánban... -az alelnök megrázta a fejét. - Úristen!

- Ha szétlőjük őket, az egész meggyullad, és csak még rosszabb lesz! -

állapította meg a védelmi miniszter, Laurence Hunter. - Csak a kommandósok segíthetnek!

- A kommandós akciók eddig még kudarcba fulladtak -mondta Enfield. - Na jó,

hagyjuk ezt az ügyet. Borzalmas, ami történik, de a jövőnk nem ezen múlik!

Foglalkozzunk azzal, ami a legfontosabb. Hogy állunk?

462

Charlie Bürke, az alelnök a jegyzetfüzete fölé hajolt.

- A szenátorok negyvenhét százaléka egyértelműen mellettünk áll - olvasta.

- Akkor haladunk! Ki a legfőbb ellenzónk? Ki az, aki a leginkább kételkedik a legfelsőbb kaszt létében?

- Gilbert szenátor.

- Nem biztos, hogy kételkedik, talán csak fél - jegyezte meg a védelmi miniszter.

- Elképzelhető - értett egyet az elnök. - Hogyan állítsuk a mi oldalunkra? Van

DUNCAN SHELLEY végső háború

valakinek ötlete?

- Azt mondja, hogy megcsúfoljuk a politikát, és az egész világ előtt hülyét csinálunk magunkból, amiért hiszünk egy ilyen ostobaságban, mint a legfelsőbb kaszt - emlékeztette a többieket Joan.

- Vagy a mi oldalunkra állítjuk, vagy eltávolítjuk a hatalomból, ezek a lehetőségek - jelentette ki az elnök. - Ötletek, bármelyikre?

Elgondolkodtak.

- Valamilyen ürüggyel kérhetnék egy nagyon alapos biztonsági ellenőrzést a szenátorokkal kapcsolatban. Lehet, hogy ennyi elég is ahhoz, hogy magunk mellé állítsuk vagy eltávolítsuk Gilbert szenátort és a többieket - javasolta Joan.

- Nekem tetszik az ötlet! - jelentette ki Bürke.

- Gondoljuk át, hogy mit mondunk, és kezeljük nagyon bizalmasan az adatokat - tette hozzá Hunter. - Nehogy a mi sorainkat is megkárosítsuk.

- Én is így gondoltam - mondta Joan.

- Rendben, akkor tegyük ezt! - szólt az elnök. - Drágám, felhívnád Ford urat?

- Azonnal! - Joan már nyúlt is a telefonért, és hívta az FBI igazgatóját.

463

38

6.

CIA FŐHADISZÁLLÁS

LANGLEY, VIRGINIA

December 30., szombat, 15 óra 30 perc

Donovan nem szervezett nemzeti hírszerző találkozót, helyette inkább egyesével rendelte magához a kémfőnököket, hogy rávegye őket, vágják el magukat a legfelsőbb kaszttól. Josh Williamson, az NSA igazgatója nemrég biztosította Donovant arról, hogy az ügy mellett áll, és minden rendelkezésére álló eszközt bevet, hogy megtalálják a legfelsőbb kaszt főhadiszállását, vagy bárkit, aki Darlának dolgozik. Richárd Ford, az FBI igazgatója továbbra sem hitt Andannak, de nem vetette el teljesen annak lehetőségét, hogy igaz, amit leírt, és hajlandó volt segíteni. Az NRO igazgatója már rég jelezte, hogy készen áll bármire, hogy lokalizálják a legfelsőbb kaszt tartózkodási helyét. A hírszerző közösség tagjai közül egyedül Richárd Wade admirális, a tengerészgyalogság kémfőnöke utasította el mereven egy láthatatlan hatalom létét. Donovan éppen vele találkozott.

- Az admirális úr megérkezett, igazgató úr! - szólt be a titkárnő Donovanak. Donovan lenyomta a kommunikátor gombját.

- Vezesse be! Köszönöm!

Donovan felállt, megigazította a ruháját, és elindult az ajtó felé. Három méterre járt az ajtótól, amikor az kinyílt, és feltűnt az admirális és a titkárnő. Tim és Éjjeli Bagoly a háttérben ólálkodtak, automata fegyverrel a hátukon.

- Richárd! - köszöntötte Donovan az admirálist, és a kezét nyújtotta.

- Bili! - biccentett a kémfőnök, és megrázta Donovan kezét.

- Örülök, hogy eljöttél! Fáradj be, kérlek, foglalj helyet! Kérsz valamit inni?

Wade nemet intett a fejével.

- Semmit! Ám rágyújtanék egy szivarra, ha nincs ellene kifogásod.

464

-Parancsolj!

Donovan becsukta az irodája ajtaját. Az admirálissal a tárgyalóasztalhoz ültek. Wade szivart vett elő a zubbonya belső zsebéből. Donovan felé nyújtotta.

- Kérsz egyet? - kérdezte.

- Köszönöm, de nem bírja a gyomrom - háraitotta el

Donovan.

- Az enyém szerencsére bírja - az admirális rágyújtott a szivarra, és pöfékelni kezdett. - Örülök, hogy megint te vagy a DCI. Mortont nem csíptem. Sunyi egy alak!

- Valóban az. Gondolom, sejted, hogy miért hívtalak. Wade bólintott.

- Még mindig azt gondold, hogy amit Andan írt, az science-fiction? - kérdezte Donovan.

- Igen, azt gondolom.

- Miért? Mi olyan fantasztikus benne?

- A nagymamám hitt a vámpírokban - mondta Wade. - Emlékszem, hogy keresztek voltak minden ajtón, és fokhagymafüzerrel a nyakában aludt. Az egész életét meghatározta az a hit, hogy vannak vámpírok. Számára minden erről szólt, és minden jel volt, amely igazolta a hitét. És vannak vámpírok? Én egyet sem láttam. És ami még fontosabb, hogy ő sem. És mégis erről szólt az egész élete. Sajnálom érte. Azt akarom ezzel mondani, hogy az efféle titkos dolgokban való hit könnyen az örületbe kergeti az embert. Van néhány tisztem, akik hisznek a legfelsőbb kasztban. Tudod, minden mögött a legfelsőbb kaszt kezét látják. És ez nem kell nekem. Nem akarom, hogy mindenki kísérteteket lásson.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Én sem, de nem ezt kérdeztem. Csak arra vagyok kíváncsi, és a válaszod köztünk marad, hogy miért hihetetlen, hogy létezik valamiféle láthatatlan hatalom a háttérben? - kérdezte Donovan. - Ha nem tetszik ez a "láthatatlan hatalom" elnevezés, akkor nevezd, ahogy akarod.

Wade admirális elpöfékelt egy darabig, majd beszélni kezdett.

465

- Mert bármi, ami történik, vagy ami történt, az hozzáköthető bizonyos nevekhez. Megölték Kennedyt? Igen. Lee Oswald? Talán ő, talán nem. De biztos, hogy olyan valaki ölte meg, akinek van neve, és van arca. Volt első világháború? Igen, volt. És miért tört ki? Erről vitázhatnánk, de én nem látom semmi okát annak, hogy a választ egy rejtélyes központi hatalom létében keressük. A vezetők döntései és az emberi ostobaság mindenre választ ad. A történelem összes eseményét megmagyarázza. Elfogadom, hogy az emberiség a kipusztulás felé tart, de miért ne lenne elégséges válasz ennek okára az emberi butaság? Mi van akkor, hogy ha az ember alapvetően egy elhibázott lény? Szerintem az. És szerintem ez a válasz minden rosszra.

- Én jártam a legfelsőbb kaszt egyik bázisán, nemrég, amit elfoglaltak. És mondhatom, az tényleg olyan volt, mint egy science-fiction!

- Vigyél el! Én is megnézném!

- Nem lehet - ingatta a fejét Donovan. - Még nem.

- Miért nem? Hát nem furcsa ez? Miért nem hozzátok nyilvánosságra, amit tudtok?

Akkor mindenki megnézhetné, és ott lenne a bizonyíték! És akkor nem kellene Andannak a tévében gyözködnie az embereket arról, hogy mindent rosszul gondolnak!

Donovan elmerengett. Mivel fogja meg az admirálist? Mivel törhetné meg a hitét? Egyszer talán leültethetné Andannal, Andan elég hatásosan tud érvelni.

- Mit szólnál hozzá, ha személyesen beszélgethetnél Andannal? - kérdezte.

- És minek? - kérdezett vissza az admirális. - Mi lenne annak a haszna? Semmi.

Andannak zseniális a beszélőkéje, és biztosan teljesen össze tudja zavarni, és minden érveket apró darabokra szedné, míg végül rájönnek, hogy nincsenek is érveim. Biztos, hogy képes erre. És akkor mi van? Nekem nem gondolatok kellene, hanem kézzel fogható tények. Ha meg akarsz győzni, adj valamit, amit megnézhetek a saját szememmel! Eleget olvastam már és eleget beszélgettem, de még semmit sem láttam!

466

- Ha elviszlek a legfelsőbb kaszt egyik bázisára, az megfelelne neked? Persze, csak te egyedül jöhetsz, és teljes titoktartási kötelezettséged van. Ez így megfelelne? - érdeklődött Donovan.

Wade átgondolta, majd rábólintott.

- Igen. Elfogadom.

- Köszönöm, Richárd! De előbb két dolgot szeretnék tőled kérni!

- Az egyik, hogy ne álljak az utatokba, ugye? Rendben. Donovan elmosolyodott. Imádott öreg rókákkal beszélgetni.

- Köszönöm. A másik pedig, hogy kérlek, menj el a kutatólaborotokba, és nézd meg, hogy mit nevezünk mi csúcstechnológiának. Hogy az ismereteidet össze tudd hasonlítani azzal, amit majd a bázison látsz. Megegyeztünk?

- Nos, ez nem hangzik rosszul! - jelentette ki az admirális. - Megegyeztünk, Billi!

- Köszönöm, Richárd! Meglátod, hálás leszel még Andannak és nekem!

- Úgy legyen!

7. TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS

WASHINGTON D.C. December 30., szombat, 18 óra 11 perc

Andan az úszómedencében úszott. Ez része volt a gyógyulásának. A testét szörnyű hegek borították, de ez egy cseppet sem izgatta. Ruhában nem látszott, és egyetlen nőt sem akart elcsábítani. A jövő héten visszatér a tévébe, és azon gondolkodott, hogy kit válasszon vitapartnerül.

Egy labda csobbant a vízben.

Andan megállt, és körülnézett.

John Chaney közeledett a medence felé.

- Csatlakozhatok? - kérdezte Chaney.

- Természetesen! - mondta Andan.

467

Chaney beugrott a vízbe, és a labdához úszott. Körülbelül tíz méterre volt Andantól. Atdobta neki a labdát. Andan elkapta. Nevetett.

- Gyerekkorom óta nem játszottam ilyesmit - mondta. - El is felejtettem, hogy milyen klassz dolog a sport!

- Én szoktam teniszezni, de nem játékból, hanem a kapcsolataim miatt - tájékoztatta Chaney Andant.

- Úgy nem az igazi!

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Valóban nem. Egyébként végre behozták a családomat, mostantól ők is itt laknak. Úgyhogy most igazán nyugodt vagyok.

- Az jó lehet! - mondta Andan ábrándozva.

- Tényleg visszatérsz a tévébe?

- Igen - bólintott Andan, és átdobta a labdát Chaney-nek.

- Még rengeteg mindent szeretnék elmondani.

Chaney ránehezedett a labdára, hagyta, hadd tartsa fenn a vízen.

- Nem félsz? Én nem bírnám ezt idegekkel.

- Nekem muszáj. Időnként iszonyúan félek. Néha azon csodálkozom, hogy amikor belenézek a tükörbe, nem fehér a hajam. De nincs választásom. És az ellenségeim létszáma alaposan megfogyatkozott. A maffia szétesett, a terroristák elvesztették a legjobbjaikat, az HAC elpusztult, és most már mindenfelől barátok vesznek körül. A kormány nagy része mellettünk áll, a CIA is, az FBI is. Nem hiszem, hogy a jövő héten ismét próbálkozik majd valaki. A világ legjobbjai védenek!

Chaney oda dobta a labdát Andannak.

- Ez kétségtelen! - mondta.

- Joshi Masada kedden elutazik Japánba - folytatta Andan.

- Konferenciát szervez a nagytőkések számára, hogy rávegye őket új szabályok követésére, melyek segítségével elvágják magukat Weinberger hálózatától. Volt ez az ostoba Japánellenes Liga, ami mindennel megpróbálkozott, hogy ártson Masadának! És most börtönben ülnek.

Andan visszadobta a labdát Chaney-nek.

- Szerinted most mit csinál Darla? - kérdezte Chaney.

468

- Szerintem füstöl a feje! - nevetett Andan. - Gondolom, most éppen azt tervezi, hogy a médiát ráuszítja az elnökre, meg Donovanra, meg Masadára, meg persze rám. Mintha ez bármit is számítana! Nem tudom elképzelni, hogy mit tehetne, amivel visszanyeri a hatalmát! Nincs ötletem. Nyomhatja, amit eddig, de azzal nem tudja visszaszerezni, amit elveszített.

Chaney átpasszolta a labdát Andannak.

- Szerintem, ha Darla megint meglát a tévében, megőrül! - mondta Chaney.

- Nincs kizárva! Darla mindenkit gyűlöl, de úgy vélem, hogy engem a legjobban. És ez felemelő! Boldog vagyok, hogy el tudtam ezt érni! A világ ura engem gyűlöl a legjobban a világon! Gondolj csak bele, mi lehetne ennél nagyobb státusszimbólum?!

8.

HÁRMAK REZIDENCIÁJA

QAANAAQTÓL 500 KM-RE ÉSZAKKELETRE,
GRÖNLAND December 30., szombat, zónaidő: 21 óra 28 perc

Darla, Vufír és Anhaido az asztal körül ültek. Nem csináltak semmit, nem gondolkodtak, nem éreztek, csupán érzékelték a környezetüket, és figyelték, ahogyan múlik az idő.

Megszólalt az asztal közepére helyezett telefon.

Darla felvette, és beleszólt.

- Hallgatom, Gazda.

- Az utasítások a következők. 1. Semmisítse meg a civilizációt. 2. Elemesse ki a rendszert, és találja meg a hibát. 3. Dolgozza ki az új rendszert, és terjessze elő.

- Értettem, Gazda. Intézkedem. A hívó bontotta a vonalat.

Darla visszatette a telefont a helyére.

- Az engedélyt megkaptuk - mondta.

- Értem - mondta Vufír.

469

- Értem - mondta Anhaido.

Mindhárman felálltak. A legkisebb izgalom nélkül az ajtóhoz sétáltak, amely kinyílt előttük. Kimentek a folyosóra. A folyosó végén beléptek egy helyiségbe, amely semmilyen berendezési tárgyat nem tartalmazott. Az ajtóval szemben lévő fal előtt álltak meg. Az auradetektor érzékelt mindhármuk auráját.

Darla, Vufír és Anhaido arra gondolt, hogy kinyílik a kommunikációs berendezést rejtő fülke ajtaja.

A detektor érzékelt az aurájuk megváltozását, és kinyitotta a falba süllyesztett ajtót.

Mindhárman előreléptek. Mindkét kezüket ráhelyezték az érzékelőre.

Darla nyelt egyet, és köhintett, hogy teljesen tiszta legyen a hangja.

A védőlemez félrehúzódt, szabaddá vált a mikrofon.

Darla előrehajolt.

Nem érzett idegességet, pedig olyan utasítás kiadására készült, amely nyomtalanul elsöpri a technikai civilizációt, és az emberiség hetven százalékát.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Darla megszólalt.
Egy különös nyelvet beszélt.
470

HUSZONKETTEDIK FEJEZET

1.

REJTEKHELY

PRINCE EDWARD-SZIGET

December 31., vasárnap, zónaidő: 14 óra 20 perc

Egy esőcsepp koppant az ablakon. Zoe az ablak felé fordult.

- Esik - állapította meg.

- Gyorsan megjárjuk az egészet - mondta Mörjike.

- Alig negyven perc, és itt vagyunk megint! - tette hozzá Shana.

Mindketten siverallt viseltek. Vállukra vették a sítalpaikat.

- Az eső ráfagy a hóra - vélekedett Zoe. - Csupa jég lesz minden. Nem kellene inkább korcsolyát húznotok?

Megjelent Gorkie, kezében egy golyóstollhoz hasonlító tárgy. Átadta Mörjikének.

- Itt az üzenetem. Küldjétek el Momochinak, és azután siessetek vissza! - mondta.

- Oké! - bólintott Mörjike.

Mörjike és Shana csőre töltötték távcsöves vadászpuskájukat, a hátukra vették, majd elindultak az ajtó felé.

- Mehetnek? - szólta Zoe a mikrofonba, ami a bal füle mögül lógott a szája elé.

- Igen! Indulhatnak! - jött Nadya válasza, aki a biztonsági szobában őrködött.

- Mehettek, csajok! - adta át az üzenetet Zoe a társainak.

- Sziasztok! - integetett Mörjike.

- Jövünk negyven perc múlva! - mondta Shana.

Mörjike kinyitotta az ajtót, és kiment a ház elé, Shana követte. Ledobták a hóba a sítalpaikat. Beleléptek, rögzítették a talpat a bakancsukhoz, és útnak indultak.

Zoe becsukta és bezárta utánuk az ajtót.

- Mikor indulunk Japánba, Gorkie? - kérdezte.

471

- Ha leszállt az éj. Nem lesz egy rövid út!

Az Ilijasu Klán, amely korábban ötven ninját bocsátott a rendelkezésükre, semmit sem talált a legfelsőbb kasztról, viszont hét másik klánnal vette fel a kapcsolatot, és szervezett meg egy titkos konferenciát, melyen a kunoichi klánnak is meg kellett jelennie. Jó alkalomnak kínálkozott, hogy Gorkie mindegyiküket beszervezze. Ha sikerrel jár, legalább ötszáz ninja ered majd a láthatatlan hatalom nyomába.

- Szeretek repülni! - mondta Zoe. - Imádok órákon át ülni a gépen! Igen, tudom, hogy dilis vagyok!

- Ez senkinek sem újdonság itt a klánban - ugratta Gorkie. - Ma van az év utolsó napja, úgyhogy majd a levegőben szilveszterezünk.

- Az klassz lesz! - lelkesedett Zoe. Elindultak a lejárattal felé.

Ekkor Nadya belekiabált a rádióba.

- Azonnal hívjátok vissza őket! Valami iszonyú dolog történt! Gyertek a nappaliba!

- Megyünk! - válaszolta Gorkie a fejmikrofonba. - Zoe! Rohanj utánuk!

Zoe kinyitotta az ajtót, és kirohant a hóba. Mörjike és Shana már majdnem a domb tetején síeltek. Zoe lekapta a hátáról a hangtompító géppisztolyt, célzott, és belelőtt egyet a földbe, pár méterre a két ninja előtt. Mindketten hátrafordultak. Zoe vadul integetett.

- Valami baj van - állapította meg Shana.

- Nézzük meg! - mondta Mörjike. Megindultak a ház felé.

- Mi történt, Nadya? - kérdezte Gorkie, a ház titkos részébe vezető ajtóban állva.

- Látnotok kell a saját szemetekkel! - jött a válasz a fülébe dugott apró hangszóróból.

Gorkie észrevette Nadya hangjában az izgatottságot, ami nagyon nem volt jellemző rá. Zoe, Mörjike és Shana bementek a házba.

- Mi történt, Gorkie? - kérdezte Mörjike.

472

- Még én sem tudom! Dobjátok le a talpakat, és gyertek utánam!

Mörjike és Shana megszabadultak a sítalpaiktól, és mindannyian lementek a ház rejtett, föld alatti részébe.

Nadya maradt a biztonsági szobában, a többiek a nappali szobában gyűltek össze.

- Itt vagyunk, Nadya! - jelentette Gorkie.

- Kapcsoljátok be a tévét! - hallatszott Nadya izgatott hangja.

- Melyik csatorna?

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Akármelyik!

Ez nagyon rosszul hangzott. Ha valami minden csatornán ott van, akkor tényleg nagy a baj.

Damien felvette a távirányítót az asztalról, és bekapcsolta a tévét.

Mindegyiküknek volt valamilyen elképzelése arról, hogy mi történt a világban, ha nem is a konkrét eseményre vonatkozóan, de az esemény jellegét tekintve határozott elképzeléseik voltak. Gorkie, Zoe, Mörjike, Nicole, Shana és Damien arra gondolt, hogy valami újabb rágalomhadjárat vette kezdetét, vagy valaki meghalt.

Ez volt életük legnagyobb tévedése.

Soha nem találták volna ki, hogy mi is az, ami valóban történt.

A Kunoichi Klán döbbenet meredt a tévé képernyőjére.

A tévében egy háború első pillanatait mutatták.

Egy nagy háborút, amelyhez képest az eddigiek csupán ártatlan gyerekcsínynek tündek.

Egy háborút, amelyben két fél csap össze élet-halál harcban.

Az egyik fél az emberiség volt.

A másik egy idegen faj.

A tévé képernyőjén úrhajók támadták a Földet.

- Ez nem lehet igaz... - szólalt meg Damien elképedve.

- Válts csatornát - kérte Gorkie. Ezen a fordulaton még ő is kiakadt.

473

Damien gépiesen lenyomta a csatorna váltó gombot.

A következő csatornán ugyanazt mutatták: úrhajók támadják a Földet.

Damien ismét csatornát váltott. Azután ismét, és ismét, és ismét, és ismét.

Végigpörgetett körülbelül száz csatornát, és mindegyiken ugyanaz volt a téma.

- Most mi lesz, Gorkie? - szólalt meg Zoe halkán. Iszonyúan félt. A társaival együtt bárkivel nyugodt szívvel szembeszállt volna, bárkivel a világon, még a legfelsőbb kaszttal is, de egy földön kívüli civilizációval szemben nem látott esélyt a győzelemre. Gorkie nem felelt azonnal. És erre még nem volt példa.

- Az első... - kezdte Gorkie, de abbahagyta, mert még túlságosan az események hatása alatt volt. Azután összeszedte magát, és folytatta. - Az első lépés mindig a közvetlen veszély elhárítása. Két dolgot tehetünk. Az egyik, hogy elmegyünk a sarkvidéki rejtékhelyünkre, és ott próbálunk túlélni. A másik, hogy elmegyünk Lansky volt bázisára. Körülbelül egyenlő távolságra vannak egymástól. A különbség, hogy Lansky bázisához sűrűn lakott területeken át vezet az út, és mindhárom lejáráó sűrűn lakott területen van. És az kevésbé valószínű, hogy jégmezőket támadnak meg. Lansky bázisa mellett az szól, hogy ha eljutunk oda, biztosan túléljük, míg ez a rejtékhelyeinkről nem mondható el.

- Ezt... Darla... csinálja? - kérdezte Mörjike rémülten.

- Biztos lehetsz benne - szólalt meg Nicole.

Zoe a tenyerébe temette az arcát, és sírni kezdett.

- Ez már túl sok... - mondta alig hallhatóan. Mörjike is elsírta magát.

- Simán kiirtanak bennünket mind egy szálig - jelentette ki. Gorkie beleszólt a szája elé lógó mikrofonba.

- Nadya! Mit láatsz?

- Egyelőre semmit! - felelte Nadya. - Mit teszünk, Gorkie? Maradunk? Vagy elmegyünk?

Gorkie gondolkodott néhány másodpercig, azután döntött. Az idő most nagyon kényes dolog volt.

474

- Indulunk! Maradj a helyeden, és figyelj! Mi csomagolunk! Átmenyünk Júliushoz!

- Az jó! Darla biztosan nem nyírja ki a saját közvetlen kapcsolatait!

- Én is így gondolom! - Gorkie a ninjái felé fordult. - Figyeljete! Nem hazudok nektek. Ez az egész... - Gorkie a tévére mutatott, könnybe lábadt a szeme. - Iszonyúan szíven ütött. Nagyon, nagyon fáj, ami történik. De EZ AZ, ami történik, és ezzel kell valamit kezdenünk! Most minden perc számít! Nem várhatunk! Mert minden csak egyre nehezebb lesz. Induljunk! Gyertek!

A ninják felálltak, és elindultak az ajtó felé. Gorkie látta rajtuk, hogy nagyon megtörte őket, ami a világban folyik. Ahogyan őt magát is. És ebből kiindulva el tudta képzelni, hogy az invázióknak csak a híre milyen hatással lehet azokra, akik nem szoktak hozzá a rejtőzködéshez és a harchoz.

Ahogy mentek ki az ajtón, Gorkie mindegyiküket megölelte. Ez volt a legnagyobb csapás életükben, pedig a testük meg se karcolódott.

Már Gorkie is indult ki majdnem kilépett a szobából, amikor a tévé képernyőjéről eltűnt a kép, mint amikor vége az adásnak.

- Mi ez, Nadya? - szólt Gorkie a fejmikrofonba. Semmi válasz.

- Nadya? Hallasz?

Semmi. Zoe, Mörjike, Damien, Shana és Nicole az ajtóban állt, és Gorkie-t

DUNCAN SHELLEY végső háború

figyelték. És Gorkie nem tudott kapcsolatba lépni Nadyával, aki pár méterrel odébb a biztonsági szobában ült.

Gorkie az egyik kommunikátorhoz rohant, és lenyomta a gombot.

- Hallasz, Nadya?

- Igen, itt vagyok! - jött a válasz. - Úgy tűnik, nincsenek műholdak, és bekapcsoltak valamilyen zavaróadót, ami lefogja a rádióhullámokat. Nincs tévéadás, nincs rádióadás, és nem tudunk vezeték nélkül kommunikálni!

475

A házban elhelyezett kommunikátorokat telefonkábel kötötte össze egymással.

- Akkor tényleg elkezdődött! Tűnjünk el innen, de gyorsan!

Három perccel később a Kunoichi Klán kilépett a ház ajtaján. Mindannyian alaposan fel voltak pakolva. Nadya bezárta az ajtót.

Zoe felnézett az égre. Az eső az arcára esett.

- Mintha Isten siratna minket - jegyezte meg.

- Induljunk! - adta ki az utasítást Gorkie. A ninják futásnak eredtek a dombok felé.

2. TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS

WASHINGTON D.C. December 31., vasárnap, 13 óra 46 perc

Július Andan az asztalnál ült, és meredten bámulta az üres tévéképernyőt. Nem volt adás. Az asztalon előtte tányér, rajta egyre hidegebb étel.

John Chaney támolygott be az ebédlőbe. Alig volt magánál. Lerogyott az Andan melletti székre. Őt is sokkolta a hír, hogy a Földet megtámadta egy idegen civilizáció.

- Mi az isten... folyik itt? - szólalt meg kétségbeesetten. Andan nem felelt. Képtelen volt megszólalni.

- Nem hallod? - bökte meg Chaney. - Mi az isten ez? Shakya jött be, ő volt a bázis főparancsnoka.

- Nyugodjanak meg! - mondta higgadtan. - Minden valószínűség szerint minket nem érint a támadás.

Chaney feltápáskodott, és rogyadozó léptekkel a ninjához sétált.

- Végünk van... megölnek minket... végünk van... - hebegte.

- Amíg itt van, nem - mondta Shakya határozottan.

- Végünk van... - nyögte ki Chaney, és elájult. Shakya elkapta, mielőtt földet ért.

476

- Chaney úr sokkot kapott - szólalt az apró mikrofonba, ami egy műanyag karon lógott a szája elé. - Gyere be, kérlek, és vidd el a szobájába!

- Indulok! - jött a válasz.

Shakya odament Andanhoz. Leült mellé.

- Hogy érzi magát, Andan úr? - kérdezte. Andan nem felelt, csak bámulta a tévét.

Shakya kikapcsolta a készüléket, és tenyérrel rácsapott egy nagyot Andan vállára. Andan összerendezte, és magához tért.

- Andan úr, higgye el, itt teljes biztonságban vagyunk. Andan lassan kinyitotta a száját, de nem jött ki hang rajta.

Felnyögött, eltorzult az arca, köhögött, majd megszólalt.

- Tévedtem... - mondta kétségbeesetten. - Tévedtem... Nem lett volna szabad megtenni... nem lett volna szabad...

3.

CIA FŐHADISZÁLLÁS

LANGLEY, VIRGINIA

December 31., vasárnap, 14 óra 00 perc

A lift megérkezett a minusz harmadik emeletre. Donovan, Tim, Rocky, Max, Sikló és Éjjeli Bagoly szálltak ki a liftből, mindannyian állig felfegyverezve.

Donovan fekete öltönyt viselt, négy Colt Commando* gépkarabély volt a hátán, és egy G3-as puská a kezében.

- Rocky, Max, Éjjeli Bagoly! Maradjatok itt! - mutatott Donovan a lift előtti területre.

- Oké, villám! - tisztelgett Max, és mindhárman elfoglalták a helyüket.

A többiek futásnak eredtek. A folyosószakaszokat elválasztó kapuknál posztoló őrók kérdés nélkül átengedték Donovant és az embereit. A kis csapat a felszín alatti emelet északi

C [olt Commando: 5,56 milliméteres löszert tüzelő amerikai gépkarabély, az M-16-os rövidebb változata.

477

szárnyába ment. Itt volt az a másfél méter vastag páncélajtó, aminek túloldalán működött a CIA ufókutató osztálya, a MAJESTIC. A páncélajtó kinyílt Donovan előtt.

- Fiúk, maradjatok itt! - utasította Donovan az embereit.

- Meglesz, villám! - vágta rá Tim.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Donovan belépett a MAJESTIC területére, az ajtó bezárult mögötte. Itt is ugyanolyan felfordulás volt, mint a többi részlegen. Donovan egyenest a részleg igazgatójának irodájába rohant.

- Casey! Mit tudsz? Mi a fasz ez az invázió? - szegezte a kérdést Donovan Casey Wigginsnek, a MAJESTIC igazgatójának.

Wiggins felgyűrt ingujjakkal, karikás szemekkel ült a számítógépe előtt, és kutatott. Próbált valamit találni az archívumban azokról az űrhajókról, amiket a tévében látott.

- Halvány lila gőzöm sincs! - mordult fel wiggins. - Azt hiszed, én tudok bármit is? A francokat! Nekem se szóltak, hogy invázió lesz!

Donovan megállt Wiggins mögött, és a képernyőt nézte.

- Találtál valamit? Ismerjük ezeket? - kérdezte.

- Nincs egyezés - mondta az igazgató letörten. - Ilyen gépeket még senki sem látott!

- Találj valamit, Casey, könyörgöm! Bármit! Tudj meg valamit ezekről a tetvekről! - bökött Donovan a képernyőn lévő űrhajóra.

- Azon vagyok, Bili! - csattant fel wiggins. - De el vagyok vágva a világtól!

Nem tudunk kommunikálni senkivel! Senkivel, a kurva életbe!

Donovan levette a hátáról a gépkarabélyokat, és letette őket az íróasztalra.

- Majd még küldök belőle - mondta. - Ne járkáljatok fegyver nélkül.

Wiggins gúnyos mosolyra húzta a száját.

- Ha idáig el tudtak jönni, gondold, hogy ezek a vackok majd megállítják őket?
478

- Honnan tudjam? Lehet, hogy igen, lehet, hogy nem, nem tudom! De még ne lőjük fejbe magunkat.

Wiggins idegesen a hajába túrt, mély lélegzetet vett.

- Oké, sajnálom! Bocsáss meg, Bili! Tiszta ideg vagyok - mondta.

Donovan is lecsillapodott egy kicsit.

- Jól van, Casey. Sajnálom! Tegyük meg, amit lehet, jó? Wiggins rábólintott.

- Köszönöm! És találj valamit, rendben van, Casey? És ha bármit találsz, azonnal szólj nekem!

- Rendben - egyezett bele wiggins.

- Jól van, akkor dologra! - mondta Donovan, és elindult az ajtó felé.

Wiggins utána szólt.

- Szerinted ez Darla műve? Donovan megtorpant.

- Mérget vennék rá - jelentette ki, és elment.

4.

FEHÉR HÁZ

WASHINGTON D.C.

December 31., vasárnap, 14 óra 25 perc

Az elnöki helikopter rotorja elérte a felszálláshoz szükséges fordulatszámot. A pilóta intett az egyik testőrnek, aki a gép előtt várakozott, a fickó pedig egy másiknak jelzett, aki az épület oldalajtaja előtt posztolt, M-1 6-os gépkarabéllyal a kezében. A fickó kinyitotta az ajtót, és beszólt.

- Jöhetnek!

Négy testőr rohant ki a házból, utánuk a First Lady, mellette az elnök, akit az egyik testőr tolt, az alelnök, a külügyminiszter, a védelmi miniszter, és még további kilenc testőr. A zuhogó esőben a gép felé tartottak. Az elnök odakiabált iz egyik testőrnek, aki mellette futott.

- Hol van a lányom?

479

- Kocsit küldtek a barátnőjéhez, de nem volt ott! - felelte a fickó. - Keresik, elnök úr! Mindent megtesznek, hogy megtalálják, és meg fogják találni!

Megérkeztek a helikopterhez. Feltölték az elnököt a rámpán, utána ment Joan, a felesége, az alelnök, és a két miniszter. Hat testőr kísérté őket, a többiek már nem értek be. Enfield tolószekét rögzítették a padlóhoz, majd az egyik testőr előrerohant a pilótafülkébe.

- Menjünk! - kiabálta.

A pilóta felhúzta a kollektív kart*, és a helikopter felemelkedett a földről.

- Meg fogják találni! Meg fogják találni! - nyugtatgatta az elnök a feleségét és önmagát.

A védelmi miniszter idegesen nézte az eget az ablakon keresztül. Csak sötét esőfellegeket látott.

- Arra még volt időnk, hogy háborús készütséget rendeljünk el, de vajon meddig jutott el a parancs? - tanakodott magában.

- A vezérkarhoz eljutott! - szólalt meg Bürke. - A legfontosabb egységeket föld alatti kábel köti össze a Pentagonnal! Azon át még mindig lehet kommunikálni!

- Azt hiszem, most már senki nem kételkedik a legfelsőbb kaszt létében - jegyezte meg Enfield kissé cinikusan.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Isten óvjon bennünket! - szólalt meg a külügyminiszter, az ablakon át figyelve az egyre kisebbnek látszó Fehér Házat.

5.

A NETSUKE TOWER KÖRNYÉKE

MANHATTAN, NEW YORK

December 31., vasárnap, 14 óra 37 perc

Két páncélozott terepjáró száguldott ki a Netsuke Tower mélygarázsából az utcára. Csikorgó kerekekkel vették be a

kollektív kar: a helikopter pilótaülésének külső oldala mellett található kar, amelynek segítségével a pilóta növelheti vagy csökkentheti a rotorlapátok állásszögét. A kar felhúzásakor a helikopter emelkedik, lenyomásakor süllyed.

480

J kanyart, a sebesség és a terepjárók tömege miatt alig lehetett túton tartani a két monstrumot. A sofőrök beletapostak a gázba, hogy mielőbb biztonságos helyre vigyék az utasaikat. Manhattan utcáin mindenki fejvesztve menekült. Ki autóval próbálkozott, ki gyalog. Volt, aki egy szál fürdőköntösben rohant ki az utcára, amikor megtudta, mi folyik a világban. Szinte másodpercenként karamboloztak, sokan meghaltak az ütközésekben, voltak, akiket a menekülő áradat taposott halálra, de ezzel most senki sem törődött.

Az eső zuhogott, és feltámadt a szél. Ebben az ítéletidőben nem lett volna biztonságos a repülés, ezért Joshi Masada, a felesége, Momochi, Ashiko, Mariko és még négy ninja beugrottak két páncélozott terepjáróba, és útnak indultak. Hosszú utat kellett megtenniük. Át kellett vágniuk fél Manhattanen, azután át kellett jutniuk Queensbe, majd átszelni az egész városnegyed, hogy eljussanak a JFK nemzetközi repülőtérre, és onnan a titkos hadtest főhadiszállására, amely mindannyiuk szerint is a legbiztonságosabb hely volt a világon.

Az első terepjáróban utazott Momochi, Mariko, Ashiko és egy ninja, a másodikban Masada, a felesége, és még három ninja.

- Merre? Az alagúton át vagy valamelyik hídon? - kérdezte Mariko, aki az első terepjárót vezette.

- Az alagútban bent rekedhetünk - mondta Momochi. -Egy hidat könnyebb elhagyni. Menj tovább ezen az utcán, és próbáljuk meg a Queensboro-hidat.

- Oké, Jonin!

Ashiko a terepjáró rakterében ült a hátsó ablaknál. Kézjelekkel továbbította a másik kocsni sofőrjének, amit Momochi mondott. A sofőr intett, jelezvén, hogy érti, és megy utánuk.

481

6.

USS SCULLY REPÜLŐGÉP-ANYAHAJÓ

OMÁNI-ÖBÖL

December 31., vasárnap, zónaidő: éjfél

Túlvilági sötétség vette körül a USS Scully hadihajót és a flotta többi hajóját. A zuhogó eső miatt szinte semmit sem lehetett hallani. Az égboltot néha egy-egy pillanatra vörösre festette egy elcikázó villám, azután megint minden eltűnt a szemük előtt. Mintha a sötét űrben lettek volna.

A rádiók nem működtek, egyik frekvencián sem lehetett adni vagy venni. Csak sisterség jött a hangszórókból, egybefüggő sisterség. A parancsnoki híd a hajó kiemelt fontosságú részeivel, mint például a fegyverraktár vagy a műveleti terem, kommunikációs kábel kötötte össze, és ezeken továbbra is zavartalanul lehetett beszélni. Ahová csak lehetett, vezetékes telefont telepítettek, továbbá felállítottak egy futárszolgálatot, és kiterjedten használták a jó öreg villanólámpát is.

Felszállni egy repülőgép-anyahajóról vagy oda leszállni sohasem volt éppen gyerekjáték, de most, a rádiókapcsolat hiányában, még sokkalta nehezebbé vált. Az egyébként meglehetősen laza és vakmerő pilótáknak mintegy a fele összeomlott az invázióról szóló hírek következtében, és a maradéknak is csak a kétharmada vállalta a felszállást ilyen körülmények között. A kapitány hat gépet küldött fel, hogy járják be a környéket, és készítsenek felvételeket. Egy megsérült a felszálláskor, egy a tengerbe zuhant, de a többi kirepült, hogy szétnézzenek, merre vannak az űrhajók.

Az egész flotta háborús készültségbe lépett. Kezdetben hírek érkeztek az admiraltásról, hogy merről támadnak, de azután megszűnt a rádiókommunikáció, és nem tudtak semmit. Minden fedélzeti fegyver tüzelésre készen várakozott, valamennyi tengerész fel volt fegyverezve. Több ezer ember várta pattanásig feszült idegekkel az első támadást. El sem tudták képzelni, hogy az milyen lesz.

482

A kapitány a parancsnoki híd egyik ablakánál állt, és nagy teljesítményű éjjellátó távcsővel pásztázta az eget és a vizet.

- Kapitány, nem kellene lemennünk a műveleti terembe? - szólalt meg mellette az

DUNCAN SHELLEY végső háború

első tiszt.

- Minek? - kérdezte a kapitány, anélkül hogy leengedte volna a távcsövet. - Semmit sem tudunk.

- Az emberek figyelnek, és értesítenek, ha van valami.

- Az imént egy pillanatra megláttam az egyik rombolót - mondta a kapitány. - Várjuk meg, míg a gépeink visszatérnek, és majd akkor döntök.

Az S-3 Viking* és az E-2C Hawkeye* felderítő repülőgépek az eget és a vizet fényképezték. Azt, amit láttak. A sötétet.

7.

20 KM-RE NEW HAMPSHIRE HATÁRÁTÓL, MAINE

December 31., vasárnap, 16 óra 33 perc

Mörjike vezette a helikoptert. Ügyelt rá, hogy lehetőleg soha ne menjen harminc méternél alacsonyabban, és a sebességet ne csökkentse hatvan kilométer alá.

Maine állam hatalmas erdőiről híres, és ameddig csak lehetett, Mörjike erdők felett repült, hogy szükség esetén elrejtőzhessenek a fák között.

Alattuk véget ért az erdő, viszonylag sík és áttekinthető vidék következett.

- Még húsz kilométer! - mondta Nadya, aki a térképet figyelte.

- Az pár perc! - szólt hátra Mörjike.

- Rövidesen itt van New Hampshire, utána Massachusetts, majd Connecticut, és azután New York - sorolta Nadya.

- Mikorra érünk New Yorkba? - kérdezte Zoe.

S-3 Viking: tengeralattjárók elleni hadviselésre és elektronikus felderítésre (zolgáló, kisméretű, négy személyes repülőgép).

E-2C Hawkeye: nagy teljesítményű radarral ellátott, levegőből légi, tengeri és szárazföldi felderítést és az anyahajó támadó repülőgépeinek az irányítását végző, kisméretű, ötszemélyes, kétpropelleres repülőgép.

483

Nadya megnézte az óráját.

- Ha tudjuk tartani ezt a sebességet, akkor még 7 óra előtt - felelte. - Innen még körülbelül két óra.

- Koszi! - bólogatott Zoe.

Több mint két óra... Zoe nem igazán hitte, hogy még lenne két órájuk. Gorkie úgy tűnt, olvas a gondolataiban.

- Elképzelhető, hogy még van két óránk a támadás előtt - mondta. - Az is előfordulhat, hogy ma még nem kezdődik el. Gondolj arra, Zoe, hogy mekkora hadművelet megtámadni egy egész bolygót! Mindegy, milyen technikai színvonalon állnak, egy egész bolygót elfoglalni, az eltart egy darabig. Még akkor is, ha semmilyen ellenállásba nem ütköznek.

- Remélem, hogy lesz elég időnk. És mit fogunk csinálni, ha ott leszünk a titkos hadtest főhadiszállásán? - kérdezte Zoe, csak azért, hogy elterelje a figyelmét a jelenlegi helyzetről.

- Majd kitaláljuk. Először is az első csapást éljük túl. Mi nem hadsereg vagyunk, nem tudunk háborúzni.

- Ha megszállták az egész bolygót, és beállt valamiféle rend, akkor jövünk mi? Gorkie épp válaszolni akart, amikor minden műszer meghalt a gépen, és a motor is leállt.

Zoe rémülten tekintgetett kifelé az ablakokon. Egy repülőgépet látott a távolban, amely nyílegyenesen zuhant a föld felé.

- Az én oldalamon nincs gombafelhő! - mondta Damien, aki bal oldalon ült az ablaknál.

- Nálam sincs! - szólt Nicole, aki a gép jobb oldalán foglalt helyet.

- Én sem látok! - jelentette Mörjike.

Zoe emlékezett rá, hogy a nukleáris robbanás egyik hatása, hogy egy adott területen tönkremennek az elektronikus berendezések.

Mivel a helikopter 60 km/óránál nagyobb sebességgel ment, és harminc méternél magasabban repült, érvényesült az autorotáció nevű jelenség, amely megakadályozza, hogy

484

a helikopter lezuhanjon, még ha a motor le is áll. A süllyedő helikopter körül áramló levegő fenntartja a rotor forgását, és a gép nem zuhan le, bár a földet érés így sem mondható puhának.

Mörjike letette a gépet a földre, egy jókora pocsolya mellé. Az eső még mindig esett.

A ninják kiugráltak a földre, és összeszedték a csomagjaikat. Nadya távcsővel körbe nézett.

- Látok két lezuhant repülőgépet, és tizenkilenc egy helyben veszteglő autót - tájékoztatta a többieket.

Damien körbepásztázott a távcsővel.

- Nem látom nukleáris robbanás nyomait - jelentette.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Akkor mi történt? - kérdezte Zoe.
- A hadsereg régóta kísérletezik egy olyan bombával, ami ugyanúgy kilövi az elektronikát, mint a nukleáris robbanás, csak éppen nukleáris robbanás nélkül - magyarázta Gorkie.

Úgy tűnik, Darlának már megvan ez a fegyver.

- Lefogadtam volna! - jegyezte meg Nadya, és leeresztette a távcsövet. Előre mutatott. - Arra van a határ!

A klán futásnak eredt a határ felé.

485

HUSZONHARMADIK FEJEZET

1.

HARRISBURG, PENNSYLVANIA December 31., vasárnap, 16 óra 57 perc

Az Andrews légitámaszponton támadt egy kis zúr, néhány katona megpróbált elloponi egy repülőgépet, aminek tűzharc lett a vége, és ebben a tűzharcban megsérült az elnöki különgép, és több más, ekkor még ott várakozó légi jármű is. Ezt akkor borzalmas csapásnak tartották. Alaposan feltankolták a helikoptert, és azzal folytatták az utat Raven Rock óvóhelye felé. Amikor később használhatatlanná váltak a műszerek, és leálltak a motorok, már nem érezték csapásnak, hogy a különgép használhatatlanná vált, mert ha azzal utaznak, mindannyian meghaltak volna. A helikoptert letették a földre, és gyalog folytatták az utat.

Tizenhárom ember haladt az országúton, lassú futásban. Az utat nem hagyhatták el, mert az elnök tolószéke homokon nem gurult rendesen, a gerincsérülése és a friss mellkasi operációja miatt pedig nem lehetett csak úgy kivenni a székből, hogy valaki a hátán vigye. A másodpilóta tolta az elnököt, hogy a testőrök harcolhassanak, ha szükséges lenne. Ha jönne az idegenek, vagy ha néhány rossz szándékú emberi lény támadna rájuk.

Miké Jonas, a külügyminiszter zihálva megállt. Már nem bírta tovább.

- Álljanak meg! - kiabálta az elnök, mire az egész csapat megállt. - Miké, mi van veled?

- Nem bírom tovább... - zihálta a külügyminiszter. Lerogyott a földre, az arcát az ég felé fordította, hogy az esőtől egy kicsit felfrissüljön.

Az egyik testőr megnézte a külügyminisztert.

- Jól vagy, Miké? - ment közelebb Hunter, a védelmi miniszter.

486

- Jól vagyok... Csak pihennem kell...

- Mindannyian fáradtak vagyunk, pihenjünk egy kicsit! - szólt az elnök a testőreinek.

- Nincs sok időnk, elnök úr, de egy félórát megállhatunk! - mondta James Nash, a testőrök vezetője.

- Húzódjunk le az útról! - javasolta a védelmi miniszter.

Bevették magukat a fák közé. Itt valamelyest védve voltak az esőtől. Már minden ruhadarabjuk csurom víz volt. Az elnököt, a feleségét és a külügyminisztert leszámítva mindenkinél volt valamilyen fegyver, legalább pisztoly. Úgy helyezkedtek el, hogy minden irányba figyeljen valaki.

- Először megmutatják magukat, a fölényüket, hogy pánikba essünk, azután kilövik a kommunikációt, majd az elektronikát - sorolta Hunter. - Klasszikus előkészítés! Ezek profik!

- Naná, hogy profik! Ha már átutazták az úrt, nyilván elég jól értik a dolgukat!

- jegyezte meg Joan egyszerre gúnyosan és elkeseredetten.

- Ha nem szerzünk valami járművet, napok alatt sem jutunk el Raven Rockba! - jelentette ki az alelnök.

- Mr. Nash! - szólt Enfield.

- Igen, elnök úr? - lépett közelebb a testőrök vezetője.

- Nem értek nagyon a motorokhoz, de ha csak annyi történt, hogy az elektronikus berendezések nem működnek, akkor nem lehetséges, hogy néhány régi, hatvanas-hetvenes évekbeli gépjármű még üzemképes?

- Elvileg néhány dízelmotoros kocsit be lehetne indítani valahogy, sajnos azonban egyikünk sem ért az ilyesmihez! Talán műhelyre is szükség lenne! - felelte Nash.

- Értem. Van maguk közt két nagyon jó futó?

- Hogyne, elnök úr! Ha kívánja, elküldöm őket szétnézni, hátha találnak valami használható járművet.

- Éppen erre gondoltam, Mr. Nash! És találjon valami elviselhetőbb helyet a számunkra, ahol kibírjuk néhány óráig ebben az éjszakadásban!

- Intézkedem, elnök úr!

487

Nash és egy másik testőr szétnézett a környéken, és találtak egy sziklahasadékot, kétszáz méterre az országúttól. Mindannyian odamentek, és berendezkedtek, amennyire módjukban állt. Ezután Nash kiválasztotta két jó

DUNCAN SHELLEY végső háború

kondiban lévő, hosszútávfutásban jártas emberét, és elküldte őket járművet szerezni.

2.

KREML

MOSZKVA, OROSZORSZÁG

Január 1., hétfő, zónaidő: 02 óra 07 perc

Kutuzov ismét nagy levegőt vett, és teli torokból üvölni kezdett.

- Hééééü! Van ott valaki?! Szedjenek ki innen minket, hallják?! Hééééü!

Iljics, Kutuzov egyik testőre, régi maffiózó, belerúgott a liftajtóba.

- Nincs itt senki, főnök! - mordult fel. - Ezek le se szarnak minket.

- Olyan nincs! - jelentette ki Kutuzov, és megint üvölni kezdett. - Hééééü! Én vagyok az ország elnöke, a kurva életbe!!! Valaki jöjjön ide, de azonnal!!! Ne várják meg, amíg kimegyek!!!

Amikor kezdetét vette az invázió, Kutuzov éppen otthon tartózkodott. Azonnal kocsiba vágta magát, és bement a Kremlbe, mert ott inkább érezte magát biztonságban, mint az elnöki rezidencián. Fjodorov és Valentiné is a Kremlben voltak, legalábbis elvileg. Kutuzov az egész épületet felforgatta utánuk, de nem találta őket, ezért arra gondolt, hogy biztosan a föld alatti városba menekültek. Ő is ezt szándékozott tenni. Összeszedett némi fegyvert, majd elkezdte becsomagolni az értékesebb festményeket és történelmi ereklyéket.

Amikor mindezzel végzett, liftbe szállt, hogy lemenjen a Moszkva alatti városba. 488

Már félúton jártak, amikor elment az áram, és beragadtak, tizenkét méterrel a titkos város felett.

Kutuzovnak elege lett. Fogta Kalasnyikov gépkarabélyát, és beleeresztett egy sorozatot a lift tetejébe.

- A kurva életbe!!! Kutuzov vagyok, vigyenek innen ki!!! -üvöltötte, majd belelőtt egy sorozatot a lift aljába és minden oldalába is. - Kutuzov vagyok!!! Hééééü! Hééééü!

- Valahogyan ki kell innen jutnunk, főnök, mert ezek basznak ránk! - jelentette ki Iljics a fogát csikorgatva. Már neki is elege volt a bezártságból.

- És hogy a faszomba másszunk ki innen, mi?! Ez egy biztonsági lift, baszd meg, innen nem lehet csak úgy kimászni! Nincs szerelőajtaja vagy ilyesmi! Csak ez a kurva ajtó van itt előttünk!!! És ezt meg kurvára nem lehet felfeszíteni!

Kutuzov tárat cserélt, és az egész tárat belelőtte az ajtóba, majd megint tárat cserélt.

Emlékezett rá, amikor Fjodorov megmutatta neki a titkos várost és a liftet is, ami a Kremlből leviszi oda. Nem hétköznapi lift, magyarázta Fjodorov, belülről mahagóni borítású, de a fa után tömör acél következik, és a lift akkor is működik, ha közben rájuk omlik a Kreml.

- Ha nem szednek ki minket innen, itt fulladunk meg! -mondta Kutuzov kétségbeesetten, majd ismét üvölni kezdett. - Hééééü! Valaki!!! Alexandr Kutuzov vagyok, Orosz-ország-ehíőkeü! Valaki!!! Vigyen ki innen valaki!!! A kurva életbe!!! A kurva életbe!!! Hééééü!

3.

QUEENS, NEW YORK

December 31., vasárnap, 18 óra 38 perc

Masada és Momochi terepjárója épp átjutott a hídon Queensbe, amikor leálltak a motorok. Néhány háztömböt az utcákon futva tettek meg, de a hatalmas tömeg, és a pánikba esett, felfegyverzett bandák örült lövöldözése miatt jobbnak látták, ha a csatornában folytatják az utat. Rövidesen a

489

csatorna is megtelt emberekkel, akik azt hitték, hogy itt túlélhetik, amikor az idegenek elkezdik bombázni a Földet.

Mariko előhalászta a hátizsákjából a csatornatérképet, hogy megnézhesse, merre járnak, és hogy milyen messze van még a reptér. A hatalmas, széthajtogatott papírlapot hárman fogták meg, hogy Mariko alaposan szemügyre vehesse, és hogy egyik sarka se érjen a vízbe, amely közel negyven centi magasan állt a járat alján. Ashiko Momochi nyakában ült, onnan figyelt. Egy hevenyészett fáklyával világítottak, mert még az elemlámpák sem működtek.

- Most itt vagyunk, Richmond Hill alatt - mondta Mariko. Japánul beszélt, hogy a körülöttük lévő emberek ne értsék. -A repülőtér erre van, délkeleti irányba. A távolság körülbelül két kilométer.

Az egyik genin, akit Momochi felderítésre küldött el, vissz-szatért.

- Még körülbelül száz métert tudunk tovább menni. Ott valami felrobbant, talán egy gázipalack, amit valaki lehozott ide. Nem tudunk átjutni a törmeléken - jelentette.

- Akkor felmegyünk a felszínre, keresünk egy másik csatornaágot, és ott folytatjuk - rendelkezett Momochi.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Ha itt megyünk fel, akkor keleti irányban, mintegy százhusz méterre, van egy lejárát egy másik főágba. Megpróbálhatnánk azon - mondta Mariko.
  - Elfogadom a javaslatot - bólintott Momochi, és a geninhez fordult. - Menj fel, és nézz körül, azután gyere vissza.
- A genin meghajolt, és elrohant.
Egy hatvanöt év körüli férfi elindult Masada felé. Az egyik ninja az útjába állt.
- Elnézést kérek! Segíthetek valamiben? - kérdezte kifogástalan angolsággal.
  - Az ott Masada? - kérdezte az öreg.
  - Mit óhajt, uram? - kérdezte a genin.
  - Az ott Masada, ugye, fiam? Én John Bridges vagyok! Beszédem van veled!
  - Mondja el nekem, uram, hátha tudok segíteni!

490

- Tűnjön az útból, édes fiam! Nekem Masadával van beszédem!
  - Sajnálom, uram, velem kell beérnie. Miben segíthetek?
  - Takarodjon az útból! Masada! - kiabált a férfi. Masada ránézett, de nem ment oda. Nem érdekelte a fickó, és úgy sejtette, valamilyen vélt sérelemért akar neki szemrehányást tenni.
  - Kérem, távozzon! Legyen szíves! - mondta a genin határozottan.
- Bridges fekete, kopottas szövetkabátot viselt. A kezét a zsebébe dugta.
- Adja át neki jókívánságaimat, fiam! - mondta, és elfordult, mintha menni készülne.

- Várjon! - szólt a ninja, mire az öreg megállt.

A genin közelebb lépett, és anélkül hogy bárki más láthatta volna, egy kést nyomott az idős férfi heréjéhez, míg a másik kezével Bridges jobb oldali kabátzsebébe nyúlt.

- Ezt átveszem, ha megengedi! - mondta halkán.

Egy pisztoly volt a kabátzsebben. A ninja megszorította a férfi kezét, és elvette tőle a pisztolyt. Az öreg dühében köpött egyet. A ninja könnyedén elhajolt a nyál útjából.

- Dögölj meg! - sziszegte Bridges az indulattól remegve. - Csodálatos karriert találtál magadnak, édes fiam, a kutyája lehetsz ezeknek a mocskoknak! Szeretett feleségem és a kisunokám a válságban halt meg, a lányom földönfutó lett! És most mindenkit lemészárolnak az ufók! És ezt ti csináltátok! Ti, alávaló gazemberek! Ti tehettek mindenről! Nem volt semmi baja a világnak, de ti elpusztítottátok!

- Értem, uram! Most távozzon! - szólt rá a ninja.

- Megölnél, ugye, te patkány?

- Természetesen, uram! Távozzon, kérem!

Az öreg megint köpött, és megint nem talált. Azután elment.

A genin, akit Momochi előre küldött felderíteni, visszatért, és jelentett.

491

- Az utcák eléggé kihaltak, csupán három embert láttam. Rengeteg autó áll mindenfelé.

- Akkor ideje mennünk! - rendelkezett Momochi.

A kis csapat felment a felszínre. Az eső még mindig esett. Elmentek a másik csatornaág lejárataig, de Momochi úgy döntött, most a felszínen lehet a leggyorsabban haladni, ezért maradtak az utcákon, és amennyire lehetett, a házak takarásában mozogva, mentek tovább a JFK repülőtér felé.

4.

CIA FŐHADISZÁLLÁS

LANGLEY, VIRGINIA

December 31., vasárnap, 19 óra 00 perc

Donovan igazgatói értekezletet hívott össze a mínusz harmadik emeleti tárgyalóban. Egyedül ezen az emeleten volt még világítás, a magasabban lévő helyiségekben csupán a lentről felvitt telepes és elemes lámpákkal lehetett világítani. A telefonvonalak süketek voltak, leszámítva a forróvonalakat, melyek összekötötték a CIA főhadiszállását a Fehér Házzal, a Pentagonnal, az NSA-vel és a Raven Rock Háborús Vezetési Központtal.

- A titkosszolgálat nem háborúra való - kezdte Donovan.

- Amíg az ellenségnek nincs háterszága, és amíg nem szállnak meg egy adott területet, nincs dolgunk. És nem hiszem, hogy a jelenlegi ellenségünknek lesz háterszága! Úgy vélem, simán elfoglalják a bolygónkat, és átveszik a hatalmat. Persze, ez nem száz százalékos, csak éppen nagyon valószínű.

- A hadsereg dolga, hogy fogadja a támadás első hullámát

- szögezte le Art Harwey, a Műveleti Igazgatóság vezetője.

- Én bízom abban, hogy nem vagyunk tehetetlenek. Bízom benne! Bízni akarok!

George Stone, a Tudományos-technikai Igazgatóság főigazgatója egy fegyver dokumentációját hajította ki az asztal közepére. A műszaki rajzokat tartalmazó papírlapok szanaszét szóródtak.

DUNCAN SHELLEY végső háború

492

- Ez egy plazmaágyú tervrajza! - mondta ingerülten. - Tizenegy éve próbálunk pénzalapot szerezni a megépítésére! Ha létrejött volna, egy kicsivel több esélyünk lenne!

- Ha egy kormánynak nincs igazán veszélyérzete, azt hiszi, hogy minden a legnagyobb rendben, nem fenyegeti semmi, és nincs más dolga, mint felállítani egy akkora bürokratikus apparátust, amekkorát csak ember elbír képzelni. És akkor aztán minden más feledésbe merül! Nos, uraim, ha van ennek az egész rohadt támadásnak jó oldala, akkor az csakis az lehet, hogy vége a bürokráciának, és jöhetnek a tettek! - jegyezte meg Clayton Casull, a Hírszerző Igazgatóság legfelső vezetője.

- Uraim! Hagyjuk ezt! - emelte fel a kezét Donovan. - Erre most igazán nem érünk rá! Azt kell kitalálnunk, hogy milyen módon éljük túl az inváziót. Ötleteket kérek! Menjünk körbe - Donovan a balján helyet foglaló helyetteséhez, Jeffrey Hyneshoz fordult. - Jeff?

Hynes mély lélegzetet vett, majd hosszan kifújta a levegőt, közben gondolkodott. - Azt javaslom, hogy valamennyi helyiségbe telepítsünk vezetékes telefont, hogy tudjunk kommunikálni egymással. Talán kihelyezhetnénk megfigyelőket a fák közé, vagy az autópályára. Úgy vélem, washington az első célpont, azt fogják bombázni, és nekünk tudnunk kellene, hogy ez mikor kezdődik, és milyen eredménnyel jár. Úgy vélem, hogy a hadsereg/s erre számít, és valamit be fog vetni a főváros védelmében. Persze kérdés, hogy milyen eredménnyel jár majd mindez - széttárta a karját. - Nem tudom, Bili, szét vagyok esve! Nem értek ehhez, kérdezz másokat, nekem nincs jobb ötletem.

- Megfontoljuk az elgondolásaidat - ígérte Donovan, majd a következő emberéhez fordult. - Art?

- Az éttermekből, a kávézókból és a büfékből... sőt az automatákból is lehoztunk mindent, de ez nem lesz elég ennyi embernek. Csak néhány napot bírának ki, nem többet. A legkényesebb pont most az élelmezés! Lehúzódnak ide, a

- felszín alá, és lehet, hogy kibírjuk a bombázásokat, de ha elfogy az élelem, meg leszünk löve. Meg kéne bütykölni pár kocsit, és szét kellene küldeni őket, hogy hozzanak élelmet, amennyit csak bírnak! Úgy tudom, hogy az utak viszonylag járhatóak. Donovan bólogatott.

- Ez valóban kényes pont, amit mindenképpen meg kell oldanunk. Köszönöm. Duke?

- Duke Wesson, az Adminisztratív Igazgatóság vezetője a fejét vakarta. Az ő dolga volt fenntartani a főhadiszállás épületét és a munka lehetőségét.

- Fegyver sincs elég - mondta a jegyzeteit lapozgatva. - Van körülbelül fél tonna TNT, úgy kétszáz kilogramm C4-es, talán harminc kiló RDX*, háromszáz gépkarabély, nagyjából ugyanennyi pisztoly, százharminc MP5-ös, negyvenöt UZI, hetven sörös puska, huszonöt mesterlövészpuska, hat láda kézigránát, és van valamennyi lőszer is. Ja, és három .50-es kaliberű géppuska. Ennyi az egész készletünk. Ezt sem ártana alaposan felfejleszteni. Nem is tudom pontosan, hogy hányan vagyunk jelenleg az épületben, de úgy öt-hatezer főre saccolok. Ennyi embert élelmezni, még ha nagyon beosztjuk is az ételt, akkor sem tudunk két, legjobb esetben három napnál tovább! És valamit sürgősen kezdenünk kell a világítással, mert összesen nyolcvanhat elemlámpánk működik az egész épületben, melyek itt voltak lent, ezen az emeleten.

- Kösz, Duke! - mondta Donovan. - George?

- George Stone, a Tudományos-technikai Igazgatóság vezetője gyakorlatias ember volt. Kevés szabadidejében bombákat tervezett.

- Én azt javaslom, hogy robbantsuk fel az épületet - jelentette ki tömören.

- Erre mindenki felkapta a fejét.

- Micsoda? Megőrültél? - érdeklődött Hynes. Donovan nem osztotta ezt a nézetet.

- Mire gondolsz, konkrétan? - kérdezte.

- RDX: modern, nagy teljesítményű plasztik robbanóanyag.

- 494

- Összeszedünk mindent fentről, a felszín feletti emeletekről, mindent, amit csak lehet, és aminek van valami értelme. És aztán a felszíni szinteket felrobbantjuk - magyarázta Stone.

- Donovan már értette.

- Erős, acélvázás épület ez, ha leomlasztjuk, természetes fedezékként szolgál majd - mondta.

- Így van! - bólintott Stone. - És amikor jönnek a kis zöld emberkék, azt látják, hogy nincs itt más, csak egy rom, és tovább mennek. Miért támadnának meg egy romot?

- Jó ötlet! - jelentette ki Hynes, most, hogy már értette. Mindenkinek

DUNCAN SHELLEY végső háború

tetszett.

- 1 - Oké, George, ezt fogjuk tenni. Készítsd elő! - mondta Donovan.
- - Meglesz! - ígérte Stone.
- Donovan a Hírszerzési Igazgatóság főigazgatójára nézett.
- - Clayton?
- - Nekem nincs jobb ötletem, mint amit már a többiek elmondtak. Csak egy kérdésem lenne Duke barátomhoz - fordult Casull az Adminisztratív Igazgatóság vezetőjéhez. -Emlékszem, Duke, hogy amikor elolvastuk Andan könyvét, még kézirát formájában, te baromságnak nevezted. Most is így gondolod?
- Duke wesson komoran meredt maga elé.
- - Nem - vallotta be. - De azt mondom, Andannak nem volt joga megírni azt a könyvet. Andannak nem volt joga ezt ránk szabadítani. - mutatott felfelé.
- Casull most Donovanhoz fordult. Donovan kezdettől fogva Andan és a könyve mellett állt.
- - És te mit gondolsz, Bili?
- - Hogy mit gondolok? - kérdezte magától Donovan elkínzottan. - Ha tudom, hogy ez az egész hová vezet, a saját kezemmel öltem volna meg Andant, hogy megakadályozzam.
- 495
- 5.
- NORTHAMPTON KÖZELÉBEN, MASSACHUSETTS
- December 31., vasárnap, 20 óra 11 perc
- A Kunoichi Klánnak körülbelül két órával ezelőtt sikerült biciklit szereznie, azóta viszonylag gyorsan haladtak, bár az eső, a szél, a sötétség és a nehéz csomagok sok gondot okoztak. A várost szándékosan kerülték el. A távolban hegyek magasodtak a táj fölé, de a sötétben nem látták őket.
- Damien száz méterrel járt a társai előtt, ő volt a felderítő. Észrevett valamit, megállt, szeméhez emelte a távcsövet, és alaposan szétnézett. Megfordította a biciklijét, és odahajtott Gorkie mellé.
- - Találtam egy földutat, amely egy farmhoz vezet - jelentette.
- Gorkie intett, hogy menjenek le az útról. A bicikliket elfektették a fűvön, és a földre hasaltak.
- - Rendben van, ezt is megnézzük! - mondta Gorkie. -Damien, Mörjike, ti velem jöttök, a többiek örködjenek!
- Mindannyian rábólintottak.
- Damien, Mörjike és Gorkie ledobták a hátizsákjaikat, majd a fűben mozogva, összegörnyedve a földúthoz futottak. Lelapultak és körülnéztek. Semmi mozgás. A szüntelenül zuhogó eső sártengerré változtatta a farmhoz vezető, keményre döngölt földet. Az út mellett elindultak a farm felé. Száz méterre az országtól már tisztán látták a gazdaság épületeit. A távcsöveikkel teherautókat vagy traktorokat kerestek, de egyet sem láttak.
- - Az a faépület ott az út mellett, abban lehet valami! - súgta Gorkie a többieknek. - Én odamegyek és megnézem, ti ketten maradjatok itt, és tartsátok szemmel a terepet.
- Mörjike rábólintott, Damien tisztelgett.
- Átmásztak a kerítésen, és szétszéledtek. Damien és Mörjike megfelelő lóállást kerestek, Gorkie pedig megindult a magas, csúcsos tetejű faépület felé.
- 496
- A faépület széles, kétszárnyas kapuját kulcsra zárták, és még egy vastag lánccal és egy igen nagy méretű lakattal is megerősítették a zárat. Gorkie a háza háta mögött felmászott a tetőre. A késével halkán megbontotta a tetőt. Hallgatózott, majd a résen át beleszagolt a levegőbe.
- Gázolaj!
- Gorkie kiszélesítette a hasadékot, és átbújt rajta. Bent vaksötét volt. Még a nyíláson sem szűrődött be számottevő fény, mivel az eget sötét viharfelhők takarták, nem látszott sem a hold, sem a csillagok. Gorkie fűlelt, figyelte a légmozgást, a szagokat. Semmi nem utalt ember jelenlétére. Körbetapogatózott, hogy tudja, hol van. Deszka volt a lába alatt, a keze pókhálót és néhány téglát érintett. Úgy gondolta, a tető közelében kialakítottak egy galériát, melyet talán raktárként használnak, és amelyre létrával lehet felmászni.
- Kint zuhogott az eső, nem sok mindent lehetett hallani. Úgy döntött, megkockáztatja a világítást. Mivel semmi sem működött, amihez elektromos áram kellett, és így az elemlámpák és az éjjellátók sem, útközben készítettek néhány fáklyát.
- Gorkie meggyújtott egy fáklyát, és körbevilágított.
- Egy galérián térdelt. Öt méterrel alatta egy 1982-es, zárt rakterű International teherautó állt.
- Éppen egy ilyet kerestek.
- Gorkie észrevett valamit a teherautó mellett.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Kutyaürülék.
- A hátsó vette hangtompítós géppisztolyát, előhúzta a kését, és leugrott a földre, a teherautótól négy méterre.
- Két pitbull rontott ra az árnyékból.
- Az egyik kutya orrába nyomta a fáklyát, az hátrahőkölt egy pillanatra, közben a másik kitátott szájjal támadott. Gorkie nyakon szúrta. A feje fölé emelte a fáklyát, hogy a másik pitbull is a közelébe férközhessen, és amikor előrelendült, átvágta a torkát. A két tetemet a hátsó sarokba rugdosta, majd alaposan szétnézett.
- Megtalálta a létrát, és nekitámasztotta a galériának.
- 497
- A teherautó ajtajai be voltak zárva. Hat másodpercbe telt kinyitni a bal oldali ajtót. Átvizsgálta a kocsi belsejét, majd felnyitotta a motorháztetőt, és megszemlélte a motort. Utána bemászott az alváz alá, és ott is szétnézett. Egy pillanatra elmosolyodott, amikor egyértelművé vált, hogy a kocsinak teljesen mechanikus üzemanyag-ellátó rendszere van.
- Semmi sem működött, ami elektromos áramot használt, nem lehetett áramot nyerni az akkumulátorokból, nem lehetett használni az automata váltót, az elektromos gyújtást, és nem működött a gyújtógyertya sem, amely a hengerben berobbantja a bepermetezett benzinkeveréket. A Rudolph Diesel által feltalált motorban azonban nincs szükség gyertyára. A dízelmotor benzin helyett gázolajat használ, a gázolajat a hengerben nem elektromos szikra, hanem a létrejövő nagy nyomás robbantja be, és az így nyert energia mozdítja meg a dugattyút. A legtöbb dízel autó automata váltós, az ilyen váltómű felépítéséből következően ezeket a kocsikat nem lehet betolni. Az Egyesült Államokban különösen szeretik az automata váltót, és nagyon ritkák a kézi váltóval felszerelt dízel kocsik. Így leginkább csak néhány teherautó és traktor jöhetett szóba.
- Gorkie megvizsgálta a falat, hogy lássa, van-e valahol olyan repedés, amelyen át észre lehet venni a fényt, de nem talált ilyet. Keresett egy jó helyet a fáklyának, ahol nem lesz feltűnő a fény, ha kinyitják a kaput, és otthagya. Felmászott a létrán, kiment a tetőre, és leugrott a ház háta mögé. A kerítésnél találkozott Mörjikevel és Damiennel.
- - Van bent egy kézi váltós dízel teherautó, mechanikus üzemanyag-ellátó rendszerrel! - újságolta. - Mörjike, hívd ide a többieket! Damien, te nézz szét, és találj gázolajat! Valahol lennie kell egy tartálynak.
- A két ninja elrohant, Gorkie maradt a helyén, és megvárta, amíg megérkezik a csapat többi tagja.
- - Zoe! Te kint maradsz a ház előtt, és őrködsz! - suttozta Gorkie Zoe fülébe.
- Ha kutyákat láatsz, lelövöd őket, ha embereket, akkor rájuk ijesztesz néhány lövéssel! Végső esetben
- 498
- Lőj bele a lábukba! Ha fel vannak fegyverezve és ellenségesek, akkor lődd ki őket!
- - Meglesz! - ígérte Zoe.
- Gorkie, Shana, Nicole, Nadya és Mörjike a faházhoz futottak. Mörjike, a klán behatolás-szökés szakértője, negyven másodperc alatt kinyitotta a biztonsági lakatot és a kapuzárt. Azért tartott ilyen sokáig, mert vakon kellett csinálnia, és halkán.
- Mire Damien megérkezett, a teherautó már elő volt készítve az indulásra.
- - Hátul van egy ezerliteres gázolajtartály, ahonnan fel tudjuk tankolni a kocsit. És találtam tizenhat marmonkannát -jelentette Gorkie-nak.
- - Kösz, Damien! Akkor most betoljuk a járgányt, és elmegyünk tankolni! Nicole fog tankolni, Shana és Nadya töltik a kannákat, a többiek fedezik őket! - rendelkezett Gorkie.
- A ninják rábólintottak. Gorkie kiment Zoe-hoz.
- - Van valami? - kérdezte.
- - Semmi mozgás! - felelte Zoe.
- - Rendben! Betoljuk a kocsit. Te ülsz a kormányhoz! Csak pár méteren át kell vezetned, nem számít, hogy mennyire láatsz ki az ablakon. Ha már jár a motor, Nicole ül a helyedre.
- - Oké, kezdjük! - pattant fel Zoe.
- Most következett az akció legveszélyesebb része, mert senki sem őrködött. Elektromos gyújtás hiányában a motort csak úgy lehetett beindítani, ha betolják a teherautót. És ehhez mindannyiuk erejére szükség volt.
- Kitárták a kaput, Zoe beült a kormány mögé, a többiek pedig nekiveselkedtek. Tíz métert kellett tolniuk, mire a motor végre járni kezdett. Teleiankoltak, feltöltötték az összes marmonkannát, felpakolták a bicikliket és a csomagjaikat, majd mindannyian beszálltak, és elindultak a hegyek felé.
- 499

DUNCAN SHELLEY végső háború

- 6. USS SCULLY REPÜLŐGÉP-ANYAHAJÓ
- OMÁNI-ÖBÖL Január 1., hétfő, zónaidő: 07 óra 03 perc
- A fényképezésre kiküldött repülőgépek közül egy sem ért vissza időben, és amikor kimentek a műszerek, mind lezuhant. Senki sem élte túl. A hajón egyetlen lámpa sem világított, és egyetlen vezeték sem vitt áramot. Gyertyákkal, mécsesekkel, máglyarakásokkal világítottak. A csúcstechnológia hátborzongató látványt nyújtott a mécsesek ugráló fényében. Az éjszaka szinte elviselhetetlenül nehéz volt. Úgy várták a napfényt, mint a megváltást.
- Az első tiszt borostásan, karikás szemekkel ült a parancsnoki híd egyik ablaka alatt, és egy konzervből chilis babot evett, és hallgatta, ahogyan az eső kopog az ablakon. A kapitány és a hírszerző tiszt egy-egy behozott pircsen aludt. A kormányos és a kommunikációs tiszt rémtörténetekkel traktálta egymást arról, hogy vajon hogyan néznek ki az idegenek. Négy állig felfegyverzett tengerész az ajtónál órködött, kettő az ablakokon át tanulmányozta a tengert és az eget. A két futár a földön ült, támasztották a falat.
- Hirtelen süvítő hang hallatszott, majd felvillant, azután pislákolni kezdett az egyik lámpa, melyet a mennyezetre akasztottak, és amelyet letről, a raktárból hoztak fel.
- A kapitány azonnal felébredt és felült.
- - Mi ez? - nézte pislogva a világító izzót. - Megcsinálták? Az első tiszt is a lámpát nézte.
- - Van fény! - ugrott talpra. - Azért még nem győztek le minket teljesen! Haha!
- A kapitány is felállt.
- - Kicsérélték a vezetékeket - mondta, majd egy kicsit megrugdosta a hírszerző tiszt lábát. - Jack, kelj fel!
- A hírszerző tiszt azonnal talpra állt.
- - Mi az? - kérdezte szédelegve az álmisságtól.
- 500
- - Van áram, Jack! - mutatott a kapitány a mennyezeten világító egyetlen izzóra.
- Jack megdörzsölte a szemét, majd óvatosan felnézett a lámpára.
- - Végre! - mondta, és ásított. - Menjünk le!
- - Gyere, menjünk! - hívta a kapitány. - Emberek, a műveleti teremben leszünk!
- - Menjek? - kérdezte az első tiszt.
- - Ne! Maradj itt! Ha van valami, kell, hogy legyen itt valaki! - mondta a kapitány.
- Az első tiszt visszaült a helyére, és folytatta az evést.
- A kapitány és a hírszerző tiszt lesiettek a hajó legbiztonságosabb helyiségébe, a műveleti terembe. Hét tiszt tartózkodott az ablaktalan, páncélozott teremben. Két szerelő épp most állította helyre a világítást. A számítógépek is kaptak áramot. Mindenki mosolygott.
- - Jól van, emberek! Köszönöm! Nagyszerű munkát végeztek! Gratulálok! - hálálkodott a kapitány. - De most aztán lássunk hozzá! Keltsük életre ezt a szörnyeteget! Ne feledjék, uraim! A flottánk hadi ereje meghaladja a legtöbb ország hadi erejét!
- - Ha ennyire magas a technikai szintjük, valószínűleg közelharcban, a technika segítségével nélkül, nem valami jók! - vélekedett az egyik technikus.
- - Magam is így gondolom! - értet egyet a kapitány. - És ez lesz taktikánk alapja! Amíg használni tudják a technikai fölényüket, előnyben vannak, ezért valahogyan el kell érnünk, hogy a technikát ne tudják használni! De most, először is ébredjünk fel! Uraim, állítsák össze a jelentéseiket!
- A tisztek azonnal munkához láttak. Volt, aki az igen csekély felderítési adatok alapján állította össze a jelentését, volt, akinek a károkat kellett felbecsülnie, volt, akinek a fegyverrendszerek épségét.
- - Kapitány, javaslom, hogy ha helyreállt a rend, járjuk be a hajót. Nézzünk szét, lássuk a saját szemünkkel, hogy mi a helyzet, és nem ártana, ha szólnál egy-két szót az embereinkhez - javasolta a hírszerző tiszt.
- 501
- - Igazad van, Jack! - bólogatott a kapitány. - Ráfér az emberekre egy kis lelki elsősegély! Kérsz egy kávét?
- - Elfogadom, köszönöm!
- A kapitány a helyiség egyik sarkában elhelyezett kávéautomatához ment. Megérintette az oldalát.
- - Hideg - állapította meg. - Valószínűleg borzalmas az íze.
- - Nem számít!
- - Ez legyen a legkisebb gondunk! - nevetett a kapitány.
- Kinyitotta az automata ajtaját, és kiemelte a tartályt. Töltött két papírpohárba, az egyiket odaadta Jacknek. Beleittak. Mindketten elfintorodtak.
- - Ez tényleg szörnyű! - állapította meg a hírszerző tiszt, de nem törődött

DUNCAN SHELLEY végső háború

vele, itta tovább.

- - Ez a legborzalmasabb lötyty, amit valaha is ittam! - mondta a kapitány - Bár, ha jól belegondolok, az előző feleségem...

- A kapitány nem tudta folytatni.

- - Hé! Hé! Hé! Mi ez?! - kiáltott fel az egyik technikus, aki a számítógép képernyőjét nézte.

- - Mi az isten ez?! - szólalt meg az egyik kollégája döbbenten.

- - Mi történt? - sietett hozzájuk a kapitány. A számítógépek képernyője üres volt.

- - Ez mi? - kérdezte a kapitány. - Nincs... - felnézett, látta, hogy égnek a lámpák. - Nem értem. Most meg mi van?

- A hírszerző tiszt végignézte a terminálokat. Mind a tizenkét számítógép képernyője fekete volt.

- - Valami baj van, kapitány! - jelentette ki izgatottan.

- - Mi történt, Simms? - rázta meg a kapitány az egyik technikus vállát.

- A férfi megpróbált néhány dolgot. Különböző parancsot adott a gépnek, de semmi nem történt. Leszedte a számítógép burkolatát. Látszólag minden működött.

Odahajolt a merevlemezhez, és fűlelt, hogy hallja-e a lemez pörgését. Hallotta.

- - Simms! Mi folyik itt? - kérdezte a kapitány izgatottan. Simms lerogyott a székére. Ismét beütött néhány parancsot, és megint nem történt semmi.

- 502

- - Kapitány úr... - szólalt meg rekedten.

- - Mi folyik itt, nyögje már ki! - kiáltott rá a kapitány.

- - Kapitány úr... azt hiszem, lenullázták a számítógépeinket...

- - Az meg mi a francot jelent?

- - Letörölték az adatokat - felelte Simms. - Mi?!

- - Így van, kapitány - szólalt meg a hírszerző tiszt egy másik számítógép mellett állva. - Az összes gépnek annyi.

- A kapitányt az ájulás kerülgette.

- - Simms, mondja, hogy ez nem igaz! - üvöltötte, és rázni kezdte a technikust.

- Mondja, hogy nem igaz! Mondja, hogy nem igaz!

- - Sajnos igaz, kapitány úr... - mondta Simms kétségbeesetten.

- A kapitány elengedte. Nekitántorodott a falnak. Jack odament hozzá.

- - Jól vagy? - kérdezte. Tudta, hogy ez hülye kérdés.

- - Jack... Jack... - tátogott a kapitány. - Hogyan harcoljunk így ellenük? Visszaküldenek bennünket a középkorba...

-

- 503

- HUSZONNEGYEDIK FEJEZET

- 1.

- CIA FŐHADISZÁLLÁS

- LANGLEY, VIRGINIA

- December 31., vasárnap, 23 óra 39 perc

- Miután az utolsó ember is lement a főhadiszállás felszín alatti részére, és lezárták az ajtókat, Donovan megadta az engedélyt a robbantásra. Száztól számoltak vissza, majd felrobbantották a tölteteket. Az épület megroskadt, majd lassan omlani kezdett. A főhadiszállás nyugati szárnyának külső fala azonban nem dőlt le. Ott állt az égnek meredve, hét emelet magasan, életveszélyesen inogva.

- George Stone jelentette Donovannak, hogy a robbantás megtörtént. Mivel senki nem próbált felmenni, hogy megnézze, mi lett az eredmény, csak bízhattak benne, hogy minden rendben van. Egész pontosan 3682 ember húzódott meg a felszín alatti emeleten. Mivel a főhadiszállás a felszín alatt ugyanakkor alapterületű volt, mint felette, ha nem is kényelmesen, de elfértek. Donovan utasítására minden folyosón sáncokat emeltek, arra az esetre, ha az idegenek betörnének ide, és közelharcot kellene vívniuk velük. Mindenkinek adtak valamilyen fegyvert, egy kést legalább. Az összes számítógép letöröltött. Új kábeleket és izzókat hoztak, és helyreállították a világítást. A legtöbb szobába telepítettek vezetékes telefont, vagy ha volt és megsérült, felújították. Donovan a MAJESTIC részlegében rendezte be a saját irodáját.

- - Mióta nem ettél, Bili? - kérdezte Casey Wiggins, a MAJESTIC főnöke.

- - Nem tudom - vont vállat Donovan egykedvűen. - Különösebben nem izgat.

Találtál valamit az archívumodban?

- Wiggins megrázta a fejét.

- 504

- - Sajnos nem, öreg - felelte. - Úgy látszik, ezek még nem küldtek ide felderítőt, vagy ha mégis, nem tudunk róla.

- - Vagy olyan típusú hajókkal jártak itt, amik eltérnek a mostaniaktól - szólalt meg Tim.

- - Az is lehetséges! - értett egyet Wiggins.

220. oldal

DUNCAN SHELLEY végső háború

- - Bili, készíték valamit enni - mondta Tim. - Már a fiúk is éhesek.
- - Ahogy akarod - vont vállat Donovan. Tim kiment az irodából.
- Wiggins egy hatalmas fotót tanulmányozott, amely a falra volt felakasztva. Az egyik henger formájú ufót ábrázolta, a képet a BBC közvetítéséből szedték le.
- - Átkozottul fejlett egy masina. Körülbelül hatszáz méter hosszú lehet.
- Lefogadom, hogy valamilyen gravitációs meghajtást használnak. A négy alapvető kölcsönhatás közül a gravitáció a legnagyobb hatótávolságú. Ha valahogyan képesek lennének "rákapaszzkodni" ezekre a mindent átszelő gravitációs hullámokra, bárhová elmehetnének, és nem lenne szükségünk üzemanyagra - Wiggins felsóhajtott.
- Bárcsak barátságosak lennének... Milyen csodálatos lenne belépni ezekbe a fantasztikus járművekbe, és körbesétálni, megismerkedni vele, és megtanulni azokat az alapelveket, amelyek szerint működnek! De szeretném!
- - Én sem bánám, ha nem harcolnunk kellene velük - jegyezte meg Donovan. - De a mi Andan barátunk ezt alaposan elintézte nekünk.
- - Úgy látom, szembefordultál Andannal. Pedig korábban sokat tettél azért, hogy elérje, amit akar.
- Donovan kínjában felnevetett.
- - Mert megőrültem, azért! - jelentette ki.
- - Én nem hiszem, hogy Andan ezt előrelátta - mondta Wiggins.
- - Persze, hogy nem látta előre! - csattant fel Donovan. - Nem állítom, hogy szándékosan hozta mindezt a nyakunkra! Én azt állítom, hogy Andan egy amatőr barom, aki szart se tud arról, hogy hogyan is kell ezt a fajta háborút vívni!
- 505
- Elhiszem, hogy a jó szándék vezette, elhiszem, hogy mindent feláldozott a sikerért, elhiszem, hogy pokolian hatásos szónok, de akkor is, hibát hibára halmozott az elejétől fogva! Nem lehet ilyen esztelenül nekimenni a legnagyobb hatalomnak! Az istenért! Ezt nem így kellett volna csinálni! Elhiszem, hogy be volt szarva, de akkor sem ez volt a módja! Meg kellett volna keresnie szakértőket, olyanokat, akiknek a titkos háború az élete! Engem! Vagy dr. Russellt! Vagy Lauren Gilmore-t! És tanácsot kellett volna kérnie! Élő kellett volna állnia ezzel az egésszel, és azután megkérdezni, hogy miképpen is kellene szembeszállni a legfelsőbb kaszttal! Ezt kellett volna tennie! És semmi esetre sem azt, amit tett! Ostoba, amatőr faszfej!
- - Szerintem Gilmore is elmondta már ezt neki - vélekedett Wiggins.
- Donovan bólogatott. Még mindig fogalma sem volt arról, hogy kicsoda Gorkie, de abban biztos volt, hogy a titkos hadviselés legnagyobb szakértői közé tartozik. Még azt sem zárta ki teljesen, hogy Andan most már nincs az élők sorában, mert a testőrei kinyírták, amikor rájöttek, hogy mit tett.
- - Amondó vagyok, Casey - szólalt meg Donovan -, hogy Andan már a legelején akkora hibát követett el, amit nem lehet helyrehozni, és ha csak nem történik valami egészen váratlan és egészen rendkívüli, isteni csoda, ezt a szarságot egyikünk sem éli túl!
- 2.
- REJTEKHELY
- NEW HAVEN, CONNECTICUT
- Január 1., hétfő, 01 óra 40 perc
- Az eső szakadatlanul esett, mintha dézsából öntötték volna. Már több mint tizenkét órája. Gorkie arra gondolt, hogy a JFK-n talán majd merülniük kell, és búvárfelszerelés nem volt náluk. Mivel New Haven úgyis útba esett, és mert volt ott egy rejték helyük, alig egy kilométerre a Yale Egyetemtől, betértek a városba.
- 506
- A rejték hely egy családi ház alatt kapott helyet. Az épület látszólag semmiben sem különbözött a környéken épült házaktól. Gorkie, Mörjike és Damien előrementek körülnézni. Az utcára érve világossá vált, hogy több házat is feltörték és kirámoltak. Közelebb érve a saját házukig, láthatták, hogy a betörők náluk is jártak. A bedeszkázott ablakokból pedig arra következtettek, hogy valakik beköltöztek.
- Átmásztak a kerítésen. A bejárati ajtót és a garázsajtót is megerősítették, ezért ott nem próbálkoztak, mert az zajjal járt volna. A ház háta mögött, a kert végében volt egy kút, ami a repkényvel futtatott falakhoz hasonlóan, nagy divat volt a környéken. A kút vízforrás és alternatív bejárat is volt egyben.
- Gorkie Damien segítségével leereszkedett a kút aljára, közben Mörjike szemmel tartotta a házat. Amikor Gorkie leért a jéghideg vízbe, leoldotta a derekára erősített kötelet, nagy levegőt vett, és lebukott a víz alá. Két és fél méter mélyen volt egy eltávolítható fedél a falban. Gorkie leszerelte a kőlapot, és félretolta a rácst az útból. Innen egy alig egy méter átmérőjű cső vezetett a ház pincéjébe.
- A szűk csőben nem lehetett úszni, de nem is volt rá szükség, az ember csak

DUNCAN SHELLEY végső háború

megragadta a cső falát és előrelökte magát. Gorkie tizenöt másodperc alatt jutott el a pince alá. Itt már nem volt víz, bár levegő sem. Felmászott a beépített létrafokokon és megállt a pince egy apró, befalazott helyisége alatt, amely egy alig másfél négyzetméter alapterületű fülke volt. Hallgatózott. Semmi. Feltolta a kőlapot, és átmászott a fülkébe. A fülkének vastag téglafala volt, hogy ha netalán valaki végigkopogtatná a falat a pincében, sehol se kongjon árulkodón. Azonban a téglafal egy részét preparálták: a téglák egymáshoz voltak ragasztva, fogantyút kaptak, hogy könnyen ki lehessen emelni a helyéről, és egy egyszerű, ám annál erősebb acélzár tartotta a helyén. Gorkie eltávolította a zárként szolgáló öt darab acélrudat, melyet szükség esetén fegyverként is lehetett használni, megint hallgatózott, majd megragadta a fogantyút, és kiemelte az "ajtót" rejtő téglarakást a falból, és letette a földre. A pincétől most már csak

- 507

- egy vékony vakolat választotta el. Elővette a kését, és körülbelül bokamagasságban vágott egy kis lyukat a vakolatba, és a lyukon átküldött egy ampulla Yume vírust a szénraktárként használatos helyiségbe.

- Most már tudott levegőt venni. Várt két percet, azután halkán átvágta magát a raktárba. A kamrában egy huszonöt év körüli nő és egy hatéves forma kisfiú hevert a földön. Életben voltak, csak éppen mélyen aludtak. Gorkie nagyon óvatosan végigtapogatta a nőt, hogy érezze, milyen a testalkata és a talpfarmája, hogy kitalálja, milyen hangokat adna ki járás közben, azután a nő feltételezett járását utánozva az ajtóhoz ment, és kinyitotta.

- Három perc múlva Gorkie beengedte a házba Damient és Mörjiket. A hálószobába siettek, és kinyitották a többszörösen álcázott ajtót, amely a ház titkos részébe vezetett. Lementek a rejtekhelyükre, és fáklyafénynél összeszedték, ami kell, majd mindent felhordtak a garázsba. Shana és Nicole a ház elé álltak, a felszerelést bepakolták a teherautóba.

- Amikor távoztak, a hálószobában semmi sem árulkodott arról, hogy a háznak lenne olyan része is, amely nem tartozik a szokványos építészeti megoldások közé.

- 3.

- HARRISBURG, PENNSYLVANIA

- Január 1., hétfő, 05 óra 05 perc

- Éhesek, álmosak, fáradtak és letörtek voltak. A tábornóz ijesztő árnyakat rajzolt az arcukra. Már nem reméltek segítséget. Az elnök mondta ki azt, amit mindannyian gondoltak.

- - Azt hiszem, ideje belátnunk, hogy magunkra maradtunk. Még ha a fiaink egészen Raven Rockig mentek is el, már akkor is visszaérhettek volna.

- - Történhetett velük valami útközben - mondta Jonas, a külügyminiszter.

- - Ez eléggé nyilvánvaló - vélekedett az alelnök.

- 508

- - Nos, uraim, be kell látnunk, hogy valamit tennünk kell, nekünk magunknak, ha élni akarunk. Eleget vártunk már, sem az eső nem állt el, sem a segítség nem érkezett meg. Mr. Nash!

- Nash az elnökhöz sietett.

- - Elnök úr?

- - Küldjön ki két embert, hogy nézzenek körül! - rendelkezett az elnök. - Ha járható az út, elindulunk!

- - Igenis, elnök úr! - mondta katonásan Nash. Odaintett két emberének, hogy menjenek ki szétnézni. Amint kiléptek a hasadékból a szabadba, különös, vérfagyasztó hangot hallottak a magasból.

- Azonnal visszaugrottak a szikla alá.

- - Mi volt ez? - kapta fel a fejét Jonas, a félelemtől reszketve.

- - Hát elkezdtek... - szólalt meg a védelmi miniszter, keményen markolva a pisztolyát. Arra gondolt, hogy ha idejönnek az idegenek, megpróbál lelőni egyet vagy kettőt, és azután végez magával. Látta az Égi tűz című filmet, amely egy állítólag megtörtént esetet dolgoz fel, melyben egy Travis Walton nevű férfit elraboltak az idegenek, és kegyetlen vizsgálatoknak vetették alá. Azt nem bírná ki.

- Nash a tűzhöz rohant, és a lábával homokot rúgott rá, amíg el nem aludt.

- Sötét lett, az orrukig sem láttak, az egyetlen támpont egy kicsivel kevésbé sötét folt volt, melyen túl zuhogott az eső.

- Mindenki felkészült. Pattanásig feszült idegekkel várakoztak. Minden fegyver a kevésbé sötét foltra meredt.

- Megint hallották azt a furcsa, vérfagyasztó hangot kintről.

- Az égből.

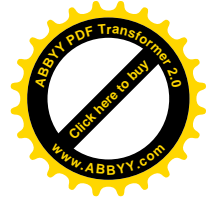
- Joan a férje kezét szorította.

- Egy örökkévalóság telt el.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Újabb nesz hallatszott kintről.
- Ezúttal közelebbről.
- És ezúttal nem az égből.
- És azután megint.
- 509
- Joannak eleredtek a könnyei. Megcsókolta a férjét, mintha ez lenne a búcsúcsók. Azt kívánta, hogy legalább a lánya élje túl ezt a szörnyűséget.
- Hirtelen furcsa sűrűlő hangot hallottak kintről, legalább egy tucat irányból egyszerre.
- Az egyik testőr majdnem lőtt.
- Ismét azok a kísérteties hangok.
- Egyre közeledtek, egyre sebesebben.
- Laurence Hunter, a védelmi miniszter egész testében remegett.
- Talán csak az előreküldött testőrök térnek vissza, gondolta.
- De miért ennyi idő után? Órák teltek el, miért csak most?
- Hunter látta maga előtt a film egyik jelenetét. Travis Walton egy műtőasztalon hever, tehetetlenül, szörnyek állják körül, leereszkedik a mennyezetről egy gép, kibocsát egy kart, amely behatol Travis szemébe, aki csak üvöltögni tud, és azután, azok a szörnyek...
- BUMMM!
- A lövésre mindenki felordított, és tüzet nyitottak az esőre.
- És csak üvöltöttek és lőttek, és üvöltöttek és lőttek, és üvöltöttek...
- És Nash valahogyan magához tért annyira, hogy rájöjjön, valaki kint is kiabál.
- - Állj! Állj! ÁÁÁÁÁÁLLJÚ! - ordította Nash. - TÜZET SZÜNTESS!!! TÜZET SZÜNTESS!!!
- Végre abbahagyták.
- - Ne lőjenek! - hallották kintről. Emberi hang volt.
- - Jimmy vagyok! Ne lőjenek!
- - Jimmy? - csodálkozott Nash, majd kikiabált. - Te vagy az, Jimmy?
- - Én vagyok az, főnök! Tudom, hogy pokolian sokáig tartott, de nagyon nehéz volt az út! Tűzharcba keveredtünk, és Dan nem úszta meg! Erősítést hoztam! Itt van Douglas ezredes!
- Erre az elnök is magához tért.
- 510
- Douglas ezredes? - szólalt meg. - Ő a Raven Rock bázis logisztikai vezetője!
- - Jimmy! Te és az ezredes jöjjetek be! - kiabálta ki Nash.
- - Rendben! Megyünk! - kiabálta vissza a testőr.
- - Bemegyünk, ne lőjenek! - hallatszott Douglas ezredes erőteljes hangja.
- - Ez ő! Megismerem a hangjáról! - jelentette ki az elnök izgatottan.
- Tíz másodperc múlva megjelent a testőr és az ezredes. Működő elemlámpák voltak a kezükben, melyet Raven Rock mélyéről hoztak fel.
- - Ne haragudjon, elnök úr! Sajnálom, hogy ennyi ideig tartott! - kérlelte Jimmy az elnököt.
- - Semmi baj, fiam, nagyon jó munkát végzett! - mondta Enfield. - Douglas ezredes! Nem is tudja, mennyire örülök, hogy látom!
- - Én is örülök, hogy látom, elnök úr! - tisztelgett az ezredes. - Jöjjenek! A gépünk itt áll a közelben.
- - Te jó ég! - szakadt ki Nashból, amikor a lámpafényben meglátta a védelmi minisztert.
- - Jézusom! Mi történt? - ment közelebb Jonas. Joan arra fordította az elnököt, hogy láthassa. Nash megvizsgálta Huntert.
- - Meghalt, elnök úr - mondta szomorúan.
- - Nem bírták az idegei - állapította meg Enfield. - Szegény Laurence...
- - Jézusom! Laurence... főbe lőtte... magát... - hebegte a külügyminiszter.
- - Mr. Nash! Hozzák őt is! Menjünk! - rendelkezett az elnök. Az egyik testőr felnyalabolta a hullát, és elindultak. Kint
- tíz fegyveres kommandós lapult a fűben, az ezredes emberei. Öt perccel később megláttak egy hatalmas, fehér-piros repülőgépet az úton, melyet kommandósok védtek.
- - Egy repülőgép? Hogyan lehetséges ez? - kérdezte az elnök.
- - Tudja, elnök úr, a hobbim! Régi gépeket újítok fel - tájékoztatta az ezredes. - Ez egy eredeti, 1945-ös Lockheed
- 511
- Constellations utasszállító repülőgép! Elektronika nyomokban sem fordul elő benne! Kivéve persze a reflektorokat, de azokat kicseréltük!
- - Imádom a hobbiját, Douglas ezredes! Ezért előléptetem!
- - Köszönöm, elnök úr!
- Az egész csapat beszállt a régi repülőgépbe, az ezredes bemászott a pilótaülésbe, a másodpilótának és navigátornak kinevezett emberei mellé, és

DUNCAN SHELLEY végső háború

parancsot adott az indulásra.

- Négy és fél perc múlva felemelkedtek a levegőbe, és elindultak a Catocin-hegység felé, melynek gyomrában húzódott meg az Egyesült Államok Háborús Vezetési Központja.

- 4.

- TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS

- WASHINGTON D.C.

- Január 1., hétfő, 06 óra 00 perc

- Lansky egykori rezidenciáján minden a legnagyobb rendben volt. Minden rendszer működött, a számítógépek nem töröltek, és a rádiókommunikáció is zavartalanul folyt. Chaney egy idő után magához tért, egy ideig nagyon maga alatt volt, még Andant is megütötte, amikor kettesben maradtak, és Andan nem kívánt védekezni. Andan a szobájába zárkózott egy időre, ahonnan Chaney rángatta ki, miután lenyugodott. Beültek az egyik étkezőbe, ahol Chaney elképesztő mennyiségű sült húst evett meg. Andannak nem volt étvágya, csak ült az asztalnál, és gondolkodott.

- - Egyszer Gorkie azt mondta nekem, hogy már az elején elrontottam - szólalt meg. - Igaza volt. Nem így kellett volna nekifogni a legfelsőbb kaszt megdöntésének. Több eszem is lehetett volna.

- Chaney egy pillanatra abbahagyta az evést.

- - Ez igaz - jelentette ki, majd tovább evett.

- - El sem tudom képzelni, hogy mi lehet fent - folytatta Andan. - Lehet, hogy már elfoglalták a világot. Lehet, hogy már senki sem él. Még Gorkie sem. És Zoe, és Mörjike, és

- 512

- Nadya, és Damien, és Shana, és Nicole. És Masada úr. Senki. És mennyit segítettek, és mennyi mindent feláldoztak. Hittek bennem... Nem volt elég eszem hozzá, hogy ezt előre lássam. Sajnálom. Ha tudom, talán bele se kezdek. Nem láttam előre.

- Chaney újabb sült húst vett a tálról. Levágott belőle egy darabot, és felszúrta a villájára. Belemártotta a majonézbe.

- - Tudom, hogy mit szeretnél - jelentette ki. - Szeretnéd kinyírni magad, igaz? Ha van valaki a világon, aki nem engedheti meg magának, hogy most a könnyebb utat válassza, akkor az te vagy. Ezt tudnod kell.

- Chaney bekapta a húst. Andan keserűen elfintorodott.

- - Igazad van - ismerte el. - A halál most a legkönnyebb út, amit én nem érdelek meg. Élnem kell, és cselekednem. Csak azt nem tudom, hogy mit tehetnék. Bármit megtennék, de nem tudom, mit kellene - Andan sírni kezdett. - Bármit megtennék, John! Akármit! Elviselnék bármit, bármilyen fájdalmat, bármilyen szenvedést, csak vissza tudjam ezt csinálni! Bármit vállalnék, amivel segíthetnék! Megkínózhatnának, élve felboncolhatnának, az sem érdekel, csak legyen ennek vége!

- Chaney egykedvűen ette a húst, mintha az ájulása és az őrjöngése a kritikus szint alá csökkentette volna az energiáját, amit most feltétlenül pótolnia kell, még hozzá majonézes sült hússal. Amikor elege lett Andan zokogásából, érdekes kérdést intézett hozzá.

- - Mi a Föld? - kérdezte. Andan erre feleszmélt.

- - Nem tudom - mondta. - Talán valami gyarmat. Talán Darla nem is a Földön van, hanem valahol... akárhol. És ha így van, akkor nem ő a csúcs, hanem van még valaki felette is.

- - Jó, de mégis, mi a Föld? Mi ennek az egésznek az értelme? Itt élünk ezen a bolygón, egy ilyen elképesztő rabszolga-civilizáció fogságában, kitéve erőszaknak, betegségnek, halálnak, néhány örült kénye-kedvének, de mi célt szolgál

- 513

- mindez? Valami gyarmat vagyunk, ez most már száz százalék. De mi a fenét csinálnak itt? Ez valami kísérlet? Kísérleti nyulak vagyunk?

- Andan gondolkodott. Ha ez egy kísérlet, mi lenne akkor az értelme?

- - Talán a Föld egy tébolyda, ahol az elmével kísérleteznek? - gondolkodott hangosan Chaney.

- Andan ennek nem látta sok értelmét.

- - Nem hiszem - mondta.

- - Akárhogy is, még mindig te ismered a legjobban a rendszert! Mit gondolsz, mi folyik itt? Mi lenne logikus a tudásod alapján?

- Andan hirtelen megdermedt, csak meredt maga elé, és lassan felállt.

- - Azt hiszem, kezd összeállni a kép... - szólalt meg különös hangon. - Nem kísérleteznek velünk, hanem lefoglalnak minket.

- - De mi a fenének? Milyen céltől vezérelve? - kérdezte Chaney.

- Andan Chaney-hez fordult.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Fegyencek vagyunk - mondta ki suttogva, mert elment a hangja.
- Micsoda? - döbrent meg Chaney. - Ez az egész bolygó egy... egy börtön? Ez olyan, mint valami science-fiction, mint valami... De miért ne lehetne igaz? Igen. Ez igaz.
- A Föld egy börtönbolygó - suttogta Andan könnybe lábadt szemekkel. - Tudtomon kívül lázadást szítottam. Es most jönnek, hogy leverjék a lázadást.
- 514
- 5.
- KATONAI TÁBOR
- BAGDAD, IRAK
- Január 1., hétfő, zónaidő: 14 óra 55 perc
- Ahmed el Zahavi, Irak hadügyminisztere, nem vonult el az elnöki bunkerba. Ennek az volt az oka, hogy nem bírta a bezártságot. Nagyon félt az idegenektől, ezért felöltötte legdíszesebb uniformisát, és a katonái élére állt. Ő állt legelől, de a háta mögött közel ezer páncélos jármű, háromszáz ágyú, harmincötezer katona. A főváros északi határán beásták magukat, és várták a támadást. El Zahavit mindenhová száz lovas futár követte, akik azonnal elvitték a parancsait valamennyi egységhez.
- Na! Mikor jönnek már?! - ordított a hadügyminiszter egy működésképtelen T-80-as tank tetején ülve. - Mire várnak még?!
- Az eső sártengerré változtatta a tájat, ameddig csak ellátott. Nem szerette az esőt, de most ez volt a legkisebb gondja.
- Megvártnak minket - szólalt meg a mellette helyet foglaló tábornok. - És amikor már lecsökkent az emberek harci kedve, akkor jönnek.
- A tank tetejére négy sátozmerevítőt szereltek, és kifeszítettek rájuk egy vízhatlan ponyvát. El Zahavi és a tábornok egy-egy összecusukható széken ültek. Mindketten napszemüveget viseltek, és egyfolytában szivaroztak. Ők ketten testesítették meg az emberek előtt a kitartást és a bátorságot. Jönnek az idegenek, ők meg csak szivarozgatnak.
- Valami kavarnogni kezdett az égen. A lovak idegesek lettek. El Zahavi ledobta a sárba a szivarját, és felkiáltott.
- -Készülj!!!
- A futárok fele elvágtatott, és zászlót lengetve adott tovább a parancsot.
- A hadügyminiszter a nyakában lógó távcsőért nyúlt, és a szeméhez emelte. Volt valami az égen, ami lila és vörös fényben tündökölt, meghatározhatatlan magasságban, a szürke viharfellegek felett.
- Egy úrhajó!!! - kiáltott fel el Zahavi teli torokból. -Túúúúüü!
- Lőni kezdték az eget. Mindennel, amivel csak tudták. El Zahavi felugrott, és a lovaglópálcájával a célpontra mutatott.
- Túúúúüü! - ordította megint. - Túúúúüü! Lőjétek halomra a férgeket!!!
- Ekkor el Zahavi felhőrdült.
- Görcsbe rándult a teste.
- Ömleni kezdett a vér a szeméből, az orrából, a füléből és a szájából.
- Lezuhant a lövegtoronyról a sárba, és kitörte a nyakát.
- A tábornok megpróbált bemászni a tankba, hogy védelmet találjon, de őt is utolérte a végzet.
- A tüzelés alábbhagyott, szórványossá vált, majd teljesen megszűnt.
- A csatatéren mindenfelé halott, haldokló vagy magatehetetlen katonák hevertek.
- Az egyik futár örülten ösztökélve a lovát, az állásvonal mögött vágatott, hogy minél távolabb kerüljön a haláltól. A félelemtől félőrdülten fordult hátra, és felnézett az égre.
- A különös örvénylés megszűnt.
- Előre fordult, és a távoli házak felé meresztette a szemét.
- Csak oda jusson el, csak oda! Csak addig az első házig!
- Hirtelen minden vörösre változott.
- A futár hörögve bukott le a lóról, ömlött a vér a fejéből.
- 516
- HUSZONÖTÖDIK FEJEZET
- 1.
- HÁBORÚS VEZETÉSI KÖZPONT
- RAVEN ROCK, PENNSYLVANIA
- Január 1., hétfő, 08 óra 00 perc
- Az első két és fél méter vastag páncélajtó bezárult. A társaság futólépésben közeledett a következő biztonsági ajtóhoz.
- Látta valaki a lányomat? - kérdezősködött Enfield, amikor feltűnt Collins tábornok, a bázis parancsnoka. - Látta valaki? Tudnak róla?
- Sajnálom, elnök úr, de még nincsenek híreim a lányáról - válaszolta Collins.
- Akkor legalább őrszemet hagyjanak a felső kapuban, hogy beengedhesse, ha ideér! - rendelkezett az elnök, bár maga sem hitte, hogy a lánya eltalálna ide.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- - Természetesen, elnök úr!
- Átmentek a második páncélkapun is, amely azonnal bezáródott mögöttük. Eljutottak a hatalmas teherlifthez.
- - Tapasztaltak áramkimaradást? - kérdezte Nash.
- - Igen, volt benne részünk! - mondta a tábornok, miközben beszálltak a liftbe.
- Az áramot a liftek és a kapuk működtetéséhez letről kellett felhozniuk.
- Egy katona kezelte a liftet, bezárta az ajtót, majd megrántotta a kart, és a lift elindult lefelé.
- - A számítógépeink is törölődtek a magasabb szinteken - folytatta Collins. - Rádiókommunikáció pedig csak a legalsó szinten lehetséges.
- - A telefonvonalak? - kérdezte az elnök.
- - Élnek, elnök úr! Van összeköttetésünk a Fehér Házzal, a CIA-vel, az NSA-vel, a Pentagonnal, a JSTPS* bázissal és a Nukleáris Csapásmérő Hadtesttel. Mással nincs.
- JSTPS: (Joint Strategic Target Plannirtg Stafo Egyesített Hadászati Céltervező Törzs. Feladata .1/ ellenséges hadászati célpontok listájának összeállítás, és folyamatos aktualizálása.
- 517
- A lift megállt ötven méter mélységben. Végigmentek egy közel százméteres, kacskaringós folyosón, és beszálltak egy másik liftbe. Négy lifttel jutottak le a kétszáz méter mélyen lévő központba. Az elnök azonnal a helyzetlemező terembe vitette magát, hogy telefonálhasson, akinek csak lehet. Elsőként William Donovanat hívta.
- Donovan azonnal bejelentkezett a CIA főhadiszállásának mínusz harmadik emeletén.
- - Hello, George! - intett Donovan a lassan kivilágosodó képernyőn. - Örülök, hogy látlak! És örülök, hogy legalább ez nem ment tropára!
- - Üdv, Bili! - köszöntötte az elnök. - Most értünk meg ide Raven Rockba! Iszonyú, ami történik, Bili! Szóhoz sem jutok! Szegény Laurence-t elvesztettük. Öngyilkos lett, nem bírta ezt a feszültséget. Bevallom, az én fejemben is megfordult már a gondolat.
- - Laurence jó ember volt - mondta Donovan. - Sajnálom, hogy meghalt! Már azt hittem... azt hittem, elkaptak titeket. Minden rendben ott a bázison?
- - Igen, működik minden. Legalábbis itt lent. És felétek?
- - Az összes számítógépünknek lőttek! Még a páncélszekrényben őrzött adatrögzítők is csontig le vannak törölve! Rohadt nagy csapás ez! Pótolhatatlan adatok milliárdjait veszítettük el! Áram van, mert a legalsó szinten működnek az áramfejlesztők és kicseréltük a kábeleket meg az izzókat, meg a biztosítékokat, amik kiégtek. Vezetékes telefont telepítettünk mindenhová, ahová kellett. És felrobbantottuk a felszín feletti emeleteket, úgyhogy most hétemeletnyi törmelék véd minket. Hát, ez van.
- Az elnök értette.
- - Nem akarjátok, hogy az idegenek célpontnak nézzenek titeket. Jó ötlet!
- - Remélem, beválik.
- - Jól van, Bili, most leteszem, mert csak most érkeztem, és körbe akarok telefonálni mindenkit. Ha bármi van, hívj fel! Bármikor! - mondta az elnök.
- 518
- - Rendben! - ígerte Donovan. - Viszontlátásra, George!
- - Ööö... Bocsánat, még egy kérdés! Tudsz valamit Andanról?
- - Semmit.
- - Akkor a viszontlátásra, Bili!
- Az elnök letette a telefont és hívta az NSA igazgatóját, Josh Williamsont.
- - Elnök úr! - biccentett Williamson a képernyőn.
- - Boldog vagyok, hogy te is megvagy, Josh! - üdvözölte az elnök. - Mit tudsz a műholdakról?
- - Semmit a világon! Nincs összeköttetésünk senkivel, csak a CIA-vel és a Raven Rock bázissal! Ez minden! Teljesen vakok vagyunk.
- - A számítógépek?
- - Letörölték mindet - mondta szárazon Williamson. - Ezek nagyon értik a dolgukat, George.
- - Igen, sajnos. De azért ők sem tökéletesek. Figyelj csak, Josh, az imént beszéltem Billel, és ő azt mondta nekem, hogy felrobbantották a felszín feletti emeleteket, hogy további védelmük legyen, és hogy az idegenek ne nézzék őket célpontnak. Ti ezzel hogy álltok?
- - Nos... nem tűnik rossz ötletnek - ismerte el az NSA igazgatója. - Megbeszéltem az embereimmel, és ha meg tudjuk csinálni, megcsináljuk.
- - Oké, Josh! Jelentkezz, ha van valami hír! Örülök, hogy láttalak!
- - Én is örülök, hogy beszéltünk! - biccentett Williamson. Az elnök hívta a Pentagont.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- - Elnök úr! - tiszteletgett Calvin Cage, ötcsillagos tábornok, a JSC elnöke.
- - Calvin! - intett az elnök. - Most érkezünk meg, alig néhány perce.
- Szeretnélek tájékoztatni egy tragikus hírről. Laurence Hunter életét vesztette. Öngyilkos lett, röviddel ezelőtt.
- A védelmi miniszter és a tábornok régi barátok voltak. A tábornok arcán nem látszottak érzelmek.
- 519
- - Értettem - mondta. A hangján sem érződött a fájdalom. - Majd meggyászolom a barátomat, ha ennek vége.
- - Van valamilyen híred, Calvin? Mi folyik felétek? A hadsereg?
- - Két információm van, mindkettő az idegenekkel kapcsolatos. Az első infó az, hogy esik az eső.
- Az elnök összeráncolta a homlokát.
- - Mi ebben a különös? - kérdezte. - Esik az eső, már órák óta, de ez nem annyira szokatlan.
- - Összeköttetésben állok hét támaszponttal, végig az egész keleti parton. Ezek a támaszpontok kapcsolatban állnak további bázisokkal. Néhány öreg repülőgép még képes a repülésre, néhány hajó és néhány tengeralattjáró nemrég futott be, továbbá néhány megbütykölt Humwey terepjárónk is órák óta az utakat járja. Annyi bizonyos, hogy hozzávetőlegesen tizennyolc órája egyfolytában esik az egész keleti parton, minden államban Floridától Maine-ig, továbbá Texas, Missouri, Nebraska, Kuba, Santo Domingo, és fent északon a Labradorfélsziget területén. Mindenhol esik. És ez nem normális.
- Az elnök ezt valóban nem tartotta normálisnak.
- - És mi lehet ez? - kérdezte.
- - Egyelőre nem tudom. Talán... - a tábornok nem folytatta.
- - Talán? - kérdezte az elnök feszülten.
- - Talán valamit csinálnak a légkörrel, aminek ez az egyik hatása - fejezte be a tábornok a mondatot.
- Az elnök arcán vagy fél tucat érzelmehullám suhant át, majd megrázta a fejét.
- - Na jó, ezen most nem kívánok gondolkodni! - jelentette ki. - Említetted, hogy két információd van az idegenekről. Mi a másik?
- - A támadás elkezdődött. Délről indult el, az első csapás Floridát érte.
- Az elnököt letörte a hír.
- - Hát elkezdődött... - mondta rekedten. Ivott egy korty vizet, hogy kitisztuljon a hangja. - Hogy történt?
- 520
- - Még nem tudjuk egész pontosan - felelte Cage tábornok. -Valamilyen vegyi vagy biológiai fegyvert vetettek be, vagy talán ultra- vagy infrahangot, vagy valami mást, egyelőre csak találgatunk. Csak annyit tudunk, hogy borzalmas vérzéssel jár.
- - És... hogy néznek ki?
- - Erről nincs információm. Nem láttak senkit és semmit. Csupán az égen valamilyen örvénylést, és azután jött a csapás.
- - Volt ellencsapás? - kérdezte az elnök kelleetlenül. Cage megrázta a fejét.
- - Nem volt - mondta.
- - Értem. Most berendezkedünk, és hívjuk egymást, amint újabb információink vannak! - mondta az elnök váratlanul. -Örülök, hogy a helyeden vagy, és kitartasz! Viszontlátásra!
- A tábornok tiszteletet. Az elnök kikapcsolta a kamerát, ami az arcát vette és közvetítette a vonal másik oldalán ülőnek. Nem akarta, hogy a tábornok lássa, mennyire meg van rémülve.
- Bejött Joan és a külügyminiszter.
- - Drágám... Mi történt? - kérdezte a First Lady, amint meglátta a férje arcát.
- - Az invázió elkezdődött - mondta az elnök erőtlenül. - A csapatainkat megtámadták.
- 2.
- TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS
- WASHINGTON D.C.
- Január 1., hétfő, 08 óra 26 perc
- Andan a szobájában ült, és gondolkodott. A gondolatait leírta, csak megszokásból. Azon járt az esze, hogy mit lehetne tenni egy invázió esetén, de be kellett látnia, hogy nem ért ehhez. Nem ért a hadviseléshez. Szomjas volt, de nem akart inni. Úgy gondolta, nem érdemli meg. De ahogy telt az idő, úgy lett egyre szomjasabb, és már annyira kínoztta a szomjúság, hogy alig tudott másra gondolni, ezért elhatározta, hogy behoz a közeli konyhából egy kancsó vizet. Kikapcsolta a számítógépet.
- 521

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Két kopogás.
- - Igen? - szólt ki Andan. Kinyílt az ajtó, és bejött a szobába Ashiko.
- Andan elcsodálkozott. Még nem látott egyetlen gyereket sem a bázison.
- - Te ki vagy? - kérdezte.
- - Ashiko vagyok! - mondta a kislány angolul. - Te vagy Július Andan?
- - Igen, én - felelte Andan olyan hangon, mintha csak azt mondta volna: "Igen, azt a bűnt én követtem el, büntessenek meg!".
- Ashiko nagyon felnőttesen a kezét nyújtotta Andannak.
- - Szia! - köszönt neki. Andan megfogta a kezét.
- - Szia! - mondta keserűen.
- - Már sokat hallottam rólad, és látni szerettelek volna.
- - Honnan jöttél? Mit csinálsz itt? - kérdezősködött Andan.
- - Nemrég érkezünk Momochi és Joshi bácsival a Netsuke Towerből.
- Óriási kő esett le Andan szívéből.
- - Jól vagytok?
- - Persze! - felelte Ashiko, mintha mi sem lenne ennél természetesebb.
- - Te is... ninja vagy? - érdeklődött Andan.
- - Igen - ismerte be Ashiko. Andant, Chaney-t és Chaney családját leszámítva a bázison mindenki az volt, nem lett volna értelme eltitkolni.
- - És... van valamilyen... feladatod?
- - Minden ninjának van! Én felderítő vagyok! Olyan szűk helyeken szoktam járkálni, ahol csak én férek el. Gyere az ebédlőbe! Joshi és Momochi bácsi beszélni szeretne veled! - invitálta Ashiko Andant, és már ki is lépett a folyosóra.
- Andan felállt.
- - Nagyon haragszanak rám, ugye? - kérdezte. - Sok rossz-szat tettem.
- 522
- - Nem tudom, hogy haragszanak-e rád. De ha mégis, akkor biztosan csak egy kicsit.
- - Miből gondolod? - kérdezte Andan.
- - Hát abból, hogy engem küldtek! - jelentette ki Ashiko. Andan nagyot nyelt. Értette. Ha nagyon haragudnának rá,
- már nem élne.
- - Na, gyere! - hívta Ashiko, és elindult a folyosón. Andan ment utána. Átmentek az egyik ebédlőbe. Ott volt
- Masada, Momochi, Mariko és Shakya.
- - Andan úr! - hajolt meg Momochi. - Mi még nem találkoztunk! Momochi Masada vagyok, a Hattori Klán nagymestere.
- - Én Július Andan vagyok. Az emberiség ellensége - mondta Andan elkeseredetten.
- - Ne mondjon ilyet! Ön nemes és bátor ember, ehhez nem férhet kétség. A szándékai tiszták, ebben is biztos vagyok. Van egy mondás, ami úgy szól, hogy "A pokolba vezető út jó szándékkal van kikövezve." Nem tudom, hogy ez a mondás mire vonatkozik, de talán azt jelenti, hogy ha a jó szándék nem párosul kellő tudással, akkor az tragédiához vezethet.
- Andan fáradtan lerogyott az egyik asztal mellett álló székre.
- - Nem tudom, hogy hozzam ezt helyre - szólalt meg elkínzott hangon. - De bármit megtennék.
- - Akkor beszéljünk - ült le Momochi az asztalhoz. Masada is odament, és leült. Andan felnézett rá.
- - Sajnálom - mondta.
- - Még nincs vége - szólalt meg Masada. - Majd a végén meglátjuk, hogy örüljünk-e vagy bánkódjunk.
- - Figyeljen ide, Andan úr - kezdte Momochi -, mindany-nyiünk közül maga ismeri a legjobban Darla gondolkodását. Chaney úr az imént azt mondta, hogy maga szerint a Föld egy börtönbolygó. Eszerint amit maga tett, az egy börtönlázadás kiobbantása volt, és most az örök megpróbálják leverni ezt a lázadást.
- - Igen, valószínűleg így van - bólogatott Andan.
- - Szerintem is. Andan úr, a tudása és a logika alapján mi lehet Darla célja ezzel az egészszel?
- 523
- - Nem a teljes kiirtás. Az nem lenne logikus lépés! Neki kellene az emberek. De most megijedt, és egy kicsit meg akarja zabolázni őket. Rájött, hogy a rendszer már nem a régi, és sohasem lesz az, és szólt a felettesének, hogy baj van és... küldje ide a... a kommandót, hogy tegyenek rendet. És most ez folyik a világban. Rendet tesznek.
- - És ha rendet tettek? - kérdezte Momochi. - Mikor fogja úgy érezni Darla, hogy visszaállt a rend?
- Andan elgondolkodott ezen. Amikor rájött az egyetlen logikus válaszra, az meg

DUNCAN SHELLEY végső háború

is látszott az arcán.
- - Mi jutott eszébe? - kérdezte Momochi. Andan felnézett rá.
- - Amikor visszatér az őskor - mondta ki. Néhány percre borzalmas csend telepedett rájuk.
- - Tehát nem az emberiséget akarja kiirtani, hanem a technikai civilizációt akarja elpusztítani - szólalt meg Masada.
- Andan rábólintott.
- - Igen. Ebben biztos vagyok.
- - Vissza akar küldeni minket a barbárságba - jegyezte meg a hátuk mögött Ashiko. - Meg akarja szüntetni a társadalmat mint életformát.
- Andan Ashiko felé fordult. "Furcsa egy gyerek" - gondolta.
- - Gorkie is ilyen volt kislánynak - jegyezte meg Masada. Andan már mindent értett.
- - Mit jelent az, hogy őskor? - kérdezte Momochi. - Lényegében véve azt jelenti, hogy nincs technika, és nincs társadalom. Tehát ez Darla célja.
- - Igen, ez a célja - jelentette ki Andan határozottan.
- - Akkor most gondoljuk végig, hogy hogyan tudná ezt elérni.
- Andan egyetértően bólintott, majd eszébe jutott valami, és az aggodás görcsbe rántotta a testét.
- - Mi lehet most Gorkie-ékka! - kérdezte. - Remélem, hogy nem esett bajuk.
- 524
- - Efelől ne legyenek kétségei! - mondta Momochi - Ahogyan én őket ismerem, néhány pillanat múlva belépnek azon az ajtón! - mutatott a konyhaajtóra.
- Mindenki az ajtó felé fordult.
- 3. CIA FŐHADISZÁLLÁS J
- LANGLEY, VIRGINIA /
- Január 1., hétfő, 09 óra 16 perc /
- Donovan az archívumba zárkózott, ahol számítógépes adatrögzítőket, iratokat és tárgyakat őriztek. Az elnök nemrég tájékoztatta, hogy a támadás elkezdődött, és hogy valamit csinálnak a légkörrel, és ezután egy kicsit magára akart maradni. Ült a földön, a falnak dőlve, néhány fémláda mögött, és sírt a félelemtől. A képek, amelyek a szeme előtt peregtek, bármelyik horrorfilmnek a becsületére váltak volna.
- Valaki megdöngötte az ajtót.
- - Bili! Itt vagy? - kiabált be Wayne Niemeyer. Donovan megpróbálta magát összeszedni, megdörzsölte a szemét, megigazította a ruháját, beletörölte az arcát az inge ujjába.
- - Igen, itt vagyok! - kiabált ki.
- - Minden rendben?
- - Persze! Csak nézegetem az iratokat! Donovan az ajtóhoz ment, és kinyitotta.
- - Hello, Bili! - kukucskált be Niemeyer. - Aludtál?
- - Hát... igen, megpróbáltam - hazudta Donovan. Niemeyer kérdéséből arra következtetett, hogy vörösek a szemei.
- - Akkor bocsánatot kérek.
- - Semmiség! Nem tudtam aludni, csak szerettem volna. Gyere be, Wayne! - állt félre Donovan az ajtóból.
- Niemeyer bement, Donovan becsukta utána az ajtót.
- - Még sohasem jártam itt! - nézett körbe Niemeyer. -Mennyi titok!
- 525
- - Az. Kompromittáló adatok, dokumentumok és felvételek államfő'kről, közszereplőkről, hírességekről. Meg egy rakás elásott találmány - Donovan körbemutatott. - Köszöntelek az elherdált lehetőségek raktárában!
- Niemeyer körbesétált az irattartó szekrények és ládák között. Donovan fogta a kulcsát, és szép sorban mindegyiket kinyitotta.
- - Úgy vélem, a titoktartásnak most már nincs igazán sok jelentősége - jegyezte meg cinikusan.
- Niemeyer a K betűs irattartóhoz ment, kihúzta a fentről a második fiókot, majd visszatolta, és a harmadikat húzta ki. Végigpörgette az aktákat, és megállt a J. F. Kennedy feliratúnál.
- - A Kennedy-gyilkosság? - nézett hátra a válla felett. Donovan bólintott.
- - Megnézhetem?
- - Ha akarod. A mikrofilmnézőt megtalálod azon az asztalon, ott a sarokban - mutatta Donovan.
- Niemeyer kihúzta az aktát, és betolta a fiókot.
- - Ezt mindig is szerettem volna tudni! - mondta izgatottan.
- - Jogodban áll. Halálraítéltek vagyunk, jogunk van az utolsó kívánsághoz.
- Niemeyer leült az asztalhoz, bekapcsolta a mikrofilmnéző lámpáját. A zsebkésével leszedte a plombát a dossziéről, és kinyitotta. Négy vastag, lepecsételt boríték volt benne.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- - Nincs valahol egy doboz? - kérdezte. - Vagy csak ennyi az összes anyag?
- - Ez nem nyomozati anyag, Wayne. Ez egy merénylet terve, és végrehajtásának dokumentálása. Semmi szükség megpakolt dobozokra.
- Niemeyer feltépte a legfelső borítékot, és az asztalra rázta a tartalmát. Huszonkét gépelt oldal. Azonnal a végére lapozott, hogy lássa az aláírást.
- - Lou J. Lamon. - olvasta. - Az ki?
- - O volt az HAC első igazgatója. - felelte Donovan. -Érdekes...
- - Nyugodtan nézz körül, nézz meg bármit, amit csak akarsz!
- 526
- Niemeyer Donovanhoz fordult.
- - Nincs itt valami, aminek hasznát vehetnénk? - kérdezte.
- - Ez nem túl valószínű - mondta Donovan. - Casey minden ufókról szóló anyagot magánál tart.
- - És az elásott találmányok? Donovan megcsóválta a fejét.
- - Van valahol egy tanulmány, amely szerint tizenhárom módja van a repülésnek, a merevszárnyú gépeken és a léghajókon túl. Egyiket sem fejlesztették ki. Persze mi megtehetnénk, ha lenne egy gyárunk, és lenne szakembergárdánk, meg elegendő nyersanyag, meg minden, ami csak kell. Még ha lenne is valami, aminek hasznát vennénk/nincs meg a hátterünk hozzá, hogy előállítsuk - magyarázta Donovan egykedvűen. - Tudtad, hogy ötven évvel Bell előtt már készítettek telefont? Működő telefont. Méghozzá az arabok. Gondoltad volna? Talán Bell tőlük lopta, és nem talált fel semmit. Meg lennél lepve, hogy milyen kevés találmányt fogadtak el a feltalálóktól! Általában üzletemberek vitték őket sikerre, a feltalálót meg kismémmizték, vagy eltüntették az útból. Tudtad, hogy ki állt elő először a gőzgép ötletével? Vagy hogy a színes tévé prototípusa mikor született meg? Tudtad, hogy az autókat előbb hajtották elektromos motorral, mint benzinnel, és hogy a húszas években az elektromos autók olyan sebességrekordokat állítottak fel, amiket a mai áram-meghajtású kocsik nem tudnak elérni?
- - Tényleg? - csodálkozott el Niemeyer.
- - Tényleg. És? - Donovan széttárta a karját. - És? És akkor mi van? Kurvára eljött az idő, hogy kiirtsanak minket, mert kurvára megérdemeltük! Nézz szét, olvasgass, ha van kedved, és lásd, mi minden terheli a lelkünket. Mennyi rohadékot eltüntethettünk volna a közéletből, és hagytuk őket tovább folytatni, amit tettek, mert a politika azt diktálta! És mennyi jobb technológia terjedt volna el, ha nem ásunk el mindent, ami nem szimpatikus! És miért tettük ezt? A politika miatt. Meg a pénz miatt.
- 527
- Donovan elindult az ajtó felé. Megfogta a kilincset, de nem nyitotta ki az ajtót.
- - Ha ezt túléljük, ha lesz még holnap, ha egy napon megint lesz egy világ, ahol élhetünk, akkor... akkor engem többé nem érdekel a politika, vagy a pénz, vagy a jó hírem - fogadta. - Ha túléljük, mindent, amit itt látsz, ezen a helyen, nyilvánosságra hozok. Mindent.
- Donovan nem várta meg Niemeyer reakcióját, kiment az archívumból. A MAJESTIC főnökéhez sietett. Benyitott Wiggins irodájába, de nem lépett be.
- - Casey, van valami az archívumban, ami érdekelhet téged? - kérdezte.
- Wiggins elgondolkodott, majd a fejéhez kapott.
- - Hát persze, hogy van! A Los Alamos-i akta nagyon, de nagyon érdekelne!
- - A Los Alamos-i akta? Az atombomba...
- - Nem, dehogy! - szólt közbe Wiggins. - Az a leszállítás! Amikor lelőttek két idegent.
- - Lelőttek két... Á, már emlékszem! És az nincs nálad?
- - Persze, hogy nincs! Százhusz évre titkosítottak!
- - Ne hülyéskedj! Százhusz évre? Olyan nincs is!
- - Nincs? Akkor nézd meg magad! - javasolta Casey.
- - Gyere, nézzük meg - intett Donovan a fejével. Wigginsnek nem kellett kétszer mondani, már ugrott is.
- - És gondold, hogy találunk benne valamit, ami segít? -kérdezte Donovan, miközben a folyosón vágta át hosszú léptekkel.
- - Miért ne? Hallottál bármiről, amit százhusz évre titkosítottak? Mert én nem!
- - Hogyhogy nem jutott ez eszedbe már korábban?
- - Harminc éve hallottam róla. És tíz éve, amikor a MAJESTIC részleghez kerültem, megpróbáltam engedélyt szerezni rá, de azt mondták, hogy nem létezik, és ha még egyszer megpróbálok, kirúgnak. Egy kissé hozzászoktattam magam, hogy ne gondoljak rá, hogy van ez az akta, amitől feláll a szőr a hátamon.
- 528
- - Hát most belenézhetsz. Kinyitottam az archívumot, többé semmi sem titok - jelentette ki Donovan.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- 4. USAMRIID FŐHADISZÁLLÁS FORT DETRICK, MARYLAND Január 1., hétfő, 11 óra 40 perc
- Dr. Michael Haddock tábornok, a USAMRIID Ebola Főosztályának vezetője, november 14-én tért vissza Alaszkából, ahol a karantén kihelyezett igazgatója volt. A William Donovan által kis mennyiségben bevetett biológiai fegyver / kicsúszott a CIA specialistáinak ellenőrzése alól, és a világgár y vány réme fenyegetett. Az egyik elfogadott modell szerint, ha az Ebola megkerülné a földet, az hozzávetőlegesen negyedmilliárd ember halálát okozná. Haddock tábornok akkor azt hitte, egyszerűen lehetetlen azt a helyzetet felülmúlni.
- Ez volt élete legnagyobb tévedése.
- És ezzel tisztában volt.
- Haddock tábornok, és kollégája, a neves francia virológus, Loius Bergier, aki már Alaszkában is a tábornok segítségére volt, a fertőtlenítő helyiséget a laboratóriumtól elválasztó alig hat méter hosszú folyosón sétáltak a laborba vezető zsilipkamra felé. Mindketten Chemturion típusú, nehéz bioszkafandert viseltek.
- A kórokozókat az általuk terjesztett betegségek súlyossága és a kórokozó fertőzőkenysége alapján négy kategóriába sorolták. A 4-es szint a legmagasabb besorolás. Ide tartozik többek között az Ebola-, a warburg-, vagy a Lassa-vírusok. Ezek a vírusok nagyon könnyen fertőznek, és a fertőzésük gyakran halállal jár, továbbá gyógyíthatatlanok. Az AIDS állítólagos okozója, a HIV-vírus csak 3-as szintű besorolást kapott, mert bár halálos, csak rendkívül speciális körülmények közt fertőz. A USAMRIID közel másfél évtizede dolgozik vele, és ez alatt az idő alatt még egyetlen kísérleti állatot sem tudtak megfertőzni a vírussal, vagyis laboratóriumi körülmények között a fertőzést nem tudták reprodukálni.
- 529
- Haddock és Bergier beléptek a zsilipkamrába. A 4-es ágensek laboratóriuma negatív légáramlatú helyiség volt. Ez azt jelentette, hogy bejutott oda a levegő, de onnan nem jutott ki, mert a légszivattyúk nem engedték a levegőt kifelé áramlani. Haddock és Bergier az ajtó felett elhelyezett lámpát figyelték. A lámpa pirosról kékre váltott, a halálzónának becézett labor ajtaja félrehúzódott. A laboratóriumban majdnem minden berendezés működött, mert kicserélték a vezetékeket, hogy dolgozni tudjanak. A két virológus belépett a laborba. Első dolguk volt csatlakoztatni a szkafanderükhöz a meny-nyezetről lelógó légcsövek egyikét, hogy kapjanak levegőt.
- Haddock a hűtőhöz ment.
- - Most kiveszem a hűtőből a mintát - mondta.
- A sisakjában mikrofon volt, a telefonzsinórt elvezették a derekán lévő légcső csatlakozójáig, a légcsövek oldalára pedig telefonkábelrel rögzítettek, mert a rádió itt sem működött. A két virológus ezen a módon tudott egymással és a filmszobában ülő kollégákkal kommunikálni.
- Haddock egy légmentesen zárható kis dobozt vett ki a hűtőből. Felrakta az egyik munkaasztalra, az elektronmikroszkóp közelébe. Felnyitotta a fedelét. Négy lezárt, leplombált kémcső volt benne. Egy férfi vért tartalmaztak, aki a főhadiszállás előcsarnokában halt meg. Elvérzett. Mire rájöttek, hogy a vérzés terjed, mint egy fertőzés, kilencen haltak meg, és jelenleg is két ember volt életveszélyes állapotban.
- - Tárgylemezt kérek - szólt Haddock a kollégájának.
- - Adom a tárgylemezt - mondta Bergier.
- A mikroszkóp mellett műanyag dobozban vékony üveglapok sorakoztak, melyek rendkívüli tisztaságú üvegből készültek. Ilyen tisztaságú üveget nem használtak más célra, csak kutatásra. Bergier kivett két üveglapot, és az egyiket letette Haddock elé.
- Haddock kiemelte az egyik kémcsövet, és tartóba tette. Eltávolította a tetejét. Csepegtetőt vett a kezébe. Ez egy átlátszó, oldalán fokbeosztással ellátott műanyag cső, amelynek egyik vége összeszűkül, míg a másik végét egy néhány centiméter
- 530
- átmérőjű gumiból készült gömb zárja le. Haddock a hüvelyk-jével összenyomta a gumigömböt, majd a csepegtető száját a kémcsőbe dugta, és felemelte a hüvelykujját. Vákuum keletkezett a csőben, és a kémcsőből néhány milliliter fertőzött vér áramlott a csepegtetőbe.
- - Most elkészítem a preparátumot - mondta Haddock, és kis mennyiségű vért csepegtetett az üveglemezre.
- Bergier egy újabb üveglemezt tett le az asztalra, Haddock keze ügyébe. Haddock egy dobozba rakta a csepegtetőt, majd az új üveglapot óvatosan ráhelyezte a mintára. Eligazgatta, hogy a két üveglap a lehető legpontosabban illeszkedjen egymáshoz.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- - Most felhelyezem a mikroszkópba a preparátumot -mondta Haddock.
- Bergier felnyitotta az elektronmikroszkóp oldalán lévő fedelet, hogy Haddock hozzáférjen a tárgylemez tartójához, amely az elektroncső előtt helyezkedett el. A tábornok behelyezte a mintát, és bezárta a fedelet.
- - Most dr. Bergier beállítja a mikroszkópot - mondta Haddock.
- - Rövidesen megtudjuk, hogy mivel állunk szemben - szólalt meg Bergier, miközben behozta a képet a monitorra. -Egy pillanat, mindjárt kitisztul a kép. Igen, megvan.
- - Ez kevés - jelentette ki Haddock.
- Ezen a nagyításon csupán sejtméretű objektumokat láthattak.
- - Felviszem a nagyítást 50 000-re - mondta Bergier, és állította a fókusz.
- - Hopp! Ott van! - kiáltott fel Haddock, ami pedig nem volt szokása.
- Bergier elnézte a monitort.
- - Hát ez lenne ő - állapította meg. - Készíték néhány felvételt.
- - Ez egy vírus. Ehhez nem fér kétség - mondta Haddock. - De ehhez hasonlót még az életemben nem láttam!
- - Ilyen vírusfajta nem is ismerünk! - állapította meg Bergier.
- 531
- - Hogy a fenében működik ez? - tűnődött a tábornok. - El nem tudom képzelni!
- - Uraim, egy földön kívüli életforma! - mutatott fel Bergier a monitorra.
- A képernyőn néhány gyorsan mozgó vírus volt látható. A vírusok két kis pálcikából álltak, melyeket három fonalszerű kinövés kapcsolt össze. Egyetlen földi vírusra sem hasonlított.
- 5.
- JOHN F. KENNEDY NEMZETKÖZI REPÜLŐTÉR
- QUEENS, NEW YORK
- Január 1., hétfő, 12 óra 07 perc
- A városban és körülötte annyi a víz, mintha New York egy önálló sziget lenne: folyók szelik át, öblök szegélyezik, és ott van a közelben az Atlanti-óceán. A szünni nem akaró esőzések következtében megduzzadtak a vízmedencék, és a város egy utópisztikus velencéhez kezdett hasonlítani.
- Amióta Damien távcsővel kiszúrta néhány embert, akik látszólag maguktól összeestek, azt gyanítva, hogy valamilyen biológiai vagy vegyi fegyvert vetettek be, amíg nem kellett úszniuk, gázmaszkot viseltek. Az utolsó közel tíz kilométert a Kunoichi Klán gyalogszerrel volt kénytelen megtenni. Amikor a kihalt autópályán felértek egy domb tetejére, döbbenetes látvány tárult a szemük elé. Mint egy özönvíz kezdete. A földek és az utcák víz alá kerültek, az út nem is látszott. A teherautót a dombon hagyták. A felszerelésüket hatalmas, vízhatlan zsákokba dugták, felöltötték a bűváruhájukat, oxigénpalackot tettek a hátukra, és elindultak. A haladásukat külön megnehezítette, hogy a víz nem volt elég mély ahhoz, hogy úszni lehessen benne, ezért csak összevisz-sza bukdácsolnak. Szerencséjükre Queens utcáin átlagosan két méter magasan állt a víz, itt már könnyedén úszhattak. A tájékozódás azonban nem volt egyszerű feladat.
- A reptér főépületében jó néhány holttestet találtak. Az épület az esőzés következtében néhány helyen beomlott.
- 532
- A föld alatt elhelyezett üzemanyagtartályok némelyikéből kerozin szivárgott a vízbe, még jobban megnehezítve a tájékozódást.
- A klán elküzdötte magát az egyik KENSERS feliratú luxusvécéig, melyet Lansky egykorixége-tartott fenn. Átvágták magukat a belülről eltorlaszolfajton. Bent nyolc embert találtak, akik megfulladtak -jsorkie beúszott az egyik fülkébe, és a mennyezeten elhelyezett rejtett kamerák felé fordulva, kézjelekkel tájékoztatta az öröket, hogy nyissák ki a titkos ajtót.
- A fülke hátsó fala félrehúzódott. A víz beomlott a használaton kívüli, befalazott és elfelejtett helyiségbe, melyen át Lansky közlekedett a saját világa és a felszíni világ között. A fal visszazárult a ninják mögött. Itt csak térdig ért a víz, levették az úszótalpaikat és elsétáltak a titkos hadtest főhadiszállásába vezető akna fedeléig. A lejárati ajtaja kitárult. A víz beomlott, és gyorsan eloszlott a hosszú folyosókon. Lemásztak a falba szerelt létrafokokon.
- A Hattori Klán két ninjája várta őket.
- - Hát ti vagytok? - kérdezte az egyik, kissé csodálkozva. Gorkie a homlokára tolta a bűvárszemüveget.
- - Mást vártatok? - kérdezte vidáman.
- - Féltünk, hogy valami bajotok esett.
- - Ugyan már! Mit nekünk egy invázió!
- A Kunoichi Klán elsétált a liftig, amely már fent várta őket. A lifttel lementek a csővasút szintjére. Itt már nyoma sem volt semmiféle katasztrófának.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Beültek a csóvasútba, és útnak indultak.

- 6.

- GOLD SILVER TANKHAJÓ

- PANAMAI-ÖBÖL, CSENDES-ÓCEÁN

- Január 1., hétfő, 13 óra 01 perc

- Hans Christiansen mindent gyűlölt. Még magát is. Az eső esett, elállíthatatlanul, és bár az óceán még nem kezdett el tombolni, máris tengeribeteg volt. Szédült, nem tudott megállni a

- 533

- lábán, és mindent összehányt. A Gold Silver tankhajó egyik raktárában húzta meg magát, ott nyoszörgött, és nagyon megbánta, hogy belevágott ebbe az egészbe. Fejben utána számolt, és arra a következtetésre jutott, hogy ha nem tudják eladni a készletüket, és tönkremennek a cégeik, még a legrosszabb esetben is legalább huszonötmillió dollárja maradt volna, amiből fényűző életet élhetne élete végéig. De neki nem volt elég a pénz. Úgy gondolta, ő majd megmutatja a világnak, hogy kivel packázzon.

- És ezért most itt volt.

- Nemrég látta, amint az emberek fejéből egyik pillanatról a másikra, ömleni kezd a vér. Elfutott. Az volt a szerencséje, hogy lefelé menekült, és az olajtartályok mellett lejutott a fenékraktárákig, és megbújta az egyikben. És úgy tűnt, vele nem fog megtörténni.

- Reszkető kézzel az órájára nézett. Úgy saccolta, mostanra már mindenki meghalt az összeláncolt hajókon.

- Egy földre hajított, bűdös, olajos takarón feküdt, összegömbölyödve, a vaksötétben. Itt mindennek olajszaga volt, és ő nagyon gyűlölte az olaj szagát.

- Átkozta magát az ostobasága miatt, a telhetetlensége miatt.

- - Annyira szeretnék otthon lenni... - szólalt meg.

- Az óceán ekkor fitogtatni kezdte az erejét.

- Az irdatlan tankhajó felemelkedett, majd lesüllyedt, megint felemelkedett, és megint lesüllyedt. Tíz métert emelkedett és tíz métert süllyedt, félpercenként váltakozva.

- Christiansen megint hányt.

- És mintha örült golyózapor alá vették volna a hajót, úgy kongott az oldala.

- Az egyetlen még élő ember felüvöltött.

- Biztos volt benne, hogy eljött a vég.

- És el is jött.

- Az eső eddig a percig úgy zuhogott, mint a legádázabb trópusi északadás, ami már fájdalmat okoz az embernek, ha a fedetlen fejére esik. Most azonban rákezdett, igazán rákezdett. Most már szinte nem is esett az égből, hanem folyt.

- 534

- És a szél is feltámadt, igazán feltámadt. A villámok megszapordtak, és megvadultak. Száz és száz villám csapott bele a vízbe. Bele a hajókba.

- És az egymáshoz láncolt gigászi tankhajók kigyulladtak. Leghevesebben a Gold Silver égett.

-

- 535

- HUSZONHATODIK FEJEZET

- 1.

- TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS

- WASHINGTON D.C.

- Január 1., hétfő, 13 óra 32 perc

- Miután véget ért a beszélgetés Andan, Momochi és Masada között, Momochi azt tanácsolta Andannak, hogy hagyja abba az önmarcangolást, tartsa jól magát, egyen, ha éhes, tegyen meg bármit, ami jólesik, hogy a lehető legzavartalanabban tudjon gondolkodni, mert ez az egyetlen, amivel segíteni tud. Andan belátta, hogy igaza van, és mivel már hosszú ideje nem engedte meg magának, hogy egyen, kiment a konyhába, és megpakolt egy tálcát mindenféle finomsággal. Jót tett neki a beszélgetés a két japánnal, mert bár mindketten felelőssé tették, amiért nem kellett információ birtokában kezdett cselekedni, nem akarták megbüntetni, és azt várták tőle, hogy a lehető legjobb állapotban legyen, és segítsen. Nem írták le, nem akarták bezárni vagy megölni, de ugyanakkor nem is tagadták, hogy hibázott, és ez a hozzáállás visszaadott valamennyit az életkedvéből.

- Andan végzett a konyhában, felnyalabolta a súlyos tálcát, és az ajtóhoz botorkált. Kinyitotta az ajtót, és azután nem mozdult többet.

- Csak állt ott mozdulatlanul, és nézte a folyosót.

- Soha, semmikor életében nem érzett olyan fokú csodálatot, mint most.

- Soha. Még csak hasonlót sem.

- Csodálta Darlát, csodálta Másadat, csodálta Momochit, és másokat is, de ez a csodálat említésre sem méltó ahhoz képest, amit most érzett.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Arra gondolt, igazán nem lehet hibáztatni azokat az embereket, akiknek szerencséjük volt hasonló élményeket átélni,
- 536
- és tapasztalataikat istenek és más emberfeletti lények jelenlétével magyarázták.
- Mert volt valami megejtően és fenségesen emberfeletti abban, ahogyan mindazon okok ellenére, amelyek miatt nem lenne szabad ennyi viszontagságot túlélni, Gorkie, Zoe, Nicole, Shana, Nadya, Mörjike és Damien még mindig életben voltak, és még mindig átkozottul legyőzhetetlennek látszottak.
- - Hello, Július! - köszönt Gorkie. Andan nevetőgörcsöt kapott. Csak állt a konyhaajtóban,
- kezében egy rendesen megpakolt tálcával, és eszelősen nevetett. Darla tényleg mindent bevetett, hogy végezzen velük, rájuk uszította a világ legprofibb gyilkosait, és most még egy idegen fajt is, és még mindig éltek, és még mindig tudtak menni, és cselekedni, és harcolni, és gondolkodni, és mosolyogni, és nevetni, és érezni.
- Gorkie kivette Andan kezéből a tálcát, nehogy elejtse, és átnyújtotta Zoénak.
- - Látom, még mindig jó a kedve, Július! - mondta, és üdvözlésképpen átölelte Andant.
- Amikor néhány perccel később Andan magához tért, bevették magukat az egyik ebédlőbe, és hozzáálltak egy bőséges ebédhez, amely már mindannyiukra ráfért.
- - Tény, hogy hibázott, Július, és ezt az egészet nem így kellett volna elkezdni, de azért két dolgot fontos tisztán látnunk - mondta Gorkie. - Az egyik, hogy bármennyi hibát követett is el, amit tett, az óriási. Szembefordult a legfelsőbb kaszttal, az elnyomás forrásával, és ebben valószínűleg egyedülálló az egész történelemben. Amíg maga fel nem tűnt, semminek nem volt igazán értelme. Minden hibával együtt, amit elkövetett, még mindig jobb, hogy megtette, amit tett, mintha nem tett volna semmit. És ez az egyik, amit feltétlenül ki kell jelentenünk. A másik, amit le kell szögeznünk, hogy amennyiben a Föld egy börtönbolygó, és Darla nem ember, vagy az, de a felettesei nem azok, akkor ez az invázió elkerülhetetlen. Mert bárhogy taktikázunk is, Darla előbb-utóbb rájött volna, hogy baj van, és akkor riadót fúj. És ha
- 537
- még el is kapjuk, még mielőtt ezt megtehetette volna, a felettesei akkor is gyanút fognak, egyszerűen azért, mert Darla nem jelentkezik többé. Tehát, így vagy úgy, ez az invázió bekövetkezett volna.
- - Köszönöm, Gorkie, hogy megpróbál megnyugtatni - szólalt meg Andan. - De még mindig azt gondolom, hogy így nem érte meg.
- - A lényeg az, hogy szabadok legyünk. És ha a szabadsághoz vezető út mindenképpen az invázióon keresztül vezet, és nem lehetséges más irányba menni, akkor az, ami történik, rendben van, és azt jelzi, hogy jó úton járunk. - állapította meg Gorkie - Megtámadtak minket. Helyes. Biztos, hogy ha egy szolga fellázad, meg fogják támadni. Ezzel tisztában kell lennünk. Nem baj, hogy megtámadtak minket! Ez a támadás annak a jele, hogy már kevésbé vagyunk szolgák, mint azelőtt.
- - Mondjuk, hogy elkerülhetetlen az invázió - kezdte Andan. - És most itt van. Itt a nyakunkon. És én nem tudom, hogy mit tehetnénk. Hogy mivel harcolhatnánk egy ekkora hatalommal szemben?
- - E pillanatban valóban nem tehetünk mást, mint hogy átvészeljük azt az időt, amíg Darla visszaállítja az őskort - mondta Gorkie. - És amikor beállt valamiféle rend, elindulunk és megkeressük. Nem tudom, hogyan lehetne megtalálni, de kell, hogy legyen valami mód erre. Ha megtaláljuk, végzünk vele, és beszélünk a feletteseivel, és megállapodunk velük, hogy továbbra is fenntartjuk a börtönt itt a Földön, de nem Darla lesz a börtönigazgató, hanem valaki más. Végül is, nekik a börtön kell, nekünk meg az, hogy ne legyen elnyomás. Miért ne lehetne olyan börtönt csinálni, ami csak kívülről látszik börtönnek, de benne mindenki szabadon él?
- - De mi lesz az emberekkel? - kérdezte Andan. - Azzal a sok milliárd emberrel, akik mind meghalnak, miközben Darla elhozza az új őskort? Nem tudnánk őket valahogyan megmenteni?
- 538
- Gorkie a fejét ingatta.
- - El nem tudom képzelni, hogy hogyan tehetnénk ezt meg - mondta bánatosan. - Nincs még ötletem sem, hogy Darlát hogyan kutassuk fel, és hogy miképpen győzzünk le egy földön kívüli hadsereget.
- 539
- 2. USS SCULLY REPÜLŐGÉP-ANYAHAJÓ
- OMÁNI-ÖBÖL Január 2., kedd, zónaidő: 01 óra 39 perc
- A hatalmas hajón jó néhány vén tengeri medve szolgált, de egyik sem látta még

DUNCAN SHELLEY végső háború

olyan dühösnek a tengert, mint amilyen most volt. A sok emelet magas hullámok úgy dobálták a közel százezer tonnás hadihajót, mint a gyufaszálat. A villámok átlagosan egy percenként csaptak a hajóba.

- - Kapitány, ez maga a pokol! - ordította az első tisz.

- A kapitány, az első tiszt és a hírszerző tiszt a műveleti terembe húzódtak, és a kapaszkodó oszlopokhoz kötözték magukat.

- - Csoda, hogy még semmi nem robbant fel! - szólalt meg a hírszerző tiszt. - Jó ötlet volt a bombákat a tengerbe dobni!

- - Ez a vihar nem normális! Ez nem normális! - kiabálta a kapitány. - Fel fog borulni a hajó! Valamit tennünk kell!

- - Kapitány! Tudom, hogy nem ezt akarja hallani, de a tengeralattjárókban biztonságban lehetünk! - célozgatott a hírszerző tiszt.

- - Ezt nem akarom hallani! Nem fogok itt hagyni elpusztulni hatezer embert!

- - Mennyivel jobb, ha mi is velük pusztulunk? A kapitány az első tiszthez fordult.

- - Jeff, nincs valami ötleted? Bármi, amivel megmenthetnénk az embereket!

- A hajót dobálták a hullámok, pillanatról-pillanatra változott a helyiség elhelyezkedése, ami alaposan próbára tette a tűrőképességüket. Ezt már az első tiszt sem bírta, és bár soha életében nem volt tengeribeteg, görcsösen hányni kezdett.

- - Kapitány! Mennünk kell! - üvöltötte a hírszerző tiszt. - Nem tudunk tenni semmit! Lásd be, itt már nincs segítség! A hajó felborul, ez elkerülhetetlen! Ha nem indulunk el azonnal, sosem jutunk ki innen élve! Mennünk kell!

- 540

- - Nem!!! - a kapitány tehetetlen dühében beleütött a falba. Lázasan gondolkodott, hogy találjon valami megoldást, és eszébe is jutott valami. - Van egy ötletem! Van egy ötletem! Talán beválik! Lesüllyesztjük a hajót a repülőfedélzet szintjéig! És lesz egy tókesúllyal ellátott tutajunk!

- - Ez örültség! És hogy maradunk meg a fedélzeten ebben az ítéletidőben?! - értetlenkedett a hírszerző tiszt.

- Az első tiszt kicsivel jobban lett.

- - Kapitány, ez nagyon kockázatos! - jelentette ki.

- - Tudom, hogy az! De van jobb ötleted?

- - Elmondanád nekem valaki, hogy hogyan fogunk megmaradni a fedélzeten?! - kiabálta a hírszerző tiszt.

- - Nem a fedélzeten, Jack! A fedélzet alatt! Itt, ahol most vagyunk! - magyarázta a kapitány. - Lékeket robbantunk a hajó fenekén és oldalán, hermetikusan elzárunk néhány folyosót és helyiséget, ahová beengedjük a vizet! Mivel el vannak zárva, a víz ott marad bent! Ezáltal mesterséges ballaszttartályokat hozunk létre! A hajó tömege megnő, és lesüllyed! Nem süllyed el, csak lesüllyed! Rengeteg levegő marad a repülőfedélzet alatt, a hajó nem süllyedhet el!

- Jack megpróbálta elképzelni. A repülőgép-anythingból csak a széles és hosszú, lapos repülőgép-fedélzet-látszik ki, amely olyan, mint egy kifutópálya, valamint a fedélzetén található építmény. Igen, ha ezt meg lehet csinálni, a hajó nem borulhat fel.

- - És ezt meg lehet csinálni? - kérdezte. - Ennyi idő alatt? Alig van időnk! Lehet, hogy egy percen belül felborul a hajó!

- - Bármi lehetséges! Az is, hogy sikerülni fog! - jelentette ki a kapitány.

- - Ez nagyon kockázatos vállalkozás! - mondta az első tiszt. - Még sohasem csináltak ilyet! Hosszas számítógépes modellezés szükséges hozzá, és ha már mindent kiszámoltunk, akkor mehetünk a tesztmedencébe, és hajómodelleken tanulmányozhatjuk az elgondolásunkat! Hónapokig tartana az előkészítése! Ha rossz helyen robbantunk, elsüllyed a hajó! Ha nem robban fel minden töltet a megfelelő időben, a hajó

- 541

- felborul, és elsüllyed! Vagy kettétörik! Ha bárhol több víz jut a hajótestbe, mint szeretnénk, a hajó felborul vagy elsüllyed!

- - Tisztában vagyok a veszélyekkel, Jeff, de nincs más választásunk! Nem fogok sorsára hagyni hatezer embert és egy több milliárd dolláros hajót! - kiabálta a kapitány.

- - Igazad van, ha ezt nem próbáljuk meg, mindannyiunkra a biztos halál vár! Ebben a viharban egyetlen mentőcsónak sem bírja ki! - értett egyet az első tiszt.

- - Ez örültség! - ordította a hírszerző tiszt.

- - Ez egy örült helyzet, Jack! - kiabálta vissza a kapitány. - Nincs más választásunk! Mi most előremegyünk a műszaki részleghez, ha akarsz, te maradj itt!

- - Ennek semmi értelme, kapitány!

DUNCAN SHELLEY végső háború

- A kapitányt és az első tisztet nem érdekelte Jack mondandója. Eloldották magukat, és mászni kezdtek az ajtó felé.
- 3.
- CIA FŐHADISZÁLLÁS
- LANGLEY, VIRGINIA
- Január 1., hétfő, 20 óra 00 perc
- Donovan az elnökkel beszélt a forródróton.
- A USAMRIID központja földalatti kábelén keresztül ösz-szeköttetésben áll a JCS-szel - tájékoztatta az elnök Donovant. - A USAMRIID nemrég jelentést küldött a vezérkarnak. A jelentés szerint három holttestben földön kívüli eredetű vírust találtak. A vírust elkülönítették, és már egy ideje tanulmányozzák. Egyelőre semmit sem tudnak vele kezdeni.
- Biológiai fegyvert vetettek be ellenünk? - kérdezte Donovan, mint aki alig akar hallani a fülének.
- Hát, nagyon úgy néz ki, Bili, hogy ez a helyzet! - válaszolta az elnök. - A szakértők szerint a vírus egyértelműen nem földi. Egyetlen földi vírushoz sem hasonlít.
- Donovan bólogatott. Magában már döntött.
- George, köszönöm, hogy tájékoztattál - mondta. - Bár
- 542
- ezek nem voltak éppen jó hírek. Azért köszönöm. Ha megbocsátasz, most megpróbálok lepihenni, aludni egy kicsit. Szükségem van egy kis feltöltődésre.
- Természetesen, Bili! Próbáld meg aludni. Azt hiszem, nekem is ezt kellene tennem. Jó éjt! Remélem, hogy amikor legközelebb beszélünk, jó híreket tudunk egymásnak mondani - az elnök intett. - Majd hívjuk egymást, Bili!
- Hívjuk egymást! - intett vissza Donovan.
- Az összeköttetés megszakadt. Donovan kikapcsolta a kamerát. Felállt, kiment a szobából. Az irodája felé vette az irányt.
- Tim és Max arrafelé tébláboltak. Donovan magához intette őket.
- Most bemegyek az irodámba, és megpróbálok aludni pár órát, és azt szeretném, ha senki nem zavarna. A telefont is kihúszom - mondta. - Számíthatok rátok?
- Persze, Bili! - vágta rá Max. - Senki nem megy be, amíg jel nem ébredsz.
- Köszönöm, fiúk! Már eléggé ki vagyok merülve.
- Jót fog tenni egy kis alvás, Villám! - jelentette ki Tim magabiztosan. - Jó éjszakát!
- Jó éjt, Villám! - köszönt Max. s-
- Kösz, fiúk! Utána ti jöttök! - ígette Donovan.
- Bement az irodájába, és bezárta aajtót. Tim és Max fegyverrel a hátukon lecövekeltek az ajtó előtt.
- Donovan kihúzta a telefont a falból, nehogy megzavarja valaki. Levette a zakóját, és felakasztotta a fogasra, kibújt a pisztolytáskából, és azt is a fogasra akasztotta. Az ingjét az egyetlen szék támlájára terítette. A cipőjét is levette, ledobta a fogas alá, végül a nadrág következett, gondosan összehajtogatta és letette az asztal végébe. Zokni, rövidnadrág és fehér póló volt rajta. Leült az asztalhoz. Tollat fogott a kezébe, magához húzta a jegyzetfüzetét.
- Három percig gondolkodott, de semmi nem jutott az eszébe. Félretolta a füzetet, és a helyére tette a tollat.
- 543
- Előhúzta a szekrény aljából az aktatáskáját. Leült az ágyra, felnyitotta a táskát, és kivette belőle a borotválkozó készletét rejtő dobozt. A dobozból egy keskeny, műanyag hengert emelt ki, amely le volt ragasztva. A borotválkozó készletet visszadugta a táskába, a táskát becsukta, és a szekrény aljába tette, majd rázárta a szekrény ajtaját.
- Leült az ágyra. Feltépte a ragasztószalagot, amely a műanyag fiolát tartotta zárva. Szétnyitotta a fiolát. Tíz darab kapszula volt benne. Kirázta őket a tenyerébe.
- Mindent eltakarított az ágyból, azután leoltotta a villanyt, és lefeküdt.
- A szájába vette az első kapszulát.
- Még nem nyelte le.
- Gondolkodott.
- Kíntről beszédhang ütötte meg a fülét.
- Niemeyer úr azt szeretné, ha az igazgató úr felmenne a legfelső emeletre! - mondta valaki, aki Niemeyer alatt dolgozott, amikor még volt antiterrorista osztály. - Azt mondja, nagyon fontos!
- Sajnálom, de Donovan úr lefeküdt aludni! - magyarázta Tim. - Meghagyta, hogy senki ne keltse fel.
- Aha... hát... jó. Akkor majd... ha felébredt - dadogta a fickó.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- - Oké, meg van beszélve! - jött Tim válasza. A fickó elment.
- Mit akarhatott Wayne?
- Ha a legfelső emeletre hívta, a felszín alatti első emeletre, akkor biztosan nagyon nagy a baj. Az eső egyfolytában zuhog, ki tudja, mióta, biztos kezd beázni a felső szint.
- Nem kíváncsi rá.
- Gondolkodott.
- Nem jutott eszébe semmi, ami megváltoztathatná a döntését.
- Becsukta a szemét.
- Lenyelte a kapszulát.
- Azután sorban a többit is.
- 544
- HUSZONHETEDIK FEJEZET
- 1.
- CIA FŐHADISZÁLLÁS. LANGLEY, VIRGINIA. Január 1. hétfő. 21 óra 12 perc.
- Egy műanyag cső volt Donovan gyomrában, melyen keresztül meleg vizet pumpáltak belé. Tim és Max alig bírták lefogni, úgy dobálta magát. Kihúzták a csövet a gyomrából, felemelték, és a vödör fölé tartották. Donovan úgy érezte, a belső szervei is távoznak a száján és az orrán keresztül. Újra lenyomták a csövet a torkán, akárhogy ellenkezett is, és megint kapott némi meleg vizet, és azután ismét görcsösen hányt. Miután végeztek vele, és a gyomrából már csak a víz jött vissza, néhány injekciót kapott, azután lefektették az ágyára.
- - Tim, figyeljen rám! - fordult Niemeyer a testes fickóhoz. - Ebből az egészből semmi nem tudódhat ki, megértette? Semmi az ég adta világon! Mert ha kiszivárog, az betenne a morálnak, érti?
- - Számíthat rám! - jelentette ki Tim.
- - Köszönöm! Most, kérem, rfienjenek ki, és senkitse engedjenek be!

- - És mi lesz a zárral? - mutatott Tim az ajtóra. A zár kiszakadt, amikor berúgták.
- - Majd kicseréljük. De nem most! Kérem, várakozzanak kint! Köszönöm.
- Tim és Max kimentek Donovan irodájából, betették maguk mögött az ajtót, és megálltak a folyosó felé fordulva.
- Csak Donovan, Niemeyer és Casey wiggins tartózkodtak a szobában. Wiggins az íróasztalon ült, Niemeyer a széken az ágy mellett. Niemeyer egy éles fényű ceruzalámpával Donovan szemébe világított, amire Donovan hunyorogni kezdett.
- 545
- - Új év, új élet - jegyezte meg Niemeyer, és kikapcsolta a lámpát. - Szerencséd, hogy Casey toxikológiát tanult az egyetemen, és nem felejtett el mindent.
- - És az is nagy szerencse, hogy Wayne lejött érted, mert mutatni akart valamit, és amikor nem reagáltál a kopogásra, ő rosszat sejtett, és berúgta az ajtót - tette hozzá Wiggins. - Tudod, Bili, ez nem sokon múlt. Kurva erős altatót vettél be, és ha nem gondolsz meg magad még időben, és nem kérsz segítséget tőlünk, már nem lennél az élők sorában. Az egy csoda, hogy még élsz.
- Donovan kezdett magához térni. Még mindig égett a mellkasa és a gyomra, de már tudott gondolkodni. Különös nyugalmat érzett.
- - Egyet nagyon megtanultam az életben - mondta Niemeyer.
- - Azt, hogy emberek vagyunk, és soha nem láthatunk olyan tisztán, hogy biztosan tudjuk, hogy már nincs tovább. Miből gondoltad, hogy vége mindennek, Bili? És ha mégsem?
- Donovan lassan kinyitotta a szemét. Csak az íróasztal lámpája világított.
- - Köszönöm, hogy visszahoztatok - szólalt meg erőtlenül.
- - Amikor kezdtem elveszíteni az eszméletemet... megbántam, hogy megtettem. Köszönöm nektek, hogy segítettetek visszatérni! Elmondhatatlanul ég a képem, amiért feladtam! Nagyon sajnálom, fiúk!
- Donovan emlékezett rá, hogy mielőtt lenyelte a kapszulákat, Niemeyer valakit elküldött hozzá, hogy menjen fel vele az elsőre.
- - Egyébként miért kerestél, Wayne? - kérdezte.
- - Hívtalak, de süket volt a telefon, azután elküldtem az egyik emberemet, hogy szóljon neked, de aludtál, úgyhogy én magam jöttem ide, és amikor Tim és Max nem akartak beengedni, megmutattam nekik ezt - Niemeyer egy kisméretű, kézi rádióhoz hasonlító tárgyat tartott Donovan szeme elé. - Ekkor bekopogtak, majd dörömbölni kezdtek, kiabáltak neked, és végül betörtük az ajtót. Hát, ennyi történt.
- Donovan a különös tárgyat nézte.
- 546
- - Mi ez? - kérdezte.
- Niemeyer a szájához tartotta, megnyomott rajta egy gombot, és beleszólt.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- - Tim, jöjjön be, kérem! Kinyílt az ajtó, és bejött Tim.
- - Igen? - kérdezte.
- - Semmi, Tim, köszönöm! Csak demonstráltam Bilinek a rádiót.
- - Oké! - bólintott Tim. - Villám? Megvagy?
- - Igen - felelte Donovan.
- - Klassz! - mondta Tim, és kiment.
- Donovan erőlködve feljebb tornászta magát az ágyon, hogy jobban megnézhesse a tárgyat, amivel Niemeyer behívta Timet.
- - Elmúlt a zavarás? - kérdezte.
- - Nem. Minden maradt a régiben - válaszolta Niemeyer.
- - Akkor? Hogy működik?
- - Ne kérdezd! George megpróbálta elmagyarázni, de egy kukkot sem értettem belőle.
- - Szerintem ő sem érti - jelentette ki Wiggins.
- - De mi ez? - kérdezte Donovan.
- A tárgyért nyúlt, Niemeyer a kezébe adta.
- - Ez egy rádió adó-vevő - adta a választ Niemeyer. - Egy kissé ósdi a formatervezései, de hirtelen nem tudunk ennél jobb tokot összedobni. Ez egy adóvevő, Bili, ami működik! Valamiért nem hat rá a zavarás!
- - De... honnan van ez?
- - Te említetted, Bili! Nem emlékszel? Az arab találmány, tudod, ami megelőzte Bell telefonját!
- - Ez lenne az? - forgatta Donovan a kezében a rádiót.
- - Bizony! Előkerestem a tervrajzot, és átfutottam. Értek valamicskét a hírközléshez, mivel már gyerekkorom óta rádióamatőrkedöm, és rájöttem, hogy van benne egy s más, aminek a funkciójáról fogalmam sincs. Úgyhogy felmentem az elsőre, és megkerestem a Tudományos-technikai Igazgatóságot, és George kezébe nyomtam, hogy fejtsse meg. Fejtegettük egy
- 547
- ideig, majd, mivel úgysem volt jobb dolgunk, a műhelyben elkezdünk barkácsolni néhány technikus segítségével. És ez lett az eredménye!
- Donovan ámulattal nézegette a rádiót. Lenyomta a hívás gombot.
- - Tim? - szólt bele óvatosan.
- A legkisebb recsegés nélkül, hihetetlenül tisztán jött Tim válasza a folyosóról.
- - Én vagyok az! Király ez az új rádió, nem?
- - De. Nem hittem volna... hogy ilyen kincseket rejt az archívum. Még... még beszélünk.
- - Hívj!
- - Oké - Donovan felengedte a gombot, a kapcsolat megszűnt.
- - Lefogadom, hogy Darla a zavarás ellenére is simán tud kommunikálni bárkivel, akivel csak akar! Hát most már mi is! - jegyezte meg Wiggins. - Végre valami jó hír!
- - De hogyan működik ez? - kérdezte Donovan újra.
- - Nem tudom! - felelte Niemeyer. - De a rádióhullámokon kívül még számtalan hullámot használhatunk fel távolsági kommunikációra! Tudunk beszédhangot közvetíteni lézer segítségével, víz segítségével, még egy darab madzaggal is!
- - Talán a gravitációs hullámok is alkalmasak erre - tanakodott Wiggins.
- Donovannak eszébe jutott, amit Wiggins mondott az imént: "Végre egy jó hír." Feltápáskodott. Szédült, visszahuppant az ágyra.
- - Most pihened kéne, Bili! - szólalt meg Niemeyer.
- - Csak most ébredtem fel - mondta Donovan. - Hány darab van ebből?
- - Egyelőre csak négy.
- - Tudnátok még csinálni?
- - Persze! Még egy párat össze tudunk szerelni!
- - Az jó lenne. Most jut eszembe... Casey, mi a helyzet azzal az ufóaktával? Találtál benne valami használhatót?
- Wiggins megvakarta a fejét.
- 548
- - Érdekes - mondta. - Kifejezetten az. Az egyik helyi lapban megjelent, hogy állítólag lelőttek két idegen lényt, amit később arra módosítottak, hogy két garázdálkodó farkast lőttek le. Ami azért is furcsa, mert állítólag a két farkas huszonhárom embert ölt meg, és több mint ezer golyót kellett beléjük löni, hogy meghaljanak.
- - És? - kérdezte Donovan.
- - Van egy filmfelvétel a lényekről - Wiggins nagyot nyelt. - Ha nem egy invázió kellős közepén járnánk, összeszarnám magam attól, amit láttam! Látnod kellene, Bili! Új megvilágításba helyezné a farkasember-legendát!
- Donovan ez most nem igazán érdekelte.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- - Van benne valami, amit fel tudunk most használni?
- - Nincs - felelte Wiggins.
- - Akkor szereljetek össze annyit ebből az... izéből, amennyit csak tudtok. Tájékoztatom az elnököt.
- Donovan megint megpróbált felállni, de megint visszaesett. Ismét próbálkozott, és Wiggins segítségével talpon is maradt.
- - Hogy érzed magad? - kérdezte Wiggins.
- - Láttam a halált. És unalmasnak találtam - válaszolta Donovan. - Egy ilyen élmény után minden egy kicsit ösz-szemegy. Úgy értem, a dolgok jelentősége lecsökken. Ez az invázió már nem készít ki. Talán felnöttem hozzá. Láttam, amitől a legjobban féltem, és nerrVolyan ijesztő.
- Donovan rogyadozó léptekkel, de segítség nélkül kitámolygott az irodájából. Niemeyer és Wiggins követték. Tim segíteni akart, de Donovan elhárította. Bevette magát a kommunikációs szobába, és hívta az elnököt.
- - Amikor nemrég elbúcsúztunk, abban maradtunk, hogy hívjuk egymást, ha lesz valami jó hír. Hát most van -Donovan jelentőségteljesen felmutatta a rádiót, hogy az elnök jól láthassa. - Ez egy rádió adó-vevő. Működik. Nem hat rá a zavarás.
- Az elnök érdeklődve nézte a készüléket.
- - És mekkora a hatósugara? - kérdezte.
- - Ezt sajnos nem tudom - mondta Donovan. - Egy arab házaspár dolgozta ki, még Alexander Graham Bell előtt. Ez egy más elven működő telefon. Vezeték nélkül működik. És nem rádióhullámokat használ. Ne kérdezd, hogy mit, mert senki sem érti. Sajnos nem tudom átküldeni neked a dokumentációt, mert nincs számítógépem. De az egyik emberem majd bejön ide, és oldalanként odatartja a kamera elé az egész anyagot, és akkor majd valami műszaki ember leírhatná, illetve lerajzolhatná. Ez persze sokáig el fog tartani, de legalább ti is megépíthetitek. És akkor tesztelhetjük a hatósugarát!
- - Ez nagyon jó ötlet, Bili! Gratulálok nektek! Ez óriási teljesítmény! A forróvonalakon át továbbadhatjuk az adóvevő leírását! Ez nagyon jó hír, gratulálok!
- - Köszönöm, bár nem éppen az én érdemem - ismerte be Donovan.
- - Mi a terved most, hogy van adó-vevőd?
- - Azt tervezem, hogy néhány barátommal átmegyünk a titkos hadtest főhadiszállására. Biztosan ott van Andan, és jó lenne beszélnem vele. Elviszünk nekik pár készüléket, meg az eredeti leírást. Kíváncsi vagyok, hogy mi a véleményük az invázióról, és biztos vagyok benne, hogy ott náluk vannak működőképes számítógépek, amire most nagy szükségünk lenne.
- - Ne tedd, Bili! Ez túl nagy kockázat!
- - De elkerülhetetlen - vetette ellen Donovan. - Nekik van a legjobb felszerelésük, és kiváló szakembereik vannak. Ha valahonnan, hát onnan képesek leszünk elterjeszteni az adóvevőt. Ha van távolsági kommunikáció, a csapataink szabadon mozoghatnak.
- - Akkor küldj valaki mást magad helyet! - javasolta az elnök.
- - Nem tehetem. Nem árulhatom el, hogy hol van a titkos hadtest főhadiszállása! És oda nem lehet csak úgy bejutni, mindent figyelnek, és ha ismeretlen megy oda, az soha nem jut be. De engem talán beengednek.
- Az elnök belátta, hogy Donovannak igaza van.
- - Rendben van, Bili, akkor legyen így. Korlátlan jogkörrel ruházzak fel. Erről a döntésemről tájékoztatok mindenkit,
- 550
- akit el tudok érni a forródróton. Köszönöm, hogy reményt adtál! Sok sikert!
- - Köszönöm, George! Nektek is!
- Donovan kikapcsolta a kamerát, és kiment a szobából. Megkereste a Főnix-programbeli embereit, és előállt a tervével.
- 2. USS SCULLY REPÜLŐGÉP-ANYAHAJÓ
- OMÁNI-ÖBÖL Január 2., kedd, zónaidő: 13 óra 00 perc
- Papíron és a hajó makettjének segítségével megtervezték a robbantások helyét, a víztartályként kijelölt folyosókat és helyiségeket kiürítették, az ajtókat gondosan bezárták, behegesztették, és vastag acélgerendákkal kitámasztották. A légénység felkészült. A tüzserészek elhelyezték a robbanóanyagot. Mindenki megtette, amit lehet. A rendelkezésükre álló eszközökkel ennyi idő alatt nem érhettek el jobb eredményt. Hosszú órákon át tervezték, és hosszú órákon át készítették elő a műveletet. Ennél jobban már nem hívhatták ki maguk ellen a sorsot. Itt volt az idő.
- A kapitány megadta a jelet. A visszaszámlálás elkezdődött. Annyian imádkoztak, hogy sikerüljön, amit terveznek, mintha a hadihajó úszó templommá változott volna.
- Felrobbant az első és a második töltet.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Úgy tűnt, semmi sem történik.
- Újabb töltetek robbantak fel, újabb falakat szakítva át a többrétegű hajótörzs merülési vonal alatti készén.
- Eltelt tizenöt perc, és a tenger még mindig ugyanúgy dobálta le-fel a hajót.

- A hírszerző tiszt teljes erejével szorította a kipakolt tiszt étkezde egyik kapaszkodóját, melyhez két helyen is hozzá volt kötözve, mintha csak valami fogoly lenne. Megfogadta, hogy ha ezt túléli, leszerel, és soha többé nem teszi a lábát semmilyen hajóra. Még képzeletben sem.
- 551
- Az első tiszt és a kapitány az ebédlőasztal alatt ültek, és a földhöz rögzített asztal egy-egy lábához hurkolták magukat. Egy telefont is odaszíjaztak az asztal egyik lábához, és mindketten azt figyelték.
- Az első tiszt abban reménykedett, hogy sikerül, amit kieszelve, de azt nem tudta, hogy miért lenne az jó. Egy kicsit abban is reménykedett, hogy az egyik robbanás következtében az egész hajó a levegőbe repül, és mind meghalnak. Mert akkor véget érnének a szenvedéseik. Mert mi van, ha sikerül, és a hajót gond nélkül lesüllyeszti a repülőfedélzet szintjére? Az sem lesz egy leányálom, hiszen a fedélzeten átcsapó óriási hullámok és ez a túlvilági eső állandóan a víz alá nyomják majd a hajót, a hajótestben rekedt levegő pedig majd visszanyomja a víz színére, és le-fel fognak liftezni, amíg csak tart a vihar. Kirázza belőlük a lelket. De talán a hajó tényleg nem fog felborulni. És az is elképzelhető, hogy a fertőzés sem terjed tovább. A legfontosabb kérdés azonban továbbra is megválaszolatlan marad: egy erejét vesztett hadihajóval hogyan szállnak majd szembe az idegenekkel?
- A kapitány képzeletben nem kalandozott el ilyen messzire. Ha tisztában volt a céllal, akkor többé nem törődött mással, csak azzal a feladattal, ami éppen előtte volt. És most ez a feladat volt előtte: le kell süllyeszteni a hajót a repülőfedélzet szintjére, hogy elkerüljék a hajó felborulását és elsüllyedését. Most ez a feladat. Persze azért félt, hogy kudarcot vallanak, és nem jön össze. Nemrég jelentették neki, hogy a nyolcszázadik holttestet is a vízbe dobták. A súlyelosztás miatt. Szertartás nélkül a tengerbe temettek közel ezer embert. Néhányan a hajó örült mozgása miatt haltak meg, mert beütötték valamibe a fejüket, mások, és ők voltak többen, valamilyen rejtélyes fertőzésnek estek áldozatul, ami heves vérzéssel járt. A kapitány hitt Istenben. A parancsára emberek százait dobták a hullámok közé, hogy megmentsek az élőket, de nem volt benne biztos, hogy Isten elfogadja ezt a mentséget.
- 552
- Megcsörrent a telefon. A kapitány felkapta a kagylót, és belekiabált, hogy a hangja áthatoljon a vihar és a hajó mozgása keltette zajokon.
- - Itt a kapitány! Jelentsen!
- - Kapitány! A merülési vonal egy méterrel feljebb kúszott! - jelentette a tűzszerészcsapat vezetője.
- - Jó! Jó! Jó! Folytassák! Csak így tovább! Nagyon jó!
- Erre a lelkesedésre még a hírszerző tiszt is odakapta a fejét. A kapitány éppen a helyére tette a kagylót.
- - Sikerült? - kérdezte.
- - Úgy tűnik, beválik! A hajó egy métert süllyedt! Nem dőlt semmilyen irányba!
- - Ez valóban jó hír! - mondta az első tiszt elgondolkodva, mert eszébe jutott valami. - Hallottatok arról a kutatási projektről, amely az időjárás próbálja fegyverként felhasználni?
- - Hallottam róla! - válaszolta a kapitány. - Valami olyasmi, mint amikor Vietnámban vegyszert szórtak az erdőre, hogy a fák levessék a lombtakarójukat, és az ellenség ne tudjon elrejtőzni olyan hatásosan, csak ez sokkal kifinomultabb! Jégesőt csinálunk egy adott térségben, hogy tönkremenjen a vetés, vagy szélvihart, hogy a hajók ne tudják elhagyni a kikötőt!
- - Meteorológiai csapásnak hívják! - kapcsolódott be a hírszerző tiszt. - Azt szeretik benne, hogy le lehet tagadni!
- - És gondold, hogy ez az? - mutatott a kapitány az ég felé.
- - Miért is ne? Miért ne lenne lehetséges ez ilyen méretekben? - kérdezte az első tiszt. ^Ha egy idegen civilizáció át bírja szelni a világűr, hogy eljőjön ide, egész biztosan nem okoz nekik gondot, hogy tegyenek egy s mást a légkörrel! Egy nagyobb, vagy hosszabb ideig tartó esőzés a mai napig megvisel egy modem nagyvárost! Baj van a tévéadással, az áramellátással! És én csak egy egyszerű záporról beszélek!
- - De ez az esőzés... ez nem normális! Ilyet ember még nem látott, Jeff! - vetette ellen a kapitány. - Honnan a fenéből van ez a mérhetetlen mennyiségű víz? Semmi jelét nem látjuk annak, hogy elpárologtatnák a tengerek vizét! Honnan ez a bődületes vízmennyiség?

DUNCAN SHELLEY végső háború

- 553

- - A légkörből! - felelt az első tiszt. - A légkörben hihetetlenül sok a víz! Senki nem tudja egész pontosan, hogy mennyi, de egyes elméletek szerint nagyságrendjét tekintve megközelíti a felszínen található víz mennyiségét! És valahogyan kicsapatják a légkörből ezt a vizet! Vagy annak egy részét!

- A kapitány hahotázni kezdett.

- - A lézer, az atommeghajtás, a műholdak, a számítógépek és a nukleáris fegyverek korábban elmosnak minket egy esővel! Azt legalább tudjuk, hogy ennek a fajnak van humorérzéke!

- Az első tiszt mosolygott.

- - Özönvizet zúdítanak ránk! Ez a legvadabb elképzeléseinket is túlszárnyalja, ami a meteorológiai fegyverek hatásfokát illeti!

- - Özönvíz... - ismételte a kapitány a szót. - Özönvíz. Mint a Bibliában, emlékeztek? Mit is ír a Biblia, hogy hány napig esett az eső, amikor eljött ez az özönvíz?

- A hírszerző tiszt elfintorodott.

- - Ugyan már, kapitány! Nem gondolod, hogy ezt Isten csinálja!

- A kapitány a hírszerző tiszthez fordult.

- - Nem gondolom! És ha a bibliai özönvíz nem Isten számlájára írható? Nem tudhatjuk! Lehet, hogy az is csak egy meteorológiai csapás volt!

- - Ez ostobaság!

- - Miért lenne az? Mit is ír a Biblia? Hány napig esett az eső? - nézett a kapitány hol a hírszerző tisztre, hol az első tiszte.

- - Nem is tudom... régen olvastam. Valami olyasmire emlékszem, hogy... úgy emlékszem, negyven nap, negyven éjjel - felelte az első tiszt.

- - Negyven nap, negyven éjjel... - tűnődött a kapitány. -Ha negyven nap, negyven éjjel esik, hírmondó sem marad belőlünk!

- 554

- 3.

- TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS

- WASHINGTON D.C

- Január 2., kedd, 05 óra 03 perc

- Masada és Momochi a tornateremben vívtak, Andan, Zoe és Shana a földön ültek a bordásfal előtt, és csodálták őket. Nicole az egyik műtőben átkötözte a sebeit. Mörjike és Damien szeretkeztek Mörjike szobájában. Gorkie aludt. Nadya pedig Gorkie szobája felé sétált a folyosón.

- A határozott léptek neszére Gorkie felébredt. A nesz sajátosságaiból felismerte, hogy ki közeledik az ajtaja felé.

- - Gyere be, Nadya! - szólt ki, amikor Nadya megállt az ajtó előtt.

- Nadya kinyitotta az ajtót, és bedugta a fejét.

- - Gorkie, eszembe jutott valami, amit meg kellene beszélnünk - mondta.

- - Akkor gyere be!

- Nadya bement, becsukta maga mögött az ajtót. Odament Gorkie ágyához, és az ágy előtt leült a földre. Az arcuk így majdnem egy vonalban volt.

- - Miről van szó? - kérdezte Gorkie.

- - Amikor még a Prince Edward-szigeten voltunk, és ez az egész elkezdődött, én már akkor éreztem, hogy itt valami nincs rendjén. Valami nem tetszett, éreztem, hogy baj van, de nem voltam képes rájönni, hogy mi a baj, mert amit láttam, olyan nagy hatással volt rám, hogy nem tudtam tiszta fejjel gondolkodni.

- - Engem is letaglózott a hír, hogy egy idegen faj megtámadta a Földet.

- - Ültem a biztonsági szobában és figyeltem a kihelyezett detektoraink adatait, mert Mörjike és Shana épp indulni készültek - folytatta Nadya. - A jobb oldalamon ott volt három nagy monitor, kisebb képernyőkre osztva, és mindegyiken egy-egy tévécsatorna képe. Tizennyolc tévécsatorna összesen, többségében amerikai tévék adásai, de volt köztük angol és japán is.

- 555

- Es miközben a detektorainkat figyeltem, a látásom perifériáján egyszer csak az összes tévéadás megváltozott. Csak annyit észleltem, hogy hirtelen mindegyik kis képernyő felvillant, és amikor odafordultam, mindegyiken éppen arról számoltak be, hogy úrhajók támadják a Földet. Más és más képeket mutattak, eltérő tudósítások voltak, de ugyanabban a másodpercben kezdték el! Gorkie értette.

- - Tehát nem arról volt szó, hogy valakik felfigyeltek az úrhajókra, és kiszivárogtatták vagy nyilvánosságra hozták a felvételeket, hanem arról, hogy az egész tömegkommunikációt egyetlen szempillantás alatt átállították erre. Mintha csak beindítottak volna egy előre megírt programot. Vagyis köny-nyen meglehet, hogy nincs is semmiféle invázió!

- - Szerintem ez az egész csak egy hatalmas blöff! Mindenki csak a tévéből

DUNCAN SHELLEY végső háború

tudja, hogy invázió van, de senki nem látott semmit! Várjunk csak! - Nadya az emlékezetében kutatott -Igen, igen, most már emlékszem! Rosszul mondtam az előbb: nem voltak tudósítások! Nem volt semmi más, csak filmfelvételek! Rengeteg felvétel volt, nagyon különbözőek, nagyon hatásosak. Valaki fogta magát, és rátelepedett az egész kommunikációs rendszerre, és mindenhol ezt nyomta! Mivel az egész csupán néhány percig tartott, hat-hét percig, majd blokkolták a műholdakat és a rádiókommunikációt, senkinek nem volt ideje arra, hogy utánajárjon ezeknek a híreknek!

- Gorkie felült.

- - Nagyon logikus, amit mondasz, Nadya! Minden valószínűség szerint ez volt a forgatókönyv. Nézzük csak: atombomba robbant Denvérben, összeomlott a tőzsde, világgazdasági válság, amely néhány nap után megszűnik, terrorháború, világháború, A Rendszer Hiteles Krónikája, Július tévéinterjúi, az elnök bejelentése, azután a képek az invázióról, megszűnik a rádiókommunikáció, a tévéadás, a rádióadás, eltűnnek a műholdak, kimennek a műszerek, az elektronikus berendezések meghalnak, egyre örültebben zuhog az eső... Az egész összeáll! Nagyon hihető! El tudjuk

- 556

- hinni Darláról, hogy nem ember, el tudjuk hinni róla, hogy ha módjában áll, ráuszít a Földre egy idegen hadsereget.

- - Végül is, mi alapján tudnánk megkülönböztetni a tényleges földi technikát egy idegen civilizáció technikájától? -tette fel a kérdést Nadya. - Ahhoz egész pontosan tudnunk kéne, hogy mik azok a találmányok és fejlesztések, amiket eltüntettek a süllyesztőben.

- Gorkie kikelt az ágyból, csak bugyi és póló volt rajta. A ruhájáért ment, és öltözködni kezdett.

- - Ne haragudj, Gorkie, hogy csak most állt össze a kép! Szégyellem magam, amiért nem jöttem rá azonnal! - mondta Nadya.

- - Semmi baj! Legalább gazdagabbak lettünk egy egzotikus érzéssel!

- - Köszönöm, hogy ilyen ilyen néző vagy! - hálálkodott Nadya. Felbúgott Gorkie telefonja. Gorkie felkapta.

- - Itt vagyok!

- - Szia, itt Shaky! - jött a vonal túlsó végéről. - William Donovan és még öt ember bebocsátást kérnek a bázisra. Az alexandriai házban vannak.

Búvárfelszerelésben jöttek, Donovan a kamerák előtt egy pillanatra levette a fejéről a maszkot, hogy felismerjük.

- - Ha idáig eljöttek, akkor biztosan nagyon fontos - mondta Gorkie. - Engedd be őket! Végezzetek el rajtuk egy tesztet, hátha van valami fertőzésük. Biológiai vagy sugárfertőzésre gondolok. Ha minden rendben, Donovant hozzátok be, de a többieket tartsátok a zsilipkamra utáni legelső helyiségben. Vegyétek el tőlük a felszerelésüket, adjatok nekik ágyakat, hátha fáradtak, meg enni- és innivalót.

- - Rendben! Hol akarsz találkozni Donovannal?

- - A konferenciateremben, ahol megalapítottuk a titkos hadtestet - felelte Gorkie.

- - Rendben. Hívlak!

- Gorkie az ágyra dobta a telefont, és folytatta az öltözködést.

- - Donovan itt van? Kíváncsi vagyok, hogy mit akar! Talán rájöttek valamire - vélekedett Nadya.

- 557

- - Pillanatokon belül megtudjuk! - mondta Gorkie. -Nadya! Tájékoztass mindenkit arról, amire rájöttél, meg arról is, hogy Donovan itt van! Ha megvagy, és nem hívlak, te, Damien és Július gyertek a konferenciaterembe!

- - Meglesz! - ígérte Nadya, és már futott is.

- Gorkie befejezte az öltözködést, fogta a telefonját, és ment, hogy megkeresse Shakyt.

- Negyvennyolc perccel később Donovant bevezették a konferenciaterembe. A teremben csak Gorkie, Nadya, Damien és Andan voltak jelen. A Donovant kísérő két ninja távozott. Andan a székekre mutatott.

- - Foglaljon helyet, William! - mondta.

- - Köszönöm - Donovan leült.

- - Mi van a világban? - kérdezte Andan.

- - Amerre jöttünk, mindenhol magasan áll a víz. Tíz-tizenöt méter magasan - tájékoztatta Donovan.

- - Ezek szerint még mindig esik - jegyezte meg Gorkie.

- - Csak sokkal erőteljesebben. Az idegenek valamit csináltak a légkörrel, és emiatt úgy esik az eső, mint amikor kinyitnak egy csapot a mosdó felett. Ez már nem is eső, hanem inkább vízesés! Arról tudnak, hogy az idegenek bevetettek valami vírust? Heves vérzéssel jár, és nagyon fertőző.

- - Nem, ezeket nem tudtuk - ismerte el Andan. - És azt tudta, hogy nincsenek

DUNCAN SHELLEY végső háború

idegenek?

- Donovan egy pillanatra összezavarodott.

- - Már hogy ne lennének?!

- - Nincsenek. Nincs invázió! Ez az egész csak egy blöff! Csak Darla blöffje - mondta Andan, majd kifejtette. - Darla célja az őskor visszaállítása. Ehhez két dolgot kell tennie: megsemmisíteni a társadalmat mint életformát, és elpusztítani a technikát. Darla minden lépése ezt a célt szolgálta. Mit tett elsőnek? Iszonyatos pánikot keltett. Olyan pánikot, amibe milliárdok rokkantak bele. Köztük én is. Összeomlottam, amikor láttam a tévében az űrhajókat. Sokáig azon gondolkodtam, hogy talán meg kéne halnom. Darla bedobott egy

- 558

- hazugságot, egy mesteri blöfföt, ami olyan pánikot keltett, amitől az embereken az örültség jelei kezdtek mutatkozni.

- - És az űrhajók... a múholdak... - dadogott Donovan.

- - Az összes tévécsatorna ugyanabban a másodpercben kezdte sugározni az invázió képeit. Ugyanabban a másodpercben! Ez teljes képtelenség! Hacsak nem az történt, hogy valaki, akinek elegendő ehhez a hatalma, és akit nevezünk mondjuk Darlának, egyetlen pillanat alatt átállította az egész tömegkommunikációs hálózatot, hogy ezt közvetítse! És még mielőtt bárki utána járhatott volna ezeknek a híreknek, kilótták a vezeték nélküli kommunikációt!

- Donovannak be kellett látnia, hogy ebben nagyon is van logika. Végül is senkiről sem tud, aki látott volna űrhajókat. És igen, az örület jelei bizony rajta is megjelentek.

- - Első lépés: pánikot kelteni. Második lépés: megszüntetni a távolsági kommunikációt. Harmadik lépés: megszüntetni a közlekedést. Negyedik lépés: törölni a számítógépeket. Ötödik lépés: egy fertőzéssel szétrombolni a közösségeket. Hatodik lépés: elmosni a technikai civilizációt - sorolta Andan, mint valami hadvezér.

- Donovannak tetszett az elgondolás, innen nézve valóban blöffnek látszott az invázió.

- - Egyébként mi szél hozta? - kérdezte Gorkie.

- Donovan magához tért. Egy táskát volt nála, amit gondosan átkutattak, és amiről tudták, nem rejt fegyvert. Donovan letette az egyik asztalra, és felnyitotta a tetejét. Tizenkét darab készüléket és vastag tervdokumentációt pakolt ki belőle. Felmutatta az egyik készüléket.

- - Ez egy rádió adó-vevő! - mondta büszkén. - Illetve csak adó-vevő, mivel nem rádióhullámokkal működik! De nevezhetjük mobiltelefonnak is/bár ahhoz egy kissé testes! De ami a lényeg, hogy működik! Működik! Nem számít, hogy Darla mivel zavarja a rádióadást, ez a telefon működik!

- Andan és Nadya közelebb mentek.

- - Honnan van ez? - kérdezte Nadya.

- 559

- - Az archívumban találtunk egy leírást egy vezeték nélküli telefonról, és elkészítettük. És kiderült, hogy nem rádióhullámokkal működik! - magyarázta Donovan.

- Meg is mutatta. Lenyomott egy gombot a telefon oldalán, majd úgy tartotta, hogy a többiek is hallják.

- - Hello, Bili! Itt Wayne! Megérkeztél? - hallatszott Nie-meyer hangja.

- - Igen, megérkeztem! És honnan is beszélsz, Wayne? -kérdezte Donovan mosolyogva.

- - Hát innen, a CIA főhadiszállásáról! - felelte Niemeyer. Mindannyian nevettek.

- Azért Darla sem gondolt mindenre.

- 4.

- HÁRMAK REZIDENCIÁJA

- QAANAAQTÓL 500 KM-RE ÉSZAKKELETRE,)

- GRÖNLAND

- Január 2., kedd, zónaidő: 09 óra 01 perc

- Darla, Vufír és Anhaido egyértelműen megnevezték a régi rendszer hibáját: a túl nagy személyes mozgástér. Úgy találták, az emberek túlságosan szabadok voltak, és ez volt a baj.

- Fel kell gyorsítanunk az ivarérettséget - mondta Vufír. - Le kellene hozni hatéves korra, és tíz-tizenkét évesen már meghalának. A hosszú élet nem jó.

- - Egyetértek - bólintott Darla. - Szükséges valamilyen folyamatos veszélyeztetettség, nagyon nehéz életkörülmények, hogy a küzdés lekösse minden figyelmüket.

- - Igen. Továbbá szükséges a háború is - folytatta Vufír. - Már az őskorban létrehozhatnánk két különálló felet, melyek egyfolytában harcban állnak egymással, és kettéosztják a világot.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- - Egyetértek - szólalt meg Anhaido. - Hosszabb ideig tarthatna az őskor. Nem lenne szabad megengednünk a technikát.
- - Egyetértek - mondta Darla.
- Felbűgött a telefon, melyet az utolsó háború megkezdése óta egy külön kis asztalon tartottak. Ezen keresztül
- 560
- kommunikálhatott Darla azokkal az embereivel, akik a berendezéseket kezelték. Darla elvette a telefont az asztalról, lenyomta a hívásfogadó gombot, és a füléhez tartotta.
- - Darla - szólt bele.
- - Mudlak vagyok, Gazda! - hallatszott egy nagyon mély hang. - A hatodik fázis befejeződött.
- - Kezdjék el a hetedik fázist - parancsolta Darla.
- - Elkezdjük a hetedik fázist, Gazda.
- - Jó - mondta Darla, és bontotta a vonalat.
- A telefont visszatette a helyére, majd csatlakozott a többiekhez, hogy kidolgozzák az új rendszert.
- 5.
- TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS
- WASHINGTON D.C.
- Január 2., kedd, 07 óra 11 perc
- A műhelyt hírközlő berendezések építésére és fejlesztésére rendezték be. Két telefon darabokra szedve hevert az egyik asztalon, a dokumentáció egy másikon. Tizen tartózkodtak a teremben: Masada, Momochi, Andan, Donovan, Gorkie, Nadya, Damien, és a Hattori Klán három szakértője.
- Már három perce meredtek mozdulatlanul az egyik szétszedett készülékre.
- Azután Gorkie úgy érezte, ildomos lenne, ha ő szólalna meg először. De valahogy semmi sem jutott az eszébe.
- Csak kuncogni kezdett. I
- Fél percen belül már mindannyian hangosan nevettek.
- - Hogy hívták azt az arab házaspárt, akik kitalálták ezt a vezeték nélküli telefont még Bell előtt? - kérdezte Gorkie, amikor meg tudott szólalni.
- Nadya leolvasta a tervdokumentáció előlapjáról a két nevet.
- - Hossain és Mina Kalifi.
- - Most már tudjuk, hogy a legfelsőbb kaszt Hossain és Mina Kalifi találmányát lopta el - állapította meg Gorkie.
- 561
- Az imént mindannyian tisztán hallották, amint Darla egy Mudlak nevezetű férfival beszélget.
- - Mit csináltál az előbb, Gau? - kérdezte Momochi a szakértőjétől.
- - Csak megnőveltem az energiát - felelte a ninja. - Az egyik szétszedett telefont rákapcsoltam a bázis fő áramforrására, hogy lássam, mekkora feszültséget bír ki.
- - Mi lehet a hetedik fázis? - szólalt meg Donovan.
- - Biztosan nem az esőzés leállítását jelenti, inkább az intenzitás növelését - mondta Momochi.
- - Talán már egyáltalán nem létezik semmiféle mezőgazdaság - jegyezte meg Damien.
- - Ez elég valószínű - szólalt meg Gorkie. - De most ne ezzel foglalkozunk! A helyzet a következő: van telefonunk, tudunk mozgás közben is kommunikálni, tudjuk, hogy Darla is azt a telefont használja, amit mi, vagy annak egy változata, és képesek vagyunk lehallgatni Darlát. A kérdés a következő: ha mi halljuk Darlát, ő miért nem hall minket? Hiszen ennek nem adta semmi jelét! És a másik kérdés: hogyan tudjuk bemérni Darlát?
- Momochi a szakértőihez fordult.
- - Ez a ti szakterületek - mondta. - Találjatok ki valamit!
- 562
- HUSZONNYOLCADIK FEJEZET
- 1.
- USS SCULLY REPÜLŐGÉP-ANYAHAJÓ
- OMÁNI-ÖBÖL
- Január 2., kedd, zónaidő: 20 óra 30 perc
- A repülőgép-anyahajó lesüllyedt a víz alá. A repülőfedélzet már öt méterre volt a víz szintje alatt, és a hajó tovább süllyedt. Elérte a tíz métert. És süllyedt tovább.
- Tíz méter mélységben megállt, körülbelül négy percig csak állt ott, majd elindult felfelé, elérte a felszínt, és néhány méterre kiemelkedett a vízből.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Az eső ömlött az égből, hullámok csaptak át a fedélzeten, és néhány perccel később a hajó ismét süllyedni kezdett, tizennégy-tizennyolc méter mélységben megállt, és feljött a felszínre, és ez így ment tovább.
- A hajó átlagosan nyolc percet töltött el a felszínen, átlagosan tíz percig süllyedt, körülbelül négy percen át lebegett mozdulatlanul a legmélyebb ponton, és öt-hat percig tartott, mire ismét feljött a felszínre. Sohasem süllyedt húsz méternél mélyebbre, mindig feljött, és az oldalirányú mozgás majdnem teljesen megszűnt. Sem az elsüllyedés, sem a felborulás veszélye nem fenyegetett.
- A kapitány a folyosó korlátjába kapaszkodva jutott el az egyik raktárhoz, amelyet legénységi szállásnak rendeztek be. Bedörömbölt az ajtón. Egy tengerész kidugta a fejét.
- - A kapitány! - ordította el magát. /
- Mindenki, aki fel tudott állni, vigyázzba vágta magát. /
- A kapitány belépett a helyiségbe, ahol háromszáz embert szállásoltak el.
- - Pihenj! Hagyjuk a formaságokat, tengerészek! Jöttem megnézni, hogy vannak. A hajó lesüllyedt a repülőfedélzet szintjére, most már nem fogunk felborulni. És ki tudja? A yágén még túléljük.
- 563
- A kapitány mosolyát látva sokan megkönnyebbülten nevettek fel.
- - Kapitány! - jelentkezett az egyik konyhás.
- - Beszéljen!
- - Hogyan fogjuk visszacsinálni a hajót?
- - Hogyan fogjuk felemelni? Nincs ötletem, fiam! - vallotta be a kapitány. - Ha majd véget ér a vihar és lesz kapacitás rá, bevontatnak minket egy kikötőbe, és ott majd elvégzik a szükséges javításokat.
- - Mi van az... idegenekkel, kapitány úr? - kérdezte egy másik tengerész.
- - Nem láttam őket. Egy ideig még biztosan ezzel a viharral fognak támadni, és azután majd elválnak, mit tesznek. Egyelőre ezt a vihart kell túlélünk, és azután majd kitaláljuk, hogyan harcoljunk ellenük. Most az a fő, hogy megtanuljanak élni ezek közt az újfajta körülmények közt, és megtanulják így ellátni a feladataikat.
- - Meddig tart még a vihar, kapitány úr?
- - Sajnos nem tudom - mondta a kapitány. - De mi tengerészek vagyunk, nekünk a vihar meg se kottyan! Mutassuk meg ezeknek a marslakóknak, hogy egy kis viharral még nem bántunk el velünk!
- A tengerészek ének lendített karokkal rikoltoztak. Amikor elcsendesedtek, a kapitány folytatta.
- -Január másodika van. Az újévi parti sajnos elmaradt, de ami késik, nem múlik! Varázsoljanak kényelmes szállást maguknak, és díszítsék fel a lakhelyüket! Az ünnepi ebédet is megkapják! Extra adag hús, friss gyümölcs, jégkrém, sütemény! És gondoskodjanak valami ünnepi műsorról is! Tengerészek vagyunk, méghozzá haditengerészek! Legyünk méltók erre!
- A kapitány bejelentését lelkes üdvölgzés fogadta.
- 564
- 2.
- CIA FŐHADISZÁLLÁS
- LANGLEY, VIRGINIA
- Január 2., kedd, 13 óra 00 perc
- Wayne Niemeyer az archívumban ült a földön, és a titkos anyagokat és tárgyakat tanulmányozta, hátha talál még valamit, ami a segítségükre lehet. Kinyílt az ajtó, és bejött Casey Wiggins, a MAJESTIC igazgatója. Niemeyer felnézett.
- - Bili telefonált? - kérdezte.
- - Még nem - mondta Wiggins. - És te, találtál valamit?
- - Sajnos nem - csóválta a fejét Niemeyer. Wiggins leült egy székre.
- - Van egy kis probléma - kezdte. - Leeresztettük a vizet a mínusz egyedik emelet lépcsőházából, ahol Bili és a többiek kimentek-ajelszínre. A vizet tartályokba töltöttük, fel tudjuk használni. A bajTtz^hogy szivárog az ajtó mellett. Sok-sok méter víz van a fejük felett, és ezt a pincét nem arra tervezték, hogy ezt kibírja. Ha nagyon rövid idő alatt nem áll el az eső, és nem oszlik el valahová a víz, akkor igazán nagy szarban leszünk.
- Niemeyer tovább keresgélt, újabb dobozt bontott fel. Mintha nem is hallotta volna.
- - A fiúk rájöttek valamire, hogy miképpen lehetne Darlát bemérni? - kérdezte.
- - Igen, támadt egy ötletük, amit már el is mondtak Bilinek - válaszolta Wiggins. - Lehet, hogy beválnak. Azt mondják, hogy bár nincsenek műholdak és nincs lehetőségünk rá, hogy háromszögeljük a jelforrást, mégis van rá egy mód, hogy bemérjük. Úgy magyarázták el, hogy egy hatalmas/vaksötét völgyet kell elképzelni, ahol nincs semmilyen fényforrás, majd felkapcsolnak egy lámpát. Mivel sötét van, és nincs más fény, csak ez az egyetlen egy lámpa, azonnal

DUNCAN SHELLEY végső háború

odavonzza a figyelmünket, és tudni fogjuk, hogy merre menjünk. Persze a pontos koordinátákat nem fogjuk tudni, csak az útirányt.

- 565

- - Ertem - mondta Niemeyer. - Rajtunk kívül egyedül Darla képes arra, hogy kommunikáljon, hogy... jeleket küldjön ki, így minket leszámítva ő az egyetlen jelforrás a földön. Illetve ő meg az emberei, akiket ellátott a telefonnal. Világos. A hasonlat jó, de mi a módja, hogy kiszűrjük valamelyik jelforrást?

- Wiggins széttárta a karját.

- - Erre még nem jöttek rá - vallotta be. Felállt. - Most felmegyek az ajtóhoz, ahol szivárog be a víz, és igyekszem elodázni az elkerülhetetlent, amíg lehet.

- - Menj csak, Casey! Én addig kutakodom, hátha előkerül még valami más is - mondta Niemeyer.

- Wiggins kiment az archívumból, és becsukta maga után az ajtót.

- Niemeyer abbahagyta, amit csinált. Felnézett a mennyezetre.

- - Bírd ki még egy kicsit. Kérlek! Könyörgöm!

- 3.

- VLAGYIMIR BOLOTOV REZIDENCIÁJA

- HAMIRKA-SZIGET, AZORI-SZIGETEK

- Január 2., kedd, zónaidő: 17 óra 22 perc

- Bolotov a sziget felszíne alatt tartózkodott, gigászi föld alatti birodalmában. Egy híres festményekkel teleagatott falú teremben ült az egyik antik hintaszéken, elnézte a kandallóban ropogó fatörzseket, és pipázott. Az ő világát nem érintette a pusztulás.

- Bejött egy idős, ősz szakállú férfi, és egy régies megjelenésű, nagyméretű, lapos bőrtáskát hozott magával. Megállt az ajtóban.

- - Elnézést kérek, tanár úr! - szólalt meg nagyon illedelmesen. - Itt vagyok. Ha önnek még mindig alkalmas, én a rendelkezésére állok!

- Bolotov komótosan kivette a szájából a pipát.

- - Készítse elő - szólta hátra.

- 566

- - Igenis, tanár úr! - hajbókolta az idős férfi.

- A férfi a szoba közepére kiterített medvebőrökön elhelyezett hatszáz éves elefántcsont asztalkához sietett, amely körül két ezeréves, drágakövekkel díszített karszék állt. A magával hozott bőrtáskából elefántcsont sakktáblát emelt ki, szétnyitotta, és feltette az asztal közepére. Nagyon díszes, hófehér elefántcsont dobozkát vett ki a táskából. Letette az asztalra, és felnyitotta a tetejét. Sakkfigurák rejlettek a dobozkában. Az öreg kipakolta a színarany, mesterien kidolgozott antik sakkfigurákat, és felrakta őket a sakktáblára.

- - Elnézést, tanár úr! - szólalt meg nagyon alázatosan, miután eltüntette a táskát és a dobozkát. - Elvégeztem a kívánt feladatot, tanár úr!

- Bolotov alig észrevehetően bólintott. Az idős sakkmester tudta, mi a dolga. Helyet foglalt a széken, a fehérarany figurák oldalán. Mindig neki kellett kezdenie, hogy azonnal felfedjen valamit a taktikájából.

- Bolotov a hintaszéken ült, és pipázott. Volt némi büntudata. Elvesztette a kontrollt, először az arab térségben, azután Oroszországbartt-és^végüi az Egyesült Államokban. Az első kettőt, segítséggel ugyan, de helyrehozta, ám a harmadikra már nem volt ideje. Égett a képe a hibái miatt, és nem akart további hibákat elkövetni. Nem is fog, ezt szilárdan eltökélte.

- Felállt, és elindult a sakktábla felé. A sakkmester felpattant, mélyen meghajolt, és úgy is maradt, amíg Bolotov r^em ült le. Azután ő is leült, és várta, hogy Bolotov elmoncjjja, amit minden játszma elején elmondott.

- - Ha hagyja magát, vagy ha csal, végeztünk.

- - Értettem, tanár úr!

- Bolotov megszívta a pipáját. /

- - Kezdjen - mondta.

- Az öreg a bal szélén lévő gyaloggal kettőt előrelépett.

- Bolotov a gondolataiba mélyedt.

- Egy ilyen szituációban mi lenne a legjobb lépés?

- 567

- 4.

- TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS

- WASHINGTON D.C.

- Január 2., kedd, 20 óra 32 perc

- Hosszú órák óta szinte az egész bázis Darla bemérésével foglalkozott. A CIA-s szakértők ötlete a sötét erdőben meglátott lámpafényről mindenkinek tetszett, de semmire sem jutottak vele. Az elgondolás tényleg jó volt, de hogyan lehet technikailag megvalósítani? Mindennel megpróbálkoztak, ami csak eszükbe jutott, de nem értek el eredményt. A kunoichi klán bezárkózott az egyik tárgyalóba, az

DUNCAN SHELLEY végső háború

asztal közepére egy szétszedett telefon helyeztek, amelyet rákötöttek a bázis erőművére, és amelyen keresztül elvileg hallanak, ha Darla telefonál. A falra feltettek egy világtérképet, és megpróbálták kitalálni, hogy hol lehet Darla. Gorkie a térkép előtt állt, a többiek a hatalmas asztalnál ültek, Damien pedig a közeli konyhában ügyködött.

- Talán ki kellene elemeznünk azt a beszélgetést, amit hallottunk - javasolta Mörjike.

- Darla és Mudlak a következő fázisról beszéltek. Ezen nincs mit kielemezni. Talán ha meglenne felvételen, találhatnánk háttérzajokat, de ez nem túl valószínű - mondta Nadya.

- És még ha lenne is valami háttérzaj, az biztosan mesterséges lenne, hiszen egy ilyen esőben egész biztosan nincsenek a szabadban - gondolkodott hangosan Mörjike, majd az asztal közepén elhelyezett telefonra mutatott. - Jó lenne, ha Darla felhívna valakit, csak úgy, és elmondaná, hogy hol van, meg ilyenek. És persze jó lenne, ha a Földön lenne az a hely!

- Hogy te miket tudsz kitalálni! - nevetett Nadya. - És térképet is küldhetné! Vagy idejöhetne, és megállhatna az egyik folyosó végén, hogy lelőhessem!

- Mörjike is nevetett.

- Azt imádnám! - jelentette ki. Valaki bekopogott.

- 568

- Na, végre! - kiáltott Zoe, aki a legközelebb ült az ajtóhoz, felugrott a székről, és kinyitotta az ajtót.

- Kintről szívet-élket melengető kakaóillat áramlott be. Damien belépett, Zoe bezárta mögötte az ajtót.

- Ki kér? - kérdezte Damien körbemutatva a kezében lévő két kancsót.

- A "ki nem kér?" jobb kérdés lenne! - tanácsolta Gorkie.

- Ki nem kér? - kérdezte Damien.

- Senki nem jelentkezett. Damien mindenkinek töltött a gőzölgő kakaóból, majd leült a helyére. Mindannyian ittak néhány kortyot, azután Gorkie hozzákezdett.

- Akkor folytassuk, kis ninjáim! Ha valamivel baj van, akkor az alapokkal van baj. Kezdjük tehát előlről! Darla ninja, még ha nem is így nevezi magát, és a legfelsőbb kaszt egy ninja klán. A világ számára láthatatlanul élnek, és láthatatlan befolyást gyakorolnak rá. Mi is ninják vagyunk, tehát ugyanazon szabályok szerint tevékenykedünk mi is. Ez azt jelenti, hogy van rá esélyünk, hogy megértsük a gondolkodásukat, és előrelássuk a tetteiket - Gorkie végigmutatott a térképen. - Itt van a Föld. Hol lenne a legideálisabb hely a legfelsőbb kaszt bázisa számára?

- Pontos geológiai jelentésekre lenne szükségünk, hogy elkezdhessük kizárni, hogy hol nem - jelentette ki Damien. - De persze, miért léteznének ilyen pontos geológiai jelentések?

- Technikai szinttől függ, és attól, hogy mennyi idejük volt az építkezésre - moncttal Nadya. - Ha nyugodtan építkezhettek bárhol a Földön, bármennyi ideig, és nem voltak anyagi és egyéb korlátozó tényezők, és a technikai szintjük se korlátozta őket, akkor szinte bárhol.

- Azt is meg kell fontolnunk, hogy nem egy konkrét földrajzi helyen vannak, hanem egy járművön - vélekedett Shana. - És ha járművön, akkor két dolog jöhet számításba: az egyik az űrhajó, aminek nem örülnénk, és a másik a tengerálatljáró.

- Lehetnének egy űrállomáson is, ami a Föld körül kering, vagy lehetnének egy bázison a Hold túloldalán! Miért ne? - vetette fel Zoe. - Végül is nem tudjuk meghúzni a

- 569

- határvonalat földi és nem földi technika között, hiszen fogalmunk sincs, hogy mi mindent rejtettek el az emberiség elől!

- És az is lehet, hogy egy másik galaxisban vannak! - mondta Gorkie nevetve. - Oké, kis ninjáim! Elismerem, hogy van fantáziátok, de a játék kedvéért most inkább induljunk ki abból, hogy Darla ezen a bolygón van, még hozzá a felszínen. Valahol. És bár nagyon sok minden szóba jöhet, azért mégiscsak kell, hogy legyen egy-két alapelv, amik segítségével le tudjuk szűkíteni a kört a végtelenről legalább a sok ezerre! És ha van ilyen alapelv, és kell, hogy legyen, akkor a sok ezret is le tudjuk szűkíteni. És eljuthatunk egy kezelhető mennyiséghez.

- Gondolkodtak, és közben itták a remek forró kakaót.

- Én azt javaslom, hogy vegyük ki a körből azokat az országokat, amelyekben rendszeresen háború dúl - szölt Mörjike.

- Kellő technikai szinten megépített bunkerben szinte bármilyen nukleáris csapást túl lehet élni! - emlékeztette Damien. - Például itt, ahol vagyunk! Felettünk a pokol tombol, mi pedig nem is érezzük!

- Mörjike bólogatott, hogy Damiennek igaza van. Ebben a pillanatban megszólalt a

DUNCAN SHELLEY végső háború

telefon.

- - Mudlak.

- - Itt Elgar! - felelt valaki, akit még nem hallottak. - Jelentenivalóm van, Gazda!

- - Jelentsen.

- - Az emberek földje üres, Gazda.

- - Rendben. Folytassa a munkát.

- - Értettem, Gazda! A vonal megszakadt.

- A beállított telefonokhoz hangrögzítőt csatlakoztattak, így az elhangzottak megvoltak felvételen. Nadya azonnal vissz-szajátszotta, majd még egyszer.

- - Ezeknek ez a dilijük, hogy mindenki Gazdának szólítja a felettesét! - tette szavá Mörjike.

- - Valószínűleg mindenki azt hiszi a közvetlen feletteséről, hogy ő áll az egész rendszernek a csúcsán - mondta Nadya.

- 570

- - Az emberek földje üres - ismételte Damien. - Mit jelent ez? Hogy már csak mi élünk a Földön? Vagy hogy már nincs élet a felszínen?

- - Nem, ez biztosan nem így van! - ingatta a fejét Gorkie. - Tudjuk, hogy élnek még a CIA központjában és Raven Rockban is. És ha ezeken a helyeken még élnek, akkor bizonyára máshol is. És hogyan lehetne megállapítani, hogy már senki sem él? Ráadásul Darlának nem célja, hogy kiirtsa az emberiséget!

- - De akkor mit jelent? - kérdezte Damien.

- - Nem tudom - felelte Gorkie. - Talán nincs elég adatunk ahhoz, hogy megértsük. Talán ezzel jelezték, hogy befejezték a hetedik fázist, bármi is legyen az. \

- - Ha ez így van, akkor mindjárt tájékoztatják róla Darlát! - jelentette ki Zoe.

- Csendben maradtak, és figyelték a telefont, hátha megszólal megint, de nem szólt meg.

- - Jól van, menjünk tovább! - mondta Gorkie tizenöt perccel később. - Először is, meg kell állapítanunk azokat az alapelveket, amelyek szerint Darla gondolkodik, hogy leszűkíthessük a kört.

- - Egy nagyváros alatt is meghúzódhat, akárcsak Lansky - mondta Shana. - Az is jó álca. De mi lehetne az, ami alapján behatárolhatjuk a lehetséges helyszíneket?

- - Annyit megállapíthatunk, hogy vagy vízre van szükségük, amiből oxigént állíthatnak elő, vagy csövekre és szivattyúkra, amik levegőt juttatnak el hozzájuk - vélekedett Nadya. - Bármelyik is igaz, sem a víz, sem a felszín nem lehet túl messze, mert ha túl messze van tőlük, a cső meghibásodása esetén megfulladnak.

- - Ez szép volt, Nadya! - mondta Gorkie. - Végre egy alapelv! Írjuk is fel: oxigénforrás közelében kell lennie a bázisnak.

- Zoe lejegyezte, mintha ő lenne a klán írnoke. ^-Leírtam! - jelentette. - Tehát kihúzhatjuk a lehetséges helyszínek közül a...

- Ekkor Mörjike megszólalt.

- 571

- - Én tudom, hogy hol vannak.

- Olyan magától értetődő természetességgel állapította meg, mint ha csak a világ legegyszerűbb fejtörője lenne.

- - Hol vannak? - kérdezte Zoe. Mörjike az állával a telefonra bökött.

- - Az előbb mondták.

- - "Az emberek földje üres" - idézte Damien. - Mit jelent?

- - Ez mindent jelent. Én Izlandon születtem, és bár itt jártam iskolába, otthon izlandi nevelést kaptam. Kalaallit Nunaat. Ez eszkimó nyelven van. Tudjátok, mit jelent?

- Nem tudták.

- - Az emberek földje - felelt meg Mörjike a saját kérdésére.

- - És ez egy helynek a neve? - kérdezte Zoe.

- - Igen - mondta Mörjike. - És ennek a helynek van egy dán neve is. Dánul így mondják: Grönland.

- - Grönland... - ismételte Gorkie, és a térkép felé fordult. - Hát persze! A legideálisabb hely! Oxigénforrás közelében kell lenniük! A víz oxigénforrás! Még jég formájában is! - visszafordult a többiekhez. - "Az emberek földje üres." Ez talán azt jelenti, hogy Grönlandon tényleg mindenki meghalt. Mert ha ott is ugyanúgy ömlik az eső, mint itt, akkor ez nagyon is valószínű! - Gorkie megindult az ajtó felé. - Gyertek, mondjuk el a többieknek is!

- 572

- HUSZONKILENCEDIK FEJEZET

- 1.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS
- WASHINGTON D.C.
- Január 2., kedd, 21 óra 11 perc
- A Kunoichi Klán, Andan, Donovan, Masada, Momochi és még néhányan a Hattori Klánból a bázis legnagyobb tárgyalójában gyűltek össze. Gorkie elmondta az érveiket, hogy miért gondolják, hogy Tjara Grönlandon van.
- - Az a probléma, hogy ezek is érvek, amelyek együttesen egy elméletet adnak ki - mondta Donovan. - Nem tudjuk biztosan, hogy Darla Grönlandon van-e.
- - Ez sajnos igaz - ismerte el Gorkie. - Ám az érvelés logikailag megáll. Mindaz, amit tudunk, támogatja az elképzelést, és az ellenérvünk csak annyi lehet, hogy ez csak egy elmélet, és nem bizonyíték. Valamiből azonban ki kell indulnunk.
- - Nem tudjuk jobban leszűkíteni a szóba jöhető helyszínek számát - vette át a szót Mörjike. - Valamennyi kritériumnak megfelel egy grönlandi bázis. És nem tudjuk bemérni Darlát. Innen nem. Vastag falak, sziklák, vizek, hegyek, és isten tudja még, mi választ el minket tőle.
- Donovan két perccel a gyűlés előtt beszélt a CIA kommunikációs szakértőivel, és nem volt ötletük, hogy miképpen lehetne Darlát bemérni, és a Hattori Klán szakértőinek sem volt elképzelése. Mindent megpróbáltak, amit csak tudtak, de nem jártak eredménnyel. - Nekem csak az a problémám, hogy ha útnak indulunk, és néhány nappal utána bemérik Darlát, és kiderül, hogy
- -nem arra:vanramerre mi keressük, akkor nagy bajban leszünk - mondta Donovan.
- Ez az egyetlen problémám az elmélettel kapcsolatban.
- 573
- - Emiatt ne fájjon a feje - szólalt meg Momochi. - Vagyunk itt néhányan, akik értjük a dolgunkat, és akiket ki lehet küldeni, ha szükséges.
- - Mi itt nagyon jól éldegélhetünk gyakorlatilag bármeddig - említette meg Gorkie. - Mi itt teljes biztonságban vagyunk. Mi itt nagyon kényelmesen élünk. Mi itt kellemes környezetben vagyunk, finom ételeket eszünk, finom italokat iszunk, és jól elűtjük az időt. De rajtunk és a legfelsőbb kaszton kívül ki mondhatja még el ugyanezt? Valószínűleg senki. A CIA főhadiszállása sem bírja már sokáig. Mint ahogyan Raven Rock sem tart ki örökké. Ha előnti a víz a hegyet, és a légszivattyúk nyílásai tartósan víz alá kerülnek, végük. Az élelmiszerkészleteik is végesek. Rajtunk kívül senki nem bírja ki, amit Darla művel a bolygónkkal. És senki nem tud annyit, mint mi. Ez egy pofonegyszerű képlet. Néhány nappal ezelőtt egy rövid időre elvesztettem a fejem, és szörnyűségeket kívántam az embereknek, amiért vakok és magatehetetlenek. És azután meghallottam egy gyönyörű zenét, amit valaki olyan írt és énekelt, aki nem tud semmit a legfelsőbb kasztról, és mégis képes volt egy ilyen gyönyörűséget alkotni. És amikor meghallottam, elszégyelltem magam. Annyi mindent tudnék mondani, ami miatt nem baj, ha elpusztul a civilizációnk, de még sokkal többet, ami miatt elképzelhetetlenül nagy veszteség lenne. Úgyhogy a Kunoichi Klán biztosan elmegy Grönlandra. Mert lehet, hogy Darla ott van. És lehet, hogy le tudjuk állítani ezt az egészet.
- Senkinek nem volt kifogása. Donovannak sem, de azért felemelte a kezét.
- - Nekem lenne két kérdésem. Az egyik, hogy ha a legfelsőbb kaszt bázisa valóban Grönlandon van, elrejtve a jégben, hogyan fogjuk megtalálni egy kétfélmillió négyzetkilométeres jégmezőn?
- - Még nem tudom - vallotta be Gorkie. - De majd kitaláljuk útközben.
- Legrosszabb esetben improvizálunk.
- - Járt már sarkvidéki területen? - kérdezte Donovan. - Tudja, hogy milyen nehéz ott életben maradni, mozogni, kutatni és harcolni?
- 574
- - Persze - bólintott Gorkie.
- i - Grönland több ezer kilométerre van innen. Azt is tudja, hogy miképpen fogunk oda eljutni? A világot elöntötte a víz, nincs közlekedés!
- - Már mindent kitaláltam - közölte Gorkie. - Tengeralattjáróval fogunk menni. Annak nem árt az eső és a vihar, de még a villámlás sem.
- - De honnan veszünk tengeralattjárót? - kérdezte Donovan. - Vagy maguknak... van egy?
- - Sajnos nincs, de szerzünk egyet. A bázis egyik kijárata a Chesapeake-öbölbe nyílik. Innen körülbelül húsz kilométerre van Norfolk, ahol a haditengerészet egyik tengeralattjáró-támaszpontja található. Ide el tudunk jutni a víz alatt. Logikus feltételezés, hogy a támaszpont közelében lesz néhány tengeralattjáró, a partok védelme miatt. Odahívunk egyet, és azzal elmegyünk Grönlandra,
- Úgy tűnt, egyedül Donovanak okozott gondot elképzelni, hogy miképpen lehet odahívni egy tengeralattjárót, mert rajta kívül senki nem ráncolta össze a homlokát.
- - Valóban van alapja annak a feltevésnek, hogy a partok közelében, a partoktól

DUNCAN SHELLEY végső háború

néhány, néhány tíz vagy néhány száz kilométer távolságban járőrözzön egy-két tengeralattjáró -mondta Donovan. - De hogyan fogjuk őket odahívni? Nekik nincs olyan telefonjuk, mint nekünk!

- - A jó öreg morze a megoldás! - felelte Gorkie. - Ott van a norfolki tengeralattjáró-támaszpont. Reális esélye van annak, hogy találjunk tengeralattjárót a támaszponton vagy annak közelében. Azután ott van a georgiai King's Bay, ahol az Atlanti-óceáni Flotta Ohio hajóosztályú SSBN*-jei állomásoznak. Ezek közül néhány folyamatosan a partok közelében járőrözik. Az átlagos cirkálómélység háromszáz méter, ebből következően várható, hogy az elektronikai rendszereik épek. Ezek a hajók nagyon csendesek, és a szonárjaik rendkívül érzékenyek, néhány tíz kilométer távolságból kiszűrni, ahogyan valaki Rét fémdarabbal morzézik, nem okozhat gondot.

- SSBN: (Strategic Ballistic Missile Submarine, Nuclear Powered) nukleáris töltetű ballisztikus rakétákat hordozó atom-tengeralattjáró.

- 575

- Cate mosolyra húzta a száját.

- - Na, azt a helyet hamar lenulláznám! Nagy dobozokban hordanám ki az árut a szobámba!

- - Azt azért biztosan nem engednék meg - mondta Estelié mosolyogva.

- Elkomolyodtak. Figyelték az embereket. Voltak gyerekek, nők, férfiak, mindenféle bőrszínű emberek, a legkülönbefélebb társadalmi osztályokból. Már a ruhákból se nagyon lehetett megállapítani, hogy ki milyen háttérrel rendelkezett annak idején, még a régi korban. A legtöbben semmit sem hoztak magukkal, csak kocsiba ugrottak, amikor kitört a pánik, vagy gyalogosan vágtak neki a hegynek, amikor rákezdett az eső.

- - Nézd, Estelié... - szólalt meg Cate csodálkozva, és az állával az egyik fal melletti kis csoportra bökött.

- Estelié arra fordult, amerre a barátnője mutatott. Négy férfi barkácsolt ott valamit, és az egyikük épp a levegőbe emelte, amit összehoztak. Elragadtatottan nézték a levegőbe emelt kőbaltát.

- - Ez lesz a sorsunk? - tette fel a kérdést Cate, de nem várt választ. Nem is akart választ kapni.

- Estelié körbenézett. Egy barlangban voltak összezsúfolva, tábortűz mellett melegedtek, a legősibb módszerekkel elejtett állatok húsát ették, fáklyákkal világítottak, és köveket hordtak kupacokba a kijárat elé, hogy megdobálják a szörnyeket, amikor leszállnak a barlang elé.

- - Ilyen lehetett - súgta Estelié fájdalmas hangon,

- Cate biztos volt benne, hogy ezt a fajta életmódot nem bírja sokáig. Nincs áram, nincs videó, nincs zene, nincsenek autók, nincs légkondi, nincs semmi.

- Kétezer méterrel alattuk, a JSTPS főhadiszállásán volt áram, videó, zene, légkondi, és még autók is, melyekkel a hosszú alagutakban közlekedtek. A bunkerben kellemes meleg volt, finom ételek álltak a személyzet rendelkezésére, és "Λmoderrfkézfegyverekkel felszerelt őrőség ügyelt mindenre.

- DeΛsemmivel sem voltak nagyobb biztonságban, mint az emberek fenn a barlangban.

- 3. BRUNO WEINBERGER REZIDENCIÁJA

- AMAZONAS, BRAZÍLIA Január 3., szerda, zónaidő: 02 óra 03 perc

- A meztelen szőke nő vihogva ment lefelé a lépcsőn. Weinberger papucsban, rövidnadrágban és színes ingben sétált mögötte. Ő nem vihogott. Leérték a lépcső aljára.

- - Tovább - szólalt meg Weinberger, és a nő tette, amit mond. Két ajtó előtt mentek el, a harmadikhoz közeledve Weinberger ismét megszólalt.

- - Ezen az ajtón be.

- A nő kinyitotta az ajtót, és bement. Üres helyiség volt, a lefolyóból ítélve egykor talán zuhanyozó lehetett. Innen nem vezetett ajtó máshová.

- A nő tudta, mi a dolga. Négykézlábra ereszkedett Weinberger előtt, és kidomborította a fenekét. Remek alakja volt.

- A nő várta, hogy Weinberger behatoljon, de Weinberger nem hatplt belé.

- Egy .5(t)-es kaliberű Desert Eagle* volt a kezében. A nő fejéhez tartotta a pisztolyt, és meghúzta a ravaszt. Azután kiment.

- A szőke nő, akinek nem tudta a nevét, Párizsban született, és amikor befejezte az egyetemét, utazgatni kezdett. Madridban veszett nyoma. Ennek tíz éve. Azóta Weinberger háremében raboskodott, és narkotikumokon élt, melyek kezessé és egyre ostobábbá tették. Betöltötte a harminckettőt, és Weinberger már unta, unt ránézni, unta a látványát, unta a hangját, a viselkedését, unt már mindent benne, ezért kivégezte. Mindig ezt tette, ha egy nőre ráunt.

- - Takarítsák fel - mondta Weinberger, amikor felért a lépcső tetejére.

- A két tagbaszakadt férfi meghajolt, és sietve eltávozott abba az irányba, amerről uruk jött.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- .50-es kaliberű Desert Eagle: hatalmas méretű és úrméretű izraeli pisztoly, mellyel egy grizzly medvét is le lehet lőni.
- 579
- Weinberger egy egész privat kis hálózatot tartott fenn, melynek segítségével nőket szerzett be a háremébe. A nőket, akik hozzá kerültek, vagy kimondottan neki rabolták, vagy úgy vásárolták másoktól, akik szintén elrabolták őket. Weinberger szexőrült volt, és ugyanakkor szeretett nőket ölteni, ez jelentette számára a nagy életet. Amikor Darla szólt, hogy felszámolja a civilizációt, és egy ideig be kell zárkóznia, a háremében negyvenkét nőt tartottak fogva. Weinberger elrendelte, hogy azonnal szerezzenek be még húsz nőt és további hatvan lányt, hat és tíz év között, hogy legyen kellő utánpótlás.
- Weinberger a kivégzés után találkozott plasztikai sebészével és nőgyógyászával, dr. Pfeifferrel, hogy közösen szemügyre vegyék az elrabolt lányokat. A lányok egy nagy szobában heverték a földön, elkábítva, meztelenül.
- - Ez itt, a... - Weinberger leolvasta a lány hátára festett számot. - 4-es. Ennek jó lesz a segge, ha sokat tornázik. Tornázzon sokat.
- - Tornázzon sokat - írta az orvos. - Meglesz. Egy kicsit elálló-ak a fülei, látja, nem simulnak eléggé a koponyájához, ahogyan ön szereti. Végrehajtsam most a beavatkozást, vagy még ráér?
- - Minek várni? Ezeket még néhány évig nem használom semmire. Alakítsd úgy mindegyiket, hogy szép legyen. Formázd meg, ahol kell. És időről-időre szólj, hogy lássam az eredményt.
- Dr. Pfeiffer bólogatott, és mindent lejegyzett. Mentek a következő lányhoz.
- 4.
- NORFOLK, VIRGINIA
- Január 3., szerda, 03 óra 10 perc
- A vízfelszín maga volt a pokol. Minden tizedik-tizenötödik másodperben lecsapott egy villám az égből, hogy kísérteties fénybe vonjon egy haldokló világot. A 200 km/órás szélrohamok húsz méter magas hullámokat görgettek maguk előtt. A parton és a part közelében az átlagos vízmélység negyven méter volt.
- 580
- Amikor Lansky találkozni akart Filipe Arsackal, csak eleresztett egy telefont, hogy a kapcsolatát a marylandi Chesapeake-öbölbe rendelje, és annak luxusjachtján ejtette meg a találkozót. Ilyenkor Lansky az öbölbe futó járatának végében elhelyezett egyik mini-tengeralattjáróval jutott el a hajó fenekén található bűvárszilipig, és így mindvégig száraz és kifogástalan megjelenésű maradt. A Kunoichi Klán és a maffia ellen újjáalakult Főnix-program Lansky mindhárom kétszemélyes mini-tengeralattjáróját magával hozta, hogy elegendő felszerelést vihessenek, és hogy rövidebb idő alatt eljuthassanak a norfolki támaszpontra. A kisméretű víz alatti járművek ennél hosszabb útra nem voltak alkalmasak.
- A könnyűbűvár szervezetek általában nyolc képzettségi szintet különböztetnek meg. Gorkie nyolcadik szinten képzett bűvár, vagyis "vezető bűvároktató" volt. Zoe képzettsége csupán a harmadik szintet érte el, melyet "nyílt vízi bűvárnak" neveznek, és amely a szabad nyílt vízi merülés kezdő fokozata. A klán többi tagja "mesterbűvár" volt, ami az ötödik szintnek felel meg. Donovanék mindannyian tapasztalt merülők voltak, bár már jó ideje nem hódolt egyikük sem ennek a sportnak, koe, a biztonság kedvéért, az egyik mini-tengeralattjáróba került, Nicole mögé utasnak. A másik járművet Shana, a harmadikat Donovan vezette. Mindannyian négyórás, zárt rendszerű légzőkészüléket használtak, amely eltávolítja a kilélegzett levegőből a széndioxidot, és pótolja az oxigént, így hosszabb merülési időt tesz lehetővé, és nincsenek árulkodó légbuborékok. A tartalék palackokat és a vízhatlan zsákokba pakolt felszerelést a mini-tengeralattjárók oldalára kötötték. Néhány fogantyút is hegesztettek a burkolatra, melyekhez karabinerrel kötelet rögzítettek, hogy elhúzhassák a bűvárokat, és ne kelljen úszniuk.
- A csapat két-három méterrel az úttest felett haladt, hullámvölgyben negyven, hullámhegyben átlagosan hatvan méter mélységben, hogy a felszín és a felszínhez közeli vízrétegek negatív hatásai alatt maradjanak. A kihalt város omladozó házai, az autók, a magányos fák, a lebegő és sodródó
- 581
- emberi és állati tetemek hátborzongató látványt nyújtottak a bűvárlámpák fényében.
- - Emlékszem, egyszer Július azt mondta, hogy a háborúk és a katasztrófák azért döbbsentik meg annyira az embereket, mert rájönnek, hogy a világ folytatódik a lakásuk falain túl is - szólalt meg Zoe, ahogyan néhány megfulladt ember holttestét figyelte az ablakon keresztül.
- O és Nicole bűvárfelszerelésben ültek az ülésekben, de a szemüveg a homlokukra volt tolvá, és a csutora sem volt a szájukban, mert az utastérben nem volt víz.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- - Sajnálom ezeket a szerencsétleneket, de nem hullatok értük könnyeket - szólt hátra Nicole. - A világ nem olyan, mint amilyennek hinni akarták. És tartás örültnek, ha akarsz, de én szeretek itt lenni, itt ülni ebben a tengeralattjáróban, és vezetni, és szeretem, hogy ti is itt vagytok, és tetszik, amit látok. Borzalmas, ami ott kint van, meg ami ott fent, de nekem valahogy tetszik. Persze, megölöm majd, aki ezt csinálta, de akkor is jól érzem most magam. És tudod, hogy miért? Mert ez, amit most teszünk, ez tényleg számít. Ha az élet csak annyi lenne, amennyinek általában hiszik, abba belehalnék.

- Zoe nem vette észre Nicole szokatlan bőbeszédűségét, csak arra figyelt, amit mondott. O félelmet érzett, de ha jól belegondolt, igazán szerette ezt a fajta életet. Elmosolyodott. Ez volt az egyetlen mosoly ebben a városban.

- - Tudod, Nicole, én is szeretek itt lenni! - jelentette ki. Megérkeztek a haditengerészet támaszpontjára. A repülő-

- gép-anyahajók dokkjai felett úsztak el. A hajók ezekhez voltak kikötve, amikor rakodták őket, és amikor felszállt a legénység, itt álltak a családtagok és a barátok, és búcsúztatták a tengerészeket, amikor kihajóztak, vagy fogadták őket, amikor visszatértek. Két vontatóhajó és egy romboló roncsát látták a kikötő fenekén.

- Húsz perccel később rátaláltak a tengeralattjárók mólóira, a szárazdokkokra és a műhelyekre. Amíg Donovan és az emberei elmentek szénézni, a klán keresett egy alkalmas helyet, ahonnan morézni lehet. Gorkie az egyik móló legkülső,

- 582

- jobb oldali tartóoszlopot választotta. Egy kötéllal az oszlophoz rögzítette magát, és egy negyvencentis fémbottal ütni kezdte az oszlop oldalát.

- "Norfolk, tengeralattjáró támaszpont. Egy kommandó várakozik itt. A legfelsőbb kaszt központja Grönlandon van. Egy tengeralattjáróra van szükségünk, ami elvisz minket oda. Pokolian sürgős."

- 5.

- HADITENGERÉSZETI TÁMASZPONT

- NORFOLK, VIRGINIA

- Január 3., szerda, 07 óra 40 perc

- Donovan és az emberei rosszul viselték a várakozást, és már pontosan négy teljes órája várták, hogy jöjjön egy tengeralattjáró. A Kunoichi Klánnak ez nem okozott gondot, ők hozzászoktak, hogy nagyon sokáig várjanak, ha szükséges. Már zo[^] és Nicole is palackból lélegeztek, miután kiürültek a mini-tengeralattjárók levegőtartályai, de továbbra is maradtak a járműben. Damien megnézte az óráját. Még két órát várnak, és ha addig sem jön senki, visszatérnek a bázisra, feltöltik a palackokat, és visszajönnek. Nem volt választásuk, addig kellett csinálniuk, amíg meg nem jelenik egy tengeralattjáró. Mással nem juthattak Grönlandra.

- Már félórája Tim ütötte az oszlopot, ő morézott bárkinek, aki hallja. A vaksötét vízben nem sokat értek a lámpáik, épp csak arra voltak elegendőek, hogy ne menjenek neki semminek. Gorkie ötven méterre eltávolodott a többiektől, és a szemét meresztgette a sötétbe. Lekapcsolta a lámpáját, és tovább figyelt. Volt valami furcsa ott előtte, amit az érzékszervei nem foghattak fel, de ami mégis ott volt, mert tudta, hogy ott van.

- Lassan úszni kezdett előre. Körülbelül százötven métert úszott, amikor felvillant egy lámpa a távolban. Megállt, és odavillogott a lámpájával. Már jött is a válasz. Gorkie tovább úszott, és három perccel később meglátott két búvárt. Üdvözölték egymást. Az egyik búvár egy írotáblára írt valamit.

- 583

- Gorkie közelebb ment, hogy el tudja olvasni.

- "Ki a főnök?"

- Gorkie magára mutatott.

- A búvár letörölte az írást a kesztyűjével, és felírt egy újabb mondatot. Az írotáblát és a pálcát átadta Gorkie-nak. Gorkie elolvasta a kérdést.

- "Kik maguk?"

- "Egy kommandó vagyunk. Az a feladatunk, hogy megtaláljuk és megsemmisítsük a legfelsőbb kaszt bázisát" - írta Gorkie. Visszaadta a táblát a búvárnak.

- A fickó elolvasta. Új kérdést írt.

- "Hogyan mérték be a legfelsőbb kasztot?"

- "Véletlenül. A CIA vezeték nélküli kommunikációval kísérletezett, és véletlenül rátalált arra a sávra, amelyen nem érvényesül a zavarás. A legfelsőbb kaszt is ezen a sávon kommunikál. Van egy felvételünk, amelyen Darla beszél valakivel."

- Gorkie visszaadta a táblát. A férfi elolvasta. Bár az arca nem látszott, érezni lehetett az izgatottságát. Gyorsan letörölte az írást, és újabb kérdést írt fel.

- "Maguknál van a felvétel?"

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Gorkie bólintott, majd elkérte a táblát és ráírta:
- "Adó-vevőnk is van."
- Azonnal jött az újabb kérdés.
- "Hányan vannak?"
- Gorkie az ujjaiával mutatta: 13.
- "Hívja ide az embereit!" - írta a bűvár.
- Gorkie bólintott. Megfordult, és a móló felé villogott a lámpájával.
- Nicole beindította a mini-tengeralattjáró motorját, és lassan megindult előre, hogy a többiek megkapaszkodhassanak benne. Shana és Donovan is elindultak.
- Amikor mindannyian megérkeztek, a bűvár megszámolta őket, és vetett néhány pillantást a felszerelésükre, és úgy ítélte, hogy valóban kommandósokkal van dolga. Írt a táblára.
- "Van még levegőjük harminc percre?"
- Gorkie bólintott.
- 584
- A fickó mutatta, hogy várjanak, és elúszott. A társa ott maradt velük.
- Körülbelül húsz perc múlva fényjelek jöttek a távolból. Mindannyian elindultak a fény felé.
- Rövidesen meglátták a tengeralattjárót.
- Gorkie azonnal felismerte. Ohio hajóosztályú SSBN, a legmodernebb amerikai rakétahordozó. Százhetvenegy méter hosszú, tizenhárom méter széles, 18 750 tonna vízkiszorítású, sebessége víz alatt közel 30 csomó, a fő fegyverzete huszonnégy darab nukleáris Trident rakéta.
- Lansky mini-tengeralattjáróit lent hagyták az öböl fenekén, majd egyesével átúsztak a merülőajtón a tengeralattjáró belsejébe. Nyolc Ingram géppisztollyal felfegyverzett tengerész fogadta őket. A tengerészeket két meglepetés is érte. • Az egyik, hogy hat nő is volt a csapatban, méghozzá nem is akármilyenek, a másik pedig, hogy William Donovan, a CIA igazgatója is velük volt. Miután a fogadócsapat vezetője felocsúdott, megkérte a vendégeket, hogy ne vegyék elő a fegyvereiket a vízhatlan zsákokból, majd Gorkie-t és Donovant elkísérte a kapitányhoz.
- A kapitányi középmagas, ötvenes, erősen kopaszodó férfi, a kabinjában fogadta őket.
- - Engedjék meg, hogy bemutatkozzam! A nevem Jason J. Norton! Én vagyok a kapitány! Üdvözlöm önöket a USS Massachusetts fedélzetén!
- - Lauren Gilmore vagyok! Üdv, kapitány! - mondta Gorkie.
- - William Donovan! Köszönöm, kapitány, hogy fogad minket! - nyújtotta a kezét Donovan.
- Norton mindkettőjükkel kezet fogott.
- - Bármit megtennék, hogy ezt leállítsam! - mutatott a kapitány felfelé. - Maguk mindketten igazi hírességek! Megtiszteltetés, hogy a hajómon fogadhatom önöket!
- - Köszönjük, kapitány! Remélem, azonnal indulunk Grönlandra! Nincs vesztegetni való időnk! - mondta Donovan.
- - Már el is indultunk! - nyugtatta Norton. - Almomban sem gondoltam volna, hogy maguk ketten egy csapatot alkotnak!
- 585
- - Igazából két csapatot - helyesbített Gorkie. - Az egyiknek én vagyok a vezetője, a másiknak pedig Donovan úr. A feladatunk megköveteli, hogy összedolgozzunk.
- - Világos! Tudnak valamit az elnökről?
- - Raven Rockban van - tájékoztatta Donovan. - A forródróton át még tudunk kommunikálni.
- - Ez a hír igazán öröömre szolgál! - Norton felállt, és a kabinja falára akasztott hajózási térképhez lépett. - Nézzék csak! Itt van Norfolk, és itt van Grönland. Ha az utunk ide visz minket, Grönland déli csücskéhez, a Farvel-fokhoz, akkor körülbelül 4000 kilométert kell megtennünk, ami három és fél nap. Ha az úti cél fent van északon, valahol itt Qaanaaq környékén, vagy följebb, az Ellesmere-szigeten túl, a távolság 5700-6400 kilométer, ami öt, öt és fél napig tart. Ha Grönland másik oldalán kell hajóznunk, a Grönlandi-tengeren, a távolságok nagyjából ugyanígy alakulnak. Beláthatják, ez rengeteg idő, Isten tudja, mi történik szegény világunkkal, ha ez a borzalom még napokig folytatódik! No de, mondok én maguknak valamit! Van itt nekem a hajón huszonnégy darab Trident II D5-ös* ballisztikus rakétám, melyeknek hétezer kilométer feletti a hatótávolsága, mindegyiken tizennégy darab MIRV*, melyek egyesével 375 kilotonna robbanóerőt képviselnek! És emlékeztetem önöket, hogy a hirosimai bomba mindössze 15 kilotonnás volt! Ha meg tudják adni nekem a legfelsőbb kaszt bázisának koordinátáit, pár perc alatt végzünk velük! Csak végzek pár próbálövést, hogy lássam, hogyan hat ez az időjárás a rakétáimra, és

DUNCAN SHELLEY végső háború

azután tűz alá veszem a bázist!

- - Nem rendelkezünk ezekkel a koordinátákkal, kapitány! - sajnálkozott Donovan.
- Azokat várhatóan csak a helyszínen tudjuk megszerezni.

- - A másik probléma, hogy a bázis minden valószínűség szerint mélyen található, talán néhány száz méter mélységben,

- Trident II D5: a legmodernebb amerikai ballisztikus rakéta. Tizennégy méter hosszú, közel két méter átmérőjű, ötvenhét tonna indítási tömegű, nukleáris töltettel felszerelt, tengeralattjáróról indítható rakéta. MIRV: (Multiple Independently Re-entry Vehicle) ballisztikus rakétákhoz való, több különálló célra irányítható, több-robbanófejes hordozóegység.

- 586

- ahová semmilyen fegyverrel nem érünk el - tette hozzá Gorkie. - Továbbá, még ha szét is tudnánk löni őket, attól még az esőzés folytatódik. Nincs más lehetőségünk, mint odamenni, és elfoglalni a bázist. Norton a fejét csóválta.

- - Nem szeretem, ha valaki rákényszerít, hogy a nehezebb utat válasszam! -

mondta. - Szóval, néhány napig még biztosan össze leszünk zárva. Megmutatom a szálláshelyüket, rendezkedjenek be, tisztálkodhatnak, ehetnek, vagy aludhatnak, ha akarnak.

- - Köszönjük, kapitány! Mindegyik ránk fér! - hálálkodott Gorkie.

- - Akkor kövessenek! - invitálta őket Norton. Elindultak a raktár felé, ahol a ninják és a zsoldosok várakoztak. - Érdekelne a rádiójuk, amit ekkora zavarás ellenére is tudnak használni! Vethetnék rá egy pillantást?

- - A tervdokumentációt is magunkkal hoztuk, és azt szeretnénk, ha lemásolnák és megpróbálnák megépíteni. Talán tudnak építeni néhány készüléket itt a hajón - reménykedett Donovan.

- - Az igazán boldoggá tenne minket! - mondta Norton.

- HARMINCADIK FEJEZET

- 1.

- ANTHONY VALZANO REZIDENCIÁJA

- PÁPUA ÚJ-GUINEA, MOUNT VICTORIA

- Január 4., csütörtök, zónaidő: 02 óra 00 perc

- Anthony Valzano elragadtatott mosollyal az arcán sétált végig rezidenciája egyik föld alatti folyosóján. Téli vadászruhát viselt, kezét vastag kabátja zsebébe dugta. Éppen kedvenc hobbijának óhajtott hódolni. A világ, melytől annyira félt, pusztulófélben volt, és ez a tudat olyan nyugalommal töltötte el, amelyhez foghatót még sohasem érzett.

- A folyosó végén kétszárnyas ajtó várta, amely jöttére kitárult. Valzano besétált a gigászi helyiségbe, amely olyan volt, akár egy díszes kastély előcsarnoka és lépcsőháza. Az előcsarnokot szobrok díszítették, széles lépcső futott fel két irányba, három emelet magasba. A falakat díszes stukkók, a lépcsőfordulókat fantasztikus szobrok ékesítették. Valzano mindig ide vonult vissza, ha pihenni támadt kedve. Itt, ezen a helyen minden jégből volt. Még a lépcsők is. És a hőmérséklet soha nem emelkedett nulla fok fölé.

- Valzano a jéglépcsőházban felsétált a második emeletre, és elnézte a szobrot, melyet már három napja faragott. A szerszámjai, a kisasztala, rajta ezüsttálca, egy csésze tea és aprósütemények, már ott várták a jégtömb mellett. Valzano maga elé lehelt, mert szerette látni a leheletét. Ivott néhány korty teát, evett egy süteményt, majd felvette az egyik elektromos csiszolóját, és hozzálátott az arc finomításához.

- 588

- 2.

- USS MASSACHUSETTS

- LABRADOR-TENGER

- Január 5., péntek, zónaidő: 20 óra 20 perc

- Miután Damien rövid továbbképzésben részesítette a hajószakácsot, visszatért a kijűrt élélmiszerraktárba, amely a klán kabinjával szolgált, hogy lepihenjen egy kicsit. Gorkie az orvosi szobában Nicole és Shana műtési sebeit és Nadya lábát vizsgálta. A kabinban Mörjike Zoe tengeri navigációs tudását csiszolgatta.

- Zoe az asztalra terített tengerészeti térkép fölé görnyedve még egyszer ellenőrizte a távolságot a körzővel, majd behúzta a vonalat a vonalzó segítségével, és ismét megmérte a távolságot. Egy jegyzetfüzet felső, félig teleírt oldalán adta össze a számokat.

- - Nos, merre járunk? - kérdezte Mörjike.

- - Itt - mutatott Zoe a térkép beikszelt pontjára. - Körülbelül 2899 kilométert tettünk meg Norfolktól, most a Labradortengeren vagyunk, kábé 922 kilométerre a Farvel-foktól.

- Zoe Mörjike arcát nézte. Láta, hogy elmosolyodik, ebből tudta, hogy jól számolt.

- - Ügyes vagy, Zoe! - gfatulált Mörjike, még kezét is fogtak. - Valóban itt

DUNCAN SHELLEY végső háború

járunlc

- - Koszi, Mörjike! Jo mestereim vannak! - bókolta Zoe. -Egyébként még lehetne pontosítani, ugye?

- - Persze, hogy lehet! De a képzettségednek ezen a fokon ez az elvárt pontosság. Ezzel a pontossággal már bármit megtalálnál bármelyik óceánon vagy tengeren.

- - Egy zátonyos területen való navigáláshoz sokkal pontosabbnak kell lennem, gondolom.

- - Bizony! Ott már a méterek is számítanak. Itt még nem. Zoe megpuszította Mörjike arcát.

- - Koszi!

- - Nos, az idős tanítómester visszavonul! - affektált Mörjike, és megindult az ajtó felé. - Most szétnézek, hátha akadnak még tudásra szomjazó elmék ezen az ördögi tákolmányon!

- 589

- Mörjike kinyitotta az ajtót. Gorkie épp be akart lépni.

- - Hello, főnök! - köszönt Mörjike - Zoe meghipnotizált és most azt képzelem, hogy fotocellás ajtó vagyok.

- Ezen jót nevettek.

- - Na jól van, most gyertek utánam! Történt egy s más -mondta Gorkie rejtélyesen.

- Damien, Zoe és Mörjike követték Gorkie-t, aki átvezette őket a tisztí étkezdébe. Norton kapitány, Shana, Nicole, Nadya, Donovan és az emberei már ott voltak. Körülülték az asztalt. A hely igen szűknek bizonyult ennyi ember számára.

- - Az imént sikerült kommunikálnunk egy orosz tengeralattjáró-kötéllel, amely egy Tájfun rakétahordozóból és az őt kísérő két Alpha vadász-tengeralattjáróból áll - tájékoztatta Norton az egybegyűlteket. - A három kapitány biztosított bennünket az együttműködésről. A Tájfun követ minket, a két Alpha szétszéledt, hogy annyi tengeralattjárót csodítsenek Grönland térségébe, amennyit csak lehet, és majd ott találkozunk velük.

- - Jól jön az erősítés - jegyezte meg Donovan.

- - Úgy számolom, hogy egész kis víz alatti hadsereg fog ösz-szegyűlni Grönland partjainál. - folytatta Norton. - A probléma azonban továbbra is fennáll: a legfelsőbb kaszt bázisa nyilván nem a felszínen található, hanem elrejtve a jégbe, nagyon mélyen, vagyis hiába szórjuk meg őket mindennel, amink csak van, nagyon is elképzelhető, hogy túléljük. Valószínűleg még csak kárt sem tudunk bennük tenni. Ezért valakinek mindenképpen fel kell kutatnia a lejáráóknát, és be kell hatolnia a bázis területére, hogy előkészítse az utat a csapatoknak.

- - Elnézést! - emelte fel a karját Tim. - Mi van akkor, hogyha nincs ajtó? Ha a jégből képesek levegőt előállítani, és természetesen vizet is, akkor minek kell nekik egy ajtó, amin keresztül feljöhetnének, mi meg lemehetnénk?

- - Július Andan huszonöt évvel ezelőtt találkozott Darlával - mondta Gorkie. - Tehát negyed százada egészen biztos, hogy fent járt. És mivel nemrég újjászervezték a rendszert,

- 590

- talán ismét előbújt néhány órára. Persze, az is lehet, hogy nem. És az is elképzelhető, hogy nincs állandó közlekedőakna a felszín és a bázis között. Elképzelhető. Ebben az esetben a kommunikációs berendezéseiket kell megtalálnunk és tönkretennünk. Még ebben az esetben is elérhetjük, hogy legalábbis megvakuljanak, és ne tudják, hogy mi zajlik felettük. És akkor lesz egy kis időnk, hogy kitaláljunk valamit. Tim meglegedett a válasszal, nem volt több kérdése.

- - Milyen jellegű védelmi rendszerre számítanak? - kérdezte Norton, előbb Gorkie-hoz, majd Donovanhoz fordulva.

- - Például műholdak - mondta Donovan. - Az összes műholdunkat Darla irányítja. Ha akarja, élőben láthat mindent egész Grönlandon!

- - Ebben én is biztos vagyok - helyeselt Gorkie. - A műholdjai minden bizonnyal számtalan észlelési tartományban működnek, és a rendelkezésére álló technikai szinten nem hiszem, hogy számítana, hogy milyen álcaruhát viselünk, milyen sebességgel mozgunk, vagy hogy egy-két méterrel a felszín alatt haladunk. És akkor még nem beszélünk az erőszakosabb védelmi rendszerekről, mint robotágyúk, ener-giapajzsok, meg a többi, science-fictionbe illő szörnyűség.

- - Számítanak csapatokra, Darla részéről? - kérdezte a kapitány^

- - Igerk- bőlintott Gorkie. - Úgy gondolom, hogy egy legvégső védelmi vonalként fenntart egy kommandóalakulatot. És itt is elengedhetjük a fantáziánkat az egység vagy egységek felszerelését illetően. Ami nekünk tervasztalon van, az neki már elavult technológia. Kézi plazmaágyú, lézerpuska, ionpuska, hullámfegyver, ultra- és infrahangfegyverek. Bármi, amit el tudunk képzelni, és

DUNCAN SHELLEY végső háború

bármí, amit nem.

- - És hogyan akarják felvenni a versenyt ekkora technikai fölényrel szemben? - kérdezte a kapitány nem sok jóban reménykedve.

- - Taktikával, találékonysággal, és rutinnal - felelte Gorkie. A kapitány felkapta a fejét az utolsó szó hallatán.

- - Rutinnal?

- 591

- - Rutinnal - ismételte meg Gorkie. - Tapasztalattal, harcví-seltséggel. William és a csapata sokat tapasztalt katonákból áll, amint az én csapatom is. Ebben egészen biztos, hogy Darla kommandója nem veheti fel velünk a versenyt. Mérhetetlen technikai fölényrel bírnak, és ez mérhetetlenül öntelté, és mérhetetlenül egysíkúvá teszi őket. Azért hozták létre ezt a lenyűgöző technikát, mert megtehették, és mert használni akarják. Tehát használni is fogják. Egész hadviselésük a technika alkalmazására épül. Könnyen meglehet, hogy még kés sincs náluk, mert az olyan régi, és mert nem tételezik fel, hogy bárki átjuthat a technikájuk által létrehozott védelmen. Darla csapata még soha nem harcolt. Mi pedig már nagyon sokszor.

- - Igaza van! Darla kommandójának valószínűleg még taktikája sincs. "Ha jön valaki, úgyméglátom, és akkor úgyméglécsapom." Ez nem harci taktika!

- - Ezzel mindannyian egyet tudtak érteni. Gorkie-nak volt egy különleges kívánsága.

- - Kapitány, van rá valami mód, hogy szert tegyünk néhány kisebb atom- vagy hidrogénbombára? - kérdezte.

- - Nos, a rakétáim 375 kilótonnás hidrogénbombákkal vannak felszerelve - mondta Norton. - Elvileg kiszerezhetnénk az egyik töltetet, de ha azt felhasználják, majdnem száz százalék, hogy maguk is belehalnak. Egy ilyen töltetnek elképesztően nagy a hatósugara!

- - Valójában két-három 1 kilótonnás, tiszta, fúziós bomba lenne az ideális. Inkább három, mint kettő.

- - A kapitány igen jól ismerte a nukleáris fegyvereket, azonnal tudta, hogy Gorkie mire is gondol valójában.

- - Őszintén szólva, nekem is vannak kételyeim afelől, hogy meg tudnánk-e lőni Darla bázisát rakétával. Bizonyára nem okoz neki gondot a totális rakétavédelem sem. Például műholdról törli a rakéta számítógépeit, vagy átírja a célkoordinátákat, vagy egyszerűen valamivel lelövöldözi őket az égből, vagy olyan energiapajzsa van, amin semmi sem megy át. Maguk oda akarják vinni a bombát, kézben, lerakni valahová, és felrobbantani. Mire akarják használni egész pontosan?

- 592

- - Ajtónyitásra - felelte Gorkie. Nortonnak tetszett az ötlet.

- - Ha van valamilyen ajtaja a bázisnak, és azt huszonöt éve nem használták, akkor minden bizonnyal több méter vastag jég alatt van. Az ajtó pedig bármilyen lehet. Sok ezer tonnás tömör acél páncélajtó, vagy valami más, amiről nem is hallottunk még. Nincs mese, ajtónyitásra valóban nukleáris töltet kell!

- - A nemzetbiztonsági páncélszekrényben lennie kell két bőröndbe épített bombának - említette Donovan.

- Norton lassan elmosolyodott.

- - Maga túl sokat tud - jegyezte meg halkan.

- - Ez a dolgom - szerénykedett Donovan.

- Gorkie csak reménykedett benne, hogy össze tudnak hozni néhány kisebb nukleáris töltetet, de nem volt tudomása róla, hogy az Ohio rakétahordozókon bőröndbombák is lennének.

- - Van két bomba a páncélszekrényben? - kérdezte.

- - Igen, van - vallotta be Norton. - És még mielőtt megkérdeznék, hogy miért van egy SSBN-en bőröndbomba, röviden elmondom, hogy vannak bizonyos előírások az önmegsemmisítésre és bizonyos nagyon speciális diverziós akciók* végrehajtásával kapcsolatban. És bár a világ éppen pusztulóban van, megkérem önöket, hogy részleteket ne kérdezzenek. Megesküdtem rá, hogy titokban tartom ezeket, és rosszul érezném magam, ha megszegném az eskümet.

- - Tiszteletben tartjuk az esküjét, kapitány! - mondta Gorkie. - Ám szükségünk van a két bombára.

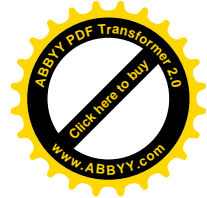
- - Megkapják-e De hogyan fogják eljuttatni őket Darla bázisának kapujába?

- - Nekünk ez a szakterületünk - vetette oda Gorkie hetykén. Norton biccentett, jelezvén, hogy bízik bennük.

- - Kapitány! - szólalt meg Donovan. - Hány embert tudna a rendelkezésünkre bocsátani?

- - Jó, hogy megkérdezte! Száz matrózt tudok felfegyverezni és a parancsnokságuk alá rendelni. A Tájfun parancsnoka százharminc fegyverest tud adni, a két Alpha hús-hús

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Diverziós akciók: (itt) hátorszáiban végrehajtott titkos akciók.
- 593
- embert. Az Alphák személyzete körülbelül harminc fő, tehát a lehetőségeikhez mérten ők is sokkal beszámolnak. Ez összesen kétszázhetven katona. Ennyi biztosan lesz. Ehhez még ismeretlen számú matróz csatlakozhat, a felhajtott tengeralattjárók személyzetéből. Ha önök kinyitják a bázis ajtaját, megindulunk!
- "Kétszázhetven ember..." Donovan úgy érezte, hogy határozottan kezd alakulni a dolog. Darlának legalább két rakétahordozó tengeralattjáróval, legalább huszonnégy Trident, legalább húsz SS-N-20-as, nukleáris töltettel felszerelt ballisztikus rakétával, legalább kétszázhetven fegyveres matrózzal, hat tömeggyilkolásban járatos vietnami veteránnal, és egy olyan héttagú kommandóval kell szembenéznie, ami eddig még mindenben kijátszotta a legfelsőbb kasztot.
- Már csak az volt a kérdés, hogy Darla valóban Grönlandon van-e, és ha igen, akkor ott hol?
- 3.
- TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS
- WASHINGTON D.C.
- Január 7., vasárnap, éjfél
- Andan arra ébredt, hogy valaki dörömböl az ajtaján. Kikászálódott az ágyból, felvette a köntösét, és kinyitotta az ajtót. Masada állt ott.
- - Masada úr... - szólalt meg Andan álmosan.
- - Jöjjön! - mondta Masada. - Most már be tudjuk mérni Darlát.
- Andan azonnal felébredt.
- - Mi? Hogyan? Mivel?
- - Jöjjön, mindjárt hívjuk a tengeralattjárót, és elmondjuk Gorkie-nak.
- Andan és Masada átmentek a központi tárgyalóba. Momochi és Gau, a Hattori Klán vezető műszaki szakértője csak rájuk vártak.
- - Felébredt? - kérdezte Momochi.
- 594
- - De még mennyire! - vágta rá Andan.
- Andan és Masada helyet foglaltak. Momochi előtt az asztalon egy telefon hevert.
- - Akkor lássunk hozzá! - mondta, és hívta a Gorkie-t. Gorkie három másodperc múlva bejelentkezett.
- - Itt vagyok! - hallatszott a hangja kristálytisztán, pedig sok ezer kilométerre volt tőlük, háromszáz méter mélyen egy tengeralattjáró vastag falai mögött.
- - Beszélhetünk? - kérdezte Momochi.
- - Igen - jött Gorkie válasza.
- - A következő személyek jelen: Július, Joshi, Gau és jómagam. Júliust az imént vertük ki az ágyból, csak azért, hogy ő is itt lehessen ezen a történelmi pillanatban. Már eddig is annyi ilyen pillanatban volt jelen, hogy úgy gondoltam, muszáj itt lennie.
- Gorkie nevetése hallatszott a hangszóróból. Andan szerényen elmosolyodott.
- - Sziasztok! - köszönt Gorkie. - Mi itt nagyon rendben vagyunk. Ti is rendben vagytok?
- - Természetesen! - felelte Momochi.
- - Helyes. Akkor indítsuk el azt a történelmi pillanatot! Mivel Gau is jelen van, úgy vélem, bemértétek Darlát, vagy rájöttetek, miként tehetjük meg mi a helyszínen.
- - Ahogy mondod, Gorkie! És akkor én át is adom a szót Gaunak - Momochi Gaura mutatott, hogy beszélhet.
- A középkorú japán férfi megköszönte a torkát, és belekezdett.
- - Több száz ötletet próbáltunk ki, de egyik sem vált be. Végül az összes jegyzetünket félretettük, és visszatértünk az alapokhoz. Van egy jel, amit nem tudunk megtalálni, mert nem tudjuk, mit keressünk és mivel. Viszont egészen biztos, hogy valamilyen energiáról van szó, ha pedig energiáról van szó, akkor az is egészen biztos, hogy valamilyen kölcsönhatásba lép a környezetével. Ha nem találjuk azt az energiát, amit keresünk, akkor azt a hatást kell keresnünk, melyet az energia kelt. Ez a kutatási vonal végre eredménnyel járt. Találtunk valamit, ami
- 595
- ugyan biztosan nem maga a jel, de amelyet a jel hoz létre. A jel vagy továbbító közegként használja a vizet, vagy valamilyen okból kifolyólag bizonyos zavart idéz elő az útjában található vízben. Gorkie két másodpercig emésztette a hallottakat.
- - Milyen mennyiségben kell jelen lennie a víznek? - kérdezte.
- - A levegő vízpárája elég hozzá - felelte Gau. - Amikor használjuk a telefont, a jelet szétsugározza minden irányba, és ezek a jelek eljutnak a

DUNCAN SHELLEY végső háború

vevőkészülékig, amely értelmezi, és emberi hanggá alakítja őket, vagyis ebből a szempontból teljesen ugyanúgy működik, mint a rádióhullámokkal kommunikáló adóvevők. Tehát nem egy adott pontba küldi a jelet, mint mondjuk a lézer, hanem szétküldi minden irányba, mint egy hagyományos rádióantenna. Berendeztünk egy labort a marylandi járatban, és folyamatosan kommunikáltunk a marylandi labor és a központi labor között, és közben mértünk, és mértünk, és mértünk, mindent, ami csak az eszünkbe jutott. És észrevettük, hogy amikor beszélünk, valami történik a levegőben lévő vízmolekulákkal. Nagyon érzékeny műszerekre van szükség, hogy észre lehessen venni azt a kis molekulavándorlást, melyet igen könnyű összetéveszteni a légmozgás keltette vándorlással.

- Gorkie átgondolta, majd kérdezett.

- - És hogyan mérjük be Darlát? Figyeljük a vízmolekulák mozgását? Ez nagyon bonyolultnak hangzik! Borzasztó sok időt vehet igénybe.

- - Ez így igaz - értett egyet Gau. - Kipróbáltuk, és ezen a módon valóban meg lehet találni egy másik telefont, de nagyon körülményes, és csak akkor lehetséges, ha folyamatosan beszélnek a másikon. Ez tehát nem jó, ezért kerestünk, és találtunk egy sokkal jobb módszert. Készítenetek kell egy bóját, amely megvédi a telefont a villámoktól. A víz nem árt neki, de a villámok valószínűleg igen. A bóját kössétek össze egy kommunikációs kábellel, tegyétek a telefont a bójába, és bocsássátok fel a víz felszínére. A 12 voltos akkut szedjétek

- 596

- ki a készülékből, és vezetéken át nyomjatok bele áramot. Kétszázötven voltnál elkezd túlterhelődni, és ez a túlterhelés háttérzajjal jár. Ez a háttérzaj, amely egy folyamatos sistergés, lecsökken, ha egy másik telefon kerül a közelbe, még akkor is, ha nem beszélnek rajta. Elég, ha be van kapcsolva. A háttérzajban bekövetkező változást az emberi fül nem képes észlelni, de ha rákapcsoltok a telefonra egy szuperérzékeny mikrofont, és a hangot átalakítjátok képpé, akkor ki tudjátok szűrni. Ha képpé alakítjátok a hangot, akkor még a másik telefon irányát is meg lehet állapítani. Ezeknek a műveleteknek az elvégzése egy tengeralattjárón nem okozhat gondot.

- - Ezen a módon mekkora távolságból lehet észlelni a másik telefont? - kérdezte Gorkie.

- - A New York-i és a marylandi járat egymástól legtávolabb eső pontjai ötszázötvenkilométerre vannak egymástól. Így tudtam belőni, hogy a maximális távolság majdnem pontosan négyszázötvenkilométer. Ez 1223 voltnál jön elő. Egy volttal felette a készülékem feladta, és elolvadtak a vezetékai.

- - Tehát négyszázötvenkilométer a hatótávolság, 1223 voltos terhelésnél - foglalta össze Gorkie. - Hogyan tudom megállapítani a másik telefon távolságát az enyémtől?

- - Úgy, hogy csökkented a feszültséget. Kétszázötven voltnál, ami a túlterhelés legalsó sávja, hét kilométeren belül tudtam bemérni a másik telefont. Tehát a bemérés körülbelül hét kilométer pontosságú. Kivéve akkor, hogyha a legtávolabbi ponton méred be, mert akkor a pontosság háromszáz méter körül lesz. Tehát négyszázötvenkilométer és plusz-mínusz körülbelül háromszáz méter.

- - Még egy kérdés, Gau. Van valami ötleted arra, hogy miért van az, hogy mi halljuk Darlát, de ő nem hall minket? - kérdezte Gorkie.

- - Igen. Az eredeti találmányt nem igazán lehet bizalmas beszélgetésekre használni, mert teljesen kiszámíthatatlan, hogy amit az egyik telefonon mondasz, azt hány másikon lehet hallani. Fogalmam sincs, hogy ez miért van, de néha az összes telefon ugyanazt csinálja. Utána kellene járnom, de

- 597

- könnyen meglehet, hogy az összes készülékünkön hallják, amiről mi most beszélgetünk. Darla vagy valaki más továbbfejlesztette a módszert, és kiküszöbölte ezt az áthallást. Vagy csak elloptak egy másik találmányt is, és a kettőt összerakva alkották meg azt a kommunikációs eszközt, amelyet jelenleg használnak.

- - Igen, így lehetett. A legfelsőbb kaszt egy parazita, nem talál fel és nem fejleszt ki semmit, csak összelopkodt ezt-azt. Oké, mindent felírtam, Gau! - mondta Gorkie. - Igazán fantasztikus munkát végeztetek! Köszönöm a segítséget!

- - Megtettük, amit lehet! Járjatok sikerrel, Gorkie! - köszönt el Gau.

- - Sikerrel fogunk járni, ezt megígérem! Tartsatok ki! Legközelebb Darla hullája mellől jelentkezem! - búcsúzott Gorkie.

- 4.

- WULLF-FÖLD, GRÖNLAND

- Január 9., kedd, zónaidő: 06 óra 00 perc

- Grönlandon nem esett az eső, és nem csapkodtak villámok az égből.

- Grönland legészakibb földterülete a Morris Jesup-fok, a wullf-föld körülbelül kétszázötvenkilométerrel lejjebb fekszik, benyúlva az apró Lincoln-tengerbe.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Kietlen, túlvilági táj ez. A hőmérséklet mínusz 41 Celsius fok.

- A Lincoln-tengerről bemérték egy telefonkészüléket, amely onnan körülbelül négyszáztizenegy kilométerre volt, a Knud Rasmussen-föld közelében, Qaanaaqtól körülbelül ötszáz kilométerre északkeleti irányban.
- Határozott mérés volt, egyértelműen egy működő telefon jelenlétét jelezte, bár azt nem tudták megállapítani, hogy kié a telefon.
- A USS Massachusetts Wullf-föld legdélibb partján, egy csendes kis öbölben tette szárazra a Kunoichi Klánt és Donovan kommandóját. Háromszáz méterre tőlük egy
  - 598
  - Tájfun is felmerült, a gyomrából hét gyors, nagy hatótávolságú motoros szánt raktak ki a partra.
  - A két tengeralattjáró visszahúzódott, és alámerültek, nehogy valaki felfigyeljen rájuk.
  - A víz alatt kilenc tengeralattjáró körözött háromszáz kilométeres körzetben, mint prédára éhes csúcsragadozó. Hetvennégy nukleáris töltetű rakéta várta a koordinátákat, és négyszáz felfegyverzett haditengerész várta a parancsot, hogy elinduljanak.
  - Donovan és emberei jókora tekercs vásznat vettek elő, és elkezdték kigöngyölni. Tíz legénységi sátor vízhatlan ponyváját varrták össze, és betűket festettek rá. Kiterítették a ponyvát, írással felfelé, és néhány tucat sátorcövekkel a jéghez rögzítették.
  - Mörjike talált egy csonttá fagyott madarat a parton. A madár anyira össze volt fagyva, hogy nem lehetett ránézésre megállapítani, hogy melyik fajtához tartozik.
  - Mörjike belerúgott a madárba.
  - A tetem apró darabokra tört szét, és a darabok szanaszét repültek.
  - Mörjike és Gorkie összenéztek.
  - Tehát ezt jelenti, hogy az "emberek földje üres".
  - Itt nemrég elképzelhetetlen hideg volt, ami minden életet elpusztított.
  - A Kunoichi Klán motoros szánra szállt, és beindították a motort.
  - Gorkie intett: indulás.
  - A hét szánkó elindult a szárazföld belseje felé.
  - Még kétszázhatvan kilométert kellett megtenniük a Hármak Rezidenciájáig, j
  - 599
  - HARMINCEGYEDIK FEJEZET
  - 1.
  - HÁRMAK REZIDENCIÁJA
  - QAANAQ TÓL 500 KM-RE ÉSZAKKELETRE,
  - GRÖNLAND
  - Január 9., kedd, zónaidő: 06 óra 18 perc
  - Darla, Vufír és Anhaido kedvelt időtöltésüknek, az érzékelésnek hódoltak. Nem gondoltak semmire, nem éreztek semmit, csak ültek a székeikben, minden zavartól mentesen. A rendszer kielemezésével már megvoltak, az új rendszert is kidolgozták, és Darla tájékoztatta róla a gazdáját, aki elfogadta. Már nem volt más hátra, mint kivárni, amíg vissza tár a Földön az őskor, és akkor elkezdik felépíteni az új civilizációt.
  - Az ajtó hangtalanul félrehúzódott, és belépett egy fehér, jellegtelen ruhába öltözött inas. Az inas megállt az ajtó előtt, Darlára nézett, és nagyon illedelmes hangon megszólalt.
    - - Gazda, híreim vannak.
    - Darla tekintete megállapodott az inas arcán. Ez annyit jelentett: beszélhet.
    - - Gazda, tizenhárom ember lépett a partra, 260 kilométerre északra. Hatan egy vásznat helyeztek a jégre, heten motoros szánal útnak indultak. A vásznon üzenet áll. Az üzenet önnek szól, Gazda. A hét szán egyenesen erre tart.
    - Ez a bejelentés olyan döbbenetes volt, hogy Vufír és Anhaido is az inashoz fordult, amit pedig sohasem tettek.
    - - Mi az üzenet? - kérdezte Darla szárazon.
    - Nagyon kellett uralkodnia magán, hogy a hangján ne érződjék az idegesség. Az ugyanis teljesen lehetetlen volt, hogy valaki megtalálja a bázisukat.
    - Az inas egy műholdról készített fotót vett elő a háta mögül, maga elé tartotta, hogy felolvashassa, amit a vászonra írtak.
    - 600
    - - Szöveghűen olvasom fel, Gazda - kezdte az inas. - Az üzenet a következő: "Mélyen tisztelt Darla Gazda! Nekem is van egy olyan telefonom, mint Önnek, melyet Hossain és Mina Kalifi talált fel még Bell előtt. Útban vagyok Önhöz! A telefonom folyamatosan be van kapcsolva, kérem, mérjen be, hogy beszélhessünk! Életbevágó!" - az inas felnézett. - Az aláírás csak ennyi: "Gorkie".
    - Darlának kifutott a vér az arcából. Ismerte ezt a nevet. Egyszer hívta

DUNCAN SHELLEY végső háború

Lanskyt, és egy Gorkie nevű nő vette fel, és közölte, hogy Lansky halott. Darlának rá kellett jönnie, hogy a nő túlélte, amikor felrobbantotta Lansky telefonját.

- Darla elfordult az inastól, mintha csak visszatérne különös meditációjához. Valójában időre volt szüksége, hogy összeszedje magát, mielőtt megszólal.

- - Mérje be a telefont - adta ki az utasítást. - Pásztázzák körbe a szigetet. Készüljenek fel a csapásra.

- - Értettem, Gazda! - hajolt meg az inas.

- - Jó - mondta Darla.

- Az inas kiment a szobából.

- 2.

- GRÖNLAND

- Január 9., kedd, zónaidő: 06 óra 57 perc

- A klán ötvenhárom kilométert tett meg a kétszázhatvanból. A motoros szánok végsebessége 140 km/óra volt, a terv szerint 100 kilométeres átlagsebességet kellett tartaniuk, hogy körülbelül két\és fél óra alatt eljussanak a legfelsőbb kaszt bázisáig. A terv\igényelt némi felkészültséget, hogy folyamatosan uralni tudják a nagy sebességgel száguldó szánokat, és elkerüljék a terep alattomos csapdáit, a hasadékokat és az egybefolyó színek miatt alig észrevehető kis buckákat.

- - Darla - hallotta Gorkie a fülébe dugott hangszóróból.

- - Üdvözlöm, Darla! Gorkie vagyok - beszélt Gorkie a sarkvidéki maszkba épített mikrofonba. Ránézett az órájára.

- 601

- - Az eltelt időből arra következtetek, hogy alaposan szétnézett ezen a hatalmas szigeten.

- - Mit akar? - kérdezte Darla színtelen hangon.

- - Először is bocsánatot szeretnék kérni azért a hangnemért, amit a korábbi beszélgetésünk során ütöttem meg. Ha most dühös rám a modortalanságom miatt, megértem. Nagyon sajnálom! Bocsánatot kérek! Persze, ön megpróbált engem felrobbantani, amit volt szerencsém túlélni. Ez az én telefonom, ezt nem tudja felrobbantani, ezért most végre nyugodtan beszélgethetünk.

- - Honnan van a telefon?

- - A CIA Főhadiszállás egyik archívumában találták a műszaki leírást. Amikor Hossain és Mina Kalifi megpróbálták benyújtani a találmányukat, az arab nyelvű dokumentációról készítettek egy angol fordítást. Senki sem tudja, hogy hogyan is történt, de ennek a fordításnak a piszkozata bekerült a CIA archívumába. Mi pedig megtaláltuk. És megépítettünk néhány készüléket. Azután kísérleteztünk vele, hogy mire lehet használni, és rájöttünk, hogy halljuk, amit ön és az emberei beszélnek. Tovább kísérleteztünk, és arra is rájöttünk, hogy miképpen lehet bemérni egy másik, hasonló elven működő készüléket. Ne kérdezze, hogy milyen módon mérték be a telefonját, mert nem tudom elmagyarázni. Nem vagyok műszaki szakértő.

- Darla pontosan tudta, ki az a Hossain és Mina Kalifi. Londonban próbálták elfogadtatni a találmányukat, egészen pontosan 1826. október 17-én, nem kevesebb mint ötven évvel Bell telefon-szabadalma előtt. A találmányi hivatal vezetője érdekfeszítőnek és hátborzongatónak találta egy vezeték nélküli kommunikációs eszköz ötletét, és azonnal tovább adta a hírt a megfelelő csatornákon, míg az eljutott a legfelsőbb kaszthoz. És a legfelsőbb kaszt intézkedett. A dokumentáció eltűnt, a feltalálók is eltűntek, a prototípusoknak is nyoma veszett, a labor porig égett. Ilyen esetekben mindig is ez volt a bevett eljárás. - Ki maga? - kérdezte Darla.

- 602

- - A nevem: Lauren Gilmore. Joshi Masada nevelt lánya vagyok. Ön bizonyára mindkét nevet jól ismeri. A Gorkie becenév. Amikor kislány voltam, láttam egy filmet a tévében, volt benne egy nő, úgy hívták: Corkie. Nem Gorkie, hanem Corkie, G helyett C betűvel az elején. De sajnos rosszul jegyeztem meg a nevét, és ezért lettem Gorkie. Ha jól jegyzem meg, akkor most Corkie lennék.

- Darla nem teljesen erre a válaszra várt, de azt már legalább tudta, hogy a szálak Masadához vezetnek.

- - Persze, ön biztosan nem erre a válaszra számított, illetve nem csak erre - folytatta Gorkie. - Bizonyára arra kíváncsi, hogy hogyan okozhattam ennyi problémát, amikor csak egy ember vagyok. Bizonyára arra kíváncsi, hogy honnan származik a tudás, amit felhasználtam, hogy így elrejtsem Július Andant, hogy megtaláljam Lanskyt, és hogy most megtaláljam önt. Elárulom. Ninja vagyok.

- Darla hallott egy s mást a ninjákról, de soha nem keltették fel különösebben a figyelmét. Soha nem látott ninjákról filmeket, mégis azt hitte, hogy a ninják fekete ruhás, karddal, késsel felszerelt középkori orgyilkosok.

- - Nem tudom, hogy látott-e valaha is ninjafilmet - mondta Gorkie. - Ha nem,

DUNCAN SHELLEY végső háború

nem veszített semmit. Borzalmasak! Én igazi ninja vagyok. Egy nagymester. A ninják valójában nem fekete maszkos, dobócsillagot hajigáló bohócok, akik elavult felszereléssel rohangálnak. A ninják nem ilyenek. Az igazi ninják mindig az adott kor csúcstechnológiáját használták. Mindig megelőzték a korukat. Mindig láthatatlanul, a háttérbe húzódva éltek, kívül a társadalmon. Az én szememben ön egy ninja. Lansky is az volt. A saját mesterségem szabályai szerint gondolkodtam, és így jutottam el ideig. Mert bármily meglepő is/mi mindketten ugyanazon alapelvek szerint élünk és gondolkodunk.

- Darla eldöntötte: az új rendszerben nem létezhetnek ninják.

- - Július Andan nagyon félt - folytatta Gorkie, miközben haladtak a legfelsőbb kaszt bázisa felé. - Nem bizott senkiben. Ezért keresett egy japán nagytökést, akit meg tud

- 603

- környékezni valamivel. Joshi Masada is műgyűjtő, akárcsak Július Andan. Ez volt a kapcsolódási pont. Egy nap besétált Masadához, felajánlott neki néhány múkincset, melyeket Masada évtizedek óta keresett, és cserébe azt kérte, hogy egy ninja klán rejtse őt el néhány hónapig, amíg megír egy könyvet. Az egész így kezdődött.

- - Mi a szándéka? - kérdezte Darla. Gorkie azonnal felelt.

- - Nem ellenségként jöttem. Nem akarok harcolni. Tudom, hogy nem győzhetek. Tisztában vagyok vele, hogy nincs esélyem. Ám ezek ellenére nem jöttem üres kézzel. Tizenkilenc nukleáris meghajtású rakéta hordozó tengeralattjáró gyűlt össze a grönlandi partok mentén. Vannak gyűjtőfejjel ellátott rakétáink, és nukleáris tölteteink is vannak. Mondania sem kell, ezekkel nem tehetünk kárt önben és a főhadiszállásában. Van azonban három meglehetősen nagy erejű, antianyag robbanófejjel ellátott rakétánk. Ön minden bizonnyal tisztában van vele, hogy az Egyesült Államok hadserege évtizedek óta folytat kísérleteket az antianyaggal, és hogy mintegy fél éve elkészült három prototípus. Természetesen, ha ezeket az antianyag rakétákat bevetnénk, abba mi is belehalnánk, és Isten tudja, milyen mellékhatásai lennének, de ez csak elméleti lehetőség, mivel nem áll szándékunkban bevetni őket. Csupán tájékoztatom, hogy mit sikerült szereznünk. És szeretném megkérni, hogy nézzen ennek utána, és találja meg a tengeralattjárókat. Ha megtalálta őket, tudni fogja, hogy nem beszélek mellé. Hívjon!

- 3.

- RALPH ARCHER REZIDENCIÁJA

- VARANGER-FÉLSZIGET, NORVÉGIA

- Január 9., kedd, zónaidő: 11 óra 36 perc

- Ralph Archert, a média-hálózat urát, embermagasságú tükrök vették körül. Úgy fordult, hogy hátulról is láthassa új há-zikabátját, melyet a szabója éppen most hozott felpróbálni.

- 604

- - Elégedett vele, uram? - kérdezte a szabó, aki Archer mögött állt.

- - A szabása kitűnő! - dicsérte Archer. Megtapogatta az ujját. - Rendkívül finom ez a bársony, Albert! És szép ez a barna szín - Archer keze besiklott a kabát alá, hogy érezze a kék hernyóselyem bélés lágy tapintását. - Csodálatos! Köszönöm, Albert, ismét nagyszerű munkát végzett!

- - Ó, köszönöm, uram! - hajolt meg a szabó büszkén mosolyogva. - Van még valamilyen kívánsága?

- - Nincs, Albert, ez a kabát így jó, ahogyan van. Már csak elrontani lehet. Magamon is hagyom.

- - Ahogy óhajtja, uram!

- - Mit szólna egy öltönyhöz, ebből a bársonyból, Albert? - kérdezte Archer, és megint megtapogatta a kabát ujját.

- - Amilyen színben csak óhajtja, uram!

- - Legyen egy ugyanilyen barna, és nézzünk meg néhány árnyalatot. Készítsen elő tizenöt-husz színt, és majd megnézem, ha lesz időm.

- - Értettem, uram! - hajolt meg a szabó.

- - Most távozzhat, Albert! - intett Archer.

- - Köszönöm, uram! - hajolt meg a szabó újból, és elment. Archer még maradt a tükörszobában. Nézegette az új bársony házikabátját, és ismét megtapogatta az ujját.

- - Páratlanul finom ez az anyag!

- 4.

- GRÖNLAND

- Január 9., kedd, zónaidő: 08 óra 24 perc

- Darla majdnem egy órával később hívta ismét Gorkie-t.

- - Maga blöfföl -/állapította meg Darla.

- - Nem blöffölök! - jelentette ki Gorkie. - Miért mondja, hogy blöffölök? /

DUNCAN SHELLEY végső háború

- - Csak kilenc tengeralattjárója van, nem tizenkilenc. Gorkie direkt mondott tizzel többet, hogy Darla alaposabban kutasson, és hogy ezzel is időt nyerjen.
- 605

- - Tehát tízet nem talál. Ertem. Kicsit megnyugtat, hogy önnek is vannak technikai korlátai, nemcsak nekem. Akkor most rátérek jövetelem céljára. Én és hat emberem, akik most velem vannak, amint azt bizonyára tisztán látja, szeretnék az ön alkalmazásába lépni. Mind a heten ninják vagyunk, és nagyon értjük a dolgunkat. Ezt tapasztalta. Mindazt, amit eddig tettünk, kérem, tekintse próbának, amit ki kellett állnunk az állásért. Készek vagyunk jóvátenni a kárt, amit okoztunk, hogy elnyerjük a jóindulatát.

- - Nem tudja jóvátenni - mondta Darla színtelen hangon.

- - Talán mégis. Vagy ha tényleg nem lehetséges, készek vagyunk megtenni bármit, hogy mérsékeljük a kárt, amit okoztunk. Nem arra szeretném megkérni, hogy állítsa le az esőt, mert nincs mit felajánlanom cserébe. Ezért meg sem kísérelm. És ez nem is érdekel. Gyerekkorom óta nem vagyok a társadalom része, nem tartok fenn kapcsolatot senkivel, aki nem a klánom tagja, vagy akire nincs szükségem a klánom működéséhez. Elhiheti, hogy nekem nem hiányozna senki. Tudom, hogy az a célja, hogy egy újabb őskort teremtsen a földön. Nem vagyok örült, nem vesztettem el az arányérzékemet, nem hiszem azt, hogy van értelme önnel szembeszállni. Azt sem hiszem, hogy túl tudnám élni a világ átalakulását. Én nagyon elszántan és lelkesen védtem Andant, mert tetszett a benne rejlő kihívás nagysága, de nem voltam tisztában az ön tényleges hatalmával. Még most sem vagyok igazán tisztában azzal, hogy ön mi mindenre képes, de amit már tudok, az is épp elég. És ez már nem kihívás a számomra! Ennek már nincs értelme! Sajnos csak akkor fogtam fel igazán, hogy mire is készül Andan, akkor értettem meg, hogy ki is ön valójában, és hogy milyen tényleges hatalommal bír, amikor feltűntek az égen az úrhajók. És tudja, mi volt az első gondolatom azután, hogy magamhoz tértem a sokból? - Gorkie rövid hatásszünetet tartott, majd megfelelt a saját kérdésére. - Hogy elvágom Andan torkát. Mert Andannak nem volt joga ekkora bajba sodorni a világot! Hogy képzeli ezt? Az a fickó egy elmebeteg! Én pedig sajnos voltam olyan bolond, hogy a pártját fogtam.

- 606

- Pusztán szakmai hiúságból. Mert kihívásnak tűnt. Én nem vagyok rá képes, hogy olyan átfogóan gondolkodjak, mint ön, olyan hatalmas távlatokban, valóban globálisan, és nem értettem meg a lényegét. Azt, hogy központi vezetés nélkül a civilizáció életképtelen. Az ember, irányítás nélkül, csak egy anarchista gépezet, amelynek a káosz és a pusztítás a lételeme.

- - Mit akar? - kérdezte Darla szárazon.

- - Élni - felelte Gorkie. - Bármit kész vagyok megtenni, hogy helyrehozzam a kárt, amit okoztam! Bármit! Élni akarok! Önt akarom szolgálni, Gazda! Felnyílt a szemem, tudom, mi a kötelességem! Önt akarom szolgálni! Egyfelől jóvátételként, másfelől pedig, mert csak a legerősebbet van értelme szolgálni.

- Darla néhány másodperc alatt átgondolta az ajánlatot.

- - Nekem nem kellene új emberek - jelentette ki.

- - Én értékes vagyok. Tudna használni - mondta Gorkie. - Átnyújthatnám önnek Andan fejét. Ezt biztosan nagyon szeretné, hiszen az egész Andan miatt történt.

- - Nem érdekel Július Andan.

- - Maga most úgy viselkedik, mint egy üzletember, aki leértékeli az árut, amit felkínálnak neki, csak azért, hogy jobb árat kaphasson. Ön minden bizonnyal nagyon elcsodálkozott azon, hogy Andan ennyi mindent képes volt túlélni. Elmondom, hogy miért volt képes erre. Egyetlen oka volt: az, hogy én vigyáztam rá. Ez ugyan szerénytelenül hangzik, ám igaz. Én védtem Andant, ezért élt túl mindent. Ön kétségtelenül a legkiválóbb szakemberekkel dolgozik együtt, de ne becsüljön le engem, mert felteszem a versenyt bármelyikükkel. Emlékezzen arra, hogy imennyi mindent vetett be, hogy Andant elkapja, és mégsem tudta, és ugyanakkor játszi könnyedséggel elintézi az egész világot. Egyetlen szavára megáll a történelem kereke, és új őskor kezdődik. Ezt meg tudja tenni. De egy embert nem tud megtalálni, akit nem a szabályok szerint rejtettek el. Ön felülmúlhatatlan abban, hogy irdatlan területeket, mérhetetlen embertömegeket kontrolláljon. Mindig ezt

- 607

- csinálta, ez a szakterülete. De nem tud kontrollálni semmit, ami apró. Nem tud kontrollálni egyetlenegy embert. Én nem tudok tömegeket irányítani, nem tudok egy világot az ellenőrzésem alatt tartani. De egy embert igen. Bárkiről legyen szó. Ön irányíthatja a tömeget, én pedig meg tudok találni bárkit a tömegben, és meg tudok tenni vele tetszőlegesen bármit. Ez az én szakterületem. Én nem tudok élni az ön jóindulata nélkül, ön viszont tud élni az én munkám nélkül. Viszont, ha használ engem, bizonyos problémáktól megkímélhetem. Én el tudtam volna kapni Andant. Ehhez értek. Még önt is megtaláltam. Csak azért vagyok most itt, csak

DUNCAN SHELLEY végső háború

azért ülök ezen a szánon, és csak azért hajtok egyenesen az ön főhadiszállása felé, hogy demonstráljam, hogy bár ostoba és vak voltam, azért még nagyon is értem a dolgomat.

- Darla gondolkodni kezdett. Nem volt teljesen értelmetlen, amit Gorkie mondott. Nem volt ostoba, és nem volt büszke sem, könnyedén belátta, hogy mindaz, amit a nő elmondott, igaz. Csupán egy gondja volt: hogyan bízjon meg a nőben? Hogyan irányítsa azt, aki nem a szabályok szerint él?

- - Gazda, felajánlom önnek a szolgálataimat, és felajánlom Önnek Július Andant, élve vagy halva, ahogyan önnek tetszik! - folytatta Gorkie.

- - Július Andan már nem értékes - jelentette ki Darla.

- - Elnézését kérem, Gazda, de van valami, amit még ön sem tud. Július Andan Godard Lansky rezidenciáján rejtőzött el, és azt tervezi, hogy ha beállt az új őskor, ő maga is felépít egy legfelsőbb kasztot, ön ellen.

- Darla kis híján lefordult a székről.

- A Gazda önuralma még a legelvetemültebb aszkétákat is megdöbbenetette volna. De amit Gorkie mondott, az még Darlát is fejbe vágta. Egyszerűen nem volt képes megérteni ezt a fajta mérhetetlen arroganciát! Hogy Július Andan, az Áruló, a Sátán, a Sötétség Fejedelme, az ő bázisán húzza meg magát, ahol sértetlenül vészeli át a civilizáció megsemmisülését, és még az új őskorban is tovább akar vele kekeckedni?! Ez már tényleg túl ment minden határon! Andant nem lehetett

-

-

-

-

- 608

- megtalálni, nem lehetett megölni, nem lehetett leállítani, nem lehetett vele tenni semmit! Olyan volt, mint valami átkozott, ördögi mutáció, amit semmiféle ismert módszerrel nem lehetett kordában tartani.

- Ha Darla tudott volna valamilyen nyelven szitkozódni, most olyan cikornyás káromkodás hagyta volna el a száját, hogy abba még Gorkie is belesápadt volna.

- Darla furcsa hangokat adott ki magából. Gorkie nem tudta eldönteni, hogy Darla most sír vagy nyög, vagy éppen üvöltöni próbál, és mire rájöhetett volna, Darla összeszedte magát, és megszólalt.

- - Ha elhozza nekem Július Andant, akkor a szolgálatomba állhat.

- Gorkie jól hallhatóan felsóhajtott.

- - Köszönöm, Gazda! Nem fog bennem csalódnia! - fogadkozott.

- - Jó - mondta Darla, és bontotta a vonalat.

- 5.

- GRÖNLAND

- Január 9., kedd, zónaidő: 08 óra 57 perc

- Darlának szüksége volt néhány percre, hogy teljesen magához térjen a sokkból, amit az Andanról szóló hírek váltottak ki nála, és ezt axnéhány percet magányban töltötte el. Amikor visszatért a közös szobába, és leült a helyére, a telefonos asztal mellé, ahol immáron hat helyett hét telefon sorakozott pontos mértani alakzatba rendezve, megjelent az egyik inas, és jelentette, hogy a hét motoros szán továbbra is a főhadiszállás felé tart. Ez meglepte Darlát, mivel abban a tudatban volt, hogy megállapodott Gorkie-val.

- A szánok orrára lézeres távolságmérőt szereltek, arra az esetre, ha a legfelsőbb kaszt főhadiszállását olyan energiapajzs védené, amelyet nem lehet látni. Ha száz kilométeres sebességgel belerohannak egy ilyen pajzsba, akkor vagy szétlapulnak rajta, vagy elégnék. Vagy atomjaikra hullanak szét.

- 609

- Gorkie távolságmérője azt jelezte, hogy alig egy kilométerre előtte van valami, a távcsövön azonban semmit sem lehetett látni. Gorkie megnézte, mennyit tettek meg a partoktól, és úgy számolta, hogy a pajzs egy körülbelül két és fél kilométer sugarú körben helyezkedik el a legfelsőbb kaszt bázisa körül.

- - Darla - hallotta Gorkie a fülébe dugott apró hangszóróból.

- - Gorkie! Parancsoljon, Gazda!

- - Mi a szándéka? - érdeklődött Darla.

- - Szeretném bebiztosítani magam, Gazda! Ha egyszerűen csak megfordulok, és elmegyek innen, ön esetleg arra gondol majd, hogy talán mégiscsak blöff volt, amit mondtam, és amikor Godard Lansky bázisán leszek, ahelyett hogy elkapnám Andant, ott maradok vele én is, és tovább segítem őt terveit megvalósításában.

- Darla nem reagált, de valóban felmerült benne a lehetőség. A ninják lelassítottak, és mintegy százötven méterre a kupola formájú védőpajzstól megálltak.

- - Azt szeretném, ha ön bebiztosítaná magát, hogy bízni tudjon bennünk - folytatta Gorkie. - Ha ezt megteszi, az biztosíték a számomra is. Mi ott maradhatunk Andannal Godard Lansky bázisán, ön pedig elpusztíthat bennünket,

DUNCAN SHELLEY végső háború

amikor vissz-szatérünk ide, Július Andannal. Vízont, ha bebiztosítja magát, azzal mindketten csak nyerhetünk. Tudomásom szerint, legalább ötven éve kísérleteznek olyan testbe ültethető jeladóval, melynek segítségével műholdról követni lehet egy embert. Önnek biztosan a rendelkezésére áll valami hasonló, amivel akár meg is ölhet valakit műholdon keresztül, egyetlen gombnyomásra. A beültetett csip kibocsát valamilyen elektromos impulzust vagy valamiféle mérget, vagy valami mást, amit el sem tudok képzelni. Azt szeretném, ha mindannyiunk testébe beültetnének egy ilyen csipet. Ez biztosíték lenne önnek is, Gazda, és nekem is. Egy ilyen jeladóval száz százalékban az ön kezébe kerülnék, és ez lenne a mi életbiztosításunk is.

- Darlának tetszett az ötlet. És volt is valami hasonló raktáron, hiszen nem bízott senkiben, és személyzetének minden egyes tagja hordott egy apró, korong alakú tárgyat a

- 610

- homloklebenyébe ültetve, melyen keresztül mindig lehetett tudni, hogy hol vannak éppen, és milyen mozdulatokat tesznek, továbbá, szükség esetén, totálisan át lehetett venni az irányítást a testük felett.

- - Beengedhetne minket a főhadiszállására, Gazda, amíg elvégzik a szükséges beavatkozást - javasolta Gorkie. - Természetesen, maximálisan az ön feltételei szerint! Elkábíthat minket gázzal, vagy valamilyen vírussal, vagy

sugárfelegyverrel, oda tesszük a csomagjainkat, ahová csak akarja, át is kutathatja őket, letesszük a motoros szánokat, ahová mondja! Ön irányít, Gazda!

- Darla végiggondolta, mit is tehetne. Ha beengedi őket a pajzs alá, ott vannak a robotágyúk, az infra- és ultrahangfegyverek, az energiapajzs alatt pedig senki sem siethet a ninják segítségére. Persze, a bázisra így sem léphetnek be.

- - Tizenöt méterre közelítsék meg a pajzsot - rendelkezett Darla. - Néhány másodpercre a pajzs eltűnik. Ha valamivel próbálkoznak, azonnal meghalnak.

- - Mindenben az utasításai szerint járunk el, Gazda! - ígérte Gorkie.

- - Jó - mondta Darla, és bontotta a vonalat.

- A Klán tizenöt méterre megközelítette a védőpajzsot. A távolságmérővel figyelték, hogy mikor szűnik meg. Az energiamező hirtelen eltűnt. A ninják gázt adtak, és megindultak előre. Két másodperccel azután, hogy a sor végén motorozó Mörjike is látott, a pajzs ismét megjelent.

- Körülbelül két kilométert tettek meg, amikor egy harminc méter magas domb tetejére érve, megpillantottak valamit a mélyben, ami a távcsövön keresztül fémből készült ládának látszott/t. A ládát minden oldalról dombok vették körül. A szánkókat a domb tetején hagyták, és lemásztak az apró völgy aljára.

- Darla hívta Gorkie-t.

- - Darla.

- 611

- - Gorkie! Parancsoljon, Gazda! - hadarta Gorkie alázatosan a telefonba.

- - A főhadiszállásra nem jöhetnek be. Ami maguk előtt van, az egy robot. A robot elvégzi a beavatkozást. Menjen oda hozzá, nyissa ki az ajtót az oldalán, hasaljon a földre, és dugja be a fejét a nyíláson. Hozzávetőlegesen fél óráig fog tartani, tudni fogja, hogy mikor van készen. A robot anyagában nem tehetnek kárt, felesleges is lenne próbálkozniuk.

- - Nem fogunk próbálkozni semmivel, Gazda! - ígérte Gorkie.

- - Jó - mondta Darla, és bontotta a vonalat.

- - Menjetek el, hadd csináljam egyedül - utasította Gorkie az embereit. Biztos volt benne, hogy Darla minden szavukat hallja. - Gyertek vissza harmincöt perc múlva. Ha valami rossz történne, akkor életbe lép a B terv.

- A ninják bölintottak, és elindultak a Gorkie által mutatott irányba. Vagyis éppen arrafelé, ahol a mérés szerint a legfelsőbb kaszt főhadiszállásának bejárata található. Gorkie magára maradt. Körbejárta a ládát, megtapogatta, megkereste az ajtót az oldalán, amelyről Darla beszélt. Kinyitotta és bekukkantott. Egy bonyolult szerkezetet látott, amely valóban alkalmas lehetett bizonyos fejen végrehajtott műtétek elvégzésére. Gorkie bedugta a kezét, körbetapogatózott, majd megint körbejárta a ládát. Már megint húzta az időt.

- Damien, Zoe, Mörjike, Nicole, Shana és Nadya mintegy háromszázötven méterrel távolabb megállították a szánjaikat, és kikapcsolták a motort. Lepakolták a tartalék üzemanyagtartályokat. Vártak. Nagyjából éppen ezen a helyen volt valahol a bejárat a Hármak Rezidenciájára, de effélének nyomát sem látták.

- Darla már kezdte unni, hogy Gorkie nem dugja bele a fejét a robot nyílásába, amikor Gorkie fogta a telefonját, és beleszólt.

- - Gyertek vissza!

- A ninják azonnal felszálltak a motoros szánkókra, és útnak indultak. A lepakolt tartályokat ott hagyták, ahol voltak.

- 612

- Darla érdeklődve figyelte, hogy mi folyik a felszínen. Nem félt, nem volt

DUNCAN SHELLEY végső háború

ideges, csak nem értette, mit akar még Gorkie. Fel sem merült benne, hogy át lehet őt verni a saját világában.

- A ninják a szánokat megint a domb tetején hagyták. Hatalmas hátzissákokkal a hátukon lementek Gorkie-hoz.

- - Mi történt? - kérdezte Damien.

- - Semmi különös. Egyszerűen csak úgy döntöttem, hogy nem én megyek elsőként. Te leszel az első. Remélem, a Gazdának ez nem gond! - mondta Gorkie.

- Darla tisztán hallotta, amit beszélnek, a ládába épített mikrofonokon keresztül. Nem volt problémája Gorkie döntésével. A helyében ő is az egyik csicskáját küldte volna elsőnek.

- Damien odament a ládához, kinyitotta az ajtót az oldalán, és belenézett.

- Ezután mindannyian lehasáltak a földre, lábaikkal a legfelsőbb kaszt főhadiszállásának kapuja felé, hátuk mögött a harminc méter magas domboldallal, fejüket a földre szorították, kezeiket behúzták a testük alá.

- Kilenc másodperccel később, a körülbelül háromszázötven méterrel odébb elhelyezett, két üzemanyagtartályba rejtett, 1 kilótonnás hidrogénbomba felrobbant.

- Az irdatlan detonáció megremegette a földet, a domb tetején hagyott hét motoros szánt felkapta, és messzire elhajította, a talajból kitépett jégből jégvihart támasztott, és nagy területen megolvasztotta a megfagyott vizet.

- Amint a földrengések csillapodni kezdtek, Shana akcióba lépett, és egy fél kilogrammos RDX bombát dugott a robot oldalába, rácsukta az ajtót, majd a földön fekve félrerugdosta a szerkezetet. Fél perccel később a plasztikbomba felrobbant, és szétépte a robot belsejét. A külső burkolata tényleg nagyon erős volt, mert a robbanásból semmi nem jutott ki a külvilágba.

- Gorkie, Zoe, Nicole, Shana, Damien, Nadya és Mörjike enyhe sugárbetegséggel és néhány kisebb, felületi zúzódás-sal megúszták a két hidrogénbomba felrobbanását. Több száz méter fagyott víz választotta el őket a robbanásoktól,

- 613

- amely teljesen elnyelte a neutronsugárzást. A gammasugárzás túlnyomó része is fennakadt ezen a vízpajzson, a maradék egy részét elnyelte a védőruha, ami pedig bejutott, az enyhe sugárbetegséget okozott. Mivel jégmezőn történt a robbanás, nem voltak tárgyak, melyeket a lökéshullám széthajgálhatott volna. Ezeket a bombákat eleve kommandóalakulatok részére tervezték, azzal a céllal, hogy hatalmas robbanóerői vihessenek magukkal hordozható méretekben, és az utósugárzást olyan alacsonyra csökkentették, amennyire csak lehetséges volt. Védőruhában néhány perccel a robbanás után már be lehetett menni a pusztulási zónába.

- Amint abbamaradtak a talajrengések, következett az akció legkockázatosabb része.

- Ha a robbanás nem tett elegendő kárt a védőpajzs alatti fegyverrendszerekben, nem valószínű, hogy meg tudnak tenni háromszázötven métert. A hét ninja kiszabadította magát a jég alól. Felmásztak a domb tetejére, és elindultak a kráter felé, amely felett óriási gőzfelhő lebegett.

- 614

- HARMINCKETTEDIK FEJEZET

- 1.

- HÁRMAK REZIDENCIÁJA

- QAANAAQTÓL 500 KM-RE ÉSZAKKELETRE,

- GRÖNLAND

- Január 9., kedd, zónaidő: 09 óra 35 perc

- Darla elvesztette legendás önuralmát. Eszelősen meredt a falra szerelt monitorra, majd talpra ugrott, és vicsorgott.

- - Jönnek! Itt vannak a kapuban! Meg akarnak minket ölni! - hadarta, majd sietős léptekkel kiment a szobából.

- Az inas alig akart hinni a szemének, amikor Darla belépett a bázis biztonsági központjába.

- - Ööö... ööö... Mit óhajt, Gazda? - ugrott talpra az inas zavartan.

- - Hét embe\ be akar törni ide! - tájékoztatta Darla arról, amit már úgyis\ tudott, hiszen monitorok tucatjai sorakoztak előtte. - Semmisítse meg őket! Mindenkit semmisítsen meg a szigeten! A tengeralattjárókat is tüntesse el!

- - Értettem, (Óazda! - hajolt meg az inas. - Azonnal megteszem, amire/kért!

- Az inas megpróbálta aktivizálni a védőpajzs alatti fegyvereket, de a lejárat közelében egyik sem működött. Kezdett leizzadni.

- - Naaaa! Miért nem semmisíti már meg őket?! - üvöltött rá Darla.

- - Nem... nem... nem mű... nem működnek a kapuvédő fegyverek... A robbanásban... megsérültek.

- Darla arca irracionálisán vörös lett.

- - Mi van a sugárzással? Felrobbant két nukleáris bomba, nem öli meg őket,

DUNCAN SHELLEY végső háború

amikor belépnek a kráterbe? - kérdezte.

- 615

- - Ööö... nem, nem öli meg őket - felelte az inas. - Ezek tiszta bombák, a radioaktív sugárzásuk elenyésző, és biztosan van valamilyen védőruhájuk, ami kitart néhány percig.

- Darla összeszorította a szemét.

- - Gazda, van még egy mód arra, hogy megsemmisítsük őket! - mondta az inas.

- Darla valamelyest magához tért.

- - Akkor tegye! Most azonnal!

- - Ehhez le kell kapcsolnom a védőpajzsot, hogy a műholdakról támadhassak!

- - Akkor kapcsolja le a védőpajzsot! - utasította Darla.

- Az inas munkához látott. Ekkor kigyulladt egy vörös lámpa a vezérlőpulton.

- - Ez meg micsoda?!

- - Ööö... ööö... a tengeralattjárókról nukleáris töltetű rakétákat lőttek ki, Gazda! - tájékoztatta az inas. - De az is lehet, hogy ezek az antianyag-töltetű rakéták!

- Darla felsóhajtott. Ha a pajzsokat nem veszik le, Gorkie és az emberei bejönnek, ha leveszik, akkor becsapódnak a rakéták. Megpróbálhatnák elterelni őket, de ha elég sok rakétát lőnek ki, egy-kettő esetleg be fog csapódni. És akkor bármi megtörténhet.

- Döntenie kellett.

- - Hagyja fenn a pajzsot - mondta erőtlenül. - Intézzék el a ninjákat. A pajzsot növeljék meg ötvenöt kilométeresre.

- - Igenis, Gazda! - vágta rá az inas.

- 2. ALEXISILIOPULOS REZIDENCIÁJA

- OJMJAKON, SZIBÉRIA Január 9., kedd, zónaidő: 23 óra 50 perc

- Alexis Iliopulos egyik kedvenc hobbijának hódolt éppen: disznótorost evett kedvenc ebédlőjében. Az ételt tenyésztett sertésizomból készítették rezidenciája mesterszakácsai. Iliopulos egy francia kabarészámot nézett különös tévéjén, amely kivetítette elé a képet, három dimenzióban.

- 616

- Egy vicces kinézetű férfi éppen egy nővel szeretkezett az ágyban, amikor kulcszörgés hangját hallották. "Úristen! A férjem!" - kiáltott fel a nő. A férfi nagyon meglepődött, mert nem tudta, hogy a nő férjnél van. Megkérdezte, hogy ki a férj, és megtudta, hogy a helyi maffiafőnök. Ettől aztán nagyon megijedt. A nő kiugrott az ágyból, és hálóingbe bújt. "Bújj el az ágyneműtartóban!" - vetette oda a szeretőjének, és kiszaladt a hálószobából. A férfi összekapta a ruháit, és felnyitotta az ágyneműtartót. Két csontváz feküdt benne. A férfi burlesztképekbe illő képet vágott.

- Iliopulos fennhangon hahotázott. Imádta az ilyesféle köny-nyed kabarékat, és a privát filmtárában megvolt minden kabaréjelenet, amelyet valaha is filmre vettek.

- 3.

- HÁRMAK REZIDENCIÁJA

- QAANAAQTÓL 500 KM-RE ÉSZAKKELETRE,

- GRÖNLAND

- Yfanuár 9., kedd, zónaidő: 10 óra 00 perc

- A két 1 kilotonnás hidrogénbomba két krátert ütött a jégen, melyek egymásba értek. A kettős kráter legnagyobb hosszúsága nyolcvanhét méter volt, legnagyobb mélysége huszonöt méter. A kráter felett nagy kiterjedésű gőzfelhő, a kráter alján néhány víztócsa, benne fortyogó víz.

- A kapu egy négy méter átmérőjű, öt méter magas, tömör, megerősített fémkupak volt, melyet vákuum és vastag pántok tartottak a jégbe épített, ötven méter mély közlekedőakna tetején. A kapu és az akna anyaga olyan fémből készült, melynek mesterségesen megnövelték a sűrűségét és kémiai kötéseinek erősségét. A kaput rendszeren néhány méter vastag jég fedte be. Mielőtt felmentek a felszínre, a jeget a kapu felett egy különleges anyaggal kásásították, majd elszivattyúzták egy tartályba, amely az akna mellett kapott helyet, és miután visszatértek, a jégkását visszaszivattyúzták a

- 617

- helyére, és néhány perc alatt megfagyasztották. Szabad szemmel nem lehetett észrevenni, hogy a fagyás még friss.

- A két hidrogénbomba letépte a kaput a helyéről, bár az anyagában alig tett kárt. Szabad volt az út Darla főhadiszállására.

- Gorkie és Damien kötéllel leereszkedtek az ötven méter mély akna alá. Az akna egy alig harminc méter hosszú folyosóba torkollott, melynek végéből két ajtó nyílt. Hőtar-tó tokokból M72-es kézi rakétavetőt vettek elő, és becélolták a folyosó végét. Egy percen belül megérkezett Mörjike, Nadya, Zoe, Nicole és Shana is. Mindannyian felfegyverkeztek. Zoe Geiger-Müller-számlálóval megmérte,

DUNCAN SHELLEY végső háború

hogy itt lent mekkora a sugárzás.

- Túl magas! - tájékoztatta Gorkie-t. Gorkie bólintott, hogy érti.

- A megerősített fémből készült akna oldalfala alig szenvedett károsodást, viszont éppen emiatt kitűnően levezette a lökéshullámot az alsóbb szintekre. Első látásra világos volt, hogy a liftek előtti folyosó oldalfala közönséges fémből készült. A légnyomás szétszabdalta a falakat, majd darabokra tépte az ajtókat, és végigfutva a száz méter mély liftaknán, lerombolta az akna alján álló lifteket, és kijutva az alsó folyosóra, elpusztította Darla három emberét, és használhatatlanná tette a folyosót védő plazmaágyút.

- Miután a légnyomás a csöveken és a folyosókon át lejutott százötven méter mélységbe, következett a forró víz, amely a nukleáris robbanásban keletkezett. A víz is bejárta ugyanezt az utat. A fortyogó vízben három ember fulladt meg. Ennek következtében a Hármak személyzete kilenc főre csökkent.

- A ninják rögzítették a köteleiket a folyosón, majd elindultak lefelé a jobb oldali, igen megviselt, száz méter mély liftaknában. Félúton Gorkie újabb mérést kért Zoe-től.

- Elfogadható! - olvasta le Zoe a műszer számlapját.

- Megszabadultak a vastag védőöltözettől, amely egyszerre védett a hidegtől és a sugárzástól is. Az overallokat és a védőmaszkokat egyszerűen ledobták az akna alján álló fül-

- 618

- ke tetejére. Most már könnyen tudtak mozogni és harcolni. Gorkie és Damien rakétavetővel, Zoe MP5 SD3-as géppisztollyal, a többiek Galil rohampuskával voltak felszerelve.

- Harmincöt méterre a lift felett megálltak. Elhelyezkedtek, mindenki felkészült.

- Shana, Nicole és Mörjike tíz-tíz darab füzérbe kötött repeszgránátot tartottak a kezükben.

- Gorkie halkán csettintett, jelezvén, hogy kezdek.

- Shana, Nicole és Mörjike elengedték a kezükben tartott kézigránátokat.

- A harminc darab gránát megérkezett a már amúgy is teljesen lerombolt liftbe, és felrobbant.

- A hét ninja megindult lefelé.

- Gorkie és Damien érkezett elsőnek a liftbe.

- Kinéztek a folyosóra.

- A folyosó végén két alakot láttak. Különös fegyver volt a kezükben, melyet célzásra emeltek.

- Gorkie kilőtte a rakétát.

- A két férfi felüvöltött, majd a becsapódó rakéta cafatokra tépte őket.

- Gorkie és Damien kiugrott a folyosóra, és leoldották a derekukról a köteleket.

Gorkie félredobta az üres vetőcsövet, és lekapta a hátáról a puskáját.

- A folyosó végéről újabb liftakna indult, ismeretlen mélységbe. A csapat összegyűlt a folyosón. Shana bedobott az aknába egy tíz kilogrammos RDX plasztikbombát.

- Darla elvesztette az irányítást. Ilyen még soha életében nem fordult elő. Erre nem volt precedens. El sem tudta képzelni, hogy egyszer majd megtörténik. És más sem, aki ezen a bázison élt.

- Darla sápadtan, rettegő tekintettel meredt a páncélajtóra. Ő, Anhaido és Vufír egy különösen védett terembe zárkóztak. Mindhárman a halálfélelem legmélyebb bugyrait ismerték meg. Már egyetlen emberükkel sem volt kapcsolatuk a bázison.

- 619

- Az embereik, akik a bázis védelmét is ellátták, olyan plazmafegyverekkel voltak felszerelve, amelyek ellen nincs védelem. Úgy ütötték volna át a legmodernebb tank páncélzatát, mintha papírból készült volna. Nem történhetett meg, hogy néhány nyavalyás ninja át tudjon törni a mérhetetlenül fejlett fegyverzetrel és mozgásérzékelőkkel felszerelt embereiken.

- Most mi lesz? - kérdezte Vufír.

- Egyikük sem tudott ülni, fel-alá járkáltak a helyiségben.

- Kérjünk segítséget! - javasolta Anhaido. - Biztosan van segítség!

- Darla lassan feléjük fordult. Az asztalon elhelyezett telefonokra tévedt a tekintete, és a közepsőn állapotodott meg.

- A Gazda nem hagyhat veszni mindent! - szólalt meg Anhaido kétségbeesetten.

- Nem hagy - mondta Darla. - De ilyen gyorsan nincs segítség.

- És ha a betolakodók győznek? - tette fel a kérdést Vufír.

- Az nem történhet meg! - jelentette ki Darla a félelemtől zihálva. - Az embereink olyan fegyverekkel vannak felszerelve, amelyekről a fentiek még csak nem is álmodhatnak! Nincs esélyük! Nekünk nem eshet...

- Darla nem folytatta.

- A súlyos páncélajtó a háta mögött félrehúzódott. Nem akart megfordulni. Nem

DUNCAN SHELLEY végső háború

tudott megfordulni. Nem volt hozzá elég ereje.

- És látni sem akarta Vufír és Anhaido árulkodó arcát, ezért becsukta a szemét. Visszavonult utolsó mentsvárába.

- 620

- 4.

- TITKOS HADTEST FŐHADISZÁLLÁS

- WASHINGTON D.C.

- Január 9., kedd, 09 óra 11 perc

- Andan, Masada, Momochi, Mariko, Ashiko és John Chaney a központi tárgyalóban ültek, és várták, hogy az asztal közepére helyezett készüléken valaki felhívja őket, és beszámoljon a fejleményekről. Órák óta nem szólalt meg a telefon. Órák óta nem voltak híreik Grönlandról.

- Andan volt a legidegesebb közülük. A falnak dőlve bámulta a telefont az asztal közepén. Hol a szemét dörzsölte, hol a hajába túrt. Néha pedig körbe-körbe járkált a teremben az asztal körül.

- - Nem kellene felhívniuk őket? - kérdezte Chaney.

- - Nem - mondta Momochi. - Nem láthatjuk előre, hogy milyen körülmények között szólal meg a telefonjuk, ha hívjuk őket.

- - Miért nem hívnak már? - kérdezte Andan idegesen. Nem volt felelet. /

- Ebben a pillanatban felbúgott Masada mobilja.

- Andan előrelemdült, hogy felkapja az asztalra rakott készüléket, de rájött, hogy nem az szól, csak az egyikük mobilja. Csalódottan visszatért a falhoz.

- Masada kihalászta a zsebéből a mobilját, lenyomta a hívásfogadó gombot, és a füléhez tartotta az apró telefont.

- - Joshi Masada - szólt bele.

- - Hello, Joshi!

- Azonnal felismerte a hangot. Gorkie volt az.

- Már épp mondani akart valamit, de Gorkie megelőzte.

- - Kérlek, ne áruld el, hogy én vagyok! Hívtam Júliust, de ki van kapcsolva a telefonja. Légy szíves add át neki a tiédet. Tudom, mit akarsz kérdezni, és ha figyeled Július arcát, minden kérdésedre megkapod a választ.

- 621

- - Rendben! Megértettem! - mondta Masada japánul, majd Andan felé nyújtotta a telefont, és angolul szólalt meg. - Önt keresik.

- - Engem? - kérdezte Andan kicsit mérgesen, amiért egy ilyen helyzetben megzavarják.

- Elővette a mobilját, és megnézte. Láta, hogy ki van kapcsolva. Emlékezett rá, hogy miért kapcsolta ki: hogy senki ne zavarhassa meg.

- Kikapta Masada kezéből a telefont, és beleszólt.

- - Nem várhat? - érdeklődött nem éppen kedvesen.

- - Nem bizony! - jött a válasz. - Hello, Július! Gorkie vagyok! Andan

megdermedt. Tátogott, mint egy partra vetett hal,

- majd nagy nehezen kinyögte. -Gorkie... A tárgyalóban minden szem részegeződött.

- - Mi... mi történt? - kérdezte Andan még mindig dermedten.

- - Sajnos nincs időm ezt elmondani. Remélem, megbocsát. Most adok valakit, akivel viszont érdemes lenne beszélnie.

- Andan még kérdezni akart valamit, de Gorkie már nem volt ott, hogy válaszoljon.

- Sokáig csak csend volt a vonal túl felén. Andan már azon volt, hogy hallózni kezd, amikor végre megszólalt valaki.

- - Darla.

- Mindenki Andant nézte, és nem értették, mi lelte.

- Andan csak állt ott a falnál kővé dermedten, tágra nyílt szemekkel. Azután folyni kezdtek a könnyei, és furcsa, bizonytalan léptekkel, mint egy holdkóros, a legközelebbi székhez vándorolt, és lerogyott.

- És zokogni kezdett.

- Csak ült ott a széken, hangosan sírt, arcán leírhatatlan fájdalom.

- A többiek mind azt hitték, mindjárt elájul, vagy valami rohamot kap.

Kérdezték is, hogy mi a baja, de nem felelt. Nem tudott felelni. Csak sírni tudott.

- És csak sírt, sírt, két percen át szakadatlanul.

- 622

- El nem tudták képzelni, mi lehet az a borzalmas hír, ami ennyire megrázta.

Andan végül erőt vett magán, kezdett megnyugodni. Megtörölte a szemét. Felnézett a többiekre. Különös mosoly jelent meg az arcán. És beleszólt a telefonba.

- - Hello, Darla.

- Hirtelen mindenki megértette. Andan nem a fájdalomtól, hanem a megkönnyebbüléstől sírt.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Momochi hátradőlt a székében, tarkóra tette a kezét. Már-már önelégült mosoly terült szét az arcán. Gorkie-t ő képezte ki, voltxoka a büszkeségre.
- Masada Vagyot sóhajtott. Senkinek se mondta, de néha már azt hitte, ennek az egésznek sose lesz vége.
- John Chaney nevetőgörcsöt kapott, örülten nevetett, és közben potyogtak a könnyei.
- Mariko é/s Ashiko is hangosan nevettek. Ashiko még nem igazán értette, hogy miről is van szó, de azt tudta, hogy egy nagyszerű csapathoz tartozik, és ez számára mindennel felért.
- Andan lassan teljesen magához tért. Nagyot sóhajtott, és beszélni kezdett Darlához.
- - Különös, de nem érzek gyűlöletet irántad. Nem vagyok dühös, nem kívánom a halálotad. Csak mérhetetlenül sajnállak. Sajnállak, mert az én rémálmom most ért véget, a tiéd pedig most kezdődik, és én tudom, hogy mi vár rád.
- Andan nevetni kezdett. Elmondhatatlanul könnyűnek és szabadnak érezte magát.
- És ahogyan nevetett, hirtelen rájött, mit csinál.
- A mobiltelefonján beszél, és a hívás Lansky bázisán kívülről jött!
- És tudta, hogy ez mit jelent.
- Az új őskor elmaradt.
- Nem volt még egy ehhez fogható pillanat, amióta ember él á Földön.
- Micsoda győzelem!
- 623
- 5.
- HÁRMAK REZIDENCIÁJA
- QAANAAQTÓL 500 KM-RE ÉSZAKKELETRE,
- GRÖNLAND
- Január 9., kedd, zónaidő: 11 óra 38 perc
- Gorkie és Darla egymással szemben ült abban a szobában, ahol a Hármak a legtöbbet tartózkodtak. Gorkie törökülésben ült abban a székben, amely korábban Darla széke volt, Darla pedig Vufír székén ült. Mellettük az asztalon hat telefon hevert.
- Gorkie mosolyogva nézte, ahogyan Darla Andannal beszélget. El tudta képzelni, hogy ez micsoda diadal Andannak, és micsoda megaláztatás Darlának.
- Bejött Mörjike. Leguggolt Gorkie széke mellé, hogy Darla ne hallja a beszélgetésüket.
- - Számolj be a fejleményekről! - kérte Gorkie.
- - Oké! Már mindent mi uralunk a bázison. Ez a hely még Lansky rezidenciáján is messze túltesz! Látnod kell, hogy elhidd, mekkora is valójában, és hogy mi minden van itt! Már csak öten vannak életben rajtunk kívül: Darla, meg az a két másik fickó, és két csicska. Ennyi a teljes létszám. Éppen vullatjuk őket. A zavarást leállítottuk, mostantól élnek a kommunikációs műholdak, de ezt tudod, hiszen egyébként Darla nem beszélhetne a te mobilodon Juliusszal. Nicole most próbálja az útmutatás alapján leállítani az esőt. A légkörben található vízpárát csapatják ki, ez az a rengeteg víz, ami lejött az égből. Ezt úgy érik el, hogy ionizálják a légkör felső rétegét. Bevetették azt a vírust, amit mi szerencsésen elkerültünk, és megvan az ellenszere! Képzeld, a vírust műholdról lőtték le, apró tartályokba rejtve!
- - Nem rossz! - gratulált Gorkie. - Folytassátok, Mörjike, és majd beszélünk!
- - Oké! - tisztelgett Mörjike, és kiment a szobából.
- Darla lassan befejezte az Andannal való beszélgetést, ami egyébként elég egyoldalúra sikeredett, majd odanyújtotta Gorkie-nak a telefont.
- 624
- - Július Andan önnel akar beszélni - mondta. Gorkie elvette a mobilt.
- - Nos? - szólt bele. - Ugye jól érzi magát? Igen? - Gorkie nevetett. - Még szép! Igen, én is fel vagyok dobva! Majd beszélünk! Üdv, Július!
- Gorkie elrakta a telefont, és Darlára nézett. Nem mosolygott.
- - Július Andan azt mondta, hogy nem kívánja a halálotad
- - szólt Darla. - Ha nekem nem hisz, hívja fel, és kérdezze meg őt. ^x
- - Volna égy kérdésem. Miért kellett kiirtani Grönland felszínéről az életet?
- - Az eső szlükségtelen a szigeten. Itt nincs technikai civilizáció, csak emberek vannak. Ha a világ átalakult, felmegyünk megnézni, é^ ha itt él valaki rajtunk kívül, az nem biztonságos.
- Gorkie bólogatott.
- - Az biztos. De most inkább beszéljünk ezekről - mutatott Gorkie az asztalon heverő telefonokra.
- - Ezeken keresztül irányítom a civilizációt - tájékoztatta Darla. - Kivéve ezt itt, ami más, mint a többi. Ezen a Gazdát hívom, vagy ő hív engem.
- Gorkie felemelte az első telefont a sorban. Alaposan megnézte. Volt egy nagy fehér gomb a felső lapján, a hangszóró mellett, és egy apró fekete kapcsoló a

DUNCAN SHELLEY végső háború

hátlap legalján.

- - Ez kinek a telefonja? - kérdezte.
- - A világgazdaság urának telefonja. Ő Bruno Weinberger
- - válaszolta Darla.
- Mostanra már egész jól összeszedte magát, és azt gondolta, hogy manipulációval el tudja érni, hogy életben hagyják, és megengedjék neki, hogy folytassa a munkáját.
- - Weinberger? Biztos? - kérdezte Gorkie kicsit fenyegetően.
- - Igen! - bólintott Darla. - Kis csíkok vannak az oldalán, azok alapján lehet megállapítani, hogy melyik telefon kié.
- - És ez Bruno Weinberger telefonja. Ha felhívom, ő veszi fel?
- - Igen, ha felhívja, ő veszi fel - biztosította Darla.
- 625
- - Akkor lássuk! - mondta Gorkie, és lenyomta a fehér gombot.
- - Csak én parancsolok neki, rajtam kívül senki - jegyezte meg Darla.
- Bejelentkezett Weinberger.
- - Weinberger!
- - Gorkie.
- Weinberger meglepődött. Ezen a telefonon csak Darla hívhatta.
- - És... ööö... ki maga? - kérdezte zavartan.
- - Csak Gorkie. -És... a Gazda?
- - Meghalt.
- Weinberger alig hitt a fülének.
- - Te jó Isten! - szakadt ki belőle. - Most mi lesz? Hogyan történt? Valami betegség? Vagy baleset?
- - Egyik sem - felelt Gorkie. - Erőszakos halál. Én öltem meg. Én vagyok az új Gazda, Weinberger. Köszönöm a munkádat, de többé már nincs rád szükségem. Le vagy váltva!
- Gorkie megnyomta a telefon alján található kis fekete gombot.
- A telefonba épített bomba felrobbant, és Weinberger feje beterítette az úszómedencéjét.
- Darla rémülten ugrott talpra.
- - Maga... maga... maga örült!!! - zihálta. - Maga örült! Mit csinált?!
- Gorkie a sarokba dobta Weinberger telefonját. Elvette az asztalról a következőt. Lenyomta a fehér gombot.
- - Ne csinálja! Ne csinálja! - könyörgött Darla halálra rémülve.
- - Itt Alexis Iliopulos! - hallotta Gorkie.
- - Itt meg Gorkie.
- Iliopulos teljesen meg volt döbbenve. Sose hallotta ezt a nevet.
- - Le vagy váltva! - mondta Gorkie, és felrobbantotta az erőszak-hálózat urának fejét is.
- 626
- Gorkie ezt a telefont is félredobta. A következő telefonért nyúlt.
- - Ne! Neeeeeu! - üvöltötte Darla. Az asztalhoz ugrott, hogy kitépje Gorkie kezéből a készüléket, de Gorkie hasba rúgta, amitől összecsuklott.
- Gorkie lenyomta a hívó gombot.
- - Itt Ralph Archer!
- - Gorkie. Nem kellesz, Ralph!
- Archer feje ezernyi darabra robbant szét. Gorkie ezi a telefont is félrehajította. Vette a következőt. Lenyomta a gombot.
- - Anthopy Valzano vagyok!
- - Már nem! - tájékoztatta Gorkie, és robbantott. Újabb telefon.
- - Vlagyimir Bolotov vagyok.
- - És én meg Gorkie. Viszlát! Bolotov feje rárobbant a sakkasztalra. Gorkie ezt a telefont is eldobta.
- Az utolsó telefon következett.
- - Ez a te Gazdád - állapította meg. - Tehát ő tud robbantani, de te nem.
- Gorkie félredobta a telefont.
- Darla össze volt törve. Lerombolták a nagy művét. A rendszer megsemmisült. Erőlködve, nyögve, zihálva feltápáskodott. Úgy nézett ki, mint aki ruhástul beállt a zuhany alá. Leült a székre. Próbált nyugalmat erőltetni magára, de nem ment.
- - Nos? - kérdezte Gorkie. - Szeretnél még valamit mondani, mielőtt kinyírlak?
- - Igen... ön átvette a hatalmat... - kezdte Darla. - Világos, így most már mindegyik hálózat felszabadult. Bármelyik az öné lehet. Akár több is. Akár... mindegyik.
- - Lássuk csak, milyen hálózatok vannak, hátha az egyik megtetszik! Erőszak, politika, média, gazdaság, ideológia. Ezek nem tetszenek. Szabadság-hálózat is van? - kérdezte Gorkie kemény hangon. - Nyilván nincs. Ez minden, amit mondani

DUNCAN SHELLEY végső háború

akartál?

- 627

- Fel tudom ajánlani a tudásomat - jelentette ki Darla komolyan. - Mérhetetlen tudással rendelkezem. Olyan tudással, amelyről nem is álmodik. El akar utazni a Marsra? En lehetővé tudom tenni. A Jupiterre vágyik? Azt is.

- Nem érdekel.

- Én mérhetetlen tudással rendelkezem.

- És mire mentél vele? - kérdezte Gorkie, és közben az ujja a fegyver ravaszára siklott. - Te vagy a történelem legkártékonyabb és legőrültebb embere! - Darla észrevette Gorkie mozdulatát, ijedten felugrott.

- Az embereket keményen kell fogni! Különben minden a káoszba hull! - üvöltötte.

- Te szegény bolond. Ül le! Darla visszaült a helyére.

- Nem dönthet egymaga ekkora tudásról! - kiabálta. - Nem hozhat ilyen horderejű döntést egyedül!!! Nem dönthet egyedül! Nincs joga egymaga döntést hozni egy ilyen horderejű ügyben, hát nem érti?!

- Gorkie a Galil csövét Darla mellkasa fellé fordította.

- Nincs neked semmi, ami engem érdekelne - mondta. Darla reszketett, mint akit a hideg ráz. Lenézett a padlóra,

- majd lassan fel Gorkie-ra.

- A jobb kezével a szemére mutatott.

- Amikor megszólalt, halk, bizalmas hangon beszélt, mint aki élete legnagyobb titkát árulja el. Mint aki az utolsó adut próbálja kijátszani.

- Ezek a szemek látták Krisztust a kereszten. Gorkie nem húzta meg a ravaszt. Darla folytatta.

- Ezek a szemek látták Néró császár írnokát, aki megírta a Bibliát. Ezek a szemek látták Nagy Sándor születését és halálát. Ezek a szemek látták az első piramis tervrajzát. Nem értheted, hogy mekkora tudással rendelkezem valójában! Nem értheted! Még nem! De használhatod. Bármire, amire akarod. Én olyan dolgokat láttam, amiről álmodni sem tudsz. Tizenhétézer éve élek egyfolytában, ebben a testben, láttam két őskort, láttam két vízőzönt, láttam fajokat kihalni, láttam fajokat

- 628

- megszületni, láttam kultúrákat feltűnni és megsemmisülni, láttam filmeket, melyeket egy olyan civilizációban készítettek, amely a legutolsó őskor előtt virágzott. Mutathatok neked ilyen filmeket. Mutathatok neked zenét, melyet tizenkétezer éve rögzítettek. Mutathatok neked egy múzeumot, benne autókat egy ősi világból, és mutathatok neked fényképeket és filmfelvételeket, hajdanvolt városokról.

- Amit Darla mondott, meglepte Gorkie-t. Mert el tudta képzelni, hogy mindez igaz.

- Higgy nekem, mert nem hazudok! Tudom, hogy van igazságsprumotok, hát vallass ki, és kérdezz, amit akarsz! Ne dobfel ennyi tudást!

- Gorkie nem mondott semmit, csak hallgatta Darlát. És Darla folytatta.

- Neked fogalmad sincs, hogy ki az én Gazdám! Ő nem emberi lény! Nem ennek a bolygónak a szülötte! Ez a bolygó csak egy börtön, ahová lerakják a legjobbakat és a legrosszabakat, azokat, akiket a legnehezebb féken tartani! Itt mindenki örök büntetését tölti. Innen nincs kiút. De én elviselhetővé tehetem az életet ezen a bolygón! Hagyd, hogy továbbra is maradjak, aki voltam! És akkor senki nem fog gyanút. És akkor senki nem jön ide. De ha engem eltávolítasz, azt börtönlázadásnak fogják majd fel, és eljönnek, hogy leverjék! És leverik. Ha kell, megsemmisítik a bolygót. Nem győzhettek! Ha engem elpusztítasz, azzal valójában nem mented a világot, hanem végveszélynek teszed ki! Én egy börtönfelügyelő vagyok, és csak végzem a munkám. Ha nem én, akkor majd más! Ki tudlak keresni a nyilvántartóból, és meg tudom neked mutatni, hogy ki voltál, mielőtt ezt a büntetést kaptad, és azt is, hogy miért. A lelkedet ki tudom keresni az adatbázisból! Láthatod a fényképeidet, és az életedet, amit éltél még a Föld előtt! Mindenkit ki tudok keresni! A társaidat is! Mindenkit! Minden valaha élt híres embert! Minden ember minden korábbi életét! Mindent! Ezek mind benne vannak a nyilvántartásunkban, amelyben...

- 629

- Gorkie három golyót lőtt Darla fejébe, és hármat a mellkasába.

- A szék felborult, Darla kigurult belőle, és még csúszott három métert.

- Kellemes lélekvándorlást, Darla!

- Gorkie felállt, és elindult az ajtó felé. Félúton járt, amikor kinyílt az ajtó, és belépett Mörjike. Észrevette Darla holttestét. Fájdalmasan elfintorodott.

- Gorkie... Úristen... ezt nem lett volna szabad! Darlának nem lett volna szabad meghálnia... Nagyon nagy bajban vagyunk! Anhaido és Vufír azt mondták,

DUNCAN SHELLEY végső háború

hogy már évezredek óta élnek, és hogy a Föld egy börtönbolygó, ők pedig börtönörök! Ha időről-időre nem jelentkeznek be, ideküldenek egy csapatot, hogy leverjék a börtönlázadást! Tényleg jönnek az idegenek! - hadarta Mörjike rémülten. - Most mit csináljunk?

- Gorkie megállt Mörjike előtt. Kedvesen rámosolygott.

- - Nyugalom, Mörjike! Nincs semmi probléma. Most menj, és keresd meg Anhaidót és Vufírt, és végezz velük.

- - De azt mondták, hogy...

- - Nem számít, hogy mit mondanak. Ezek hárman túl veszélyesek, túl kiszámíthatatlanok, nem tudjuk őket kiismerni és irányítani. A legjobb, amit tehetünk, ha megszabadulunk tőlük, most azonnal. És semmisítsétek meg a kihallgatási naplókat is.

- Mörjike nem értette.

- - De miért, Gorkie? Az igazságszérumot nem lehet átverni!

- - Mindent át lehet verni - mondta Gorkie szelíden. - Az egész csak önuralom kérdése. Én át tudom verni a hazugságvizsgálót. Azt hazudok, amit akarok, és a gép semmit sem jelez. Az igazságszérumot még nem tudom kijátszani, de nem kábulok el tőle teljesen. És erre az önfegyelemre bizonyosfajta meditációval jutottam el. Ki tudja, lehet, hogy Darlaék mást se tettek, csak meditáltak egész életükben!

- Mörjike nem nyugodott meg teljesen.

- - És miért biztos, hogy nem az úrból jöttek? - kérdezte. Gorkie a szanaszét heverő telefonokra mutatott.

- 630

- - Mert azokat ott Hossain és Mina Kalifi találta fel. Emberek. Nem úrlények. Még a kommunikációs berendezéseiket is emberektől lopták! Nincs semmiféle idegen technika! Darla, Vufír és Anhaido csak paraziták, akik rajtunk élősködnek, és amit csak látsz, azt mind tőlünk lopták. Semmijük sincs. Csak titkaik vannak. De, szerintem, ha szétszedjük ezt a bázist, végül már titkaik sem lesznek.

- Mörjike megnyugodott.

- - Valóban elég hihetetlen, hogy a világon uralkodó idegen lények üres kézzel jöjjenek a Földre - vélekedett, majd nagyot sóhajtott. - Másodszor dőlök be az ufós meséjüknek. Qrülök, hogy téged nem ilyen könnyű átverni!

- I - Nagymester vagyok. Ez a válasz mindenre - affektált Gorkie. yvlörjike elmosolyodott.

- V kezdés hasonlítani Damienre - mondta.

- Nevettek. Elindultak az ajtó felé. Gorkie hirtelen megtorpant, és elkomolyodott. Otthagyta Mörjikét, és visszarahant Dariához. Belelötölte hullába az egész tárat a 7,62-es puskájából, majd tárat cserélt, előhúzta a kését, és levágta Darla fejét. A fejet a helyiség legtávolabbi végébe dobta.

- Mörjike elképedve nézte a jelenetet.

- Gorkie csatlakozott hozzá, és mintha semmi sem történt volna az imént, megszólalt.

- - Akkor menjünk, és nézzük meg a többieket! Mörjike a lefejezett tetemre mutatott.

- - Ez miért volt szükséges? - kérdezte.

- - Csak a biztonság kedvéért - válaszolta Gorkie. - Az biztos, hogy nem úrlények, de lehet, hogy vámpírok.

- Mörjikének elkerekedett a szeme.

- - És mi utal erre?

- - Sehol sem látok kereszteket.

- Mörjike különös arcokat vágott, majd mindkettőjükből egyszerre tört ki a nevetés. Elindultak a vallatószoba felé.

- 631

- - Csak a biztonság kedvéért, Mörjike! Annyi felfedezés született és annyi mindent rejtettek el, hogy talán tényleg ezer évek óta élnek. Miért ne? És ha így van, ki tudja, hogy mitől halnak meg teljesen? Úgyhogy maradjunk ennyiben: a biztonság kedvéért levágjuk a fejüket is, és ha találunk valahol fát, karót döfünk a szívükbe.

- - Nos... - gondolkodott el Mörjike. - Ártani nem árthat!

- - Erről van szó! - értett egyet Gorkie. - Nyírjunk ki mindenkit, azután hívjunk erősítést a tengerről, és kutassuk át ezt a kócerájt, forgassuk fel, bontsuk szét a falakat, és tárjuk fel minden titkát, hogy ennek a három bolondnak még titkai se maradjanak!

- 632

- HARMINCHARMADIK FEJEZET

- 1.

- NETSUKE TOWER

- MANHATTAN, NEW YORK

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Január 12., péntek, 12 óra 00 perc
- A víz már csak hat méter magasan állt Manhattan utcáin. Az emberek csónakokkal közlekedtek. Több ezer halottat szedtek ki a vízből és az épületekből. Romok mindenfelé, amerre csak a szem ellátott.
- És mégis...
- Volt valami különös, szívet melengető béke a világban.
- Mintha fényesebb lenne a Nap.
- Mintha tisztább lenne az ég.
- Mintha több lenne az élet.
- A Netsuke Tower kiállta az elemek tombolását. A felsőbb emeleteken már folyt a munka, a cégek az alkalmazottaikat keresték, megbecsülték a károkat, új lehetőségek után néztek. A legfelső emeleten, Joshi Masada irodájában összegyűltek néhányan, akiknek nagy szerepük volt az újjászületésben. A hatalmas, frissen mosott ablaktáblák közelében foglaltak helyet, mert a hosszú elzártság után szomjazták a természetes fényt.
- - A legfelsőbb kaszt megszűnt létezni, hálózataik felbomlottak. A CIA, az NSA és a Hattori Klán néhány külföldi kémszervezet segítségével bemerte, felkutatta és likvidálta Alexis Iliopoulos, Bruno Weinberger, Anthony Valzano, Vlagyimir Bolotov és Ralph Archer kapcsolatait, és teljesen felgöngyölítették és megszüntették hálózataikat. A legfelsőbb kaszt valamennyi végrehajtó kapcsolatát felkutatták, és likvidálták. A himalájai kolostorban elrejtett találmányokat és felfedezéseket megtalálták - foglalta össze George Enfield, az Egyesült Államok elnöke.
- 633
- Enfield boldog és elégedett volt, és erre meg is volt minden oka. A lánya épen és egészségesen került elő; még tolószékben ült, de már nem volt béna, és hihetetlen iramban javult az állapota; és tudta magáról, hogy az elnökök közül ő a legszerencsésebb, mert tanúja volt az elnyomás megszűnésének. Sőt, nemcsak a tanúja volt, de tevékenyen részt is vállalt benne.
- - Megbeszéltük, és Július is leírta a könyvében, hogy a legfelsőbb kaszt szükséges, mert a civilizáció egy szervezet, és szüksége van vezetésre, hogy ne omoljon össze - folytatta az elnök. - A vezetésnek nem kell rossznak lennie, nem kell zsarnokinak lennie. Egy vállalat igazgatói posztja a vállalat legfontosabb posztja, mert az igazgatóhoz futnak be az információk, ő ismeri az összes tervet, és ő koordinálja a vállalat működését. Az igazgatónak nem az a dolga, hogy parancsolgasson, és elherdálja a vállalat vagyonát. Szükséges egy igazgatói tanács a civilizáció élére, amely összegyűjti az információkat, megfogalmaz egy mindenki számára kívánatos jövőt, megtervezi az oda vezető utat, és koordinálja az embereket, hogy a jövő meg is valósuljon. Ez mindannyiunk számára világos. A kérdés azonban az, hogy ez az új legfelsőbb kaszt kiket foglaljon magába. Szavazzunk meg? Az nem lenne jó. Akkor minden attól függne, hogy ki a legszimpatikusabb, és nem attól, hogy ki a legalkalmasabb.
- - Én javasolnám Masada urat - szólalt meg Donovan. Úgy érezte, ezzel tartozik Masadának.
- - Köszönöm önnek a bizalmat, Donovan úr, de nem vállalhatok el egy ilyen pozíciót - utasította vissza a javaslatot Masada. - Nem hiszem, hogy elfogadható lenne a személyem.
- - Én viszont azt gondolom, hogy ön alkalmas vezető - vetette ellen Donovan.
- - Egy konzern vezetője vagyok, nem pedig sok milliárd ember vezetője. Igazgatóként követhetek el hibákat, végül is ez az én cégem. A legfelsőbb kaszt tagjaként egyetlen hibám sem lehet, mert az végzetessé válhat. Magam inkább az elnök urat javasolnám.
- 634
- - Nem, nem, nem! - ingatta a fejét az elnök. - Ez igazán nem nekem való feladat! Nemzetközi szinten aligha fogadnák el a jelenléteimet a legfelsőbb kasztban. Az arab világ biztosan nem, efelől nincsenek kétségeim. De tudok egy embert, aki maximálisan alkalmas, és aki ellen egyetlen nemzetnek sem lenne kifogása - az elnök Andanra mutatott. - Július! O a mi emberünk!
- Andan szinte ijedt képet vágott.
- - Nem, én biztosan nem! - mondta a fejével és a kezével is nemet intve. - Egyetlen porcikám sem kívánja ezt a pozíciót! Még a gondolatától is kiráz a hideg! Mindenki azt mondaná, hogy/erre ment ki ez az egész! Én nem akartam Darla helyére állni! Nem ezért kezdtem ebbe bele! Higgyék el, abszolút alkalmatlan vagyok arra, hogy a legfelsőbb kaszt tagja legyek! Viszont ismerek valakit, aki képes lenne a legfelsőbb kasztot vezetni, és akire gondolkodás nélkül, nyugodt szívvel rá-bíznék egy ekkora hatalmat. Gorkie! Azt hiszem, Gorkie-nál keresve sem találnánk jobbat!
- Gorkie nevetett. Megrázta a fejét.
- - Én ninja vagyok. Erre születtem, ilyen a természetem. Nem tudok másképpen

DUNCAN SHELLEY végső háború

élni, csak ezen az egyetlen módon. Másfajta életbe belefulladás. Halálra unnám magam. Nem, nem! Én Jonin vagyok, és nem igazgató vagy államelnök! Egészen más műfaj.

- - És ha nem maga lenne a legfelsőbb kaszt egy személyben, hanem mondjuk a Kunoichi Klán lenne a legfelsőbb kaszt? - kérdezte Andan.

- A Kunoichi Klán jól derült a képtelen ötleten.

- - A ninják láthatatlanul élnek - magyarázta Damien. - Ez a lételemünk! És az új legfelsőbb kaszt nem lehet láthatatlan! Olyan már volt. És nem vált be.

- - És a másik Masada úr? - fordult Donovan Momochihoz.

- - Én? - csodálkozott el Momochi. - Én ugyanazt tudnám elmondani, mint Gorkie. A nyilvánosság nem nekem való. És ön, Donovan úr? Tudjuk, nem volt egy szent, de határozottan megjavult.

- 635

- Donovan is a fejét ingatta.

- - Az én helyem a CIA élén van! - jelentette ki. - Ebben a minőségemben tudnék a legjobb lenni. Nem vállalhatom el ezt a posztot. Az nem lenne becsületes a részemről, mivel tudom, hogy nem lennék jó benne.

- Gorkie komoly arccal nézett körbe, majd felállt.

- - Nos, úgy tűnik, senki sem vállalja - állapította meg. - Ezért az lesz a legjobb, ha nem önkéntes alapon kezeljük ezt a feladatot. Hanem egyszerűen kijelöljük a vezetőket, ők pedig elvállalják. A rátermettség dönt, semmi más. Egy ilyen pozíció nem kedv kérdése. Valakinek el kell vállalnia, és kész. Elég nevetséges, hogy akkor vallunk kudarcot, amikor már győztünk.

- Senki nem szólt, de mindannyian egyetértettek benne. Elég furcsa volt, hogy senki nem akarta elvállalni.

- - Ezért én most kijelölöm azt az embert, aki a legfelsőbb kasztot fogja vezetni - mondta Gorkie. - És mivel egészen biztos, hogy mindenki egyetért majd velem, nincsen apelláta. Az alkalmasságot, és csakis az alkalmasságot figyelembe véve, én a legfelsőbb kaszt élére a következő személyt jelölöm: Ashiko!

- Ashikónak elkerekedett a szeme. Felugrott az ülőpárnáról.

- - Én? - mutatott magára hitetlenkedve. - De hát... még csak kilencéves vagyok, és én legyek a világ ura? Azt se tudom, mihez kezdjek! Most mit csináljak?

- Ekkorra már mindannyian nevettek, és Ashiko végre rájött, hogy Gorkie csak viccelt, és ő is kacarászni kezdett.

- Ez a kis vidámság jól tett nekik, közvetlenebbé vált a társalgás, és könnyebben belátták, hogy valakinek tényleg muszáj elvállalnia a posztot, mert nem lehet másképp. És szavazásra sem bocsáthatják, mert akkor évekig fognak vitázni rajta, és semmit sem fognak elérni.

- - De legyünk komolyak, és döntsünk - indítványozta Gorkie, és erre mindenki elkomolyodott. - Mindannyian tudjuk, hogy Július a legalkalmasabb a legfelsőbb kaszt vezetésére. Tehát Július lesz a vezetője és kész.

- 636

- - Nem lehetek én a vezetője! - jelentette ki Andan. - Nem ezért csináltam.

- - Elhiszem - mondta Gorkie. - De nem is ez az oka annak, hogy ön a legalkalmasabb.

- - Még a könyvemben is leírtam, hogy nem akarok Darla helyére állni, és nem is fogok! - érvelt Andan. - Leírtam! Ragaszkodnom kell hozzá!

- - Nem kell ragaszkodnia egy hibához. Leírta, na és? Legfeljebb lesz egy valótlanítás a könyvben! Annyi még belefér. Te-, hát ön lesz a legfelsőbb kaszt vezetője. Legalábbis egyelőre. És majd meglátjuk! Lehet, hogy beválik, és lehet, hogy nem! Ha nem, leváltjuk, de most akkor is kell valaki erre a posztra, és nem szavaztathatjuk meg a világgal, hogy kit szeretne, mert a világnak fogalma sincs, hogy mivel jár ez a poszt, és hogy ki az, aki alkalmas, és ki az, aki nem. Tehát maga a legfelsőbb kaszt vezetője, és kész. És én tudom, Július, hogy jól fogja csinálni.

- Andan még ellenkezett egy kicsit, de azután meghajolt az érvek előtt, és kénytelen-kelletlen elvállalta a legfelsőbb kaszt vezetését.

- - Rendszerben, ideiglenesen vezetem a legfelsőbb kasztot - mondta Andan. - És mi lesz akkor, ha olyanná válok, mint Darla?

- - Nos, tudja, van ez a játék, melyet lélekvándorlásnak neveznek - kacsintott rá Gorkie.

- Andan elmosolyodott.

- - Na jó, rendszerben - egyezett bele. - De egyedül nem akarom, szükségem volna egy társra. És tudom, hogy egy ninja nem ehhez a fajta élethez szokott. Ezért én Joshi Masada urat szeretném társnak a legfelsőbb kaszt élére.

- Gorkie Masadához fordult.

- - Joshi, megkérlek rá, hogy ideiglenesen vállalja el - mondta. Masada két percig gondolkodott, majd biccentett.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- - Rendben. Ideiglenesen elvállalom. Ez azt jelenti, hogy nem tarthatom meg a céget. Kérlek, fogadd el ajándékba
- 637
- a Masada Konszernt. Nevezd át, és bízd az igazgatótanácsra. Ok jól fogják vezetni, te pedig megmaradsz a háttérben, mint tulajdonos.
- - Köszönöm az ajándékot, Joshi - hajolt meg Gorkie Masada felé. - Vigyázni fogok rá. És ha egyszer elhagyod a legfelsőbb kasztot, neked ajándékozom a céget.
- Masada biccentett.
- - Legyen így.
- 2.
- THE DORCHESTER HOTEL
- LONDON
- Január 14., vasárnap, zónaidő: 19 óra 58 perc
- Edmond Hinkler, a Japánellenes Liga elnöke körözés alatt állt az Egyesült Államokban, ezért áttelepült Európába, új papírokat vásárolt, és elkezdte újjászervezni a japán nagytőkések elleni hadjáratát. Visszavonult az üzlettől, és életét teljesen a harcnak akarta szentelni.
- Hinkler kibérelte a felettébb elegáns és méregdrága The Dorchester elnöki lakosztályát, hogy találkozhasson a londoni alvilág fejével, akinek a hatalma ugyan erősen megcsappant az elmúlt néhány napban, de még mindig rengeteg elmebeteget ismert, akik pénzért bármit megtettek volna.
- A találka este kilencre volt megbeszélve. Hinkler már készülődött. Befejezte a zuhanyozást, és hófehér fürdőköntösében átsétált a nappaliba, ahol egy hatalmas laptévén éppen a BBC másora ment. Hinkler jól érezte magát, dúdolgatott, és optimistán nézett az esti találkozó elé. Kielemezte eddigi munkássága kudarcait, és arra a megállapításra jutott, hogy azért szenvedett kudarcot, mert túl sokat finomkodott, és csak manipulálta a szálakat, ahelyett hogy az erőszak eszközéhez fordult volna, ami sokkalta gyorsabb és biztosabb, mint a manipuláció.
- A tévében elkezdődött a híradó. Hinkler kíváncsi volt, mi folyik a nagyvilágban, ezért megállt a fantasztikus hófehér
- 638
- bőrkanapé és az erkélyre vezető csodálatos, kétszárnyas antik ajtó között, és a tévét figyelte.
- - Újjáalakult a legfelsőbb kaszt! - mondta a hírolvasó hölgy. - Azt ígérik, semmiben sem fognak hasonlítani a régihez. Erre biztosíték Július Andan, aki hosszas rábeszélés után elvállalta a legfelsőbb kaszt vezetését. Andan nyitottságot és áttekinthetőséget ígért. Az új legfelsőbb kaszt kéttagú lesz, Andan úr társa az ismert japán üzletember, Joshi Masada, aki a kezdetektől fogva részt vett az elnyomás elleni harcban.
- Hinkler kővé dermedt.
- Ezt egyszerűen nem volt képes elhinni.
- Csak állt ott az erkélyajtóban a tévével szemben, és megbomlott az elméje.
- Ugrálni kezdtek az arcizmai, és furcsa, összefüggéstelen halandzsába kezdett, majd felüvöltött, összekarmolta az arcát, azután remegve kinyitotta az erkélyajtót, a korláthoz sétált, és átvette magát.
- Amikor becsapódott az utca kövébe, szörnyethalt.
- 3.
- A LEGFELSŐBB KASZT KÖZPONTJA
- WASHINGTON D.C.
- Január 20., szombat, 18 óra 00 perc
- Az új legfelsőbb kaszt egy hatalmas áruház épületébe költözött be, amelyet a tulajdonosa el akart adni, és amit Masada megvásárolt tőle. A háromemeletes, kétszázézer négyzetméter alapterületű épület kellő távolságra helyezkedett el a kormányzati negyedtől, ezzel is jelezvén, hogy nem tartozik a világ egyetlen kormányához sem. A védelmet Momochi szervezte meg, védelmi gyűrűket hozott létre az épület körül, és az épületben is eltérő biztonságú zónákat alakítottak ki. A legfelsőbb kaszt még nem kezdte meg igazán a munkáját, egyelőre az épületet alakították át, és vették fel a személyzetet. Jelentkező volt bőven.
- 639
- - Kétezer telefonvonalunk lesz! - mutatott végig Andan az óriási termen, ahol majd a telefonkezelők ülnek, és fogadják a világ minden tájáról érkező hívásokat. - A kommunikáció a legfontosabb! Az a lényeg, hogy minden szükséges információ beérkezzen, amikor kell, és eljusson ahhoz, akire tartozik.
- Gorkie Andan mellett állt. Felnézett Andanra, és elmosolyodott.
- - Szerintem maga ezt az egészet élvezi. Andan is mosolyra húzta a száját.
- - Lehet - mondta. - Nem ijesztő ez egy kicsit? Iszonyatos hatalom ez.
- - Én nem tartom ijesztőnek a hatalmat. A hatalom hiányát már inkább.
- Gorkie mögött ott várakozott Zoe, Damien, Nadya, Nicole, Mörjike és Shana.

DUNCAN SHELLEY végső háború

Andan feléjük fordult.

- - Ugye, nem búcsúzni jöttetek? - kérdezte reménykedve.
- - Búcsúzni jöttünk - világosította fel Gorkie. - Itt az idő, hogy eltűnjünk. Már hiányzik az a fajta élet.
- - Nem kell elmenniük, Gorkie! Itt lenne elég munkájuk!
- - Sosem szerettünk dolgozni. Távoznak, Július!
- Gorkie Andanhoz lépett, és megölelte. Andannak elszorult a szíve.
- - Mindent köszönök maguknak, Gorkie. A segítségük nélkül rég elbuktam volna.
- - Tudom. Ennek így kellett lennie. Hálás vagyok, amiért értelmet adott az életünknek.
- Szétváltak. Andan nagyon szomorú volt. Még sohasem volt olyan szövetségese, mint akik előtte álltak.
- - Még látjuk egymást? - kérdezte.
- - Igen - felelte Gorkie. - Ha kellünk, csak fújja meg a varázssípot, és jövünk
- Gorkie egy különös formájú telefont nyújtott át Andannak. - Ezen el tud minket érni, bármikor.
- Andan átvette a telefont.
- - Hossain és Mina Kalifi? - kérdezte.
- - Igen. Az ő találmányuk. Hívjuk egymást, Július!
- 640
- - Így lesz! - ígérte Andan.
- Gorkie Andanra mosolygott, azután elindult az ajtó felé.
- A ninják sorban megölelték Andant, majd kimentek a teremből.
- Andan egyedül maradt. Könnybe lábadt a szeme. Lehajtotta a fejét. A feleségére gondolt, meg a szüleire, és erre a képtelen harcra a legfelsőbb kaszt ellen. Sohasem hitte el, hogy Darlát le lehet győzni. Még akkor sem, amikor a grönlandi bázison járt, és látta a holttestét.
- Sőt, még most sem tudta elhinni.
- Felnézett. Megtörölte a szemét. Arra gondolt, talán évekre lesz szüksége, hogy igazán megszokja a gondolatot, hogy győztek, és nincs többé elnyomás a földön.
- Nevetni kezdett. Szabadnak érezte magát. Elindult az ajtó felé, ment, hogy arra használja a szabadságát, hogy valami óriási dolgot vigyen véghez.
- Joshi és Momochi Masada meghajoltak a Kunoichi klán felé, a ninják viszonzták a meghajlást. Mariko, Ashiko és a klán beszálltak a helikopterbe, amely az udvar közepén állt. Mörjike ült a pilótaülésbe, Nicole mellette foglalt helyett. Gorkie behúzta az ajtót, és intett, hogy mehetnek.
- A rotor forogni kezdett. A helikopter a levegőbe emelkedett.
- Gorkie az ablakon át nézte, ahogyan távolodnak az új legfelsőbb kaszt központjától.
- - Mit gondolsz, Gorkie? - kérdezte Zoe.
- - Jó előérzeteim vannak.
- 4.
- A CSENDES-ÓCEÁN LÉGTERÉBEN
- Január 21., vasárnap, zónaidő: 11 óra 38 perc
- Egy Falcon 2000-es business jet repült az óceán felett, kétezer méter magasan. A gépet Mariko vezette. A Kunoichi klán az utastérben búvárfelszerelést öltött magára, majd az ejtőernyőket is felcsatolták.
- 641
- - Készen vagytok? - nézett végig Gorkie az emberein. Mindegyikük bólintott.
- Gorkie a pilótafülke ajtajának közelében állt. Bekopogott, majd benyitott.
- - Már mentek? - kérdezte Ashiko hátrafordulva a másodpilóta ülésében.
- - Igen, Ashiko! Nagyon örülök, hogy megismertelek! Fantasztikus vagy!
- - Köszönöm, Gorkie jonin! Büszke vagyok rá, hogy találkozhattam veletek!
- Gorkie megsimogatta Ashiko arcát.
- - Nagy jonin leszel, meglátod! Biztosan összefutunk még! - Gorkie megérintette Mariko vállát. - Mariko! Köszönöm a segítségedet!
- - Bármikor, Gorkie Jonin! - szólt hátra Mariko a válla felett.
- - Most kinyitjuk a hátsó ajtót! Készüljete fel a korrigálásra! - mondta Gorkie.
- - Készen állunk! Mehettek!
- Gorkie becsukta az ajtót. Intett Damiennek. Damien kinyitotta az ajtót. A gép billegni kezdett, de Mariko hamar vissz-szanyerte az uralmát a repülőgép felett.
- Gorkie ismét intett. A ninják sorban kiugrottak az ajtón, ő legutoljára.
- Mariko kört írt le a levegőben, hogy vethessen egy pillantást a klánra.
- A hét ninja szabadesésben zuhant az óceán felé. Ötszáz méterrel mindannyian ernyőt nyitottak.
- Száz másodperccel később megérkeztek a vízbe. Leoldották az ernyőiket, és alámerültek.
- 642

DUNCAN SHELLEY végső háború

- EPILOGUS
- 1.
- A LEGFELSŐBB KASZT KÖZPONTJA
- WASHINGTON D.C.
- Január 25., csütörtök, 11 óra 45 perc
- Az elnyomás nem létezett többé a földön. Csak az elnyomás öröksége: fájdalom, hazugságok, örület. De már felsejlett egy olyan jövő képe, amelyben mindez már nem része az emberiségnek.
- Az új legfelsőbb kaszt hétfőn kezdte meg munkáját. A központban négyezer ember dolgozott éjjel-nappal. Masadanak és Andannak azóta egy perc szabadideje sem volt. Mindketten úgy tartották önmagukról, hogy rengeteg munkát képesek elvégezni, ha szükséges, ezek ellenére nagyon össze kellett szedniük magukat, hogy bírják az iramot. Időről időre hivatalos látogatók érkeztek a világ minden tájáról. Andan és Masada tárgyalta és egyeztetett velük, vagy csupán fogadta a látogatók jókívánságait.
- Andant száznégyszáz ország tüntette ki, magas rangú kormánykitüntetésekben és számtalan egyéb elismerésben részesítették, és annyi köszönőlevelet kapott magánemberektől, hogy egy rövid időre megbénult a posta, mert nem tudták kezelni a levéláradatot. Ezt azzal oldották meg, hogy az Andannak szánt leveleket a többi küldeménytől külön kezelték, más épületben, más járművekkel, más alkalmazottakkal. Az Andan iránti érdeklődés és hála az internetet is megrázta, nem is beszélve a telefontársaságokról. Andan és Masada legnagyobb problémája egy olyan kommunikációs rendszer felállítása volt, amely egyszerűvé teszi a legfelsőbb kaszthoz beérkező és az onnan tovább induló kommunikációt. Ezt a problémát meg is oldották, oly módon, hogy pontosan meghatározták, hogy egy adott típusú kommunikáció
- 643
- kihez tartozik és kihez nem, és mindenki csak azzal az információval törődött, ami hozzá tartozott.
- Andan háromnegyed tizenkettőre várta Donovan egy negyedórás, félhivatalos megbeszélésre. Az igazgatói kávézóban ültek le beszélgetni. Ez egy harminc négyzetméteres helyiség volt a legfelső emeleten, melynek üvegből volt a teteje, és ahová csak Andan és Masada járt, senki más.
- - Hogy vannak a sérülései? - kérdezte Donovan.
- Az egyetlen asztal két oldalán foglaltak helyet. Andan teát, Donovan kávét ivott. Donovan irattáskáját a szék lábához támasztotta.
- - Már csak néhány heg emlékeztet a merényletekre - felelte Andan. - Jól vagyok, nincs semmi bajom, nem törődöm a sebekkel. Ezt az orvosomra bízom, aki két-három naponta megvizsgál, amíg teljesen fel nem épülök. És ön, William? Hogy van, mint mindig?
- - A főhadiszállás romjait már eltakarítottuk, ezzel végeztünk, berendezkedtünk az ideiglenes épületeinkben, és a tervrajzon dolgozunk. Még nincs végleges terv a főhadiszállásról - tájékoztatta Donovan.
- - A CIA fontos és hatékony szervezet lehet, ha eltűnik belőle a korrupció és az ideológia - mondta Andan. - Ha bármilyen segítségre van szüksége, megkapja, csak szóljon.
- - Köszönöm, Július - biccentett Donovan. Ivott a kávéjából, közben elnézte a várost az ablakon keresztül. - Amióta nincs Darla, fényesebben süt a nap, nem gondolja?
- - Talán - mondta Andan nevetve. - De talán csak jobban érzékeljük.
- Donovan bólogatott, hogy ez lehetséges.
- - Észrevettem, hogy megváltoztak a hírek a médiában.
- - Igen, ez így történt - helyeselt Andan. - Korábban a médiának az volt a funkciója, hogy felzaklassa, és stresszben tartsa az embereket, meg hogy hazugságokkal tömje őket. De ennek vége. Csak olyan hírek kerülhetnek napvilágra, amelyek vagy tényleg közérdekűek, vagy bátorítják, megnyugtadják az embereket. Ha valahol történik valamilyen
- 644
- katasztrófa, a hírt eljuttatjuk mindenkihez, akihez tartozik, vagyis mindenkihez, aki tud valamit tenni. Másoknak minek tudni róla? Csak felzaklatja őket a dolog. Azt hallotta, hogy a nyilvánosság előtt fogják tesztelni a pszichiátria és a pszichológia eljárásait, önmagukban, és az igazi és eddig elnyomott humán tudománnyal összevetve? És ez a pszichiátria és a pszichológia végét jelenti.
- - Ez biztos? - kérdezte Donovan.
- - Igen. Mert itt vagyok. Senki nem fogja manipulálni az eredményeket, ezt megígérem.
- - Miért nem tiltják be egy rendelettel?
- - Mert az erőszak lenne. És az ellenállást váltana ki. Sokan még mindig nem

DUNCAN SHELLEY végső háború

tudják, hogy van valami baj, méghozzá nagyon nagy baj ezekkel a tanokkal, és amíg nem tudják, nem fognak egyetérteni a megszűnésükkel. Az egyetértés a lényeg, nem az erő.

- Donovan egyetértően bólintott. Megitta a kávéját, idegesen fészkelődni kezdett.

- - Ön azt mondta, hogy a börtönnek nincs semmi értelme - kezdte Donovan. - A börtön csak érzelmi indokok alapján elfogadható, észérvet nem tudunk mellé állítani. Azt mondta, hogy a börtönbüntetés bosszú, és nem megoldás a bűnözésre. Mert a büntetés nem teszi semmissé a bűnt, csak a jóvátétel.

- - Igen, így van - bólogatott Andan. - Bármit jóvá lehet tenni. Még a gyilkosságot is, hiszen az embereknek csak a testük hal meg, de ők maguk jönnek vissza, ugyanide. Ha valaki elkövet egy bűncselekményt, és ezért élve eltemetik, akkor mi értelme megbánni? Mi értelme megjavulni? Mi értelme felismerni a személyes felelősséget? Minek? Képzeld el, hogy egy nap rádöbben egy s másra, ott bent a rácsok mögött, és már nem bűnöző többé, de sajnos még tíz évig ott kell élnie a börtönben. Érdekes lehet! Aki még nem örült meg teljesen, annak lehetővé kell tenni, hogy jóvátegye a bűneit. A dogmatikus törvényeknek sincs értelmük. Az élet kioltása jó vagy rossz? - Andan felhúzta a vállát. - Néha jó, néha rossz. Akkor most minden esetben végezzük ki vagy

- 645

- tessük el élve azt az embert, aki kioltotta valakinek az életét? Gorkie megölte Darlát. Képzeld el, ha emiatt kivégeznék!

- Donovan látta, hogy Andan mosolyog, és kellőképpen jókedvű, ezért összeszedte magát, az ölébe vette az irattáskáját, és egy hatoldalas írományt vett ki belőle. Átnyújtotta Andannak.

- - Nekem sok bűnöm van - mondta Donovan, miközben Andan átvette az összetűzött lapokat, és elkezdte olvasni a szöveget. - De megváltoztam. Nem akarok börtönbe menni, nem akarom, hogy élve elássanak. Cselekedni akarok, jót tenni, erősíteni a világot.

- Andan átfutotta az anyagot. Donovan leírta benne, hogy Vietnamban amerikai, fegyvertelen békeaktivistákat ölt meg, hogy az ő parancsára vetettek be Ebolát Alaszkában, az ő parancsára csalták csapdába Másadat, és kínozták meg Gorkie-val együtt.

- - És ez még nem minden - mondta. - De pillanatnyilag ezeket tartom legfőbb bűneimnek.

- Andan letette a lapokat az asztalra, és felnézett Dono-vanra.

- - Ezek elég súlyos bűnök.

- - Igen, azok. És szeretném jóvátenni őket. Kitaláltam néhány dolgot, amit megtehetnék, hogy ismét teljes jogú tagja lehessenek a világnak. Ezeket tényleg meg tudom tenni, és meg is akarom tenni. Leírtam, hogy mire gondolok - Donovan az irattáskájából elővett egy összefűzött lapokból álló írást, és átadta Andannak. Az anyag öt centi vastag volt.

- Andan elmosolyodott, amikor átvette a súlyos írományt.

- - Ugy látom, komolyan gondolja! - jegyezte meg.

- - Komolyan gondolom - jelentette ki Donovan elszántan. Andan belelapozott, megnézte, hány oldalas: 617 oldal.

- Itt-ott beleolvasott.

- "A személyes kellemetlenségeket és veszélyt figyelmen kívül hagyva, nyilvánosságra hozok minden leleplezést, amelynek dokumentumai megtalálhatók a CIA archívumában."

- 646

- "Megkeresem azoknak az aktivistáknak a hozzátartozóit, akiket megöltem Vietnamban, és megteszek mindent, ami tőlem telik, hogy elérjék a legfontosabb álmaikat." "Sem fenyegetés, sem megvesztegetés, sem a közvetlen és valódi életveszély nem fog eltéríteni attól, hogy a CIA-t megtisztítsam, és megtartsam tisztának." Andan összecsukta a könyvet.

- - Ezt végigcsinálni évekig fog tartani - állapította meg.

- - Tudom. De ez a kötelességem. Végigcsinálom.

- - Rendben. Elfogadom - mondta Andan, és a kezét nyújtotta.

- Donovan megkönnyebbülten sóhajtott fel, és kezét fogott Andannal.

- - Köszönöm, Július!

- 2.

- REJTEKHELY

- HAWAII, HAWAII-SZIGETEK

- Január 26., péntek, zónaidő: 09 óra 41 perc

- A Kunoichi Klán a teraszon gyűlt össze, hogy elfogyassza közös reggelijét. A víz még mindig magasabban állt, mint szokott, így a tengerpart csupán harminc méterre volt a terasztól. A ninják ovális asztal ültek körbe fonott kerti fotelokban. Mörjike előtt laptop feküdt az asztalon, amely összeköttetésben állt

DUNCAN SHELLEY végső háború

a biztonsági szoba vezérlőpultjával. Mindenki a helyén ült, már csak Damien hiányzott.

- Nyílt az ajtó, és megjelent Damien két tálcával a kezében.
- - Arra gondoltam, miért ne kezdhetnénk a fagyival? - jelentette be, miközben lepakolta a tálcákat.
- - Kiváló ötlet! - állapította meg Zoe, aki sosem vetett meg egy kis fagyaltot.
- - Nyam-nyam! - szólalt meg Shana csillogó szemekkel. Damien megfenyegette az ujjával.
- - Shana, ezért a beszólásért te kapsz utoljára!
- - Már megint? Mindig ez van! - panaszkodott Shana.
- 647
- - Elsőként természetesen a nagymester kap! - mondta Damien, és néhány gombóc fagyaltot tett Gorkie fagyaltos kelyhébe.
- - Ó, köszönöm! - hajolt meg Gorkie.
- - Igazán nincs mit!
- - Most én jövök? - kérdezte Mörjike reménykedve.
- - Nem, most Nadya következik, mert ő ül Gorkie mellett! - tájékoztatta Damien.
- - De én is mellette ülök! - említette Zoe.
- - Ez igaz, de te az óra járásával ellentétes irányban ülsz mellette!
- Zoe a fejéhez kapott.
- - Micsoda érvelés!
- - Azért én kapok másodiknak, mert én most is szolgálatban vagyok. Én vigyázok rátok! Ezért nekem jár másodiknak a fagy! - sorolta Mörjike.
- Damien úgy találta, hogy ez igaz, ezért Mörjikének adott másodiknak, aminek Mörjike nagyon örült.
- - Akkor most jön Nadya!
- - Köszönöm, uram! - biccentett Nadya, amikor Damien telepakolta a fagyaltos kelyhét.
- - Részemről a szerencse! - mondta Damien valamiért. Most Nicole következett.
- - A csodás Nicole!
- - Drága vagy, Damien! - simogatta meg Nicole Damien hátát.
- - Intellektuális társaságban kerüljük a nyilvánvaló tények kijelentését - vetette oda Damien affektán.
- - Jaj, már megint kezdi! - kiabált Mörjike. Damien megállt, és végignézett a többiekben.
- - Ez a jeges műredek olyan, mint aki készítette: az ember mind a tíz ujját megnyalja utána! - jelentette be.
- Ezen mindenki nevetett.
- - Nem tudom, hogy vagytok vele, de nekem déjá vum van! - jelentette ki Mörjike.
- - Nekem meg hányingerem! - tette hozzá Nadya.
- 648
- - Nem tudjátok elviselni az igazságot! - mondta Damien, majd kikerülve Shanát, Zoét kínálta meg fagyival. - A gyönyörű kis Zoe!
- - Ez a teljes nevem! - nevetett Zoe. - Koszi, kis Damien!
- - Nagyon szívesen! - Damien visszatért Shanához. - És akkor legvégül a Shana is kap.
- - Ideje volt! Egyébként köszike!
- - Hívjon máskor is! - mondta Damien, majd leült a helyére, és magát is megkínálta.
- Egy percig csak a fantasztikus fagyaltot, a napsütést és a lány szellőt élvezték.
- - Nos, gazdagabbak lettünk néhány egzotikus érzéssel! -szólalt meg Gorkie. - Például, amikor azt hittük, hogy egy idegen faj elfoglalja a Földet, az érdekes érzés volt!
- - Emlékszem rá - mondta Zoe. Amikor a tévében látta az űrhajókat, annyira megijedt, hogy sírt.
- - Találkoztunk a világ három urával - folytatta Gorkie. -Az sem volt éppen hétköznapi érzés.
- - Igen, és karót döftünk a szívükbe! - mondta Mörjike.
- - Csak a biztonság kedvéért! - nevetett Gorkie.
- - Nem kifogásként mondtam, csak mint további egzotikus érzést említettem! Ebben az életemben még nem voltam vámpírvadász!
- - Klassz volt, amikor Gorkie bejött, és közölte, hogy ha kinyírtuk vufírt és Anhaidót, üssünk karót a szívükbe, és vágjuk le a fejüket! - idézte fel Zoe. - Egy kicsit futkározni kezdett a hideg a hátamon! Nem mintha félnünk kellene a vámpiroktól, hiszen ninják vagyunk, és megesszük őket reggelire, de azért volt egy hangulata annak a bejelentésnek!

DUNCAN SHELLEY végső háború

- - Köszönöm, Zoe! - hajolt meg Gorkie.
- - Nagyon szívesen!
- - Most hogy elkezdődött ez az új kor, és nincs már elnyomás, mihez kezdünk? - kérdezte Nicole.
- 649
- - Ami minket illet, minden marad a régiben - mondta Gorkie. - Az elnyomással nem tűnik el minden rossz. Az még időbe telik, valószínűleg kell majd egy-két évtized, hogy ez a faj igazán talpra álljon.
- - Olyan sok? - csodálkozott Zoe.
- - Miért sok ez? - kérdezte Gorkie. - Egy-két évtized alatt újjászületünk, de ezer évekig tartott, mire elnyomtak minket ennyire. Vagy még hosszabb ideig. Nem sok idő ez a tízhúsz év!
- - Innen nézve tényleg nem sok! - bólintott Zoe.
- - Mi a mai program? - kérdezte Nadya.
- - Tanulni fogunk - mondta Gorkie. - Az igazi humán tudomány szakkönyveiből, melyeket Júliustól kaptunk.
- - Kíváncsi vagyok rá, hogy mit írnak a lélekről! - szólalt meg Damien.
- - Igazából nem tudom, hogy van-e lélek, csak hiszek benne, hogy van, de meg akarom tapasztalni az igazságot, bármi is az - jelentette ki Nicole.
- - Ez jó hozzáállás! - mondta Gorkie. - Egy dolgot azonban soha ne felejtsetek el! Emlékezzetek: nem Darla van legfelül, hanem valaki más, akiről semmit sem tudunk. Bárki is ő és bármi is a szándéka, az biztos, hogy jelen pillanatban tehetetlen, mert felszámoltuk a rendszerét. De isten tudja, mire képes. Megnyertük a háborút. Ezt a háborút. De jönni fog egy újabb. Én szeretek harcolni, szeretem ezt a fajta játszmát, szeretek így élni. Számomra a béke nem a harc hiánya, hanem egy lelkiállapot, az a tudat, hogy a jó oldalon állok, és jó ügyért harcolok. Hogy is mondta Július a könyvében? "A gonoszak egyetlen fegyvere, amivel leigázhatják a jókat: a jók reménye, hogy a dolgok majd maguktól jóra fordulnak." Különös, de a gonoszság ereje a mi gyengeségeink összessége. Mi vagyunk a tápláléka. Legalábbis addig, amíg táplálékként tekintünk magunkra.
- 650
- Kiadónk
- még kapható könyvei...
- PÉTER SHELDON
- íreitiawáitiiás s ikuní
- vizsgáim a Sjoemkokmia nevenen
- 1.rész . : :
- ijü^jjjlimj-,-
- KISLEXIKON
- .50-es kaliberű Desert Eagle: hatalmas méretű és úrméretű izraeli pisztoly, mellyel egy grizzly medvét is le lehet löni.
- 7,62: a lövedék úrméretét jelölő szám. Az említett 7,62x51 mm-es puska az az automata fegyverekhez gyártott, elterjedt, szabvány lőszer közül a legerősebb.
- 10 milliméteres: utalás a 10 mm AUTÓ lőszerre, amely jóval erősebb, mint a klasszikus .45-ös lőszer.
- B7: a polgári kereskedelemben hozzáférhető legmagasabb szinten páncélozott gépjármű. A jelölések B1-től B7-ig terjednek. A B7 néhány másodpercig képes védelmet biztosítani a 7,62-es páncéltörő lövedékek ellen.
- Capo di tutti capi: (olasz) főnökök főnöke.
- Colt Commando: 5,56 milliméteres lőszerrel tüzelő amerikai gépkarabély, az M-16-os rövidebb változata.
- Csendes kopogtató: zárok gyors és halk megsemmisítésére szolgáló eszköz. Mágnessel vagy más módon rögzíthető, korong vagy henger formájú szerkezet, amely rendkívül nagy hőmérsékletű szúrólángot bocsát ki, és ily módon elolvasztja a zárat, vagy annak egyes részeit.
- DCI: (Director of Central Intelligence) a CIA igazgatója.
- Diverziós akciók: (itt) hátszágban végrehajtott titkos akciók.
- E-2C Hawkeye: nagy teljesítményű radarral ellátott, levegőből légi, tengeri és szárazföldi felderítést és az anyahajó támadó
- 653
- repülőgépeinek az irányítását végző, kisméretű, ötszemélyes, kétpropelleres repülőgép.
- EEG: elektroencefalográf. Az agykéreg elektromos változásait mérő készülék.
- Expandáló: (itt) olyan lövedéktípus, amelyet a golyóálló ruházat és a fedezékek könnyen megfognak, de testbe csapódáskor szétnyílnak (expandálnak), és óriási roncsolást és sokkhatást váltanak ki.
- G3: 7,62 milliméteres, kiváló minőségű német rohampuska.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- Galil rohampuska: izraeli gyártmányú hadipuska, amely megbízhatóságáról és igénytelenségéről híres.
- GDP: (Gross Domestic Product) egy főre jutó hazai össztermék értéke dollárban. Az életszínvonal egyik mutatószáma.
- Heckler & Koch G36K: 5,56 milliméteres lőszerrel tüzelő, nagyon jó minőségű német gépkarabély. A G36K a G36 alapmodell-nél kisebb és könnyebben rejthető fegyver.
- Ingram: kisméretű, rendkívül nagy tűzgyorsaságú géppisztoly. Kis lőtávolságon való, célzás nélküli "kaszálásra" ideális.
- JFK: (itt) a John F. Kennedy nemzetközi repülőtér rövidítése, amely New Yorkban található.
- JCS: (Joint Chiefs of Staff) Vezérkari Főnökök Egyesített Bizottsága.
- JSTPS: (Joint Strategic Target Planning Staff) Egyesített Hadászati Céltervező Törzs. Feladata az ellenséges hadászati célpontok listájának összeállítása, és folyamatos aktualizálása.
- 654
- Kollektív kar: a helikopter pilótaülésének külső oldala mellett található kar, amelynek segítségével a pilóta növelheti vagy csökkentheti a rotorlapátok állásszögét. A kar felhúzásakor a helikopter emelkedik, lenyomásakor süllyed.
- Kunoichi: (japán) ninjanő.
- Kupola: az olasz-amerikai maffia legfelső vezetőinek testülete.
- M-16: 5,56 milliméteres lőszerrel tüzelő, általánosan elterjedt, amerikai gépkarabély.
- MAJESTIC: a CIA egyik részlege, melynek feladata: összehangolni az Egyesült Államok kormányának ufókutatási tevékenységét.
- MIRV: (Multiple Independently Re-entry Vehicle) ballisztikus rakétához való, több különálló célra irányítható, több-robbanófejes hordozóegység.
- Moszad: izraeli titkosszolgálat.
- MP5: (itt) utalás a Heckler & Koch világhírű, 9 milliméteres géppisztolyára, amely a kommandósok egyik leginkább kedvelt kézi fegyvere.
- MSG90: kiváló minőségű, félautomata katonai mesterlövészpuska.
- NSA: (National Security Agency) Nemzetvédelmi Hivatal. Az NSA kizárólag technikai hírszerzést folytat, elsősorban műholdakon és lehallgatóállomásokon keresztül, valamint anyagok titkosításával, és rejtjelezett anyagok megfejtésével foglalkozik.
- 655
- NRO: (National Reconnaissance Organization) Nemzeti Felderítő Hivatal. Az Egyesült Államok légi- és műholdas felderítésének központi szerve.
- OPEC: (Organisation of Petroleum Exporting Countries) Kőolaj-exportáló Országok Szervezete.
- Preventív: megelőzésre szolgáló.
- RDX: modern, nagy teljesítményű plasztik robbanóanyag.
- RPG: orosz, kézi páncéltörő rakétavető.
- Specnaz: (Vojszka Szpecialnava Naznacsényija) különleges rendeltetésű csapatok. Az orosz katonai elit egységek gyűjtőneve.
- S-3 Viking: tengeralattjárók elleni hadviselésre és elektronikus felderítésre szolgáló, kisméretű, négy személyes repülőgép.
- SSBN: (Strategic Ballistic Missile Submarine, Nuclear Powered) nukleáris töltetű ballisztikus rakétákat hordozó atom-tengeralattjáró.
- SWAT: (Special Weapons And Tactics) különleges fegyverzetű és speciális harcjelzéseket alkalmazó rendőri elitegység.
- Töltényűr: amikor egy tűzfegyvert "csőre töltönek", a lőszer a tárból felkerül a töltényűrbe, amely a cső mögött található. A fegyver elsütésekor a töltényhüvelyben lévő löpor itt robban fel, és a lövedék innen indul el a csőbe.
- Trident II D5: a legmodernebb amerikai ballisztikus rakéta. Tizennégy méter hosszú, közel két méter átmérőjű, ötvenhét tonna indítási tömegű, nukleáris töltettel felszerelt, tengeralattjáróról indítható rakéta.
- 656
- USAMRIID: (US Army Medical Research Institute (on) Infectious Diseases) az Egyesült Államok hadseregének fertőzőes betegségeket kutató intézete.
- USS: (United States Ship) az Egyesült Államok hadihajója.
- Yume: rövid hatótávolságú, nem tömegpusztításra, hanem közelharcra tervezett biológiai fegyver. Rendkívül agresszív, ugyanakkor hosszú távon nem életképes harci vírus, amelynek extrém rövid, mindössze két másodperc a lappangási ideje. A fertőzés fő tünete a kómaszerű, mély alvás. A yume japánul azt jelenti: álom.
- 657
- *.!\$. , \$.*'". .""*,"*..
- mm--
- \$ \$: - - -

DUNCAN SHELLEY végső háború

- 1
- Sitr Mm', *
- jleheioséQ
- berefe
-
- J,,... aiyiisvie'
- :
-
- A tisztelt olvasó figyelmébe
- ajánljuk könyvújsagunk,
- a Leleplező új számát!
- Különleges, izgalmas, érdekes!
- JON... JON... JON...
- Július Andan A RENDSZER HITELES KRÓNIKÁJA
- A könyv, amely változást hozott a világba.
- OLVASÓI KLUB
- Miért jó klubtagnak lenni?
- S a tagság ingyenes
- • rendszeres tájékoztató az új és régi könyvekről, író-olvasótalálkozókról, és egyéb rendezvényekről kedvezményes áron juthat hozzá az író korábbi műveihez
- S alacsonyabb áron kaphatja meg az új könyveket
- • kedvezményesen vehet részt a rendezvényeken és az íróműhelyen
- Elérhetőség:
- E-mail: duncanshelley08@hotmail.com
- Eddig megjelent Duncan Shelley-kör
- Kunoichi-trilógia:
- Az elme gyilkosai
- A téboly katonái
- A végső háború
- A Leszboszi Cápa
- A félelem fogságában
- DUNCAN SHELLEY OLVASÓI KLUB
- Miért jó klubtagnak lenni?
- S a tagság ingyenes
- S rendszeres tájékoztató az új és régi könyvekről, író-olvasótalálkozókról, és egyéb rendezvényekről kedvezményes áron juthat hozzá az író
- korábbi műveihez
- S alacsonyabb áron kaphatja meg az új könyveket
- S kedvezményesen vehet részt a rendezvényeken és az íróműhelyen
- Elérhetőség:
- E-mail: duncanshelley08@hotmail.com
- Eddig megjelent Duncan Shelley-könyvek:
- Kunoichi-trilógia: Az elme gyilkosai
- A téboly katonái
- A végső háború
- A Leszboszi Cápa A félelem fogságában
-
-
- BÖRTÖNÖK - A BÜNZÉS FŐISKOLÁI
- Tudta ön, hogy a bűncselekmények felét olyanok követik el, akik egyszer vagy többször már megjárták a börtönt?
- Ez a számadat ténszerú. A bűncselekmények mintegy 50%-át börtönviselt emberek követik el. Ez jól mutatja azt, hogy az országok költségvetését, és az adófizetők zsebet milliárdokkal terhelő börtönök nem mások, mint a bűnözés magas iskolái. Betörés, rablás, lopás, szexuális bűncselekmények és még sorolhatnánk - egy börtönben magas szintre fejlesztett formában sajátíthatóak el ezek a "tananyagok". A bekerült elkövető, ha addig nem is volt túl sok köze a valódi bűnözéshez, ott minden bizonnal kitanulja a "szakma" csínját-bínját. Rengeteg új kapcsolatra, új "barátokra" tesz szert, és mivel kikerülve már megbélyegzett lesz, nagy a csábítás, hogy éljen is ezekkel a kapcsolatokkal, ezzel a "tudással".
- A helyzet meglehetősen ellentmondásos. Ma hazánkban több mint 5 milliárd forintba kerül egy börtön felépítése. A 2005. évben újabb két börtön felépítését tervezik (igaz ezt most már részben a magántőke bevonásával), de akkor még nem szóltunk arról, hogy egy börtönbe került fogva tartott fenntartási költsége mára már az évi 2 millió forintot közelíti (hazánkban közel 16 000 fogva tartottal számolhatunk). Súlyos milliárdok cserébe a profi kiképzését a bűnözés fellegváraiban. Kinek éri ez meg?
- Jogos persze a kérdés: ha nem börtön, akkor mi? Mi venne rá egy autólopásra

DUNCAN SHELLEY végső háború

berendezkedett, abból meggazdagodott és magát ebből fenntartó embert, hogy átértékelje nézeteit? Egy tolvaj vagy rabló mitől látná be, hogy egyéb - becsületes - úton is meg tudna élni? Egy fehérgalléros bűnöző miért gondolkozna el azon, hogy a gyors meggazdagodás és arany élet reményében mennyi embernek árt? Egy alkalmi drogos mitől látná be, hogy a szombat esti kábulat a semmibe vezet? Mitől hinnének ezek az emberek a társadalomban? És a társadalom mitől hinne újra bennük?

- 662

- Van válasz ezekre a kérdésekre, de az nem a pusztá büntetésben keresendő, hanem a börtönökben működő társadalmi visszailleszkedést elősegítő programban.

- A Criminon ilyen rehabilitációs foglalkozást működtet a világ számos börtönében. Kommunikációval és oktatási, pedagógiai eszközök alkalmazásával minden program résztvevőt igyekszünk eljuttatni addig a pontig, amíg az illetőnek újra működésbe lép a lelkiismerete. Ettől kezdve már képes különbséget tenni a jó és rossz között. Képes és hajlandó lesz látni azt, hogy mi olyat tett, amit nem kellett volna, és mit mulasztott el, amit meg kellett volna tennie.

- Tekintettel a bűnözés okainak összetettségére, a rehabilitációs program felépítése is több lépésből álló, komplex; biztosítja az egyéni haladás, fejlődés lehetőségét.

- A Criminon nemzetközi (Magyarországon kiemelten közhasznú) szervezet, már évtizedek óta foglalkozik a fogva tartottak rehabilitációjával, azzal a céllal, hogy csökkentse a visszaeső bűnözést. Szerke a világban működik a Criminon, L. Ron Hubbard munkáira épülő rehabilitációs programja, levelező, vagy helyszíni oktatás formájában (a büntetés-végrehajtási intézetekben) és közösségi oktatási központokban. A hatékonyságának mérésére készült 4,5 éves külföldi tanulmány során az derült ki, hogy azok között, akik a programot vagy akár annak csak néhány lépését elvégezték, az 1 éven belüli visszaesés az egyébként átlagos 75%-ról 9,06%-ra csökkent le.

- Ha érdeklí Önt, hogy mit lehetne tenni, a biztonságos jövőért, akkor keresse fel magyarországi irodánkat.

- Elérhetőségeink: Criminon Magyarország, 1463 Budapest, Pf. 945., Tel/fax: 1/364-2273, E-mail: criminon@criminon.hu, Honlap: www.criminon.hu

- Rablás bűncselekmény kategóriára vonatkozó adatok. Forrás: Dr. Rios JC, Guzman M, Paniagua PFI: STUDY OF REDUCTION OF CRIMINAL RECIDIVISM OF INCARCERATED INMATES DOING A REHABILITATION PROGRAM, ENSENADA MODEL 1998.

- (c) 2004 CRIMINON. Minden jog fenntartva! A CRIMINON bejegyzett védjegy, amely az Association for Better Living and Education International (Szövetség a Jobb Életért és Oktatásért) tulajdonában van, használata annak engedélyével történik.

- FONTOS TÉNYEK A PSZICHIÁTRIÁRÓL

- Apszichiátriai szakma azt állítja, hogy ők az egyedüli döntéshozók és szakértők a mentális egészségügy területén, valamint az elme "megbetegedéseinek" kérdésében. A tények azonban egészen mást mutatnak:

- 1. A PSZICHIÁTRIAI "ZAVAROK" NEM ORVOSI BETEGSÉGEK. Az orvostudományban szigorú kritériumai vannak annak, hogy milyen állapotot lehet betegségnek nevezni: a tünetek egy előre meghatározható csoportja, valamint a tünetek okai vagy azok fiziológiájáról (működéséről) alkotott megértés bizonyított és megalapozott kell, hogy legyen. A hidegrázás és a láz: ezek tünetek. A malária és a tüdőgyulladás: ezek betegségek. A betegségek létezését objektív bizonyítékok és fizikai vizsgálatok bizonyítják. Azonban soha egyetlen mentális "betegségről" sem bizonyították be orvosi szempontból, hogy létezik.

- 2. A PSZICHIÁTEREK KIZÁRÓLAG MENTÁLIS "ZAVAROKKAL" FOGLALKOZNAK, NEM BIZONYÍTOTT BETEGSÉGEKKEL. Míg a testi orvoslás fő áramlata betegségeket kezel, a pszichiátria csak "zavarokkal" tud foglalkozni. Az okok vagy a fiziológiai elváltozások ismeretének hiányában a tünetek ilyen vagy olyan együttesét, amelyet sok különböző páciensen meg lehet figyelni, zavaroknak vagy szindrómának hívnak. A Harvard Egyetem pszichiátere, Joseph Glenmullen azt mondja, hogy a pszichiátriában "minden diagnózis pusztán a szindrómák [vagy zavarok] leírásából áll; a tünetek olyan csoportjait írják le, amelyekről azt feltételezik, hogy kapcsolatban állnak egymással, de ezzel nem betegségeket azonosítanak". Ahogy Dr. Thomas Szász, a pszichiátria nyugalmazott professzora fogalmaz: "Nincs semmilyen vérvagy egyéb laboratóriumi teszt, amely bizonyítaná egy mentális betegség meglétét vagy hiányát, szemben a legtöbb testi betegséggel."

- 664

- 3. A PSZICHIÁTRIA SOHA NEM ÁLLAPÍTOTTA MEG EGYETLEN "MENTÁLIS ZAVAR" OKÁT SEM. A vezető pszichiátriai testületek, mint a Pszichiátriai Világszövetség vagy az amerikai Mentális Egészségügyi Intézet maguk is elismerik, hogy a pszichiáterek nem tudják, hogy mi az oka vagy mi a gyóymódja bármelyik mentális

DUNCAN SHELLEY végső háború

zavarnak, vagy hogy a pszichiátriai "kezelések" pontosan mit tesznek a páciensekkel. Csak különféle elméleteik és egymásnak is ellentmondó véleményeik vannak a diagnózisokról és módszerekről, ezeknek azonban nincs semmiféle tudományos alapja. Ahogy a Pszichiátriai Világszövetség egyik korábbi elnöke megállapította: "Az az idő, amikor a pszichiáterek úgy gondolták, hogy meg tudják gyógyítani a mentálisan beteg embereket, elmúlt. A jövőben a mentális betegeknek meg kell tanulniuk együtt élni a betegségükkel."

- 4. AZ AZ ELMÉLET, HOGY A MENTÁLIS ZAVAROKAT AZ AGY "KÉMIAI EGYENSÚLYZAVARA" OKOZZA, EGY TUDOMÁNYOSAN NEM MEGALAPOZOTT VÉLEMÉNY, NEM TÉNY. Az egyik uralkodó pszichiátriai elmélet (ami a pszichotróp gyógyszerek gyártását és forgalmazását megalapozta) az, hogy a mentális zavarokat valamilyen agyi kémiai egyensúlyzavar okozza. A többi hasonló elmélethez hasonlóan ennek sincs biológiai vagy egyéb tudományos bizonyítéka. Egy jelentős, orvosokból és biokémiai szakértőkből álló csoport képviselője, Elliot Valenstein, Ph.D., Az agy hibázta-tása (Blaming the Brain) című könyv szerzője megállapítja: "Nincsenek tesztek annak kimutatására, hogy milyen egy élő személy agyának kémiai állapota."

- 5. NEM AZ AGY A VALÓDI OKA AZ ÉLET PROBLÉMÁINAK. Az emberek természetesen átélnek különféle problémákat és nehéz időszakokat életük során, amelyek okozhatnak mentális nehézségeket, akár súlyosakat is. De ezeket a nehézségeket úgy beállítani, hogy azokat gyógyíthatatlan "agy elváltozások" okozzák, amelyekkel nem lehet mást tenni, mint veszélyes gyógyszereket szedni rá, nemcsak tisztességtelen, hanem ártalmas és gyakran halálos kimenetelű is. Ezek a "gyógyszerek" gyakran erősebbek, mint egy

- 665

- narkotikum, és képesek erőszakos rohamokat vagy öngyilkosságot előidézni. Elkendőzik a probléma valódi okát, aláássák az egyén saját erejét, és megtagadják tőle a valódi gyógyulás esélyét, ezáltal a jövő reményét.

- Ha úgy érzi, hogy ön, vagy barátja, családtagja ellen egy pszichiáter vagy más elmeegészségügyi dolgozó visszaélést követett el, vegye fel a kapcsolatot az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvánnyal. Az alapítvány egy nemzetközi szervezet magyarországi csoportjaként azon dolgozik, hogy kivizsgálja és feltárja a pszichiátria területén történő emberi jogi sérelmeket, visszaéléseket.

- Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány

- Telefon: 06 (1)342 6355

- Cím: 1461 Budapest, Pf. 182.

- E-mail: cchrhun@ahol.org

- Web: www.cchr.hu

- 666

- Arculattervezés

- (lógó, névjegykártya, levélpapír, boríték, cégtábla, stb.)

- É Internetes munkák

- (internetoldalak, bannerek tervezése, kivitelezése, domain név regisztráció, tárhely)

- Dekorációk

- (kül- és beltéri dekorációk, autodekorációk)

- É Kiadványszerkesztés

- (prospektusok, hirdetések, plakátok, meghívók, hírlevelek, újságok, könyvek, stb.) - Nyomdai előkészítés

- É Nyomdai kivitelezés

- www.myportfolio.hu; E-mail: info@myportfolio.hu Tel.: 30 275 5934

- Q.

- O

- O-

- O N

- O M

- O

- IO

- -I

- O1

- 3

- 3

- •^ w

- H" 01

- a ni

- O

- o

- TI

- AZ ÉLŐ ENERGIA

DUNCAN SHELLEY végső háború

- 3
- Magasabb energiaszint
- Megnövekedett fizikai és
- szellemi teljesítőképesség
- A test öngyógyításának beindulása
- Feszü Itségcsökkentés
- Nagyobb életenergia
- Méregtelenítés
- Teljes
- 'Aktív
- Árpa
- értékű tápanyag s
- 65% biotermesztésű,
- előcsíráztatott árpaőrlemény
- Genetikai beavatkozás nélküli szójafehérje
- Természetes gyümölcscukor
- ^ -^
- f * \ 30% fehérje
15 féle vitamin
- AktlVarpa.HU 18 féle aminosav
- 12% rosttartalom
- Több mint 1000 aktiv enzim
- 18 féle ásványi anyag és nyomelem
- Budapest területén, akár egy doboz esetén is, ingyenes kiszállítás!
- információ: 30/275-5934, www.aktivarpa.hu, fnfo@aktivarpa.hu
- GMGS
- ΛΛΣΑΡ (tm)*a|jΛB| ΛΛΛ1ΛΛ ΛWBHPΛ
- számítógépe megoldást ke
- " SZAF.111':•' >PPEK, LAPTOPOK
- * TETS7ÉS SZŐ wLÁCIÓI
- * AMCATRÉSII " MOHFTQROK
- " fIMtAPAlLOWOl ÉS f OMERBK
- * DIGITÁLIS 1
- * SZOFWliil ÉRTÉKESÍTÉSI
- * HÁtOAtÍPÍTÉS
- * ÁTAI ftS JMjffiAMWRTÁS
- tsÉG - BHLfsZlM HIBAJAVÍTÁS, Kiszállás " ÁDATMlMTÍs, VÍKÜSIITAS
- * H01CLAFI1RVEZÉS
- * VIDIODÍGITAUZá.LAS
- * DATAMET INTERNET ELŐFIZETÉS
- tCeressen bennünket!
-
- SB
-
- THÉTA1*" C<MWPUTÍE5R
- Théta Pc " 9071 Gönyű, Rákosi F. fe 61 •fewax: mi 800-4s3 - (20) 435-4469
- 1
- 24 TULAJDONSÁG,
- AMI KÖZÖS A ZSENIKBEN
- 2 napos csapatépítő szeminárium - Képződjön Nálunk Munkatársaival!
- Levél vezetőknek: Tisztelt Olvasó!
- Hadd idézzünk önnek egy 1980-ben íródott újságcikkből, amely soha nem aktuálisabb, mint ebben a rohanó XXI. században:
- 24 TULAJDONSÁG, AMI KÖZÖS A ZSENIKBEN
- A világ zsenijeit rendelkeztek 24 személyes jellegzetességgel - és Ön kifejlesztheti ugyanezeket a jellemzőket magában - állítja Dr. Alfréd Barrios klinikai pszichológus, a Self Programmed Control Center of Los Angeles igazgatója és alapítója, valamint a NAGYOBB BOLDOGSÁG ÉS SZABADSÁG FELÉ c. könyv szerzője.
- A legtöbb embernek megvan az a téves elképzelése, hogy a zsenik születetten zsenik, nem létrehozottak - jelenti ki.
- De ha megnézi a világ legnagyobb zsenijeinek az életét - mint Edison, Socrates, Da Vinci, Shakespeare Einstein -, felfedezheti, hogy mind rendelkeztek 24 személyes tulajdonsággal.
- Ezek jellegzetességek, amiket bárki kifejleszthet. Nem számít, milyen idős, vagy milyen az iskolázottsága, vagy mit vitt eddig végbe. Ha magáévá teszi ezeket a jellemzőket, ezek képessé teszik, hogy egy zseni szintjén működjön.
- Itt van a 24 jellegzetesség, ahogy Dr. Barrios felsorolja, amelyek képessé teszik a zseniket, hogy létrehozzanak, és kifejlesszenek új és gyümölcsöző gondolatokat.

DUNCAN SHELLEY végső háború

- 1. HAJTÓERŐ - A zsenik egy erős vággal rendelkeznek, hogy erőteljesen és kitartóan dolgozzanak hosszú időn keresztül. Hajlandóak beleadni mindent, hogy megvalósítsanak egy projektet. Fejleszd ki a hajtóerődöt azzal, hogy fókuszálsz a jövőbeli sikeredre, és csináld tovább. *(a National Enquirer engedélyével)
- Amennyiben szeretné hetente megkapni a következő tulajdonságot konzulensünktől emailen, vagy érdekelné az erre a cikke épülő kétnapos szeminárium, kérem küldjön egy emailt a: kasza@exmen.hu címre. a
- Kívánunk Önnek sok jó munkatársat!
- Üdvözléssel,
- Excalibur Menedzsment
- A Munkatárs Kezelés Specialistái
- ; www.exmen.hu Állapot Felmérő Tesztek és Képesség Fejlesztő Szemináriumok
- Róbert Magyar sikeroktató, sikeredző, befektető és író
- Milliomos-gondolkodásmód, életmód, cashflow, siker
- Majdnem 10 évvel ezelőtt, egyetlen cent nélkül elindultam a nagyvilágnak, hogy mindent megtanuljak a vagyonépítésről és magam is milliomossá váljak. Nem voltam benne biztos, hogy sikerül de reméltem, hogy legalább anyagilag független leszek.
- Ma, amikor az emberek megtudják, hogy milliomos lettem, ők is szeretnék tudni, hogy hogyan. Általában azt szoktam mondani nekik: nem a pár millió dollár számít, amit összehoztam, hanem az ember, akivé váltam e folyamat alatt!
- Erről szed a Milliomos gondolkodásmód, életmód, cashflow, siker című könyvem és tanfolyamom.
- Honnan is indult ez az egész? Gyermekkoromban nem akartam úgy élni, mint apám és nevelőanyám, hogy reggeltől estig dolgoznak és mindig szinte a pénz miatt vitatkoztak, és sok-sok év után egy napon meghalnak és ez az élet értelme. Ennél sokkal többre vágytam...
- Apám mindig azt mondta: tanuljak ki egy szakmát és akkor kenyeret ad a kezembe. Sajnos, nem is sejtette, hogy mennyire téved. Vannak ismerőseim, akiknek több diplomájuk is van, mégis munkanélküliek, s vannak olyanok is, akinek jó munkájuk van jó keresettel, de dolgoznak reggeltől estig és nincs életük, de még vagyonuk sem, s ha megszűnne a munkájuk, nagyon hamar koldusbotra jutnának.
- Ezek az emberek nem vették észre, hogy már nem az ipar korában élünk, hanem egy új korszak köszöntött ránk: az információs kor. Az infonnációs korban teljesen megváltoztak a játékszabályok. Sokan panaszkodnak hogy húsz éve dolgoznak egy vállalatnál, mégis képesek kirúgni őket. Milyen hűtlenek, mondják ők. Pedig a vállalat
- li
- l(1
- ll .<-
- whv
- \$ - ':•\$ \$ _.
- :\$. ;
- igazgaim is hús
- nem a dolgozók hoz, hanem a részvénytulajdonosokhoz. Tudniillik feléjük tartoznak elszámolással. És hogy te egy vállalat tulajdonosa leszel, vagy pedig nekik dolgozni akarsz, csak rajiad áll.
- Erről Róbert Kyosaki beszél sokat a Gazdag papa, szegény pa pa című könyvében.
- Sokan a/.i
- mondják: de hál nekem nincs pénzem befektetni! Ha így állsz hozzá, nem is lesz. Biztosan volt mái- valami az életedben, amire nem volt volt pénzed, de ha igazán akartad, végül ímeg-vetted vagy megszerezted. Biztosan észrevetted, hogy hiába dolgozol egyre többet, még akár mellékállásban is, nem haladsz előre anyagilag úgy, mint amennyire szeretnél. Régen a befektetés a gazdag emberek hobbija volt. Ma, a 21. században mindenkinek kötelező befektetni, ha anyagilag szeretne jól állni hosszú távon.
- Annak ellenére, hogy nem csak vagyonépítés-oktató vagyok hanem sikeroktató is, ma a gazdagok 3 pilléréről szeretnék beszélni, hiszen igen nehéz más fontos témákról beszélni addig, amíg egy ember általános megélhetési problémákkal küszködik. A meggazdagodás három pillére:
- Ahhoz, hogy hosszú távon anyagi függetlenné váljunk, először is a vagyonunkat kell megnövelni. Sokan nem is tudják, hogy különb-
- c
- Magyar Róbert
- a világhírű,
- Róbert T. Kiyosaki-val
- seg van a vagyon létrehozása és a cashflow létrehozása között. Megtanulni, hogyan kell pénzt csinálni, egy külön szakma, de hogy miként fektessünk be és

DUNCAN SHELLEY végső háború

tartsuk meg a pénzünket, az egy másik szakma. De ha jól csinálod már az elejétől, akkor nagyon könnyű dolgod lehet és rengeteg fejfájást elkerülhetsz.

- Ezért az első lépcső, hogy meg kell tanulnod befektetni. Mint minden szakma, eltarthat 1-6 évig is, míg az alapokat elsajátítod, attól függően, milyen mélységig szeretnéd ezt megtenni. Nem kell megijedni, ez olyan, mint az autózés: eleinte alig tudsz koncentrálni, hogy az összes pedált, váltót és indexet egyszerre használj, míg később már a gyalogosokra és a táblákra is oda tudsz figyelni.

- És ahogy mondtam: a 21. században ezt egyszerűen muszáj meg-
- tanulnod és csinálnod, ha nyugodt nyugdíjaskort, vagy a gyerekeidnek biztos jövőt szeretnél.

- Nézzük: mi is a gazdagok 3 pillére? Sok mindenbe lehet fektetni, azonban ha megnézzük, hogy a gazdagok mibe fektetnek, az három dolog: ingatlan, tőzsde, üzlet.

- Ha ezekről többet szeretnél megtudni és el akarod sajátítani a MILLIOMOS GONDOLKODÁSMÓDOT, ÉLETMÓDOT, jelentkezz a 101 Siker Akadémiába!

- www.101sikerakademia.hu

- Levelezési cím: Pf.790, 1535 Budapest

- E-mail: 101sikerakademia@milliomos.net

- Róbert Magyar

- (Az említett könyv várhatóan 2005 második felében jelenik meg Magyarországon)

-